

موللا سىدىق بىر كەندى

فەرھادىرىن

Abdulcelil TURAN
Yenidogan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire. 4 Zeytinbomu - iST.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئۇيغۇر
نەشر گە ئېۋىشتۇرغۇچى :
كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتى

نەشر گە تەييارلىغۇچى : مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire. 4 Zeytinburnu - İST.

سۆز بېشى

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى خەزىنىسىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. ئۇ قەدىمىيلىكى، كۆلەنلىك ئىنتايىن كەڭلىكى، تۈرىنىڭ خىلمۇ خىللىقى، شەكىلنىڭ رەڭگۈرەڭلىكى، مەزمۇنىنىڭ موللۇقى، دەۋرى جەھەتتە ئىزچىللىقى، بەدىئىي سەنئەت يېقىدىن دۇنياۋى سەۋىيە ياراتقانلىقى، تارىخى ۋە رېئال ئىجتىمائىي، تەربىيۋى قىممەتكە ئىگە ئىكەنلىكى بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى كۆپ تەرەپلىمە تەتقىقات قىممەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ بارلىق ساھەلىرىگە، مەسىلەن: يەلسەپە، تارىخ، ئىتتىقارپىيە، دىن، سەنئەت، جۇغراپىيە، لوگىكا، تىلشۇناسلىق، ئاسترونومىيە، ئەخلاق ۋە ئىنسانشۇناسلىق، ھوقۇقشۇناسلىق، ئۆرپ-ئادەت، تىبابەت، مىللەتشۇناسلىق، سىياسەت، ئىقتىساد، ھەربىي ئىشلار... قاتارلىق ساھەلىرىگە يېرىپ چېتىلىدۇ. بۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنى ئوقۇل ئەدەبىي نۇقتىدىنلا ئەمەس، بەلكى ئىلىم-پەننىڭ باشقا بارلىق ساھەلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئەجدادلىرىمىز-ئۇزاق ئەسىرلەر داۋامىدا ئۆزىنىڭ ئەقىل-پارا-سەت جەۋھەرلىرىنىڭ نامايەندىسى بولغان كۆپلىگەن قىممەتلىك ئەدەبىي مىراسلارنى قالدۇرۇپ كەتكەن. ئۇلار بۇ مىراسلار ئارقىلىق ۋە تەننەپەس رۇھلەك، جەل قىللىق، قەھرىمانلىق غايىلىرىنى ئىلگىرى سۈرگەن. ئىنسانىي سۆيگۈ-مۇھەببەتكە، ۋاپادارلىققا، ساداقەت ۋە سەممەيلىككە، چىنلىق ۋە گۈزەللىككە، ئادالەت ۋە ھەقىقەتكە مەدھىيە ئوقۇغان. مۇناپىلىق، زالىملىق، رىياكارلىق، ۋاپاسىزلىق، باغختلىق، ياۋۇزۇلۇق، ئادالەتسىزلىككە نەپىرەت

شەكەر ئىكەن بولمى قىنا كەينىدىن ازاۋايلاش دو كىم يا زىلغا كىنە نغزە قىلا
سۇاە ذرا غم تىلا نىر و رقتا كىلىن مەزنىم يا زغان بولسا كىم بىر تىل تىلماق دستمۇ
ايلاش كىم بولسا نىزا قىلىش نىزا نىنكە با راشتەن كىم بولسا بىر كىم بولسا نىكەش
دە نەي دىن مەجەزە زىل و دور كىم بولسا بىر كىم بولسا نىزا قىلىش نىزا قىلىش
مەلاچى بو قەدر نەزىر كىم بولسا نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
تەك نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولغا نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش
بولىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش نىزا قىلىش

بىلدۈرگەن. ئۆزلىرىنىڭ گۈزەل ۋە ئىرىكىن ھاياتقا بولغان ئىنتىلىشىنى، ئىزگۈ ئارزۇ-ئارمانلىرىنى ئەكىس ئەتتۈرگەن. ئۇلار بۇ خىل ئىلغار مەزمۇنلارنى بەدىئىي ئەدەبىيات تەقدىز قىلىدىغان گۈزەل شەكىل ۋە ۋاسىتىلەر ئارقىلىق كىشى ئەقلىنى ھەيران قالدۇرىدىغان يۈكسەك بەدىئىي ماھارەت بىلەن ئىپادە قىلغان.

ئەدەبىي مەراسىملىرىمىز گەرچە تارىختىكى بوران-جايقۇنلىرىدا دەۋر بارخانلىرى ئاستىغا كۆمۈلۈپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەنلىرىمۇ ئاز ئەمەس. كلاسسىك ئەدەبىي مەراسىملىرىمىزنىڭ تۈرلۈك قول يازما نۇسخىلىرى قولدىن قولغا ئۆتۈپ، كۆچۈرۈلۈپ، خېلىلا كەڭ تۈردە تارقالغان. بۇ ئەدەبىي مەراسىملار مەيلى سەنئەت جەھەتتىن بولسۇن ياكى مەزمۇن جەھەتتىن بولسۇن بىزنىڭ بىباھا مەنىۋى بايلىقىمىزدۇر.

ئازادلىقتىن بۇيان ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى مەراسىملىرىنى يىغىش، رەتلەش، نەشىر قىلىش ۋە تەتقىق قىلىش جەھەتلەردە كۆپلىگەن ئۈنۈملۈك خىزمەتلەر ئىشلىنىدى. بولۇپمۇ يارىتىپ 11-نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتى 3-ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن مەركىزىي كومىتېت ۋە گۇرۇپپەنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ قەدىمكى ئەسەرلىرىنى يىغىش، رەتلەش، نەشىر قىلىش توغرىسىدىكى بىر قاتار يوليورۇقلىرىنىڭ ئىلھامى بىلەن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ساھەسىدە تېخىمۇ كۆپ مۇۋەپپەقىيەتلىك ئىشلار ۈزۈچۈدە چىقتى. ھازىر خەلقىمىز ئارىسىدا ۋە مۇناسىۋەتلىك بەزى ئورۇنلاردا ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىغا ئائىت يۈزلىگەن، مىڭلىغان قول يازمىلار ساقلانپ ياتماقتا. بۇ قول يازمىلار ئىچىدە ھازىرغىچە ئىلىم دۇنياسىغا مەلۇم بولمىغان ئاجايىپ نادىر نۇسخىلار، سىياھى ئۆچمەي دەپ قالغان يەككە-يېگانە نۇسخىلارمۇ بار، ئۇلار بىزنىڭ قۇتقۇزۇشىمىزنى، تەتقىق قىلىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرماقتا. كلاسسىك مەراسىملارنى قۇتقۇزۇشنىڭ شەرت-شارائىتى يېشىپ يېتىلگەن ۋە بۇ مەراسىملارنى قۇتقۇزۇشقا جىددىي ئېھتىياج تۇغۇلغان بۇ ئاجىقچۇلۇق پەيتتە ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتى ئۆزىنىڭ نىزامنامىسىدىكى ۋەزىپىسىگە

ئاساسەن، دەسلەپكى قەدەمدە 30 پارچە كلاسسىك ئەدەبىي ئەسەرنى نەشىر قىلىپ قۇتقۇزۇشنى پىلانلىدى. بۇ ئەسەرلەر قىسقىن قەدىمكى ئۇيغۇر يازما يادىكارلىقلىرى، كۆپ قىسىمى 16-ئەسىردىن 19-ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە بولغان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدىكى مەشھۇر نامايەندىلەرنىڭ خاراكتېرلىك ئەسەرلىرىدندۇر. بۇ قېتىم نەشىرگە تەييارلانغان بۇ 30 پارچە ئەسەر ھازىرغىچە بىزگە مەلۇم بولغان تۈرلۈك قول يازمىلارنى ئەستايىدىل سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق تاللاپ چىقىلغان مۇنەۋۋەر نۇسخىلاردۇر. يەنە بەزىلىرى باشقا نۇسخىلىرى تېخى بايقالمىغان، يەككە-يېگانە قول يازمىلاردۇر. بۇلارنى قۇتقۇزۇش، تەتقىق قىلىشتىن مەقسەت — قەدىمكى ھازىرقى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش ئارقىلىق ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى راۋاجلاندۇرۇپ، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئىككى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈش يولىدا تېگىشلىك تۆھپە قوشۇشتىن ئىبارەت.

جەمئىيىتىمىز بۇ ئەسەرلەرنى نەشىرگە تەييارلاشتا ئالدى بىلەن نەشىرگە تەييارلاشنىڭ كۈنكەپ ئىلمىي پىرىنسىپلىرىنى تۈزۈپ چىقتى. ئاندىن مۇناسىۋەتلىك مۇتەخەسسسلەرنى تەشكىللىپ يۇقىرىقى پىرىنسىپلار ئاساسىدا بۇ 30 پارچە ئەسەرنى نەشىرگە تەييارلاشقا ئۇيۇشتۇردى.

بۇ ئەسەرلەرنى نەشىرگە تەييارلاشتا ئەسلىگە سادىق بولۇش (ئەسەرلەرنىڭ تارىخىلىقى، قەدىمىيلىكى، ئەينەنلىكىگە قەتئىي كاپالەتلىك قىلىش)، كلاسسىكلارنىڭ دۇنيا قارشى، بەدىئىي ئۇسلۇبى ۋە تىل ئىشلىتىش ئالاھىدىلىكلىرىگە ھۆرمەت قىلىش، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى خاس خۇسۇسىيەتلىرىنى ئىشەنچلىك دەپ تولۇق ئەكىس ئەتتۈرۈش، تېكىستولوگىيىلىك قائىدىلەرنى قەتئىي ئىزچىلاشتۇرۇش قاتارلىق ئىلمىي پىرىنسىپلارغا ئەمەل قىلىندى. جەمئىيىتىمىز دەسلەپكى قەدەمدە قۇتقۇزۇشنى پىلانلىغان بۇ كلاسسىك ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ نەشىر قىلىنىشى يارىتىپ مىللىي سىياسىتىنىڭ ئەمەلىي نەتىجىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدىكى خۇشاللىنارلىق مۇھىم ۋەقە ھېسابلىنىدۇ. كلاسسىك

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن

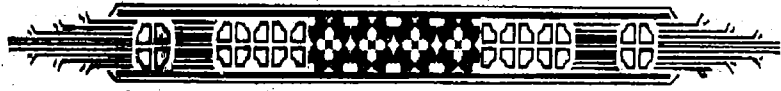
« نەسىرى مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگ » ئۇيغۇر كلاسسىك فرۇزىچىلىقىدىكى مۇنەۋۋەر ئەدەبىي مىراسلاردىن بىرى. بۇ ئەسەر ئەلىشىر نەۋائىنىڭ « خەمسە » سى ئاساسىدا تالانتلىق ئەدەب ۋە يازغۇچى موللا سىدىق يەركەندى تەرىپىدىن ھىجرىيە 1228- (مىلادى 1813-). يىلى نەسىرلەشتۈرۈلۈپ ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈلگەن. ئاپتورنىڭ تونۇشتۇرۇشىچە، بۇ ئىشقا ئۇ ئەينى ۋاقىتتىكى يەكەننىڭ ھاكىم بېگى مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن كىرىشكەن. ئاپتور يەنە بۇ ئەسىرىگە ئىككى خىل ئىسىم قويغانلىقىنى، يەنى بۇ ئەسەر ئەلىشىر نەۋائىنىڭ « خەمسە » سىنى نەسىرلەشتۈرۈش ئارقىلىق مەيدانغا كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنى « نەسىرى خەمسە » دەپ ئاتىغانلىقىنى؛ ئەسەرنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى ئۈچۈن ئالاھىدە غەمخورلۇق قىلغان مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگكە بولغان ھۆرمەت يۈزىسىدىن، بۇ ئەسەرنى « نەسىرى مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگ » دەپ ئاتىغانلىقىنى ۋە ئۇ ئىسىمدىن ئەبجەد ھېسابى بويىچە ئەسەرنىڭ يېزىلغان ۋاقتى كېلىپ چىقىدىغانلىقىنى ئەسكەرتكەن. « نەسىرى مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگ » كە نەۋائى « خەمسە » سى ئىچىدىكى « بەھرام ۋە دىلئارام »، « پەرھاد ۋە شىرىن »، « لەيلى-مەجنۇن » ۋە « سەددى ئىسكەندەر » قاتارلىق تۆت داستان نەسىرلەشتۈرۈلۈپ كىرگۈزۈلگەن. « ھەيرەتۇل-ئەبىر » رار داستاننىڭ ئورنىغا نەۋائىنىڭ يەنە بىر مۇھىم ئەسىرى بولغان « مەننىقۇت-تەيىر » (قۇش تىلى) داستانى كىرگۈزۈلگەن. موللا سىدىق يەركەندى « خەمسە » نى نەسىرلەشتۈرۈشتە

مىراسلارنى قۇتقۇزۇش ۋە ئۇنى كېيىنكى ئۇلادلارغا يەتكۈزۈشتىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغۋار ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش جەريانىدا جەمئىيەتتىن ھەردەزىچىلىك يارىتىپ ۋە ھۆكۈمەت ئورگانلىرى، كۆپلىگەن ئىدارە، كارخانىلار، ئاممىۋى تەشكىلاتلارنىڭ، شۇنداقلا ئۆزىنىڭ مەدەنىي مىراسلىرىنى قەدىرلىگۈچى مەرىپەتپەرۋەر كىشىلىرىنىڭ قىزغىن قوللىشىغا، ماددىي ۋە مەنىۋى ياردىمىگە ئېرىشتى. بۇ جەھەتتە ئۇلارغا ئەمەلىي مىننەتدارلىق بىلدۈرىمىز. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتى گەرچە يۈزلىگەن يېشىدەم، ئوتتۇرا ياش ۋە ياش تەتقىقاتچى، مۇتەخەسسسلەرنى ئۆز ئىتراپىغا ئۇيۇشتۇرۇپ، بۇ ئۇلۇغۋار ئىشقا قەدەم قويغان ۋە دەسلەپكى قەدەمدە بەزى نەتىجىلىرىنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا كەڭ ئاممىنىڭ ۋە خەلقىنىڭ ئىچىدىكى ئىقتىدارلىق يوشۇرۇن كۈچلىرىنىڭ يېقىندىن ياردەم بېرىشىگە، ماسلىشىشقا موھتاج. شۇڭا، جەمئىيەتتىن مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن كۆپچىلىكنىڭ خىزمىتىگە يەنىۋە يېقىندىن ياردەم بېرىشىنى، يېڭىدىن بايقالغان كلاسسىك ئەسەرلەرنىڭ قول يازمىلىرىدىن ئۆچۈر يەتكۈزۈشنى شۇ ئارقىلىق بۇ خىزمەتكە بىۋاسىتە قاتنىشىشىنى مۇراجىئەت قىلدۇ. تەجرىبىلىرىنىڭ كەملىكى تۈپەيلىدىن كۆرۈلگەن كەمچىللىك ۋە سەۋەنلىكلەرنى ئۆز ۋاقتىدا تۈزىتىشىمىز ئۈچۈن قىيىنچىلىك يېكەنلىرىنى سۈنۈشنى ئۈمىد قىلدۇ.

ئاخىرىدا شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئۇيغۇر ئەدەبىي مىراسلىرى دۇنيادىكى بارلىق مىللەتلەر ئەدەبىي مىراسلىرىغا ئوخشاش مۇئەييەن دەۋرنىڭ مەھسۇلى بولغاچقا، ئۇنىڭدا يا ئۇنداق، يا مۇنداق تارىخىي چەكلىمىلىكلەرنىڭ بولۇشى تەبىئىي ئەھۋال. شۇڭا، كلاسسىكلار ۋە كلاسسىك مىراسلارغا باھا بەرگەندە، تەتقىق قىلغاندا چوقۇم تارىخىي ماتېرىيالزىملىق نۇقتىسىزەر بىلەن مۇئامىلە قىلىشىمىز لازىم.

بۇ كىتابلار شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىقىغا سوغا قىلىندى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتى

پەرھاد ۋە شىرىن

موللا مىسدىق يەركەندى

سىرلار مەنىلىرىدىن غەۋەر بىرگۈچىلەر، يوشۇرۇن ئىزلاردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەردىن بىرى، ئىشقى-مۇھەببەت سەھىيىلىرىنىڭ، مېھرى-شەپقىتى يېزىقلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنىۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمدارى ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئەلىشىر بۇ كۆڭۈللىرىنى شادلاندىرغۇچى يېقىنلىق قىسمىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

ئالەمنىڭ ياراتقۇچىسى، ئىنسان ۋە ھاياتلىقنى پەرۋىش قىلغۇچى (پەرۋەردىگار) ئۆزىنىڭ ئەزەلدىكى خاھىشى، ئەبدى ئىرادىسىدىن ھاياتلىقنىڭ نەپىس شايبىسى بۇستىگە سەنئەتكار سۈپىتى بىلەن قەلەم تارتىپ، چىن مۈلكىنىڭ گۈزەل جامالىنى تەسۋىرى قۇدرىتى بىلەن شۇنداق بېزىدىكى، چىننىڭ گۈزەل مەشۇقلىرى ئۇنىڭدىن رەشك قىلىپ، گۈياكى چىننىڭ تام سۈرەتلىرىدەك قېتىپ قالدى. چىن مۈلكى جەننەت كۆزىنىڭ قارىسىغا ئوخشايتتى. يەتتە ئىقلىمدا ئۇنىڭدەك گۈزەل مەنزىرىلىك شەھەر يوق ئىدى. بۇ شەھەرنىڭ بۈيۈك، شان-شەۋكەتلىك بىر خاقانى بار ئىدى. ئۇنىڭ مەملىكىتىنىڭ كۆلىمىگە ئىككى ئالەم تەڭلىشەلمەيتتى. ھاكىمىيەت مەرتىبىسى يەتتە ئاسماندىن يۇقىرى ئىدى. لەشكەر-لىرىنىڭ مىقدارى يەر يۈزىدىكى قۇم، كۆكتىكى يۇلتۇزلاردىن كۆپ ئىدى. بايلىقى قارۇننىڭ خەزىنىسىدىن ئارتۇق ئىدى. كۆككە تاقىشىپ تۇرغان ھەشەمەتلىك قەسىرىنىڭ قاراۋۇللىرى چەت ئەل خانلىرىنىڭ دەرىجىسى بىلەن تەڭلىشەتتى. خاقانى چىن ئالدىدا باشقا

ئەلىشىر نەۋائىنىڭ يۈكسەك ئىستىداتى ۋە زور ئىجادىي مېھنىتىگە چوڭقۇر ھۆرمەت بىلەن قاراپ، ئەسەرنىڭ ئەسلى ئىستىلىنى ئىلاجىنىڭ بارىچە ساقلاپ قالغان. شۇ ئاساستا يەنە «خەمىسە» نىڭ تىلى، قۇرۇلمىسى ۋە تەپسىلات تەسۋىرلىرىنى نەسىرى ئەسەرلەرنىڭ قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇپ، ئىجادىي يوسۇندا يېزىپ چىققان.

«پەرھاد ۋە شىرىن» قىسسىسى «نەسىرى مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگ» ئىچىدە بىر قەدەر زور سالماقنى ئىگىلىگەن ۋە سەنئەت جەھەتتىن ئالاھىدە جۇلالىنىپ تۇرىدىغان مۇھىم ئەسەر. بۇ قىسىمدە خوتەن شاھزادىسى پەرھاد بىلەن ئەرمەن مەلىكىسى شىرىن ئوتتۇرىسىدىكى پاك ۋە گۈزەل مۇھەببەت رىۋايىتى ئاساسىي لىنىيە قىلىنىپ، ئۇلارنىڭ سۆيگۈ-مۇھەببەت يولىدا باشتىن كەچۈرگەن ئاجايىپ-غارايب سەرگۈ-زەشتلىرى نەسىرى تىلى بىلەن ئىنتايىن تەسىرلىك بايان قىلىپ بېرىلگەن. بۇ ئەسەر ئىنسانىي سۆيگۈ-مۇھەببەت، مېھرى-ۋاپا، دوستلۇق ۋە ساداقەت، مېھنەت ۋە ئىجتىكارلىق ئىشتىياق بىلەن كۈپلەنگەن ۋە تەنپەرۋەرلىك ۋە قەھرىمانلىق داستانىدۇر.

ئالىجاناب ئىنسانىي پەزىلەتلەرنى ئەكس ئەتتۈرگەن ۋە ئىنسانىيەتنىڭ گۈزەل ئارزۇ-ئىستەكلىرىنى روشەن ئىپادىلىگەن بۇ ئەسەر ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدىكى بىر بۈيۈك مۇجىزە، شۇنداقلا ئوتتۇرا شەرق خەلىقلىرى ئەدەبىياتى تەرەققىياتىدىكى زور ھادىسە ۋە يېڭى پەللە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بۇ ئەسەرنىڭ پروزىلاشتۇرۇلۇشى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدا پروزىچىلىق تەرەققىياتىغا غايەت زور تەسىر كۆرسەتتى. بۇ قىسىم ئۆزىنىڭ تەسىرچان ۋە قىزىقارلىق ۋەقەلىكى، گۈزەل تىلى ۋە رەڭگارەڭ بەدىئىي ۋاسىتىلىرى بىلەن كىتابخانلارنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلىدۇ، شۇنداقلا ئۇ كلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىمىزدىكى ناھايىتى مۇھىم تېمىلاردىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئەسەرنىڭ يەشمىسى «نەسىرى مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن بەگ» نىڭ ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېدا ساقلىنىۋاتقان قول يازما نۇسخىسىغا ئاساسەن نەشرىگە تەييارلاندى.

مەلىكە تەرنىڭ شاھلىرى مۇغال قۇللاردەك قول باغلاپ تۇراتتى. مەرھەمەت دەرياسى ئۇمان دەرياسىدىن چوڭقۇر، مۇرۇۋەت جاۋاھىرى كانلاردىن كۆپ، بەلكى تەسەۋۋۇردىن ئارتۇق ئىدى. ئۇ خاقانلار بەزمىسىنىڭ يىگانىسى ئىدى. دەۋر ئۇنىڭ مەرتىبىسىنى شۇنداق يۇقىرى قىلغانىدى.

خاقانى چىننىڭ تەختى-تاجى گۆھەر-ياقۇتلار بىلەن بېزەلگەن بولسىمۇ، ئۇ باشقا بىر گۆھەرگە ئېھتىياجلىق ئىدى. مۇراد بېغىدىكى مىڭلىغان گۈللەردىن بەھرىمەن بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىگە بىر گۈلگە ئارزۇمەن ئىدى. ئۇنىڭ ھۈسنۈ-جامالىدىن گۈزەللىك يېغىپ تۇراتتى. چېھرىسىنىڭ يۇرۇقلۇقىدىن ئىككى دۇنيا روشەنلىشىپ كېتەتتى، ئەمما ئۇنىڭ كۆزىدىن قارىچۇقى ئۇچۇپ كەتكەنىدى. ئۇ داۋاملىق: «باقاسىز جاھاندىكى ئارزۇ-تەلەپ قەسىرىنىڭ ئاساسى ۋە قۇرۇلمىسى ئاجىز بولۇپ، ئەبەدىيلىك بىناسى بىلەن قارىمۇ قارشىدۇر، چۈنكى بۇ، ئۆزگىرىپ تۇرغۇچى جاھان تۈرلۈك ھادىسىلەر-دىن خالى ئەمەس. گەرچە كىشى مىڭ-يىل پادىشاھ بولۇپ، جاھان مۈلكىگە ھۆكۈمرانلىق قىلسىمۇ، ئاخىرى ئۆلۈم قەدىھىنىڭ شارابىنى ئىچەر ۋاقتىدا ئۆمرى بىر نەپەسچىلىك تويۇلمايدۇ. ئايلىنىپ تۇرغۇچى پەلەك جاھاننىڭ باقاسىز تۇپرىقىنى تەۋرەتكەن چاغدا، تەخت-مەرتىبىسى كۆككە يەتكەن پادىشاھ بىلەن بىر تۈپ يۇلغۇننىڭ ئاستىدا پاناھلىنىپ ئۆمرىنى ئۆتكۈزگەن گاداينى تەڭلەشتۈرۈپ قويىدۇ. مەرتىبىسى كۆككە يەتكەن تاجدار شاھ بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭ پەرزەنتىدىن ئىبارەت گۆھەر بىلەن كۆزى روشەنلەشمەسە، ئۇنىڭ ھېچقانچە ئەھمىيىتى بولمايدۇ. نەزمە:

ۋەلەددۇر ئول دۇرۇ ۋالدى سەدەفدۇر،
سەدەق يەئنى ئاتاۋۇ دۇر خەلەفدۇر.

ئەگەر دەريادا سەدەپلا بولۇپ، ئۈنچە-مەرۋايىت بولمىسا،

ئۇنىڭ سۈيى ئاچچىق بىلىنىدۇ. بۇ خىل دەريا ئۆزىنىڭ دەھشەتلىك دولقۇنلىرى بىلەن مەرۋايىت ئورنىغا كۆپۈك چاچرىتىپ، قىرغاققا قورۇق سىزىقلارنىلا قالدۇرىدۇ. بوستانلاردا گۈزەل. سەۋرى دەرياسى بولۇپ، ئۇنىڭ مېۋىسى بولمىسا، كىشىلەرگە ھېچقانچە پايدىسى يەتمەيدۇ. بۇ خىل مېۋىسىز دەرمەخ ئوتۇن ھېسابلىنىدۇ. كۆكتىكى بۇلۇت يەرگە يېغىن تۆكمەسە، ئۇ قېلىن تۈتۈندىنلا ئىبارەت بولۇپ قالىدۇ. چاقماقنىڭ نۇرى ھەر قانچە كۈچلۈك بولسىمۇ، بىر پەستىن كېيىن ئۇنىڭ نۇرىدىن قىلچە ئەسەر قالمايدۇ، ئەمما، ئۆچكەن ئۇنىڭ چوغى قالسا، ئۇنى ياندۇرۇش ئاسان دۇر.

مەن گويىكى ئاشۇ گۆھەرسىز دەرياغا ياكى تاشنى-تاشقا ئۇرغاندا كۆرۈنگەن چوغىسىز ئوتقا ئوخشاپ قالىدىم. بۇ ئوتتىن باغرىمدا ئېغىر دەردلەر پەيدا بولدى. چۈنكى، چىن مۈلكىگە خاقان بولۇپ، ئۇزۇن يىللار ھەسرەت چېكىپ-قان يۇتۇپ، بۇ ئۆزگىرىشچان پانى دۇنيادىن كەتكەندە، ياتلار كېلىپ، تەخىمىدە ئولتۇرغۇسى؛ زېمىنىگە ئاياغ قويۇپ، لەشكىرىمگە قول سۇنغۇسى؛ قەسىر-بارىگاھىدا ئارام ئېلىپ، پارلاق زامانەمنى قاراڭغۇلاشتۇرغۇسى؛ كۆپ رەنجۈ-مېھنەتلەر بىلەن يىغقان خەزىنەمگە ئىگە بولغۇسى. ۋادەرىخا! ئەپسۇس دەيمۇ؟! نۇمۇس دەيمۇ?!

«ئەي قادىر ئىگەم! مېنى سەن ئوغۇلسىزلىق دەرد-ئەلىمىنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتقۇزغۇچىسەن. بۇ مۇشكۈلۈمنى ئاسان قىلىپ، بىر ئوغۇل پەرزەنت بىلەن كۆزۈمنى يورۇتقايسەن!» — دەپ مۇناجات قىلاتتى. ئۇنىڭ دائىم سۆزلەيدىغىنى شۇ ئىدى، بۇ ئارقىلىق ئۇ تەڭرىدىن بىر ئوغۇل پەرزەنت بېرىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ كۆز ياشلىرىدىن ھەر تەرەپكە گۆھەرلەرنى چاچاتتى، ئەمما ئۆز كۆزىگە باشقا بىر گۆھەرنى ئىزدەيتتى. بۇ مەقسىتى ئۈچۈن ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى چېچىپ، ئاجىزلارغا خەيرى-ساخاۋەت قىلاتتى؛ ئوغۇلسىزلارغا يار-يۆلەك بولۇپ، ئاتىسىزىلارغا ئاتىدارچىلىق قىلاتتى. ئۇ مۇشۇنداق خەيرى-ئېھسانلار ئارقىلىق تەڭرىدىن بىر ئوغۇلغا

ئاتا بولۇشنى تىلەيتتى. ئەمما ئۇ نەقدىر بىرەر ئىشنى ئىرادە قىلسا ئۇنى ئۆزگەرتىشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى سەزمەيتتى. بۇ ئالەمدە ھەر قانداق كىشى بىرەر مۇددىئادىن مەنپەئەت كۆرەي دېسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭدىن ياخشىلىق كۆرەلمەيدۇ. ئادەتتە گۆھەر قىزىلگۈل رەڭگىدە، ياقۇتتەك تاۋلىنىپ كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ئۇنى قولغا ئالغاندا، قولىنى ئوت بولۇپ كۆيدۈرىدۇ. بۇ زامان ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن سېرىق رەڭلەر كۆزگە ئالتۇن ياپراقلاردەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ئۇ قول بىلەن تۇتقۇچىغا ئوتنىڭ شولىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ھەر كىم ئۆز ئارزۇسىدىن بەھرىمەن بولغانلىقىنى بىلەلمەسە، بۇ ئۇنىڭ تەقدىرنىڭ قىسمىگە قايىل بولغانلىقىدۇر. ئەلئىسە، خاقاننىڭ دۇئاسى ئىجابەت دەرگاھىغا يېتىپ، مەقبۇل بولدى. ئۇنىڭ تىرىكچىلىك كېچىسىدە بىر ئاي تۇغۇلدى. ئاي ئەمەس، بەلكى ئالەمگە زىننەت بەرگۈچى نۇرلۇق قۇياش كۆز ئاچتى، ئۇنىڭ مۇرادى بېغىدا ئوتقا شتەك بىر گۈل ئېچىلىپ، ئۇنىڭ خۇرسەنتلىك دېمىقىغا ئەتىر پۇراقلىرىنى چاچتى. ئەمەلىيەتتە ئۇ گۈل ئەمەس، خاقاننىڭ جېنىغا چۈشكەن دەرد-ئەلەم شولىسى ئىدى. نەزمە:

ئاچىلدى باغدا بىر ئاتەشنى ۋەرد،
دېمەكم ۋەرد، بەلكى شۇئەئى دەرد.

دەۋران ئۇ بۈيۈك خاقاننىڭ قولىغا پەرزەنت ئۈزۈكىنى سالىدى، لېكىن ئۇنىڭغا ياقۇتتىن ئەمەس، ئوتتىن كۆز ئورناتتى. بۇ ئۈزۈكنىڭ ئىچى دەرد-ئەلەمدىن قېزىلغان، ئۇنىڭ سىرتقى يۈزلىرىگە بولسا سۆيگۈ-مۇھەببەت سىرلىرى يېزىلغانىدى. ئۇنى ياقۇت كۆزلۈك ئۈزۈك دېگەندىن كۆزە، كېچىنى يۇرۇتقۇچى مەرۋايىت، بەلكى جاھاننى ئۆرتىگۈچى گۆھەر دېگەن ئۈزۈك ئىدى. ئۇنىڭ يىپىلىرى ۋاپا تەسىرى بىلەن ئېشىلگەن، ئۇنىڭ كۆكىسى بولسا تەسىرى قازا نەققاشلىرى تەرىپىدىن ئېشىلگەنىدى. بۇ ئوغۇلنىڭ كۆزلىرىدە ياش

قىيىننىڭ ئالامەتلىرى بولۇپلا قالماي، ھەر بىر چىقارغان نەپەسلىرىمۇ ئاھۇ-ئالە تۈتۈنلىرىدىن خەۋەر بېرىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئالدىدا مۇھەببەت نۇرى نامايان، چىرايىدا ۋاپا نىشانى ئوچۇق ۋە ئاياندى. پەلەك ئۇنى «دەرد ئەھلىنىڭ پادىشاھى» دەپ ئاتىسا، پەرىشتىلەر «دەرد ئوتىنى تونۇپ يەتكۈچى» دەپ تەرىپلىگەنىدى. ئۇنىڭ تۇغۇلۇشى بىلەن گويا سىياۋۇش ئوت ئىچىدە تۇغۇلغاندا ۋاپا ئەھلى ئارىسىدا خۇشاللىقتىن قىقاس-چوقان كۆتۈرۈلۈپ، بىر-بىرىنى تەبرىكلەشكىنىگە ئوخشاش، ئىشقا ئەھلىگە تەرەپ-تەرەپتىن ئوت تۇتاشتى. ئاتىسى بۇ يېڭى تۇغۇلغان گۆھەرگە نەزەر تاشلىغىنىدا، ئۇ سەدەپتەك ئاغزىنى كۈلكە ئۈچۈن ئېچىپ، ئالەمگە شۇ قەدەر جاۋاھىراتلارنى چاچتىكى، بۇ ئىشتىن بارلىق جاۋاھىرلارنى ساقلىغۇچى دەريا ۋە كانلار غەمگە چۈشتى. پادىشاھ بۇ ئوغۇلنىڭ تۇغۇلۇشى بىلەن تامامى خالايققا بازارلارنى زىننەتلەپ ياساپ، چىن دۆلىتى ئۈچۈن تۆھپە ئىزھار قىلىش چاقىرىقى چىقاردى. پۈتكۈل بازار ۋە دۇكانلارنى بىزمەپ، ئۇنى گۈزەل ۋە قىممەت باھا توۋارلار بىلەن تولدۇردى. شۇ تەرىقە زىبۇ-زىننەتلەر بىلەن كۆڭۈل قويۇپ ياساش ئارقىلىق پۈتكۈل چىن مەملىكىتى گويا چىن سۈرەتخانىسىدەك ھالەتكە كەلتۈرۈلدى. خالايقلار نېمە قىلسا، تەرگەشمەيدىغان، «يامان قىلدىڭ» دېيىشمەيدىغان بولدى. ئۇزاق دەۋرانلارنى بېشىدىن كەچۈرگەن بۇ كونا ئالەم يېڭى مەرىكە تۈزۈپ، شۇنداق بىر بايرام ياسىدىكى، ئۇنىڭ ئەتراپىنى يېشىل رەڭلىك ئاسمان گۈمبىزى مۇھاپىزەت قىلىپ ئوراپ تۇراتتى. بۇنداق بەزمىنى كەيلىنى پادىشاھلىرىمۇ كۆرمىگەن، بەلكى بۇ يۈزلىگەن شادلىق ۋە ياخشىلىقلارنىڭ بىرىدىنمۇ نىشان تاپمىغانىدى. بۇ شاھنىڭ پەلەكتەك كەڭ داستىخانلىرى چەك-چېگرىسىز، ئۇنىڭ ئۈستىدە قۇياش گىردىسىدەك نانلىرى ھەددى-ھېسابسىز ئىدى. مەملىكەت خەلقىنىڭ ھاجىتى راۋا قىلىنىپ، ئۈچ يىللىق باج-خىراجەت ئەل زىمىسىدىن كۆتۈرۈلدى. خەلقلەر شاد-خۇراملىقتىن بىردەم ئارام ئالماي، خۇشاللىق زەربىسىدىن بەدەنلىرىنى ئاسرىغان ھالدا بايرام

قىلىشماقتا ئىدى. شاھ ئەلىنىڭ شادلىق سۈرەتلىرىنى ياڭرىتىشنى كۆزلەپ، ئۆز ئېلىدىن جاپا-مۇشەققەتلەرنى يوقاتقاندى. خالاقتىڭ شاد-خۇراملىقى ۋە ئەيىب-ئىشەنچى ئۈچۈن ھىسابسىز خەزىنە دەپنەلەرنى ئايماستىن سەرپ قىلىپ، شادلىق مەنزىرىلەرنى تۈزۈپ بەرمەكتە ئىدى. خالاقتى مەي-شارابلارنى ئىچىشىپ، ئاشۇ ھارارەتلىك قىزىل سۇ ئارقىلىق غەم-قايغۇلىرىنى كۆڭۈللىرىدىن يۇيۇپ تازىلىماقتا ئىدى. نەزمە:

كە تۈر، ساقى، چېكىپ بىزلەر ئۈچۈن ئۇن،
ماڭا تۇتقىل ئۆكۈش بىر جامى گۈلگۈن.
مېنى چىن ئەھلى يەڭلىغ مەيپەرەست ئەت،
تولا چىنى ئاياغلار بىرلە مەست ئەت.

※ ※

مەنىلەر سىزلىرىدىن ئۆزۈم يەتكۈزگۈچى رىۋايەتچىلەر ۋە يوشۇرۇن ھېكەتلىرىدىن بىشارەت بىرگۈچى ھېكايەتچىلەردىن بىرى، ئاشۇ مېھرۇ-مۇھەببەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى ۋە سۆيگۈ-ساداقت مەكتۇپلىرىنىڭ ئايىتى، مەنىۋى دۇنيانىڭ سۇلتانى، ھېكەت ئالىمىنىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى مرزا ئەلىشىر (تەڭرى ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) بۇ ئاجايىپ يېقىنلىق ۋە غارايىپ تەسلىك قىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

ھەقىقىي ياراتقۇچى بولغان تەڭرى خاقانغا بىر پەرزەنت ئاتا قىلغاندىن كېيىن، خاقان بۇ ھەدىدىن شاد-خۇرام بولۇپ، بۇ پەرزەنتنىڭ ھۈسنۇ-جامالىدىن كۆڭلى سۆيۈنۈپ ئۇنىڭ ئېتىنى قويۇشقا تەييارلاندى. شۇ چاغدا بۇ پەرزەنتنىڭ چىرايىدىن شۇنداق بىر شاھانە ئالامەت كۆرۈندىكى، ئۇنىڭدىن ئايىمۇ ھازارەت ئېلىپ، نۇرلىناتتى. يۈزىمىڭلارچە ھىممەت ۋە ئىقبال دۆلىتى ئۇنىڭغا يۈلىنىپ تۇراتتى. خاقانغا ئۇنىڭ فەر ساپەسىدىن ① زىيۇ-زىننەت يۈزلەنمەكتە

① فەرسايە — پارلاقلىق، سۆلەت، ھەيۋەت، ھەشەمەت.

ئىدى. ئىشقا ئۇستازى بۇ بىشارەتلەرنى ئەڭ بۇرۇن سېزىۋالدى-دە، «فەرسايە» سۆزىدىن «قى، ر»، «ھىممەت» تىن «ھ»، «ئىقبال» (اقبال) دىن «ا»، «دۆلەت» تىن «د» ھەرپلىرىنى ئايرىۋېلىپ، بۇ جاۋاھىرلارنى بىر-بىرىگە بىرىكتۈرۈپ، «فەرھاد» (فەرھاد) دېگەن ئىسمىنى تېپىپ چىقتى. نەتىجىدە بۇ شاھزادىگە پەرھاد دەپ ئات قويدى. ئاندىن دەرھال ئۇنى ئېيىز ۋە ئەۋرىشىم شايلارغا ئوراپ، قىممەتلىك جاۋاھىراتلار بىلەن زىننەتلەنگەن بۆشۈككە تۈپتۈز قىلىپ تاڭدى. ھېچ ئاتا بۇز پەرزەنتىگە بۇ خىلدا ئىسىم قويۇپ باقمىغانىدى. ئۇنىڭ پاك خۇسۇسىيەتلىرىنى كۆرۈپ يەتكەن ئىشقا ئۇستازى ئۇنى دانىشمەن پەرھاد (فەرھاد) دەپ ئاتىدى. بۇ ئىسمىنى يەنە تۆۋەندىكى بەش تۈرلۈك ئالامەتتىن ئالدى: «قى» ھەرپى «فراق» سۆزىنىڭ، «رى» ھەرپى «رەشىك» (كۈندەشلىك، ئازاب) سۆزىنىڭ، «ھى» ھەرپى «ھىجران» سۆزىنىڭ، «ا» ھەرپى «ئاھ» (اھ) دېگەن سۆزىنىڭ، «د» ھەرپى «دەرد» سۆزىنىڭ باش ھەرپلىرىدىن يالغۇز ھالدا ئايرىۋېلىندى. ئىشقا ئۇستازى بۇ جەۋ ھەرپلەرنى بىر-بىرىگە قوشقاندى، «فەرھاد» (فەرھاد) ئىسمى كېلىپ چىقتى. ئىشقا ئۇستازى پەرھادنى زار-زار يىغلىغان ھالدا، جاپا-مۇشەققەت بۆشۈككە باغلاپ بەند قىلدى. ئۇنىڭ ئورنىنىڭ بۆشۈك ئىچىدە بولغانلىقى گويا بەخت-دۆلەت قۇشى بولغان ھۇما قۇشىنىڭ ئارامگاھى قەپەس ئىچىدە بولغىنىدەك بىر ئىش ئىدى. پەلەك كېلىنچىكى گويا بۇ شاھزادىگە ئىنىك ئانا بولغاندەك كېچە-كۈندۈز ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ بۆشۈكى ئەتراپىدا چىن ۋە خىتاينىڭ كاتتا دۆلەت ئەربابلىرى ۋە رەئىسلىرى شېرىن-شېكەر تىللىرىنى ئىشقا سېلىپ، سۆيگۈ-مۇھەببەت ئەپسانىلىرىدىن ھېكايە ئېيتىشاتتى. ھەممىسى ئۆز كۆزلىرىدىن ئۇيغۇننى قاچۇرۇشقان ھالدا، ئۇنىڭغا ئۇيغۇ كەلتۈرۈش ئۈچۈن ناۋا مۇقامىنى ئېيتىپ ناۋا قىلىشاتتى. ئۇنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى باشقا

باللارغا ئوخشمايتتى، كۆزلىرىگىمۇ ئاسان ئۇيقۇ كەلمەيتتى. ئىنىك ئانا ئۇنىڭ جىسمىغا قۇۋۋەت بولسۇن دەپ، ئىغزىغا سۈتنى ساغاتتى. لېكىن ئاغرىق كىشىگە بادام شىرىسىنى ھەر قانچە ئىچۈرۈشمۇ شىپا ۋە ماغدۇر ھاسىل قىلالىغىغا ئوخشاش، ئىنىك ئانىنىڭ سۈتى شاھزادىگە ھېچبىر قۇۋۋەت ۋە مەنپەئەت بېرەلمىدى. ئەگەر ئىشقى ئانىسى ئۇنىڭغا بىر تامچە سۈت ئىچۈرسە، ئۇنىڭ ھەربىر تامچىسى سۆيگۈ-مۇھەببەت دەسمايىسى ئۈچۈن بىردىن گۆھەر بولاتتى. ئۇ بەرگەن ھەربىر تامچە سۈت شاھزادە ئۈچۈن بىردىن مەنە ۋە ھېكمەت دۇردانىسى ئىدى. سۆيگۈ ئانىسىنىڭ ھەربىر تامچە سۈت بېرىشىنى سەزگەندە، ئۇ ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئىنتىلىپ گويا چۈمۈلىدەك غىزالتاتتى. شاھزادە بۇ غىزادىن ئۆزىگە يولۋاش بالىسىنىڭ كۈچ-قۇدرىتىدەك قۇۋۋەت تاپاتتى. ھەر كىمگە سۆيگۈدىن قۇۋۋەت يەتسە، ئۇ كىشى سۈت ئىچسە گۆھەر، قان يۇتسا ياقتۇ بولىدۇ. كۈنلەر شۇ يوسۇندا ئۆتۈپ پەرھاد بىر ياشقا كىردى. ئۇنىڭ بېشى گۆھەردىن زىننەتلەنگەن شاراپەتلىك تاجغا يەتتى. ئۇ بۆشۈكنى تاشلاپ، بەخت-سائادەتلىك قەدەملىرى بىلەن ئۆمىلەپ مېڭىشقا باشلىدى. ئۇ پاك گۆھەرنىڭ يېشى ئۈچكە يەتكەندە، ئىشقى ئەپسانىلىرىدىن سۆزلەشكە باشلىدى. ئۇنىڭ تۇرىدىغان ئورنىمۇ ئىشقى ھوجرىسىدىن ئىبارەت بولدى. شۇنىسى ئاجايىپ ئىدىكى، ئۇ ئۈچ ياشقا كىرگىنىدە ئون ياشقا كىرگەن بالىدەك كۆرۈنەتتى. ئەل بۇ ئىشنى ھەيران، پەلەك بىلەن قۇياش بۇ ئەھۋالدىن سەرگەردان بولماقتا ئىدى. ئاتىسىمۇ بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ھەيران بولسىمۇ، ئەمما، بۇنداق بولۇشىنى مۇۋاپىق ھېس قىلاتتى، خاقان ئۇنىڭ بەستىلىك قامىتىنى كۆرگىنىدە «جەڭ ئىشلىرىغا لايىق ئادەم بولىدىغان بولدى» دەپ قارايتتى.

خاقان بۇ ئوغۇلنى ئوقۇتۇش ئۈچۈن شۇ قەدەر جاننىشەن بىر ئالىمنى تاپتىكى، بۇ ئالەمدە ئۇنىڭ بىلىمىگە تولغان ئىچكى دۇنياسى جاھاندىك كەڭ ئىدى. ئىلمىي نۇجۇم جەھەتتە ئاسمان مۇشكۈللىرى ئۇنىڭغا ئاسان ئىدى. بەلكى ئۇنىڭ ئۆتكۈر زېھنى ئالدىدا پەلەك

مۇشكۈلگە قالاتتى. ئۇنىڭ يولى قۇياش كەبى رۇشەن، قەلبى بولسا ئۇنىڭدىنمۇ پارلاقراق ئىدى. ھەر قانداق چىگىش ۋە مۇشكۈل ئىلىملىرىمۇ ئۇنىڭ بىلىمى ئالدىدا ئايان ۋە ئاسان بولاتتى. ئۇ تەپەككۈر تۈلپارنى پەلەكيات مەيدانىغا چاپتۇرغىنىدا، ئاسمان بۆلەكلىرىنىڭ ۋاراقلىرىنى بىر-بىرلەپ ئاخشۇرۇپ چىقاتتى. ئىلمىي ھېكمەتتە ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ھەربىرىنى نەچچە قىسىمغا بۆلۈپ كۆزىتىتتى. ئۇنىڭ دىققەت نەزەرى ئالدىدا ئېنىقسىز بىر چىكىتمۇ كاتتا بىر جىسىمدەك ئېنىق نامايان بولاتتى. تەبىئەت ئىلمى، ئىلمىي رىيازى، ماتېماتىكا ۋە ئىلاھىيەت ئىلىملىرىنىڭ قائىدە-قانۇنلىرى ئۇنىڭ ئالدىدا ئېلىپبەدەك رۇشەن ئىدى. ئۇنىڭ نەزەرىدە يۇنان ھېكىمىتى ھېچنەرسە ئەمەس ئىدى. ئارىستوتىل ئۇنىڭ بىر شاگىرتىنىڭ باراۋىرىدە ئىدى. ئالەم دانىشمىنى بولغان بۇ زات شاھزادىنى ئۆز مەجلىسىنى يۇرۇتقۇچى چىراغ دەپ بىلىپ، ئۇنى شاگىرت قىلىۋېلىشنى تەلەپ قىلدى ۋە ئۇنى تەربىيەلەشنى قاتتىق تەكىتلىدى. شۇنداق قىلىپ گويا قۇياش پەلەك ئالدىدا مەنزىل تۇتقاندەك شاھزادە بۇ بۈيۈك ئالىمنىڭ مەجلىسىدىن ئورۇن ئالدى.

ئەلقىسسە، ئۇستاز ئىلىپبەدىن تەلىم بېرىش ۋاقتىدا، باشلانمىسىنى شۇنداق مەنە بىلەن باشلىدىكى، شاھزادە ئېلىپتىن ئەلەم (الم) نى، بەدىن يالا-قازانى چۈشەندى. ئۇ گۈل يۈزلۈك سەرۋى ئەبجەد ئۆگىنىشكە كىرىشكەن كۈندىن باشلاپ تاكى ئۈچ ئاي توشقانغا قەدەر بولغان قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدە تولۇق ساۋاتلىق بولدى. بۇ مول ھوسۇللۇق بىر يىلدا ئۇ «قۇرئان» نى ئاساسەن يادقا ئېلىپ بولدى. شاھزادە ئۈچۈن ھەر قانداق ساۋاقنى بىر قېتىملا كۆرسە، ئۇ ۋاراقنى ئىككىنچى قېتىم ئېچىش ھاجەتسىز ئىدى؛ ھەرقانداق تەلىم-تەربىيىنى بىر قېتىم ئوقۇسلا، ئۇنىڭ كۆڭۈل بەتلىرىگە يېزىلىپ، جان سەھىپىلىرىگە نەقىشلىنىپ مەڭگۈ ئۆچمەس بىر كىتاپقا ئايلىنىپ كېتەتتى. ئۇ ھەرقانداق گۈزەل ئەخلاق ۋە ئېسىل خىسلەتلەر ھەققىدىكى دەرسلەرنى قويمىي يادقا ئالاتتى؛ ئاشقىلىق ماقالىلىرىنى كۆرگىنىدە كۆڭلى پەرىشان بولۇپ، ھالى خارايلىشاتتى؛ ئىشقى-مۇھەببەت بايانلىرىنى تەكرار قىلىپ

ئوقۇغىنىدا نالە-زارى تېخىمۇ كۈچىيەتتى؛ ئاشىقلارنىڭ غەم-قايغۇلىرى ھەققىدە ئوقۇغىنىدا غەمگە چۆكەتتى، دەرد-ئەلەم سەۋەبىدىن ياقا يىرتىپ نالە قىلغانلار ھەققىدە دەرس ئوقۇغىنىدا شاھزادە ئۆز ياقىسىنى يىرتىپ يىغلايتتى. ئەگەر بىرەرسى ئۇنىڭغا مۇھەببەت ھەققىدە ئازراقلا رىئايەت سۆزلەپ بەرسە، بۇ خىل روھىي كېسەل ئۇنىڭغا گويا يۇقۇملۇق كېسەلدەك تېز ۋە قاتتىق تەسىر قىلاتتى. ئۇ باشقىلارنىڭ كۆڭلى جاراھەتلەنگەنلىكىنى بىلسە، زار-زار يىغلايتتى، ئەگەر كىشىلەرنىڭ كۆزىدىن ياش كۆرۈپ قالسا، شاھزادە ئاندىن بەكرەك نالە-زار قىلىپ ياش تۈكەتتى. ئۇستاز شاھزادىدىكى بۇ خىل ئەھۋاللارنى كۆرۈپ، ھەيرانۇ-ھەس قالدى. بۇ دانىشمەن ئالىم ھەر سائەتتە يۈزىنىڭ تەپەككۈرلار بىلەن چارە ئىزدەيتتى. پەرھادنىڭ ئاتىسى ئوغلىنىڭ بۇ ئىشلىرىدىن ھەيران ئىدى؛ بىچارە ئانىسىنىڭمۇ پىكىر-يادى مۇشۇ ئىشتا ئىدى. ئۇستاز بۇ ئىشنى چۈشەندۈرۈپ: «كېچىك بالا دېگەننىڭ ئەھۋالى مۇشۇنداق بولىدۇ» دەيتتى. ئەمما پەرھادنىڭ ئاتا-ئانىسى بۇنىڭغا قايىل بولماي: «ئەجەبا، باشقا بالىلارنىڭ ئەھۋالى مۇنداق ئەمەسقۇ؟» دېيىشەتتى. بۇ ئىشقا شۇ يوسۇندا ھەر بىر ئادەم بىر قىسما تەبىر بېرىشپ، تەڭرىنىڭ يەنە قانداق قىسمەتلىرىنىڭ يۈز بېرىشى ھەققىدە پاراڭلىشاتتى.

ئەلەقسە، بۇ ئاجايىپ ۋە غارايىپ ۋەقەلەر خەلق ئارىسىدا ياش بولۇپ، تارقىلىپ كەتتى. پەرھاد ئون ياشقا كىردى. ئۇ جاھاندا تېخى ھېچكىم شۇغۇللىنىپ باقمىغان ئىلىملارنى تەتقىق قىلىپ ھەققىتىگە يەتمەي قويمىدى. ئۇنىڭ ئالتۇن بويلىرى ئون باھارنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن ۋاقىتتا ئۆزىدە يىگىرمە ياشلىقلارنىڭ قەددى-قامىتىنى يېتىلدۈردى. ئۇ پۈتكۈل ئىلىملەرنىڭ ھەممە كىتابلىرىنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ھەربىي ئىلىمگە كۆڭۈل باغلاپ، باتۇرلۇق-قەھرىمانلىق پەنلىرىنى ئۆگىنىشكە كىرىشتى، بۇ جەھەتتىمۇ ئاز ۋاقىت ئىچىدە شۇنداق ماھىر بولۇپ يېتىشتىكى، ھەر قانداق قەھرىمانلىق ۋە پەھلۋانلىق ھۈنەرلىرى ئۇنىڭدا مانا

مەن دەپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئۇ ئوقيانى قولغا ئېلىپ شۇنداق تۈزەتتىكى، ئوقيانى شەرقىن غەربكە قەدەر تارتىپ يايىنىڭ ئىككى بېشىنى بىر قىلاتتى؛ قارا تۈندە ئۇنىڭ كامان ئوقىغا پەلەك نىشان بولاتتى، ئۇ ئوق ئۆزىگىنىدە پەلەك تۈركى (قەھرىمانى) بولغان مەرىخ (مارس) يۇلتۇزىمۇ ۋەھىمە تارىلىرىنى ئېچىپ، ئۆز ئەتراپىغا توسۇقلارنى ياساپ مۇداپىئەگە ئۆتەتتى. ئۇنىڭ قېلىچىنىڭ زەربىسى ئالدىدا ھورمۇز ① قىرغىقىمۇ سۇغا پىتىپ، غىلاپ شەكلىدىكى قولتۇققا ئايلىنىپ قالغانىدى، بەلكى تاغلارمۇ قاتتىق تاشلاردىنمۇ دېمەستىن، چاڭ-چاڭ يېرىقلارنى ھاسىل قىلىپ، ئۇنىڭ قىلىچى ئۈچۈن غىلاپ بولۇشقا مەجبۇر ئىدى. ئۇ گۈرۈزىسى بىلەن ئىلىبىرس تېغىغا زەربە بەرسە، ئۇنىڭ زەبىدىن تاغ تاشلىرى بۇغداي ئۇنىدەك يۇمشاپ، چاڭ-توزانلىرى كۆك يۈزىنى قاپلايتتى؛ نەيزىسىنى پەلەك ھەرىكىتىدەك چاققان پىرقىرتىشقا كىرىشكىندە، توختىماي ئايلىنىپ تۇرغۇچى پەلەك ئۆزىگە قالغان تۇتۇشقا مەجبۇر بولاتتى. ئۇنىڭ نەيزىسىنىڭ بىر ئۇچى بەر ئاستىدىكى بېلىققا ② سانچىلسا، يەنە بىر ئۇچى ئاسمان يۈزىگە ئۇرۇلاتتى. بۇ سەرۋى بويۇق شاھزادە ئېتىسىنى چاپتۇرۇپ، مەيدان تامان يۈرۈش قىلغىنىدا بۇ ئالەم مەملىكىتى تاكى قۇياشقا قەدەر پاتىپاراق بولۇپ كېتەتتى. ئۇ ئۆزى مىنگەن تۈلپارنىڭ سۈرئىتى بىلەن پەلەكنىڭ ئۇچقۇر ئېتىنى كېيىن قالدۇرۇپ بەھرامدەك پالۋانلارنىڭ بويىغا سالما سالاتتى. ئۇنىڭ ئالتە قىرلىق گۈرۈزىسىدىن يەتتە قات ئاسمانغا ئاپەت يېتەتتى؛ خەنجىرىنىڭ ۋەھىمىسىدىن ھۈتنىڭ ③ يۈرىكى سۇ بولاتتى. ئۇنىڭ

① ھورمۇز — ئىران تەۋەسىدىكى دېڭىز قولتۇقى رايونى.

② قەدىمكى رىئايەتلەردە «يەرنى ئاستىدىن بىر ھۆكۈز بىر مۇڭگۈزىدە كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ، ھۆكۈزنى بولسا بىر دانە بېلىق كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ» دېيىلىدۇ.

③ ھۈت (1) چوڭ بېلىق، لەھەك؛ (2) قەدىمكى ئاسترونومىيەدە ئون ئىككى يۈزىنىڭ ئەڭ ئاخىرى؛ (3) شەمسىيە ھېسابىدىكى ئاي ئىسمى (فېۋرال ۋە مارت ئېيىغا توغرا كېلىدۇ).

بارماقلىرىنىڭ ئۇچى يولۋاسنىڭ بويىنى ئۈزەتتى. بۇ يولۋاستەك بانۇر يىگىتنىڭ ئالدىدا نەچچىلىگەن يولۋاسلار ئاھىز بولۇپ قالاتتى. رويىننە نەدەك ① مەشھۇر قەھرىمانلارمۇ ئۇنىڭ بىلەن قول سىقىشسا، ئۆز قولىنىڭ قاتتىق ئاغرىپ كەتكىنىدىن ئېگراپ تاشلايتتى. پەرھاد بۇ قەدەر يۇقىرى ئىلمى ئىقتىدارى، بۇ قەدەر تەڭداشسىز كۈچ-قۇدرىتى ۋە زەربەردەست قەددى-قامىتى بىلەن يەنە ئۆزىنى ئېلىپبە ئوقۇيدىغان بالىلاردىن تۆۋەن تۇتاتتى. تامامى يادىشاھلار ئۇنىڭ قەسىرى ئالدىدىكى گاداى ئىدى. لېكىن ئۇ ئۆزىنى گادايلارنىڭ ئايىقى ئاستىدىكى تۇپراقتەك پەس ۋە ئاجىز بىلەتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە پادىشاھلىق بىلەن گاداىلىق تەڭ، بەلكى گاداىلىق ئارتۇقراق ئىدى، كىشىلەر شاھزادىنى تەرىپلەپ: «ئۇنىڭ كۆڭلى ۋە كۆزىنىلا پاك دېمەڭلار، ئۇنىڭ سۆز ئىبارىلىرى، بەلكى پۈتكۈل ۋۇجۇدىنىڭ ھەممىسى پاك ۋە غۇبارسىزدۇر. بۇنداق پاك سۈپەتلەرگە ئۇنىڭدىن باشقا ھېچكىم لايىق ئەمەس» دېيىشەتتى. خالاىق ئۇنىڭغا توختىماي دۇئا قىلىشاتتى. ئۇنىڭ تەرىپىگە ئەگەر توساتتىنلا بىر سوغۇق شامال كېلىپ قالسا، پۈتۈن چىن مەملىكىتىنىڭ خەلقى سوغۇق ئاھ ئۇرۇپ، پۈتكۈل ئەسلى-ۋەسلىنى، بەلكى جېنىنى قۇربان قىلىشقا تەييار ئىدى. پەرھادنىڭ ئاتىسىمۇ ئۇنىڭغا دەرد-ئەلەم يېتىپ قالمىسۇن دەپ، ھەر كۈنى خەزىنىلەرنى بېشىدىن ئۆرۈپ سەدىقە قىلاتتى. لېكىن پەرھاد بىر زەررە دەردنى كۆرۈپ قالغۇدەك بولسا، خەزىنىلەرنى خەجلەپ ئۇنىڭغا خېرىدار بولاتتى. ئۇنىڭ ئىچى ۋە تېشى، كۆڭلى ۋە كۆرۈنۈشى دەرد-ئەلەمگە ئەسىر بولغان ھالدا يېشى ئون تۆتكە يەتتى. نەزمە:

ئۇزات، ساقى شارابى دەرددۇ غەمنى،
كۆڭۈل چۈنكى تولا تارتتى ئەلەمنى.

※ ※

① ئىسپەندىيارنىڭ سۈپەت نامى، شاھنامە قەھرىمانلىرىدىن بىرى.

سىرلار مەنىلىرىدىن خەۋەر بىرگۈچى رىۋايەتچىلەر ۋە يوشۇرۇن ئىزلاردىن نەقىل كەلتۈرگۈچى ھېكايەتچىلەردىن بىرى، ئاشۇ مېھرى-شەيقت ھەيلىرىنىڭ ۋە سۆيگۈ-مۇھەببەت مەكتۇبلىرىنىڭ مۇئەللىپى، ھېكەت ئالىمىنىڭ سۆلتانى، مەنىۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئىمىر مىرزا ئىلىشىر (تەڭرى ئۇنىڭغا رەھەت قىلسۇن) بۇ ئاجايىپ بېقىملىق ۋە غايىپ تەسىرلىك قىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

ئەزەل بىناكارى ئىككى ئالەم قەسىرىنى بىنا قىلىش ۋاقتىدا لايىھىسىنى مۇنداق تۈزدى: خاقانغا پەرزەنت مۇرادى ھاسىل بولۇپ، شادلىق بەزمىسىدە ئارام ئالدى، ئۇنىڭ بەزمە گۈللىرى ئېچىلىپ گۈلشەن ھاسىل بولدى. خاقاننىڭ ھاياتلىق كېچىسىدە پەرھادتىن ئىبارەت بىر شام پارلىدى، ئۇنىڭدىن تارالغان جانغا ئوت سالغۇچى ئۆتكۈر شوللار دىللارغا ھۇزۇر بېرەتتى. ئۇ شامنىڭ ئوتى گاھ ئوتلۇق ئەلەڭگە تىللىرىنى ئاسمانغا سوزسا، گاھى دانە-دانە ياشلىرىنى يۈزلىرىگە تۆكەتتى. ئۇنىڭ ھەر بىر تامچە كۆز يېشى بىر دانە مەرۋايىت ئىدى. ئىشقى مۇھەببەت پەرھادنىڭ يۈزىگە قاراپ مەخپىي ھالدا: «چىرايىڭنى زەپىرەڭدەك سارغايتمەن» دېسە، غەم يۈكى ئۇنىڭ قەددى-قامىتىگە قاراپ: «ئېلىپتەك بويۇڭنى دالدەك ئېگىمەن» دەيتتى. سۆيگۈ ئەپسانىسى ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قاراپ: «ساڭا بىردەممۇ ئۇيقۇ بەرمەيمەن» دېسە، دەرد-ئەلەم ئۇنىڭ كۆڭلىگە قاراپ: «بىر كۈنى ئەمەس، بىر كۈنى بۇ كۆڭۈل ئويىدىن تۇغ تارتىپ ھاۋاغا چىقىمەن» دەپ تەھدىت سالاتتى. بۇ ئۆزگىرىشچان پەلەك بىرەر ھادىسىنى پەيدا قىلاي دېسە، ئۇنىڭ ئالامەتلىرىنى بۇرۇنراق كۆرسىتىپ قويدۇ. ئۇ ئەگەر كىشىنىڭ بەدىنىگە ھارارەت پەيدا قىلماقچى بولسا، ئالدى بىلەن ئۇنىڭ رەڭگىنى زەپىرەڭدەك سارغايتمەن. ئەگەر بىروغا تەقدىردىن بالا-قازا يۈزلەنسە، ئاۋۋال ئۇنىڭ ئەھۋالى ئۆزگىرىشكە باشلايدۇ. پەرھادقا كەلگۈسىدە ھېسابسىز دەرد-ئەلەملەر كېلىدىغان

بولغاچقا، ئۇنىڭ بايرام كۈنلىرىمۇ ئەلەملىك ئىدى. كىشىلەر ھەر قاچان ئەيش-ئىشرەت ئۈچۈن جاملارنى گۈلرەڭ شارابلار بىلەن تولدۇرۇپ، ماھىر سازەندە ۋە خۇشناۋا غەزەملەخلانلار كۆڭۈلگە شادلىق بېغىشلىغۇچى غەزەللەرنى توۋلاپ، تەرەپ-تەرەپكە بەزمە تۈزگىنىدە، ئەل بۇ شاۋقۇن-سۈرەندىن ھېسابسىز شاد-خۇراملىققا چۆمەتتى، ئەمما، پەرھادنىڭ بولسا شاد-خۇراملىقى دەرد-ئەلەمگە ئۆزگىرەتتى. ئاشۇ بەزمىلەردە ئەگەر مەجنۇننىڭ كەچمىشى ھەققىدە سۆز بولۇپ قالسا، پەرھاد قاينۇغا چۆكەتتى. ئەگەر بىرەرسى غەم ھەققىدە ئازراقلا رىۋايەت سۆزلەپ قالسا، بۇ غەمكىن شاھزادە تېخىمۇ غەمكىن بولۇپ كېتەتتى. ئۇ سۆيگۈ-مۇھەببەت ۋە ئاشىقلىق سۆزلىرىنى ئاڭلىغىنىدا، كۆزلىرىدىن ئاققان ئىككى دەريانى تىزگىنلىيەلمەي قالاتتى. خاقان پەرھادنىڭ بۇ ھالىتىدىن خەۋەر تاپقىنىدا چوڭقۇر خىياللارغا چۆكەتتى. «بۇ پەرزەنتىم دائىم غەمدىن ئازاد بولمىدى، بىر نەپەسىمۇ شادلانمىدى. بۇ ئاھۇ-پىغاننىڭ ۋەجى ۋە بۇ يىغا-زارىنىڭ سەۋەبى نېمە؟» دەپ، سوغۇق ئاھ تارتاتتى.

چىن مەملىكىتىدە دۇنيادىن تېپىش مۇمكىن بولمىغان خىلمۇ-خىل ئاجايىپ-غارايب نەرسىلەر، گۈزەل ۋە نازۇك مەشۇقلار، ئىنتايىن چاققان ۋە ئەپچىل ھۈنەرۋەنلەر، بىۋاپا پەلەكتەك ماھىر ئويۇنچىلار، كۆك شاھمات تاختىسىدىن قۇياش ئورۇقى (پىگورىسى) نى ئوغرىلىۋالغۇچى ھەبىيارلار، تۈننى يورۇق، كۈننى قاراڭغۇ قىلالايدىغانلار، سۇدىن ئوت ياندۇرۇپ، ئوتتىن سۇ ئالغۇچىلار، ئىچىدە ئوت كۆيۈپ شولا چېچىپ تۇرغۇچى ئاتەش دانىنىڭ تېگىدە سۇزاپ ① ئۇرۇقىنى بىخىلاندىرۇپ، كۆكەرتەلەيدىغانلار، ئۆمۈچۈك تورىغا تۆمۈرچىنىڭ سەندىلىنى ئاسالايدىغان كىشىلەر، بەلكى بۇلاردىنمۇ ئاجايىپ-غارايب نەپەس گۇۋاز سېھرىگەرلەر ھەددى-ھېسابسىز ئىدى. خاقان بۇلارنى چاقىرتىپ

① سۇزاپ — بىر خىل دورىلىق ئۆسۈملۈك.

كېلىپ، پەرھادنى ھەر كۈنى ئۇلارنىڭ مەشرىپىگە قاتناشتۇردى. ئۇلارمۇ سېھرىگەرلىك ۋە نەپەس گۇۋازلىق ھۈنرىنى يۈز ھەسسە زىيادە كۆرسىتىشكە باشلىدى. شاھزادە پەرھاد ئۇلارنىڭ ھۈنرىنى چوڭقۇر تەپەككۈر بىلەن كۆزىتىپ، ئەھۋالنى ئىنچىكە تەتقىق قىلىپ، سىرنى ئېچىۋېتەتتى. شاھزادە بۇ ئاجايىپ ھۈنەرلەرنىڭ سىرنى سېزىۋېلىپ، بىردەم شادلىناتتى-دە، ئاندىن كېيىن بۇ ئىشلارنىڭ ھېچبىر ئەجەبلەنگۈدەك يېرى قالمايتتى. ھەر قانداق مۇشكۈلنىڭ سېرى ئېچىلىپ كېتسە، مۇشكۈل بولالمايدۇ.

چىن مەملىكىتىنىڭ خانى بولغان بۇ جاھانگىر پادىشاھ بۇ تەدبىرلەر بىلەنمۇ كۈتكەن مەقسىتىگە يېتەلمىگەندىن كېيىن، چارە-ئامال تاپالماي ناھايىتى ئىت-ئىت بولدى. ئۇ ئويلاپ-ئويلاپ، يەنە بىر ئىش قىلىشنى خىيالغا كەلتۈردى: «تۆت چوڭ قەسىر ياساتقۇزاي، ئۇنىڭدا تۆت پەسىلنىڭ ھاۋاسى ۋە رەڭگى نامايان بولسۇن. شاھزادە پەرھاد ھەر بىر پەسىلدە ئۆزىگە مۇناسىپ بولغان قەسىردىن ئورۇن ئېلىپ شادلانسۇن، ئۇ قەسىرلەردە ئەيش-ئىشرەت سورۇنلىرىنى تۈزۈپ، تىنىق ۋە تازا شارابلارنى ئىچىپ پاراغەت بىلەن ئۆتسۇن. بۇ قەسىرلەر شۇنداق ياسالغۇكى، ھەر بىر قەسىرنىڭ ئەتراپىدا راھەتلىك باغ بىنا قىلىنسۇن، ئۇ باغنىڭ ھەر بىر گۈلى گۈياكى كېچىنى يورۇتقۇچى چىراغدەك جۇلا لىنىپ تۇرسۇن. دانالار ھەر بىر پەسىلنىڭ رەڭگى ۋە خۇسۇسىيەتلىرىنى ئىگىلەپ، قەسىرنىڭ رەڭگى ۋە ئالاھىدىلىكلىرىنىمۇ شۇنىڭغا مۇۋاپىقلاشتۇرسۇن. باھار پەسىلىدە ئولتۇرىدىغان قەسىرنىڭ ئاساسىنى قۇرۇپ، پۈتۈشى بىلەنلا، ئۇنىڭ ھەممە جايلىرى گۈل-چېچەكلەردىن بېزەلسۇن. ھەر بىر گۈل گۈيا بىر گۈل يۈزلۈك مەشۇقتەك ئۇ قەسىرنىڭ يۈزىنى گۈل رەڭگىدە قىلسۇن. يەنە بىر قەسىرنى ياز پەسىلىگە ئوخشىتىپ تۈزسۇن. ئۇنىڭ ئىچىدە يازنىڭ بارلىق نازۇ-نېمەتلىرى ۋە باغۇ-بوستانلىرى ئورۇن ئالغان بولسۇن. بارلىق ئۆسۈملۈكلەرنىڭ رەڭگى ياز پەسىلىدە يېشىل بولغىنىدەك، بۇ

قەسىرمۇ يېشىل رەڭدە تەييارلانغۇن، يەنە بىرى قىشلىق قەسىر بولسۇن. ئۇ قەسىرنىڭ ھەممە يېزى خىتايىنىڭ كافۇر رەڭگىدىكى ئاپئاق ئۇيىلىرى بىلەن سىرلاپ قار-مۇز رەڭگىگە ماس قىلىنسۇن. يەنە بىر قەسىرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى كۆز پەسلىنىڭ رەڭگىدە، زەپىرەڭدەك بولسۇن، ئۇنىڭ ھەممە جايلىرىنى زەڭگەزىلەر تىللا ۋە ئالتۇنلار ئارقىلىق زىننەتلىسۇن. بۇ پەلەك مىسال تۆت قەسىرنى بىنا قىلىش ئارقىلىق ئۇنىڭدىن تۆت پەسىل نامايان قىلىنسۇن، بۇ قەسىرلەر گوياكى چىن سۈرىتىدەك نەپىس ۋە گۈزەل قىلىپ تەييارلانغۇن، ئۇنىڭدىن جەننەتنىڭ شاد-خۇراملىقى ئايان قىلىنسۇن. ئۇ قەسىر ئىمارەتلىرىنىڭ تۈزۈلۈشى پىردەۋىس جەننىتىنىڭ بىنالىرىدەك ئورۇنلاشتۇرۇلغۇن. ئۇ يەرنىڭ ھۈر-غىلمانلىرى خىتاي ۋە چىننىڭ نازىنى مەشۇقلىرىدىن بولسۇن. بۇ نازىنلار گويا جەننەت-تۈل-پىردەۋىستىكى ھۈر-پەزىلەردەك جىلۋىلىنىپ تۇرسۇن. شەكسىزكى، بۇلاردىن شاھزادە پەرھاد ھوزۇر ئېلىپ، ئەلۋەتتە شاد-خۇرام بولغۇسى. «خاقان يۇقىرىقىدەك ئوي-خىياللىرىنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، بۇ ھەقتە پەرمان چۈشۈردى. بۇ پەرمانغا بىنا ئەن بارلىق ھۈنەرۋەنلەر يىغلىدى. ئۇستازلار كېلىپ لايىھەنى تۈزۈپ بولغۇچە بولغان ئارىلىقتا ھەر بىر ھۈنەرۋەن ئۆز ھۈنرىنى كۆرسىتىپ، شادلىق ئىزھار قىلىشقا باشلىدى. تاشچىلار ئويۇل تاشلارنى يۈنۈپ، بىر پەستىلا گۈللەرنىڭ ياكى ھايۋاناتلارنىڭ ھەيكىلىنى تەييار قىلىشتى. نەققاشلار كۆڭۈللەرنى مەھلىيا قىلغۇدەك نازۇك نەقىشلەرنى چېكىپ، بىردەمدىلا بىر قەسىرنى گۈلشەنگە ئايلاندۇرۇۋېتتى؛ ئۇلار ئاز پۇرسەت ئىچىدىلا يۈز قەسىرنىڭ ئىشىنى پۈتكۈزۈلەيدىغانلىقىدىن بىشارەت بېرىشتى. ھېسابسىز ئاجايىپ-غارايىبانلار يۈزگە چىقىپ، كۆپلىگەن نەپىس سۈرەت شەكىللىرى مەيدانغا كەلمەكتە ئىدى. ھەر دەققىدە بىر شەكىل كۆزگە چېلىقسا، كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچۇچە بولغان ئارىلىقتا يەنە باشقا بىر شەكىل نامايان بولاتتى. ئۇ يۈز قىسما

شەكىللەر جىلۋىلەنگەندە، ئۇنى ياساۋاتقانلارمۇ يۈز خىل مەشغۇلاتلارنى كۆرسىتەتتى. ئۇلار بۇ شەكىللەرنى ياسىماقچى بولغاندا بىر تۈرلۈك سەنئەتكارلىققا مەشغۇل بولسا، ياساپ يۈتكۈچە بولغان ئارىلىقتا يەنە باشقا خىل ئۇستىكارلىقى بىلەن پەيزى قىلىشتى. بۇ ئىشلارغا ھەربىر ھۈنەرۋەننىڭ تەبىئىيىتى كۆنۈپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنى ئوڭۇشلۇق پۈتكۈزۈشتە شەك يوق ئىدى. خاقان بۇنداق بۈيۈك ئىمارەتنى ۋۇجۇدقا چىقىرىش قۇدرىتىگە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن كۆڭلى سۆيۈنۈپ چەكسىز شادلاندى.

خاقاننىڭ ھۇزۇرىدا پەرخۇندە دەستۇر دەپ ئاتىلىدىغان بىر ۋەزىر بار ئىدى، ئۇنىڭ بەرىكەتلىك قائىدە-نىزاملارنىڭ شارائىتىدىن مەملىكەت ئاۋات، ئەل ئىشلىرى تەرتىپلىك ئىدى. بۇ مەملىكەت شەھەرلىرى بۇ ۋەزىردىن ئۆزىگە ھۆسن ۋە زىننەت تاپاتتى. شۇڭا خەلق ئىچىدە ئۇ «مۈلكئارا» (دۆلەتكە زىننەت بەرگۈچى) دېگەن نام بىلەن مەشھۇر ئىدى. شاھ ئۆزى خالىمىغان ئىشنى بۇ ۋەزىرگە بۇيرۇمايتتى ۋە ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئالماي ھېچ ئىش قىلمايتتى. ئۇ پەرھادقا كىچىك ئاتا بولۇپ كەلگەنىدى. پەرھادمۇ ئۇنى ئۆز ئاتىسىدەك كۆرەتتى. پەرھادنىڭ پاراكەندە ئەھۋالى ۋە قالايمىقان ھالەتلىرىدىن رەنجىگەن ئاتىسى كۆپ ئوي-خىياللىرىنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، خىلۋەت ھۇجرىسىغا كىرىپ ئۆزىنى ئەلدىن پىنھان قىلدى. ئاندىن ۋەزىر مۈلكئارانى چاقىرتىپ، ئۇنىڭغا ئۆزى ئويلىغان ئالىي قەسىرلەر، ھۈرى غىلمانلار ۋە باغۇ-بوستانلار ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرلىرىنى ۋە بارلىق ئوي-خىياللىرىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. خاقان مۈلكئاراغا دۇئا قىلىپ:

— ھەي پەرخۇندە دەستۇر، ئەمدى سېنىڭ مۇبارەك پەم-پاراسىتىڭگە ئايان بولمىغان ھېچ ئىش قالمىدى. ھازىردىن باشلاپ كېرەكلىك ئىشقا تېز تۇتۇش قىلماق كېرەك، — دەپ بۇيرۇدى.

مۈلكئارا پەرماننى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، خاقانغا خۇشال ھالدا تەزىم بەجا كەلتۈردى. شاھ ئالدىدىن قايتىپ چىقىپ ئۆز

ھۇجرىسىدا خۇشال-خۇرام ئولتۇرۇپ، كېرەكلىك ئەسۋابلارنى توپلاشنىڭ پىلانىنى تۈزدى. ئەزمە:

كە تۇر، ساقى، ماڭا جامى مەيى ناب،
بۇ سائەتكىم مۇھەببەت بولدى ئەسباب.
كى گەردۇن يەتتە قەسرىدۇر ۋە فاسىز،
جەھاننىڭ تۆت پەسلى ھەم بە قاسىز.

※ ※

سەرلەر مەنىلىرىدىن خۇمەر بىرگۈچى رىۋايەتچىلەر ۋە
يوزۇرۇن ئىزلاردىن بىشارەت بىرگۈچى ھېكايەتچىلەردىن بىرى،
ئاشۇ مېھرى-شەپقىت سەھىپىلىرىنىڭ ۋە سۆيگۈ-مۇھەببەت
مەكۇنلىرىنىڭ مۇئەللىپى، ھېكەت ئالغىنىڭ ھۆكۈمرانى، مەنۋى
دۇنيانىڭ خاقانى ھەزرىتى ئىمىر مرزا ئىلىش (تەڭرى ئۆزىگە
رەھمەت قىلسۇن) بۇ ئاجايىپ يېقىملىق ۋە غارايىپ تەسلىك
قىسىمىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ.

ئەلقسە، بۈيۈك خاقان مۈلكئاراغا پەرمان قىلىپ:

— تۆت قەسىر بىنالىرىنى گۇيا دۆلەت تۈزۈلمىسىگە ئوخشاش
ئورۇنلاشتۇرغىن، — دېدى.

مۈلكئارا بۇ پەرماندىن سۆيۈنۈپ، ئاتلاندى. ئۇنىڭ ئالدىدا
ئىقبال ھەشەمەتتى گۇيا دۆلەت ئەركانلىرىغا ئوخشاش قول
قوۋۇشتۇرۇپ تۇراتتى. ھېسابسىز ئالىملار ئۇنىڭ ئىزەڭگۈسى ئەتراپىدا
ھەمراھ بولۇپ، سانسىزلىغان دانا بىناكارلار ئۇنىڭ ئەتراپىغا
يىغىلىپ، شاد-خۇرام ھالدا ئىشنى باشلىدى. ئۇلار چىن شەھىرىنىڭ
ئەتراپىنى بىر-بىرلەپ كېزىپ چىقىپ، تۆت ئورۇننى تاللىدى. بۇ
جايلارنىڭ سۈيى، ھاۋاسى ۋە گۈزەل مەنزىرىلىرى جەننەت
ھۇزۇرىدىن نەمۇنە كۆرسىتەتتى، شۇنداقلا ھەر بىر پەسلىگە
مۇۋاپىق كېلەتتى. بۇ ئورۇنلار شاھزادىنىڭ ئارامگاھى بولۇشقا
ھەقىقەتەن لايىق ئىدى. مۈلكئارا تاملارنىڭ يۈزىنى كۆرسىتىپ،

ھەر بىر تامغا تۆت بۈيۈك جەدۋەل سىزىقلىرىنى تارتىشقا
بۇيرۇدى. شۇنىڭ بىلەن باغلارنىڭ پىلانلىرى ۋە قەسىرلەرنىڭ
لايىھىلىرى تۈزۈلۈپ يۈتتى. پەرمان چۈشۈرۈش جەھەتتە نۆۋەت
دارادىن ① ئۆتۈپ، مۈلكئاراغا يەتكەندى.

چىن مەملىكىتىدە تەڭداشسىز ئىككى ئۇستاز بار ئىدى. بۇ
ئىككىيلەن قوشكېزەك قېرىنداشلارغا ئوخشايتتى، بىرىنىڭ لەقىمى
بانى ②، يەنە بىرىنىڭ لەقىمى مانى ③ ئىدى. كىشىلەر بۇلاردىن
بىرىنى كۆرسە، يەنە بىرىنى تەسەۋۋۇر قىلاتتى. چىن مەملىكىتىدە
بانى بىنالارنى ياساپ يۈتكۈزسە، مانى كېلىپ ئۇ بىنالارغا نەققاشلىق
بىلەن زىننەت بېرەتتى. بانىنىڭ بىناكارلىق كەسپىدە شۇ قەدەر
ماھارىتى بار ئىدىكى، ئۇنى تەرىپلەشكە تىل ئاجىزلىق قىلاتتى.
ئۇ كۆككە تاقاشقان بۈيۈك قەسىرلەرنىڭ لايىھىسىنى تۈزگەندە،
كۆرگۈچىلەر تامدەك قېتىپ قالاتتى. ئۇنىڭ ماھارىتى ئالدىدا سۇ
ئۈستىگە گۈمبەز قۇرۇش سۇدىن كۆيۈك چىقارغاندەك ئاسان ئىدى.
ئۇ ھەر قانداق بىر قەسىرنى بىنا قىلسا، ئۇ بىنا يىقىلىپ چۈشۈشتىن
ئاسمان قەسىرىدەك ئازاد ۋە مۇستەھكەم بولۇپ چىقاتتى. ئۇ
بىنا ياساسا، توپىسىنى تاشتەك چىڭ، ھاكىملىرىنى پولاتتەك مۇستەھكەم
قىلىپ يۈتكۈزەتتى.

مانى شۇنداق ماھىر نەققاش ۋە رەسسام ئىدىكى، بۇ ئايلىنىپ
تۇرغۇچى پەلەكلىرىگە نەققاشلىرى ئۇنىڭ ئالدىدا تام نەققاشلىرىدەك
ئايان ئىدى. ئۇ بۇ ئالەم دائىرىسىنى سىزسا، ئۇنىڭ سىزىقلىرى
جەدۋەل (سىزغۇچ) تۇتقاندەك تۈز، چەمبىرى پەركار (سىركول) دا
سىزغاندەك توغرا چىقاتتى. ئەگەر ئۇ جانسىزلارغا سۈرەت زىننىتىنى
بېرىشكە باشلسا، سىزغانلىرى كىشىگە گۇيا سۈرەتكە ئېلىنغان تىرىك

①. دارا — قەدىمكى ئىران شاھلىرىدىن بىرى.

②. بانى — بىناكار دېگەن مەنىدە.

③. مانى — ئۇستا نەققاش دېگەن مەنىدە.

جاندهك تۇيغۇ بېرەتتى. ئۇنىڭ قەلىمىنىڭ كۈلەڭگىسىدىن ھاسىل بولغان گۈزەللىكنى باشقا يۈزلىگەن قەلەملەرمۇ سىزىپ بېرەلمەيتتى. ئەگەر ئۇ بىرەر كىشىگە چۈشىدە تەلىم بەرسە، ئۇ كىشى ئويغۇسىدىن تەڭداشسىز ئۇستاز بولۇپ ئويغىناتتى.

يەنە بىر ئۇستاز بار. ئىدى، ئۇنىڭ ئەپچىل ۋە چەبدەسلىكى پەلەك ھەرىكىتىدەك چاققان، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ نازۇكرات ئىدى. ئۇ دائىم ئۇيۇل تاشلار لەشكىرى بىلەن جەڭ قىلىپ، قاتتىق تاشلارنى بويىنىدۇرغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى « تاش كېسەر قارەن » دەپ ئاتىشاتتى. ئۇنىڭ مىتىنىڭ ئۇچى قاتتىق تاشلارنى تېشىپ، گۈلشەندەك نازۇك پەنجىرىلەرنى ئاچاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ مىتىنى بىلەن پۈتۈن ئۆمۈر بويى مۇشۇ ھۈنەر سەھىپىسىدە قەلەم تەۋرىتىپ كېلىۋاتاتتى. يەنە نۇرغۇنلىغان تەڭداشسىز ئۇستازلار بار ئىدىكى، ئۇلاردەك ھۈنەرۋەنلەرنى جاھان ۋە زامان كۆرۈپ باقمىغانىدى.

دانىشمەن مۈلكئارا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى چاقىرتىپ كېلىپ، ھەر قايسىسىنىڭ ئەھۋالى ۋە ھۈنەرلىرىنى سوراپ بىلگەندىن كېيىن، ئۇلارغا شاھزادىنىڭ كەيپىياتى سەۋەبىدىن خاقاننىڭ بۇيرۇغان پەرمانلىرىنى بىر-بىرلەپ يەتكۈزدى. ۋەزىر ئۇلارغا: « گۈزەل جەننەتتەك تۆت باغ قۇرۇلسۇن، تۆت قەبىر جەننەت بېغىدەك زىننەتلەنسۇن. شاھزادە پەرھاد تۆت پەسىلدە ئۇ يەردە ئارام ئالسۇن. ئۇنىڭ كۆڭۈل قۇشلىرى ھەر بىر باغ ئىچىدە رام بولسۇن » دەپ، ھەممە باغ ۋە قەبىرىلەرنىڭ سۈرەت، نەقىشلىرى ھەم رەڭلىرىنى تولۇق سۈپەتلەپ چۈشەندۈردى. « ئۇنىڭ لايھىسىنى بۇنداق تۈزمەك كېرەك، بۇنىڭ قۇرۇلمىسىنى مۇنداق ئىشلىمەك كېرەك... » دەپ تەپسىلىي جېكىلىگەندىن كېيىن سۆزىنى ئاخىرلاشتۇردى. ئاندىن ئۇلارنىڭ ئالدىغا خەزىنىلەرنى توختىماستىن تاش-تۇپراقتەك تۆكۈۋەتتى. بارلىق ئۇستازلار ئۆز ھۈنەرلىرىگە تەييار بولۇپ، ئىش باشلاش ئۈچۈن ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. مۈلكئارامۇ ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى سۈيۈندۈرۈپ، قۇرۇلۇشقا كېرەكلىك

نەرسىلەرنى توپلاشقا كىرىشتى. ئالدى بىلەن بۇ تۆت ئىشنىڭ تەييارلىقىنى پۈتكۈزۈش ئۈچۈن ھېسابسىز نۇرغۇن ماتېرىياللارنى بۇيرۇدى. ھەر بىر ئىشنى باشلاش ئۈچۈن كارۋانلاردىن يۈز كىشى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى، ھەر يۈز كىشىنىڭ ئەتراپىدا مىڭلاپ ھۈنەرۋەن تەييار بولۇپ تۇرۇشاتتى. خىش ۋە تاشلارنى توشۇش ئۈچۈن پىل ۋە ھارۋىلارنى راسلاپ، شۇنداق تۇتۇش قىلدىكى، ئۇلار چىن مەملىكىتىنىڭ ئىچى ۋە تېشىدىكى بارلىق كۆكۈل مەيدانلار ۋە خارابىلارنى قاپلىدى. ئۇلاردىن پۈتكۈل تاغۇ-سەھىراارغا شاۋقۇن-سۈرەن چۈشتى. ئېغىر يۈكتىن پەلەككە ئېغىر كۈلپەتلەر يەتتى. بىر تاغنىڭ ئۈستىگە يۈزلىگەن تاش كەسكىچىلەر چىقىپ، ھەر بىر ئىشنىڭ ئۈستىگە مىڭلاپ ھۈنەرۋەنلەر ئولتۇرۇپ ئىشقا تۇتۇش قىلدى. بۇ ئېغىر تاشلار يۈكى ئاستىدا ئاسمان چەمبىرىدەك ھارۋىلار ئايلىنىپ، يۈرۈشكە باشلىدى. ئۇلار شەپەق چۆككەندىمۇ، تاڭ يورۇغاندىمۇ ئىشتىن باش تارتماي، شەپەقتەك قىزىل ۋە سۈپھىدەك ئاق تاشلارنى ئىش ئورنىغا توشۇماقتا ئىدى. رەندىلەرنىڭ دولقۇنى ۋە ئاۋازىدىن دېڭىز ھاسىل بولغان بولۇپ، گويا ھەر بىر دېڭىز تۆت قىرلىق دولقۇنلارنى ياساپ شاۋقۇن سېلىۋاتقاندا ئىدى. ياغاچچىلار ئۇد ۋە سەندەل ياغاچلىرىنىڭ ئارىسىدا گويانى مال بىلەن تولغان دۇكاندا ئولتۇرغان سودىگەرلەردەك كۆرۈنمەي قالاتتى. ھەرلەر تاش ۋە ياغاچچىلارنى خۇددى سەندەل ياغىچىنى كەسكەندەك كېسەتتى. ھەرە كېپەكلىرى گويا قىش كۈنىدىكى قاردەك توختىماستىن يېغىپ تۇراتتى. لاي ئەتكۈچىلەرنىڭ سۇ توشۇيدىغان سوغىلىرى پەلەك بىلەن باراۋەر ئىدى. لاي سۇنغۇچىلار ۋە كەتمەن تۇنغۇچىلار پالچىق ئىچىگە پىتىپ قېلىپ، ئاسمان گۈمبىزىدەك راۋاقلارنىڭ ئۈستىدە لاي سۇنۇشىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان ئۇستازلارغا قاراپ ۋارقىرايتتى. ئىش بۇيرۇغۇچىلار توختىماي « ھاي، ھوي » دەپ، تېز بولۇشقا قىستار، ئىش قىلغۇچىلارمۇ ئارام تاپماستىن ئىشلەپ تۇرار ئىدى. بۇ ئىشتىن پۈتكۈل ئىنسانىيەتكە سۈرەن-چۇقان

چۈشۈپ، ئىنسانىيەت بولسا جېمى ئالەمگە شاۋقۇن-سۈرەن سالماقتا ئىدى. ئىش بويۇرغۇچىلار ئىش ئۈستىدە شۇنداق ئايلىنىپ يۈرەتتىكى، ئۇلارنىڭ ئىزتىراپلىرى سەۋەبىدىن يەتتە قات ئاسمانمۇ خۇددى سىركولەك ئايلىنماقتا ئىدى. ئۇستازلار ئىشلەپ ھارماس، بىر دەم ئازام ئالماس ئىدى.

بۇ ئىمارەتلەرنىڭ ئىشلىرى ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ بولغاندىن كېيىن، بۇ ئىشلار شاھزادىگە بىر-بىرلەپ بايان قىلىندى: «شۇنداق بىر ئالىي قەسىر بىنا قىلىندۇكى، جەننەت-ئۆل-مەئۋا ئۇنىڭ ئالدىدا خىجىل بولۇپ، ئەل كۆزىدىن غايىب بولىدۇ. ئۇنىڭ ھەر بىر گۈمبىزى ئالدىدا ئۇيۇق گۈمبىزى كۆرۈنمەي قالىدۇ. پۈتكۈل ئالەمدە بۇ قەسىرلەرنىڭ تەڭدىشى يوقتۇر.» ئۇلار شۇ يوسۇندا ھېسابسىز تەرىپ، تەۋسىپلەرنى قىلغانلىقتىن شاھزادىنىڭ بۇ ئىمارەتلەرنى كۆرۈشكە ھەۋسى ئاشتى. ئۇ ئاتلىنىپ، سەھرا تەرىپىگە شۇنداق راۋان بولدىكى، گويا پەلەك ئارغىمىغا مىنگەن ئايدەك يۈرۈش قىلدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا يۈز نەپەر ئاي يۈزلۈك خۇشخۇي يىگىت ئاتلارغا مىنىشىپ، خۇددى ئاي ئەتراپىدىكى يۇلتۇزلاردەك بىللە يۈردى. پەرھاد ئېتىنى توختىماستىن سۈرۈپ يېتىپ بارغىنىدا، شۇنداق بىر قىيامەتنى كۆردىكى، پۈتكۈل ئالەم خەلقىگە ئاجايىپ بىر ھاياجان چۈشۈپ، يېمەك-ئىچمەك، راھەت ۋە ئويۇقنى ئۇنۇتقان ھالدا ئىشلىمەكتە ئىدى. ئىمارەتلەرنىڭ ئۈستىگە قويدىغان بىنا تاشلىرىنى شۇنداق ئېگىز كۆتۈرۈشمەكتە ئىدىكى، بۇ ئايلىنىپ تۇرغۇچى پەلەك ھەر نەپەستە «ئېھتىيات قىلىڭلار!» دەيتتى. ئاسمان گۈمبىزىگە تاقاشقان ئېگىز جازىلارنى باغلاپ، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇستازلار زۇھەل يۇلتۇزىدەك قونۇپ ئولتۇرۇپ ئىشلەۋاتاتتى. بىنالارنىڭ ئۈستىگە ئېگىز گۈمبەزلەر چىقىرىشقا بولۇپ، ئاسمان گۈمبىزى ئۇنىڭغا قېلىپ بولۇپ تۇراتتى. ئۇستازلار بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ ئۆزىنى ئۇنۇتقان، باشقا ھەممە ئىشلارنى ئېسىدىن چىقىرىشقا ئىدى. شاھزادە بۇ ئاجايىپ-غارايىپ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ، ھەيرانلىق

ئىچىدە بارماقلىرىنى چىشلىگەن ھالدا قېتىپ قالدى. ئۇ ھەربىر ھۈنەرنى كۆرگىنىدە چوڭقۇر ئويلىنىپ بۇ ئاجايىپ ئىشلارغا ئايىرىن ئېيتاتتى: ھەربىر ھۈنەرۋەننى كۆرگىنىدە ئۇلارنىڭ غارايىپ ئىشلىرىغا قىزىقىپ قالاتتى. ئۇستازلار ھەر تەرەپتە تاشلارنى كېسىپ پارە-پارە قىلىشماقتا، ئۇلارنىڭ كەكسى ئالدىدا قارا تاغلار گويا پىچاق ئالدىدىكى سېرىق ياغدەك ئىدى. يەنە بىرىنىڭ ئالدىدا قارا تاشلار مۇمدەك بولۇپ، ئۇنى ھەر قانداق سۈرەتكە كەلتۈرۈۋېرەلەيتتى. يەنە بىرىسى قاتتىق تاشلارنى خۇددى يۇمشاق ياغاچنى يونغاندەك يونۇپ، تۈگۈك قىلىش ئۈچۈن پىل پۈتى شەكلىدە ياساپ، نەقىشلەۋاتاتتى.

ئۇستازلارنىڭ ئارىسىدا نەقىش باغلىغۇچى بىر ئۇستاز بار ئىدى. ئۇنىڭ پۈتكۈل نەقىشلىرى گويا ھىيلىدەك كۆرۈنەتتى. ئۇ نەققاشلىقتا تەڭداشسىز كىشى بولۇپ، تاشلارنى نەپىس سۈرەتلەرگە ئايلاندۇرۇۋېتەتتى. ئۇ تۆمۈر قەلىمىنى تاش ئۈستىدە ھەر تەرەپكە ھەرىكەتلەندۈرسە، بەئەينى تۇپراقنى سىزغاندەك سىزىقچىلارنى پەيدا قىلاتتى. قەلىمىنى ئوينىتىپ يۈز خىلدىكى نەقىش ۋە تەسۋىرلەرنى ياراتقىنىدا مانىمۇ كۆرۈپ ھەيران قالاتتى. شاھزادە ئۇ دانىشمەننىڭ ئىشلىرىنى كۆرگەندىن كېيىن، بىر پەس ئۇنى تاماشا قىلغۇسى كەلدى. شاھزادىنىڭ ئاتتىن چۈشكەنلىكىنى كۆرگەن ئۇستاز دەرھال ئەسۋابلىرىنى ئىشقا سېلىپ، شاھزادە ئولتۇرغۇدەك بىر تاشنى تەخت قىلىپ ياساپ بەردى. شاھزادە ئۇنىڭ ئۈستىدە بەختلىك ھالدا ئورۇنلاشقاندىن كېيىن، سۆز باشلىدى:

— ھەي دانىشمەن ئۇستاز، بۇ ئاجايىپ ھۈنەرىڭدىن بىر بابنى بايان قىلغىن. بىزگە ھۈنەرىڭنىڭ بىر تارمىقىنىڭ سىرى بايان بولۇپ قالسۇن. ھۈنەرلىرىڭنىڭ ئەھۋالى بىلەن ئىسىڭنىمۇ بايان قىلغىن. قاتتىق تاشلارنى كەكە بىلەن مۇمنى يونۇغاندەك يونۇۋاتەسەن. پەقەت كۆرۈپ باقمىغان ئىشلارنى قىلىۋاتسەنكى، ئەقىل ۋە ئىدراك ئۇنىڭغا ئاجىزدۇر. ئەگەر قاتتىق ياغاچلارنى پىچاق

بىلەن يۈنۈسا ئۇنىڭ بىسى ھەرىدەك بولۇپ قالدۇ. ئەسۋابلىرىنى قانداق سۇ بىلەن سۇغارغاندىكى، ئۇنىڭدا ئويۇل تاشلارنى يۈنۈساڭمۇ، سايمانلىرىڭ بىر زەررە زەرەرگە ئۇچرىمايۋاتىدۇ، بۇ قانداق كارامەت؟ ئاۋۋ قەلىمگىمۇ قارا تاشلارنى كېسۋاتىدۇ. ئۇنىڭمۇ سىرنى ئېيتىپ بەرگىن.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان دانىشمەن نەققاش يەر سۆيۈپ تەزىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، سۆزىنى ياخشى دۇئالار بىلەن باشلىدى: — ئەگەر ئالەمنىڭ ھاۋادىساتلىرى كۈھقايتەك بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن ئاسايىشلىق تېپىپ، غېمىڭنىڭ بېشىنى بەخت-ئىقبالنىڭ تېشى بىلەن چېقىپ، دۈشمىنىڭگە قاتتىق تاشلارنىڭ زەخمىتىدىن نېسۋە بېرىپ، مۇشەققەت تېغىدا ئاۋارە قىلغايىسەن. ئاۋۋال ئېتىمنى سوراپ ئاندىن ھۈنرىمنى سورىدىڭ. ئىسمىمنى قارەن دېيىشىدۇ. ئىشىم ئوچۇق-ئاشكارا تۈزۈپتۇ، مانا قولۇمدا كەكە، ئالدىمدا ئويۇل تاشلار. ئۇنى مېتىن ۋە كەكە بىلەن ھەر قانچە يۈنۈساممۇ ئەسۋابلىرىم سىنمايدۇ. بۇ ئەسۋابلارنى سۇغىرىشتا ئاجايىپ بىر ھالەت باركى، ئۇنىڭدىن باشقىلارنى خەۋەردار قىلالمايمىز. ئۇستاز ئۇنى سۇغىرىپ يۈز يىلغىچە ئويۇل تاشلارنى ياكى يولاتنى يۈنۈسىمۇ، ئەسۋابلىرىنىڭ سىتىپ كېتىشىدىن ئەنسىرىمەيدۇ، بەلكى ئۇپرايمۇ قالمايدۇ. خىتاي ئۇستىلىرى بۇ ھۈنەرنى ئىجاد قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئالەم خەلقىدىن ھەر ئىشتا ئالاھىدە پەزىلىتىنى تۇرىدۇ. لېكىن ئۇلارمۇ مەن بىلگەننى بىلمەيدۇ ۋە مەن قىلغاننى قىلالمايدۇ.

ئۇستاز بۇ ھېكمەتلەرنى بايان قىلىپ بەرگەندىن كېيىن، شاھزادە بۇ ھۈنەرنى ئۆگىنىشكە ئىشتىياق باغلىدى:

— مەن سېنىڭ بۇ ئىشىڭنى بەكمۇ ياقتۇرۇپ قالدىم، — دېدى ئۇ ئۇستازغا، — شۇڭا بۇ ئىشقا مېنىڭ كۆز ئالدىمدا مەشغۇل بولۇپ ھۈنەر قىلغىن. سەن تاشلارنى گاھ يۈنۈپ، گاھ نەقىشلەپ تۈگەتكىن، مەن ئولتۇرۇپ بىر-بىرلەپ كۆزىتەي.

ئۇ ھۈنەرۋەن ئۇستاز بېشى ئاسمانغا تاقاشقان تاشلارنى

تەييار قىلدى. شاھزادىنىڭ كۆڭلىنىڭ بۇ مەشغۇلاتقا باغلىنىپ بولغانلىقىنى كۆرۈپ، تاش يۈنۈش ۋە نەقىش ئويۇشقا كىرىشتى. ئۇ كەكسىنى تاشلارغا سالغاندا شاھزادە ئاپىرىنلار ئېيتىپ، ھەيرانلىق ئىزھار قىلاتتى. شاھزادە شۇنداق قىلىپ تاكى كۈن تاشلار دوۋىسى ئىچىدە ئۆزىنى يوشۇرغانغا قەدەر بۇ ئىشقا مەشغۇل بولدى. ئاندىن ئاتلىنىپ، شەھەر تەرەپكە گويا قۇياش تاغ ئارىسىغا يۈرگەندەك يۈرۈپ كەتتى. نەزمە:

كە تۈر، ساقى، ماڭا بىر جاھى رەڭگىن،

كى تۈشمىش غەم تاشى كۆڭلۈمگە سەڭگىن.

كى ئول سەيىل ئاندا غەم خار ① ن سۈيۈرگەي،

دېمەن غەم خارىكىم خارانى سۈزگەي.

※ ※

سىزلىق مەنىلەردىن خىۋەر بىرگۈچى ۋە رىۋايەتلەردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەردىن بىرى، سۈيگۈ داستانلىرىنىڭ، مۇھەببەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھىزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىشىر (تەڭرى تۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) كۆڭۈللىرىگە ئىجادلىق يېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

شاھزادە تاش كېشىش مەيدانىدىن ناماز شام ۋاقتىدا ئوردىغا قايتىپ كەلدى. تاشچىلىق ھەۋىسى ئۇنىڭ قەلبىنى ئەسىر قىلغانىدى. توختالغان ئەقىل ھەر قانچە ھۈنەر ۋە پاراسەتكە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ھەۋەس گۈدەكلىرىنىڭ ئىلكىدە ئاجىزدۇر.

تۈن قارا تاغدەك ئاغدۇرۇلدى. جاھاننى يورۇتقۇچى قۇياش تاغلارغا يالقۇن چېچىپ، ئاسماننى مەرمەر رەڭگىگە كىرگۈزۈپ، پەلەكىنىڭ چوققىسىغا مىندى.

① خار — تىكەن.

شاھزادە ئاتلىنىپ تاش كېسىش مەيدانىغا يېتىپ كەلدى. ھۈنەرۋەنلەر جىددىيلىشىشكە، ھودۇقۇشقا باشلىدى. ئۇ ھەر بىر ھۈنەرۋەننىڭ ماھارىتىگە چوڭقۇر نەزەر سالاتتى. سۆھبەتلەشكەندە ھەر بىر ھۈنەرۋەننىڭ ئۆز تىرىمىنى بويىچە سۆزلەپ ئۆتەتتى. ئۇلارمۇ شاھزادىدىن مەمنۇن بولۇپ، ئۆز ئىشىنى تېخىمۇ تېز ئىشلەشكە كىرىشتى.

شاھزادە ھۈنەرۋەنلەردىن بەھرىلىنىپ، قارەن تەزەپكە ماڭدى. ئۇ قارەننىڭ ئالدىغا كېلىپ، قارەن تاشتىن ياساپ بەرگەن تەخت ئۈستىدىن ئورۇن ئالدى.

قارەنمۇ ھېلىقى يالتىراپ تۇرغان تاشنى يونۇشقا باشلىدى. ئۇ تۆمۈرچى ئۈستىنى كەكە، مېتىن ياساپ بېرىشكە بۇيرۇدى. تۆمۈرچى ئۈستى كېلىپ ئىشقا تۇتۇش قىلدى. ئۇنىڭ تاۋلىغان تۆمۈرى گويىكى بەدەخشاننىڭ ياقۇتدەك، بەلكى شەپقەتەك يالتىرايتتى. ئۈستى ئۇنىڭدىن خىلمۇخىل ئېسىل ئەسۋابلارنى ياسىدى. لېكىن، قارەن بۇ ئەسۋابلارنى ئۆزى سۇغاردى، ئاندىن تاشلارنى يونۇپ، ياساشقا باشلىدى. شاھزادە قارەننىڭ ھەر بىر ئىشقا يوشۇرۇنچە كۆز سېلىپ، ئاشكارا ۋە مەخپىي ھۈنەرلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆگىنىۋالدى. ئۇ قارەنگە ئوخشاش ماھارەت بىلەن تاش يونۇشقا كىرىشتى. بارا-بارا قارەندەك ئۈستىلاردىن يۈزلەپ كىشىلەر پەرھادقا شاگىرت بولدى. شاھزادە كىشىلەرنىڭ گەپ-سۆزىدىن ئەندىشە قىلىپ بەزىدە يوشۇرۇنچە كەككىنى قولىغا ئالاتتى. بەزىدە ئاشكارا ھالدا شۇنداق كامالغا يەتكۈزۈپ ئىشلەيتتىكى، ئۇنىڭ بىر كۈندە قىلغان ئىشىنى باشقا ئۈستىلار بىر ئايدا ئاران تۈگىتەلەيتتى. شاھزادە ھەر كۈنلۈكى شۇ خىل مەشغۇلاتلار بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئاخىرى ھۈنەردە كامالەتكە يەتتى.

ئارىدىن تۆت يىل ئۆتۈپ، جەننەتتەك ئالىي تۆت قەسىر قەد كۆتەردى. قارەن بۇ ئىسارەتلەرنىڭ تاشقى قىسمىغا ئۆزىنىڭ سەنئەتسازلىق ماھارىتىنى ئىشلەتتى. ئىچكى قىسمىغا ماتى نەققاشلىق

قىلدى. ئۇ ھەر بىر خانىنى شۇنداق تەسۋىرىي نەققاشلەر بىلەن يېزىدىكى، ئېيتقاندىن يۈز ھەسسە ئارتۇق ئىدى. نەققاشلار نەسۋىرگە قەلەم تارتقاندا، ئىش بۇيرۇغۇچىلارمۇ ئىختىيارسىز نەققاشلارغا ئايلىنىپ قالاتتى. مانى قايسى بىر سۈرەتنى سىزسا، پەرھاد ئۆزىنىڭ نەققاشلىق قەلىمى بىلەن شۇ سۈرەتنىڭ يۈزىنى ئېچىپ، تېخىمۇ گۈزەللەشتۈرۈۋېتەتتى. پەرھاد بۇ ھۈنەرنى ناھايىتى ئاز ۋاقىت ئىچىدە ئۆگىنىۋالدىكى ئۇ سىزغان تەسۋىرىي نەققاشلەرنى باشقا ھېچكىم ئۈنىگۈچىلىك سىزالمىتتى.

ئەلقىسىيە، بۇ قەسىرلەر پۈتكۈچە شاھزادە قەسىرنىڭ ئىچى-تېشىغا تاشچىلىق ھەم نەققاشچىلىق قىلدى. ئۈستازلار ۋە كامالەت ئىگىلىرىنىڭ ھۈنەر-سەنئىتى يۈزەگە چىقسا، پەرھاد ئۇنى ئۆگىنىشكە كىرىشىپ، شۇ ھۈنەرنىڭ ئۈستىسى بولۇپ چىقاتتى. ئالىي قەسىرلەر پۈتكەندىن كېيىن، جەننەت مىسال باغلارمۇ ياسالدى.

«ئەتىيازلىق قەسىر» شۇنداق زىننەتلەندىكى، ئۇنىڭ ئىچى-تېشى قىزىلگۈل رەڭگىدە بولۇپ، سۈرەتلىرىمۇ گۈلدەك چىراي ئاچقاندى. ئىشەت گۈلزارلىرىغا گۈل رەڭگىدىكى چىرايلىق گىلەملەر سېلىنىپ، گۈلرەڭلىك نەپىس شايىلاردىن كۆرپە-ياستۇقلار تەييارلانغاندى. قەسىرنىڭ ئىشىك، دېرىزە، تۈڭلۈك، بوسۇغىلىرىمۇ قىزىلگۈل رەڭگىدە سېرىلانغانىدى.

«يازلىق قەسىر» يېشىل رەڭدە زىننەتلەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ رەڭگىگە يېشىل ئاسمانمۇ ھەيران قالاتتى. قەسىر ئەتراپىدىكى چىمەنلىكلەردە يايېشىل ئۆسۈملۈكلەر ۋە قارىغاي، سەرۋى-دەرەخلىرى ئۆسكەندى. بۇلۇل ۋە تۇتىلار بۇ يەرگە ماكانلىشىپ، ئۈستىگە يېشىل شايىدىن كىيىم كىيىپ، ناۋا قىلىشاتتى. يېشىل رەڭلىك يىپەك كۆڭلەكلەرنى كىيگەن مەشۇقلار بوستانلاردا يېشىل قەدەھلەرنى مەيگە تولدۇرۇپ، بىر-بىرىگە تۇتاشتى. بۇ قەسىرنىڭ چوڭ تاشلىرى ئورنىغا زەربەجەد قويۇلغانىدى. ئۇششاق تاشلىرى ئورنىغا

زۈمرەت چېچىلغانىدى. بۇ پەلەككە ئوخشاش قەسىرنىڭ ئىچى-سىرتى يېشىل رەڭلىك ئىدى. قەسىر ئۈستىدىكى گۈمبەز تاۋلىنىپ تۇرغان يېشىل قۇرام تاشقا ئوخشايتتى، گۈمبەزنىڭ سىرتى يېشىل چىنىگە ئوخشاش كاھىشلار بىلەن زىننەتلەنگەنىدى، ئىچىگە يېشىل گىلەم، ئەتلەس، كىمخايلاردىن بىسات سېلىنغانىدى. قەسىردىكى سەرۋىلەر، گىياھلار ئىشرەت ئۈچۈن يول كۆرسەتكۈچى خىزىردەك رەھنەما ئىدى. «كۈزلۈك قەسىر» نىڭ رەڭگى كۆز پەسىلدىكى يوپۇرماقلاردەك سېرىق ئىدى. ئۇنىڭ بەزمىلەرنى جانلاندۇرغۇچى پەلەككە تاقاشقان گۈمبىزىگە زەر ھەل بېرىلىپ، سەنئەت قەلىمى بىلەن زىننەت-لەنگەنىدى. قەسىرنىڭ ئىچى-تېشىغا تىللا سۈيى يۈگۈرتۈلگەنىدى. ئىچىدىكى سۈرەتلەرنىڭ تەسۋىرى جانلىق، سىرتىنىڭ شەكلى قۇياشتەك نۇرلۇق ئىدى. قەسىردە ئالتۇن خىشلاردىن ياسالغان بىر كۆل بولۇپ، ئۇ سېرىق مەي بىلەن توشقۇزۇلغانىدى؛ كۆلدىكى مەي يالتىراپ، قۇياشنىڭ ئەكسىنى كۆرسىتەتتى. كۆز ياپراقلىرى كۆلگە سېرىق گۈلدەك چۈشۈپ تۇراتتى. قەسىردىكى ئاييۇزلۇك كېنىزەكلەر ئاشىقلارنىڭ سارغايغان چىرايىدەك قەھرىۋا رەڭلىك كىيىملەرنى كىيگەن بولۇپ، ئۇلار قۇياشتەك جىلۋىلەنگەن ئۇلارنىڭ گۈزەللىكىدىن جاھانغا غەۋغا چۈشەتتى.

«قىشلىق قەسىر» شۇنداق نۇرانە ئىدىكى، گويا ئاققا-ئاق قۇشۇلغاندەك ئىچى-سىرتى مەرمەردىن، بەلكى ئاق قاشتېشىدىن ياسالغانىدى. بۇ قەسىرنىڭ كۆلى كۈمۈشتەك ياكى سىمابىتەك يالتىرايتتى. بۇ قەسىرنىڭ راۋىقىمۇ كۈمۈش بىلەن سىمابىتنى ياسالغان گەج بىلەن سۇۋالغاچقا، گويا مەشۇقنىڭ كۆزىنىڭ ئىقىدەك كۆرۈنەتتى. قەسىردىكى كىيىم-كېچەك ۋە ئورۇن-كۆرپىلەرمۇ ئاق يىپەك رەختلەردىن تىكىلگەنىدى. بۇ خۇددى چىنىنىڭ ئاپئاق چىنىلىرىدەك نەقىشلىنىپ، قەسىرگە زىننەت بەرگەنىدى. ھەر بىر قەسىر كۈمۈش تەنلىك خىتاي مەشۇقلىرى بىلەن نۇرلانغانىدى، ئۇلار ئاق شايدىن كىيىملەرنى كىيگەن ھالدا كۈمۈش يوپۇرماقتەك

جىلۋىلەنگەن ئىدى. قەسىردىكى كۆللەر سەدەپتەك كۆرۈنەتتى. ئېرىقلاردىن كۆلگە قۇيۇلۇۋاتقان سۇلار ئۈنچىلەرنى ھاسىل قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ چىن سۈرەتلىرىگە ئوخشاش تۆت قەسىر مەيدانغا كەلدى، بۇ قەسىرلەر جەننەتكە ئوخشايتتى. قەسىرنىڭ ئايۋانلىرى پەلەكنەك، رەسىملىرى پەلەكتىكى قۇياشتەك چاقناپ تۇراتتى. ئۇ رىۋايەتلەردىكى باغ ئېرىمدەك زىننەتلەنگەنىدى. ئۇنىڭ ئايلىقى بەيتۈلەرەمدىن بەلگە بېرەتتى.

ئەلەقسە، ۋەزىر مۈلكىئارا ئۆزىنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن بۇ مۇشەققەتلىك ۋەزىپىنى تاماملاپ، خاقاننىڭ بارىغاھغا كەلدى. خاقانغا بۇ زور قۇرۇلۇشنىڭ جەريانىنى، ئىشلەنگەن ھۈنەر-سەنئەت ئەھۋالىنى بىرمۇ-بىر بايان قىلدى.

خاقان قەسىرلەرنى تاماشا قىلىش ئۈچۈن ئوڭ يېنىغا شاھزادە پىرھادىنى، سول يېنىغا ۋەزىر مۈلكىئارانى ئېلىپ، تەنتەنە بىلەن يولغا راۋان بولدى.

ئاۋال بىرىنچى قەسىرگە كىردى. بۇ ئالىي جەننەتتەك قەسىرنى كۆزدىن كەچۈردى. باغدا بولسا قەسىردىكىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ ئاجايىپ-غارايىپلارنى كۆردى. ئىككىنچى قەسىرنى باقى جەننەتتىنمۇ غارايىپراق ھېسابلىدى. ئۈچىنچى قەسىر ئالدىنقى ئىككى قەسىردىنمۇ ئارتۇق ئىدى. تۆتىنچى قەسىرنىڭ گۈزەللىكىنى كۆپ مۇلاھىزە قىلدى. بۇ تۆت قەسىرنى بىر-بىرىدىن خوپ ۋە مەرغۇپ كۆردى. بۇلارنى تەرىپلەشكە ئەقىل ئاجىزلىق قىلاتتى. دانالارنىڭ پەم-پاراسىتى بۇ يەردىكى گۈزەللىكلەر ۋە ئاجايىپاتلار ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىغا ئىقرار بولدى. بىر قەسىرنىڭ گۈزەللىكىنى كۆرگەن كىشى يەنە بىرىنى كۆرۈپ، پىكىر-مۇلاھىزە قىلغىنىدا، ئالدىنقى قەسىرنىڭ خاتىرىسىدىن پۈتۈنلەي چىقىپ كېتەتتى.

خاقان تۆت قەسىرنى كۆزدىن كەچۈرگەندىن كېيىن، ھۈنەر-ۋەن-ئۈستىلارغا ئۇلار ئويلىغىنىدىن يۈز ھەسسە ئارتۇق ئىنئام بەردى. بۇ قەسىرلەر، باغلار ۋە ھۈرلەر شاھزادە پىرھادقا تاپشۇرۇلدى.

بۇ ئاجايىپ ئىشتىن كېيىن، ۋەزىر مۈلكئاراننىڭ ھۈرمىتى ۋە ئىناۋىتى ئاۋۋالقىدىن مىڭ ھەسسە ئاشتى. خاقان مۈلكئاراغا: — ھەر بىر پەسىلدە بىر قەسىردە ئۈچ ئايدىن كاتتا بەزمە ئۆتكۈزۈشكە تەييارلىق قىلىنغاي، ھەر پەسىلنىڭ مەنزىرىسى ۋە ھاۋا-كىلىماتى بۇ قەسىرلەردە بەزمە قىزىتىشنىڭ تەقەززاسى بولغاي، — دەپ پەرمان قىلدى.

دانا ۋەزىر مۈلكئارا پادىشاھنىڭ پەرمانى بىلەن بىر يىللىق ئېشىش-ئىشەرنىڭ پىلاننى تۈزۈشكە كىرىشتى. پىلاندا، ھەر قەسىردە ئۈچ ئايدىن بەزمە قىلىش، مېھمانلار ئۈچۈن ھەر كۈنى يۈز ئات ۋە مىڭ قوي ئۆلتۈرۈش، بەزمىدە سازەندىلەر سازلىرىنى ئەڭ شوخ ئاھاڭلارغا تۈزۈش، يوللارغا خىتاي تاۋارلىرىدىن پايدىلانماق، سېلىش، بەزمىگە لايىق ئەڭ ئېسىل شارابلار، مېۋە-چېۋىلەر ۋە داستىخانلارنى تەييارلاش قاتارلىق ئىشلار بەلگىلەندى. ۋەزىر مۈلكئارا خەزىنىنىڭ ئىشكىنى ئېچىپ، پىلان بويىچە تەييارلىققا تۇتۇش قىلدى. نەزمە:

كەتۈر، ساقى، شەرابى چىنى ئايىن،
كى جانىم قەسىد ئەتمىش بىر بۇتى چىن.
چۇ قىلدى چىن شەھى مەي بەزمىغە ئەزم،
ياسالى بىز داغى مەي ئەزمىغە بەزم.
* * *

سىرلار مەنىلىرىدىن خەۋەر بىرگۈچىلەر، يوغۇرۇن ئىزلاردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەردىن بىرى، ئىشۇق-مۆھەببەت خەھىلىرىنىڭ، مېھرى-شەپقەت يېزىقلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنىۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىشىر بۇ كۆڭۈللەرگە شادلىق يېغىشغۇچى يېقىلىق قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ئەلئىسىسە، گۈللەرنىڭ ئېچىلىشىغا ئەگىشىپ، گۈلشەننىڭ يۈزى قىزىل زەڭ ئالدى. خاقان گۈل رەڭلىك قەسىر تەرىپىگە قەدەم

قويدى. قەسىر ئىچىگە نەپىس توقۇلغان گۈل رەڭلىك گىلەملەر سېلىندى ۋە قىزىل گۈل رەڭگىدىكى ھەيۋەتلىك بىر تەخت قويۇلدى. خاقان تەخت ئۈستىدىن ئورۇن ئالدى ۋە شاھزادىنى ئۆز يېنىغا تەكلىپ قىلدى. تەختنىڭ يېنىغا قىزىل-كۈرسى قويۇلدى، بۇ كۈرسى ۋەزىر مۈلكئاراغا ئارامگاھ بولدى. ئىچىلگەن مەيىنىڭ تەسىرىدىن ئۇلارنىڭ يۈزى قىزىل گۈلدەك ئېچىلدى.

بەزمىنىڭ ھەممۇ ھەيۋەتلىرى ئىچىدە چىن مەملىكىتىنىڭ گۈل يۈزلۈك گۈزەللىرىدىن يۈز قىز بار ئىدى. ئۇلارنىڭ كىيگەن كىيىملىرى قىزىل گۈل رەڭگىدە ئىدى. گۈل يۈزلۈك ساقىلار گۈل رەڭلىك قەدەھلەردە مەي تۇناتتى. ئاشىقلار بولسا مەيىنى بىر تامچە قالدۇرماي سۈمۈرەتتى. سازەندىلەر گۈل پەسىلىدىكى بۇلبۇللاردەك ناۋا قىلاتتى. بەزمە ئەھلى گۈياكى شەپەق نۇرىغا غەرق بولغاندەك گۈل ياپراقلىرى ئارىسىغا چۆكەتتى.

خاقان شاھزادە پەرھادنىڭ گۈل رەڭ مەيىنىڭ تەسىرىدە قىزارغان گۈلدەك رۇخسارىغا قاراپ، كۆزىدىن خۇشاللىق ياشلىرىنى تۆكەتتى. پەرھادنىڭ بېشىدىن ئاتىلىق مېھرى بىلەن بەزىدە گۈللەرنى چاچسا، بەزىدە ئۈنچە-ياقۇتلارنى چاچاتتى. پۈتۈن بەزمە ئەھلى پەرھادنىڭ شەيداسى بولدى. بۇ بەزمىنىڭ تەرىپ-تەۋسىپى پۈتۈن چىن مەملىكىتىگە يېيىلدى.

شۇنداق قىلىپ، بەزمە ئەھلى قىزىل رەڭلىك قەسىردە گۈللەرنى چېچىپ، باش كۆتەرمەي ياقۇت رەڭلىك مەيلىرىنى ئىچىپ، ئۆزگىرىپ تۇرغۇچى دەۋرنىڭ باھار پەسلى ھېسابىدا ئۈچ ئايىنى ئۆتكۈزدى.

ئەلئىسىسە، گۈلشەندە تۇيۇقسىز شامال پەيدا بولۇپ، چىمەنلەرنى گۈللەردىن خالى قىلدى. گۈللەر تۇپراق ئاستىغا يوشۇرۇندى. دەرەخلەر يېشىل ياپراقلارغا پۈركەندى. چىمەنلەر يېشىل تون كىيىپ، يېشىل گۈلشەن نامايان بولدى. چىمەنلىكتە تۇپتۇز ئۆسكەن سەرۋى دەرەخلەر بار ئىدى، بۇ دەرەخلەر پەرھادنىڭ يەرگە

چۈشكەن تۈپتۈز سايىشىگە ئوخشايتتى. ھەربىر سەرۋى دەرىخى پەرھادنىڭ كېلىشكەن قامىتىنىڭ سىمانى ئىدى. سەرۋى دەرىخىنىڭ ياپراقلىرى تۈتى قۇشنىڭ قانتىدىن دېرەك بېرەتتى. دەرىخىلىرى جەننەتتىكى تۈزنىڭ سۈرىتىنى كۆرسىتەتتى. ئەگەر دەرىخ تۈز سۈپەتلىك بولمىغىنىدا، ئۇخلىغان چېغىدا نېمە ئۈچۈن بىر پۈتتىنى قانتىنىڭ ئىچىگە تىقىۋېلىپ، بىر پۈتۈلۈك بولۇپ قالدۇ؟ ھەشقىچەك ئۇياتتىن ماغدۇرسىزلىنىپ، شاخلىرىنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالدى. يېشىل چىمەنلىكنىڭ ئىچىدىكى ئېرىقلار كۈمۈش سىزىقتەك كۆرۈنىدۇ. سۈلۈك مېۋىلەرنىڭ رەڭگى ئەينەكتەك يالترايدۇ. ئۇنىڭ يالتراق سۈيى باغنىڭ رۇخسارىنى كۆرسىتىدۇ.

ئەلقسىسە، بۇ پەسىلدە جاھان زىننەتلىنىپ، تەبىئەت يېشىللىققا پۈركەندى. خاقان شاھزادە پەرھاد بىلەن يېشىل گۈلشەن تەرىپىگە قەدەم تاشلاپ، چىرايلىق مايسىلارنىڭ ئۈستىدە مەي بەزمىسىنى تۈزدى. ئاسمان گۈمبىزىدەك يېشىل قەسىردە شاراب ئىچىش بىلەن شۇغۇللىنىپ، بۇ زەڭگەر دۇنيانى ئۈنۈتتى. يېپەكتىن تىكىلگەن نەپىس كىيىملەرنى كىيىپ، چىنىڭ ھۆكۈمدارلىق ئورنى بولغان تەختىنىڭ ئۈستىدىن ئورۇن ئالدى. يېشىل ياپراقلار ئىچىدە دەرىخ بولغاندەك، كۈمۈش تەنلىك نازىنىلار يېشىل كىيىملەر بىلەن ياساندى. يېشىل قەدەھلەرگە تولدۇرۇلغان قېقىزىل مەي كۆكۈش ئاسماندىكى لالە رەڭلىك شەپەقنى ئەسلىتەتتى. يېشىل كىيىملەر بىلەن ياسانغان گۈزەل ساقىيلار قەسىردىكى مېھمانلارغا بۇ قەدەھلەرنى تۇتۇش ئۈچۈن ھەر تەرەپكە چېپشاتتى. مەي كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ يالقۇنلۇق تەسىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىغاندا ئۇلارغا «قۇرسى كەشنىز» ① دورىسى ئارام بېرەتتى. شۇنداق ئېسىل ئاتاملار بىلەن تولغان ھەشەمەتلىك داستانلار راسلاندىكى،

① قۇرسى كەشنىز — يۇمىق سۈت ئاساسىي تەركىبى بولغان، يالۇغ قاپتۇرۇش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بىر خىل ھەب (دانچە) دورا.

ئۇنى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكەندۇق. شۇنداق قىلىپ يېشىل قەسىردە مەي ئىچىش بىلەن ئۈچ ئاينى خۇشال-خۇرام ئۆتكۈزۈشتى. ئەلقسىسە، كۈز پەسلى يېتىپ كەلدى. پەلەكنىڭ ئالتۇن رەڭلىك قۇياشى دەرىخ ياپراقلىرىنى قەھرىۋادەك سارغايىتتى. قەھرىۋا رەڭگىدىكى «كۈزلۈك قەسىر» گە كىرىش پەيتى كەلدى. تەبىئەتنىڭ ساپىسېرىق چاغلرى باشلىنىپ، ياپراقلارمۇ قەھرىۋاغا ئوخشاپ قالدى. ياق، ئۇنى «قەھرىۋا» دېمەك، بەلكى ئۇ پەلەكنىڭ ئالتۇن چاچقۇچى ئاپتېپىدۇر. چىنارلارنىڭ ئۈستىدىن شامال ئېسىپ ئۆتۈپ، ئەتراپقا گۈل ۋە ياپراقلارنى چاچتى. بۇ ھال خۇددى ئوت ئۇچقۇنلىرى يۇقىرى كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭ گۈل تاجلىرى ئاسماندىن ياغقانداك، ئۇچقۇننىڭ پەسىگە چېچىلىپ چۈشكىتىگە ئوخشايتتى. تاڭ شامىلى چىقىپ، سۇ ئۈستىگە ياپراقلارنى چاچتى. سۇنىڭ دولقۇنى ئۈستىدە ئېقىۋاتقان بۇ ياپراقلار ئالتۇندەك تاۋلىناتتى. دەرىخلەردىن تۆكۈلگەن ياپراقلار ھاۋادا ئالتۇن ۋاراقلاردەك ئۇچۇشاتتى. سارغىيىپ قالغان ياپراقلار ئارىسىدا ئولتۇرغان قارغىلار سېرىغ لالىگە چۈشكەن قارا داغدەك كۆرۈنەتتى. تېرەكلەرنىڭ ئالتۇندەك سارغىيىشى يەر قان كېسىلىدەك ① ئاغرىققا گىرىپتار بولغىنىنى كۆرسەتتى. چىمەنلىكتىكى ھەر بىر دەرىخ سېرىغ قۇشنىڭ تۆلىكەي بولغىنىغا ئوخشايتتى. كۈز شامىلى دەرىخلەرنى ئىغاڭلاتقاندا تۆكۈلگەن سېرىغ ياپراقلار دەرىخ ئۈستىدىن ئۈرۈكۈپ ئۇچقان قۇشلارنىڭ قانات قېقىشىنى ئەسلىتەتتى. قۇيۇن كەلگەندە ياپراقلار مەجنۇنى سەرگەرداندەك ئايلىناتتى. خازان نەققاشى كېلىپ، باغلاردىكى يوپۇرماقلارغا ئالتۇندەك ھەل بەردى.

① يەرقان كېسىلى — پۈتۈن بەدەن سارغىيىپ كېتىش كېسىلى؛ جگەر كېسەللىكىنىڭ بىر تۈرى.

ئەلقسە، ئۇ قەسر ئالتۇن رەڭلىك قۇياشتەك تاۋلىناتتى. خازان بولغان يوپۇرماقلار قۇياش ئەتراپىدىكى يۇلتۇزلارغا ئوخشايتتى. بۇ خازان پەسلى گويىكى قۇياش بىلەن يۇلتۇزلاردەك جىلۋىلىنىپ جاھانغا يۈز ئاچتى.

خاقان بىلەن شاھزادە شۇنداق پەسىلدە بۇ ئەيش-ئىشرەت ئورنىنى كۆڭۈل ئېچىش ئورنىغا ئايلاندۇردى، سارغۇش تەپس يىپەك ماللاردىن كىيىم كىيدى. تىللا سۈيىدەك سارغۇش مەيلەرنى ئۇزۇن بويۇنلۇق شىشىلەرگە تولدۇردى. بۇ ئالىي قەسر ئالتۇندىن، كۆرىپ-ياستۇق، پاياندازلىرى ئالتۇندىن، قەدەھلەرمۇ ئالتۇندىن ئىدى. نەزمە:

ئۆي ئالتۇن، فەرشى ئالتۇن، تامى ئالتۇن،
مەي ئالتۇن، زەرفى ئالتۇن، جامى ئالتۇن.

بۇ قەسر ئالتۇن ھەل بىلەن زىننەتلەنگەن، يۇلتۇزدەك گۆھەرلەر بىلەن يالتىرىتىلغانىدى. شۇڭا ئالتۇن قەسر كۆزلەرنى چېچىپ، قۇياش نۇرىنىڭ ئالتۇن تاللىرىدەك جىلۋىلىنەتتى. سازەندىلەر تىللا رەڭلىك راۋاق ئىچىدە يېقىملىق ناۋا چېكەتتى. سازەندىنىڭ ناۋاسى جانلارغا راھەت بەخش ئېتەتتى. بۇ بەزمىنىڭ مېۋىلىرى ئىچىدە ھەتتا نۇرۇنجى (ئەپلىسن) بىلەن لىمۇنۇ بار ئىدى. بەھى بۇلارنى كۆرگەچ پۈتۈن تارتقان چاپاسىنى ئۇنۇتتى. بۇ بەزمە ھەر قانداق خۇشاللىق بەزمىسىنىڭ قائىدىسىدىن ئارتۇق، مىقدارىدىن زىيادە ئىدى.

بۇ قەسىردە لەشكەرلەر بىلەن بىرلىكتە ئۈچ ئايغىچە مەي ۋە مۇزىكا بىلەن ئەيش-ئىشرەت قىلدى. بۇ بەزمىنى تولۇق ئىزھار قىلىشقا قەلەم ئاجىزلىق قىلدۇ.

ئەلقسە، سوغۇق شامال دەرەخلەرنىڭ يوپۇرماقلىرىنى پۈتۈنلەي سورۇپ كەتتى. سىمابتەك ئېقىۋاتقان سۇلار مۇزلاپ، مەرمەرگە

ئايلاندى. ھاۋا بۇلۇتتىن ھەشىمەتلىك تون كىيدى. بۇلۇت سىماب چېچىپ، يەرگە پايانداز سالدى. زىمىستان ئۈستىنى كېلىپ، سۈزۈك سۈننىڭ بالىلىرىغا كۈمۈش مۇزدىن ئوقۇش تاختىسى ياساپ بەردى. شۇ كۈنلەردە ئەگەر بۇلۇتتىن بىر تامچە سۇ تامسا، سوغۇقنىڭ شىددىتىدىن يەرگە ئۈنچە بولۇپ چۈشەتتى. ئېرىقلاردا ئېقىۋاتقان سۈننىڭ ئاغزىدىن تۈكرۈكى مۇزلاپ، خەنجەرگە ئوخشىغىنىدا، بەلەكمۇ قاراڭغۇ كېچىلەرنى كۆمۈر قىلىپ، ئۇنىڭغا شەپەقتىن ئوت ياقاتتى ۋە تاڭ شامىلى بىلەن ئۇنى يەلپۈپ، قەدىنى ئېگىپ ئىسسىناتتى. ئايىمۇ ھەر تۈنىدە بۇلاقلارغا مۇز تۆكەتتى. بۇلاقتىن ئەتراپقا چاچرىغان تامچىلار يۇلتۇزغا ئوخشاپ قالاتتى. سۈمۈ يەر يۈزىنى ئەينەكتەك قىلۋېتەتتى، بۇ ئەينەك چىنىنىڭ ئەينىكىگە ئوخشايتتى. سوغۇق ئوتنىڭ تەبىئىتىدىكى ھارارەتنى يوقاتقاچقا، ئۇنىڭ بىرەر نەرسىنى كۆيدۈرۈشكە مادارى قالمايتتى. ھېقىققا ئوخشاش سوغۇقنىڭ شىددىتىدىن قىزىل چوچ قىزىلگۈلدەك كۆرۈنەتتى. تاختا تاشلار قىرودىن ئۈستىگە نېپىز كىيىم كىيەتتى. كەمبەغەللەر ئالقىنىنى ئاغزى بىلەن ھوردايىتى، ئىككى تىزنى كۆكسىگە مەھكەم باساتتى. قوللىرىنى قولتۇقىغا تىقىپ ئىككى يەلكىسىنى قۇلقىدىن ئاشۇراتتى. قۇياش ئۆز تەبىئىتىدىن ئەسەر تاپالماي جاھانغا نۇر ئورنىغا كافۇر چاچاتتى. سوغۇق كافۇر ۋە بىللۈر بىلەن پۈتۈن جاھاننى ئاقارتتى. تەبىئەتكە «ئاس» بىلەن «قاسم» نىڭ ئاپئاق تېرىسىدىن جۇۋا كىيدۈرۈپ، يۇلتۇزلاردەك بىر بەزمىنى تەييارلىدى ۋە جەمئىيىتىنى ھۆكەر يۇلتۇزىدەك يىغدى. بەزمە ئېيتقىنىمىزدىن يۈز ھەسسە ئارتۇق تەييارلاندى. بۇ يەردىكى ئەيش-ئىشرەتنى ھەر قانچە شەرھىلىگەندىمۇ يۈزىنىڭ بىرىنى ئادا قىلغىلى بولىماس.

ئەيش-ئىشرەت بىلەن ئۈچ ئايىنى شۇ يوسۇندا ئۆتكۈزۈپ، تۆت پەسلىنى تۆت قەسىردە قىزغىن بەزمە بىلەن چىقاردى.

بۇ ئىشلاردىن مەقسەت، مەي ۋە ئەيش-ئىشرەت ئارقىلىق

شاهزادە پەرھادنىڭ كۆڭلىنى ئېچىش، ۋاقتىنى خۇشال-خۇرام ئۆتكۈزۈشكە يېتەكلەش ئىدى. لېكىن، شاهزادە پەرھاد ئۆزىنىڭ ھالىنى ۋە ئادىتىنى ئۆزگەرتىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ تەقدىرى يېزىقى ئۆزگەرمىگەندى. ئۇ، مۇغەننىلەردەك ① جاننى ئازابلغۇچى مۇڭلۇق سادا بىلەن دەردلىك نالە-پەريات چېكەتتى. ئەگەر بىرەر كىشىنىڭ يىغا ئاۋازىنى ئاڭلىسا، ئۇمۇ بىللە قوشۇلۇپ يىغلايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلى ئەلدىن خالى بولمايتتى. ئوتلۇق دەردتىن تۈتۈن چىقىرىپ، سوغۇق ئاھىدىن تۆمۈرنى ئوتتەك تاۋلايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلى ئەلنىڭ قايغۇسىدىن غەملىك ئىدى. بۇلۇت قىرغاقلىرىدىكى چاكنى كۆرسە ئۇنىڭ كۆكسىمۇ چاڭ بولاتتى. بىرەرسى ئىش-مۇھەببەتتىن ھېكايە سۆزلىسە، ئېسىدە ساقلاپ، ئۇنىڭدىن بەلگىلەرنى تاپاتتى. ئەگەر بىرسى يار ۋىسالىدىن شادلانسا، كۆڭلى ئەلەمدىن ئازاد بولاتتى. ئەگەر ھىجرانلىقتىن ئىزاھات ئاڭلىسا، كۆزىدىن قان تۆكۈپ زار-زار يىغلايتتى.

خاقان ئۆزىنىڭ تەدبىرىگە ۋە پەرھادنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ «شۇنچە ۋاقت سەرپ قىلىپ تاپقان چارە-تەدبىرلەر بىكار كېتىپتۇ، ئەھۋال قىيىن بولدى» دەپ ھەيرانلىقتا بېشى ئايلىناتتى. نەزمە:

قەدەھ تۇت ساقىيا، كۆپ ھەيرانمەن ئەسرۇ،
ئوبۇر ساغەركى سەرگەردانمەن ئەسرۇ.
كۆڭۈلگە ئىش-ئوتى سالغاج شەرارە،
ئاڭا يوق مەي سۈيىدىن ئۆزگە چارە.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن خۇمەر بىرگۈچىلەر، يوشۇرۇن ئىزلاردىن
نەقىل كەلتۈرگۈچىلەردىن بىرى، ئىش-مۇھەببەت ھەيلىرىنىڭ،

① مۇغەننى — نەغمىچى دېگەن مەنىدە.

② شەرارە — ئۇچقۇن، يالقۇن.

مېھىر-شەپقەت يېزىقلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ ھۆكۈمدارى
ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىش كۆڭۈللىرىگە شادلىق بېغىشلىغۇچى
بۇ يېغىلىق قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

ئەلقسە، خاقان بۇ ئىشتا ھەر قانچە قىلىپمۇ چارە تاپالماي،
ئۆزى بىچارە بولۇپ قالدى، يەنە بىر ئامال ئويلاشقا باشلىدى:
«پەرھاد ۋايىغا يەتكەن، دانىشمەن ۋە باتۇر يىگىت بولۇپ
يېتىلدى. ئۇ چىن مەملىكىتىنىڭ خاقانلىقىغا لايىق، بەلكى، جاھاننىڭ
سۇلتانلىقىغا مۇناسىپ. تەڭرى ئۇنىڭ زاتىغا بۇ ئىشنى مۇناسىپ
ئاتا قىلدى. ھەر بىر ھۈنەردە كامالغا يەتتى. ئۇ، پۈتۈن
ئەيىبلەردىن خالى. ئۇنىڭدا يىغا-زارىدىن باشقا ھېچقانداق نۇقسان
يوق. بىرەر كىشى شاھلىققا سازاۋەر بولسا، ئۇ، خەلقنىڭ بېشىغا
چۈشكەن تەڭرىنىڭ سايىسى بولغۇچىدۇر. شۇڭا سەلتەنەت
تەختىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرسام ئارمانىم قالمايتتى» دېگەنلەرنى
كۆڭلىدىن كەچۈردى.

خاقان دۆلەت ئەربابلىرى ۋە رەئىسلىرىنى چاقىرىپ، ئۆزى
سەلتەنەت تەختى ئۈستىگە چىقتى. پەرھادقا ئۆز يېنىدىن ئورۇن
بەردى ۋە ئۇنىڭغا قاراپ سۆزگە تىل ئاچتى:

— تەڭرى ماڭا شاھلىقنى ئاتا ئەيىلەپ خىتاي ۋە چىن
مەملىكىتىگە ھۆكۈمران قىلىپ، توغرا يول كۆرسەتتى. نەگە قەدەم
قويسام، شۇ يەرگە شاھلىق قىلىپ، ئىمكانىيەتتىن تاشقىرى كامال
تاپتىم. قىلغان ئىشىم ئويلىغىنىمدىن ئارتۇقراق بولدى. خىيالىمۇ
كەلتۈرگىلى بولمايدىغان مەقسەتلەرگە يېتىپ، ئەقىل يەتمەيدىغان
ئەيىش-ئىشرەتلەرنى قىلىپ ئۆتتۈم، ھەر بىر تەلەپتىن كۆڭلۈم
قانائەتلىنىدى. ئوردىغا ئىگىدارچىلىق قىلىپ، بارىگاھىغا ۋارىس
بولدىغان بىر پەرزەنتتىن ئۆزگە ئارزۇيۇم يوق ئىدى. ھەممىشە
ئارزۇ بىلەن غەمكىن ئىدىم. پەرزەنت تەلپىدە سەجدىدىن باش
كۆتۈرمەي، تەڭرىگە يىغلايتتىم. ئەلەمدۇ لىلاھ، ئىستىكىم ھەل
بولۇپ، ئىقبال يۈزلىنىپ، سەن بىلەن كۆزۈمنى يورۇتتۇم. ئاللاغا

شۈكۈرى! سېنى ئارزۇ قىلغىنىدىن مېڭا ھەسسە زىيادە كۆرىمەن. شاھلىققا لايىق ھەممە ئىش سېنىڭ ئالدىڭدا مەۋجۇتتۇر. ئەمدى، يېشىم ئەللىك يىلنى كېزىپ ئۆتۈپ، ئاتىشى يىلنىڭ چېگرىسىغا كېلىپ قالدى. ئىشلىرىمغا ئەقىل كۆزى بىلەن قارىساڭ، كۈندىن-كۈنگە ئەھۋالىم تۆۋەنلەشتى. قېرىلىق ئەيىبىنى يوشۇرغىلى بولمايدۇ. قېرىلار يىگىتلىكنى ھەۋەس قىلسا، خىجالەتچىلىك زاھىر بولىدۇ. ساقالنىڭ ئاقلىقى — ئۆلۈمنىڭ ئەلچىسىدۇر. ئۇ ھاياتلىق مايسىسىغا قىرغۇچىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. دېمەكچىمەنكى، يىگىتلىكنىڭ راھىتى كۆپتۇر. قىرىقلىقنىڭ مۇشەققىتى ئېغىرراقتۇر. ماڭا بىر قىيىن ئىش يۈزلەندى. ئۆمۈرۈمنىڭ قىسقىلىقىدىن ئەپسۇسلانساممۇ، لېكىن، شۈكۈرى قىلمەن. چۈنكى، تەڭرى ئۆز ھىدايىتى بىلەن ماڭا تەڭداشسىز بىر ئوغۇلنى ئاتا قىلدى. ياشلىقىدا خىتاي ۋە چىن شەھەرلىرىگە خاقان قىلىپ، قېرىغىنىمدا سەندەك ئوغۇلنى بارىگاھىمغا ۋارىس ئەيلىدى. قۇياش چىققاندا ئاسماندا ئاينىڭ بولۇشى ھاجەتسىز، ئەگەر باغدا بىر چىنارنىڭ سايىسى كەم بولسۇمۇ، چىرايلىق سەرۋى دەرىخى كۆكلىسىلا، باغنىڭ گۈزەللىكى ئېشىۋېرىدۇ. مېنىڭ ھاياتلىق كۆچتىمگە ۋەھىمە قىلىشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ ئەگەر مەن ئۆلۈپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، ئۇ ئۆلۈم ھېسابلانمايدۇ. ئۆمۈرگە ئىشەنچ يوق. كىشى ئۆزىنىڭ ئۆلۈدىغان ۋاقتىنى بىلمەيدۇ. ياشلار قېرىشنى ئۈمىد قىلسا بولىدۇ. لېكىن قېرىلار يىگىتلىككە قايتىشنى ئۈمىد قىلالمايدۇ. قېرىلىق — دەرماتسىزلىقتۇر، كۆڭلىدە كۆپلىگەن ئارزۇ-ئارمانلار بولسىمۇ ئۇنىڭغا يېتىشەلمەيدۇ. سېنى بۇرۇنراق تەختكە ئولتۇرغۇزسام، گويا ئۆزۈم يىگىتلىك دەۋرىمگە قايتىپ، تەختتە ئولتۇرغاندەك بولاتتىم. سېنى مۇئەييەن ھالدا ئورنۇمغا تەيىنلەپ شاھلىقىمنى سىناپ تۇتسام، مەملىكەت، تەخت-سەلتەنەت، لەشكەر ۋە خەزىنىلىرىمنىڭ ھەممىسى سەن بىلەن زىننەتلىسەم، ئارمانىم يوق. سەن مەملىكەتنىڭ ۋە خەلقنىڭ ھامىسى بولۇشقا لايىق. سەن شاھ بولۇپ، مېنى قۇللۇققا قوبۇل قىلساڭ، سەن

ئاتا بولۇپ، مېنى ئوغۇل ھېسابلىساڭ، يۇقىرىقى ئۈمىدىمنى يەردە قويىمىساڭ، مەن سېنىڭدىن رازى بولىمەن، — دەپ، بىر قەدەھ شارابىنى شاھزادىگە تۇتتى.

شاھزادە خاقاننىڭ بۇ ئارزۇ-ئۈمىدلىرىنى ئاڭلاپ، شۇنداق بىر ئوتلۇق ئاھ چەكتىكى، ئۇ چەككەن ئاھنىڭ تۈتۈنى پەلەككە يەتتى ۋە ھېكمەتلىك سۆزلەردىن باغرى ئېزىلىپ، زار-زار يىغلاپ، ئۆزىنى يەرگە تاشلىدى، ئۇ كۆككە قاراپ:

— ئەي تەڭرىم! بۇ شاھلارنىڭ شاھى بولغان خاقاننىڭ تەخت مەرتىۋىسىنى ئۇزاقچى يۇقىرى قىلغايىسەن. لەشكەرلىرىنى ئاسماندىكى بۇلتۇزلاردىن زىيادە قىلغايىسەن. شادلىق بېغىنى ياشىتىپ ھايات گۈلنى چېچەك ئاتقۇزغايىسەن. قولىدىن كەيلىلار جامىنى چۈشۈرمەي، ھايات سۈيىدەك سۈزۈك مەي بىلەن ئۇنى تولدۇرغايىسەن، — دەپ خىتاب قىلدى. شاھزادە يەنە بالىلىق مېھرى بىلەن خاقانغا:

— ئارزۇلىرىڭغا جاۋابەن ھالىمنى ئېيتىشقا ھەددىم يوق. بۇ مىسكىن جىسىم يەر بىلەن يەكسان بولسۇمۇ، بىر-ئىككى ئېغىز ئەرز ئېيتىپ ئىلاجىم يوق. بىرى، ئۆمۈرگە ئىشەنچ يوق. ياشلىق ۋە قېرىلىق تەقدىر ئالدىدا باراۋەردۇر. دۇنيادىكى ھەممە مەۋجۇدات ئەبەدىيلىككە ئىگە ئەمەس. شام ئۆزىنىڭ نۇرى بىلەن بەزمىلەرنى زىننەتلىسۇمۇ، لېكىن شامال ئالدىدا ئاجىزدۇر. بوستاندا مىڭلىغان گىياھلار ئۆسسۇمۇ ئاخىر يوقالماي قالىدۇ. لېكىن، باغلاردىكى سەرۋى دەرمەخلىرى يىللار بويى ياشناۋۇپرىدۇ. دەشت-چۆللەردىكى يۈز مىڭلىغان پاشىلار بوران چىققاندا يوقىلىدۇ. لېكىن، ئىلپىرىس تېغى ئۆز ئورنىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرۇۋېرىدۇ. كىچىكلەرنىڭ تەپەككۈرىمۇ كىچىكلەرچە بولىدۇ. چوڭلارنىڭ تەپەككۈر-قىياسلىرى ئۇلۇغدۇر. ئىككىنچىسى، پاشا يۈز يىل ئۆمۈر كۆرسىمۇ، پىلنىڭ كۆتۈرگەن يۈكىنى كۆتۈرەلمەيدۇ. ئالەم شاھتىن خالى ئەمەس، لېكىن كۆرۈنگەنلا كىشى شاھ بولالمايدۇ. قۇياش غەربكە يېتىپ

دىدارنى يوشۇرسا، تۆمەنمىگىلغان زەررىلەر يىغىلىپمۇ قۇياشنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ، — دېدى.

شاھزادىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، خاقاننىڭ ئۇنىڭغا بولغان مېھىر-مۇھەببىتى تېخىمۇ كۈچەيدى. خاقان:

— ئەي كۆزۈمنىڭ نۇرى! يۈز مىڭلىغان جاندىن، بەلكى، ھاياتلىق سۇيىدىنمۇ لېزىزراق سۆزلەرنى قىلدىڭ. بۇ سۆزلەر بىلەن تىلىڭدىن ئالەمگە گۆھەرلەر چاچتىڭ. لېكىن، مېنىڭ ئاتاۋانلىقىمنىڭ سەۋەبىكارى سەن. بۇنداق جاۋاب بېرىشكى ئۈمىد قىلمىغانىدىم. ئەگەر مېنى خۇشال قىلاي، ئۆمۈر بويى مۇرادنى ھاسىل قىلاي دېسەڭ، ئىلتىماسىمنى قوبۇل قىلغايىسەن، — دېدى.

شاھزادە ئاتىسىدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، خاقاننىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلىشنى زۆرۈر تاپتى ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ، خاقانغا چوڭقۇر تەزىم بىجا قىلدى. ئاتىسىنىڭ قايغۇلۇق كۆڭلىنى خۇشال قىلدى ۋە:

— ئەي شاھلارنىڭ شاھى، مەملىكەتنىڭ پاناھى، ھېكمەتلىك سۆزلىرىڭىز توغرىسىدا مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشكە ھەددىم يوق. لېكىن، بۇ ئۇلۇغۋار ئىشنىڭ ئالدىدا ئاجىز بولغانلىقىم تۈپەيلىدىن ئۆزرە ئېيتقاندىم. بۇ ئۇلۇغۋار ئىشتىن ھازىرغىچە خەۋەرسىز ئىدىم. كۈنلىرىم ئەيش-ئىشرەت، پاراغەتتە ئۆتكەندى. ئەمدى، بىر-ئىككى يىلغىچە مەرھەمەت قىلىپ مۆھلەت بەرسىڭىز ئۆزۈمنى خىزمىتىڭىزگە لايىقلاشتۇرسام، ھەمىشە يېنىڭىزدا تۇرۇپ، شاھلىق سەنئىتىنى كۆزەتسەم ۋە ئۇنىڭدىن خەۋەردار بولسام، ئالدى بىلەن ياخشى-يامان ئىشلارنى تۇتۇپ، كىچىك ئىشلارنى بۇرۇنراق ئورۇنداپ، ئاندىن كېيىن چوڭراق ئىشلارغا كىرىشسەم ياخشىراق بولغۇسىدۇر. بۇ جاھاندا ھەر كىشى ئۆز كەسپىنى مەشىق قىلىش ئارقىلىق كامالغا يېتىدۇ. ئەگەر ئۆز ئىشىغا ئادەتلىنەلمىسە، ئۇنىڭغا ھەممە ئىش مۈشكۈل بولغۇسىدۇر. ماڭىمۇ مەشىق قىلىش پۇرسىتى مۇيەسسەر بولسا، ئۇنىڭدىن كېيىن قانداق ھۆكۈم قىلىشىڭىز ئىجرا قىلىش ئاسان بولىدۇ، — دېدى.

شاھزادىنىڭ بۇ يېقىملىق سۆزلىرىدىن خاقان ناھايىتى خۇشال

بولدى. نەزمە:

كە تۈر، ساقى، ماڭا بىر جامى شاھى،
ئۇ بولغاي غەم سىپاھىنىڭ پەناھى.
قەدەھ شەھلىقدىن ئارتۇقدۇ ئۆزۈمگە،
قىلاي زۇلم ئەلگە قىلغۇنچە ئۆزۈمگە.

※ ※

بىرلار مەنلىرىدىن خەۋەر بىرگۈچىلەر، يوشۇرۇن ئىزلاردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەردىن بىرى، ئىش-مۇھەببەت ھەيلىرىنىڭ، مېھرى-شەپقەت يېزىقلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمدارى ھىزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىشىر كۆڭۈللەرگە شادلىق يېغىشلىغۇچى بۇ يېقىملىق قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

ئەلقسىسە، خاقان شاھزادىنىڭ بۇ سۆزىدىن ئارزۇسىغا جاۋاب تېپىپ، خۇشال ھاياتىنىڭ تەييارلىقىنى قىلىپ، سۆيۈنگەنلىكىدىن چىن مەملىكىتىگە سىغماي قالدى. شاھزادىغا ناھايىتى كۆپ ئېتىبار قىلدىكى ئۇنىڭ چېكىگە كىشىنىڭ ئەقلى يەتمەيتتى. گوبيا يۈتۈن جاھان ئۇنىڭغا پىدا بولۇپ، ئۇنىڭغا جېنىنى بېغىشلايتتى. خاقاننىڭ شاھزادىغا زوقى كېلىپ، ئۇنىڭ بېشىدىن ئۇنچە-ياقۇتلارنى چاچتى. شاھزادە ئۇنچە-مەرۋايىتقا غەرق بولدى. خاقان شاھزادىنىڭ كۆڭلىنى مال-دۇنياغا مايىل قىلىش ئۈچۈن ئۇنى ئىلكىدىكى خەزىنىلەرگە باشلاپ كىردى. بۇ خەزىنىلەر يۈزلىگەن كانلاردىنمۇ ئارتۇق ئىدى. خەزىنىدىكى قىممەت باھالىق ماللار، گۆھەر-ياقۇتلار ھېسابسىز ئىدى. خەزىنىدە شاھقا مەنسۇپ قىرىق ئۆي بولۇپ، بۇ ئۆيلەرنىڭ ھەر بىرىدە قىرىق خۇمدىن ئالتۇن بار ئىدى. بۇ خەزىنىلەردىن ئاجايىپ-غارايىپ ئىشلار مەلۇم بولاتتى. يەنە بىر خۇم ئالتۇن بار ئىدى، بۇ ئالتۇن مۇمدەك يۇمشاق ئىدى. ئۇنىڭدىن قول بىلەن ھەر قانداق نەرسىنىڭ شەكلىنى ياسىغىلى بولاتتى. يەنە قىرىق ئۆي، ھەر ئۆيدە قىرىق تېڭىقتىن نەپىس يىپەك ماللار

بار ئىدى. يەنە سەنئىتىگە كىشىنىڭ ئەقلى بەتمەيدىغان ئاجايىپ-غارايىپ بۇيۇملار كۆزنى چاقىتىپ تۇراتتى. بۇ يورۇق دۇنيا ھېلىغىچە بۇنداق نەرسىلەرنى كۆرمىگەندى. خەزىنىدىكى بۇيۇملارغا چېكىلگەن تەسۋىرىي سۈرەتلەردىن يۈزلىگەن پەرى يۈزلۈكلەر نامايان بولاتتى. ئۇنىڭ ھۆسنىگە كۆڭۈللەر شەيدا بولاتتى. كىيىم-كېچەكلەرنىڭ ھېسابىنى بىلگىلى بولمايتتى. بەزى كىيىملەرنى ھۈنەرۋەن ئۇستىلار پىچماي، تىكەي تەييارلايتتى. بۇ كىيىملەر شۇنچىلىك نەپىس توقۇلغان ئىدىكى، ئۇنى كىيگەن گۈزەللەرنىڭ جىسمى سىرتىدىن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. پاتمان-پاتمان ئىپار-زەپەر، ھىشى-ئەنەبەرلەر بار ئىدى. خىرۇستال ۋە قاشتېشىدىن ياسالغان تۈرلۈك چىنە-قاچىلار بار ئىدى. ئۇنىڭ ھەر بىرىنى بىر شەھەرنىڭ بېجىنى سەرپ قىلىپ، تەييارلىغانىدى. شاھزادە خاقان بىلەن يۈز خەزىنىدىكى بۇ مال-دۇنيالارنى كۆرۈپ ھەيرەتتە قالدى. شاھزادە بۇلارغا قاراپ، بەزىدە تەبەسسۇم قىلىپ بېشىنى ئېغىتاتتى. بۇ جايدىكى تاماشا ئاخىرلىشى دېگەندە خىرۇستالدىن ياسالغان ئاجايىپ بىر ساندۇققا شاھزادىنىڭ كۆزى چۈشتى. ئۇ خەلقنىڭ كۆڭلىدەك سۈزۈك ئىدى. بۇ خىل ساندۇقنى ياساش ئىنساننىڭ قولىدىن كەلمەيتتى. ئۇنىڭ ئىچىدە ئاجايىپ بىر سۈرەت كۆرۈندى. بۇ چىگش بىر سىرنىڭ بەلگىسى ۋە يۈزلىگەن ئاپەتنىڭ قەلئەسى ئىدى. قەلئە ئىشىكى بىر قەلئە ئىگىسى تەرىپىدىن مۇستەھكەم بېكىتىلگەن. ئاپەت قەلئەسىنىڭ بېكىتىلگىنى ئەۋزەل ۋە ئۇنىڭ سىرلىرىنىڭ مەخپى بولغىنى ياخشىراق. شاھزادە بۇ سۈرەتنىڭ ئاجايىپ تۈزۈلۈشىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا جان-دىلى بىلەن مايىل بولۇپ، خاقاندىن:

— ئەي ئاتا، بۇ ساندۇققا نېمە سىر بارلىقىنى ماڭا بايان قىلغايسىز، ئۇنىڭ ئاچقۇچى قەيەردە بولسا دەرھال تاپقۇزۇپ قۇلۇپنى ئېچىپ كۆرسەتكەيسىز، — دېدى.

خاقان شاھزادىنىڭ تەلپىنىڭ مەنىسىگە چۈشىنىپ، شاھزادىغا

مادارا بىلەن تۆۋەندىكىچە ئۆزرە ئېيتتى:

— ئەي ئوغلۇم، بۇ ساندۇقنىڭ سىرنى ھېچكىم بىلمەيدۇ، ئاچقۇچى يوق، قۇلۇپ ئېچىلمايدۇ. ئۇنى ئېچىش نىيىتىڭدىن كەچ. بىز بۇ ساندۇقنى قانچە قېتىم كۆرگەن بولساقمۇ، ئۇنىڭ ھەقىقىتىنى بىلگەن ئەمەسمىز.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان شاھزادىنىڭ ساندۇقنى ئېچىش ئىستىكى تېخىمۇ كۈچەيدى:

— ئادەمزات تەپەككۈر قىلىپ تىرىشسا، ھەرقانداق ئىشنى بىلەلەيدۇ. مۈشكۈل ئىشلار ئىلىم-پەن ۋە تىرىشچانلىق بىلەن ھەل بولغۇسىدۇر. بۇ ئىشنىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى بىلىپ، مۇئەييەنلەشتۈرۈمگىچە خاتىرجەم بولالمايمەن. كۆڭلۈمۈ ھەرگىز ئازام تاپماس.

خاقان قانچە ئۆزىنى ئېيتىپ، شاھزادىنى بۇ ئىشتىن توسقانسىرى ئۇنىڭ ھەۋسى تېخىمۇ كۈچىيۈۋەردى. خاقان ھەر قانچە قىلىپمۇ راستلىقتىن باشقا چارە تاپالماي، ساندۇقنىڭ قۇلۇپىنى ئېچىشقا پەرمان قىلدى. ساندۇق ئېچىلدى. ئۇنىڭدىن يالتىراپ تۇرغان بىر ئەينەك چىقتى، ئۇ روشەنلىكتە شەرق قۇياشىغا ئوخشايتتى، ئۇ، شەرق قۇياشى ئەمەس، بەلكى ئىسكەندەر ئەينىكىنىڭ دەل ئۆزى ئىدى. گويا ئۇ سەدەپ ئىچىدىكى ئاپئاق مەرۋايىتتەك، پەلەك ساندۇقىدىكى پارلاق قۇياشتەك روشەن ۋە يارقىن ئىدى. بىر دانە ئىلىم ئىگىسى بۇ ئەينەكنى پىلانلىغاندا، ئۇنىڭ ئارقىسىغا بىر مەخپىي سىرنى يېزىپ قالدۇرغانىدى. بۇ «ئەينەكى گىتى نەما» (جاھاننەما ئەينىكى)، «ئەينەكى ئىسكەندەر» (ئىسكەندەر ئەينىكى) دەپ ئاتىلاتتى. بۇ ئەينەكنى ئىسكەندەر رۇمىنىڭ جاھان ئەھلىگە بىر يادىكارلىق قالدۇرۇش ئىستىكى بىلەن چۈشۈرگەن پەرمانى بويىچە ئەفلاتۇن بىلەن ئەسىرداش بولغان ئاسترونوم، پەيلاسوپ، جاھان ئىشلىرىدىن خەۋەردار تۆنۈز ئالىم ياخشى سائەتتە ئىش باشلاپ، نەچچە يىل جاپا-مۇشەققەت چېكىپ ياساپ چىققانىدى. بۇ ئەينەك بىر تىلىم بولۇپ، بۇ تىلىمدا جاھاننىڭ

سىرلىرى يوشۇرۇنغان. كىمكى ئۇنى ئېچىشقا تىرىشسا، ئەينەكنى دەرھال قولغا ئېلىپ، ئۇنىڭ نۇرلۇق يۈزىگە كۆز تاشلىسا، پۈتۈن ئۆمرىدە يۈز بېرىدىغان ئىشلار ئۇنىڭدا ئايان بولاتتى، غايىب سىرلار ئاشكارا بولاتتى، لېكىن، ئۇنى ئېچىش مۇشكۈل ئىدى. ئېچىشنى تەلەپ قىلغۇچىلارنىڭ جىسمى ئۆرتىلىپ، مۇشەققەت يېتەتتى. ئەگەر كىشى ئۇنى ئېچىشقا قەتئىي نىيەت قىلسا، بۇ تېپىشماقنى تېپىشنىڭ يولى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت بولاتتى:

يۇنان مەملىكىتى ھېكمەت بىلەن زىننەت تاپقان سائادەتلىك مەملىكەت ئىدى. كىمكى دانا، ئالىم بولۇپ، ئىلىم-پەننىڭ ھەممىسىگە كامىل بولسا، ئۇ، ئەلۋەتتە يۇنان مەملىكىتىنىڭ زېمىنىدىن بولاتتى. ئۇ جاينىڭ تاشلىرى ئىلىم ئەھلىنىڭ بېشىدىكى تاجىسىغا قويۇلغان گۆھەر، گىياھلىرى بارلىق كېسەللىكلەرنىڭ داۋاسى بولاتتى. يۇناننىڭ شىمال تەرىپىدە ھەيۋەتلىك بىر تاغ بولۇپ، ئۇنىڭ چوققىسى كۆككە تاقشاتتى. يۇنان تەرىپىگە قەدەم قويغان كىشى ئىختىيارلىق تىزگىنىنى تاغ تەرەپكە تارتىپ ماڭغىنىدا، تاغقىچە ئۈچ مەنزىلنى كېزىپ ئۆتەتتى، ئۈچ مەنزىلنىڭ ھەر بىرىدە بىر ئاپەتكە يولۇقاتتى. ئاۋۋالقى مەنزىلدىكى ئاپەت — تەڭرىنىڭ قەھرىدىن يارىتىلغان ئەجدىھا ئىدى. ئىككىنچى مەنزىلدىكى ئاپەت — زۇلۇم-ستەمدىن ئۆزگە خۇسۇسىيىتى بولمىغان ئەھرەمەن ناملىق دەھشەتلىك دېۋە ئىدى. ئۈچىنچى مەنزىلدە ئاجايىپ بىر تىلىم بار ئىدى. بۇ تىلىمنى ئېچىش ئالدىنقى ئىككى ئاپەتنى يېڭىشتىنمۇ مۇشكۈل ئىدى. بۇ ئۈچ مەنزىلدىن ئۆتكەن كىشى تۆتىنچى مەنزىلگە يېتەتتى. بۇ مەنزىل يۇقىرىدا ئېيتىلغان تاغ ئىدى. بۇ تاغدا ھىجران كېچىسىدەك بىر قاراڭغۇ غار بار ئىدى. غاردا سوقرات ئىسىملىك بىر ئالىم ياشايتتى. بۇ ئالىم شۇ ئەسىرنىڭ يىگانىسى ئىدى. بەلكى، ئۇ زاماننىڭ بۇقراى ئىدى. شۇ جايعا يېتەلگەن كىشى سوقراتنى تىرىك تاپالسا، ھەرقانداق مۇشكۈل تۈگۈنلەرنى بېشەلەيتتى. ئەگەر ئۇ دانا ھايات بولمىغىنىدا، ئۇنىڭ روھىغا دۇئا

قىلسا، مۇشكۈلى ئاسان بولاتتى. بۇ ۋەقەلەر « جاھاننەما ئەينىكى » نىڭ ئارقىسىغا يېزىلغانىدى.

شاھزادە « جاھاننەما ئەينىكى » نىڭ ئارقىسىغا يېزىلغان يۇقىرىدىكى پاك قىسىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ كۆڭلىگە بۇ تىلىمنى ئېچىشنىڭ ئوتلۇق ھەۋىسى چۈشتى. شۇنىڭدىن تارتىپ شاھزادىنىڭ يېمەك-ئىچمىكى ۋە ئۇيقۇسى ئىلكىدىن كەتتى ھەم شۇ خىيال بىلەن تاقىتى تاق بولدى. خاقان ئۇنىڭ مۇددىئاسىنى بىلىپ، مەئىي قىلىشقا قانچە تىرىشىمۇ ئۈنۈم بەرمىدى. شاھزادىنىڭ ھەۋىسى بارغانسېرى كۈچەيدى. پەرھادقا مۇشكۈل ۋە ئېغىر قىيىنچىلىق يۈزلەندى. بۇ ھالىنى كۆرگەن خاقاننىڭ قەلبىدە ئۇنىڭدىن ئارتۇق ئازاب پەيدا بولدى. نەزمە:

كە تۈر، ساقى، شەرابى بىخۇدانە،
كى سەئب ئىش سالىدى ئالدىمغە زەمانە.
نە چۈككىم سەئب ئېرۇر گەردۇن جە فاسى،
ئېرۇر بىخۇدلۇق ئول ئىشنىڭ دەۋاسى.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئىمىر مىرزان ئىلىش بۇ ئاجايىپ بېقىلىق ۋە تەسىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقتىكى، بۇ كۈلپەتلىك ھادىسىلەردىن شاھزادىگە شۇنداق بىر قېيىن ئەھۋال يۈزلەندىكى، ئۇنىڭ سەۋر-تاقىتى قالمىدى، ئىختىيارىمۇ قولىدىن كەتتى. ئۇ: « ئەقىل مىزانىمىدىن ئايرىلىپ قالمسام ياخشى بولاتتى » دەپ ئۆزىدىن ئەندىشە قىلاتتى. بېشىغا چۈشكەن بۇ سەۋدانى يوشۇرۇپ قالالماي مۈلكىتارنى بىر خىلۋەتكە چاقىردى. ئۇنىڭغا ئۆز بېشىغا چۈشكەن بۇ ماجىرانى ۋە بۇ ھەۋەس

كۆڭلىگە سالغان بالانى ئېيتىپ، تۆۋەندىكىلەرنى دېدى:

— خاھى گاداي، خاھى شاھ بولسۇن، خاھى غاپپىل، خاھى ئاگاھ بولسۇن، مەيلى نېمە نلەرگە كۆمۈلسۇن، مەيلى مېھنەتلەرگە گىرىپتار بولسۇن ياكى ياخشىلىق ۋە ياكى يامانلىق بولسۇن، ئىشقىلىپ تەقدىرى ئەزەلدە پېشانىسىگە پۈتۈلگەنلا بولسا، ئۇنى كۆرمەسلىككە ئىلاجى يوق. ھەر بىر ئادەمزات، مەيلى شاھ، مەيلى گاداي بولسۇن، ئۇنىڭ بويىنى قازا ھۆكۈمىنىڭ تۈزىدىن ئازاد ئەمەس. ئەزەلدە يېزىلغان قىسمىنى ئۆزگەرتىمەن دېگەنلىك — سۇ ئۈستىگە خەت يازغانلىق بىلەن باراۋەر. تەقدىر قەلىمى نېمىنى يازغان بولسا، ئۇنى ئۆزگەرتىش ھېچقاچان بەندىنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. زامانىنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى بىلىپ تۇرغۇچى ئىلىم ئىگىلىرىمۇ پەلەكنىڭ ھىيلە-نەيرەڭلىرى ئالدىدا ئاجىزدۇر. براۋىنىڭ دۇنياغا ھۆكۈمى يۈرگەن تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭغا تەقدىر قازاسى كەلسە، نېمە ئىلاج قىلالسۇن؟ مەن خالايتىنمۇ تەقدىر ئالدىدىكى ئاجىزلىقى توغرىسىدا سۆزلەۋاتىمەن، بىراق مەن شۇلاردىنمۇ ئاجىزمەن. تەقدىر قەلىمى پېشانەمگە نېمىنى يازغان بولسا، ئۇنى كۆرمەي ئىلاجىم يوق. بۇ ئىشلارنىڭ ئالدىغا كېلىشى ئەزەلدىن مۇقەررەلىكتۇر. كۆڭلى ئەقىل نۇرى بىلەن روشەنلەشكەن ھەر بىر كىشى بۇ ئىشتا مېنى كەچۈرۈشى لازىم. مېنىڭ بۇ غەيرىي ھالىتىمدىن ساڭا مالاللىق يەتمسۇن، بۇ مېنىڭ ئىختىيارىمدىكى ئىش ئەمەس. ئالەمنى تەربىيەت قىلغۇچى تەڭرىنىڭ قۇدرەت قەلىمى بىلەن قىسمىتىگە يېزىلغان بۇ ئىشلارنىڭ غايەت مۇشكۈل ئىكەنلىكىنى، قازا ئوتىنى پەسەيتكىلى بولمايدىغانلىقىنى ياخشى بىلىمەن. ماڭا كەلگەن بۇ خىل قىسمەتنى سېنىڭ خاقانغا بېرىپ ئېيتىشىڭنى ئىلتىماس قىلىمەن، ئارىمىزدا ئۇنىڭ ئاتلىق ھەقىقى بار. شۇڭا، ئاتامنىڭ رۇخسەت بېرىشىنى تەلەپ قىلىمەن. ئۇ كېتىۋاتقان بۇ يولۇمدا ماڭا ھىمىمەت بېغىشلىسۇن. بەزىدە مېنى دۇئاسىدا ياد قىلىپ قويسۇن. ئۇنىڭ ھىمىمىتى بىلەن مېنىڭ بۇ مۇشكۈل ئىشىم

شەكسىز ئاپسان بولغاي. ئەگەر رۇخسەت قىلمىسا، بۇ سىرلىرىم تەڭرى ئالدىدا، روشەنكى بىچارە ۋە ئاجىز بولغىنىم ئۈچۈن ئاۋارە بولماقتىن باشقا ئىلاجىم يوق. چۆل ۋە ئاۋات دېمەي، بېشىمنى ئېلىپ مەقسەت يولۇمغا قاراپ كېتىۋېرىمەن. ئەگەر بۇ يولۇمدا ئەجدىھالار، دېۋىلەر ياكى تىلىملار ئىچىدىكى يۈز مىڭلىغان بالالار ئۇچرىسىمۇ، كۆزۈمنى يۇمۇپ شۇ ئايەتلەرگە ئۆزۈمنى ئۇرىمەن. بۇ ئىشىمنىڭ قايتۇرۇلۇشى ئىمكانىيەتتىن ناھايىتىمۇ يىراق، شۇڭا شاھنىڭ رۇخسەت بەرگىنى ياخشىراق، — شاھزادە بۇ تەھلىكىلىك سۆزلەرنى ئېيتىپ بولۇپ، ئارقىدىن ئۇنىڭدىنمۇ قاتتىقراق سۆزلەر بىلەن قەسەم قىلدى، — ئەمدى سەن ئاتامدىن رۇخسەت ئېلىپ بېرىش يولىدىكى ھەرىكىتىڭنى ئۇقسانسىز بېجىرگەيسەن، — دېدى. ئەلقىسسە، مۈلكىئارا بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئۆزىنى يوقاتقان ھالدا ئىچ-ئىچىدىن ئاھ تارتتى. پەرھادقا نەسىھەت قىلاي دەپ قارىسا، ئۇ نەسىھەت ئىشىكلىرىنى ئېتىپ قويغانىدى. ئەمدى ھەرقانچە سۆزلىگەن بىلەنمۇ ئۇنىڭ قۇلىقىغا كىرمەيدىغانلىقىنى بىلدى. ئۇنىڭ دەردلىك سۆزلىرى تولىمۇ كۈچلۈك ئىدى. ۋەزىر شاھزادىنىڭ بۇ ئەھۋالىغا قاراپ، ئەجەبلەندى ۋە قايتا سۆزلەشكە ئاجىز كەلدى. شاھزادىنىڭ ۋۇجۇدى ھېلىقى چۈشنىڭ يالقۇنىدىن نابۇت بولغانىدى. ئۇنىڭ ئاھىنىڭ تۈتۈنى كۆك گۈمبىزىدىن ئاشقانىدى. مۈلكىئارا يىغلىغىنىچە خاقانىنىڭ ئالدىغا يېتىپ باردى. خاقاننى مەخسۇس خانىسىغا ئېلىپ كىرىپ، پەرھادنىڭ تارتقان ئازابىنى ۋە ئۇنىڭدىن مەلۇم بولغان ۋەقەلەرنى بىر-بىرلەپ بايان قىلدى. خاقان پەرھادنىڭ بۇ ماجىراسىنى ئاڭلاپ ئۆز كۆكسىگە ئۆزى ئۇرۇپ، ياقىسىنى چاڭ قىلدى. مۈلكىئارا بىلەن ئىككىسى پەرھادنىڭ ئازابىدىن كۆپ ئەندىشە قىلىپ يىغلاشتى. خاقان قاينۇرۇپ، تاقەتسىزلىنىۋاتقاندا، مۈلكىئارا خاقانغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، شاھنىڭ ھەسرەتلىكىگە جان كۆيدۈرۈپ، يېقىملىق سۆزلەر بىلەن نەسىھەت تەل ئاچتى:

— ئەي شاھىم، تەڭرىدىن نېمە كەلسە، ئۇنىڭغا چارە يوق.

قازاغا رىزالىق بېرىش لازىم. بۈگۈنكى ۋاقتى غەنىمەت بىلىپ، دەرد-ھەسرەتنى تاشلاپ ئۇنىڭ ئىلاجىنى قىلىش كېرەك. چۈنكى ئۆزلىرىنىڭ پارلاق كۆڭۈللىرى دۆلەتنىڭ مەشئۇلدۇر. ئەقىللىق كىشى ئىشنىڭ چارىسىنى تېپىپ ئۇنىڭدىن نەتىجە ھاسىل قىلالايدۇ. ئۆزلىرىگە بۇنى ئېيتىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق، ئەلۋەتتە. ئەگەر تەڭرىنىڭ تەقدىرى چارە تېپىشى مەنئى قىلسا، قازانىڭ ھۆكۈمىگە قانائەت قىلىش كېرەك.

خاقان:

— ئەي ئىقبال چىرىغىنىڭ نۇرى، دىللارغا ئاراملىق بېغىشلىغۇچى، — دەپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدى:

كىشى ئۆز جانىدىن توپماق بولۇرمۇ؟
ئۇنى مۇنداغ بىلە قويماق بولۇرمۇ؟

خاقان سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ:

— كۆڭۈلنىڭ دەردىگە نەسىھەت دەرمان بولىدۇ. ئۇنىڭغا ئىمكان قەدەر نەسىھەت قىلىمىز، ئەگەر بۇ نەسىھەتلەر بىلەن تىنچلانسىمۇ، بىزگە ئىقبال يۈزلىنىپ كۆڭلىمىزنىڭ ئىستىكى، جېنىمىزنىڭ راھىتى ھاسىل بولىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ كۆڭلىگە نەسىھەتلىرىمىز تەسىر قىلمىسا، تەڭرىدىن نېمە كەلسە، خۇشاللىق بىلەن رازى بولۇشتىن باشقا چارىمىز يوق، — دېدى.

خاقان مۈلكىئارا بىلەن ناھايىتى كۆپ كېڭەشكەن، خىلمۇ خىل تەدبىرلەرنى تۈزگەن بولسىمۇ، لېكىن شاھزادە ئۆزىنىڭ ئارزۇسىدا قەتئىيلىك بىلەن چىڭ تۇردى. نەسىھەتلەر كار قىلمىدى. شاھزادىگە بۇ ھەقتە قانچە سۆزلىگەنسىمۇ، ئۇنىڭ ئارزۇسى تېخىمۇ كۈچىيەتتى. خاقان بۇ چارىلەردىن نەتىجە چىقىرالماي، مەيۈسلەندى. شاھزادىنى قاماپ قويۇشنى ئويلىغان بولسىمۇ، لېكىن يەنە چىدىمىدى. ئاخىر ئۇ: «پەرھادنىڭ كۆڭلىنى خاپا قىلىش ئۇنىڭ ھايات گۈلشىنىنى خازان قىلىش بىلەن باراۋەر. شۇڭا چىن

ۋە خىتاي مەملىكىتىدىكى قوشۇنلارنى يىغىپ، يۇنان زېمىنىنى پاسرۇق قىلسام، ئوغلۇمغا ھەمراھ بولۇپ، ئۇنىڭ ياخشى-يامان ئىشلىرىدىن خەۋەردار بولسام» دەپ ئويلىدى. بۇ ئوي ئۆزىگە مۇۋاپىق تۇيۇلۇپ، مۈلكىئاراغا:

— پەرھادنىڭ ئالدىغا چاپسان بار ۋە مېنىڭ ئېيتقانلىرىمنى ئۇنىڭغا بىر-بىرلەپ چۈشەندۈر، — دېدى.

مۈلكىئارا ئورنىدىن تۇرۇپ، پەرھادنىڭ ئالدىغا باردى، شاھنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئۇنىڭغا بىر-بىرلەپ مەلۇم قىلدى. شاھزادە ئۆز مۇددىئاسىنىڭ ئىشقا ئېشىشى ۋە بۇ ئىشقا ئاتىسىنىڭ رازىلىق بەرگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئەگەر «ئۆزۈم يالغۇز بارىمەن، بۇ ئىشنى ئۆز مەيلىمچە قىلىمەن» دېگۈدەك بولسا، ئۇ ھالدا ئاتىسىنىڭ غەم-قايغۇدا قالدىغانلىقىنى ھەم بۇ ئىشنىڭ مۇرۇۋەتتىن بولمايدىغانلىقىنى بىلدى. ئاتىسىنىلا ئەمەس، يەلكى پۈتۈن مەملىكەتنى ھەتتا كۆك ئاسماننىمۇ ھاياجانغا سېلىپ قويىدىغانلىقىنى پەلەپ، مۈلكىئاراغا:

— شۇنداق قىلغىنىكى، بىز شۇ تەرەپكە قاراپ يولغا راۋان بولايلى، دېدى.

مەقسىتى ھاسىل بولغان مۈلكىئارا دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، خاقاننىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە بۇ ۋەقەدىن ئۇنىڭ كۆڭلىنى خۇشاللىنىدۇردى. ئۇنىڭدىن كېيىن قوشۇنلارغا پەرمان چۈشۈردى، چارچىلار: «بارلىق قوشۇن بەلگىلەنگەن جايغا يىغىلسۇن» دەپ خەۋەر يەتكۈزدى. نەزمە:

كەل، ئەي ساقى، چۈ ئۆتتى ئەيش چاغى،
ماڭا تۇت ئەمدى ئاتلانۇر ئاياغى.
دىماغىدىن ئالىپ بىر جام ئىلە ھۇش،
مېنى قىل دىۋە بەندۇ ئەزدەھا گۇش.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن

بىشارەت بىر گۈچلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھىيەت ۋە مېھرى-شەپقەت تەھىيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى-ئەر مىرزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ يېقىلىق ۋە تەسلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقتىكى، خاقان پۇرسەتنى غەنىيەت بىلىپ، يۇنان مەملىكىتىگە يۈرۈش قىلىشنىڭ تەييارلىقىغا كىرىشتى. يۈرۈش ناغرىسى چېلىندى. پۈتۈن لەشكەرنى يىغىش-ئۇچۇن ئەلگە چارمەنلەرنى ئەۋەتتى. لەشكەرلەر مەملىكەتنىڭ تەرەپ-تەرەپلىرىدىن توپ-توپى بىلەن يېتىپ كېلىشكە باشلىدى. شۇنچىلىك كۆپ قوشۇن يىغىلدىكى، بۇ كونا دۇنيا تېخىچە بۇنچىلىك كۆپ قوشۇننى كۆرمىگەندى. قوشۇن دەرياسى دولقۇنلىدى. ئۇنىڭ دولقۇنى ئاسمان دېڭىزغا بېرىپ تۇتاشتى. قوشۇن توپلانغان جايغا ئوردىغا لايىق شۇنداق بارىگاھلار تىكىلدىكى، ئۇنى ھېچكىم كۆرۈپ باققان ئەمەس ئىدى. ئەقىلىمۇ بۇنداق يىپەك ئەلەسلەرنى تەسەۋۋۇر قىلمىغاندى. يەنە ئاسمان ئىشخانىسىدەك بىر ئاق ئۆي تىكىلدىكى، ئۇنىڭ بارىگاھى كۆككە يەتكەندى. بۇ پرۇزا رەڭلىك بارىگاھنىڭ ئىككى تۈۋرۈكى بولۇپ، ئۇ ئاپتاپتا چاقناپ تۇراتتى. چېدىر ۋە بارىگاھلارنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن-قىلغان ئالتۇن-كۈمۈش قوزۇقلار ئاسماندىكى يۇلتۇزلاردەك يالتىراتتى. ئۇ يەرگە تىكىلگەن چېدىر ۋە بارىگاھلارنىڭ ھېسابى يوق ئىدى. ئون ئىككى باسقۇچلۇق يۈكسەك بىر تەخت قۇرۇلدى. ئۇنىڭ ئون ئىككى قىرىنىڭ ھەر بىرى كۆك مىسالدا ئىدى. بىراق بۇ كۆكتەك يۈكسەك قىزلارنىڭ ھەر بىرىنى شىمال يۇلتۇزى يۈز ئەسىر ئايلىنىمۇ بېسىپ ئۆتەلمەيتتى. ھەر باسقۇچقا تارتىلغان ئالتۇن تاناپلار كۆك-دېئامېتىردىن كېسىپ ئېلىنغاندەك ئىدى. ئۇنىڭدىكى ھەر بىر بارىگاھ جەمىئەتنىڭ ئايۋىنىدەك بولۇپ، ئۇ بارىگاھتىكى ئالتۇندىن ياسالغان ھەر بىر گۈلدن قۇياشمۇ رەشك قىلاتتى. ئۇ يەرگە تىكىلگەن بارىگاھلار يۇلتۇزلاردىنمۇ كۆپ بولۇپ، ئۇ يەرگە يىغىلغان قوشۇن چۈمۈللىرىدەك مىغىلدايتتى. يەر

كۆتۈرۈلمىگەندەك ھالەتتىكى بۇ قوشۇن پۈتۈن ئالەمنى سەلدەك بېسىپ خان مۈلكىگە باسقۇچقا ماڭغان سۆيگۈ لەشكەرلىرىدەك يۇنان مەملىكىتىگە قاراپ ئاتلاندى. بۇ قوشۇننىڭ يۈرۈش قىلغان ئاياغ ئاۋازى نەگە يەتسە، ئاڭلىغان خەلقنى «قاچ!» دېگەن سادا ياڭراتتى. قوشۇن بىر يەردە ئىككى كۈنمۇ توختىماي مەنزىلمۇ مەنزىل كېزىپ ماڭاتتى. ئۇلارنىڭ كېلىۋاتقان تۈشى قەيەرگە يەتسە، بۇ تۈشنى ئاڭلىغان خەلق ئەقلى ھوشىدىن ئايرىلاتتى. ھەر بىر مەملىكەتنىڭ ئىشغال قىلىنىشى توغرىسىدىكى خۇش خەۋەر بىلەن تەڭ ھەر بىر قەلئە قۇلۇپلىرىنىڭ ئاچقۇچىمۇ يېتىپ كېلەتتى. ھەر مەنزىلدە بىر مەملىكەت ئىشغال قىلىناتتى. مەملىكەتلا ئەمەس، بەلكى سۇ ۋە قۇرۇقلۇقلارمۇ ئىشغال قىلىناتتى. نەچچە ئاي-چۆل، ۋادىلارنى كەزگەندىن كېيىن يۇنان مەملىكىتىنىڭ قارىسى كۆرۈندى. بۇ مەملىكەتتىكىلەر خاقان قوشۇنىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپتى. بۇ مەملىكەتنىڭ كاتتىلىرى ۋە پۇقرالىرى ئۆز ئەھۋالىغا يارىشا ھەدىيەلەرنى ئېلىپ كېلىپ، خاقاننى قارشى ئالدى. ھېكمەت ئەھلىگە خۇشال ھايات يۈزلەندى. خاقاننىڭ كېلىشى گۇيا شەرەپ بۇرچىغا ئاتارۇد (مېركۇرى) يۇلتۇزى كەلگەندەك بولدى. پۈتۈن شەھەر خەلقى خاقاننى گۇيا بەخت-دۆلەتكە ئوخشاش قارشى ئالدى. ئۇنىڭغا كېلىپ قوشۇلدى. يەنە بۇ مەملىكەتنىڭ مەيلى ياخشى ۋە يامانلىرى بولسۇن، ئۇلار مال-مۈلۈكلىرىنى ئېلىپ كېلىپ خاقاننىڭ يۈكسەك ئاستانىسىگە باش قويدى، مەملىكىتىنى خاقاننىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇردى. خاقانمۇ ھۆكۈمەت ئەھلىنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىنى لايىقىدا قىلىپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە مۇناسىپ ئورۇن بەردى. ھەممىگە مېھرىبانلىق بىلەن مەرھەمەت قىلدى، ئۇلارمۇ شاھقا دۇئا قىلىپ مەدھىيىلەر ئوقۇدى. ھۆكۈمەت ئەھلى خاتىرجەم بولدى. خاقان ئۆزىنىڭ ھاكىمىيىتىنى تىكىلدى ۋە جەمئىيەتكە تىل ئېچىپ:

— خاھىشىنى ئۆزگەرتىپ تۇرغۇچى بۇ پەلەك بىزنى بۇ ئۆلكە

تەرەپكە ئەۋەتىپ، چۆللەرنى كەزدۈردى. بىزنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىمىزدىكى مەقسەت، مەملىكەتلەرنى ئىشغال قىلىش ئەمەس، بەلكى بىر تەرەپلىك ئالدىنى ئېلىشتۇر، — دەپ ئەھۋالنى بايان قىلدى.

يۇناننىڭ ھۆكۈمەت ئەھلى خاقانغا:

— بۇ جايدا باشتىن-ئاخىرغىچە تاشتىن پۈتكەن بىز تاغ بار. بۇ تاغنىڭ ئىچىدە ھىجران تۈنىنىڭ قاراڭغۇسىدەك بىر قاراڭغۇ غار بار. گويا قىشنىڭ تۈنلىرى يۇپىتېر يۇلتۇزىدىن يورۇغاندەك، بۇ غارمۇ سوقرات ھېكىمدىن نۇرلانغاندۇر. شۇ تاغقا يەتكۈچە ئۈچ مەنزىل بار، — دەپ ئۇنىڭ ئەھۋالنى بىر-بىرلەپ بايان قىلدى. خاقان ئۇلاردىن نشان سوراپ:

— بىلگىنىڭلارنى بىزگە ئېيتىپ بېرىڭلار، بىزنىڭ مەقسىتىمىز قايسى تەرەپتە ھەل بولىدۇ، يولى نەدە، مۇساپىسى قانچىلىك؟ — دېدى. يۇنان بىلىمدارلىرى تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، دۇئا قىلىپ تۆۋەندىكىچە جاۋاب بەردى:

— ئەي پادىشاھ، بىزدىن بەلگىسىنى سوراۋاتقان ئادەم بولسا، بۇ مەملىكەت ئىچىدىكى تەڭداشسىز بىر ھېكىمدۇر، يېشى بەش يۈزدىن ئاشقان، ئەل ئىچىدە سۈھەيلا ھېكىم دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ بىزنىڭ يۇناندا ئۆتكەن سوقراتقا ئوخشاش ھېكىمدۇر. ئۇمۇ سوقراتتەك غاردا يوشۇرۇن ياشايدۇ. ئۇنىڭ ئىشى خىلۋەتتە ياشاش، بىز ھەممىسىز ھېكمەت بابىدا ئۇنىڭ شاگىرتلىرىدۇرمىز. ھېكمەت ئەھلىنىڭ پاناھى بولغان شۇ ھېكىم شاھ سورىغان ھەممە ئىشلاردىن خەۋەردار. شاھ نېمىنى سورىسا، بىز بىلگىنىمىزچە بايان قىلىمىز. ھېكمەت ئەھلى بىلىمىگىنىنى سۆزلىمەيدۇ. خۇسۇسەن بىز دۆلەت ئەھلى سورىغان مەسىلىگە ئىمكان قەدەر ھەقىقىتى بويىچە جاۋاب بېرىمىز. بۇ مۈشكۈل مەسىلىنى يەقەت شۇ ھېكىملا ھەل قىلالايدۇ. ئەگەر خالىسىڭىز شۇ ھېكىمنىڭ ئالدىغا باشلاپ بارايلى، — خاقان بۇ سۆزلەردىن خەۋەر تاپتى. شاھزادىنىڭ كۆڭلى تولىمۇ خۇشال بولدى.

خاقان بىلەن شاھزادە دەرھال ئاتلاندى. ھەممە ھۆكۈمالارنىڭ ھەمراھلىقىدا قوشۇن تارتىپ دەشت تەرىپىگە يۈرۈپ كەتتى. چۆلگە كىرگەندە يىراقتىن بىر تاغنىڭ چوققىسى كۆرۈندى، سۈھەيلا ھېكىم يوشۇرۇنغان غار شۇ يەردە ئىدى. ئۇلار غارغا يېقىنلاشقاندا، ھەممىسى ئاتتىن چۈشۈپ غار تەرەپكە قەدەم تاشلىدى. ھېلىقى ھېكمەت ئەھلىلىرىدىن بىرى ئاستا غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ، سۈھەيلا ھېكىمنى بۇ ئىشتىن خەۋەردار قىلدى. خاقان بىلەن شاھزادىنىڭ بۇ يەرگە ئاي بىلەن قۇياشتەك يېتىپ كەلگەنلىكىدىن بېشارەت بەردى. سۈھەيلا ھېكىم بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇلارنى ئۆز ھۇزۇرىغا چاقىردى. شاھ بىلەن شاھزادە ئەدەب بىلەن كىرىپ تەزىم بەجا كەلتۈردى. دانا ھېكىم ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىككىيلەن بىلەن خۇشال ھالدا كۆرۈشتى. ئۇلارمۇ سۆيۈنۈپ ھېكىمنىڭ قولىغا سۆيىدى. ھېكىم ئۇلارنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى ۋە ئۇلارنىڭ مۈشكۈل مەسىلىلىرىنى ھەل قىلىشقا كىرىشتى. خاقان ۋە شاھزادىدىن يولدا قانداق جاپا-مۇشەققەت تارتقانلىقىنى، بۇ يەرگە كېلىشىنىڭ سەۋەبىنى سوراپ:

— بۇ يىراق يوللارنى بېسىپ كېلىشتىكى مۇددىئايىڭلار نېمە؟ ماڭا بايان قىلىڭلار، — دېدى.

خاقان شاھزادىنىڭ ئەينەكىنى كۆرگەندىن كېيىن بېشىغا چۈشكەن ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بەردى. بىلىمدان ھېكىم ئەھۋالنىڭ نېمىلىكىنى بىلىپ ھەم سۆيۈندى، ھەم قايغۇردى ۋە دەرھال شاھزادىنى قۇچاقلاپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى.

— ھە، ئاشۇ يەرھاد ئاتلىق يىگىت سەن ئىكەنسەن-دە، — دېدى ئۇ بىلىمدان ھېكىم شاھزادىنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپ، ئاندىن كېيىن ئۇ تەڭرىگە سەجدە قىلدى ۋە پەرھادقا، — بۇ سىرلارنى ئاشكارىلىغۇچى دۇنيا مېنىڭ نەچچە يۈز يىل بۇ غارنى ماكان قىلىپ ياتقىنىغا، يۈزلىگەن جاپا-مۇشەققەتلەرنى تارتقىنىغا لايىق مۇرادىغا يەتكۈزۈپ، بېشىمنى يۇقىرى قىتتۇ. جاماست ھېكىم ماڭا: « مەن

ۋاپات بولۇپ، بۇ ئاسمان يەر ئايلايمىسىنى مىڭ يىل كەزگەندىن كېيىن، چىن مەملىكىتىدىن بىر شاھزادە چىقىدۇ. ئۇ يۇنانغا كېلىپ دۆلەتكە رەھبەر بولىدۇ. بىلىم ۋە بەخت-ئىقبال ئۇنىڭ چىرايىدىن ئەكس ئېتىپ تۇرىدۇ. ئىسمى پەرھاد بولۇپ، جان-تېنى بىلەن كۆپلىگەن جاپا-مۇشەققەتلەرنى چېكىپ، ئاخىر ئىسكەندەر رۇمىنىڭ تىلىسىنى ئاچىدۇ» دەپ بىشارەت بەرگەندى. ئەمما بۇ يولدا ئىككى مەنزىل بار. ئۇنى بېسىپ ئۆتۈش خېلىلا قىيىن بولىدۇ. بىرىدە ئەجدىھا بار. ئۇ ئاغزىدىن ئوتلارنى چاچىدۇ؛ يەنە بىرىدە ئەھرىمەن ناملىق دېۋە بار. ئۇ، كىشىلەرنىڭ بېشىغا ھاۋادىن تاشلارنى ياغدۇرۇپ ئاشكارا زۇلۇم سالىدۇ، دەپ ئەھۋالنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتتى. ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ يەنە، — سوقرات ھېكىم ئەينى ۋاقىتتا مۇنداق بىشارەت بەرگەن: «سۇھەيلا مەندىن كېيىن دۇنياغا كېلىدىغان پەرزەنتلىرىمىدىنمۇ، ئۇ مېنىڭ دۇنيايى سالامىنى قوبۇل قىلغاي ۋە تاپشۇرۇقلىرىمنى چۈشەنگەي. ئەگەر پەرھاد بۇ مەقسەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا نىيەت قىلسا، ئۇنىڭ مەقسىتى يولىدا سۇھەيلا ياردەم كۆرسەتسۇن، شۇنداق قىلغاندا بۇ مەخپىي سىر پەرھاد ئارقىلىق ئېچىلغۇسىدۇر. پەرھاد ئەجدىھانى ئۆلتۈرگەندە شۇنچىلىك كۆپ خەزىنە چىقىدۇكى، ئۇنىڭدىن ئالەم ئەھلى خۇشال بولىدۇ. دېۋىنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئۈزۈكىنى تاپىدۇ. تىلىسىنى ئاچقان كۈنى بولسا، جەمىئەتنىڭ جامى تېپىلىدۇ. ئەگەر بۇ نەرسىلەرنى بەخت-دۆلەت ئۇنىڭغا ئاتا قىلسا، پەرھاد بۇلارنىڭ ھەممىسىنى خاقانغا تاپشۇرغاي. پەرھاد ئۆزى مېنى (سوقراتنى) كۆرۈش، جاھاننەما ئەينىكىنى ئېلىپ كېلىشكە دەرھال ئاتلانسۇن. شۇ ئەينەككە قارىغاندا ئۆز بېشىغا كېلىدىغان ۋەقەلەرنى كۆرىدۇ.» سوقرات ھېكىمنىڭ بىشارىتى يۇقىرىقىلاردىن ئىبارەت. مەن ئۇ ھېكىمنىڭ ماڭا قالدۇرغان بۇ سالىمى ۋە مەلۇماتىدىن پەخىرلىنىمەن. نەچچە يۈز يىللاردىن بېرى سېنى ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتۈپ

كەلدىم. سېنىڭ ئالدىڭغا كېلىدىغان بارلىق قىيىنچىلىقلارغا تەدبىر كۆرۈپ قويغانىدىم، دەپ سۆزىنى تاماملىدى.

سۇھەيلا ھېكىم ئورنىدىن تۇرۇپ غار ئالدىغا باردى. ئۇ يەردىن بىر ئىدىشنى كۆتۈرۈپ كېلىپ:

مانا بۇ ئىدىش مەرۋايىتىن ياسالغان، ئۇنىڭ ئىچى سەمەندەر يېغى بىلەن تولدۇرۇلغان. مەن بۇنچىلىك ياغنى جەملىگىچە تالاي ئوتلار ئىچىدە داغلاندىم. سەن ئەجدىھا بىلەن تۇتۇشىدىغان ۋاقىتتا بۇ ياغنى ئۆز تېنىڭگە سۈرتكەيسەن. ئەجدىھا بىلەن جەڭ قىلغان ۋاقىتتا بۇ ياغ سېنى ئوتتىن ئامان ساقلايدۇ. ئەجدىھا سېنىڭ قولۇڭدا ئۆلگەندىن كېيىن خەزىنىلەر ساڭا نېسىپ بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ھېسايى يۇلتۇزلاردىنمۇ كۆپنۇر. بۇ ئەلۋەتتە تارتقان رىيازەتلىرىڭنىڭ بەدىلى بولىدۇ. بۇ خەزىنىلەردىن كۆپلىگەن ئاجايىپ-غايىپ نەرسىلەرنى تاپسەن. بىراق ئەھرىمەن دېۋىنىمۇ تالاي مۇسبەتلەرنى چېكىدۇ. ئەھرىمەننى ھالاك قىلغىنىدا پەلەك ئۇنىڭغا ماتەم تۇتىدۇ. شۇ چاغدا سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئۈزۈكى سېنىڭ قولۇڭغا كىرىدۇ. تىلىسىنى قانداق ئېچىش توغرىسىدىكى سۆزلەر بىر كۈمۈش تاختا ئۈستىگە يېزىلغان. ئۇ دېۋىنىڭ بويىغا ئېسىلغاندۇر. بۇ تاختىدىكى كۆرسەتمىلەرنى ئوقۇپ تىلىسىنى ئېچىشقا ماڭسەن. ئۇ يەردىن جەمىئەتنىڭ جامىنى تاپسەن. جامنىڭ گىرۋىكىگە پۈتۈلگەن خەتنى كۆرسەن. بۇ خەتنى ھەزرىتى ئىسكەندەر رۇمى يازغاندۇر. سەن بۇ خەتلەرنى ئوقۇپ ئۇنىڭ ھەقىقىتىگە يېتىپ، سوقراتنىڭ كىملىكىنى بىلسەن، ئۇنىڭ ئەينەكتەك جامالىنى كۆرگىنىڭدە ئۇ ساڭا جاھاننەما ئەينىكىنىڭ ئەھۋالىدىن مەلۇمات بېرىدۇ. ئەينەكنىڭ بىرلىرىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن ئەينەككە قاراپ ئۇنىڭدىن ئۆمرۈڭدە يۈز بېرىدىغان ئىشلارنى كۆرىسەن. ئەمدى ماڭا بۇنىڭدىن ئارتۇق سۆزلەشكە، سىرلار پەردىسىنى بۇنىڭدىن زىيادە ئېچىشقا رۇخسەت يوق، — دېدى-دە، ياغ قاچىلانغان ھېلىقى ئىدىشنى پەرھادقا تاپشۇردى، ئاندىن

يەنە، — قېنى ۋاقتىنى ئۆتكۈزمەي دەرھال يولغا راۋان بولغىن، ئىشلىرىڭنىڭ تېزىدىن ھەل بولۇشىنى ئۈمىد قىلمەن، — دېدى. سۈھەيلا ھېكىم پەرھاد بېسىپ ئۆتىدىغان مەنزىلەر توغرىسىدا بىر-بىرلەپ نىشانە كۆرسىتىپ، قايتا-قايتا تەلىم بەرگەندىن كېيىن پەرھاد بىلەن خوشلىشىپ ئۆز جېنىنى بىر يولى تەڭرىگە تاپشۇردى. ئۇلار كۆز يېشى بىلەن سۈھەيلا ھېكىمنىڭ تېنىنى يۇيۇپ، شۇ يەرنىڭ ئۆزىگە دەپنە قىلدى. يۇناندىن بىللە كەلگەن ھېكىمەت ئەھلىلىرى شۇ يەردە قالدى. شاھزادە خاقان بىلەن بىللە يولغا چۈشتى. مەنزىلەردىن ئۆتۈپ، چۆل-باياۋانلارنى كېزىپ، سۈھەيلا ھېكىم بەلگە بەرگەن جايغا يېتىپ كەلدى. بۇ يەردىن ئەجدىھا ياتقان جايغا بىر مەنزىل قالغانىدى. ئۇلار بۇ يەردە ئاخشامغىچە تىنچ ئارام ئالدى. كېچە ئەجدىھاسى قايقارا تونىنى يايدى، ئالەم بوشلۇقى قارا تۈتۈن ئىچىگە؛ قۇياش خەزىنىسى بولسا تۇپراق ئاستىغا يوشۇرۇنۇپ، بۇ ۋەيرانە جاھاننىڭ ئۆگزىسى قاراڭغۇلاشتى. بۇلار ئەيش-ئىشرەت مەرۋايىتىدىن كەچلىك چىراغ ياندۇرۇپ، شادلىق قەدەھلىرىنى تەييارلاپ بەزمە تۈزدى. ئەزمە:

كەل، ئەي ساقى، قىلىپ ئىچمەك ئەزمەت،
تېرىكلىك شامىنى بىلگىل غەنىمەت.
مەي ئىچ بىر دەم تۈزۈپ ئىشرەت ئەساسى،
چېكەردىن بۇرنا دەم ئۈم ئەجدەھاسى.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىر گۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئىمىر مىرزا ئىلىشىر بۇ ئاجايىپ يېقىنلىق ۋە تەسىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ئەلەقسە، تاڭ شامىلى تۇننىڭ قايقارا تۈتۈنىنى سۈرۈپ

تاشلاپ، تاڭ خەزىنىسىدىكى ئاشۇ كۈمۈش ناختىنى چىقىرىپ ئاستى. ئەجدىھا ئاغزىدىن ئوتلۇق يالقۇن چىققانداك قۇياش تۈن غارىدىن چىقتى. قاينۇلۇق پەرھاد كۆزىدىن ئۈمىد ياشلىرىنى تۆكۈپ ۋە بۇ كۆز يېشى بىلەن يۇيۇنۇپ تەرەت ئېلىپ سۈھەيلا ھېكىمنىڭ تەلىمى بويىچە ئىشقا تۇنۇش قىلدى. تۇپراققا يۈزىنى قويۇپ يىغلاپ تەڭرىدىن مۇۋەپپەقىيەت تىلەشكە باشلىدى. يەنە ئاتىسىنىڭمۇ ئايىغىغا باش قويۇپ كۆز ياشلىرىنى تۆككەن ھالدا دۇئا قىلىشنى ئۆتۈندى. ئاتىسى ياقىسىنى يىرتىپ يىغلاپ ئوغلىغا دۇئا قىلدى. لەشكەرلەرمۇ قاينۇرۇپ يىغلاشتى. پەرھاد خاقاندىن ۋە بارلىق لەشكەرلەردىن رازىلىق ئېلىپ يولغا چۈشتى. خاقان باشلىق بارلىق لەشكەرلەر پىغان چېكىپ، دۇنيا بوشلۇقىدا، پەلەك ئۆيىنىڭ ئىچىدە قىيامەت قوپاردى. پەرھاد گويا يۇلتۇزلارنىڭ پادىشاھىغا ئوخشاش پەلەك ئەجدىھاسىدەك ئاتقا مىنىپ، قورال-ياراغ، ساۋۇت ئەسلىھەلىرىگە كۆمۈلدى. ئۇ شۇ يوسۇندا تەڭرىدىن مەدەت تىلەپ ئەجدىھا ياتقان تەرەپكە ئات سالدى. ئاتىسى ئوغلىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قوشۇن تارتىپ يولغا چۈشتى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئەجدىھانىڭ ئالامىتى كۆرۈنۈشكە باشلىدى.

ئەلەقسە، شاھزادە بۇ ئالامەتنى كۆرۈپ دەشت-قىرلارنى تېزلىكتە بېسىپ ئېتىنى سۈرۈپ ماڭدى. ئۇنىڭ ئالدىدىن بىر قۇرۇم باسقان دەشت چىقىپ قالدى. بۇ دەشتنىڭ قارىلىقى ھىجران كۈنلىرىنىڭ ئەجەل ئاخشىغا ئۇلاشقىنىدەك كۆرۈنەتتى. بۇ يەرنىڭ رەڭگى ھىجران ئالىمىدىن دېرەك بېرەتتى. دەشت ئەجدىھانىڭ نەپسىدىن قاراغانىدى. پەرھاد ئېتىنى شۇ تەرەپكە چېپىۋاتقىنىدا، ئات كۈلگە يېتىپ ئۇنىڭ تورۇق رەڭگى قارىغا ئايلانغانىدى. شۇ پەيتتە بىر سېسىق پۇراق كەلدى. بۇ سېسىق ھىد گويا جەننەتنى دوزاخقا ئايلاندۇرۇۋەتكەندەك بىر ھالەتنى پەيدا قىلدى. بۇ ھىد تۈپەيلىدىن كۆپلىگەن لەشكەرلەر ھوشىدىن كېتىپ ئاتتىن يىقىلدى. بىراق پەرھاد ئۆز بېشىغا چۈشكەن بۇ ئىش تۈپەيلىدىن ئۆزىنى

مۇستەھكەم تۇتۇپ يولنى داۋاملاشتۇردى. ئاخىر ئەجدىھانىڭ قاراڭغۇ غارى كۆرۈندى. پەرھاد غار تەرەپكە ئېتىنى سۈردى. لەشكەرلەر ئەجدىھانىڭ ئاغزىدىن چىققان بورانغا يولۇققاندا گويا ئەجەلنىڭ ئوقىغا دۇچ كەلگەندەك بولدى. ئەجدىھانا بالاغا ئوخشاش ھەيۋەت بىلەن غارنىڭ يۇمىلاق گۈمبىزى ئىچىدىن چىقىپ كەلدى. ئۇنىڭ يۈرۈشتىكى جىددىيلىكى دوزاخنىڭ يالقۇنىغا، تولغىنىپ مېڭىشى شۇ ئوتنىڭ تۈتۈنىگە ئوخشايتتى. نەپىسىدىن پارچە-پارچە ئۇچقۇنلار چىقىپ بۇ ئۇچقۇنلارنىڭ ھەر بىرى ئالەمنى ئۆرتىگەندەك بولاتتى. نەپىسىنىڭ تۈتۈنى قويۇق بۇلۇتقا، ھەر بىر ئۇچقۇننى ئاپەت ۋە بالا چاقىمىغا ئوخشايتتى. ئۇنىڭ تېنى بالا تېغىدەك، ئاغزى شۇ تاغنىڭ غارىدەك ئىدى. ئەجدىھانىڭ ئۇزۇنلۇقى تاغدەك بولسىمۇ، لېكىن سەلدەك تىنىم تاپمايتتى. ئۆزى تاغدەك، بېشى تاغنىڭ تۇمشۇقىدەك، ئەمما بۇ تۇمشۇقمۇ تاشتەك قارا ئىدى. ئىككى كۆزى خۇددى نېفىتنىڭ ئوتلۇق بۇلىقىدەك كۆرۈنەتتى. بۇرنىنىڭ تۆشۈكلىرى قورقۇنچىلۇق تونۇرغا، بەلكى نېفىتلىك تونۇرنىڭ مورسىغا ئوخشايتتى. ئاغزىدىن چىققان ئوتنىڭ يالقۇنلىرى نېفىتلىككە كەتكەن ئوتتىن نىشانە بېرەتتى. ئۇنىڭ گەۋدىسى بالا تېغىدەك، قول-يۇرتلىرىنىڭ ھەر بىرى بىر ئەجدىھادەك ئىدى. ئۇنىڭ تۆت پەنجىسى يەتتە ئاسماننى ئەجەلنىڭ باش بۇزىقىدەك ئىسكەنجىگە ئالاتتى. ھەر پەنجىسىنىڭ تىرىقلىرى ئورغاقتەك ئىدى، ھەر بىر ئورغاقتا ئالماستەك ئۆتكۈر ئىدى. پۈتۈن ئەزالىرى كۈلرەك بۇلۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ھەر بىر چېكىت بىر يوللۇق ئاستەك كۆرۈنەتتى. ئەجدىھانا قۇيرۇقىنى ھەر نەپەستە بىر قېتىم ئاسمانغا كۆتۈرۈپ، ئاندىن دەشتكە قاتتىق ئۇرۇپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قۇيرۇقىدىن كۆتۈرۈلگەن توزان كۆپكۆك ئاسماننى سۈرمە رەڭلىك چاڭ بىلەن خىرەلەشتۈرەتتى. ئەجدىھانا بۇ خىل ھەيۋەتلىك شەكىل بىلەن غاردىن ئالدىراپ چىقىپ ئوت چاقچۇچى، ئاغزىدىن قان تۆككۈچى چىشلىرىنى كۆرسەتتى. ئۇ شاھزادىگە كۆزى چۈشۈش بىلەنلا غەزەپتىن تاقەت قىلالماي

قالدى. شاھزادىنىڭ جېنىنى قەستلەپ، ئاغزىنى بالا-قازانىڭ دەرۋازىسىدەك ئاچقان ھالدا دوزاخ ئوتخانىسىدىن يالقۇن چىقىپ پەرھاد تەرەپكە كېلىشكە باشلىدى. ئۇ بىردەم شاھزادىگە قاراپ ئوت چىقىپ تۇردى. ئۇ پۈتۈن قوشۇنىنى بىر ۋاقىتلىق غىزا، شاھزادىنى ئۇنىڭ ئۈستىگە سېپىلگەن تۈز سۈپىتىدە چايناپ تۈگەتمەكچى بولدى. شاھزادە ئىلگىرى تەلىم ئالغانلىقى ئۈچۈن ئەجدىھانىڭ ئوتىدىن قورقۇپ قالمىدى. ئوتمۇ ئۇنىڭغا تەسىر قىلمىدى. ئەجدىھانىڭ غەزىپى قايناپ تېشىپ، پەرھادنى يۈتۈش ئۈچۈن ئاغزىنى ئاچتى. شاھزادە دەرھال تەڭرىنىڭ نامىنى يادلاپ، چاققانلىق بىلەن يانى قولغا ئالدى. ئۇنىڭغا نەيزىدەك بىر ئوقنى بەتلەپ ئەجدىھانىڭ ئاغزىغا شۇنداق ئاتتىكى، ئەجدىھانا تولغىنىپ كەتتى. ئۇنىڭ تولغانغان چاغدىكى گەۋدىسىنىڭ ئەگمەچلىرى ئوققا نىشان بولدى. ئەجدىھانا گەرچە يېرىپ تاشلىغۇچى كۈچكە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن شاھزادە ئاتقان يىلان كەبى ئوق ئۇنى تېشىپ ئۆتۈپ كەتتى. بۇ ئوق ئۇنىڭ ئېغىر گەۋدىسىنى قوي ئۇچىيىگە زىخ سانچىلغاندەك تېشىپ ئۆتتى. ئەجدىھانا كاۋاپ قىلىپ قورسىقىنى توقلاش ئۈچۈن ئوت ياققاندى. بىراق شۇ ئوتتا ئۆزى كاۋاپ بولدى. ئۇنىڭ قايتا ھۇجۇم قىلىشىغا مادارى قالمىدى. يۇرتلىرىدىن ماغدۇر كېتىپ، ھالى ئېغىرلاشتى. باتۇر پەرھاد ئېتىنى سەكرىتىپ قىلىچ تارتىپ، تېز ھۇجۇم قىلدى. ئۇنىڭ قىلىچ ئۇرۇشى كۆكنىڭ تاغ ئۈستىگە چاقماق تاشلىغىنىغا ئوخشايتتى. ئۇ چاقماق سۈپەتلىك قىلىچنىڭ كۈچىنى كۆرسىتىپ، بىر تىخ بىلەنلا ئۇنىڭ ئىشىنى ئاخىرىغا يەتكۈزدى. ئەجدىھانى يوقلۇق غارىغا كېرگۈزۈپ بولغاندىن كېيىن ئېتىنى سۈرگىنىچە ئەجدىھانىڭ غارىغا كىرىپ كەلدى. ئۇ غارىغا كىرگەندىن كېيىن خەت يېزىلغان سۈزۈك بىر تاختىغا كۆزى چۈشتى. تاختا ئۈستىگە بۇ يەردىكى خەزىنىلەرنىڭ يوشۇرۇن ئەھۋالى يېزىلغان بولۇپ، مەزمۇنى تۆۋەندىكىچە ئىدى: «ئەي دۇنياغا غەلبە قىلغان سالغۇچى يىگىت! سەن تەڭرىنىڭ كۈچ بېغىشلىشى ۋە مۇۋەپپەقىيەت ئاتا

قىلىشى بىلەن بۇ ئەجدىھانى ئۆلتۈردۈك، ئەمدى ئۇنىڭ غارىدىكى يوشۇرۇن خەزىنىنى تاپسەن. بۇ مەخپىي خەزىنە ئەجدىھانى ھالاك قىلغانلىقىڭنىڭ مۇكاپاتى بولىدۇ. بۇ غار ئاسماندەك يۇمىلاق تۇر. سەن ئۇنىڭ مەركىزىي نۇقتىسىنى ئېنىق تاپساڭ، ئۇ يەرگە بىر قارا تاش كۆمۈلگەندۇر. ئۇنىڭ ۋەزنى مىڭ پاتماندىن ئېغىرراق. قىلىچىڭنىڭ ئۇچى بىلەن ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئويۇپ تاشنى ئورنىدىن قومۇرۇۋال، ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ تەڭرىنىڭ قۇدرىتىنى كۆر. « شاھزادە تاشتاخىندىكى بۇ گۈزەل يېزىقنى ئوقۇپ چىقىپ، يېزىلغان سۆزلەرنى بىر-بىرلەپ ئورنىغا كەلتۈردى ۋە ئۇنىڭدا كۆرسىتىلگەن ئىشلارغا تولۇق رىئايە قىلىپ، ئۇنىڭدىن سان-ساناقسىز خەزىنىلەرنى تاپتىكى، ئاسمان خەزىنىچىلىرى ئۇنىڭ ھېسابىغا ئاجىز، ئۇنىڭ مىڭدىن بىرىنىمۇ كۆرۈپ باقمىغانىدى. ئەپىردۇن شۇنچە خۇملارنى يوشۇرۇپ كەتكەندىكى، ئۇنىڭ ھەر بىر خۇمى ئاسمان خۇمىدەك كېلەتتى. بەزى خۇملار ئالتۇن، كۈمۈش بىلەن، بەزىلىرى قىممەت باھالىق لەئلى-ياقۇتلار بىلەن تولغانىدى. بۇ خەزىنىلەرنىڭ تۆرىدە بىر ئالىي ئايۋان بار ئىدى. ئۇنىڭ ھەر بىر ئايلىنىشى زۇھەل (ساتۇرن) يۇلتۇزىغا ئوخشايتتى. بۇ ئايۋاننىڭ ئىچىدە زىننەتلەنگەن بىر تەخت بولۇپ، ئۈستىدە يالتىراپ تۇرغان يۈز خىل نەرسىلەر بار ئىدى. يەنە شۇلارنىڭ ئۈستىدە بىر ئۆتكۈر قىلىچ بولۇپ، بۇ زۇلىپقاردىن قېلىشمايتتى. قىلىچنىڭ يېنىدا بىر قالقان بولۇپ، ئۇنىڭ ھەر بىر قۇببىسى قۇياشتەك يالتىرايتتى. ئۇنىڭ يېنىغا قويۇلغان بىر پارچە خەتتە: « بىرەر كىشىگە يۈكسەك تەخت يار بولۇپ بۇ قالقان بىلەن قىلىچ قولغا چۈشسە، بىرىنى بېلىگە تاقاپ، بىرىنى قولغا ئالسا، ئەگەر يۈز تۈمەن دىۋە بىلەن ئېلىشقان تەقدىردىمۇ تېز پۇرسەت ئىچىدە ھەممىسىنىڭ يۇرتىدىن چاڭ چىقىرىدۇ. قالغاننىڭ قۇببىسىدا سۇلايمان پەيغەمبەر ئۆز ئۆزۈكىگە يازدۇرغىنىدەك ئىسمى ئەزەم پۈتۈلگەن. ئۇنىڭ خاسىيىتى شۇكى، ئەگەر يۈز تۈمەن دىۋە مىكرى-ھىيلە ئىشلەتكەندىمۇ،

بۇ قالقانى تۇتقان كىشىگە ئۇنىڭغا يېزىلغان ئىسمى ئەزەم تۈپەيلىدىن قىلىچ دەخلى يەتمىگەي. ئەگەر قالقانى تۇتقان كىشىگە تىخ ئۇرۇلسا، ئۇنىڭ جىسمىغا زەھەر يەتمەس. بېشىغا بۇ تىخ چۈشكەن كىشىلەرنىڭ بارلىقى يوقىلىپ قارا-تۇپراققا قوشۇلغاي. قىلىچىمۇ بىر ئىسمى ئەزەم پۈتۈلگەن بولۇپ، بۇ قىلىچنى تۇتقان كىشى ئىسمى ئەزەمنىڭ خاسىيىتى بىلەن مەلئۇن شەيتانلارنى، ئەھرىمەن دىۋىنى ئىككىگە بۆلۈپ تاشلاپ، باتۇرلۇقتا شۆھرەت تاپقاي» — دېگەن مەزمۇنلار بار ئىدى. پەرھاد بۇ ئىككى مۆجىزىنى تاپقانلىقى ئۈچۈن چىن كۆڭلىدىن سۆيۈنۈپ ھەقىقىي ياراتقۇچى بولغان نەڭرىگە سەجدە قىلدى. ئۇ ھۆرمەت-ئېھتىرام بىلەن قىلىچ ۋە قالقانىنى ئېلىپ، بىرىنى بېلىگە تاقىدى، يەنە بىرىنى قولغا ئالدى ۋە ئېتىنى مىنىپ تېز يۈرۈپ ئۆز قوشۇنى ئالدىغا يېتىپ كەلدى. بىراق ئۇ ئەجدىھا بىلەن جەڭ قىلغان ۋاقىتتا جاھاننى قاراڭغۇلۇق، ئەتراپىنى بەتبۇي يۇراق قاپلاپ كەتكەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، كۆپلىگەن لەشكەرلەر ھۆشىدىن كېتىپ يىقىلغانىدى. پەرھاد ساق قالغانلارنىڭ كۆزىدىن غايىب بولغانىدى. ئۇ شۇنچە ئاپەتلەر ئىچىدىن گويىكى ئىسكەندەر زۇلمەت ئىچىدىن چىققان دەك چىقىپ كەلدى. بۇنى كۆرۈپ خاقان بىلەن مۈلكئارا پىغان چېكىپ پۈتۈن لەشكەرلەر بىلەن پەرھادقا جېنىنى پىدا قىلىشتى. چۈنكى پەرھاد شۇنچە بالا-قازالاردىن خالاس بولۇپ، ئەجدىھادىن نىجاد تاپقاندى. ئەجدىھاننىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىدىن، دۇنيادا ئۇنىڭدىن ئەسەرمۇ قالمايلىقىدىن ھېچكىمنىڭ خەۋىرى يوق ئىدى. پەرھادنىڭ ئاتىسى بۇ ئەھۋالنى پەملەپ ئۇنىڭغا جان پىدا قىلىۋىدەك بولدى. لەشكەرلەرمۇ بۇ ئىشلارنى بىلىپ كۆز ياشلىرىنى تۆكۈشۈپ بېشىدىن چاچقۇ چاچتى ۋە ئۇنىڭ ھەققىگە دۇئا قىلىشتى. ۋاقىتىكى، تاغ شامىلى چىقىپ، ئۆزىنىڭ مۇشكۈ-ئەنەبەر ھىدى بىلەن مەيداننى سېسىقچىلىقتىن تازىلىدى. قۇياش چىقىپ تۇلگەن ئەجدىھاننىڭ گەۋدىسى كۆرۈنىدى. تاغلار، ۋادىلار يورۇپ كەتتى، ھەتتا غارنىڭ ئىشىكىمۇ كۆرۈنىدى. پەرھاد بىلەن خاقان غارنىڭ

ئاغزىغا بېرىپ پۈتۈن دەشت-چۆلىنىڭ ئەجدىھا قېنى بىلەن بويالغانلىقىنى كۆردى، پەرھاد بۇ ھېسابسىز قىممەتلىك خەزىنىلەرنى خاقانغا تاپشۇرۇپ، ئۇنى خەلققە ئىنتايىن قىلشنى سورىدى ھەم ھېلىقى قىلچ ۋە قالقاندىن ئىبارەت ئىككى-مۆجىزىنىڭ ھەقىقىتىنى، ھەر بىرىگە بېزىلغان ئىسمى ئەزەمنىڭ خاسىيىتىنى ئاتىسىغا ئېيتىپ بەردى. بۇ خەزىنىلەردىن خاقان ناھايىتى خۇشاللاندى ۋە ئۇ خەزىنىلەردىن بۇ ئىككى قىلچ، قالقاننىڭ بىباھالىقىنى چۈشەندى. ئىككى پارچە قىلچ تاشلانغان ئەجدىھا ئۇنى تېخىمۇ سۆيۈندۈردى. تارتقان جاپا-مۇشەققەتلەر بۇ مۇۋەپپەقىيەتلەر ئالدىدا ئېسىدىن كۆتۈرۈلدى. بولۇپمۇ ھېلىقى ئىككى خەزىنە خاقاننى ھەددىدىن زىيادە خۇشال قىلدى. خاقان لەشكەرلەرنى تاغ باغرىغا چۈشۈن دەپ پەرمان قىلدى. لەشكەرلەر ئەجدىھانىڭ غېمىدىن ئازاد بولۇپ شادلىققا چۆمدى. ئۇلار: «ئەجدىھا يوقىلىپ، ھېسابسىز خەزىنىلەرگە سازاۋەر بولدۇق» دەپ خۇشاللاندى، پاراغەت خەزىنىسى بىلەن شادلاندى. قۇياش پەرھادى ئۆتكۈر نەيزىسىنى راسلاپ، قارا تاغ ئەجدىھاسىنىڭ قېنىنى تۆكمەكچى بولدى. قارا تاغ ئەجدىھاسىنىڭ شەپقەتتىن ئىبارەت قېنى كۆككە شۇنداق چاچرىدىكى، گويا يەردىكى قاننىڭ كۆككە شولىسى چۈشتى. بۇلار ئەيش-ئىشرەت مەرىكىسىنى تۈزۈپ، كېچە ئىشرەتگاھىدا ئىچكۈلۈك يولىنى تۇتتى. پەلەك بوستانغا ئوخشاش بەزمە تۈزۈپ، ئەجدىھا قېنىدەك گۈل رەڭ شارابىلارنى ئىچشكە كىرىشتى. نەزمە:

كېتۈر ساقى مەيۇ، بول غەمگۇسارىم،
دېمە يىكىم غەمگۇسارىم، يار غارىم.
كى بولغاي ئاندا ئەژدەر قانىدەك رەڭ،
ساچاي گەنج ئىچمەككە قىلسام ئاھەڭ.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوزۇرۇن بەلگىلەردىن

بىشارەت بىر گۈجلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھىر-شەپقەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنىۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى. مەرمرىزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ يىقىلىق ۋە تەسىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ئەلقتىسە، دۇنيا كېچىنىڭ قارا مۇشكىگە ئاق كافۇر سەپتى. ئەھرىمەن دېۋىنىڭ نەپسىدىن دۇنياغا نۇر چېچىلدى. كېچە دېۋىنىڭ ھالىغا ماتەم تۇتۇپ، ئاسمان سۇلايمانى ئۆزىنىڭ نۇرلۇق ئۈزۈكىنى كۆرسەتتى. پەرھاد تېزلىك بىلەن ئۆز ئىشىغا كىرىشىپ ئۇرۇش تىغىنى بېلىگە مەھكەم باغلىدى. قالقىنىنى قولغا ئالدى. جەڭگە كېرەكلىك بولغان پۈتۈن ئەسلىھەلەرنى تەييارلىدى. ئاندىن ئۆزىنىڭ دېۋە گەۋدىلىك ئېتىغا مىنىپ ئەھرىمەن ۋادىسىغا قەدەم قويدى. خاقان يەنە ئاھ چېكىپ، ئاھىنىڭ تۈتۈنىنى كۆككە يەتكۈزدى ۋە ئەھرىمەن دېۋىنىڭ قورقۇنچىسىدا جېنىنى ئالدىنىڭ ئېلىپ، جېنىدىنمۇ بىزار بولۇپ ئىختىيارسىز ھالدا پەرھادنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. لەشكەرلەرمۇ خاقاننىڭ ئارقىسىدىن باراتتى. پەرھاد لەشكەرلەردىن ئىلگىرىرەك يۈرۈپ بارغانسېرى ئۇلاردىن ئۇزاقلاپ، قازىسى كۆرۈنەر-كۆرۈنمەس ئازلىقتا كېتىۋاتاتتى. شۇ سۈرئەتتە چۆل-باياۋانلارنى كېزىپ بىر ئورمانغا دۇچ كەلدى. ئورمانلىقنىڭ كەڭلىكىنى تەرىپلەشكە ئەقىل ئاجىزلىق قىلاتتى. بۇ ئورمانلىق ئەمەس، بەلكى بەھرىمەن دېۋىنىڭ باغۇ-بوستانى ئىدى. ئۇنىڭ ياكى ئۇچى ياكى ئۇ قىرغىقى كۆرۈنمەيتتى. ئورماندىكى دەرەخلەرنىڭ ئاستىدا تالاي ئۆسۈملۈكلەر ئۆسكەن ئىدىكى، بۇ ئۆسۈملۈكلەر كۆك ئۆسۈملۈكلىرىدىنمۇ يۇقىرىغا شاخ تارتقانىدى. ھەر تەرەپتە يۈز مىڭلاپ قەدىمىي دەرەخلەر، ھەر بىر دەرەخنىڭ گەۋدىسى ھەيۋەتلىك، ياپراقلىرىدا تەئەججۈپلۈك بار ئىدى. ياپراقلار ئارىسىدىن دېۋىلەرنىڭ ماكانى بىر-بىرلەپ كۆرۈنۈپ تۇراتتى. دېۋىنىڭ نەپەسلىرى ئۇ يەرنىڭ شامىلى ئىدى. بۇ ياپراقلار ئازدۇرغۇچى ئەينەككە ئوخشاش كىشىلەرنىڭ ئەقلىنى

ئوغرلايتتى، ئۇ جايدىكى جانۋارلارنىڭ ھەممىسى دېۋىلەر بولۇپ،
ئۇلار ھەر خىل شەكىللەر بىلەن ھىيلە-نەيرەكلەرنى كۆرسىتەتتى.
غول-شەيتانلارنىڭ غەۋۋە-ماجرالىرى دەريا دولقۇنلىرىنىڭ ساداسىدەك
ھەيۋەتلىك ئىدى. دەريا بويىدىكى تاشلار گويىكى ئادەملەرنىڭ
كېسىلگەن بېشىدەك ۋە ھىمىلىك كۆرۈنەتتى. سۇ ئۈستىدىكى كۆپۈكلەر
نەيرەگۋاز ئاسمان گۈمبىزىگە ئوخشاش نامايان بولۇپ، كىشى
ئەقلىنى ھەيرانلىققا سالاتتى. دەريا سۈيىنىڭ دولقۇنى سەۋداپىلارنىڭ
يازاغان خېتىدەك كىشىنىڭ ئەقلىگە زەقەم چېكەتتى. دېۋىلەر ئۇلۇغ
زانلارنى شاخلارغا يوپۇرماقتەك ئېسىپ قوياتتى. ئەگەر ئۇ تەرەپلەرگە
پۇقرالارنىڭ قەدىمى يېتىپ قالسا، بېشى قېسىپ، ھەيران-سەرگەردان
بولۇپ قالاتتى. ئىچى كۆيۈپ، كاۋاپ بولۇپ قالغان دەرەخلەر
غول-شەيتانلارنىڭ ئۈۋىسىدەك كۆرۈنەتتى. بۇ دېۋىلەر ماكانى
ئەقلىنى يوقىتاتتى. ئۇ يەردىكى قۇرۇق شاخلار كىشىلەرنىڭ كۆز
ئالدىدا دېۋىلەرنىڭ مۈڭگۈزىدەك گەۋدىلىنەتتى. ئۇ جاينىڭ توپىسى
قۇتۇلۇش يوللىرىنى بېسىپ كەتكەن بولۇپ، ھەر تەرەپتە مىڭلاپ
سوقماقلار بار ئىدى. شۇنىسى ئەجەبلىنەرلىك ئىدىكى، ھەرقانداق
ھوشيار ئەقىلمۇ نەرەپ-نەرەپتىكى سوقماق يوللار ئىچىدە كەلگەن
يولدىن ئېزىپ قالاتتى. بۇ يەرنىڭ ۋەھشىي ھايۋانلىرى جىن-شەيتانلار
بولۇپ، ئۇلاردىن پىتتە-پاسات، ھىيلىگەرلىك ساداسىدىن باشقا
ئاۋاز چىقمايتتى. بۇرلىرى قاينۇنىڭ يىغانىنى چېكىپ بۇ يەرگە
كىرگەن كىشىلەرنى تۇتۇپ يېنىش ئۈچۈن تىنماي ھۇۋلايتتى. بۇ
دەشتنىڭ ئەتراپىغا يېپىلغان تىكەنلىرى گويى: «بۇ تەرەپكە كەلمە!»
دېگەندەك سادا چىقراتتى. بۇ يەردىكى شاخلار دەرەخ شاخلىرى
ئەمەس، بەلكى دېۋىلەرنىڭ مۈڭگۈزى بولۇپ، كىرگەن كىشىلەرنىڭ
سەللىسىنى ئېلىۋالاتتى. قۇشلىرى قاينۇ ۋە ئەلەمنىڭ مۇزىكىسىنى
ياڭرىتىپ، بۇ يەرگە كېلىپ قالغان مۇساپىرلارنىڭ ماتىمىگە يىغان
چەكسە؛ بۇلۇتلىرى ئۇلارنىڭ ھالغا زار-زار يىغلاپ، كۆزىدىن
مەرۋايىت چاچاتتى. بۇ ماكاننىڭ شامىلى چوڭ دېۋىلەر نەرە

تارتقاندەك ھۆكۈرىتتى. گىياھلارنىڭ ئۇچى نەشتەردەك، نەشتەر
ئەمەس، بەلكى قان تۆككۈچى خەنجەردەك تۆتكۈر ئىدى. دەرەخلەرنىڭ
شامالدا ئىغاڭلىشى گويىكى: «ئەي شور پېشانە بۇياققا كېلىپ
قالما» دېگەنلىكتىن بېشارەت بېرەتتى، ھەر بىر چىنارنىڭ يوپۇرماقلىرى
ئىنسانلارنىڭ قولىدىن يۇلاڭلاپ: «تەڭرىنىڭ ھەققى-ھۆرمىتى ئۈچۈن
كەينىگە يان!» دەپ ئىشارەت قىلاتتى.

ئەلقىسسە، شاھزادە پەرھاد تەڭرىگە تەۋەككۈل قىلىپ
ئىككىلەنمەي جاڭگالغا ئېشىنى سۈردى. بىرقانچە مۇساپە يول
يۈرگىنىدىن كېيىن جاڭگالدىكى بىر بوشلۇققا چىقتى. بۇ بوشلۇق
باشتىن-ئاخىرغىچە يايېشىل ئوت-چۆپ ۋە گۈللەرگە پۈركەنگەندى.
ئوت-چۆپلىرى مۇشەققەتتىن، گۈللىرى دەردتىن ئىبارەت ئىدى.
شاھزادە بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەندە ئالدىدا بىر ئالىي قەسىر
تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئىنساننى ۋە دېۋە-پەرىلەرنى ياراتقان
تەڭرىنى ياد ئېتىپ، ئەھرىمەن دېۋە تەرىپىگە قاراپ ئات سالدى.
قانخور دېۋە شاھزادىنىڭ ئاياغ تاۋۇشىنى ئاڭلاپ ئەھۋالنىڭ
نېمىلىكىنى بىلىش ئۈچۈن بېشىنى چىقاردى. ئۇ يىراقتىن ئۆز قەسىرى
تەرىپىگە كېلىۋاتقان بىر ئاتلىقنى كۆردى. شاھزادىنىڭ قىياپىتىدىن
ئۇنىڭ ئەقىللىقلىقىنى، ۋۇجۇدىدىن دېۋە ئۆلتۈرگۈچى كىشى ئىكەنلىكىنى
بىلدى. ئەھرىمەن دېۋە شاھزادىنى كۆرۈپ، گۈلدۈرمامىدەك قاققلاپ
كۈلدى. ئۇ ئۆز قەسىرىدىن قەھرى-غەزەپ بۇلۇتسىدەك چىقىپ
كەلدى. ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى زەھەرگە تولغانىدى. ئۇ ئالاق-جالاق
بولغان ھالدا ئەتراپقا نەزەر تاشلاپ، گويى دوزاخ ئوتىدىن يالقۇن
چۈشكەندەك چۇقان كۆتۈردى. ئۇنىڭ چۇقانى زامان بوستانىنى
لەرزىگە سالدى، ساداسىدىن پەلەك ئايۋانغا چاك كەتتى.
ئۇنىڭ بويىنىدىكى ھەر بىر تال تۈك بىر نەيزىنىڭ ئۈچىدەك،
نەيزىنىڭ ئۇچىلا-ئەمەس، بەلكى ئەجدىھا سۈپەتلىك يىلاندىك
ئىدى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن تامغان ھەر تامچە قاندىن ھىيلى-مىكر
بىلەن بىر دېۋە پەيدا بولاتتى. يۈزىنىڭ قارىلىقى ملامەت تۈنىدەك،

بويىنىڭ ئۇزۇنلۇقى قىيامەت كۈنىدەك ئىدى. ئۇ قولدا ئۇچىغا بىر پارچە تاغ بېكىتىلگەن چىناردەك بىر تۇۋرۇكنى تۇتقانىدى. ئۇ تۇۋرۇك ئەمەس، بەلكى شۇ قەدەر كېلەڭسىز بىر گۈرۈزنى كۆتۈرۈپ كەلدى. ئۇنىڭ دەستىسى بىر مۇنارغا ئوخشايتتى. ئەگەر بۇ گۈرۈزە بىلەن ئىلېرىس تېغىغا ئۇرسا، ئۇ تۇپراققا ئايلىناتتى. ئەھرىمەن دېۋە شۇ قىياپەت بىلەن شاھزادىگە قاراپ:

— ھەي غايىل ئادەمزات، بۇ ئايلىنىپ تۇرغۇچى ھىيلىگەر پەلەك ئالدىڭغا كېلىدىغان جەۋرۇ-جاپالارنى پېشانەڭگە پۈتۈپتۇ. ئەمدى سەن بۇ جاڭگالدىن ئۆتمەكچى بولساڭ يولۋاسنىڭ پەنجى ئۇرۇشى، شىرنىڭ چاڭگال سېلىشىدىن باشقا ئىشنى كۆرمەيسەن. ئەگەر بۇ يەردىن پەرىشتە ئۇچۇپ ئۆتسە، ئۇنىڭ جىسمىدىن ھاياتلىقمۇ ئۇچۇپ كېتىدۇ. بۇ يەرنىڭ ئۈستىدىن لاچىن ئۇچۇپ ئۆتسە ئۇنىڭ قاناتلىرى كۆيۈپ كېتىدۇ. سېنى بۇ يەرگە قانداق خىيال ئېلىپ كەلدى، بىلىپ قويغىنكى، خىياللىرىڭ ئەمەلگە ئاشمايدۇ، — دېدى-دە، شاھزادىنىڭ بېشىغا گۈرۈزى سالىدى. شاھزادە بېشىغا قالدقانى تۇتۇپ، قىلىچ بىلەن گۈرۈزىنىڭ دەستىسىنى چاپتى، شۇنىڭ بىلەن گۈرۈزىنىڭ ئۇچىغا بېكىتىلگەن تاش دېۋىنىڭ بېشىغا چۈشۈپ، ئۇنىڭ بېشىنى زەخمىلەندۈردى. بۇنىڭ بىلەن ئەھرىمەن دېۋىنىڭ ۋۇجۇدىغا غەزەپ ئوتى تۇتۇشىپ، بېشىنى تۇتقىنىچە قەسىرگە كىرىپ كەتتى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ يەردىن ئاۋۋالقىسىدىنمۇ چوڭراق بىر گۈرۈزنى كۆتۈرۈپ چىقتى. ئۇ تېخىمۇ غەزەپلەنگەندى. ئۇ گۈرۈزنى كۆتۈرۈپ شاھزادىنىڭ بېشىغا سالماقچى بولدى. شاھزادە بۇ گۈرۈزنىڭمۇ دەستىسىنى قىلىچ بىلەن چېپىپ تاشلىدى. بۇنى كۆرگەن دېۋە شاھزادىگە ئاپىرىن ئوقۇدى. پەرھاد ئەھرىمەن دېۋىنىڭ بىرقانچە قېتىملىق ھۇجۇمىنى شۇ يوسۇندا چېكىندۈرگەندىن كېيىن دېۋە چەكسىز غەزەپلىنىپ نەرە تارتقىنىچە قارا بۇلۇت سۈرۈلگەندەك تاغ تەرىپىگە قېچىپ كەتتى. ئۇ پەرھادنى تاشبوران قىلىش ئۈچۈن بىر تاغنىڭ تاشلىرىنى پۈتۈنلەي ئالقىغا يىغىپ، شامالداك ئۇچۇپ كەلدى. بۇنى كۆرگەن

پەرھاد مۇستەھكەم قورغان ئىچىگە كىرگەندەك قالدقانىڭ ھىمايسى ئاستىغا كىردى ۋە ئەھرىمەن دېۋىگە ئىسمى ئەزەمنى توغرىلىدى. ئەھرىمەننىڭ قولىدىن ماغدۇر كېتىپ، جىسمى ھەرىكەتتىن توختاپ، ھاۋادىن دوملاپ يەرگە چۈشتى ۋە تاشلار ئارىسىدا قېلىپ ئۆلۈمگە يېقىنلاشتى. ئەھرىمەن دېۋە سۆزىگە تىل ئېچىپ:

— ئادەمزاتنى تاشبوران قىلاي دېسەم، ئاخىرى ئۆزۈم تاشبوران بولىدۇم، — دېدى. پەرھاد كۆز ئالدىدا دېۋىنى ئىتتەك خارىزار بولغان، پۈت-قولى ئىشتىن چىققان ھالدا كۆرۈپ، بېلىگە ئاسقان قىلىچنى سۇغۇرۇپ، ئېتىنى سەكرەتكىنچە چاقماقتەك كېلىپ دېۋىنىڭ بېشىغا بىرلا قېتىم قىلىچ ئۇردى. شۇنىڭ بىلەن دېۋىنىڭ ئىشىنى تاماملىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن رۇستەمدىن يۈز ھەسسە ئارتۇق شىجائەت بىلەن قەسىرگە يېتىپ كېلىپ ئېتىنى ئىشىككە باغلىدى. دېۋىنىڭ بېشىنى ئۆزگەن قولىدا قىلىچنى تۇتقان ھالدا قەسىر ئىچىگە قەدەم قويدى. قەسىر دۇنيادەك كەڭ ئىدى. قاياققا قارسا جاھاننىڭ قىممەتلىك بايلىقلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ھەر تەرەپكە تۆمۈر قۇلۇپ سېلىنغان سانىز ئىشىكلەر بار ئىدى. ھەرقايسى ئىشىكنىڭ بېشىغا شۇ ئۆيدە قانداق ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن خەزىنىلەرنىڭ بارلىقى يېزىپ قويۇلغانىدى. شاھزادە بۇ خەتلەرنى تېز-تېز ئوقۇپ ئۆتتى. ئۇ يەنە بىر ئىشىكنى كۆرۈپ ئەجەبلەندى. بۇ ئىشك ئالتۇندىن ياسالغان بولۇپ، ئۈنچە-مەرۋايىتلار بىلەن بېزەلگەندى. ئىشىكنىڭ چۆرسىگە بولسا، ئۆۋەندىكى سۆزلەر يېزىلغانىدى: « بۇ ئۆينىڭ قۇلۇپى ئاسانلىقچە ئېچىلمايدۇ، بۇنى ئاچمىغان ياخشىراق ». بۇ سۆزلەردىن شاھزادىنىڭ كۆڭلىگە مالاللىق يېتىپ، قولى بىلەن بېزەكلىك قۇلۇپنى چېقىپ، ئىشىكنى سۇندۇرۇپ ئۆيگە كىردى. ئۆينىڭ ئىچى خەلقنىڭ ئاداۋەتسىز كۆڭلىدەك يورۇق ئىدى. شاھزادە ئەتراپقا ئالدىراشلىق بىلەن نەزەر تاشلىدى. ئۇ يۇقىرىغا ئېسىلغان بىر ياقۇت قەندىلىنى كۆردى. قەندىل مۇشتىرى (يۇپىتېر) يۇلتۇزىدەك شولا چېچىپ ئۆينى شەرق قۇياشىدەك يورۇتقانىدى. شاھزادە قەندىلىنى

دەرھال چۈشۈرۈپ ئۇنى ئاچتى ۋە ئىچىدىن سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈزۈكىنى تاپتى. لېكىن قەندىلىگە: «بۇ ئۈزۈك كىمگە مۇيەسسەر بولسا، ئۈزۈككە يېزىلغان ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ ئىسكەندەر رۇمىنىڭ تىلىسىنى ئاچقاي. بۇ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇغاندا غايىبىتىن ئاۋاز كېلىپ، تىلىسىنىڭ مۈشكۈللۈكلىرىدىن ئۇنى خەۋەردار قىلغاي» دېگەن سۆزلەر يېزىلغانىدى. شاھزادە ئۈزۈكنى ئېلىپ، كۆزىگە سۈرتۈپ، بېشىنى سەجدىگە قويدى؛ كۆڭلىدە بولسا، تەڭرىگە ھەمدۇ-سانا ۋە شۈكرىلەرنى ئېيتتى.

شاھزادە قەسىردىن چىقىپ لەشكىرى تەرىپىگە قاراپ ئات سالىدى. ئۇ ئېتىنى چاپتۇرغىنىچە ئورمانلىقتىن چىقتى-ۋە لەشكەرلەرنىڭ ئاجايىپ بىر ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆردى: پۈتۈن لەشكەرلەر ئەھرىمەن دېۋىنىڭ قورقۇنچىسىدا چىرايلىرى تاتارغان ھالدا تىرىشەتتى. ئۇلار شاھزادىنى كۆرۈپ، ئېتىنى يىغىپ خۇشاللىققا چۆمدى. پەرھادنىڭ خۇشاللىقىنى كۆرگەن خاقاننىڭ ئۆزىمۇ پەرھادتەك شادلاندى. خاقان ئۆز زامانىسىدا تەڭدىشى بولمىغان ئوغلى پەرھاد بىلەن قوشۇنىنى باشلاپ يولغا چۈشتى. ئۇلار ئەھرىمەن دېۋىنىڭ ئورمىنىدىن ئۆتۈپ ۋە ئۇنىڭ ئەندىشىسىدىن قۇتۇلۇپ، يەنە ھېلىقى يايپىشلىققا — دىلكەش مەيدانىغا يېتىپ كەلدى. بۇ جاي ئىرەم بېغىغا ئوخشايتتى. ھاۋاسى كىشىگە جان بېغشلايتتى. ئۇلار لەشكەرلەرنى قەسىر ئەتراپىغا چۈشۈردى. شاھزادە ئاتىسى خاقانى چىن بىلەن ئالىي قەسىرگە كىرىپ، چوڭ ئىشىكىنى ئاچتى ۋە ئۇ يەردىكى ھېسابسىز خەزىنىلەرنى خاقانغا تاپشۇردى. ئۇلار پەرھادتىن ئۈزۈكنىڭ خاسىيىتىنى ئاڭلاپ، شادلىققا چۆمۈپ، مەقسەتكە يەتكەنلىكىنى ئىپادىلىدى. ئۇلار شاھانە بەزمە تۈزۈپ، ئەيشى-ئېشىمگە ئولتۇردى.

كۆك رۇستەمى قىلچىنى ئالدى ۋە زامانە دېۋىنىنىڭ بوينىغا ئۇرۇپ، ئۇنى ئېغىر دەرىجىدە ھالاكەتكە ئۇچراتتى. دېۋە تارتقان ئاھىنىڭ تۇتۇنى جاھاننى قاراڭغۇلاشتۇردى. ئۇلار قېپقالغان

ئەيش-ئىشىرتىنى داۋاملاشتۇردى. گۈل يۈزلۈك ساقىلار ئورتىدا جىلۋە قىلاتتى. ئەھرىمەن دېۋىنىڭ بېشىدەك قەدەھلەرنى لىپۈ-لىپ تولىدۇرۇپ مەي ئىچىشكە كىرىشتى. نەزمە:

كەل ئەي ساقى، ماڭا مەي قىل ھەۋالە،
ئېتىبان ئەھرىمەن باشىن پىيالە.
كى قىلغاي ئول قەدەھدىن روھى مەستىم،
زەمانە نەفس دېۋىن زىرى دەستىم.

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار، يوشۇرۇن بەلگىلىرىدىن بىشارەت بىرگۈچىلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئىمىر مىرزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ يىقىلىق ۋە تەسىرلىك قىسىم تۆۋەندىكى رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقتىكى، قاراڭغۇلۇق لەشكەرلىرىنىڭ بايرىقى يىقىلىپ، قۇياش ئىسكەندىرى چىراي كۆرسەتتى. كۆك گۈمبىزنىڭ تىلىسى ئىسكەندەر تىلىسىغا ئوخشاش بېزەندى. پەرھاد يەنە مەقسەت ئىشىنىڭ كىيىمىنى كىيىپ، تەلىپىنى يېڭىلىدى. تۆۋەنچىلىك بىلەن ئۆزى ئېيتىپ ئاتىسىنىڭ ئايىغىنى سۆيدى ۋە يۈزىنى تۇپراققا قويدى. ئۇ ئاتىسىدىن دۇئا قىلىشنى سورايدى. كېيىن چاپسان ئورنىدىن تۇرۇپ جاھان كەزگۈچى ئېتىغا مىندى. ئۇ ئۈزۈكتىكى ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ يولغا چۈشتى. خېلى يول يۈرگەندىن كېيىن ئاسماندەك كەڭ بىر يايلاققا يېتىپ كەلدى. ئۇ يايلاققا قۇياشتەك بىر بۇلاق ئېقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ سۈيى تىرىكلىك بۇلىقىدەك سۈزۈك ئىدى. ھەر بىر تامچىسى كىشىگە جان بېغشلايتتى. بۇلاقنىڭ ئەتراپىدا ئاسمان بىلەن بوي تالاشقان يايپىشىل دەرمەخلەر قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. پەرھاد بۇ يەرگە يېتىپ كېلىپ ناھايىتى خۇشال بولدى ۋە ئېتىنى بىر دەرمەخكە مەھكەم باغلاپ بۇلاق سۈيىدە يۇيۇنۇپ تەرەت ئېلىپ

كىرلىرىدىن تازىلاندى. كۆڭلى ئېچىلدى. ئۇ ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا يېلىنىپ، مەقسەتلىرىنىڭ تېزىرىك ئەمەلگە ئېشىشىنى تىلەپ سەجدىگە باش قويدى. پەرھاد بېشىنى سەجدىدىن كۆتۈرگىنىدە ئالدىدا پەرىشتىدەك نۇرانە بىر كىشىنى كۆردى. ئۇنى كۆرگەن پەرھادنىڭ كەيپىياتى ئۆزگەردى. بىراق ئۇ ئاقساقال مېھرى-شەپقەت بىلەن تۆۋەندىكىلەرنى ئېيتتى:

— ئەي ئوغلۇم قايغۇرما، بۇ ئىشىڭدا مەقسىتىڭگە يەتكەيسەن، مۇرادىڭ ھاسىل بولغاي. مەن خىزىر بولىمەن. بۇ سەپىرىڭدە قولۇڭنى تۇتۇپ ساڭا يول كۆرسىتىمەن. بىز ئىسكەندەر بىلەن تىرىكلىك سۈپىنى ئىزدەپ زۈلمەتكە چۈشۈپ جاپا-مۇشەققەتلەرگە يولۇققاندىق. ئىسكەندەر بۇ سۈنى ئىزدەپ پۈتۈن ئەتراپنى كەزدى. بىراق ئۇ سۇدىن مېنىڭ مۇرادىم ھاسىل بولدى. ئىسكەندەر جان تىكىپ چاڭقاپ قايتتى. مېنىڭ جېنىم بولسا، شۇ سۇ بىلەن قاندى. چۈنكى ھەمىشە تۈگۈن تۈگۈش ئۇنىڭ ئىشى ئىدى. تۈگۈننى يېشىش مېنىڭ ھۈنۈرىم ئىدى. ئۇ ھەر بىر تىلىمنى باغلىسا، مەن خەلققە ياردەمچى بولۇپ، ئۇنى ئاچاتتىم. ئىسكەندەرنىڭ مۇشۇ ۋادىغا باغلىغان تىلىمنى ئېچىشكە ئۈچۈن مەن ساڭا يول باشلىغىلى كەلدىم. بۇ يولغا كىرىشتە پۇختا تەييارلىق بىلەن قەدىمىڭنى ساناپ ماڭغىن. ئالدىڭدا تىلىم قىلىنغان پەلەكتەك چوڭ بىر قورغاننى كۆرسەن. ئۇنىڭ يولى ئون ئىككى مىڭ قەدەم كېلىدۇ. ھەر قەدەمدە يۈز قېتىم پۇشايمان قىلغۇدەك ئازاب-ئوقۇبەتلەر بار. ئۇ يول يۇقىرى ۋە تۆۋەن يوللارغا ئايرىلىدۇ. كىمكى ئۇنىڭ تۆۋەنكى يولىدىن ماڭسا، مۇرادى ھاسىل بولىدۇ. ئۇ يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە گىرانت تاشلار بولۇپ، بۇ تاشلار يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى نىشاندۇر. كىمكى شۇ يولغا كىرسە ئۇنىڭدىن يەنە بىر چىغىر يول پەيدا بولىدۇ. بۇ يولدا ئىلدام يۈرسە قاتتىق تاشلار تاپانلىرىنى زەخمىلەندۈرىدۇ. ئاندىن بىر چەشمىگە يېتىپ كېلىدۇ، بۇ چاغدا ئۆزىدە قايغۇلۇق ھالەتنى سېزىدۇ، بۇ يەردىن ئۇدۇل مېڭىپ، ئون

بىزنىڭ قەدەم باسقاندىن كېيىن بىر تاش دەرۋازا ئۇچرايدۇ. ئۇ يەردە زەنجىرلەر بىلەن باغلىنغان، كىشىنى يۇتقۇدەك ئەلپازدا ئاغزىنى ئېچىپ تۇرغان بىر شىرنى كۆرىدۇ. شىرنىڭ ئاغزىنىڭ چوڭلۇقى دەرۋازىغا ئوخشايدۇ. ئەگەر شۇ كىشىنىڭ بەختى ئوڭدىن كېلىپ، ئاشۇ جايدىن ئۆتەلسە، قورغان دەرۋازىسىغىچە يەنە مىڭ قەدەم قالىدۇ. يولدىن ئازماي توققۇز يۈز قەدەم ماڭغاندا يول ئۈستىدە بىر تاش تاختا يولۇقىدۇ. شۇ تاش تاختىنى قاتتىق تەپسە قورغاننىڭ دەرۋازىسى ئېچىلىدۇ. قورغاننىڭ ئىچىدە بىر قولغا ياي، بىر قولغا ئوق تۇتقان، تۆمۈردىن ياسالغان ئادەم شەكلىدىكى بىر ھەيكەل ئاشكارا كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ، مۇبادا ئاتسا قورام تاشنى تېشىپ ئۆتكۈدەك ھالدا ئوقيانى بەتلەپ تۇرغان بۇ ھەيكەلنىڭ پۈتۈن جىسمىدىن ئوت يالقۇنلىغان بولىدۇ. ھەيكەلنىڭ كۆكسىگە قۇياشتەك نۇرلۇق بىر ئەينەك ئېسىلغان. ئەگەر كىشى يۈز قەدەم يىراقتىن تۇرۇپ ئۇنىڭغا ئوق ئاتسا، ئۇ ھەيكەل شۇ ھامان يىقىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن قورغان تۆپىسىدىكى ئۈستىگە ساۋۇت كىيگەن يۈز ھەيكەلمۇ بىللە يىقىلىدۇ. ئاندىن كېيىن ئۇ مۇشكۈل تىلىم ئېچىلىپ، كىشى بىمالال ئىچىگە كىرەلەيدۇ. لېكىن ئۇنىڭغا ئوق ئاتقان ۋاقىتتا بەختكە قارشى ئوق تەگمەي قالسا، ئۇ ھەيكەل يانى تارتىپ ئوق ئۇزىدۇ. ئوقنىڭ تېگىشى بىلەن شۇ كىشىنىڭ ھاياتلىق بۇلبۇلى بەدەن قەپىزىدىن ئۇچۇپ كېتىدۇ. بۇ ئىشقا قەدەم قويغىنىڭدا ئېيتقانلىرىمنى ئېسىڭدە مەھكەم ساقلىغايىسەن. ئەگەر بۇ يولدا ئازماي دېسەڭ، ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ، ساناقلىق قەدەملەر بىلەن راۋان بولغايىسەن. شۇنى تەكىتلەپ قويايىكى، ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇماي، ئەسلا بىر قەدەم باسمىغايىسەن. ئەگەر شىرنەپسىدىن ئەجدىھادەك ئوت ئېچىپ، ئاغزىنى ئېچىپ، ساڭا ھۇجۇم قىلسا، ئۈزۈكنى دەررۇ ئۇنىڭ ئاغزىغا ئاتقىن. شۇنداق قىلساڭ ئۇنىڭ ئىشى بىر تەرەپ بولىدۇ. يەنە ئۈزۈكنى ئېلىپ، مەن بەلگىسىنى ئېيتقان تاشقىچە بارغايىسەن ۋە ئۇ تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئوقيارىڭنى

قولۇڭغا ئېلىپ ئېتىشقا تەمشەلگىنىڭدە ئىسمى ئەزەمنى تىلگىدىن چۈشۈرمە، شۇنداق قىلساڭ مۇشكۈلۈڭ بۇلۇپتەن ئاسان بولغۇسىدۇر. ئەلغىسە، خىزىر ئەلەيھىسسالام پەرھادقا بۇ ئىشلاردىن تەلىم بېرىپ بولغاندىن كېيىن:

— ئەمدى قورقماي يولغا چۈشكىن، — دېدى.

پەرھاد خىزىر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياغلىرىنى سۆيىدى ۋە تەزىم قىلىپ بولغاندىن كېيىن ھەممە ئىشلارنى خىزىرنىڭ تەلىمى بويىچە قىلماقچى بولدى. ئۇ دەرۋازا ئالدىدا بىر شىرنى كۆردى. ئۇنىڭغا ئۈزۈكنى تاشلىغانىدى، شىر يوقالدى. پەرھاد ئۈزۈكنى قولغا ئالدى-دە، قەدىمىنى ساناپ مېڭىپ تاش تاختا ئۈستىگە چىقتى. ئۇ يەردە بىردەم ئارام ئالغاندىن كېيىن ھېلىقى تاشقا قاتتىق تەپكەندى، قورغاننىڭ ئىچىدىن ئىنتايىن دەھشەتلىك بىر ئەكس سادا چىقتى. دەرۋازا ئېچىلىشى بىلەن ئۇ سادامۇ يوقالدى. لېكىن بىر ھەيكەل ئوق تارتىپ چىقىپ كەلدى. قەلئە ئۈستىدىكى سايۋەن كىيگەن يۈز ھەيكەلمۇ شاھزادىگە قاراپ، ئوق تارتىپ تۇراتتى. پەرھاد بىر جىنىغا تىكىلگەن يۈز بالا ئوقىنى كۆردى. ئۇ قورقماستىنلا ئوقيانى قولغا ئالدى ۋە ھەيكەلنىڭ كۆكسىدىكى ئەينەككە نىشانلاپ ئوق ئۇزدى. بۇ ئوق گۇيا مەھبۇپ ناز ئوقىنى ئاتقىنىدا سۆيگىنىنىڭ كۆكسىگە تەگكەندەك دەل تەگدى. ھەيكەل شۇ ھامان ئاغدۇرۇلدى. قورغان ئۈستىدىكى يۈز تۆمۈر ھەيكەلنىڭ ھەممىسى تەڭلا يىقىلىپ، يەر بىلەن يەكسان بولدى. پەرھاد بۇ ئاجايىپ-غارايىپ ئەھۋالنى كۆرۈپ، تىلى سۆزگە كەلمەي قالدى. ئۇ نەڭرىگە دەرھال شۈكرى سانا ئېيتىپ، تۇتۇلغان تىلىنى راۋانلاشتۇردى. ئاندىن كېيىن دەرۋازا تەرىپىگە بۈرۈپ كەتتى. بۇ يوللارنىڭ غەۋغا-توپىلاڭلاردىن خالى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، قورغان ئىچىگە كىرىپ كەلدى. ئۇ يەردىكى ھەددى-ھېسابسىز بايلىقلارنى، قارۇن خەزىنىسىدەك توپلانغان ماللارنى كۆردى. ئىسكەندەر كۆپ جاپا-مۇشەققەتلەرنى تارتىپ، يەتتە ئىقلىمنى

ئىشغال قىلغاندا تاپقان ھېسابسىز خەزىنىلەرنىڭ ھەممىسىنى مۇشۇ قورغاننىڭ ئىچىگە تىلىم قىلغانىكەن. بۇ قورغاننىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر ئىمارەت بار ئىدى. ئۇنى تەرىپلەشكە يۈزىڭ نىلمۇ ئاجىز كېلەتتى. ئۇ ئىمارەت ئەتراپقا قۇياشتەك نۇر چىچىپ تۇراتتى. ئۆزى ئىخچام، چىرايلىق، كۆپ خاسىيەتلىك بىنا ئىدى. شاھزادە بۇ بىنانىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ، ئىچىگە كىردى. ئىمارەتنىڭ مېھرابىدا ياللىراپ تۇرغان بىر قەدەھ كۆرۈندى. قەدەھ ياللىراقلقتا قۇياشقا ئوخشايتتى. ئۇ قۇياش ئەمەس، بەلكى پادىشاھ جەمشىدنىڭ جامى ئىدى. يەنە بۇ يەردە پۈتۈن دۇنيانى يورۇتقۇچى قۇياشتەك جاھاننەما ئەينىكىمۇ تۇراتتى. بۇ ئەينەكتە دۇنيانىڭ پۈتۈن ئەھۋالى، ھەممە ۋەقەلەر، ھەممە مەخپىي ئىشلار روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ سىرتىدا پۈتكۈل روھى زېمىن جىلۋىلەنەتتى، ئىچىدە توققۇز پەلەك كۆرۈنەتتى. سىرتقى تەرىپى كامالەتكە يەتكەن قەلئە، ئىچى بولسا كىشىنىڭ پاكىز كۆڭلىدەك كۆرۈنەتتى. پەرھاد بۇلارنى تېپىپ چەكسىز خۇشال بولدى. ئۇ قەدەھ ۋە ئالتۇنغا تولغان خەزىنىلەرنى ئۆز ئورنىدا قالدۇرۇپ، لەشكەرلىرىنىڭ يېنىغا قايتماقچى بولدى. ئۇ بۇلاق بېشىغا كېلىپ ئېتىغا مىندى-دە، خاقاننىڭ بارىگاھىغا قاراپ راۋان بولدى. شاھزادە خاقان بىلەن لەشكەرلەرنىڭ كۆڭلىنى شاد قىلدى. ئۇلارنى تۈمەنىڭ قاينىدىن ئازاد قىلدى. ئاندىن كېيىن لەشكەرلەرگە يول باشلاپ ئۇلارنى خىزىر ئەلەيھىسسالام تەلىم بەرگەن ھېلىقى بۇلاق بېشىغا ئېلىپ كەلدى. لەشكەرلەر شۇ يەرگە چۈشتى. شاھزادە خاقان بىلەن پەرخۇندە ① دەستۇرنى ئېلىپ، شىر بىلەن ئېلىشقان ھېلىقى دەرۋازا ئالدىغا كەلدى ۋە ھەيۋەتلىك قورغانغا كىردى. قورغاندىكى يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا خەزىنىلەرنىڭ ھەممىسىنى خاقانغا تۆھپە قىلدى. ھېلىقى دۇنيانى كۆرسەتكۈچى قەدەھنىمۇ خاقانغا تۇتتى.

① پەرخۇندە — مۇبارەك دېگەن مەنىدە.

ئاندىن كېيىن پاك تەڭرىگە پۈز خىل شۈكرى-سانالارنى ئېيتىپ،
خۇشاللىق ئىچىدە مەنزىللىرىگە قايتىپ كەلدى.

كۈندۈز قورغىنىنىڭ تىلىملىرىنى بۇزغۇچى ئاي پەرھادى كۆكتە
ئۆز جىسمىنى كۆرسەتتى. قۇياش ئىسكەندەردەك زۈلمەتكە كىردى.
ئۇ گويا جەمشىدنىڭ تىلىمىغا يوشۇرۇندى. ئۇلار يەنە ئەشى-ئىشرەت
ئەسۋابلىرىنى تەييارلاپ، جەمشىد جامغا قىزىل شارابىلارنى تولدۇرۇپ،
ئىچشكە كىرىشتى. گاھدا ئىسكەندەر توغرىسىدىكى ھېكايىلەرنى
ئېيتىپ، گاھدا جەمشىدنىڭ ئەپسانىلىرىنى سۆزلەشتى. نەزمە:

كەل، ئەي ساقى، تۈزۈپ ئىشرەت مەقامىن،
قويۇپ مەي، تۇت ماڭا جەمشىد جامىن.
ئىسكەندەر كۆزگۈسىنى ئەيلەپ ئىشقا،
قىلاي جەمشىدنىڭ جامىن تەماشام.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن
بىشارەت بىرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە
مېھرى-شەپقەت ھەيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇ دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ئەمىر مرزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ بېقىلغۇ ۋە تەسىرلىك
قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقىتىكى، سەھەر سوقراتى تاغنىڭ چوققىسىغا چىقتى. ئۇ ئۆز
جامالىنىڭ نۇرى بىلەن ئالەمنى يورۇتۇپ، ئاسمان ۋارقىلىرىدىن
ئەسۋابلىرىنى تۈزۈپ، قۇياش چەمبىرىدىن ئۈستۈرلەرنى ① ياسىغاندا،
پەرھاد يەنە ئۆز ئىشىنىڭ نەتىجىسىنى كۆزلەپ، ئېتىغا مىنگىنچە
ئىككىلەنمەستىنلا تاغقا قاراپ يول ئالدى. سوقراتنىڭ غارى شۇ
يەردە ئىدى. خاقان بىلەن پەرخۇندە دەستۇرمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن
دەرھال ئات سالىدى. قالغان لەشكەرلەرگە يۈرۈش ناغرىسى

① ئۈستۈرلەب — ئاسترونومىيەدە قۇياش ۋە يۇلتۇزلارنىڭ ئېگىزلىكىنى ئۆلچەيدىغان
ئەسۋاب.

چېلىنىدى. ئۇلار ھېلىقى بۇلاق بېشىدىن يۆتكەلمىدى. ئەمما خاقاننىڭ
دەرگاھىدىكى خىزمەتلەر ئۈچۈن خاس كىشىلەردىن ئىككى مىڭچە
خادىم تاللاندى. ئۇلار تېز سۈرئەتتە چۆل-باياۋانلارنى كېزىپ
پەرھادقا يېتىشتى. بۇ جامائەت خاقان بىلەن پەرھادقا ھەمراھ
بولۇپ ۋادىلارنى كېزىپ ھېلىقى تاغنىڭ باغرىغا يېقىنلاشتى. دانا
ھېكمىم سوقراتنىڭ خىلۋەتخانىسى شۇ تاغدا ئىدى. بۇ تاغنىڭ
ھەددىدىن تاشقىرى چوڭلۇقى ۋە ئېگىزلىكىنى كۆرگەن كىشىگە
زېمىن ئۇنىڭ ئالدىدا بىر دۆۋە توپىدەك بىلىنەتتى. ئۇ تاغنىڭ
چوققىسى زۇھەل (ساتۇرىن) يۇلتۇزىغا تاقاشقان بولۇپ، ئۇنىڭ
تاشلىرى پەلەك جامىنى سىندۇرغانىدى. دەرەخلىرىنىڭ سايىسى
ئالدىدا ئاسمان پەلەمپىيى تۆۋەن، كاتتا سىدىلەرنىڭ شاخلىرىنىمۇ
ئۇنىڭ ئادەتتىكى شاخلىرىدىن پەس ئىدى. تاغنىڭ چوققىسى
پەلەكنىڭ جىسمىغا ئىكەك سېلىپ، ئاي پىلىنىڭ سۆڭىكىگىمۇ شۇ
ئىكەكتىن زىننەت بەرگەندى. تاغنىڭ ئۈستىدە كۆرۈنگەن غار
پىل چىشىدەك كۆرۈنەتتى. غارغا چىقىدىغان پەلەمپەي جەدى ②
يۇلتۇزىدىن ياسالغان بولۇپ، ئۇنىڭ سايىسى ئەسەد ③ قاپلانى
ئىدى. تاغنىڭ ئىچىدە يۈز مىڭلىغان بۇلاقلار بار ئىدى. بۇ بۇلاقلارنىڭ
ھەر بىرى گويىكى قۇياشتەك يالىترائىتتى. گىياھلىرى تۈمەنىنىڭ
دەردلەرگە داۋا، سانسىز كېسەللەرگە شىپا ئىدى. تاغنىڭ
ئېگىزلىكى توققۇزىنچى ئاسمانغا يېتەتتى. ئۇنىڭ ھۈلى ئىگىلىگەن
دائىرە ئىككى جاھانغا تەڭ كېلەتتى. باغرىدىكى ھېسابسىز ئۆڭكۈرلەرنى
پىلىشكە ئەقىل يەتمەيتتى. ئۇ يەردىكى غارلارنىڭ باش-ئاخىرىدىن
ھېچكىم خەۋەردار بولالمىغانىدى. ئۆڭكۈرنىڭ ئىچى شۇنچىلىك قاراڭغۇ

② جەدى — قەدىمكى ئاسترونومىيىدىكى ئون ئىككى بۇرۇنچىڭ بىرى بولۇپ،
كىيىك شەكلىدە پەرەز قىلىنىدۇ.
③ ئەسەد — شىر؛ ئاپتاپ بۇرۇنچىرىدىن بەشىنچى بۇرۇنچىڭ نامى بولۇپ،
شىر شەكلىدە تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ.

ئىدىكى، نۇرلۇق قۇياش بۇ يەرگە كىرسە خىرەلىشىپ قالاتتى. ئەگەر ئۇنىڭ ئىچىگە نۇرلۇق تولۇن ئاي كىرگەن تەقدىردىمۇ، كۆيۈپ كەتكەن پېتىر كۆمەچتەك قاپقارا بولۇپ قالاتتى. غارلار تاغ-ۋادىلارنى قاراڭغۇلاشتۇرۇپ تۇراتتى. بۇ ۋادىدا قان تۆككۈچى يۈزلىگەن دەريالار ئاقاتتى. تاغنىڭ ئىچىدە بولسا، قان ئىچكۈچى سىڭلىغان ئەجدىھالار ياشايتتى.

خاقان تاغ ئارىسىغا يېتىپ كېلىپ بۇ ئەھۋاللارنى كۆردى. ئۇ مۇنداق ئاپەتلىك جاينى پۈتكۈل ئۆمرىدە كۆرۈپ باقمىغاندى، شۇڭا پەرىشانلىق ئۇنى ئاجىزلاشتۇرۇپ قويدى. ئەمما پەرھاد بۇ ئىشنى باشقا ئېلىپ چىقىش ئىستىكى بىلەن تېخىمۇ ئىلھاملاندى، شاھقا ۋە لەشكەرلەرگە مەدەت بەردى.

— تېز بېرىپ جام ۋە جاھاننامى ئېلىپ كېلەيلى. ئۇ ئەلنىڭ كۆڭلىدىكى دەردۇ-غەملەرنى يوقىتىدۇ، — دېدى.

ئۇلار ئىشىلىرىنى ئاسانلاشتۇرۇش ئۈچۈن، دەرھال بېرىپ جەمىدىنىڭ جامىنى ئېلىپ كەلدى. يولنى تېپىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا قارىغاندى، جاھاننىڭ تەسۋىرى ئۇنىڭدا كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئۆتكۈز كۆز بىلەن ئۇنىڭ قايسى تەرىپىگە قارىسا، بىر ئىقلىم جىلۋە قىلىپ كۆرۈنەتتى. پەرھاد پۈتۈن جامدىن دۇنيادىكى مەملىكەتلەرنى قىسىملارغا بۆلۈپ، يەتتە ئىقلىمنى بىر-بىرىدىن ئاجراتتى. ئۇ باشقا مەملىكەتلەرنىڭ مەنزىرىلىرىدىن كۆزىنى يۆتكەپ، يۇنان مەملىكىتىنى جامنىڭ ئىچىدىن ئىزدەپ تاپتى. ئۇنىڭ ھەممە تەرىپىگە كۆز يۈگۈرتۈپ، ئۆزى تۇرغان تاغنى كۆردى. پەرھاد تاغدىكى ھەر بىر غارنىڭ ئىچىگە نەزەر تاشلىدى. ئۇنىڭ كۆزى ئاخىرى سوقرات ياتقان غارغا تىكىلدى. ئۇ ئۇزاق ئىزدەنگەندىن كېيىن سوقرات غارىنىڭ ئېغىزىنى تاپتى. دۇنيانى كۆرسەتكۈچى بۇ جامنى ئۇ مەشەلدەك تۇتۇپ، يولغا چۈشتى. پەرھاد جام بىلەن كېچىگە ئوخشاش قاراڭغۇ يولنى يورۇتۇپ، ئىسكەندەر زۇلمەت ئىچىگە كىرگەندەك، غارغا يەنى يۈزىنىڭ ئاپەت ئىچىگە كىردى. بۇ خىزىر

ئەلەيھىسسالامدىن بىشارەت بولغان يول ئىدى. پەرھاد بۇنى كۆرۈپ گويا توساتتىن ھاياتلىق سۈيىنى تاپقان دەك بولدى. ئۇنىڭدىن سوقرات يوشۇرۇنغان جاينىڭ نشانىسى كۆرۈندى. بۇ ھال قاراڭغۇ كېچىنىڭ تۈگىگىنىدەك بۇ يولنىڭمۇ ئاخىرلاشقانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. خاقان ۋە شاھزادە پۈتۈن لەشكەرلىرى بىلەن ئاتتىن چۈشتى. ئىشنىڭ ئاخىرى شۇنداق ئاجايىپ بولدىكى، ئۇلارنىڭ ئالدىدا تاشتىن ياسالغان بىر پەلەمپەي كۆرۈندى. خاقان، شاھزادە ھەم ۋەزىر ئۈچە بىلەن پەلەمپەيدىن باش-ئالتە باسقۇچقا كۆتۈرۈلگەندە، كەڭ ۋە يۈكسەك بىر قەسىرنى كۆردى. خاقان بىلەن شاھزادە داۋاملىق ئىلگىرىلەپ ماڭغىنىدا ھېلىقى قەسىرنىڭ تۆرىدە ئاجايىپ بىر دەرگاھ كۆرۈندى. ئۇلار بۇ يەردە بىردەم ئارام ئالماقچى بولغانىدى، ئۆينىڭ تۆرىدىن بۇلارنى كىرىشكە ئۈندەپ بىر ئاۋاز كېلىپ قالدى. خاقان، شاھزادە ۋە مۈلكئارا تەشۋىش بىلەن ئىچىگە كىردى. ئۇلار قەسىر ئىچىدە بىر پارچە نۇرنى كۆردى. ئۇ نۇرنىڭ يورۇقلۇقىدىن بۇ قەسىر بەيتۈل-مەئۇرغا ① ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇنىڭ بۇلۇڭىدا بولسا، سوقرات ھېكىم گويانى نۇرلۇق قۇياشنىڭ ئولتۇراتتى. ئايلانغۇچى پەلەك ئۇنىڭ ئالدىدا شاگىرت ئىدى. ئۇنىڭ جىسمىدىن پاكىز روھى كۆرۈنۈپ، شەخسىيىتىدىن بولسا، ئۇلۇغۋارلىق، ئەقىل-پاراسەت كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ئۇ زات دۇنيادىن يېشىنى تاغقا ئوخشاش سىلكىپ، ئۆز ماكانىدا تاغدەك تەۋرىمەي ياشايتتى. ئۇنىڭ پاكلىقى ياقۇتتەك روشەن، كېسىم-كېچەكلىرى تاشنىڭ ئۈستىدىكى مەرۋايىتتەك يالپىراق ئىدى. ئۇنىڭ كەڭ ئەقىل كۆكىدە جاھان بىر يۇمىلاق تاشتەك، ئۆزى بولسا، جاھان جىسمىدىكى پاكىز جان دەك ئىدى. ئۇنىڭ شانلىق، ئالىي ۋۇجۇدى بولسا، جاھاندا ئۇلۇغ ئالەمدىن بىر نەمۇنە ۋە

① بەيتۈل-مەئۇر — دىنىي رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئۇ تۆتىنچى ئاساندىكى بىر مەسچىت بولۇپ، كۆرۈنۈشى كەبىگە ئوخشايدىكەن.

نشانە ئىدى، كۆڭلى چەكسىز دېڭىزدەك كەڭ بولۇپ، دۇنيادا ئەزەلدىن ئەبەدىگىچە يۈز بېرىدىغان ئىشلار ئۇنىڭ ئالدىدا كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بۇ دېڭىز ئىچىگە سانسىز يۇلتۇزلار بىلەن تولغان يۈزمىڭلاپ ئاسمان گۇياكى سەدەپ ئىچىدىكى مەرۋايىتتەك يوشۇرۇنغانىدى. ئۇنىڭ يۈزى تەڭرىنىڭ نۇرىدىن پارلىغان ئەينەككە ئوخشايتتى. ئۇ تەڭرىنىڭ سىرلىرىنى پۈتۈنلەي بىلگەن كىشى ئىدى، ئۇنىڭ پېشانىسىدىن تامغا تەر تامچىلىرى ئالەمنى يۇلتۇزدەك يورۇتاتتى. ئۇ غاردىكى ھەربىر ئۆمۈچۈك تورى ئالدىدا ئاسمان ئۆمۈچۈكنىڭ تورلىرى بىر ئۇستۇرلاپتەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ جىسمى قىمىرلىماي بىر يەردە جىم تۇرسىمۇ، تەبىئىتى ئاسماندەك ئايلىنىپ يۈرەتتى. ئايلىنىش مۇمكىن بولمىغان جايلاردىمۇ يۈرەلەيتتى. ئۇنىڭ زاتىدىن ياخشىلىق ۋە ياۋاشلىق ئاسمىنى، يۈزىدىن بولسا بىلىملەرنىڭ شەۋكىتى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. خاقان بىلەن شاھزادە ۋە مۈلكئارا بۇ ئالىي زاتنى كۆرۈپ، يەر سۆيۈپ تەزىم بەجا كەلتۈردى. ئۇنىڭ شەۋكىتى ۋە داغدۇغىسىدىن تەنلىرى پىتاب بولۇپ، كۆڭۈللىرىگە لەرزە چۈشتى. ئۇلار بەدەنلىرى تىترەشكەن ھالدا تىك تۇرۇشتى. ئۇ ئامانلىق خەزىنىچىسى كۆزىنى ئېچىپ، ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ، ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن:

— بالايىتايەتلەردىن قورقماي، بۇ ھالاكەتلىك يولنى بېسىپ نېمە زۆرۈرىيەت بىلەن كەلدىڭلار؟ — دەپ سورىدى.

ئۇلار بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىشكە تىلى كەلمەي بېشىنى ئېگىپ تۇرۇشتى. ئۇ زات شاھزادە بىلەن خاقانغا قاراپ:

— سىلەر تالاي رىيازەتلەرنى چەكتىڭلار، تەڭرى شەكسىز مۇكاپىتىنى بېرىدۇ. سىلەرگە يول بويى بىر تالاي خەزىنىلەر نېسىپ بولدى. بىز تەرەپكە كېلىشتە يەنە كۆپلىگەن قىيىنچىلىقلارنى تارتتىڭلار، شۇنداقسىمۇ ھېسابسىز ئۈنچە-مارجان، ياقۇت-مەرۋايىتلار، قىممەتلىك ماللار، سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇزۇكى، جەمشىدىنىڭ جامى قاتارلىقلارغا ئېرىشتىڭلار، بىز يەنە سىلەرگە ئىككى گۆھەر

تاپشۇرمىز، بۇنىڭ بىرى، شۇنىڭدىن ئىبارەتكى، — دەپدى ئۇ خاقانغا قاراپ، — سەن ئۇزۇن ئۆمۈز كۆرسەن، يەنە تۆپىلىگەن مەملىكەتلەر-نى ئىشغال قىلسەن. ئاتا-بوۋىلىرىڭغا قارىغاندا سېنىڭ ئۆمۈرۈڭ ئۇزۇن، دۆلىتىڭ زىيادە بولىدۇ. يەنە بىرى، بىر تامغا بولۇپ ئۇ ناھايىتىمۇ خاسىيەتلىك. ئەگەر دۇنيادا ئۇزۇن يىللار ياشىساڭ، ساڭا بىر كېسەل ياكى ئاجىزلىق يۈزلەنسە ۋە ياكى قېرىلىق يەتسە، شۇ تامغىنى ئاغزىڭغا سېلىپ، سۈيىنى يۇتساڭ، كېسەلنىڭ ساغلاملىققا ئالمىشىدۇ، ئاجىزلىق قۇۋۋەتكە ئايلىنىدۇ. قېرىلىق تامامەن يوقىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا يىگىتلىك مۇقىملىشىدۇ، — دەپدى. ئاندىن مۈلكئاراغىمۇ ياخشى بىشارەتلەرنى بېرىپ، — سەنمۇ تالاي جايلارنى تارتىپ، قىيىنچىلىقلار بىلەن بۇ تەرەپكە كەلدىڭ. شاھ قانچە مۇددەت تەختتە ئولتۇرسا، سەنمۇ ئۇنىڭغا شۇنچە مۇددەت ۋەزىرلىك قىلغىسەن. قاچانكى ساڭا قېرىلىقتىن قىيىنچىلىق يەتسە، شاھ سېنى ئاشۇ تامغىدىن بەھرىمەن قىلغاي. لېكىن ئالدىڭلاردا بىر خەتەر بار. بۇنىڭدىن ھەممىڭلار ھەزەر قىلىشىڭلار كېرەك. بۇ خەتەر تۆت ئاناسىرنىڭ ئىچىدىكى ئىككىسى، يەنى شامال بىلەن سۇدىن كېلىدۇ. بۇ خەتەرلەردىن كۆپ قىيىنچىلىقلارنى تارتىسەلەر، بىراق ئۇلۇغ تەڭرى سىلەرنى ئۇنىڭدىن خالاس بولۇشقا نىسپ قىلغۇسى. ئەقلى قىياسىم بىلەن ئېيتسام، بۇ خەتەرلەر ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن بەش يۈز يىلغىچە ئۆمۈر كۆرۈسەلەر، — دەپ ئۇلارغا خۇش خەۋەرلەرنى يەتكۈزدى. ئاندىن ئۆزرە سوراپ، خاقان بىلەن مۈلكئارانى ئۇزاتتى: كېيىن شاھزادىنى «يېقىنراق كەلگىن» دەپ، ئۆز ئالدىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن سىرداشتى. ئۇ كۆزىنى ئېچىپ، شاھزادىنىڭ جامالىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرۈپ كۆپ ئەھۋال سورىدى. يەرھاد ئورنىدىن تۇرۇپ تەزىم بەجا كەلتۈردى. بىلىمدار ھېكىم سوقرات ئۇنىڭغا:

— ھەي ۋۇجۇدى قاينۇ-ئەلەم بىلەن يۇغۇرۇلغان، پېشانىسىگە ئەزەل قەلىمى بىلەن ئاشقىلىق يېزىلغان يىگىت، خۇش كېلىپسەن،

ياخشى كېلىپسەن. قەدىمىڭ بىلەن بۇ قاراڭغۇ ئۆيۈمنى روشەن قىلىدىڭ. مىڭ يىلدىن بۇيان مۇشۇ تاغلار ئارىسىدا قەدىمىڭگە ئىنتىزار بولۇپ كەلگەندىم. خۇداغا شۈكرى، بۈگۈن سېنى كۆرۈپ كۆزۈمنى يۈزۈڭ بىلەن يورۇتتۇم. ئەمدى ئۆز سۆزۈمگە كېلەي. ۋاقىتم قىس، ئاخىرەت يولغا كېتىۋاتىمەن. بۇ پانى جاھان ھەقىقەت ئەھلىنىڭ زىندانىدۇر. ئەگەر ئىسكەندەرنىڭ مەملىكىتىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ، نۆھتەك ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرسەڭمۇ، ئۇنىڭ ئاخىرى يوقالماقتىن ئىبارەتتۇر. ئىنسانلار ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ئەمرىگە ئىتائەت قىلىپ، باشقا ھاۋايى-ھەۋەسلەردىن كېچىدۇ. تەڭرى ئىنسانلارنى ئەنە شۇ مەقسەت بىلەن ياراتقان، باشقا ھەۋەسلەردىن كېچىپ پەقەت ۋىسال يولغا كىرگەنلەرلا ھەقىقىي ئاشىق ھېسابلىنىدۇ. ۋىسالدىن ئۆزگە ھەۋەس يولىنى ئۆزگەنلەرلا ھەقىقىي ئاشىق ئىكەندۇر. ئاشۇنداق ئاشىقنىڭ ۋىسالغا ئۈمىد باغلىشى ئەبىدىي دۆلەت ۋە مەڭگۈلۈك بەختكە سازاۋەر بولغانلىقتۇر. لېكىن بۇ ئىستەككە، يەنى ئالىي دۆلەتكە يېتىش قىيىن. بۇ يولدا كۆپلىگەن غەم ۋە دەرد، ئەلەملەر بار. ئەمما ئۇ ئىككى قەدەملىك يول بولۇپ، ھەر بىر قەدەم يولنىڭ مۇساپىسى مىڭ يىلدۇر. ئەگەر كىشى بۇ يولغا كىرسە ئاخىرىغا يېتىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇ يولنىڭ بىرىنچى قەدىمى ئۆزلۈكنى يوقىتىش؛ ئىككىنچى قەدىمى بولسا ئۇنىڭ ئەسلى زاتىنى تېپىش، دەريانىڭ تېگىگە يەتمىگۈچە نەگداشسىز گۆھەرنى قولغا ئالغىلى بولىمىغىنىدەك، كىمكى ئۆزلۈكىدىن كەچمىسە، ئۆزىنىڭ ئەسلى زاتىنى تاپالمايدۇ. ئاۋۋال ئۆزىدە مەجازى ئاشىق ھاسىل قىلىش ئۆزلۈكتىن كېچىشنىڭ بىرىنچى چارىسىدۇر. بۇ غەم كېچىسىگە گىرىپتار بولغان كىشىگە نىسبەتەن گويىكى تاڭ قاراڭغۇلۇقى ئۆرگۈپ كەتكەندىن كېيىن قۇياش پارلاپ چىققىنىغا ئوخشايدۇ. نەزمە:

مەجازى ئاشىق بولدى سۈبھى ئەنۋەر،
ھەقىقىي ئاشىق ئانجا خۇرشىدى خاۋەر.

مەجازى ئاشىق كىشىنى خارلىق ۋە غەمكىنلىككە سېلىپ، ئۇنىڭ تېنىنى ئۆزىنىڭ ھارارىتى بىلەن ئوت-چۆپنى كۆيدۈرگەندەك كۆيدۈرىدۇ. ھەقىقىي ئاشىق چاقىمىنىڭ بىر ئۇچقۇنى بىلەن ئۇنى كۈل قىلىدۇ. سېنىڭ ئالدىڭدىكى ئاشىق-مەجازى ئاشىق بولۇپ، ئۇ پۈتۈن ۋۇجۇدۇڭنى كۆيدۈرىدۇ. پۈتۈن ئالەمگە شۆھرىتىڭنى تولدۇرۇپ ئىشقىڭنىڭ ئونى ئالەمنى روشەنلەشتۈرگىنىدەك، كۆپكۆك ئاسماننىمۇ مۇنەۋۋەر قىلغۇسىدۇر. نەزمە:

تولا قىلغاي غەمى ئىشقىڭ جەھانىنى،
جەھانىنى، يوقكى توققۇز ئاسماننى.

قەيەردە بولمىسۇن ئاشىق ئىچىدە تەنھا قالغان كىشى يولۇڭدا كۆز نۇرىنى چاڭغا ئايلاندۇرىدۇ. ئاھىڭنىڭ ساداسى توققۇز يەلەكنىڭ تاقىقىغىچە يېتىپ، سېنىڭ ھەقىقىدىكى گەپ-سۆزلەر يەتتە ئىقلىغا تولىدۇ. ئاشىق ئەھلى ۋە ئۇلارنىڭ قوشۇنلىرىغا سەردار ۋە ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە پادىشاھ بولالايسىن. مەجازى ئاشىق بىلەن جېنىڭنى ئۆرتەپ، بارلىقىڭنى يوقلۇق سېلىدا ئېتىنچايسىن. شۇنداق قىلغىنىڭدا ھەقىقىي ئىشقىڭنىڭ شامىلى ساڭا خۇش پۇراق ئېلىپ كېلىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن ئەسلى مەشۇققا يېتىپ، مەجازى ئاشىق ھەقىقىي ئىشقىغا ئۆزگىرىدۇ. ۋۇجۇدۇڭ ھوشسىزلىق بىناسىغا يېتىپ، ئىشقىڭنىڭ ئاخىرى كۆلۈپ، ئەبىدىلىك مەملىكىتىدىكى ھەقىقەت تەختىگە چىقىپ بەختىيارلىققا ئېرىشسەن. جاھان خەلقى بەختىيارلىقىنى ۋە جاھانگىرلىكىڭنى كۆرۈپ، ئاتاڭدەك يۈز مىڭلىغان خاقانلار ۋە قەيسەرلەرنى ئېسىدىن چىقارغاي، ئاشىقلىق يولىدىكى ياخشى نامىڭ ۋە سۈپەتلىرىڭ جاھاندا ئەبىدىي قالغاي، — دېدى.

ئۇ ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇچى تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا قاراپ، شاھزادىگە بىرقانچە دۇئانى ئۆگەتكەندىن كېيىن مۇنداق دېدى:
— ئالدىڭغا قانداق بالايىئاپەت كەلسە، يۇقىرىقى دۇئانى

ئوقۇپ، تەڭرىگە يۈزلەنسەك، ھەممە بالالاردىن ۋە توسقۇنلۇقلاردىن قۇتۇلسەن. يەنە جاھاننەما ئەينىكىنىڭ ۋەقەسى بۇ جايغا كېلىشىڭنىڭ سەۋەبى بولغانىدى. سەن ھېلىقى تۆمۈر ھەيكەلگە ئوق ئۈزدۈك. ئوقۇڭ ئۇنىڭ ئەينىكىگە تېگىپ، كۆكسىدىن ئۆتۈپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئىسكەندەرنىڭ تىلىسىنى ئاچتىڭ. ئاۋۋالقى ئەينەكنى كۆرۈپ، كۆز-يېشىڭنى چاچقاندىڭ، كېيىن بۇ ئوق بىلەن ئىسكەندەرنىڭ تىلىسىنىمۇ ئاچتىڭ. بۇ جايدىن قايتىپ چىن شەھىرىگە يەتكىنىدە ئۇ ئەينەكنى قايتىدىن كۆرۈشنى خالايسەن. ئۇنىڭ ئارقىسىغا يېزىلغان خەتنى ئوقۇيسەن ۋە ئەينەكتىن خەتتە كۆرسىتىلگىنىدەك ئىنتايىن گۈزەل بىر سۈرەت ساڭا ئايان بولىدۇ. ئۇنى كۆرۈپ ئىشقا ئالاسىغا مۇپتىلا بولىسەن. ئاشقىلىقنىڭ شۇنىڭدىن باشلىنىدۇ. كېيىن ئۇ ئەينەككە قانچە قارساڭمۇ، ئۇنىڭدىن ھېچنەمە كۆرۈنمەي قالىدۇ. سەن ئۇ سۈرەتكە مەپتۇن بولۇپ قالسەن. ئىشلىرىڭنىڭ يېنى ئۇچىغا تۈگۈن چۈشىدۇ. تەدبىر ئەھلى بولغان دانالار بۇ تۈگۈننى يېشىشكە ئاجىز كېلىدۇ. ئەزەل قەلىمى پېشانەڭگە يازغان ۋەقەلەر ئالدىڭغا كېلىدۇ. ئەھۋالنىڭ قانچە ئېغىرلاشمىمۇ، قەلبىڭنىڭ ئاھى پەلەككە يەتسىمۇ پايدىسىز. تەلەپ قىلغان مەھبۇبەڭ قوشۇن تارتىپ سېنىڭ كۆڭلۈڭنى شۇنداق مەغلۇپ قىلىدۇكى، ئەگەر ئۇنىڭدىن بىر دەم خەۋەردار بولالساڭ مېڭ يىل پادىشاھ بولغىنىڭدىن ئارتۇقراق خۇشال بولىسەن. مەن ئەمدى سەن بىلەن خوشلىشىمەن. تەڭرىنىڭ مۇرادىڭغا يەتكۈزۈشىنى ئارزۇ قىلىمەن. گاھىدا ئىشقا ساڭا ھۇجۇم قىلغاندا بىر ئاھ بىلەن مېنى سېغىنىپ ئەسلىڭە يەسەن.

ۋاقتىكى، ئۇ دانا ھېكمەت سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، كۆزىنى مەڭگۈگە يۈمدى. بۇنى كۆرگەن پەرھاد ئۇنىڭ ھىجراندا پەرياد چەكتى. سوقرات ھېكمەت بولسا، سۈھەيلا ھېكمەت كىرگەن ئاشۇ ئۇزۇن يولغا كىرىپ كەتتى (ۋاپات بولدى). پەرھاد كۆزىدىن ئەلەملىك ياشلىرىنى تۆكتى. ئۇنىڭ ۋە ئۆزىنىڭ ئەھۋالىغا ماتەملىك كىشىلەردەك داد-پەرياد سېلىپ يىغلىدى.

ئەھۋالنى كۆرگەن خاقان دەرھال مۈلكىئارنى چاقىردى. ئۇلار تاشقىرىدا تۇرۇپ بىلىدىغان ھېكمەت بايان قىلغان سۆزلەرنى ئاڭلىغان، ئۇنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنىمۇ سەزگەندى. شۇڭا دەرھال بىرنەچچە دانا ۋە ئاقىللارنى چاقىرىپ ئۇ بىلىدىغان ئىشنى ئاخىرىغا يەتكۈزۈپ، دەپنە قىلدى. ئۇنىڭ قەبرىستانلىقىغا ۋەخپە بەردى. ئاندىن شۇ تاغنىڭ ئەتراپىنى شەھەرگە ئايلاندۇرۇپ، ئاۋات قىلدى.

شاھزادە پەرھاد بۇ ئىشلارنى تۈگىتىپ، بۇلاق بېشىغا قايتتى. خاقان بىلەن پەرھاد لەشكەرلەرنىڭ ئارىسىغا كىرىپ كەلدى. لېكىن خاقان ئۆز ھالىدىن غەم قىلمىغىنىدەك، پەرھادمۇ ئۆز ئەھۋالىدىن خۇشال ئەمەس ئىدى. نەزمە:

سپاھ ئىچرە چۈشۈپ خاقانۇ پەرھاد،
نە بۇ ئۆز ھالىدىن غەمكىن، نە بۇ شاد.

قۇياش سوقراتى يەردىن ئورۇن ئالغاندا، كېچە لوقمانى ئۆزىنىڭ ئادىتىنى كۆرسەتتى. ئۇ پەلەكنىڭ رەڭگىدىكى قارا كىيىمىنى كىيىپ، كۆز ياش تۆكۈپ، ھازا ئېچىپ، ماتەم تۇتتى. شاھزادە بىلەن خاقان سوقراتتىن ئايرىلغانلىقىدىن ھەسرەت چېكىشتى. لېكىن چىن مەملىكىتىگە قايتىش ئىستىياقى ئۇلارنى دەردتىن خالاس قىلدى. ئاندىن كېيىن مۇرادىغا يەتكەن ۋە مۇرادىغا يېتەلەنگەنلەرنىڭ ھەممىسى بىرقانچىدىن ئاچچىق قەدەملەرنى ئىچشكە كىرىشىپ، بەزمە تۈزدى. نەزمە:

كەل، ئەي ساقىيۇ ھېكمەت ئەيلە ئايىن،
ماڭا تۇتقىل مەيى مەمزۇج رەڭگىن،
قەدەھ سەز چەشمەسىغە سالىبان چۈش،
مېنى قىل جۇشىدىن بىر لەھزە خامۇش.

※ ※

سرلار مەنلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن
بېشارەت بىرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ۋە
مېھرى-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ئىمىر مرزا ئىلىشىرىز ئاجايىپ يېقىنلىق ۋە تەسىرلىك
قىسسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

ئەلەقسە، تاڭ سەھەرنىڭ بۇلىقى پارلاپ، پەلەك گۈلشەنلىرىنى
مۇنەۋۋەر قىلدى. پەلەك يۇنانى سۈزۈلۈپ، قۇياش خاقانى قوشۇن
تارتتى. خاقان، پەرھاد ۋە پۈتۈن لەشكەرلەر چىن مەملىكىتىگە
قايتىشنىڭ تەرەددۈتىنى قىلىشقا چۈشتى. خەزىنىلەرگە ئىشەنچلىك
كىشىلەرنى قويۇپ، ھەر بىر خەزىنىچىگە مىڭدىن ئارتۇق ياردەمچى
بەلگىلىگەندىن كېيىن، چىن مەملىكىتىگە قاراپ يولغا چىقتى.
ئۇلارنىڭ يولدا كۆچۈشتىن باشقا ئىشى يوق ئىدى. كېچىنى كېچە،
كۈندۈزنى كۈندۈز دېنەي يول بېسىپ، ئاخىرى خاقانى چىن خۇددى
پەيغەمبەر دىندارلار مەملىكىتىگە يەتكەندەك، چىن مەملىكىتىگە
يېتىپ كەلدى.

مەملىكەتنى بېزىگۈچى شاھ شەرەپ بۇرچىغا ئاي كېلىپ
ئولتۇرغىنىدەك، ئۆزىنىڭ سەلتەنەتلىك تەختىگە چىقىپ ئولتۇردى.
پەرھاد مۇ ئۆز جايىدىن ئورۇن ئالدى. لېكىن ئۇنىڭ كۆڭلى ھېلىقى
ئەينەكنى كۆرۈش ئىستىكىدە ئەسلا تىنجىمىدى. پەرھاد دەرھال
ئاقچۇچنى سوراپ، خەزىنىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى-دە، تاقەتسىزلەنگەن
ھالدا ئالدىراپ ئەينەك تەرەپكە يۈگۈردى. بىللۇر ھەيكەلنى
كۆرگىنىدە ئۇنىڭ قايغۇلۇق كۆڭلىگە شادلىق يۈزلىنىپ، سۆيۈندى.
ئۇ لاتاپەت قۇتسىنى، ياق لاتاپەت قۇتسىنى ئەمەس، بەلكى
بالايىتاپەت قۇتسىنى چۈشۈرۈپ، خەزىنىچىلەردىن ئۇنىڭ ئاقچۇچنى
ئېلىپ، يۈز مىڭلىغان بالالارنىڭ تۈزىقىغا ئېلىندى. ئۇ ئاقچۇچ يالقۇن
شەكلىدىكى تىلىنى سوزۇپ، زەنجىرلىرى قۇلۇپنىڭ ئاغزىنى مەھكەم
ئۆتۈپ، ئۇنى ئاچماسلىققا ئىشارەت قىلاتتى. ئاقچۇچ بولسا قۇلۇپ
ئىچىدە يۈز قېتىم تولغىنىپ، «بۇ خەتەرلىك ئويۇڭدىن كەچ!»

دېگەندەك قىلاتتى. ئەمما ھېچكىم ئەزەلدىن يېزىلغان تەقدىردىن
قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. شاھزادە پەرھاد ساندۇقنى ئېچىپ ئەينەكنى
چىقاردى. قۇياش كۆزگۈسىگە ئوخشاش بۇ ئەينەك جەمىشنىڭ
جامىدەك پۈتۈن جاھاننى كۆرسەتتى. پەرھاد ئەينەكنىڭ يۈزىگە
نەزەر تاشلىدى ۋە كۆڭلىگە ھەيرانلىق ئۇچقۇنى چۈشتى. ئەينەكتە
ئاجايىپ چىرايلىق بىر دەشت كۆرۈندى، دەشتنىڭ سەھنىسىدە
ئوت-چۆپ، گۈل-گىياھلاردىن باشقا ھېچنەرسە كۆزگە چىلمىدى.
ئۇ يەرنىڭ گىياھلىرى كۆك دات باسقان نەشتەردەك، گۈللىرى
ئاشىقلار قېنىدىن رەڭ ئالغان زەنجىردەك، سۇمبۇلنىڭ ھەر بىر
بوغۇملىرى چىدام ۋە ئەقلىنى ئوۋلايدىغان بىر تۈزۈلۈشكە ئىدى.
كۆك ئاسمان كۆكەرتكەن بىنەپشەلەر ئەقىل بويىنى ھالقىغا
ئوخشاش تارتقاندەك، نەرگىس گۈللىرى تەقۋا ئەھلىنى مەست
ۋە ھوشسىز قىلىش ئۈچۈن شاراب جامىنى ئۇزاتقاندەك، لاللىرى
جان ۋە جاھاننى، بەلكى كۆڭۈل داغلىرىنى كۆيدۈرۈشكە ئوت
ياققاندەك، تۇپراقلىرى ئەلنىڭ روزغارىنى قارا قىلىش ئۈچۈن تەبىئەت
مۇشكىنى چاچقاندەك، ئۇ يەردىكى سەۋسەن گۈللەر: «بۇ
يەرگە كەلگەن ھەر بىر ئەركىن كىشىنىڭ «الى شۇنداق بولىدۇ»
دېيىشكە تىل ئاچالمىغاندەك، دەۋر بۇ يەردە ئارمان ۋە پەرمانسىزلىق
گۈللىرىنى كۆكەرتكەندى. قاتتىق چىققان قۇيۇن تىلىنى سوزۇپ،
باشتىن-ئاخىر سەرگەردانلىقلاردىن بەلگە كۆرسەتتەتتى. يەنە
بۇ ۋادىنىڭ قىرغاقلىرىدا ئايرىلىش تاغلىرىدەك قاتتىق تاغلار
كۆرۈنەتتى. ئۇ تاغلار ئاياغلىرىنى يەرگە مۇستەھكەم تىرەپ،
بېشىنى يەلەككەچە كۆتۈرگەندى. پەلەك بۇ تاغلارنىڭ ئۇزۇنلۇق
سۈپىتىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن ئۇنى دۇنيا دېڭىزىغا لەڭگەر قىلىپ
تاشلىغانىدى. بۇ تاغنىڭ ئوتتۇرىسىدا سانسىز خەلق تاغقا ھۇجۇم
قىلىپ، ئېرىق قېزىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا
گوياكى ئۆزى بىلەن ئويۇم-ئوخشاش بىر ياش يىگىتنى كۆردى.
يىگىت توپلانغان خەلقنىڭ ئىچىدە مىتىن ئۇرۇش ماھارىتىنى نامايان

قىلىپ، تاغنى كەسمەكتە ئىدى. شۇ چاغدا تاغ ئىچىدىن كۈچلۈك سەل كەلگىنىگە ئوخشاش ئاتلارغا مىنىشكەن ئاي يۈزلۈك بىر توپ گۈزەللەر يېتىپ كەلدى. ئۇلار تۈرلۈك-تۈمەن ياقوت، مەرۋايىتلارنى تاقاپ بېزەنگە ئىدى. ماڭلايلىرى گۈلدەك، كىرىپكىلىرى ئۇ گۈللەرنىڭ تىكىنىدەك ئىدى. كېلىۋاتقان بۇ قىزلارغا بىر گۈل يۈزلۈك گۈزەل باشلىق ئىدى. ئۇنىڭ مىنگەن ئېتىنىڭ ئالدىدا پەلەك ئېتى ئاقساق قالاتتى. رۇخسارى ئالدىدا قۇياشنىڭ چىرايى خىجالەتتە قالاتتى. نەزمە:

بارى چابۇكسەۋارۇ ماھى پەيكەر،
جەۋاھىردىن بېرىپ پەيكەرگە زىيۋەر.
جەبىنلەر گۈل-گۈلۈ كىرىپكىلەرى خار،
قايىلار كەڭ-كەڭ ئاغىزلىرى نار.
ئۇلارغە شاھى سەرۋەر گۈلتۇزارى،
دېمەكى گۈلتۇزارى، شەھسەۋارى.
سەمەندى سەيرىدىن كۆك تەۋسەنى لەڭ،
قۇياش رۇخسارى ئالدىدا خىجىل لەڭ.

ئۇ قۇياش بىلەن شاھمات ئوينىغاندەك، ھەر قېتىمدا توپنى ماڭدۇرۇپ ئاتنى سەكرىتىپ، ئۇنى ھەر سائەتتە يۈز قېتىم مات قىلاتتى. باشتىن-ئاخىر جاھاننى ئۆرتەپ، ئالەمگە ئوت سالاتتى. قىزلار توپىغا ئايدەك، بەلكى ئالەمنى زىننەتلىگۈچى قۇياشتەك نۇر ياغدۇراتتى. ئۇ ئات ئۈستىدە قەلبىلەرگە ئوت يېقىپ ئەتراپنى تاماشا قىلىپ، ئېتىنى شامالدىك چاپتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. دەل شۇ پەيتتە پەرھاد ئەينەكتىن ئۆزىنىڭ شەكلىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇنىڭ شەكلى ھېلىقى گۈل يۈزلۈكنىڭ جامالىنى كۆرۈپ، تام سۈرەتلىرىدەك قېتىپ، ئوۋلانغان قۇشتەك ئىگرپ، يېقىلدى. ئەينەكتىكى ئۆز شەكلىنىڭ يىقىلغانلىقىنى كۆرگەن پەرھادتا شۇ گۈزەلنى ئېنىق كۆرۈش ھەۋسى قوزغالدى. ئەينەكنى كۆز ئالدىغا

يېقىنراق كەلتۈرۈپ، ئاشۇ نۇر چاچقۇچى قۇياشنىڭ جامالىغا قارىدى. پەرھاد ئەينەكتىكى ئۆز شەكلىگە ئوخشاش پەرياد چېكىپ، گويا جېنى تېنىدىن ئايرىلغاندەك، يەرگە يىقىلدى. ئۇ تام سۈرىتىدەك تىلسىز، ئەينەكتىكى شەكىلدەك ھوشسىز ياتاتتى. خەزىنە خادىملىرى پەرھادنىڭ ئېغىر ئەھۋالىنى كۆرۈپ خاقانغا دەرھال خەۋەر يەتكۈزدى. خاقان بۇ ئەھۋالنى ئاڭلاپ خەزىنە تەرەپكە قاراپ يۈگۈردى. پەرھادنى ئۆلدى، دەپ ئويلىغان ئانىسىمۇ چېچىنى چۈۋۈپ، بەزىدە يۈلۈپ، پىنغان چېكىشكە باشلىدى. مۈلكئارا پەرھادقا ئاتا بەگ ئىدى. شۇڭا پەرھادنىڭ ئۆز ئانىسىدەك نالزار قىلدى. مۈلكئارانىڭ بەھرام ئىسىملىك بىر پەرزەنتى بار ئىدى. ئۇ پەرھاد بىلەن تەڭداش، سىرداش ۋە ئىمىلداش ئىدى. تەرىقەت بابىدا بولسا، قېرىنداش ئىدى. بەھرام پەرھادنى بۇ ئەھۋالدا كۆرۈپ ياقىسىنىڭ ئورنىغا كۆكسىنى چاڭ قىلدى. شاھزادە نۇرى ئۆچكەن شامغا ئوخشاش ياتاتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلغان كىشىلەر پەرۋاندىدەك ئايلىنىپ، نالزار قىلىشاتتى. پەرھاد بىر كېچە-كۈندۈزگىچە ھوشىغا كەلمىدى. يۈگۈرۈك شامال تاڭنىڭ بېغىنى يەلپۈگەندە ئەتراپقا تارقالغان خۇش يۇراق پەرھادنىڭ دىمىقىغا ئۇرۇلدى. ئۇ ھوشىغا كېلىپ، كۆزىنى ئاچتى، كۆز يېشىنى سەلدەك تۆكۈپ يىغلاۋاتقان ئەتراپتىكى جامائەتنى كۆردى. مۈلكئارا يىغلاپ تۇرغان بەھرامنىڭ كۆڭلىنى ياساپ ئۇنىڭغا ئاتلىق مېھرى بىلەن تەسەللى بەردى. پەرھاد ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۆزىگە ماتەم تۇنۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، خىجالەتتىن گويىكى ھاللاك بولغۇدەك ھالەتكە يەتتى. ئاتا-ئانىسى پەرھادنىڭ قايتا ھوشىدىن كېتىپ قالماسلىقىنى ئارزۇ قىلاتتى. لېكىن پەرھاد دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاتا-ئانىسىنىڭ ئايىغىغا يۈزىنى قويۇپ ئۆزرە ئېيتتى. ئۇ ئەدەب بىلەن:

— سىلەرنى ماتەمگە سېلىپ قويغۇدەك ئەھۋالغا قانداق چۈشۈپ قالغانلىقىمنى ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن، تەڭرى ئالدىدا قەسەم قىلىمەنكى، بۇ ئىش مەيلى ياخشى، مەيلى يامان بولسۇن، مېنىڭ

ئىختىيارىغا باغلىق بولمىدى، مەن رەسۋا بولدۇم، تۈگەشتىم، بۇ سەۋەبتىن سىلەرگە ئۆزۈڭلەرنىڭ مەندىن ئۇ دۇنيا- بۇ دۇنيا رازى بولۇڭلار، ماڭا قارىتا كۆڭلۈڭلەردە غۇبار قالمىسۇن، — دېدى ۋە كۆپ مالاھىلىق يەتكۈزۈپ قويغانلىقى ئۈچۈن ئەيۇ سوراپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى. گەرچە كۆزى ۋە تىلى ئۇلاردا بولسىمۇ، جېنى ۋە دىلى ئەينەك تەرەپتە ئىدى.

ئاتا-ئانىسى پەرھادنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن سۆيۈنۈپ، ساراغا قايتىشتى. پەرھاد شۇ ئۇسۇل بىلەن ئۇلارنىڭ دەرد-ئەلىنى يېنىكلىتىپ ساراغا قايتۇرۇۋەتكىنىدىن كېيىن، جان-دىلى بىلەن ھېلىقى ئەينەككە يەنە قارىدى. بىراق بۇ چاغدا ئۇنىڭدىكى سۈرەتلەر ئاللىقاچان يوقىلىپ، ئەينەك يۈزى قاراڭغۇلىشىپ قالغانىدى. بۇ ئەينەكنى ھېكم ئەسلىدە شۇنداق ياسىغان ئىكەنكى، ئۇنى كۆرۈش نېسىپ بولغان كىشىگە كۆرۈنۈشلەر كۆرۈنۈپ بولغاندىن كېيىن تىلىمنىڭ خاسىيىتى بىلەن يۈتۈنلەي بۇزۇلۇپ كېتەتتى. پەرھاد ئەينەكنى قايتا كۆرۈشتىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ، ئۆزىنىڭ مەڭگۈ قايغۇ ۋە مۇشەققەتتە قالغانلىقىنى بىلدى-دە، مۇنداق ئوي-پىكىر كۆڭلىدىن كەچتى: بېشىغا ھەممىدىن ئېغىر بىر ئىش چۈشتى. ئەمدى بۇ ئىشنىڭ قايغۇسى مېنى ئۆلۈمگە يېقىنلاشتۇردى. **نەزمە:**

ئەگەر قىلسام ئۆزۈمنى پارە-پارە،
چۈمەتلۈپ ئولماغاي ھاسىل، نە چارە.

بۇ زەئىپ جېنىم كۆيۈپ، جۈنۈنۈم ئۆرلەپ، ئەركىم كېتىپ قېلىشتىن ئىلگىرى، ئەقىل قائىدىسى بويىچە ئىشلەش ئارقىلىق بۇ ئىشنىڭ ئىلاجىنى قىلىش لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن ئاقىلانە تەكەللۇپلارنى كۆرسەتسەم شاھنىڭ كۆڭلى خۇشال بولىدۇ. يارايدىغان ئىش مۇشۇ. ئەگەر ئىشقا بالاسىغا مۇپتىلا بولۇپ تاقەتسىزلىك تۈپەيلىدىن بېشىمنى بىرەر جايغا ئېلىپ كەتسەم مەملىكەتنىڭ زىنىتى بولغان

پادىشاھ بۇنىڭغا ئەسلا سەۋرى-تاقەت قىلالمايدۇ، دەرھال يۈز مىڭ لەشكەرنى تەيىنلەپ مېنى ئىزدەيدۇ. چىن مەملىكىتىنىڭ تەرەپ-تەرىپىگە چېنىپ يۈرۈپ، ھايال قىلمايلا مېنى تېپىۋالىدۇ. ئەگەر مەن بۇ لەشكەرلەرنى كۆرۈپ، ئۇلار بىلەن جەڭ قىلسام، كۆپلىگەن بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ قېنىنى تۆكۈشكە توغرا كېلىدۇ، پولات قىلچىنى ئىشقا سالاي دېسەم، ئەلگە ۋە ئۆزۈمگە زۇلۇم قىلغان بولسەن، بىر قانچىلىغان كىشىنىڭ بېشىنى كېسىپ، گۇناھسىزلارنى ئۆلتۈرسەم قانداق بولىدۇ؟ بۇ ناھەق ئىشتىن قولۇم ناكار بولۇپ، ئاخىر چارىسىز ھالدا قولغا چۈشمەن، چىن خەلقى ماڭا نېمە يامانلىق قىلدى؟ مەن نېمىشقا ئۇلارنىڭ قان قەرزىگە بوغۇلۇپ قالسەن؟ پادىشاھ ماڭا زۇلۇم قىلسا بۇ ئىشلىرىم ئۈچۈن ئاخىر ھەقىقىي پادىشاھقا (تەڭرىگە) جاۋاب بېرىشكە توغرا كېلىدىغۇ. ئەگەر شاھنىڭ كۆزىگە كۆزۈم چۈشۈپ قالسا خىجالەتچىلىكتىن يەرگە باقماي ئىلاج يوق. خەلقنىڭ يۈزىگە قانداقمۇ قارىيالايمەن. بۇ پەقەت ئىشنىڭ بىر تەرىپى، يەنە بىر تەرىپى شۇكى، مۇبادا شاھ بۇ غەلىتە ئەھۋالنى ئاڭلاپ، خەلققە مېنى مۇھاپىزەت قىلىشنى تاپشۇرسا، ئىشىم تېخىمۇ قىيىنلىشىپ، تەدبىرلىرىمدىن ھېچقانداق نەتىجە چىقمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە «ساراڭ» دەپ پۈتۈمغا كىشەن سېلىپ قويىدۇ. ئۇ چاغدا بۇ ئىشتىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى قىلىش قىيىن. شۇنداق پەرەز قىلىشقا بولىدۇكى، جۈنۈنۈم يوقالغاندىن كېيىن، ھەرقانچە قىلساممۇ ھېچكىم ماڭا ئىشەنمەيدۇ. ئەڭ ياخشى ئۆزۈمنى بىلىپ، ئۆز-ئۆزۈمنى مۇھاپىزەت قىلىشىم كېرەك. پەرھاد يۇقىرىقى ئىشلارنى باشتىن-ئاخىر ئەقىل مىزانى بىلەن ھېسابقا ئالدى، ئەمما ئۆزىنى تېخىمۇ قىيىن ئىشقا مۇپتىلا قىلدى. ئۇ بىلىمىدىكى، ئىشقا زۇلۇم سېلىشقا باشلىغاندا، يۈزلىگەن ئاقىلنىڭ رەسمى-قائىدىلىرىمۇ بۇزۇلۇپ كېتىدۇ. **نەزمە:**

شەراب كەلتۈرگى، ساقى، ئاشقانە،
كى بولدۇم مەن ئەقىل بىرلە فەسانە.

مېنى ئىشقى فەنا بەزىمدە خاس ئەت،
ئەقىل رەنجۇ-بەلاسىدىن خەلاس ئەت.

※ ※

سرلار مەنلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن
بىشارەت بىرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقى-مۇھەببەت ۋە
مېھرى-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئۇ دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ئەمىر مرزا ئىلىشىر بۇ ئاجايىپ يېقىلغۇ ۋە تەسلىك
قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

سۆيگۈ يولىنىڭ مەخپىيەتلىكلىرىنى بىلىشكە ماھىر بولغان كىشى
ئۇنىڭ سىرلىرىنى مۇنداق ئېچىپ بېرىدۇ:

ئەلقسە، پەرھاد ئىشقى سىرلىرىنى يوشۇراتتى، لېكىن كۆزىدىن
ئاققانلىق نىشانىنى كۆرسەتتى. ئەگەر بىر ئۆيدە ئوت يانسا،
ئۇنىڭدىن چىققان تۇتۇنغا ئەجەبلىنىشنىڭ ھاجىتى يوق، ئەگەر
ئۇ ئۆيدە ئوت بولماي پەقەت تۇتۇنلا چىقسا، ئۇ ئۆينىڭ تاملىرىنى
بۇزۇش كېرەك. پەلەك كېچىسى قۇياشنى يوشۇرىدۇ، بىراق، يۇلتۇزلار-
دىن تۆكۈلگەن ياش قۇياشنى ئاشكارىلاپ قويدۇ. نەفە ① ئۆزىنىڭ
ئىپارىنى يوشۇرسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ پۇرىقى ئالەمگە تارقاپ كېتىدۇ.
لالىنىڭ غۇنچىسى ئېچىلىدىغان چاغدا ئۆز كۆڭلىدىكى يوشۇرۇن داغنى
قانداق ساقلاپ قالالسىۇن؟ بىراق، ئۇنىڭ ئېچىلغان چېغى مەلۇم
بولغاندەك، ئەسلىدىكى دېغىمۇ ئاشكارا بولىدۇ. پەرھاد گۇياكى
يالقۇنچىغان ئوتنىڭ ئۈستىنى ئوت-خەس بىلەن كۆمۈپ قويغاندەك،
ئۆزىنىڭ ئىشقى قايغۇسىنى يوشۇرغانىدى. لېكىن، ئۇنىڭ ئاھى بىلەن
كۆز يېشى يوشۇرۇن دەردىدىن ئەلنى خەۋەردار قىلىۋەتتى. ئەقىل
پەردىسىنىڭ ئىشقى ئوتىنى تىنجىتىش ۋە يوشۇرۇشقا قۇدرىتى
يەتمەيدۇ. زەررىچىلەرنىڭ قۇياش نۇرلىرىنى توسۇشقا ماجالى
يەتمەيدۇ. كۆپۈكنىڭ دەريانى ئۆز ئىچىگە يوشۇرۇۋېلىشى مۇمكىن

① نەفە — كىندىك.

ئەمەس. نەزمە:

قۇياشنى زەررە ياشۇرماق بولۇرمۇ؟
ھۇباب ئىچرە تېڭىز تۇرماق بولۇرمۇ؟

شام ئۆزىنىڭ شولسىنى پانۇس بىلەن ياپسىمۇ، لېكىن ئۇ شولا
جەمئىيەت ئەھلىگە پەردە سىرتىدىن نامايان بولۇپىرىدۇ. قانلىق
ياشنى ھەرگىزمۇ كۆز ئىچىدە مەخپىي تۇتقىلى بولمايدۇ. خۇرۇستال
شىشە سۈزۈك مەيتى ئەسلا يوشۇرالمىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش
پەرھادنىڭ ئۆز دەردى-غەپنى خەلقنى يوشۇرغىنى ئىشقى يالقۇنىنىڭ
يۈرىكىگە شىددەت بىلەن ئۇرۇلغاندۇر.

بىرقانچە كۈنلەردىن بۇيان پەرھادقا ئىشقى ئازابى شۇنچىلىك
تەسىر قىلدىكى، ئۇ ماغدۇرىدىن كەتتى، كېسەل تارتتى، زارۇ-ھەي-
ران بولدى. كۆزەتكۈچىلەرگە ئۇنىڭ ئەھۋالى گۇياكى ئوتقا
سېلىنغان گرانىت تاشنىڭ مۇمدەك ئېرىۋاتقىغا ئوخشاش مەلۇم
بولاتتى. مەرۋايىت ياشلىرى كۆزىدىن قانغا بويالغان مۆلدۈردەك
تۆكۈلەتتى. پەرھاد ئېغىز ئاچسىلا چىقىدىغان ئاھىنىڭ قارا تۇتۇنى
خۇددى لالنىڭ قارا دېغى كۆرۈنۈپ تۇرغىنىدەك نامايان بولۇپ
تۇراتتى. ئۇنىڭ سەرۋىدەك تىك ئۆسكەن قەددى-قامىتى
مادارسىزلىقتىن تالەدەك پۈكۈلدى، ئاشۇ تالدىكى ئۈزۈمنىڭ تەبىئىتىدىكى
شارابلىق خۇسۇسىيەت ئۇنىڭغا ئارقىمۇ ئارقا قان يۈتۈراتتى. ئېنى
كۈندىن-كۈنگە ئاجىزلىشىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ پىغان چېكىپ قالماستىن
ئۈچۈن ئاغزىنى قانچە بېكىتسىمۇ، لېكىن نالە چېكىشتىن باشقا چارىسى
يوق ئىدى. ئۇ بۇرۇنقى جىسمانىي قۇۋۋىتى، ساغلام كۈچى بىلەن
ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا ھەرقانچە تىرىشىمۇ، يوشۇرۇن چەككەن
ھەسرەتلىك پىغانلىرى داۋاملىق ئاشكارىلىنىپ تۇراتتى. ئەمدى ئۇنىڭ
دىمىقىغا سەۋدايلىقنىڭ پۇرىقى كېلىپ، جىسمىمۇ ھەر خىل كېسەللەرگە
ئۇچىردى. ئۇنىڭ تەبىئىتىدە جۈنۇنلۇق ئۆز ئىپادىسىنى كۆرسىتىپ،

سەۋدايلارچە سۆزلەشكە باشلىدى. سەۋرى-تاقەتتىن كۆڭلىدە ئەسەرمۇ قالماي، ئەرك-ئىختىيارى قولىدىن كەتكەندى. نەزمە:

كۆڭۈلدە قالماي سەبىرۇ قەرارى،
ئىلكىدىن باردى بارى ئىختىيارى.

ئەلقىسە، شاھ بىلەن مۈلىكئارا پەرھادنىڭ يۇقىرىقى ئەھۋالىنى كۆرۈپ، دەرد-ھەسرەت ئىچىدە كۈنسىرى باغرى ئېزىلىشكە باشلىدى. قانچە نەسەتلەر قىلدى، لېكىن ئۇنىڭغا تەسىر قىلمىدى. قانچە پىكىرلىشىپمۇ ئۇنىڭغا تەدبىر تاپالمىدى. قارىغاندا، يۈرسەت قولىدىن كېتىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ھەقتە ئەندىشە قىلىش بىلەن نەتىجىگە ئېرىشىش مۈمكىن ئەمەستەك تۇراتتى. شۇڭا شاھ پۈتۈن دانىشمەنلەرنى، تېۋىپلارنى يىغىپ كېڭەش تۈتكۈزدى. پەرھادنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا ناھايىتى ئۇزاق مەسلىھەت قىلىشتى، بۇ مەسلىھەتلەرگە بەزىلىرى قوشۇلدى. بەزىلىرى بولسا رەت قىلدى. ئاخىرى ھېكمەت ئەھلىلىرى خاقانغا تۆۋەنچىلىك بىلەن تۆۋەندىكىلەرنى مەلۇم قىلىپ:

— پەرھادنىڭ مېڭىسىگە سەۋدايلىق نۇقسان يەتكۈزۈپتۇ. كۈچلۈك ھارارەت تەبىئىتىنى ئىگىلەپتۇ. ئۇنىڭ مەجەزى يەنە مەي تەلەپ قىلىدۇ. چۈنكى مەي بىلەن ھارارەتنىڭ تېگى-تەكتى بىر، بۇ ئىككىسى قوشۇلۇپ ئۇنىڭ يالقۇنىنى كۈچەيتىپ قويۇپتۇ، — دېدى. ئۇلار يەنە تۆۋەندىكىچە كېڭەش قىلدى:

پەرھادنىڭ ئىككى-ئۈچ يېشىدىن ئون ئىككى يېشىغىچە ئىلىم تەھسىل قىلىش يولىدا بېشىنى تەپەككۈر ياقىسىغا تىقىپ ئۆتكەنلىكى، ئىككى-ئۈچ يىل مۇبازىرلىق (ھەربىي ئىلىم) نى ئۆگىنىش يولىدا كۈچ ۋە ئەقىل سەرپ قىلغانلىقى، يەنە پايانسىز خەتەرلىك يوللاردا خاقان باشچىلىقىدىكى لەشكەرلەرگە يار بولغانلىقى قاتارلىق ئىشلار ئۇنىڭ خىيالىدىن كەتسەن. بۇ ئىشلار ئۇنىڭدىكى ھارارەتنىڭ

غالب كېلىشىگە سەۋەب بولغان. يەنە بىر سەۋەبى شۇكى، چەكسىز ئوي-پىكىرلەر ئۇنىڭ نازۇك تەبىئىتىنى چۇلغاپ ئالدى. بۇ پىكىرلەر ئۇنىڭ تەبىئىتىدىن بىردەم خالى بولمىدى. يەنە ئۇنىڭ بېشىغا تىلىم ئېچىش خىيالى چۈشتى. بۇ خىيالىنىڭ ئۇرۇقىنى ئۆز كۆڭلىنىڭ چىمەنلىكىگە چېچىپ، شۇ سەۋدا يولىدا كۆپ جاپا-مۇشەققەتلەرنى چەكتىكى، بىردە ئەجدىھا ئۇنىڭ جىسمىنى كۆيدۈرسە، بىردە ئەھرىمەن دىۋە ئۇنى تۈتۈن ئارىسىدا قالدۇردى. پەرھادنىڭ نازۇك تەبىئىتى شۇنچە ھارارەتلەرگە ئۇچرىدى. شۇ ئوتلارنىڭ يالقۇنىدىن بۇ ھاغا چۈشۈپ قالغانلىقى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس. ئۇنىڭغا بۇ خىل ئەھۋاللارنىڭ يۈزلىنىشى مېڭىسىنىڭ ئاجىزلىشىغا سەۋەب بولغان. بۇ سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۇنىڭ مەجەزىدە قۇرۇق ئىسقىلىق پەيدا بولغان. ئۇنى ئىلاج قىلىپ داۋالاپ، ئەسلىگە كەلتۈرۈش كېرەك. لېكىن بۈگۈن جەۋزا ① پەسلىنىڭ ئاخىرى، شۇڭا قۇياشنىڭ ھارارىتىدىن لاللىلەرگە داغ چۈشتى، ئەتراپتىن كۆيدۈرگۈچى ئىسسىق شامال كېلىۋاتىدۇ. خەلق بۇ ھارارەتلىك شامال ئىچىدە سەمەندەردەك يۈرمەكتە. قۇياشنىڭ ئىسسىقلىقىدىن كۆكتىكى يۇلتۇزلار سىمابىتەك ئېرىپ چۈشۈشكە يېقىنلاشتى. چۆللەردىكى قۇيۇننىڭ تاقەتسىزلىك بىلەن ئايلىنىشى، يىلانلارنىڭ تولغىنىپ تۇرۇشى ئىسسىقلىقىدۇر. بۇلقلارنىڭ قايناپ چىقىشى — ھاۋانىڭ تاغ ئۈستىگە ئوت تۆككەنلىكىدندۇر. غەربتە كۆرۈنگەن كەچكى شەپەقنىڭ قىزىللىقى بۇ كۆمۈرۈلگەن پەلەكنىڭ قىزىپ كەتكەنلىكىدندۇر. بۇ ئايلىنىپ تۇرغۇچى پەلەك قىزىپ كەتكەن كۈرەكنىڭ نشانىسى بولۇپ، قۇياش ئۇنىڭ ئوت چاچقۇچى ئېغىزىدۇر. قاراڭغۇ كېچە ئۇنىڭ كۆمۈرى بولۇپ، تاڭ شامىلى ئۇنىڭ دېمىدۇر. سامان يولىدىكى يۇلتۇزلار ئۇ كۈرەكنىڭ ئۇچقۇنىدۇر. تەرەپ-تەرەپكە ئېقىۋاتقان سۇلار يەرنىڭ ئىسسىقلىقى تەر ئاققۇزۇۋاتقانلىقىدىن بەلگە بېرىدۇ. سايلار

① جەۋزا — قەدىمكى ئاسترونومىيىدە كۆرسىتىلگەن 12 بۇرۇنچىڭ بىرى.

ئارىغا بىرەر نەرسىنى پەردە قىلىپ، قۇياشنىڭ ھارارىتىدىن قېچىشقا ئۇرۇنىدۇ. ھاۋانىڭ تەبىئىتىدىكى بۇ ھېسابسىز ئىسسىقلىق پەرىھادنىڭ ئوتلۇق تەبىئىتىگە تەسىر كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ ھارارىتىنى تېخىمۇ ئورلىتىۋېتىشىدىن قورقۇش ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس ئىدى.

ئەلەقسە، ھېكىملەر «پەرىھادنىڭ قۇرۇقلۇق ۋە ھارارىتى ئېشىپ كېتىتۇ. مۇنداق ئەھۋالدا، ئۇنىڭ داۋاسى سوغۇقلۇق ۋە ھۆللۈك يەتكۈزۈشتۈر» دېگەن خۇلاسىگە كەلدى. شۇڭا پەرىھادنى «ھاۋاسى ياخشى، كېلىماتى ھۆل ۋە سوغۇق يەردە داۋالايىمىز» دەپ بىر جاينى تاللىدى. بۇ يەر دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر ئارال بولۇپ، ئۇ بەش كۈنلۈك يىراقلىقتا ئىدى. ئەقىل ئۇنى نەزىرلىمەي خىرەلىشىپ قالاتتى. ئۇ ئارالدا بىر تاغ بولۇپ، تاغدا يەتتە-سەككىز بۇلاق ئېقىپ تۇراتتى. بۇ بۇلاقلار دەريا ھاسىل قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىدا پەلەك دەرياسى ھۆكەر يۈلتۈزىدەك كۆرۈنەتتى. ئارال ئەتراپىدىكى سۇلاردىن نەملىك، تاغ ئۈستىدىكى سوغۇقتىن كىشىگە قىيىنچىلىق يۈزلىنەتتى. تاغنىڭ ئۈستى كۆز پەسلىدەك سوغۇق، بۇلاقلرى مۇز تۇتۇپ تۇراتتى. ھېكىملەر: «ئەگەر مەسلىھەت بويىچە شاھزادە شۇ تەرەپكە بارسا، كۆڭلى ئېچىلىپ، مېڭىسى ياخشىلىنىپ، مۇبارەك جىسمى ساغلاملىشىپ قالسىمۇ ئەجەب ئەمەس. ھاۋانىڭ تەسىرىدىن قورقىمىساق، ئۇنىڭ كېسلىگە ئىلاج قىلىش ئاسان بولىدۇ» دېيىشتى.

خاقان نېۋىپىلاردىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ مەسلىھىتىنى مۇۋاپىق كۆردى. دەرھال مۈلكئاراغا:

— تېۋىپلارنىڭ بۇ تەدبىرلىرىنى چۈشەندىڭ. دەرياغا قىلىدىغان بىرقانچە كۈنلۈك سەپەرنىڭ تەييارلىقىنى قىلغىن، — دەپ ئەمرى قىلدى. دانىشمەن ۋەزىر بۇ ئالىي پەرماننى ئاڭلاپ، سەپەر تەييارلىقىنى ئىشلەشكە كىرىشتى ۋە شاھزادىگە خاقاننىڭ پەرمانىنى مەلۇم قىلدى. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان شاھزادىنىڭ قايغۇلۇق قەلبى شادلىققا تولدى. ئۇ مۈلكئاراغا:

— شاھقا مېنىڭ سالىمىنى ئېيت، شاھ نېمىنى خالىسا، مېنىڭ بۇ ئالەمدىكى ئارزۇيۇمۇ دەل شۇ بولىدۇ. «شاھنىڭ ئوغلەمەن» دېيىشكە ھەددىم يوق، بەلكى ھەممە قۇللارنىڭ ئارىسىدىكى كەمتەر قۇلدۇرمەن. شاھ قەيەرگە بېرىشقا تەييارلانسىمۇ، مەنمۇ شۇ يەرگە بېرىشقا تەييار. مېنىڭ بېشىم شاھنىڭ ئايغىدادۇر. نەزمە:

قايان ئەزىم ئەتكەلى بولسا ياراغى،
مېنىڭ باشىمدۇرۇر شەھنىڭ ئاياغى.

ئەلەقسە، ۋەزىر مۈلكئارا پەرىھادنىڭ يۇقىرىقى سۆزلىرىنى خاقانغا مەلۇم قىلدى. خاقان يىغلاپ تۇرۇپ پەرىھادقا دۇئا قىلدى. ئاندىن كېيىن: — ئەمدى كېسلىرىنى تەييارلاپ، لازىملىق ئەسۋابلارنى كېمىگە بېسىڭلار، مەنمۇ دەريا تەرىپىگە بىللە چىقىشنى قارار قىلدىم، — دېدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان شاھزادە ئادەتتىن تاشقىرى سۆيۈنۈپ كەتتى ۋە قايغۇلۇق كۆڭلىگە تەسەللى تاپتى. پەرىھاد شۇ شەكىلدىكى ھىيلە بىلەن خاقاننى ئەنسىرتىمەي، مۇشۇ ئىشنىڭ باھانىسىدە ئۆز مەقسىتى ئۈچۈن سەپەر قىلىشنى كۆزلىدى. بۇ ئىش ئۆز مۇددىئاسىغا مۇۋاپىق كەلگەنلىكى ئۈچۈن كۆڭلى چەكسىز شادلىققا تولدى. قەلبى دەريادەك دولقۇنلىنىپ، لېۋى تەبەسسۇم بىلەن ئېچىلدى. لېكىن يەنىلا خامۇش ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلى دەريا دولقۇنىدەك خىياللارغا غەرق بولغانىدى. خىياللار زەنجىرى ئۇنىڭ قەلبىگە چىرمىشىپ كەتكەنىدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى، مۇھىتى بادەئى ئال،
بۇ دەريا ئىچرە ساغەر زەۋرەقنى سال.
يۈرۈر غەم بەھرىدە جىسمى ھەقىرىم،
ھەمۇل زەۋرەق بىلە بول دەستىگىرىم.

سرلار مەنلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن
بىشارەت بىر گۇجىلاردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ۋە
مېھرى-ئىتىقاد سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ئەمىر مەرزى ئىلىمىز بۇ ئاجايىپ يىغىلىق ۋە تەسلىك
قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

غەۋۋاس ئاناقلق مەنلەر مەرۋايىتىنى مۇنداق سۆزۈپ چىقتى:
ئەلقىسسە، خاقان بىلەن شاھزادە دەريا سەپىرىنىڭ
ئەسۋاب-ئۈسكۈنىلىرىنى تەييارلاپ، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى دەريا
ساھىلىغا تارتتى.

ئۇلار ئاخىرى مەقسەت مەنزىلىگە يېتىپ باردى. كۆزلىرى
دەريا مەنزىرىسىدىن بەھرە ئالدى. دەريا ئۈستىدە گويىكى ياغاچتىن
ياسالغان بىر شەھەر پەيدا بولغاندەك كۆرۈندى. بۇ خاقاننىڭ
پەرمانى بويىچە مۈلكىلەر تەييارلانغان، سەپەر ئەسلىھەلىرى تولۇق
يېتىلغان سۇ ئۈستىدىكى ھېسابسىز كېمىلەر ئىدى. دەريادىكى بۇ
كېمىلەر يىراقتىن گويىكى ھەيۋەتلىك بىر شەھەردەك كۆرۈنەتتى.
چۈنكى، تولۇق جاھازىلانغان ئىككى يۈز كېمە دەرياغا چۈشكەندى.
بۇ كېمىلەرنىڭ كەڭلىكىگە پەلەك ئۆيىنىڭ چوڭلۇقىمۇ تەڭلىشەلمەيتتى.
كېمە تۈۋرۈكلىرى پەلەككە يېتىپ، ئىككى ئوق تۈۋرۈكنىڭ ئۈچىدا
ئاي سەرگەردان بولۇپ قالغانىدى. بۇ تۈۋرۈكنىڭ بىر ئۈچى
پەلەككە سانجىلانغانىدى. تۈۋى يەر قەھرىدىكى ھۆكۈز ۋە بېلىقنى
يانجىغانىدى. تۈۋرۈكنىڭ يەلكەنلىرى ئاسمان ئەتلىسىدىن بەلگە
بېرىپ، يەلكەنلەرگە تارتىلغان ھەر بىر تاناپ ئالتۇن چاچقۇچى
قۇياشنىڭ پارلاق شولىسىغا ئوخشايتتى. ئۇنىڭ ئىچىدە نىل رەڭلىك
ئاسماندەك بىر ئۆي بولۇپ، بۇ ئۆينى پەلەك ياغاچچىلىرى
ھىيلە-ھۈنەرلەر بىلەن ئاجايىپ زىننەتلەپ، تېگىگە كاھىش
ياتقۇزۇپ، پالاسلارنى سالغانىدى. كېمە ئۆگزىسىنىڭ ئۈستىدىكى
گۈمبىزى كۆمۈرۈلگەن ئاسماندەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ ئىچىدىكى
ئەڭ چوڭ تۈۋرۈكنىڭ بىر ئۈچى دەريانىڭ قەرىگە، يەنە بىر

ئۈچى ئاسمان گۈمبىزىگە يېتەتتى. بۇ تۈۋرۈكلەرنىڭ ئۈچى بىر
ئۆينى كۆتۈرەلگۈدەك دەرىجىدە مۇستەھكەم ياسالغانىدى.
يەلكەنلىرىدىن چىققان ئاۋاز كۆككە يېتەتتى. لەڭگەرلىرىمۇ كۆك
ئۈستىدە ئارام ئالاتتى. ئۇنىڭ چىرايلىق گۈمبىزىگە ئوت، بوران،
سۇ تەسىر قىلالمايتتى. بۇ ئۆينىڭ پەلەك گۈمبىزىگە يەتكەن
ئېگىز بىر تۈۋرۈكى بولۇپ، يۇقىرىدا يۇلتۇز، تۆۋەندە ئارقان —
بۇ ئىككىسى ئىككى تەرەپتىن كۆكنى تۇتۇپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى.
يۇقىرىدا تۈۋرۈك، تۆۋەندە ئارقان بىرلىشىپ، پەلەكتە بىر دائىرنى
پەيدا قىلغانىدى. بۇلاردىن باشقا كۆكتە سەيلە قىلغۇچى بۇ
كېمىلەرنىڭ راۋانلىقى شامالدەك، يۈرۈشى سۇدىن تېز بولۇپ، كۆك
دېڭىزدا بىر يېڭى ئايدەك كۆرۈنەتتى. يەنە سەندەل ياغىچىدىن
ياسالغان بىر مىڭ بەش يۈز قولۋاق بولۇپ، سۇدا مىڭ يىلغىچە
ئۆزەلەيتتى. تېزلىكى كۈچلۈك شامالدەك، ئايلىنىشى قاينامدەك ئىدى.
بۇ قولۋاقلارنىڭ ئالدىراش ۋاقىتلاردىكى يۈرۈشى ۋە ئايلىنىشى
قۇرۇقلۇقتا قارا تورۇق چاپقاندەك تېز ۋە سەيلە تاماشا قىلغۇچىلارنىڭ
ئولتۇرۇشىغا ئەپلىك ئىدى.

خاقان بىلەن شاھزادە ئۈچۈن ئەڭ چوڭ كېمە ئۈستىگە
كەيپانلارنىڭ تەختىگە ئوخشاش بىر تەخت قويۇلدى. ئۇلار ئالاھىدە
زىننەتلەنگەن بۇ تەخت ئۈستىدىن ئورۇن ئالدى. چىن خەلقىنىڭ
ياغاچتىن ياسىغان سۇ ئۈستىدىكى بۇ شەھەرلىرى گويىكى يەنە
بىر چىن مەملىكىتىدەك كۆرۈنەتتى. كېمىلەرنىڭ تېزلىك سۈرئىتى
ۋە ئۈنىدىكى ئەسلىھەلەر تەلەپتىن يۈز ھەسسە ئارتۇق ئىدى.
يەنە ھەر بىر كېمىدە سەپەر ئەسۋابلىرى بىلەن بىللە قارۇن
خەزىنىسىدىنمۇ كۆپ خەزىنىلەر بار ئىدى. كېمىلەردە يەر ئۈستىدە
قىلىشقا تېگىشلىك ھېچقانداق ئىش قالمىغاندەك دەرىجىدە تەييارلىق
قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇلار ھەيۋەت بىلەن يولغا راۋان بولدى.
كېمىلەرنىڭ ھەرىكىتىدىن كىشىلەردە گويى چىن شەھىرىگە زىلزىلە
چۈشكەندەك ھېس-تۇيغۇ پەيدا بولدى. نەچچە مىڭلىغان كېمىچى

ھۈنەرۋەنلەر چۈشكەن قولۋاقلار كېمە ئەتراپىدا بېلىققا ئوخشاش ئۈزەتتى. قولۋاقلار ئۇلارنىڭ ئېتى بولۇپ، ئۇنىڭ تېزلىكى سۇدىن تۆتۈن چىقراتتى. پۈتۈن كېمىلەر مەقسەت تەرىپىگە قاراپ ئۈزۈپ بارماقتا ئىدى. خاقانى چىن بىلەن بىللە پۈتۈن لەشكەرلەر ۋە خىزمەتچىلەر بولۇپ جەمئىي ئون مىڭ كىشى يولغا چۈشتى. ئۇلار سۇ ئۈستىدە گويا بىر ئالەمدەك ئۈزۈپ كېتىۋاتاتتى. بۇلارنىڭ سۇدىكى شولىسى يەر يۈزىدەك، يەر ئەمەس، بەلكى كۆككە ئوخشاش كۆرۈنەتتى. دەريا يۈزى گويا ئىپاردەك قارا نىقاب بىلەن نىقابلانغانىدى. پەلەكمۇ يۈزىگە بولۇتتىن بۇنداق نىقاب تۇتالمايتتى. ئۇلار شۇ سۈرئەتتە ئارال تەرىپىگە يۈزلەندى. ئىككى كېچە-كۈندۈز يۈرگەندىن كېيىن، شامال چىقىپ، دەريادا دولقۇن پەيدا بولدى. شاھ بىلەن شاھزادە دەريا دولقۇنلىرىنى تاماشا قىلدى. دولقۇنلار ئىچىدە يۈزلىگەن قىزىق ھالەتلەر كۆرۈنەتتى. بۇ ھالەتلەر يوقالسا، ئۇنىڭ ئورنىغا مىڭلىغان ئاجايىپ-غارايىپلار پەيدا بولاتتى. ئەتراپقا نەزەر تاشلىغاندا كۆپكۆك سۇ كۆك ئاسمانغا ئوخشايتتى. سۇنىڭ قىرغىقى ئاسمان بىلەن قوشۇلۇپ كەتكەنىدى. ئەتراپتا يۈزىمىڭ خىل بېلىقلار چىرايلىق ئۈزۈشۈپ يۈرەتتى. ئەقىل بۇ بېلىقلارنىڭ ماھىيىتىنى بىلىشكە ئاجىز ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدىكى چوڭ بېلىقلار شۇنداق قوزقۇنچلۇق ئىدىكى، ئۇنى كۆرگۈچىلەرنىڭ ھوشى بېشىدىن ئۇچاتتى. سۇدىكى چوڭ بېلىقلار گويا يۈزىمىڭ تاغلار ھەر تەرەپكە يۈرۈش قىلىۋاتقاندەك، ئۇلارنىڭ تېنىدىكى نەقىشلەر دەريالارنىڭ دولقۇنلىرىدەك كۆرۈنەتتى. بۇ بېلىقلارنىڭ ھەرىكىتىدىن دەريادا گويا سۇدىن رەڭلىك ئاسمانغا زىلزىلە چۈشكەندەك تىنچسىزلىق پەيدا بولاتتى. كىچىك بېلىقلارنىڭ توپىلاڭلىرىدىن دەريا چايقلاتتى. كىچىك بېلىقلار بىلەن چوڭ بېلىقلار بىللە كۆرۈنگەندە، بۇ گويا كىشىلەرگە ئوت-چۆپلەر سەرۋى دەمەخلەر ئارىسىدا تۇرغاندەك سېزىلەتتى. تاشپاقلارنىڭ جىسمى سۇ ئۈستىدە گۈمبەز ياسىغان بولۇپ، بۇلارنى قۇرغۇچى قۇدرەت

ئىگىسى بولغان بىناكار بۇنداق بىنانى سۇدىن خاراب قىلغۇسى كەلمەيتتى. خۇددى ئاسمان گۈمبىزىنىڭ يېرىلمىغىنىدەك شۇنچە ھەرىكەتلەردىن ئۇنىڭ شىپىلىرى يېرىلمايتتى. ھەبەشلەرنىڭ يولۋاسىنى ئوۋلىغىنىدەك لەھەڭلەر بېلىقلارنى ئوۋلاپ يۈرەتتى. بېلىقلارنىڭ جىسمى قورام تاشتىن بەلگە بېرەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسى ئۆتكۈر بىر پەردىگە ئوخشايتتى، ياق، پەردە ئەمەس، بەلكى ئۆمۈر كۆچتىنى كەسكۈچى ھەرىدەك ئىدى. ئۇ، غەم قوشۇنىنىڭ خەنجىرى ۋە بالايىپەت قەلئەسىنىڭ كۈنگۈرىسى ئىدى. سۇنىڭ دولقۇنى كۈمۈشتىن توقۇلغان ساۋۇتقا ئوخشايتتى. بېلىقلار بولسا ئۇنى ئامبۇردەك ئاغزى بىلەن يۈتۈپ كېتىۋاتاتتى. لەھەڭلەرنىڭ ئەتراپىدىكى دولقۇنلار ئەجدىھا ئەتراپىغا چۈمۈلە ئولاشقاندەك بىر ھالەتتى شەكىللەندۈرگەنىدى. ئەتراپتا سۇ ئارىسلانلىرى كۆرۈنەتتى. ئۇلار بىرەر تەرەپكە ئۈزگەن ۋاقتىدا ناخشا ئېيتقاندەك ئاۋاز چىقراتتى. سۇدىكى ئىككى تاشپاقا جىسمىنىڭ بىر-بىرىگە تېگىپ كېتىشى تاغنىڭ-تاغقا ئۇرۇلغىنىدەك مەلۇم بولاتتى. بۇ كەڭ دەريا ئىچىدىكى جانىۋارلار قۇرۇقلۇقتىكى ھايۋانلاردىنمۇ كۆپ ئىدى. دەريادىكى دولقۇنلار تىنچمايتتى. گويا ئۇلارنىڭ ئۈستىدە يارانقۇچىنىڭ قولى توزاق يايغانىدى.

ئەلقسىسە، خاقان بىلەن شاھزادە ئەتراپتىكى سانسىز ئاجايىپ-غارايىپلارنى كۆرۈپ كېتىۋاتاتتى، تۇيۇقسىز ئاسمان بالاسى باشلاندى. ئىنتايىن خەتەرلىك بوران چىقىشقا باشلىدى. جەنۇب تەرەپتىن قاتتىق بوران كېلىپ، دەريا ئۈستىگە قۇيۇن ھۇجۇم قىلدى. دەريادا كېتىۋاتقانلارغا قورقۇنچ چۈشتى. قېرى كېمىچىلەر «بىز مۇنداق بالايىقازانى كۆرۈپ باققان ئەمەس. بۇنداق بالا ھەر يۈز يىلدا بىر قېتىم يۈز بېرەتتى. بۇنىڭدا ياخشىلىقتىن دېرەك يوق» دەپ ياقىلىرىنى يىرتىشتى. دەرھال يېڭى ئاي قولۇنىدىنمۇ تېزىرەك ئۈزەلەيدىغان بىر قولۋاقتى كەلتۈرۈشتى. بوران كۈچىشتىن ئىلگىرى شاھ بىلەن شاھزادىنىڭ بۇ قولۋاقتا چۈشۈۋېلىشىنى سورىدى.

پەرھاد ئورنىدىن تۇرۇپ ئەمدىلا قولۋاقتا چۈشۈشىگە دولقۇن كۈچىيىپ كېلىپ چوڭ كېمىگە شۇنداق ئۇرۇلدىكى، چوڭ كېمە بىلەن قولۋاقتى بىر-بىرىدىن ئايرىپ تاشلىدى. شاھ چوڭ كېمىدە داد-پەرياد چېكىپ قالدى. بوران شاھزادە چۈشكەن قولۋاقتى ھەيدەپ كەتتى. شاھ بىلەن شاھزادىنىڭ ئارىلىقى يىراقلىشىپ، كۆرۈشكە مۇمكىنچىلىك بولمايدىغان، قارىسى كۆرۈنمەيدىغان ھالەتكە يەتتى. بۇلارغا شۇنداق جۇدالىق چۈشتىكى، گويا جاھاننى توپان باستى. دەريا چاقىلىپ سۇ پەلەككە ئۆرلىدى. يۈز تۈمەن دولقۇنلار بىر-بىرىنىڭ ئارقىسىدىن تۇرۇلۇپ كېلەتتى. دولقۇن ئەۋجى ئارقا-ئارقىدىن كۆككە يېتىپ ھەر بىر تاغدىكى دولقۇن يەردىن كۆككە چىقىپ، يەنە كۆكتىن يەرگە چۈشەتتى. يۈز تۈمەننىڭ دولقۇنلار ئاسمان يۈزىگە تەستەك ئۇراتتى. كۆككە تېگۈۋەرگەن شۇنداق تەستەكلەردىن ئاسمان كۆكرىپ قالاتتى. قۇيۇن كۆكلەرگە كۆتۈرۈپ تاشلىغان ھەر بىر كېمە دەريا ئۈستىدە خەشەكنەك چېچىلىپ، لەيلەپ يۈرەتتى. كېمىلەر بىر-بىرىگە قېتىلماي، كېمىدىكىلەر بىر-بىرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىشمەي قېلىشتى. كېمىلەر ئاسمانغا چىققاندا ئۇنىڭ ئوق تۈۋرۈكى ئاسماندىن تۈگۈلۈك ئېچىۋېتەتتى. بۇ تۈگۈلۈكلەردىن ئاسمان يۇلتۇزلىرى بەلگە بېرىپ تۇراتتى. سۇ كۆك بىلەن شۇنداق توقۇنۇشقاندىن كېيىن، پەلەك گۈمبەزلىرىنىڭ شىپى ئاجراپ چۈشتى. بېلىق ۋە سۇ ئارىسلانلىرى دەريا دولقۇنى بىلەن پەلەككە چىقىپ، ئۆزىنىڭ يۈكسەلگەنلىكىنى كۆرۈپ يەنە دەريا قەرىگە قايتىپ چۈشەتتى. سۇنىڭ ئىچىدە قالغان دۇنيانى قىزىتقۇچى قۇياش خىرۇستال ئىچىدىكى مەرۋايىتتەك كۆرۈنەتتى. كۆك مۈلكىدە ئۆزىگە ئورۇن تاپالمىغان پەرىشتىلەر سۇ ئۈستىگە قۇشتەك قوناتتى. بۇ بالا-قازا ھەر بىر كېمىنى يەردىن كۆككە، كۆكتىن يەرگە ئىستىرىۋېرىپ، ئۇلارنى پاچاقلاپ تەرەپ-تەرەپكە ئېقىتىپ كەتتى. بۇ بالا-قازا ئىچىدە پاچاقلانماي قالغان بەزى كېمىلەرمۇ بار ئىدى. بۇ كېمىدىكىلەر باشقا كېمىلەر ۋە ئۇنىڭدىكى

ئەھۋالى بىلمەيتتى.

جاھانغا تۇنىڭ نىقابى يېپىلغۇچە دەريادا ئەنە شۇنداق توپىلاڭ بولۇپ تۇردى. تۇن كېمىچىسى قۇياشنى ئۆزىنىڭ قارا جۈۋىسى ئىچىگە يوشۇردى. دەريانىڭ سۈلەيسۈن جۈۋىسىغا دولقۇن چۈشتى. سۇ ئۈستىدىكى بوران توختىدى ۋە يەر ئۈستىدە كۆك دېڭىزى ئورۇنلاشتى. دەريادىكى كېمىلەر، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى خەلق ۋە ئەشيالارنىڭ تولىسى بىر-بىرىگە ئۇرۇلۇپ پارچىلىنىپ كەتكەن، بىر قىسمى كۆك ئۈستىدە، بەزىسى سۇنىڭ قەرىدە قالغان، خەلقنىڭ كۆپچىلىكىگە كېسەل تېگىپ، سۇغا غەرق بولۇپ كەتكەنلىرى بېلىقلارغا يەم بولغانىدى. بۇ ئۆزگىرتىپ تۇرغۇچى پەلەك كېمىلەرنى پاچاقلاپ، بەدەن قولۋاقتىرىنىمۇ ئاۋارە قىلىپ، بىر يۈز ئون كېمىدىن بىرىنىمۇ قالدۇرمىدى. بەزىلەر بىرەر تاختا پارچىسىدا قالغان بولسا، بەزىلەرنى دولقۇن دەريا قىرغاقلىرىغا تاشلىدى.

خاقان بىلەن مۈلكئارا ۋە باشقىلار بىر چوڭ كېمە ئىچىدە ئىدى. بۇ زالىم پەلەك ئۇلارغا قانچە ئاداۋەت قىلسىمۇ، لېكىن ئۇلار بۇ كېمىدە سالامەت قالغانىدى. كېمىدىكىلەردىن بەزىلىرى ئۆلۈكنەك جىجىت، بەزىلىرى ھوشسىز ئىدى. چوڭ كېمە بىر قىرغاققا كېلىپ توختىدى. ئۇلار تاسادىپىي چىقىپ قالغان بۇ قىرغاق چىن مۈلكىگە تەۋە ئىدى (ئۇلاردىن باشقا بوراندىن ئامان قالغانلارنىڭ ھەر بىرى بىرەر ئىقلىمغا چىقتى).

خاقان كېمىسى چىن مەملىكىتىنىڭ چېگرىسىغا يەتتى. بۇ ھەقتىكى خەۋەر يىراق-يېقىن جايلارغا تارقالدى. مەملىكەت خەلقى ئۆتكەن ئىشلاردىن خەۋەر تېپىپ پادىشاھ بىلەن مۈلكئارا ۋە باشقىلارنى كېمىدىن چىقىرىشتى. ئۇلار كۆپ تىرىشچانلىق بىلەن، ھوشىدىن كەتكەنلەرنىڭ دىمىقىغا خۇش بۇي دورىلارنى يۇرتىنى ھوشىغا كەلتۈرۈشتى. شاھ شۇ چاغدىلا ئۆز ئەھۋالىدىن تولۇق خەۋەردار بولدى. خالايقمۇ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپتى. خاقان پەرھادنىڭ يوقالغانلىقىنى بىلىپ يەنە پەرياد ئۇرۇپ

مۇسبەتكە چۈشتى. بەزىدە، پەرھادنىڭ بىرەر جايدىن چىقىپ كېلىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى، سوقراتنىڭ بىشارەتلىرىنىمۇ ئەسلەيتتى. لېكىن ئۇ، ئۆزىنىڭ قۇتۇلغانلىقىدىن خۇشال ئەمەس ئىدى. خاقان بىلەن مۇلكئارا ئۆزىنىڭ ئۆمۈر دۆلىتىنى غەنىمەت بىلىسىمۇ، يەنىلا چىن تەختىگە قايتىشقا مەجبۇر بولدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى، قەدەھكىم ناتەۋانمەن،
مەلالەت بەھرىدە ئازۇردە جانىمەن.
قەدەھ كىشىسىغە جانىمنى خاس ئەت،
مېنى بۇ غۇسسە بەھرىدىن خالاس ئەت.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت سەھىيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئەمىر مىرزا ئەلىرىزى ئاجايىپ يېقىلىق ۋە تەسىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

بۇ دېڭىزنى ساياھەت قىلغان كىشى دېڭىزدىكى سەرگۈزەشتىلىرىنى مۇنداق ھېكايە قىلدۇ:

دولقۇن لەشكەرلىرىنىڭ ھۇجۇمىدىن دەريا چايقالغان چاغدا پەرھاد چۈشكەن قۇلۇق ئاسمان دەرياسىنىڭ زۇلمىدىن پاينىسىز كەڭ دەرياغا غەرق بولۇپ كەتتى. بىراق پەرھادقا بىر پارچە تاختا قالغانىدى. پەرھاد تاختىغا مەھكەم يېپىشتى، لېكىن ئۆزىنىڭ جېنى ۋە جىسمى بىلەن ۋىدالىشىپ قويدى. ئۇنىڭ مادارسىز جىسمى شۇ تاختا پارچىسىغا ئوخشاپ قالغان، زەئىپ جېنى بولسا تۇمشۇقىغا كېلىپ قالغانىدى. چەكسىز دەريادىن بۇ ماجىرانى كۆرۈپ، ھەر نەپەستە يۈز قېتىم ئۆز جېنىدىن قول ئۈزەتتى. ئاسمان ئاخشام كېمىسىنى پاچاقلاپ، پەلەك دەرياسىغا يۇلتۇز مەرۋايىتلىرى پانتاندىن كېيىن، دولقۇنلار دەريا يۈزىدىن توزاقللىقلىرىنى يىغىشتۇرۇۋالدى.

توپلاڭ قۇشلىرى ئارام ئېلىشقا چۈشتى. پەرھاد ئورۇنلاشقان تاختا پارچىسىنىڭ يولى يەمەن مەملىكىتىدىكى بىر ئائىپنىڭ چېگرىسىغا كېلىپ قالدى. تەن كىشىنىڭ چېنىغا تاختا بولغاندەك، بۇ تاختا پارچىسىمۇ پەرھادقا پاناھلىنىش ئورنى بولغانىدى. جىسمىدا جاندىن ئازغىنە ئەسەرمۇ يوق، تېنىدە روھ دېگەن سۆزنى يازغۇدەك ھەرىتىن بىرسىمۇ يوق ئىدى.

شۇ چاغدا تېز سۈرئەت بىلەن يەمەنگە قاراپ ماڭغان بىر كېمە يېتىپ كەلدى. كېمىدە گۆھەر، مەرۋايىت سودىسى ئۈچۈن يولغا چىققان ۋە دېڭىزنى دەسمايە قىلغان سودىگەرلەر بار ئىدى. سودىگەرلەر يىراقتىن ئۈستىدە بىر كىشى تۇرغان تاختا پارچىسىنىڭ ئېقىپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆردى. كېمىچىلەر بۇ تاختا پارچىسىنى ئۆز كېمىسىنىڭ يېنىغا تارتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئۈستىدە ھادىسىلەر بۆرىنىڭ زەربىسىدىن زەئىپلەشكەن بىر ياش يىگىت ياتاتتى. ئۇ ھوشىنى يوقاتقان مەسىلەردەك، بەلكى ئۈلۈكتەك جانسىز ئىدى. كېمىچىلەر خېلى ۋاقىتقىچە ئۇنىڭ ئەھۋالىغا نەزەر تىپلىپ، ئۇنىڭ نەپەس ئېلىۋاتقانلىقىنى، تېخى ھايات ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىدى. ئۇلار ناھايىتى خۇشاللىنىپ، ئۇنى دەرھال كېمە ئۈستىگە ئېلىپ چىقتى. ئۇنىڭ دىمىقىغا خۇش بۇي دورىلارنى پۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزىنى ئاچقانلىقىدىن ھاياتلىقى مەلۇم بولدى. ئاغزىغا شەربەتلەرنى تېمىتىپ، تاماق يېگۈزدى. ئۇ قۇۋۋەتلىنىپ، ئولتۇرغۇدەك ھالغا كەلدى ۋە كېمىدىكىلەردىن ئۆز ئەھۋالىنى سورىدى. ئۇلارمۇ بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنى بايان قىلدى. كېمىدىكىلەر ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سوراشقا باشلىدى. پەرھاد ئۇلارغا جاۋاب بېرىپ:

— بىز خوتەن شەھىرىدىن يەمەنگە قاراپ يولغا چىققان بىر سودىگەرلەر گۇرۇھى ئىدۇق. دەريا دولقۇنى كېمىمىزنى بار-يوق نەرسىلىرىمىز بىلەن دەرياغا غەرق قىلىۋەتتى. ماڭا ھاياتلىق چارىسى سۈپىتىدە بۇ تاختا پارچىسى نېسىپ بولدى. مەن شۇ تاختا پارچىسىنى قۇچاقلغىنىمچە ھوشۇمدىن كېتىپتەنمەن. بېشىمغا

دەردۇ-غەمدىن ئۆزگە نەرسە كەلمىدى. بۇ يەرگە كېلىپ قالغىنىمى ۋە باشقىلارنىڭ بار-يوقلۇقىنى بىلمەيتتىم، ھاياتىم ئاخىرلىشىشقا يۈزلىنىپ، قۇتۇلۇشتىن مۇتلەق ئۈمىدىم قالغانىدى. خۇداغا شۈكرى، ئۆلۈمدىن جېنىم ئامان قالدى. سىلەرنىڭ ياخشىلىق ۋە مەرھىمىتىڭلاردىن ماڭا نىجاتلىق يۈزلەندى. ئۆز ئەھۋالىمنى قىياس قىلىپ كۆرسەم، سىلەرگە بولغان مىننەتدارلىقىمنى ئادا قىلىش ناھايىتى قىيىندۇر. تەقدىرنىڭ مېنى ئۆلتۈرمەكتىن باشقا چارىسى قالغانىدى. ھايات قېلىشىغا سەۋەب بولغىنىڭىز ئۈچۈن سىلەرگە مىڭ يىل ئۆزۈم ئېيتساممۇ ئازلىق قىلىدۇ. ماڭا كەلگەن بۇ غەپرىلىق، ئاجىزلىق، كېسەللىكلەر ھېچ كىمنىڭ بېشىغا چۈشمسۇن. تىرىك ئىكەننەن، سىلەرگە بەندىمەن. ياخشىلىقىڭلار ئۈچۈن ئالدىڭلاردا تاكى ئۆلگۈچە شەرمەندىمەن، — دەپ كۆپ ئۆزۈرلەر ئېيتتى.

كېمە ئەھلى پەرھادتىكى بۇ كەمتەرلىكنى، سۆزىدىكى گۈزەللىكنى ۋە باشتىن-ئاينىغىچە شاھانە بەلگىلەرنى كۆردى. ئۇنىڭ تىلىدىن گۆھەر تۆكۈلۈۋاتقانلىقىنى، ئۆزىنىڭ بىتابلىقىنى بىلىپ، ئۇنىڭغا جان-دېل بىلەن خىزمەت قىلىشقا بەل باغلىدى. پەرھادقا ماغدۇر كىرگۈچە يېمەك-ئىچمىكىگە سېخلىق بىلەن شەپقەت قىلدى ۋە ئۇنىڭغا مەپتۇن بولۇپ قېلىشتى.

شۇ چاغدا دەريادا بىرقانچە قولۋاق پەيدا بولۇپ قالدى. بۇنى كۆرگەن كېمىدىكى سودىگەرلەرنىڭ بېشىغا ماتەم چۈشتى. ماتەم بارغانسېرى كۈچەيدى. ئۇلارنىڭ بىر-بىرىسىدىن رازىلىق ئېلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پەرھادنىڭ يۈرىكى سىقىلدى. ئەمما بۇ سودىگەرلەر ئۆزىنىڭ جېنىدىن، مال-دۇنياسىدىن ئەنسىرمەي، بەلكى پەرھادنىڭ ھاياتىدىن ئەنسىرەيتتى. ھەيرانلىقتا قالغان پەرھاد ئۇلاردىن:

— نېمىشقا بۇنداق غەم-قايغۇغا چۈشۈپ قالسىلەر؟ — دەپ

سورىدى.

ئۇلار يىغلاپ:

— سەن نېمىنى سوراۋاتسەن؟ دەريادىكى ئاۋۇ قولۋاقلارنى كۆردۈڭمۇ، قولۋاقتىكىلەر ئارالغا ماكانلاشقان قاراقچىلاردۇر. ئۇلار دائىم بۇ چەكسىز دەريادا ئۈزۈپ يۈرىدۇ. ئەگەر ئۇلارغا يالغۇز ياكى ئىككى-ئۈچ كېمە يولۇقۇپ قالسا، ئۇلار تەرەپ-تەرەپتىن قورشاپ كېلىپ، نېفىت تولدۇرۇلغان شېشىلەر بىلەن كېمىلەرگە ئوت قويۇپ، كۆيدۈرىدۇ. كېمىدىكى خەلقنى ئۆلتۈرۈپ، يۇل-ماللىرىنى بۇلاپ كېتىدۇ. ئۇلارنىڭ دەريادىكى تىجارىتى شۇ. بۇ يول ئەسلىدە تىنچ يول ئەمەس ئىدى. دەريا دولقۇنى كېمىمىزنى مۇشۇ تەرەپكە سېلىپ قويغان. بۇ قاراقچىلاردىن بىزگە ئەمدى ياخشىلىق كەلمەيدۇ. بۇ گۆرۈھتىن خالاس بولۇشقا ئۈمىدىمىزمۇ يوق، — دېدى.

شاھزادە بۇ ئىشنىڭ تېگى-تەكتىنى بىلىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى يانسىدى ۋە:

— سىلەر ھەرگىز ئەندىشە قىلماڭلار، تەڭرى سىلەرنى ئۆز پاناھىدا ئامان ساقلايدۇ. سىلەرگە ئۇلاردىن مۇتلەق ئايەت يەتمەيدۇ. كېمەڭلەردە چوڭراق يا بىلەن بىرنەچچە تال ئوق تېپىلامدۇ؟ — دەپ سورىدى.

پۈتۈن كېمىدىكىلەر ھەيران قېلىپ، چۇقۇرىشىپ كەتتى ۋە دەرھال بىر يانى تېپىپ كەلتۈرۈشتى. بۇ ياننىڭ چوڭلۇقىغا تەڭ كەلەلەيدىغان يامۇ تېپىلمايتتى. ئۇنىڭغا لايىق كېلىدىغان بىر قانچە تال ئوقمۇ بار ئىدى.

پەرھاد يانى قولغا ئېلىپ ئۇنىڭ بۇرچەكلىرىنى ياساپ، ئوقلارنى تۈزلەپ، قاراقچىلارنىڭ ئەدىبىنى بېرىشكە تەييارلاندى. پەرھاد ئوق بىلەن يانى تۈزەشتۈرگۈچە، قاراقچىلار تەرەپ-تەرەپتىن قورشاپ كەلدى ۋە كېمىنى كۆيدۈرۈش ئۈچۈن نېفىت شېشىلىرىگە ئوت يېقىشقا باشلىدى. پەرھاد بۇنى كۆرۈپ، نېفىت شېشىگە ئوت يېقىۋاتقان قاراقچىغا قارىتىپ ئوق ئۇزدى. ئوق ئوت يېقىلغان شېشىنى سۇندۇرۇپ نېفىت ئىدىشكە چۈشتى-دە، ئىدىشقا ئوت كەتتى. قولۋاق قاراقچىلار بىلەن پۈتۈنلەي كۆيۈپ تۈگەشتى. ئىككىنچى قولۋاقتىكى نېفىت شېشىنى

تۇتقان قاراقچىغا قارىتىپ ئاتقاندى، ئۇ قولۇققىمۇ ئوت كەتتى. ئىككى قولۇققىنىڭ كۆيۈۋاتقانلىقىنى كۆرگەن باشقا قولۇقلاردىكى قاراقچىلار قېچىشقا باشلىدى. ئۇلار قېچىپ ئۆلگۈرگىچە پەرھاد ئون-ئۈنەش قولۇققىنىڭ ئىشىنى سەرەمجانلاشتۇردى. قاراقچىلاردىن بەزىلىرى ئۆلۈپ، بەزىلىرى كۆيۈپ، بەزىلىرى قېچىپ سەرسان بولدى.

پەرھادنىڭ بۇ ئىشنى كۆرگەن كېمىدىكى سودىگەرلەر ھەيران قالدى. ئۇلاردىن بىرى خۇشال بولسا، ئونى ھالدىن كېتەتتى. سودىگەرلەر پەرھادنىڭ ئايغىغا باش قويۇپ، ئۇنىڭ بېشىدىن پەرۋاندەك ئايلىناتتى. ئۇنىڭغا چېنىنى بېغىشلاپ، ماللىرىنى ئالدىغا تۆكەتتى. لېكىن پەرھادنىڭ زەئىپلىكى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ، قايغۇ يېپى بارغانسېرى ئۇزىراشقا باشلىدى. كېمە ئەھلى پەرھادنىڭ كۆڭلىنى ياسايتتى. بىراق پەرھاد كۈندىن-كۈنگە غەم-قايغۇغا چۆكەتتى.

كېمە بىرقانچە كۈن يۈرگەندىن كېيىن يەمەن ساھىلى كۆرۈندى. بۇلار كېمىنى يەمەن تەرەپكە ھەيدەپ ساق-سالامەت قىرغاققا چىقتى. ھەممەيلەن بالا-قازادىن قۇتۇلدى. كېمە ئەھلى شەھەرگە كىرىپ بىر ياخشى مەنزىلى تاپتى. دەرھال يۈكلەرنى يېشىپ مەپىلەرگە بېسىپ، شۇ مەنزىلگە چۈشتى-دە، ئارامۇ ئالماي پەرھادنىڭ ئالدىدا ياخشى بىر بەزمە تۈزدى. ھېقىققا ئوخشاش شۇنداق سۈرلۈك مەپىلەرنى كەلتۈردىكى، يەمەندىنمۇ مۇنداق سۈزۈك ھېقىق تېپىلمايتتى، مەينىڭ تەسىرىدە پەرھادنىڭ بېشى قىزىپ، كۆزىدىن قانلىق يېشىنى تۆكۈشكە باشلىدى. نەزمە:

چۈمەي پىرلە قىزىشتى باشى ئانىڭ،
سۇراھىدەك ئاقىپ قان ياشى ئانىڭ.
كېلىپ يادىغە ھەردەم تەختۇ جاھى،
بەشتى قەسرئىلە خەيلۇ سپاھى.
ئاتاسى قالماغى دەريا ئارا زار،
ئاناسى كۆڭلىدە يۈز ئانچە ئازار.

پەرھادنىڭ ئۆز نەختى، شانۇ-شەۋكىتى، جەننەتكە ئوخشاش قەسىرلىرى ۋە لەشكەرلىرى ھەمىشە يادىغا كېلەتتى، ئاتىسىنىڭ دەريادا تارتقان جاپا-مۇشەققەتلىرىنى، ئانىسىنىڭ كۆڭلىگە يەتكەن يۈزلىگەن ئازارلارنى ئەسلەيتتى. ئۆزىنىڭمۇ تۈمەننىڭ قايغۇ ئىچىدە بېچارە ۋە ئاۋارە بولۇپ قالغىنىنى ئويلايتتى. بەزىدە يالغۇزلۇق قەلبىنى زەخمىلەندۈرسە، بەزىدە كېسەللىك چېنىغا نەيزە سانجىيتتى. ئىستىكىگە يېتەلمىگەنلىكى ئۇنىڭ چېنىنى كۆيدۈرەتتى. ئۇنىڭ كەيپىياتى دائىم ئۆزگىرىپ تۇراتتى. ئۆزىنىڭ بۇ قايغۇسى ئارقىلىق ئەتراپىدىكىلەرنى ماتەمگە سالاتتى. سودىگەرلەر ئۇنىڭ ئەھۋالىنى چۈشىنىپ، بىرى يىغلىسا، بىرى ھەيران بولاتتى. بىراق، ھېچكىمۇ پەرھادنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى چۈشەنمەيتتى. پەرھادمۇ ئۆز ئەھۋالىنىڭ نېمە بولۇشىنى بىلمەيتتى.

بۇ بەزمىدە سەممىي، مەرد، ئەقىللىق بىر مۇساپىر كىشى بار ئىدى. ئۇ ھۈنەر بابىدا زامانىنىڭ ئۇستازى، ئۆز زامانىسىنىڭ تەڭداشسىز نەققاشى ئىدى. ئۇ نەقىش سىزىشقا قەلەم تارتقان چاغدا تەقدىر قەلىمىگە ئورۇنبايسار بولاتتى. ئۇ قايسىبىر سۈرەتنى سىزىشقا باشلىسا جاھان خەلقى شۇ سۈرەتنى كۆرۈپ، سۈرەتپەرەس بولۇپ قالاتتى. مەملىكەتمۇ مەملىكەت كېرىپ چىققان، غەرب چېگرىسىدىن تاكى شەرقىچە ساياھەت قىلغاندى. خىتاي مەملىكىتىگىمۇ قەدىمى يەتكەن بولۇپ، نەققاش مانى ئۇنىڭ نەقىشلىرىگە قايىل بولغان ۋە ئۇنىڭدىن مەدەت ئالغاندى. مانى ئۇنىڭدىن گۇۋاھنامە بېرىشىنى سورىغاندا ئۇ مۇۋاپىق كۆرمىگەندى. پۈتۈن رەسساملار ئۇنىڭ سىزغان سۈرەتلىرىنى دەستۇر قىلاتتى. جاھان خەلقى ئۇنى شاپۇر دېگەن ئىسىم بىلەن ئاتايتتى. ساياھەت جەريانىدا پەلەكنىڭ تەقدىرى شاپۇرنى بۇ سودىگەرلەر گۇرۇھىغا ھەمراھ قىلغاندى.

شاپۇر پەرھادنىڭ ئىشلىرىغا تولىمۇ ھەيران ئىدى. چۈنكى ئۇ، كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا بۇنداق ئەھۋالنى ئۇچرىتىپ باقمىغاندى.

پەرھاد:

— مېنىڭ قايسى مەملىكەتتىن ئىكەنلىكىمنى ۋە ئەسلىم بىلەن گۆھرىمنى سورىما. ئۇ ھەقتە سۆزلەشتىن ماڭا ياخشىلىق بولمىغىنىدەك، ئۇنى ئاڭلاشتىن ساڭمۇ پايدا يوق. لېكىن، ئەھۋالىدىن نىشانە سوراپ قالدىڭ، مەن ساڭا قىسقىچە نىشانە ئېيتىپ بېرىمەن، — دەپ ئۆز ئەھۋالىدىن تۆۋەندىكى نەمۇنلەرنى كۆرسەتتى، — مەن يۈرىكى ئېزىلگەن بىر جاپاكەشمەن. ئىلگىرى مەنمۇ باشقىلاردەك شاد-خۇرام ياشايتتىم ھەم باشقا ئىشلاردىن كۆرە ئىبادەتنى ياخشى كۆرۈپ، تەقۋادارلىق ۋە زاھىدلىققا تىرىشاتتىم. بىر كېچىسى ماڭا تۇيۇقسىز بىر بالا يۈزلەندى. ياغا ئوخشاش پەلەكنىڭ تەسىرلىك بىر تال ئوقى كېلىپ يۈرىكىمگە تەگدى، گۈزەل بىر مەملىكەت چۈشۈمگە كىردى. ئۇنىڭدىنمۇ گۈزەلرەك مەملىكەتنى كۆرۈپ باققان ئەمەسمەن، — دەپ پەرھاد شاپۇرغا كۆرگەن چۈشىنى بىرمۇ بىر سۆزلەپ بەردى. پەرھاد ئۇ دىنلى تارتقۇچى ئاي يۈزلۈك گۈزەلنى تەرىپلەشكە باشلىغاندا سۆزىنى داۋاملاشتۇرالمىدى، ئاھ تارتىپ، بەھوش بولۇپ يىقىلدى. شاپۇر پەرھادنىڭ ئەھۋالىنى بېشىدىن-ئاخىرىغىچە بىلىپ چىقىپ، جان-دىلى بىلەن ئۇنىڭغا چارە ئىزدىمەكچى بولدى ۋە پەرھادنىڭ بېشىنى كۆكسىگە بېسىپ، تىرىشىپ ئۇنى ھوشغا كەلتۈردى. باشقا سودىگەرلەر پەرھادقا ھە دەپ، مەي كەلتۈرۈپ، ئۆزلىرىمۇ ئارقا-ئارقىدىن ئىچىۋېرىپ ھوشنى يوقاتقاندى. شۇڭا بۇ ئىككى سىرداشنىڭ قىلىشقان سۆزلىرىدىن بىخەۋەر ئىدى. شاپۇر ئۇلارنىڭ ھوشىدىن ئايرىلغانلىقىنى كۆرۈپ، پەرھادنىڭ ئىشىغا ياردەم قىلماقچى بولدى. شاپۇر:

— ئەي خازان پەسلىدىن كۈلپەت چەككەن مۇھەببەت بوستانىنىڭ ئازاد سەرۋىسى، مەن ساڭا ھەمدەم بولۇپ قالدىم. بارلىق سىرلىرىڭغا مەھرەم بولۇپ قالدىم. تەڭرىنىڭ رىزالىقى ئۈچۈن ماڭا مەقسەد-مۇددىئايىڭنى بايان قىلغىن. سەن ئىزدىمەكچى بولغان خەزىنە قۇلۇپىنىڭ ئاچقۇچىنى مەندىن تاپالايسەن. قاينۇرما، سەن ماڭا باشتىن-ئاخىر تەرىپلەپ بەرگەن جاينىڭ نىشانىنى

ئۇ پەرھادنىڭ ھەر بىر ئىشىنى چوڭقۇر مۇلاھىزە قىلىپ كۆرسىمۇ تېگىگە يېتەلمىدى. پەرھادنىڭ دەريادىكى جەڭگىۋارلىقىنى، بەزمىدىكى بىچارىلىقىنى كۆرۈپ تېخىمۇ ھەيران بولدى. ئۇنىڭ چەككەن پەرياد-پىغانغا قاراپ كۆزىدىن ئىختىيارسىز ياش تۆكتى. شاپۇر كۆپ تەھلىل قىلىپ، پەرھادنىڭ قەلبىنى ئىشقى تېغى زەخمىلەندۈرگەنلىكىنى بىلدى. ئۇنىڭ ئورتىنۇتقانلىقىنى چۈشىنىپ، داۋالماقچى بولدى. لېكىن پەرھاد ئۇنىڭغا پەرۋا قىلمىدى. پەرھادنىڭ ئىشقى ئوتىدا كۆيۈۋاتقىنىغا قاراپ، ئۇنىڭغا ئىشقى ئوتىدىن سۆز باشلىدى ۋە ئىشقى-مۇھەببەت توغرىسىدا ئېيتقان ھېكايىسىنىڭ پەرھادقا چوڭقۇر تەسىر كۆرسىتىۋاتقانلىقىنى سەزدى. دانىشمەنلىكتە تەڭدىشى بولمىغان شاپۇر پەرھادنىڭ ئورتىنۇتقانلىقىنى بىلىپ، سۆيگۈ-مۇھەببەتتىن كۆپلىگەن ئوتلۇق ئەپسانىلەرنى سۆزلەيتتى. پەرھاد ئۇنى ئاڭلىغىنىدا يىغدىن ئۆزىنى تۇنالمىدى. شاپۇر شۇ خىل ئۇسۇللار بىلەن پەرھادنى ئۆزىگە رام قىلىۋالدى.

پەرھادمۇ ئەقىللىق شاپۇر بىلەن دوستلىشىۋالدى. ئۇنى كۆرمەي بىردەمۇ چىدالمىيتتى ۋە شاپۇرنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇنى مۇھەببەت داستانلىرىنى سۆزلەپ بېرىشكە ئۈندەيتتى. شاپۇر سۆزلىسە، پەرھاد زار-زار يىغلايتتى. ئۇ سۆزلىمىسە، ئازابلاناتتى. شاپۇر شۇنداق قىلىپ پەرھاد بىلەن دوست، سەپەرداش ۋە سىرداش بولۇپ قالدى. ئۇ پەرھادتىن ئاستا-ئاستا ئەھۋال سوراپ، ئۇنىڭ چوڭقۇر سىرلىرىنى بىلىشكە باشلىدى.

پەرھاد ئاخىرى ئۆز سىرلىرىنىڭ پەردىسىنى ئاچتى. شاپۇر ئۇنىڭ سىرلىرىدىن نېمىنى سورىسا، پەرھادمۇ دەرھال جاۋاب بېرىپ، بىلىشىنى خالىغان ئەھۋاللاردىن ئۇنى ۋاقىپلاندىراتتى. شاپۇر سوئال يۈزىنىڭ نىقابىنى ئېچىپ:

— ئالدى بىلەن ئەسلى نەسلىڭنى، قايسى گۆھەردىن ئىكەنلىكىڭنى، قايسى مەملىكەتتىن ئىكەنلىكىڭنى... پۈتۈن ئەھۋالىڭنى ماڭا بايان قىلغىن، — دېدى.

مەن بىلىمەن. دىلىنى تارتقۇچى ئۇنىڭدەك يەنە بىر ئۆلكە بۇ جاھاندىن تېپىلمايدۇ. مەن ئۇ جايىنى كۆرۈپ، شۇ يەردە بولغانمەن. ئۇ زېمىن پاكىز گۈللەرگە تولۇپ ياتىدۇ. ھاۋاسى جانغا راھەت بېغىشلايدۇ. بۇ جەننەت بېغىدەك كۆرۈنگۈچى زېمىننىڭ نامى «ئەرمەن» دۇر. نەزمە:

ھەۋاسى جانفەزا گۈل ئاندا خىرمەن،
نەزاكەتدە ئىرەندەك ئانى — ئەرمەن.

ئەگەر ئەرمەننىڭ بارماقچى بولساڭ مەن يول باشلىغۇچىڭ،
بەلكى چاكىرىڭ بولۇشنى خالايمەن، — دېدى.
پەرھاد بۇ يېقىملىق سۆزلىگۈچىنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ بەختىگە
ۋە ئۇ قىلغان سۆزلەرگە ئىشەنمەي قالدى.
شاپۇر مۇ ئۆزىنىڭ سۆزىگە ئۇنىڭ ئىشەنچ قىلالمايۋاتقانلىقىنى پەملەپ:
— ئەگەر بۇ سۆزۈمگە سەن ئىشەنمەسەڭ، سەن ئىزدىگەن
جايىنى كۆرگەنلىكىمنى ئىسپاتلاپ بېرىمەن، — دېدى — دە، قەلىمىنى
چىقىرىپ بىر ۋاراق قەغەزگە پەرھاد ئېيتقان جايىنىڭ رەسىمىنى
سىزىشقا باشلىدى. ئۇ دىلىنى مەپتۇن قىلغۇچى شۇنداق بىر
رەسىمنى سىزدىكى، پەرھادنىڭ ئېيتقىنىدىن قىلچىمۇ پەرقلەنمەيتتى.
پەرھاد سۈرەتنى كۆرۈپ، شاپۇر ئېيتقان سۆزلەرنىڭ راستلىقىغا
ئىشەندى. مەشۇقنىڭ مەملىكىتىدىن نىشانە تېپىلغىنىدىن كېيىن، پەرھاد
مۇھەببەت شارابىدىن مەست بولۇپ، ئاھ تارتقىنىچە يىقىلدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى، ماڭا ئىشرەت ئاياغىن،
كى دەۋران بەردى مەقسۇدۇم سوراغىن.
مېنى چۈن قىلدى مەھۋى ئەرمەنى زار،
چېكەي بىر نەچچە ساغەر ئەرمەنۋار.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن
بىشارەت بىرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ۋە
خېھىر-شەپقەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ئىمىر مرزا ئىلىشىر بۇ ئاجايىپ يېقىملىق ۋە تەسىرلىك
قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

سائادەتلىك يول باشلىغۇچى بۇ ۋادىغا يۈرۈش قىلىشنىڭ
مەقسەت-نىشانىسىنى مۇنداق كۆرسەتتى:

ئەلقسە، پەرھاد ئۇيقۇدىن كۆزىنى ئېچىپ، شاپۇر ئېيتقان
سۆزلەرنى ۋە ئۇ سىزغان ئەرمەن دۆلىتىنىڭ سۈرىتىنى ئېسىگە
ئالدى. تېخى كېچىنىڭ قاراڭغۇسى كەتمىگەندى. ھاۋانىڭ كۆزى
سۈرمە رەڭدە ئىدى. پەرھاد دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ شاپۇرنىڭ
ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭ ئايىغىنى سۆيۈشكە باشلىدى.

شاپۇر پەرھادنىڭ تاۋۇشىدىن ئويغىنىپ كەتتى. پەرھادقا
قارىغاندى، تۇنىڭ قاراڭغۇلۇقى ئۇنىڭدىن نۇر تاپقانلىقىنى كۆردى.
— ئەي دەردمەن ئىشقا ئەھلىنىڭ شاھى، سېنىڭ ئىزىڭ
مۇھەببەت گۇرۇھىنىڭ قىبلىگاھىدۇر. بۇ يەرگە كېلىشىڭدە بەلكى
تۈنۈگۈن ئارىمىزدا بولۇپ ئۆتكەن سۆزلەردىن باشقا مەقسەت بولمىسا
كېرەك؟ — دېدى شاپۇر تۈنۈگۈن بولۇپ ئۆتكەن سۆزلەرنى ئەسلىتىپ.
پەرھاد شاپۇرنىڭ ئايىغىغا بېشىنى قويدى ۋە شاپۇرغا:

— دىلكەش خەۋەرلىرىڭ جاننىڭ تىلكى، جانغا راھەت
بېغىشلىغۇچى سۆزلىرىڭ كۆڭۈل ئارزۇسىدۇر. بۇ سەۋدا بىلەن
كۆڭلۈم بەھرىلەندى، ئۇ سۆزلىرىڭدىن مۇڭلۇق كۆڭلۈم تىلەككە
يەتكەندەك بولدى. ئەمدى ۋەدەگە ۋاپا قىلىپ، ئېيتقان سۆزلىرىڭنى
ئورۇندىشىڭ كېرەك، — دېدى.

شاپۇر بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ:

— يۈزۈڭ زامانىمىزنىڭ چىرىغىدۇر. ئەگەر يولدا ھەمراھ
بولالساڭ، يولۇم جەننەتكە ئايلىنىدۇ. سەندە ھەقىقەتەن شۇنداق
مەقسەت بولسا، «بىسىللاھ» دەپ يولغا چۈشەيلى، — دېدى.

شاپۇر يولغا چۈشمەكچى بولدى. پەرھاد ئۇنىڭ ئۆزىگە ھەمراھ بولغانلىقىدىن خۇشاللىنىپ، بىللە يولغا راۋان بولدى. پەرھاد ئۇنىڭغا سايىدەك ئەگىشىپ، يوللارنى كېزىپ، مەنزىل مەنزىل يۈرۈپ ئارامۇ ئالدى. شاپۇر پەرھادقا ھەمدەم بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەتلىشىپ ماڭدى. بەزىدە ھەمراھلىقنىڭ خاسىيەتلىرىدىن سۆزلەشسە، بەزىدە مەقسەت بىرلىكىدىن سۆزلىشەتتى. بەزىدە پەرھاد شاپۇر سىزغان سۈرەتنى قولغا ئېلىپ باشتىن-ئاخىرغىچە كۆرۈپ چىقاتتى ۋە ئۇنىڭ بۇ سۈرەتكە تۈمەنىڭ ئاپىرىنلارنى ئوقۇيتتى. ئۇ كۆڭلىدە: «شاپۇرنىڭ سىزغان بۇ سۈرەتتىن چىن سۈرەتلىرى رەشك قىلىدۇ» دەپ ئويلايتتى.

شۇ يوسۇندا بىر قانچە مۇددەت يول باسقاندىن كېيىن ئەرمەن مەملىكىتىگە يېتىپ كەلدى. شاپۇر پەرھادقا: ئەي بەختلىك دوستۇم، سەن چۈشۈڭدە كۆرگەن مەملىكەت مانا شۇ. ئەتراپى تاماشا قىلىپ كۆر. ئۆزۈڭ تەلەپ قىلغان جاي بەلكىم يولۇقۇپ قالار، — دېدى.

پەرھاد شاپۇرنىڭ سۆزىنى چۈشىنىپ چىدام بىلەن قەدەم تاشلىدى. ئىككى-ئۈچ كۈن دىققەت بىلەن يۈرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا زور خۇشاللىق يۈزلەندى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا چۈشىدە ئەقلىنى شەيدا قىلغان ھېلىقى دەشت كۆرۈندى. بۇ جاي ئاشۇ مايسىزار، سەۋسەنزار ۋە گۈل-چىچەكلەر ھەم ئاشۇ گۈللەر ئەتراپىدىكى بولبوللارنىڭ دەل ئۆزى ئىدى. بۇ يەرنىڭ تۇپرىقى نەقۋادارلارنىڭ روشەن كۆزىنى خىرە قىلاتتى. بۇ يەرنىڭ شامىلى ئەقىل چىرىغىنى ئۆچۈرەتتى. بۇ جاينىڭ گۈل-گىياھلىرى ۋە تىكەنلىرى پەرھادقا قەدىناس دوستلىرىدەك كۆرۈندى. بۇ ھال ئۇنىڭ كۆڭلىنى پارە-پارە قىلىشقا، ئاجىزلاشتۇرۇشقا، ئۇنى ئاۋارە قىلىشقا باشلىدى. ئۇ بالا ۋادىسىغا قەدەم تاشلاپ، مالا مەت چوققىسىغا ئاھ بايرىقىنى تارتىپ، شاپۇرغا دېدىكى: — ئەي جانىجان دوستۇم! دوستلۇق قائىدىسى ساڭا مۇناسىپ ئىكەن، ئاشۇ چۈشۈمدە كۆرگەن ۋادا ۋە كۆككە يەتكەن تاغلارنى

بۇ يەردە ئەينەن كۆرۈۋاتىمەن. ئەمدى ماڭا تېخىمۇ كۆپرەك ھەمدەم بولغايىسەن ۋە ھالىمدىن داۋاملىق خەۋەردار بولغايىسەن. بۇ ئازابلانغان جېنىمنى تاش قېزىۋاتقان ۋە شۇ تۈپەيلى غەۋغا كۆتۈرۈۋاتقان توپنىڭ ئارىسىغا يەتكۈزگىن.

شاپۇر شۇ تەرەپكە قەدەم قويدى. ئىككى دوست ئېرىق قېزىش يولىدا جاپا چېكىۋاتقانلارنىڭ قېشىغا يېتىپ كەلدى.

بىر توپ كىشىلەر تاغ ئارىسىدا جاپا-مۇشەققەت، قايغۇ-كۈلپەت ئىچىدە تاش قېزىش ئىشى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانىدى. ئۇلار تاش كېسىشتە شۇنچىلىك ئاجىز ئىدىكى، بۇنداق ئاجىزلىقنى ھېچكىم كۆرمىگەنىدى. قولىدا مېتىن تۇتقان ئىككى يۈز تاش كەسكۈچى مېتىنلىرىنى تىنماي تاشقا ئۇراتتى، ئەمما، يۈز قېتىم مېتىن ئۇرۇپمۇ نۇقۇتچىلىك ياكى كۆكنار ئۇرۇقچىلىك تاشنى كېسەلمەيتتى. ئىككى يۈز تاش كەسكۈچى ئۈستى ئۈچ يىلدىن بېرى تىنماي مېتىن ئۇرۇش بىلەن يەند بولۇپ، ئاران ئىككى يۈز گەز ناشنى كەسكەنىدى. كېسىلگەنلىرىنىڭمۇ بەزىسى تېخى چالا قالغانىدى. ئۇلارنىڭ قاشلىرى بۇ غەم-غۇسسۇدىن ئۈچ كۈنلۈك ئايدەك ئېگىلىپ كەتكەنىدى. ئۇلارنىڭ بۇ خىل جاپا-مۇشەققەت ئىچىدە قان يىغلاپ، بىر دەم ئارام ئالماي ئىشلەۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پەرھاد كۆپ قايغۇردى. ئۇ زۇلۇم چېكىۋاتقان توپنىڭ ئارىسىغا كىردى ۋە ئۇلارغا قاراپ:

— ۋاي، ماڭا ئوخشاش بالاغا قالغانلار، يەلەكنىڭ جاپاسىدىن ماڭا ئوخشاش تەشۋىشكە چۈشكەنلەر! بۇ جاپا-مۇشەققەتكە گىرىپتار بولۇپ قالغانلىقىڭلارنىڭ سىزنى ۋە بۇ ئىشنىڭ باش-ئاخىرىنى بايان قىلىڭلار، تارتىۋاتقان رىيازىتىڭلارنى كۆرۈپ، ئىچىمگە پۈتۈنلەي ئوت تۇتاشتى، — دېدى.

بۇ يەردىكى جامائەت پەرھادنىڭ گۈزەل يۈزىنى كۆرۈپ، جان بېغىشلىغۇچى سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، بېشى ئايلاندى. غەمدە قالغان بۇ جامائەت پەرھادقا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، تۆۋەندىكى ئەھۋاللارنى ئېيتتى:

— سەن پەرشتىمۇ ياكى ئادەممۇ؟ سېنىڭ نەسلىڭ

پەرىشتىلەردەك پاك ئىكەن، پەرىشتە سۈپەتلىك بىر ئالىي گۆھەر ئىكەنەن. بىز پەرىشتىنى كۆرگەن ئەمەسمىز. لېكىن سەندەك ئىنساننىمۇ ئەسلا ئۇچرىتىپ باقمىغان. تەڭرى ساڭا يار بولسۇن. ۋۇجۇدۇڭ قاغۇ-ئەلەمدىن ئازاد بولسۇن. سەن سورىغان مەسىلىنىڭ جاۋابى شۇكى، بۇ مەملىكەتنىڭ جاھان رەشك قىلغۇدەك بىر ھۆكۈمرانى بار. ئۇنىڭ نەسەبى ئەپىردۇن پادىشاھقا بېرىپ يېتىدۇ. زاتى جەمىئەتتىنمۇ ئارتۇقراق. بېشىغا تاج سايە سالىمىسۇ، لېكىن تاجدارلاردىن باج ئالىدۇ. نەزمە:

ئەگەرچە سايە سالىماس باشغە تاج،
ۋە لېكىن تاجۋەرلەردىن ئالۇر باج.

نازۇكلۇقىدىن ئۇنىڭ بېلىدە كەمەر تۇرمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ قوشۇنى بېلىگە ئالتۇن كەمەر باغلايدۇ. سەن سۈپەتلىرىنى ئاڭلاۋاتقان بۇ كىشىنى جاھان خەلقى «مېھنابانۇ» دەپ ئاتايدۇ. بۇ مەملىكەت ئىچىدە ئوتتۇز-قىرىق قورغان بار، بۇ قورغانلار ناھايىتى مۇستەھكەم ياسالغان بولۇپ، تاملىرى كۆكتىن ئاشىدۇ. ئىلكىدە جاپا-مۇشەققەتسىز يىغقان قارۇننىڭ خەزىنىسىدىنمۇ ئارتۇقراق خەزىنىلىرى بار. بۇ خەزىنىلەر ئىمكانىيەتتىن ئارتۇقراق، خەلقنىڭ تەسەۋۋۇر قىلغىنىدىنمۇ كۆپ. ئۇ جاھاندا خاتىرجەم، راھەت-پاراغەتتە ياشايدۇ. يېنىدا سىڭلىسىنىڭ گۈلبۇزۇلك بىر قىزى بولۇپ، ئۇ، سەلتەنەت ئاسمىنىڭ ئىپى، ئىپپەت سارىيىنىڭ شاھىدۇر. ئۇنى تەرىپلەپمۇ ئەھدىسىدىن چىقالمايمىز. ئىسمىنى ئاتاشتىن قورقىمىز. بىر قانچە گۈلبۇزۇلك، سەرۋى قامەتلەردىن باشقا ھېچكىم ئۇنىڭ رۇخسارىنى كۆرگەن ئەمەس. نەزمە:

ھەرمى سەلتەنەتتە شاھ ئول ئېرمىش،
سىپېھرى ئىسەت ئۆزرە ماھ ئول ئېرمىش.

ئانى ھەم ۋەسقى ئېنەرگە بەھرەئى يوق،
ئاتىن داغى تۇتارغە زەھەرەئى يوق.
يۈزىن كۆرمەيدۇر ئانىڭ ئادەمىزاد،
مەگەر بىر نەچچە گۈلرۇخ، سەرۋى ئازاد.

بىرەر كىشىنىڭ نەزىرى تاسادىپىي ئۇنىڭغا چۈشۈپ قالسا، باشقا گۈلبۇزۇلكلەرنىڭ چىرايىغا باققۇسى كەلمەيدۇ. بەلكى باشقا سەيلە-تاماشىلارنىمۇ قىلغۇسى كەلمەي قالىدۇ. مېھنابانۇ ئۇنى ناھايىتى كۆپ ھۆرمەت قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنىنى ئۆزىنىڭ جان ئۆيى ئىچىگە ياساپ بەرگەن. شۇ قىزنىڭ يۈزى بىلەن ئۆز بەزمىسىنى گۈلشەن قىلىدۇ ۋە ئالەمنى روشەن كۆرىدۇ. بىز تاش قېزىۋاتقان بۇ تاغنىڭ بىر بېشى شەرققە، يەنە بىر بېشى غەربكە بېرىپ تۇتىشىدۇ. تاغنىڭ شەرق تەرىپىدە بىر بۇلاق ئاقىدۇ، ئۇنىڭ سۈيى ھاياتلىق سۈيىدەك سۈزۈك. ئالەم خەلقى ئۇ بۇلاقنى «ھاياتلىق بۇلقى» دەپ ئاتايدۇ. ئۇنىڭ سۈيىنى ئۆلۈككە ئىچۈرسە تىرىلىدۇ، دېيىشىدۇ. ھۈر-پەرىلەر بۇ يەردىن ئۆتكىنىدە، بۇلاق بېشىدا ئىستىراھەت قىلغىنىدەك، ئۇ پەرى سۈپەتلىك قىز بۇ بۇلاق بېشىغا كېلىدۇ، پەرى يۈزۈلكلەر بىلەن بۇ يەردە ئىشرەت بەزمىسىنى تۈزىدۇ. ئۇ پەرى سۈپەتلىك قىزنىڭ ماكانى تاغنىڭ غەرب تەرىپىدە بولۇپ، ئۇنى «ئەرمە-نىيە» دەپ ئاتايدۇ. ئۇنىڭ مەنزىلگاھى بولغان بۇ جاي گۈزەللىكتە جەننەتكە ئوخشايدۇ. يېنىدا كۆككە تاقاشقان تاغ بار. ئۇ گۈزەل شۇ يەرگە بىر ئالىي قەسىر بىنا قىلىشنى ئويلاپ، ھەممە رەك، بۇيلارنى تەييارلاتقان بولسىمۇ، لېكىن، ئۇنىڭ ئۈستىدە سۈيى يوق ئىدى. شۇڭا دانا بىناكار مۇتەخەسسسلەر ئايلانغۇچى كۆكتەك يۈرۈپ، مۇشۇ بۇلاق سۈيىنى تېپىپتۇ. ۋە ئۇ يەردىن بىر ئېرىق قېزىلسا، سۇ ئۇ ھۆرنىڭ قەسىرىگە يېتىپ بارىدۇ، دەپ مەسلىھەت قىلىشىپتۇ. بۇلاق بىلەن ئالىي قەسىرگىچە بولغان ئارىلىق

ئون ياغاچلىق ① مۇساپە ئىكەنلىكىنى ھېسابلاپ چىقىپتۇ. ئارىغا تارتىپ قويۇلغان بۇ جەدۋەل-سىزىقلار ئېرىق قېزىش بەلگىلەنگەن يەرلەردۇر. بۇ خىزمەت مۇشۇ بىچارە جامائەتكە تاپشۇرۇلغان. جېنى ئاجىزلاشقانلار بۇ بالا-قازا تېغىغا جەم بولۇپ مېتىن بىلەن تاشلارنى يېرىپ، ئېرىق قېزىپ چىقىشى لازىم ۋە ئېرىققا سۇ باشلاپ، قەسرگىچە يەتكۈزۈش كېرەك. قاتتىق تاشلارغا كەكە، مېتىن كار قىلمايدۇ. ئىككى، ئۈچۈز گەزىيەر ئۈچ يىلدىن بېرى جان ئاللىشىپ ئاران قېزىلدى. مۇنداق كېتىۋەرسە نوھنىڭ ئۆمرىدەك ئۇزاق ئۆمۈر، جىسمىمىزغا ئۇنىڭدىن ئارتۇقراق روھ تاپقاندىمۇ، بۇ جاپا-مۇشەققەتلىك ئىشنىڭ چەك-چېگرىسىغا يېتەلمەيمىز. بۇ ئىشنى تاماملاشنىڭ ئىمكانىيىتىمۇ يوق. بەزىدە ئاھۇ-پىغان چېكىمىز، بەزىدە ئىش ئۈستىدە جان بېرىمىز. كېچە-كۈندۈز قىلىدىغان ئىشىمىز سوغۇق تۆمۈر بىلەن قاتتىق تاشلارنى قېزىشتىن ئىبارەت. ئۇلارغا مۇۋاپىق ھالدا ھەر قانچە ئۆزۈرلەر ئېيتساقمۇ، ئۆزۈمىز ئۇلارنىڭ ئالدىدا قوبۇل بولمىدى. بىزنىڭ ئەھۋالىمىز شۇ. بۇ تېخى ھەممىسىمۇ ئەمەس. تەپسىلىي بايان قىلىشقا بىز ئاجىز. پەرھاد بۇ ئىشنىڭ تېگى-تەكتىنى بىلىپ ئۇلارنىڭ ھالىغا ئېچىندى. ئۆز-ئۆزىگە: «شۇنچە كىشىلەر پەلەك زۇلمىدىن ئازاب چېكىۋېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ جاراھەتلىگەن قەلبىگە يۈزلەپ ھالاكەت يېتىپتۇ. بۇلارغا ئەلۋەتتە ياردەم قىلىشىم لازىم. مەخپىي تۇتقان بۇ ھۈنەرلىرىم ئاخىرى مەن بىلەن بىللە تۇپراق ئاستىغا كېتىدىغۇ» دېدى-دە، تۆمۈرچىلەردىن كۈرەك بىلەن بىر دەمنى سوراپ ئالدى. تېرە پەشتامىنى بېلىگە باغلىدى، دەمنىڭ ئۈچىنى كۈرەككە مەھكەم بېكىتىپ ئۇنىڭغا كۆمۈرنى تۆكۈپ دەم بېرىشكە باشلىدى. ئىشلە-ۋاتقانلارنىڭ مېتىن، تىشىلىرىنى سوراپ ئالدى. ھەممىنى ئوتقا سېلىپ قىزىتتى. ھەر ئون، ئونبەشتىن مېتىننى بىرلەشتۈرۈپ ئېرىتىپ بىر مېتىن قىلىپ ياساپ چىقتى، ھەم شۇنچە كەككىنى

① ياغاچ — قەدىمكى ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى، ھەر بىر ياغاچ 12 كىلومېتىرغا تەڭ.

ئېرىتىپ چوڭ بىر كەكە ياسىدى. يەنە بىر نەچچە بازغان ۋە بىر قانچە سەندەللەرنى تەييارلىدى. ياسالغان ئەسۋابلارنى ئىلگىرى قارەندىن ئۆگەنگەن قائىدە بويىچە مەخپىي سۇغاردى. ۋاقىتىكى، پەرھاد ئەسۋابلارنى تەييارلاپ ئىشقا چۈشۈشكە تەرەددۈت قىلدى. ئەتراپتا تۇرغان كىشىلەرنىڭ بۇ ئىشقا قاراپ ھەيرانلىق ئىچىدە تىلى سۆزگە كەلمەي قالدى. ئۇنىڭدىن بىرەر ئېغىز سوئال سوراشقا ھېچكىمنىڭ تىلى بارماي ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن كۆز تىكىپ تۇراتتى. باشقىلارنى ئەسۋابلاردىن قۇتۇلدۇرۇپ، بېلىنى مۇستەھكەم باغلاپ دەرھال ئېرىققا چۈشۈپ تاش قېزىشقا باشلىدى. ئۇ ئىشلىگەندە گويىكى سەل قۇمنى سۈرۈپ كەتكەندەك تاشلارنى ئېلىپ ئاناتتى. كەككى بىلەن چاپقان تاشلىرىنىڭ ھەر بىرى پەلەك پىلىغا يۈك بولاتتى. ھەر بىر ئورغان مېتىننىڭ زەربىسى بىلەن تاغدەك تاشلارنى پارچە-پارچە قىلىپ تاشلايتتى. بىر ياغاچ يىراقلىقتا تاماشا كۆرۈۋاتقان ئادەملەرمۇ ئۇنىڭ كەككىسىدىن چاچراپ چىققان ئۇششاق تاشلاردىن بېشىنى قاچۇراتتى. كەككىنىڭ زەربىسىدىن ئۇچۇپ چىققان تاشلار ئون ياغاچلىق يەرگە بېرىپ چۈشەتتى. پەرھاد تاغنىڭ ئىچىنى شۇنداق كۆلدىكى، ئىككى يۈز تاش قازغۇچى ئۇستا ئۈچ يىلدا ئىشلىگەن ئىشنى بىر كۈندىلا قازدى، ئۇنىڭ كۆرسىتىۋاتقان ھۈنەرگە قاراپ تۇرغان تاغ ئىچىدىكى خەلق ئارىسىدا چۇقان كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.

ئىش بۇيرۇغۇچىلار بۇ ئاجايىپ ئەھۋالنى كۆرۈپ مېھنەتچى قېشىغا يۈگۈردى. ئۇلار مېھنەتچىنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— توساتتىن بىر كىشى پەيدا بولۇپ، بۇ مۇشكۈل ئىشقا قەدەم قويدى. مۇنداق كىشىنى بىز كۆرگەن ئەمەسمىز. كۆرمىگەن ئادەمنىڭ بۇنىڭغا ئىشەنگۈسىمۇ كەلمەيدۇ، — دەپ كۆرگەن-بىلگەنلىرىنى بايان قىلدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى ماڭا ئول لەئلى رەڭگىن،

كى چۈشتى غەم يۈكى كۆڭلۈمگە سەڭگىن.

ئانگىدەك مەيكى چۈن ئاغزىغە يەتكەي،
ئىچىدە دەردۇ غەم تاشىم ئېرىتكەي.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن
بىشپارەت بىرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا-مۇھەببەت ۋە
مېھىر-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇ دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ئىمىر مىرزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ يېقىلىق ۋە تىرىلىك
قىسمىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ئۇ گۆھەر چاچقۇچى زەرشۇناس ئۆزىنىڭ بەرگەن خەۋىرىدە
ئىنئام ئاقچىسىنىڭ خەزىنىسىنى شۇنداق پاش قىلدى:

ئەلقىسسە، ئۇ جايدىكى تاش قازغۇچىلار پەرھادنىڭ تاش
قازغانلىقىنى كۆرۈپ، ھەيرانلىقتا داڭ قېتىپ قالغىنىدىن كېيىن
ئەرمەنىيگە قاراپ چاپتى ۋە مېھنەتلىك خەۋەر يەتكۈزدى:

— شۇنداق بىر ياش يىگىت يەنى يىگىتلىك بوستاننىڭ مىڭ
داستانى پەيدا بولۇپ، خەلق ئۇنى كۆرۈشكە شەيدا بولۇپ
قالدى. ئۇ تاش قېزىش ئىشىنى شۇنداق ۋۇجۇدقا چىقاردىكى، ئۇنىڭ
قازغان تېشىنى ئادەمزاتنىڭ قېزىشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ
ئەھۋالى بۇ دۇنيانىڭ ئادەملىرىگە ئوخشىمايدۇ. پەلەكمۇ مۇنداق
ئادەمنى كۆرمىگەندۇر. بۇ ئادەم پەرىشتىگە ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ
كەكسىنىڭ ئالدىدا بۈيۈك تاغلارمۇ چالمىغا ئوخشاپ قالىدۇ، دەپ
كۆرگەن-بىلگەنلىرىنى شەك-شۈبھىگە ئورۇن قالدۇرماي، بىر-بىر
سۆزلەپ بەردى.

مېھنەتلىك بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قالدى. ئۇ بىر پەس
ئىشەنمەي ئويغا چۈشۈپ كەتتى. بۇ ھەقتە ئارقا-ئارقىدىن
ئوخشاش خەۋەرلەر كېلىۋەرگەندىن كېيىن، بۇ ھېسابسىز ماختاشلارغا
قاراپ ئىشىنىشكە باشلىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، ھاۋا ئانا جەننەت
يېغىغا ماكانلاشقىنىدەك سارايدىن ئورۇن تۇتقان گۈلبۇرلۇكنىڭ يېنىغا
يېتىپ كەلدى ۋە ئۇنىڭغا:

— ئەي ھايات بېغىمنىڭ نازاكەتلىك سەرۋىسى، خىلۋەت
ھەرىمىمنىڭ زىننەت چىرىغى. مېنىڭ كۆڭلۈم سېنىڭ قۇياشتەك
رۇخسارىڭ بىلەن خۇشال. چېچىڭنىڭ ھەر تارىسى جېنىمنىڭ
رىشتىسىگە بەندىدۇر. مەن ساڭا كۆڭلۈڭنى شادلاندىرىدىغان
ئاجايىپ بىر خەۋەر ئېلىپ كەلدىم. تەڭرى سېنى گۈزەللەر ئىچىدە
يىگانە ياراتتى. كۆزلىگەن مەقسەتنىڭ ئەمدى كۆڭلۈڭدىكىدەك
ئەمەلگە ئاشىدىغان بولدى. سەن ئېرىق قېزىشقا ھۆكۈم چىقارغانىدى.
ئەلگە قاتتىق تاش ئىچىدىن ئېرىق قېزىڭلار دەپ پەرمان
قىلغانىدىڭ. كىشىلەر بۇ ئىشقا ئاجىز كېلىپ پەرمانىڭنى ئىجرا
قىلالماي كېلىۋاتاتتى. گەرچە بۇ ئىش پۈتۈنلەي مۇشەققەتلىك ئىش
بولسۇمۇ، بىراق قازاۋۇ-قەدەر ئۇنى ئاسانلاشتۇرۇپتۇ. خالايق تاغدا
توساتتىن بىر كىشىنىڭ پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى خەۋەر قىلغانىدى،
ئۇنىڭ تەرىپى بىزنىڭ ئاڭلىغىنىمىزدىنمۇ ئارتۇقراق ئىشى، — دەپ
ئۆز ئاڭلىغانلىرىنى بايان قىلدى. ئاندىن يەنە سۆزىنى داۋاملاشتۇر-
رۇپ، — باشقا تاش قازغۇچىلار ئۈچ يىلدا قىلغان ئىشنى ئۇ كىشى
بىر كۈندە پۈتتۈرۈپتۇ، — دېدى مېھنەتلىك ئۇنىڭغا بۇ سىرلارنى
ئاشكارىلاپ.

بۇ ئەھۋالنى ئاڭلىغان پەرى سۈرەتلىك قىز ئۇنى بىر كۆرۈشنى
ئارزۇ قىلدى ۋە مۇنداق دېدى:

— ئەگەر بۇ ئىش ھەقىقەتەن راست بولسا، بېرىپ سۇ
تاماشاسى قىلىش كېرەك. ئۇ كىشىنى كۆرۈش ۋە ئۇنىڭ قىلغان
ئىشلىرىنى تاماشا قىلىش كىشىگە غەنىمەتتۇر. نەزمە:

غەنىمەتتۇر ئانى كۆرمەك كىشىگە،

تاماشا ئەيلەمەك قىلغان ئىشىگە.

تەڭرى بىزگە يەتكۈزۈپ بەرگەن بۇ كىشى ھەقىقەتەن
ئاجايىپ مېھنەتلىك. بۇ گويىا بىر قۇشكى، بىزنىڭ بۇ گۈلشەندە

ئارام ئالمەن دەپ كېلىپ توزاقتا چۈشۈپتۇ. خۇشاللىق بىلەن بالا-قازا ئىچىگە كېلىپ توزاقتا ئاياغ بېسىپتۇ. ئەمدى ئۇنىڭغا ئېتىبار بېرىپ ھۆرمەت قىلىش زۆرۈر. چۈنكى ئۇ بىزگە غايەت كېرەكلىك ئادەمدۇر. ئېرىق قېزىش ئۈچۈن مەن يۈز مىڭلىغان خەزىنىلەرنى تۆككەن. بىراق، سۇ كەلمىگەنلىكى تۈپەيلى ئۇ ئىشتىن قولۇمنى يۇغانىدىم. نەگىزگە شۈكرى، مېنى مۇرادىمغا يەتكۈزۈپ، ئۇ كىشىنى توزىقىمغا ئىلىندۈرۈپتۇ.

ھەسەل لەۋلىك قىز دەرھال ئات كەلتۈرۈشنى بۇيرىدى. مېھنەت ئۈمۈ بىللە بارماقچى بولدى.

ئۇ گۈزەلنىڭ خىزمىتىدە تۆت يۈز قىز بار ئىدى. ئۇ ئۇلارنى بىرەر جايغا ئاتلانمايتتى. ئۇ قىزنىڭ گۈل رەڭلىك شامالدىك ئۇچقۇر بىر ئېتى بولۇپ، يۈرۈشى ئاسمان ئېتىدىنمۇ تېز ئىدى. ئۇ پەرى سۈپەت قىز ھېلىقى دېۋە سۈرەتلىك ئاتقا مەنەتتى. ئاتنىڭ ئۆزى گۈلدەك قىزىل، رەڭگىمۇ جىسمىغا ئوخشاش گۈل رەڭ بولۇپ، خالايق ئۇنىڭ ئىسمىنى گۈلگۈنە دەپ ئاتايىتى. جاھان بېغىدا بۇ ئاتقا ئوخشاش شامالدىك تېز يۈرۈشلۈك يەنە بىر ئات يوق ئىدى. ئۇ ئات گۈلبۈزۈك قىزنى بىرەر جايغا ئېلىپ ماڭغاندا گويىكى تاڭ شامىلىدەك چاپاتتى. بۇ شامال يۈرۈشلۈك ئاتنى دەرھال كەلتۈرۈشتى. ئاي شەپەق ئېتىغا مېنگەندەك ئۇ گۈزەل گۈل رەڭلىك ئاتقا مېنى پەرىزاتلار توپى بىلەن بىللە يولغا چۈشتى. ئۇلار پەرىھاد تاش قېزىۋاتقان تەرەپكە قاراپ ئېتىنى سۈردى. ئۇ گۈزەلنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرۇش ئۈچۈن مېھنەت ئۈمۈ ئۇلار بىلەن بىللە يولغا چىققانىدى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن پەرىزاتلار توپى ئەگىشىپ باراتتى. ئۇ پەرى يۈزۈك قىز دېۋىزات ئېتىنى قاتتىق چاپتۇرغاچقا، گويى گۈل ئۈستىگە شەبنەم چۈشكەندەك يۈزىدە تەر تامچىلىرى پەيدا بولدى. ئۇ ئاسمان ئېتىغا مېنگەن كۆك قۇياشنىدەك تېز ئات سېلىپ ماڭاتتى. قىزنىڭ ھەرياققا تونغان زەنجىرگە ئوخشاش چاچ ئۆرۈملىرى گويىكى تاش قازغۇچىلارنى ئىلىندۈرىدىغان سىرتماققا ئوخشايتتى.

ئۇ قانداق سىرتماق بولسۇن؟ ئىككى قاراڭغۇ كېچىدەك ئىككى ئۆرۈم چېچى ئوتتۇرىسىدىكى ئاپئاق جىسمى خۇددى ئاق سىزىقتەك كۆرۈنەتتى. مۇشكەدەك چاچلىرىنىڭ ئۈستىدىن يۈزىگە گويى ئايىنى قاراڭغۇ كېچە ئورنۇلغاندەك پەردە تارتىلغانىدى. يۈزىدىكى مەرۋايىت تەر تامچىلىرى قۇياش ئەتراپىدىكى يۇلتۇزلارغا ئوخشايتتى. گويى ئايلىنىۋاتقان ئاسمان چاقى قۇياش بۇلىقىدەك مەرۋايىت تامچىلارنى ئەتراپقا چاچاتتى. پىتتە قىلغۇچى ھىلال ئايدەك ئىككى قېشى ئاي يۈزىگە ئىككى قىلىچ سىزىلغاندەك، خۇددى قان تۆكۈشنى كېڭىتىش ئۈچۈن بېشىنى يېقىنلاشتۇرۇپ، ئىتتىپاقلىشىشقا قۇرئاننى ئېچىپ قەسەمىدا قىلىۋاتقاندەك ئىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى بىر مەسەت كاپىرغا ئوخشايتتى. گويى ئۇ ئىسلام ئەھلىگە غالىب كېلىپ، كىتابلار ئۈستىدە يېتىپ ساغلاملىقنىڭ راھىتىنى ئېلىش ئۈچۈن بىتاب بولۇپ مەيگە بولغان خۇمارلىق كەيپىدىن ھالسىزلىغانىدى. ئۇنىڭ لەۋلىرى شارپا مەلەنگەنلىكتىن قىزىل مەي رەڭگىدە ئىدى. يابۇللا! ئۇنىڭ جان بېغىشلىغۇچى ئىككى لېۋى شېكەرگە ئوخشاش. بىراق ئۇنىڭدا تۈز بار. ئەمما ئۇ تۈزدا قەتئەلەر يوشۇرۇنغان. بۇنداق قەتئە بىلەن تۈزنى ھېچكىم بىلمىگەن. بەلكى ئۇ ھاياتلىق سۈيىدىمۇ تېپىلمايدۇ. ئۇنىڭ قاپقارا خاللىرى كۈندۈزى تۈز، كېچىسى قەتئە ئوغرىغىلى كەلگەن ئوغرىلارغا ئوخشايدۇ. ئۇ ئوغرى شېرىنلىكلەرنى ئوغرىلاپ قاچىدىغان ۋاقتىدا پۇتلىرى شېكەر ئىچىدە ئۇيۇپ قالغان ياكى تۈز ئوغرىلاۋاتقاندا ئۇنى تۈز تۇتۇۋالغان. ئۇنىڭ چىراي گۈلزارىدا رەڭ بىلەن خۇش پۇراق تولۇپ يېتىپتۇ. بۇ گۈلزارلىق ئۇنىڭ ھاياتلىق بۇلىقى بولغان لېۋىدىن سۇ ئىچىدۇ. ئۇنىڭ يېقىملىق يۈزىنىڭ پاكىز گۈلى ھاياتلىق بۇلىقىدىن سۇ ئىچكەن. ئاغزى ئۈستىدىكى بۇرنى ئاجايىپلىقنىڭ مىسالى بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىغا بىر قارا خال ئورۇنلاشقان. بۇ خال گويى ھىندى سودىگەرلىرىنىڭ خۇددى شېكەرنىڭ يېنىغا ھىندىستان ناۋىتىنى قويغىنىغا ئوخشايتتى. ئۇ ھىندىستان ناۋىتى ئەمەس، بەلكى گۈلنىڭ غۇنچىسى، بۇ غۇنچە

ۋايغا يەتكەن ئەقىلىمۇ ساراڭ قىلدۇ. ئۇنىڭ ۋۇجۇدى كۈمۈشتىن ياسالغان نەسىرىن گۈلنىڭ غۇنچىسىغا ئوخشايدۇ؛ ھەر بىر كىرىپكى قەلەمنىڭ ئۇچىغا ئوخشاش بولۇپ، ئەلنى قەتلە قىلىش ئۈچۈن ھۆكۈمنامە يازغان. ئۇنىڭ رۇخسارىنى ھۆكۈمنامىنىڭ ۋارقى قىلىپ بۇلار بىلەن ئەلەم ئەھلىنىڭ روزگارنى قارا قىلىۋەتكەن. ئۇنىڭ قەددى-قامىتى جەننەتنىڭ سەۋسەن گۈلىدەك تۈز، يۈزى گۈل بەلكى گۈلنىڭ خامىندۇر. قىزىل ياقۇتتەك لېۋىدىن ھارارەت ئوتى ئۆرلەپ ئاشۇ گۈل خامىنىغا ئوت تۇتاشقان. ئۇ ئوتتىن چىققان يالقۇن كۈچىيىپ، كۆككە يېتىپ، يۈتۈن قۇياشنى ئۆرتىگەن. زىناقلىرىنىڭ ئەتراپىغا شۇنداق مۇھىم بىر خەت يېزىلغانكى، ئۇنى پەقەت ساغلام ئەقىل ئىگىلىرىلا كۆرەلەيدۇ. بۇ مۇھىم خەت قۇياشنىڭ يېنىدىكى ھىلال ئايغا ئوخشاش، خىيالىدەك بەزىدە كۆرۈنۈپ، بەزىدە كۆرۈنمەي قالىدۇ. بۇ خەتلەرنى تەقدىر تەسەۋۋۇر قىلىپ زىناق ئەتراپىغا يازغىنىدەك، ئاغزىنىڭ نۇقتىسىنىمۇ تەقدىر ياراتقان. قۇلىقىدىكى قىمەت باھالىق گۆھەر-ياقۇتلىرى گويا ئاي ئەتراپىدىكى زۆھرە (چولپان)، مۇشتىرى (يۈپىتېر) يۇلتۇزلىرىغا ئوخشايدۇ. قەددى-قامىتى قىزىلگۈل رەڭلىك شەمشاد دەرىخىگە ئوخشايدۇ. شەمشاد ئەمەس، بەلكى گۈل ۋۇجۇدلۇق سەرۋى دەرىخىگە ئوخشايدۇ. ئۇ، كېلىشكەن قەددى قامىتى ۋە ئۆزىنىڭ ئەپچىللىكى بىلەن جاننىڭ ئاپىتى بولسا، نازۇكلۇقى بىلەن جاننىڭ رېشتىسىدۇر. قامىتىنى جىسىم دېمە، ئۇ ئۆزىنىڭ پەرىلەرچە چەبدەسلىكى بىلەن ئۇچار قاناتتۇر. لېۋىدىن كۆپلىگەن ئۆلۈكلەر جان تېپىپ، سۆزىدىن ھەسەللەر ئاقىدۇ. نەزەم :

لەبىدىن جان تاپىپ بىسىار-بىسىار،
سۆزىدىن شەھد ئاقىپ خەرۋار-خەرۋار.
لەبىدىن تامپۇ ئاقىپ لەتاپەت،
يۈزىدىن ئاقپۇ تامپى مەلاھەت.

مىڭلىغان جانلار ئۇنىڭ كىيىملىرىنىڭ خۇش بۇيلىقىدىن قۇۋۋەت ئالسا، ئۇ كىيىملەرنىڭ خىلمۇ خىل رەڭگىدىن يۈزلىگەن ئەقىل ھەيرەتتە قالىدۇ. كىرىپ ئوقىدىن ئاشىقلار گۇرۇھىنىڭ قەلبىگە كۆكلەم يامغۇرىدەك ئوقلارنى ياغدۇرىدۇ. لەۋلىرىدىن چىققان ھەر بىر سۆزى يۈزلىگەن جانلارغا ئاپەت سېلىپ ھەر بىر تال چېچى كىشىلەرنىڭ ئىمانىنى بەرباد قىلىدۇ. ئۇ قانخور قاتلىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغان كىشىگە ئاھ ئۇرۇپ ئۆلمەكتىن باشقا ئىش يوق. ئۇ ئېتىنى سۈرگەندە تاغلارنى پەستە قالدۇرىدۇ. ئات ئۈستىدە ھۆسنى قەدەيدىن مەست بولۇپ ماڭىدۇ. كۆك ئېتىنىڭ ئۈستىدە شەرق قۇياشىدەك، قۇياش ئەمەس بەلكى دېۋە ئۈستىگە مىنگەن پەرىدەك جەۋلان قىلىدۇ. شۇڭا ئۇ ئېتىنى قايسى تەرەپكە سۈرسە زامان يىراقتىن «ھەزەر قىل!» دەيتتى. ئەلغىسە، ئۇ گۈزەل پەرى-شۇ خىلدا تاشلار ئۈستىدە ئات سۈرۈپ، ئېرىق قېزىلىۋاتقان يەرگە يېقىنلاشتى ۋە ئېگىزەك بىر جايغا چىقىپ ئەتراپقا نەزەر تاشلىدى. ئۇنىڭغا گويا يەر بىلەن زامانغا ئوت يېقىلغاندەك بېلىندى. ئۇ تاشلار ئازىدا تاش كېسۋاتقان بىر يېڭىنى كۆردى. ئۇ يېڭىت مېتىن بىلەن تاشلارنىڭ ئىچىدىن ئون تۈگمەنلىك سۇ سىغىۋىدەك كەڭلىكتە ئېرىق قېزىۋاتاتتى. كېلىشكەن يېڭىت تاشلارغا مېتىنى كۈچەپ ئۇرۇپ، ئۇلارنى پارچە-پارچىلاپ، تاشلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىۋاتاتتى. ئۇ يېڭىت يالغۇز بەرنا ئەمەس، بەلكى داۋراندىن خازان مۇشەققىتىنى كۆرگەن بوستان سەرۋىسى ئىدى. ئۇنىڭ شىجائىتىدىن تاشلار قورقۇنۇچلۇققا چۈشۈپ، مېتىننىڭ زەربىسى ئاستىدا ئاسانلىق بىلەن قۇمۇرۇلۇپ چىقاتتى. لېكىن تاشلار ئاستىدا ئۇنىڭ قەددى قاينۇغۇم تاغلىرىدىن پۈكۈلگەن، يادەك ئېگىلگەندى. ئۇنىڭ گەۋدىسى زامانە كىشىلىرىدىن بۈيۈكرەك، شەۋكىتى ھەيۋەتلىك پىلدىن زورراق ئىدى. بېشىدا تاجدارلىقنىڭ نشانىسى، يۈزىدە بولسا، سەلتەنەتنىڭ نورى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. لېكىن مۇشەققەت تاشلىرى ئۇنىڭ بېشىنى يارىغان، خارلىق تىكەنلىرى پوتغا سانجىلغاندى.

پشانسىدە مۇھەببەت دەردى، يۈزىدە غەربلىقنىڭ غۇبارى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. گەۋدىسىدە بىناۋالىقتىن كۆپلىگەن ئەسەرلەر، يۈزىدە دوستلۇقتىن خەبەرلەر بار ئىدى. قولىدىكى گۈزىدەك كەكسىنىڭ زەربىسى بىلەن ئىلبىرىس تېغىمۇ توپىدەك يانچىلىپ كېتەتتى. ئەلقسە، شىرىن پەرھادنى كۆرۈپ ھەيرانلىقتىن تىلى سۆزگە كەلمىدى. تەئەججۈپ بىلەن بىراقلا ھالسىزلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ چېھرىسىنى كۆرۈپ يۈرىكى دولقۇنلاندى. بىر دەم ئۇنىڭ شىددىتىدىن يىغلىسا، بىردەم دەرد-ئازابىدىن كۆڭلى بۇزۇلدى، نەزمە:

كۆرۈنگەچ كۆزگە مۇنداق چېھرى ئانىڭ،
ئىچىگە سالدى شورىش مېھرى ئانىڭ.
گەھى ئەشكى يۈگۈردى شىددەتتىدىن،
گەھى كۆڭلى بوزۇلدى مېھنەتتىدىن.

ئۇ سىرلار پەردىسىنى ئېچىشتىن بۇرۇن، ئېتىنى پەرھادنىڭ يېنىغراق سۈرۈپ، سۆزگە ئېغىز ئاچتى، يەنى قىپقىزىل لېۋىدىن گۆھەرلەر چاچتى، سۆز غۇنچىلىرىنى تۈكتى:

— ئەي، دونىدا يىگانە، كۆك ئاسمان تېغى ئىچىدە يالغۇز يولغان نادىر يىگىت! سېنىڭ بۇ ھالىتىڭدىن كۆپلىگەن ئاجايىپلىقلار كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. بۇ ئاجايىپلىقتىن زەنجى-مۇشەققەتلىرىڭ تېخىمۇ ئەجەپلىنەرلىك كۆرۈنىدۇ. سەن بۇ جاھاندا ھېچكىمگە ئوخشىمىغىنىڭدەك، قىلغان ئىشلىرىڭمۇ ھېچكىمنىڭ ئىشلىرىغا ئوخشىمايدۇ. بىز ساڭا بۇ ئىشلارنى تاپشۇرغان ئەھۋالدا، ئۆز خاھىشىڭ بىلەن كېلىپ بېجىرىپ، كۆڭلىمىزنى چەكسىز خۇشال قىلدىڭ. بۇ ئىشتىن مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشقا كۆپ ئاجىز ئىدۇق. قولۇڭ مۆجىزە بارتىپتۇ. ئەگەر ساڭا يۈز قەرنە ① مىننەتدارچىلىق بىلدۈرسەكمۇ، بىر كۈن قىلغان ئىشنىڭ

① قەرنە — بىر قەرنە 30 يىل ھېسابلىنىدۇ.

ئۆزىسىنى ئادا قىلغىلى بولمايدۇ. بۇ ئىشلىرىڭنىڭ ئالدىدا بىزدەك يۈز كىشى بولسىمۇ كەملىك ھېس قىلىدۇ. مىننەتدارچىلىقىمىزنى ئادا قىلالماستاق، ئۇلۇغ تەڭرىدىن يانغاي، — دەپ بىر تاۋاق ئۈنچە-ياقۇتلار-نى كەلتۈردى ھەم ئۇنى پەرھادنىڭ ئالدىغا قويدى ۋە:

— بۇ ئۈنچە-ياقۇتلار سېنى مۇكاپاتلاشقا لايىق ئەمەس، — دېدى. ئۇ ئۆزى خالىق ئېيتىپ ۋە تاۋاقتىكى ئۈنچە-ياقۇتلارنى پەرھادنىڭ بېشىغا چاچقۇ قىلدى. پاساھەتلىك سۆزلىرى بىلەن پەرھادنىڭ دىلىغا ئىلھام بەردى.

پەرھاد خۇددى مەجنۇندەك ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى. تومۇرىنىڭ جىددىي سوقۇشى ئۇنىڭ جىسمىنى تىلىپ، كۆڭلىنىڭ بىزەۋىتىلىكى كۆكسىنى تېشىپ چىقىشقا ئىنتىلەتتى. تېنىگە چۈشكەن تىترەكتىن تىنىچلىنالمىدى. ئۇ شىرىنغا قاراپ:

— جانلارنى پەرۋىش قىلغۇچى نەپەسلىرىڭدىن ئۆلەر ھالغا چۈشتۈم، تاۋۇشۇڭنى ئاڭلاپ ئۆمۈر قىيىنچىلىقىدىن قوتۇلدۇم، — دەپ تۆۋەندىكى بېيىتلارنى ئوقۇدى:

مېنى غۇربەت ئارا بىچارە ئەتكەن،
دىيارۇ مۈلكىدىن ئەۋۋارە ئەتكەن.
چىقىپ جانىم ئۇنۇڭدىن بولغاچ ئاگاھ،
يۈزۈڭنى كۆرمەي ئۆلدۈم ئاھ، يۈز ئاھ!

پەرھاد يۈز-كۆزىدىن توپان سېلىنى ئاققۇزۇپ تۇراتتى. تويۇقسىز شامال چىقىپ ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ يۈزىدىكى نىقابىنى ئېچىۋەتتى. پەرھاد ئۇ جاھاننى زىننەتلىگۈچىنىڭ جامالىنى كۆرۈپ ئۆزى ئىزدەپ يۈرگەن ۋە ھېلىقى جاھاننەما ئەينىكىدە ھۆسىنى كۆرۈپ مەجنۇن بولغان گۈزەل ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئەگەر كىشى ئەينەكتە ئۇنىڭ ئەكسىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتسە، ئۇنىڭ ئەينەن ئۆزىنى كۆرگىنىدە قانداقمۇ جاندىن كەچمەي تۇرالىسۇن؟ بىراق مەي توغرىسىدىكى

سۆزلەرنى ئاڭلاپ مەست بولۇپ قالسا، ئۇنى ئىچكەندىن كېيىن قانداقمۇ يەر بىلەن تەڭ پەس بولماي قالسۇن؟

پەرھاد ئۇ قىزنىڭ ئاشۇ پەرى ئىكەنلىكىنى بىلگىنىدىن كېيىن، ئوتلۇق پىغان تارتقىنچە يىقىلدى. شىرىن ئۇنى بۇ ھالدا كۆرۈپ، جېنى چىقىپ كەتتىمىكىن، دەپ گۇمان قىلدى. پەرھادنىڭ ئوتلۇق ئاھىدىن شۇنداق بىر تۈتۈن چىقتىكى، گويىا بۇلۇت ئاينى باسقاندەك قاراڭغۇلۇق پەيدا بولدى. ۋاپادارلىق چىرىغىنىڭ نۇرى قالمىدى. شاپۇر دەرھال پەرھادنىڭ قېشىغا يېتىپ كېلىپ، بېشىدىن پەرۋاندەك ئايلىنىپ، زار-زار يىغلاپ، ئۇنىڭ بېشىنى ئۆز قۇچىغا ئالدى ۋە:

— دەرد-ئەلەمدىن ئۆزگە قىسمىنىڭ يوقكەن. سېنىڭ غېرىبلىقتا تارتقان دەرد-ئەلەملىرىڭمۇ يېتەرلىك ئىدى. ئۆمرۈڭنىڭ چىرىغى ۋاقىتسىز ئۆچتى. ۋاپا يولنى كېزىپ، ئەمدىلا مەنزىلگە يەتكىنىدە، مەشۇقنى بىر كۆرۈش بىلەنلا جان بەردىڭ. ۋادەرىغ! پەزىلەتلىرىڭ، بىلىملىرىڭ، ئاقىللىقىڭ، ھاياللىقىڭ ۋە تەمكىنلىكىڭگە مىڭلارچە ئەپسۇس! سېنىڭ پاك قەلبىڭ ئۈچۈن ھەسرەتلىنىمەن، چەككەن قايغۇلۇق پىغانلىرىڭ ئۈچۈن ئازابلىنىمەن، — دەپ بۇ بېيىتنى كۈيلىدى. نەزمە:

كەمالۇ، فەزلى ئايىنىڭدىن ئەفسۇس،

ھەياۋۇ ئەقىل تەمكىنىڭدىن ئەفسۇس.

زەمىرۇ رەئىي پاكىڭدىن دەرىغا،

فىغانى دەرناكىڭدىن دەرىغا.

قولۇڭدىن ھەيفۇ شەستىڭدىن داغى ھەيى،

شۈكۈھى زور دەستىڭدىن داغى ھەيى.

قانى فەررۇ شۈكۈھۇ زور دەستىڭ،

تەۋانالىغ ئارا يۈزىڭ شىكەستىڭ.

بەشەر خەيلىدە سەن بولماي مەلەك سان،

نېدىن بولماس بارى يەر بىرلە يەكسان.

نە شەھ باشىغە ئەفسەر ئېردىڭ ئېركىن،

قايۇ ئەفسەرغە گەۋھەر ئېردىڭ ئېركىن.

نە كىشۈەر تۇشتى ئېركىن ماتەمىگە،

قايۇ ئەل قالدىلار ئېركىن غەمىگە.

نە خاقان سوگۇڭ ئىچرە قالدى، ئايا،

قايۇ ئىقلىم ئېلى قوزغالدى، ئايا.

چىكىپ رەنجىڭ ماڭا غەم بولدى پاداش،

كى ھەرگىز كۆرمەگەي ئېردىم سېنى كاش.

شاپۇر شۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ زار-زار يىغلىدى. ئۇنىڭ يىغىسى

بىر ئاز پەسەيگەندىن كېيىن مېھنىبانۇ بىلەن شىرىن ئۇنى ئۆز

يېنىغا چاقىردى. ئۇلار شاپۇردىن پەرھادنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى.

شاپۇرمۇ بىلگەن ئەھۋاللارنى بايان قىلدى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى

ئاڭلاپ، شىرىن بىلەن مېھنىبانۇمۇ زار-زار يىغلىدى. كېيىن

پەرھادنى شاھلارچە بىر كاجۇۋىغا سېلىپ، ئوردىغا قايتماقچى

بولدى. نازىنىن قىزلار پەرھاد ياتقان كاجۇۋىنى كۆتۈرۈپ، ئالدىدا

گۈزەللەر يىغلاپ ماڭدى. پەرھادنى ئوردىغا ئېلىپ كېلىپ، بارىگاھنىڭ

بۇرجىكىدە شاھانە بىر تەختنى قويدى. تەختنىڭ ئۈستىگە ئېسىل

بىساتلارنى سېلىپ، ئۇنى ئۈستىگە ياتقۇزدى.

پەرھاد نە ئەلنىڭ ئەھۋالىدىن، نە ئۆزىنىڭ ھالىدىن

خەۋەرسىز ئىدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى، شەرابى بىخۇدانە،

كى بىخۇدلۇق بىلە بولدۇم فەسانە.

ئەجەپ بېھوش بولۇپمەن ئىشقا ئارا بىل،

مېنى بىر جام ئىلە بېھوشراق قىل.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن

بشارەت بىر گۈچلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھىبەت ۋە مېھىر-شەپقەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئەمىر مرزا ئىلىشىرىز ئاجايىپ يېقىلىق ۋە تەسلىك قىلىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

ئۇ كاجۇۋىنىڭ لەۋھەلىرىگە قەلەم تارتقۇچى كىشى، بۇ قىسىمگە مۇنداق قەلەم تەۋرىتىدۇ:

ۋاقتىكى، پەرھاد ھوشىدىن كەتكەندىن كېيىن، ئۇنى بەھوش ھالىتى بويىچە تەخت ئۈستىگە ياتقۇزدى. ئۇ تىرىكلىك ئالىمىدىن خەۋەرسىز ئىدى. جىسمىدا بولسا نەپەستىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى. شۇ ھالدا ئىككى كېچە-كۈندۈز ياتتى. بەزى-بەزىدە نەپەس ئالىمى كۆزىنى ئاچالمايتتى. ئۈچىنچى كېچىسى ئەل كۆزى ئۇيقۇغا بارغاندا، ئۇ، كۆز ئېچىپ ھوشىغا كەلدى-دە، شاھانە تەخت ۋە بارىگاھنى، ئۆزىنىڭ تەخت ئۈستىدە شاھلارچە ياتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئۆز ئەھۋالىنى ئويلاپ كۆردى. ئويلىغانىدەك تېخىمۇ ھەيران بولدى. ئاخىر ئۇ ئاي، ياق، ئاي ئەمەس بەلكى دۇنيانى زىننەتلەپ تۇرغان قۇياش ئۇنىڭ بېشىغا نۇر چاچقان ۋە ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشكەنلىكى ئېنىق يادىغا كەلدى. شىرىننىڭ سۆزى بىلەن ئۆزىدىن كەتكەنلىكىنى بىلىپ، نومۇس كۈچىدىن بۇلۇتتەك تەرگە غەرق بولدى-دە، ياتقان ئۆيىدىن چاقماق تېزلىكىدە سەكرەپ تۇرۇپ چىقىپ كەتتى. پاراسەت بىلەن بىلدىكى: «ئۇ دىلغا ئارام بەرگۈچى ئاي ھالىمغا ئېتىبار قىلغان بولسا كېرەك، ئۆزى مېنى ئۆلتۈرۈشكە ئېغىز ئېچىپ، يەنە ھازا بىلەن بېشىمنى سىلىغان ئوخشايدۇ» دەپ، ئىچ-ئىچىدىن سۆيۈندى. ئاندىن دەرھال تاغ تەرىپىگە راۋان بولدى. خىجالەتچىلىكىدىن چۆللەرنى بېسىپ، كۆپ ھەرىكەتلەر بىلەن قېزىلىۋاتقان ئېرىققا يېتىپ كەلدى. ئۇ يەرگە تەر ئاققۇزۇپ، مېتىن ۋە كەكسىنى تېپىپ كېلىپ، دەرھال ئۆزىنىڭ ھۈنرىنى كۆرسىتىشكە كىرىشىپ كەتتى. پەرھاد ئۆز-ئۆزىگە: «ئۇ پەرى يۈزلۈك گۈزەل مەندەك مەجنۇنغا شۇنچىلىك

مېھىر-شەپقەت كۆرسىتىپتۇ. ھوشۇمدىن كەتكىنىدە ئىززەت ۋە مەرھەمەت قىلىپ بېشىمنى سىيلاپتۇ. ئۇنىڭ ياخشىلىقلىرى قانچە قىلساممۇ، تىلىم بىلەن رەھمەت ئېيتساممۇ ئادا بولماس. ئۇنىڭ پۈتۈن ئىستىكى شۇ ئېرىقنى قېزىش ۋە بۇ ئىشنى تاماملاش ئۈچۈن كۆپ ھىممەت كۆرسىتىشتىن ئىبارەت. ئۈمىدىم شۇكى، بۇ ئۆمرۈم مەن بىچارىگە مۇھەلت بەرسە، ئۇ گۈزەلنىڭ مۇرادىنى ھاسىل قىلسام شۇنىڭ بىلەن بۇ دەردىمگىمۇ داۋا قىلسام» دەيتتى. بۇلارنى ئويلاپ يېڭىباشتىن ئىشقا چۈشۈپ كەتتى ۋە تاشلاردىن كۆككە چاڭ چىقىرىشقا باشلىدى. قاتتىق تاشلارنى يۈنۈشقا شۇنداق كۈچ چىقاردىكى، كۆكتە پەرياد كۆتۈرۈلدى. ئۇ مېتىننى ھەر قاچان تاشقا ئۇرغاندا ئاسمان گۈمبىزىگە غەۋغا چۈشەتتى. ئۇنىڭ ئاھىنىڭ تۈتۈنى مېتىندىن چىققان چاڭ-توزانلار بىلەن قوشۇلۇپ، كۆپكۈك ئاسماننى كۆزدىن يوقىتاتتى. ئۇنىڭ دەرد-قايغۇسىنىڭ تۈتۈنى مېتىننىڭ چاڭ-توزانلىرى بىلەن قوشۇلۇپ، ئەرمەن تېغىنىڭ چېگرىسىنى قاپلىدى. بۇنى قايغۇ-دەردنىڭ چاڭ-توزىنى دېمە، بەلكى ئۇ باھار بۇلۇتى بولۇپ، يېغىن ئورنىغا تاش-بوزان ياغقىنىدۇز. ھەر بىر ئۇرغاندا تاشلارنىڭ ئىچىگە يېتىپ كەتكەن مېتىننى ھەر نەپەستە چاقماقتەك يالتىراپ كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ تاشلارنى قېزىشى ۋە پارچە-پارچە قىلىپ ئېرىغىشى كەتمەن بىلەن لايىنى ئېلىپ ئاتقانداك ياكى تارتقۇ بىلەن قارنى تارتقانداك ئىدى. كېچە-كۈندۈز تىنىم تاپمايتتى. ھەر كۈنى خالايقلار ئۇنى تاماشا قىلىش ئۈچۈن توشىمۇ-تۈشتىن توپ-توپ بولۇپ كېلەتتى. ئۇنىڭ ئىشىغا نەزەر سالغان كىشىلەر ھەيرانلىق بارمىقىنى چىشىمەي قالمايتتى. ئۇ قاتتىق تاشلارنى شۇ خىلدا كولاپ، تاشلارنىڭ باغرىغا توپىلاڭ سالاتتى.

ئەلقىسىسە، ھېكايە قىلغۇچى قالغان ئىشلارنى تۆۋەندىكى سۆزلەر بىلەن باشلايدۇ:

پەرھاد ئاشۇ كېچىسى مېھنبانۇ بىلەن ئۇ ئاي يۈزلۈكىنىڭ

ئۆيىدە ھوشىغا كېلىپ دەرىۋ تاغ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. شاپۇر پەرھادنى ئىزدەپ ئارقىسىدىن يېتىپ بېرىپ، ئۇنى تاغدىن تاپتى ۋە غەمدىن ئۆزىنى ئازاد قىلدى. ئۇ پەرھادنىڭ ئايىغىغا باش قويدى. قەسىردىكى خىرە كۆزلەر تاڭدىن نۇر تېپىپ قارىغىنىدا پەرھاد بىلەن شاپۇرنى تاپالمىدى. بۇ چاغدا شىرىننىڭ كۆزى غەمدىن قاراڭغۇلاشتى. ئۇنىڭ يۈرىكىگە ئايرىلىش ئوتى تۇتىشىپ، خۇشاللىقنى يوقاتتى. ئۇ ئۆزىگە قارسا، ئىختىيارى قولىدىن كېتىپ، ھىجران ئوقىغا نشان بولۇپ قاپتۇ. شىرىن پەرھادنىڭ پىراقىدا يىغلاپ، باھانە كۆرسىتىپ:

— مەن تاغ ئارىسىدا بۇ ئىشلارنى تەييارلاپ، ئېرىق قېزىشنى باشلىغانىدىم، ئۇلۇغ تەڭرى مېنىڭ بۇ قىيىنچىلىقلىرىمنىڭ زايى كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئۇ يىگىتنى بۇ يەرگە كەلتۈردى. شۇڭا ئۇنى تاپمىساق يۈز قەرنە يىل تىرىشقان بىلەنمۇ، ئۇ ئېرىق ھەرگىز قېزىلىپ پۈتمەيدۇ. ئەتراپقا ئادەم چاپتۇرۇپ، ئۇنى ئىزدەپ تېپىشىمىز لازىم ئىدى، — دېدى.

مېھنات ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ ئالدىراۋاتقانلىقى ۋە تاقەتسىزلىنىۋاتقانلىقىنىڭ سەۋەبىنى پەملىدى. تاش چاپقۇچىنىڭ نەپسىدىن چىققان بىر ئىسسىق يالقۇن ئۇنىڭ تەشتەك قەلبىنى يۇمشىتىپتۇ. مېھنات ھازىر نەسەت بىلەن ئۇنى ئۆزىگە كەلتۈرۈشنىڭ ۋاقتى ئەمەسلىكىنى بىلدى. بۇ ھەقتە كۆپلىگەن ھېكمەتلەرگە رىئايە قىلىپ، پەرھادنى تېپىشقا جىددىي ھەرىكەت قىلدى. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ خەۋىرى يېتىپ كەلدى. ئۇ بۇرۇنقىدەك ئېرىقتا تاش قېزىۋاتقانمىش. بۇ خەۋەرنى ئۇ ئاي يۈزلۈككە يەتكۈزۈشتى.

بۇنى ئاڭلىغان شىرىنگە ھېسابسىز خۇشاللىق يۈزلەندى، لەۋلىرى گۈل بەرگىدەك خەندەن ئېچىلىپ، قايغۇلۇق كۆڭلى پارە-پارە بولدى. شۇنىڭ بىلەن شىرىن: «قانداق قىلىپ ئۇنى كۆرەلەرمەن، ئارقا تەرەپتىن بىر جاي تېپىپ، ئۇنى تولۇق كۆرۈپ تۇراي، ئەمما ئۇ مېنى كۆرمىسۇن، مۇبادا مېنى كۆرسە ھالسىزلىق ۋە ھوشسىزلىق

يەنە باشلانسا، بۇ سىرلار پەردىسى تېخىمۇ ئاشكارىلىنىپ قالغۇسى» دەپ ئويلىدى.

مېھنات ئۇمۇ پەرھادنىڭ قېشىغا بېرىشنى ئۆزىگە ئادەت قىلغانىدى ۋە داۋاملىق ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ، يوشۇرۇن قايغۇلىرىنى بىلىشكە ئىنتىلەتتى. ئۇ پەرھادنىڭ كۆپ ھۈنەرلەرنى بىلىدىغانلىقىنى، نۇقسانلاردىن خالى ئىكەنلىكىنى، ئەمما ئۇنىڭ كۆڭلىدە كۈندىن-كۈنگە مۇستەھكەملىنىۋاتقان بىر مۇھەببەت رىشتىسىنىڭ بارلىقىنى پەملىدى، شۇڭا مېھنات: «نەسلى ئېسىل شۇ يىگىت ماڭا ئوغۇل بولسا ئىدى» دەپ ھەۋەس قىلاتتى.

شىرىن بولسا، ھىجران ئازابىدىن زارىلىنىپ، كېچە تاڭ ئاتقۇچە ئۇيقۇسىز ئۆتەتتى. دەردىنى ئېيتىشقا بىرەر دەرددىشى يوق ئىدى. كېچە-كۈندۈز يېمەك-ئىچمەكتىن ۋە ئۇيقۇدىن قالغانىدى. ھەمدەم بولغۇدەك كىشى بولمىغاچقا، ئەھۋالىنى ئېيتىشقا نومۇس يول قويمىتتى. پەرھادنىڭ قېشىغا باراي دېسە، ئۇنىڭ تاقەتسىزلىنىپ، ئۆزىنى تۇتالماي قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. بارماي دېسە، ئۇ گۈلبۈزۈكنىڭ غەمكىن كۆڭلى تېخىمۇ بىئارام بولۇپ، مىسكىن جېنى پىراق ئوتىدا كۆيەتتى. ئۇ داۋاسىز دەردكە مۇپتىلا بولغانىدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى، مەيى گۈلرەڭگى خۇشبۇ،
كى ئۇرغاي چارەسىز دەرد. ئوتغە سۇ.
مۇنىڭدەك مەي ماڭا ئارمان بولۇپدۇر،
كى دەردىم ئەسرىۋ بىدەرمان بولۇپدۇر.

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئەمىر مۇزى ئىلىشىز بۇ ئاجايىپ يېقىنلىق ۋە تەسلىك قىسىدىن تۆۋەندىكى رىۋايەت قىلىدۇ:

بۇ رەگمۇ-رەك ۋە قەلەرنى زىننە تىلگۈچى ئۇستاز قەلىمىنى
تۆۋەندىكىچە خۇش خەتكە تارتتى:

ئەلقىسسە، پەرھاد تاشلارنى پارچىلاپ ئېرىق قېزىشنى
داۋاملاشتۇردى. ئۇ كۆڭلىدە: «بۇ ئىش تاماملانسا، ئۇ گۈزەل يار
تاماشا قىلغىلى بۇ يەرگە كەلسە، ئۇنىڭ تولغان جامالىنى يەنە
بىر قېتىم كۆرۈپ، روھلاندۇرغۇچى سۆزلىرىنى ئاڭلىسام ئارمىنىم
قالماس ئىدى. خۇشاللىقتىن بۇ مۇڭلۇق جېنىم چىقىپ ئۇنىڭغا
تەسلىم بولاردى» دەپ ئويلايتتى ۋە: «ئەگەر ئۇ ئۆزى بۇ
تەرەپكە كەلمىگەندىمۇ، بۇ ئىشلارغا نىسبەتەن ئۇنىڭ ھىممىتى بەك
زور، لېكىن بۇ ئىشنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشى تولىمۇ مۇشكۈل، مۇبادا
چارە-ئامال تېپىپ، بۇ قىيىن ئىشلارنى ئورۇندىسام، ئۇ گۈزەللەرنىڭ
ئۇلۇغۋار شاھى ئاڭلىسا، ئازۇسىنىڭ ئاسانلىق بىلەن ۋۇجۇدقا
چىققانلىقىنى كۆرۈپ، مېنىڭدىن رازى بولىدۇ» دېگەن ئۈمىد بىلەن
تاڭدىن كەچكىچە بىر نەپەس ئارام ئالماستىن تاش چېپىشنى
داۋاملاشتۇراتتى. مۇھەندىس (ئىنژېنېر)لەرگە ئوخشاش ئېرىقنىڭ
ئىككى يېنىغا ئىككى جەدۋەل (سىزىق) تارتتى. ئېرىقنىڭ بۇ قىرغىقى
بىلەن ئۇ قىرغىقنىڭ ئارىلىقى ئۈچ گەز، چوڭقۇرلۇقى ئىككى گەز
ئىدى. بىراق ئۇنىڭ ھەربىر تارتقان سىزىقى ئۇزۇنسىغا مىڭ
گەزدىن ئاشاتتى. پەرھاد بۇ مىڭ گەز ئېرىقنى تاماملاپ، يەنە
مىڭ گەز سىزىق تارتىشقا باشلايتتى. بۇ مىڭ گەز يەردىكى
تاشلارنى مېتىن بىلەن پارچە-پارچە قىلىپ تاشلايتتى. بۇرۇنقى
ئىككى يۈز تاش چاقۇچىلار پەرھاد چاققان تاشلارنى توشۇپ،
ئېرىقنىڭ ئىچىنى تازىلايتتى. پەرھاد كەككى ئېلىپ، ئېرىقنىڭ
قىرغاقلىرىنى يۈنۈپ، سىلىقلاپ، ئېرىق ئىچىدە يەنە قىرىندىلارنى
پەيدا قىلاتتى. ئۇ كەككىنى قولغا ئېلىپ يۈز گەز ئۇزۇنلۇقتىكى
تاشلارنى تۈپتۈز سىلىقلاپ، ئەينەككە ئوخشاش يالىتىشۇپتەتتى-دە،
ئۇنىڭدا سۇدا ئەكسىنى كۆرگەندەك چىرايىنى كۆرگىلى بولاتتى.
ئىككى تەرەپتىن تاشلارنى بىر-بىرىگە باغلاپ، ئاستىنى بولسا،

چىشتەك چېسىلاشتۇرۇپ چىقاتتى. بىرەر يەرنىڭ توپىسى كۆرۈنۈپ
قالسا، ئۇ يەرنىمۇ مېھنەت ۋە زەخمەت تارتىپ، ئالا قويماي ياساپ،
ئەينەكتەك تۈپتۈز قىلىۋېتەتتى. بىراق ئۇ ھېرىپ-چارچاشقا قارىماي،
تاش-تاشلارنى بىر-بىرىگە ئۇلاپ، مۇھەندىسلەردەك تەكشى ھەم
سىلىقلاپ باراتتى. ئۇ ھەربىر تاشنى شۇنچىلىك چېسىلاشتۇرۇپ
چىقتىكى، تاشلارنىڭ ئارىلىقىدىن ھېچكىم بىرەر دەز تاپالمايتتى.
ئەگەر ئالدىغا بىرەر تاغ كېلىپ قالسا، ئۇنى چېپىش ئۈچۈن ئالدى
بىلەن كەككىنى ئوتقا تاۋلايتتى ۋە ئۇنى بىر تامچە سۇ بىلەن
سۇغىراتتى، ئاندىن تاغنىڭ چوققىسىغا چىقىپ تاشلارنى قازاتتى.
چوققىلارنى تاغدۇراتتى. شۇڭا ئۇ «كۆھكەن» (تاغ قازغۇچى) دېگەن
لەقەم بىلەن شۆھرەت تاپقانىدى. ئۇ تاشلارنى تاغدۇرۇشقا بېلىنى
باغلىغان بولۇپ، بىرەر زەربە بىلەن تاغنىڭ بىر قىسمىنى يىقتاتتى.
تاغنىڭ چوققىسىغا بىر زەربە ئۇرۇش بىلەن چوققىسىنى يەرگە
تەڭلەشتۈرۈپ قوياتتى. ئارقا-ئارقىدىن ئۇرغان مېتىننىڭ زەربىسىدىن
تاغنىڭ چوققىلىرى بىر-بىرلەپ تەرەپ-تەرەپكە تۈچۈپ كېتەتتى.
مېتىننىڭ ئارقىسى بىلەن ئۇرغاندا ئۇچۇپ چىققان تاشلار ئاسماندىكى
ئايدا تېگىپ كەتكىلى ئاز قالاتتى. ئاي بۇ تاشلاردىن قوتان باغلاپ،
قوتاننى ئۆزىگە قالغان قىلغانىدى. يۈلتۈزلارنىڭ ھەرىكەتلىنىۋاتقانلىقى
پەرھادنىڭ ئۇرغان مېتىنىدىن ئۇچۇپ چىقۇۋاتقان ئۇششاق تاشلارنى
كۆرۈپ، بېشىنى قاچۇرغانلىقى ئىدى. پەلەك ھەر نەپەستە يەر
ئۈستىگە ياغدۇرۇش ئۈچۈن، ئۇ ئۇششاق تاشلارنى ئوغرىلايتتى.
پەلەك ھېلىغىچە جاپا تاشلىرىنى ياغدۇرۇشتىن توختىمىدى. بۇ تاشلار
ئاشۇ تاشلاردىن بولۇپ، تاكى مۇشۇ دەملەرگىچە تۈگىگىنى يوق.
پەرھاد تاغنىڭ چاڭ-توزانلىرىنى ئاسمانغا چىقىرىپ، تاغنى
ئىككى-ئۈچ كۈن ئىچىدىلا ئورنىدىن قومۇزۇپ تاشلايتتى. ئېرىقنىڭ
بىر قىسمىنى قازغۇچە ئۆز ھۈنرى بىلەن يۈزلىگەن بابىلىنىڭ
سېھىرلىرىنى كۆرسىتەتتى. بىر تاغنى يەر بىلەن تەڭلەشتۈرسە،
يەنە ئېرىق قېزىشقا قول سېلىپ، پەركارىنى ئاۋۋالقى سىزىققا

توغرىلاپ تارتىپ، كېچە-كۈندۈز ئېرىق قېزىشنى داۋاملاشتۇراتتى. شۇنداق تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ، قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئېرىقنىڭ بېشىنى قەسىرگە يەتكۈزدى. ئۇ يەردىمۇ يەنە تاشلارنى كېسىپ، يۈنۈپ بىر كۆل قازدى. كۆلنىڭ ھەر تەرىپى ئاتىش گەزدىن كەك ئىدى. ئۇنى كۆل دېگەندىن كۆرە دەريا دېگەن ياخشىراق. ئۇنىڭ سۈيى «ئابى ھايات» (تىرىكلىك سۈيى) دەك سۈزۈك ھەم پاكىز ئىدى. ئۇ قەسىرنىڭ ئالدىدا بىر تاش بار ئىدى. ئۇنىڭ ئېگىزلىكى پەلەكتىن ئاشقان بولۇپ، ئايلاشمىسى پەركار (سىركول) بىلەن سىزغاندەك يۇمىلاق ئىدى، ئومۇمىي ئايلاشمىسى بەش يۈز گەز كېلەتتى. تاش كەسكۈچى پەرھاد بۇ تاشقا مېتىننى توغرىلاپ ئۇرۇشقا باشلىدى. تاشنىڭ ئىچىنى، ئەتراپىنى يۈنۈپ، قىسقا مۇددەت ئىچىدە يۈكسەك ئاسماندەك بىر قەسىرنى بنا قىلدى. ئۇنىڭ بىر گۈمبىزىنى سۇ تەرىپىگە ياسىدى. ئايۋىننى بولسا، كۆك گۈمبىزىگە يەتكۈزدى. ئىچىگە شۇ ئايۋانغا لايىق بىر گۈمبەز، گۈمبەزگە لايىق يەنە بىر دالان ياسىدى. يەنە ئۈچ تەرىپىگە ئۈچ گۈمبەز بىلەن ئۈچ ئايۋان ياساپ، ئۇنىڭ ھەر بىرىنى زۇھەل يۇلتۇزغا ئوخشاش تەييار قىلدى. ئۇنىڭدىن پەلەك گۈمبىزى خىجالەت بولۇپ قالغىنى ئۈچۈن ھازىرغىچە بېشىنى ئېگىپ تۇرىدۇ.

ئەلقسىسە، پەرھاد بۇ يەردە كۆپلىگەن راۋاقلار ۋە پەنجىرلەرنى ياسىدى. ياسالغان ھەر بىر ئۆي گۈزەللىك ۋە يۇرۇقلۇقتىن بەلگە بېرىپ تۇراتتى. پەرھاد ئالەمنى گۈزەللىككە ئۆستۈرگۈچى بۇ خىل قەسىرنى يۈنۈپ پۈتتۈردى. قەسىرنىڭ ھەر بىر بۆلەكلىرى بىر پۈتۈن تاشتىن ياسالغانىدى. قەسىرنىڭ ئايۋىنغا يۈزلىگەن سىخىپىلارنى، سىخىپىلارغا مۇۋاپىق رەسىملەرنى سىزدى. تاشنى يۈنۈش ئارقىلىق ئۇ سەرۋى قامەت، گۈلبۇلۇكنىڭ سەلتەنەت تەختىنى ياساپ چىقتى. تەخت ئۈستىگە ئاشۇ پەرىلەر شاھىنىڭ رەسىمىنى، ئۇنىڭ ئالدىدا پەرىلەرنىڭ يەرگە يۈزىنى قويۇپ،

خىزمىتىگە تەييار تۇرغانلىقى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن سۈرەتلەرنى سىزدى. بۇ سۈرەتلەر گەرچە جانسىز بولسىمۇ، لېكىن شىرنىڭ رەسىمى ئۇلارغا جان كىرگۈزگەنىدى. ئەنە شۇنداق يۈز مىڭلىغان ئاجايىپ مىساللارنى سىزىپ، ئۆزىنىڭ سۈرىتىنى بولسا، ئۇ شوخ پەرىنىڭ ئالدىدا ھالسىزلانغان تەخلتتە تەسۋىرلىگەنىدى. ئۇ ئاي سۈرەتلىك قەيەردە پەرھادقا نەزەر تاشلاپ، ئۇنى ھۈشىدىن كەتكۈزگەن بولسا، شۇ يەردىكى ئۆزىنىڭ ھۈشىسىزلىق ھالىتىنىڭ ئەينەن تەسۋىرىنى سىزغانىدى. بۇ ئىشلاردا شاپۇر ئۇنىڭغا ياردەم بېرىپ، ئۆز قەلىمى بىلەن ھەر بىر سۈرەتكە زىننەت بېرىتتى. پەرھاد شىرنىنى سىزسا، شاپۇر باشقىلارنى سىزاتتى. پەرھاد جانىۋارلارنىڭ سۈرىتىنى سىزسا، شاپۇر باشقا تەسۋىرلەرنى سىزاتتى. پەرھاد شۇ تەرىقىدە ئۇ ئايىنىڭ سۈرىتىنى، ئۆزىنىڭ تاش ئۈستىدىكى سۈرىتىنى سىزىپ چىقتى. پەرھاد ئۇ ئاي يۈزلۈك، جاھاننى زىننەتلىگۈچىنىڭ سۈرىتىنى سىزىۋاتقىنىدا بەزىدە ئاھ-ۋاھ چىكەتتى.

شۇ تەرىقىدە ھېلىقى قەسىرنى زىننەتلىدى. بۇ قەسىر گۈزەللىكتە چىننىڭ سۈرەتخانىسىغا ئوخشىدى. ئاخىر قەسىرنى شۇنداق زىننەتلەپ پۈتتۈردى. كۆلىمۇ ياساپ تۈگەتتى. ئاندىن كېيىن بىر ئېرىق قازدى. بۇ ئېرىق قەسىرنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ ئۆتەتتى. ئېرىقنىڭ بىر ئۇچى ئۇ دەرگاھنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ، شەھەر تەرىپىگە قويۇلاتتى. ئېرىقنىڭ ئېگىزلىكى ئىككى مىڭ گەز كېلەتتى. سۇ ئۇ يەردىن تۆۋەنگە قاراپ ئاقاتتى. بۇ ئېرىقنىڭ سۈيى بىلەن تۆۋەندە باغۇ-بوستانلار بەرپا قىلىنىشى مۈمكىن ئىدى. تاش كېسىش ئىشلىرى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، تاش كەسكۈچى سۇنى باغلاپ، شەھەرگە باشلاش ئۈچۈن سۇنىڭ بېشىغا قاراپ ماڭدى. بۇ خەۋەر شەھەر خەلقىگە ئاڭلىنىپ، شەھەرگە غۇلغۇلا چۈشتى. شەھەر خەلقى بۇ ئىشنى كۆرگىلى تاغ باغرىغا قاراپ ماڭدى. تاماشا كۆرگىلى ماڭغان خەلقنىڭ توللىقىدىن تاغۇ-تۈز

كۆرۈنمەي قالدى. ئەگەر ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن يىڭنە تاشلىسا يەرگە چۈشمەيتتى.

پەرھاد ئېرىقنى ياقلاپ ماڭماقتا ئىدى. بىچارە شاپۇرۇمۇ پەرھادنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي بىللە ماڭدى. تەڭداشسىز ھۈنەرۋەن پەرھاد كېتىۋېتىپ، كۆزىدىن توختىماي ياش تۆكەتتى. دىلبىرىنىڭ خىيالى ئۇنىڭ جېنىغا چۈشۈپ، ۋەيرانە خاتىرىگە ئوت تۇتاشقانىدى. قاينۇدىن كۆز يېشىنى توختىتالماي، يېشى ئېرىق سۈيىدەك ئاقاتتى. قاينۇ ئۇنى ھۇشىدىن جۇدا قىلىپ، بىچارىلىقتىن كۆزىنىڭ سەل يامغۇرىنى ياغدۇراتتى. ئۇ: «شۇنچە كۆپ خەلق بۇ تاغ-دەشتكە تولۇپ، تاماشاغا كەپتۇ، بىراق ئۇ ئاي قايسى تاغدىن چىقىپ كېلەر؟ مۇبادا ئۇمۇ تاماشا قىلغىلى كېلىپ قالسا، مەن بىچارە ئۆلمەي قالسامەن، ئەگەر كەلسە، ناتىۋانلىق بىلەن ھالاك بولارمەن!» دېگەن خىياللار ئارىسىدا جىسىپ قالدى. خالايقلار پەرھادنىڭ كەيپىياتىدىن ئەھۋالنى پەملەپ، ئۇنىڭغا مەدەھىيە ۋە ئاپىرىنلار ئوقۇيتتى.

مېھنىبانۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ پەرھادنىڭ ئارقىسىدىن ھېسابسىز لەشكەر بىلەن ئاتلىنىپ چىقتى. ئۇنىڭ ھەيۋىتىگە ئەلنىڭ ئەقلى يەتمەيتتى. كۆپلىگەن تەكەللۇپلارغا ھېچكىم دىققەت قىلمايتتى. مېھنىبانۇ پەرھادنىڭ ھەر قەدىمىگە پۇللارنى، ھېسابسىز جاۋاھىرلارنى چاچاتتى. لېكىن بېشىغا چېچىلغان ئۈنچە-ياقۇتلار ھىجران تاشلىرىدەك كۆرۈنەتتى.

پەرھادنىڭ ئارقىسىدىن كۆك سۈپەتلىك ئاتلىقلار يۇلتۇزدەك تېز سۈرئەت بىلەن كېلىۋاتاتتى. تېز يۈرگەنلىكتىن ئاتلىقلارنىڭ ئاياغلىرى قاپىرىپ كەتكەنىدى. پەرھادنىڭ كۆڭلىدىن: «بۇ ئاتلىقلار بىردەم توختاپ ئارام ئالسا ئىدى، بۇ چاقۇر ئاتلارنىڭ ئاياغلىرىغا سۆيسەم» دېگەن خىيال چېكەتتى. خالايق پەرھادنىڭ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى دەردنى چۈشىنىپ، زار-زار يىغلىشاتتى.

پەرھاد تېز قەدەم تاشلاپ ئىلگىرىلىمەكتە ئىدى. خالايق ئۇنىڭ ئارقىسىدىن دۆۋە-دۆۋە تاغدەك ئەگىشىپ ماڭدى. ئۇ قەيەرگە قەدەم قويسا، خەلقىمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن شۇ نەزەرگە يۈزلىنەتتى. شۇ ھالدا مېڭىپ سۇنىڭ بېشىغا يەتتى. ئۇ: «زامانغا غەۋغا سالغۇچى گۈزەل كېلىپ قالارمىكىن» دەپ، سۇنى ئاچماي، دەم ئېلىشنى باھانە قىلىپ، توختاپ تۇردى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈلەتتى. يۈرىكىدە ئوت كۆيەتتى. كۆزى تۆت بولۇپ ئەتراپقا قارايتتى. نەزمە:

كېنۇر ساقى مەيى دەفئە ئەت خۇمارىم،
كى، ئۆلتۈردى خۇمارى ئىنتىزارىم.
خۇمارى ھەجر بەس مۇھلىك بەلادۇر،
ئاڭا يا ۋەسل يا خۇد مەي دەۋادۇر.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھىر-شەپقەت سەھىيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئىمىر مىرزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ يېقىلىق ۋە تەسىرلىك قىسىمىن تۆۋەنكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

بۇ تاغ ئارىسىدا تاشلارنىڭ باغرىنى يارغان كىشى پاك ۋە سۈزۈك سۈيىنى مۇنداق ئېقىتتى:

ۋاقىتلىكى، پەرھاد سۇ ئېچىشقا ماڭغاندا، شىرىنگە تەرەپ-تەرەپ-تەن: «ئېرىق قازغان ئۇ پاك ۋە ساددا كىشى كۆككە ئوخشاش قەسىرنى ياساپ، ئۇنىڭ يېنىغا يەنە تالاي ئىشلارنى ئىشلەپتۇ. قەسىرنىڭ پەنجىرە-تاملىرى ئاسمانغا يېتىپتۇ. ئۇ ئۆز قەلىمى بىلەن ناھايىتى چىرايلىق نەقىش ۋە رەسىملەرنى سىزىپتۇ. بۇلارنى كۆرسە، كىشىلەر خۇشاللىققا چۆمۈلدۈ. بۇ خىل ئىشلار ئادەمزاتنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ، ئۇ تاش كەسكۈچى يۈزلىگەن قاينۇ تاغلىرىنى كۆڭلىگە

سوغدۇرۇپ، كۆزىدىن تۈمەنىڭ غەم سەللىرىنى تۆكۈپ، ئاھىدىن ھەر نەپەستە ئوت چېچىپ، سۇ ئېچىشقا مېڭىپتۇ» دېگەن خەۋەرلەر يېتىپ كەلدى. گۈزەل شىرىنىمۇ يوشۇرۇن كۆيۈشتىن ئارام تاپالمايتتى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، سەۋرى-تاقىتى تۈگىدى. لېكىن ئۇ ھوشىنى يىغىپ: «دەرھال ئات كەلتۈرۈڭلار!» دەپ بۇيرۇق قىلدى. ئۇنىڭغا تېزلىكتە بوز ئاتنى كەلتۈردى. بۇ ئات پەلەكتەك يۈرۈشلۈك، ئۈنچە-مەرۋايىتتەك ياللىق ئىدى. شىرىن گويا شەرق قۇياشى پەلەك ئېتىغا مىنگەندەك ئۇ ئاتقا مىنىپ، سۇ سەيلىسىگە راۋان بولدى ۋە مېھنابانۇغا: «مەن سۇ بويىغا بېرىپ، بىر پەس توختاپ تۇرىمەن. ئۇ تاش قازغۇچى مەن يېتىپ بارغۇچە ئېرىققا سۇ ئاچمىسۇن» دەپ، دەرھال كىشى چاپتۇردى. مېھنابانۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ خۇشال بولدى. ئۇ دىلى سۇنۇق پەرھادنىڭ قېشىغا يېتىپ كېلىپ:

— بىزدىن ساڭا ماللىق يەتتى، شۇڭا بىزگە خىجالەتچىلىكتىن باشقا ئىش قالمايدى. كۆپ ھۈنەر ئىشلىتىپ، جاپا تارتىڭ. ئەمدى بىردەم ئارام ئالغىن. ئۇ گۈلبۇلۇك سەرۋى يولغا چىقىپتۇ. بۇ يەرلەرنى ئۆز جامالى بىلەن يورۇتۇپ، ئېرىق بويىدىن سەرۋى گۈلدەك ئورۇن ئالدى، — دەپ، پەرھادقا ئۆزىنى ئېيتىپ، كۆپ مېھرىبانلىق كۆرسەتتى. شۇ يەرگە تەخت قويۇشقا ئەمىر قىلدى. ئۆزى تەختكە چىقىپ ئارام ئالدى. پەرھادنى سۆز بىلەن رام قىلىپ، دەرھال يەرگە يىپەك زىلچىلارنى سالدۇرۇپ، ھالى پەرىشان پەرھادنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. پەرھاد تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، دەردلىك ئاھى بىلەن خالايقىنى ئۆرتەپ، گويا پەرىشتە پەلەك ئالدىدا ئورۇن تۇتقاندەك مېھنابانۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن ئورۇن ئالدى. مېھنابانۇ پەرھادقا مەرھەمەت قىلىپ، كۆڭلىنى ياساپ، شەپقەت بىلەن سۆزلىسە، پەرھاد ئۇنىڭدىن ھايا قىلىپ، كۆزىنى يەرگە تىكەتتى. ئۇ ئۇلۇغلىقى، ئەدەبلىكلىكى بىلەن ئۆزىنى خەلققە گويا تاغ ئالدىدىكى

خەس-خەشەكتەك كۆرسىتەتتى. بەزىدە مېھنابانۇغا ئەدەب بىلەن جاۋاب بېرەتتى. ھەر بىر سۆزى سۈزۈك ئۈنچىدەك ئىدى. ئۇنىڭ سۆزىدىن زىرەكلىكى، يۈزىدىن بولسا، ئەقىل-پاراسىتى بىلىنىپ تۇراتتى.

ئۇلار شۇنداق رەسىم-قائىدىلەر بىلەن سۆزلىشىۋاتقاندا، يىراقتىن تۇتيا رەڭلىك چاڭ كۆتۈرۈلدى. بۇ چاڭ-توزان تولغىنىپ، يۇقىرى ئۆرلەپ، ئاسمان ئەمەس، بەلكى قۇياشنىڭ كۆزىنىمۇ روشەنلەشتۈرگەندى. ئۇلار بۇ سۈرمە رەڭلىك چاڭ-توزاننى كۆرۈپ: «پەلەك سۈرمە بىلەن بىرلىشىپ كېتىپتۇ، بۇ گۈزەللىك ئاسمىندىكى نۇرلۇق ئاينىڭ چاڭ-توزىنى. نەزمە:

ھە مانا خوبلار سۇلتانىنىڭدۇر،
جەمالى ئەۋجى مەھتابانىنىڭدۇر.

ئۇ بۇ تەرەپكە ئېتىنى سۈرۈپتۇ، شۇڭا ئۇنىڭ چاڭ-توزانىدىن شەرق قۇياشىمۇ كۆرۈنمەي قالدى» دېيىشتى.

خالايقىنى سۇنىڭ بېشىدىن، بەلكى پەرھاد بىلەن مېھنابانۇنىڭ قېشىدىن يىراقلاشتۇردى. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن پەرھادنىڭ تېنىگە تىترەك چۈشتى. ئۇنىڭ ھارارىتى جىسمىدىكى قانلارنى قۇرۇتتى. مېھنابانۇ كېلىپ پەرھادقا نەسەت قىلىشقا باشلىدى. ئۇ شىرىننىڭ بېشى بىلەن قەسەمىدا قىلىپ دېدىكى:

— ئەي ئوغۇلۇم، ئۆزۈڭنى بەردەم تۇت. كۆڭلۈڭ بىلەن كۆزۈڭنى ئاسرا. مۇبادا ھوشۇڭنىڭ يىپى چۈۈلسا، بىرنەچچە يىل قىلغان ئىشلىرىڭنىڭ نەتىجىسى يوقلىدۇ. مەجنۇنلۇقۇڭ سېنى مەغلۇپ قىلىۋەتسە، ئۇ پەرى سۈرەتلىك ئەل-جامائەت ئالدىدا خىجالەتچىلىكتە قالىدۇ. شۇڭا ئۆزۈڭنى تۇتۇۋال. شۇنى بىلىشىڭ كېرەككى، بۇ زاماننىڭ كىشىلىرى ئەيىب ئىزدىشىدۇ. بۇ ئىشنىڭ ئۇلارغا باھانە بولۇپ قالمىسۇن. ئۆزۈڭنىمۇ، مېنىمۇ، ئۇ ھۈرنىمۇ پەرىشان قىلمىغايىسەن، —

مېھنابانۇ پەرھادقا شۇ خىلدا كۆپ تەلىم بەردى ھەم تەسىرلىك قەسەملەرنى ئىچتى.

ئاتىۋان پەرھاد ئۆزىنى تۇتۇۋالغۇچە، ئۇ گۈزەل پەرھادنىڭ قېشىغا كېلىپ قالدى. ئۇ نۇرلۇق يۈزى بىلەن ئالەمگە ئوت ياقى. خالايق سەمەندەرگە ئوخشاش ئوت ئىچىدە قالدى. ئۇ گۈزەلنىڭ يۈزى ئۈستىدىكى چاچلىرىنى ئەنەبەر ھىدلىق دېمەك، بەلكى ئۇ ئوتتەك يانغان يۈزلەر قارا ئەنەبەرگە ئوخشاش تۈتۈننى كۆرسەتكەنلىكىدۇر. ئۇ ئوتنىڭ يالقۇنى جاھاننى ئۆرتەپ، تۈتۈنى يۈز خانۇماننى قارا قىلدى. ئۇ گۈلبۈزلۈك سەرۋى ناھايىتى تېز يۈرۈپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن يۈزىنىڭ ئوتىدىن سۇ ئېقىپ، سۇدىن گۈزەللىك بۇلىقى نامايان بولدى. بۇ سۇ گويىكى كۆڭۈلنى ئېلىپ قاچقۇچى ئاپەت سېلىگە ئوخشايتتى. يۈزىدىكى مېڭى گۈل ياپراقلىرى ئارىسىدىكى قارىغىدەك، تەر باسقان گۈلدەك، يۈزى سۇ ئىچىدىكى باغدەك كۆرۈنەتتى. ئۇنى سۇ دېمەك، بەلكى ئۇ تېرىكلىكنىڭ سۈزۈك سۈيىدۇر. بۇ سۇنى خىزىر بىلەن ئىسكەندەرمۇ تاپالمىغان. بۇ سۇ كۆركەملىكتە گۈل ئۈستىدىكى شەبنەمدەك يالتىرايتتى ۋە سۇمبۇل چېچىغا ھەر نەپەستە يۈز تامچە چېچىلىپ تۇراتتى. بۇ تامچىلار چېچىنىڭ زۇلمەتتەك تۈتۈنى ئىچىدە يۈز مىڭ ئىسكەندەر سەمەندەرگە ئوخشاش ياتقانداك ئىدى. ئۇنىڭ ئات ئۈستىدىكى رەنا قەددى-قامىتى ھەممىگە بالايىناپەتلەرنى چاچاتتى. گويى ئاي بۇلۇت ئىچىگە يوشۇرۇنغاندەك، ئۇ گۈزەل قۇياشتەك يۈزىنى نىقاب ئىچىگە يوشۇرغانىدى. زامانغا غەۋغا سالغۇچى گۈزەل شۇ تەخلىتتە يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئېتىنىڭ تاقىسى زاماننىڭ بېشىنى ئېزىدىغاندەك ھالەتتە ئىدى. مېھنابانۇ دىلىسىز پەرھادقا قاراپ:

— قېنى تېز ماڭغىن، ئۆز ئىشىڭغا مەشغۇل بولۇپ، قول سالغىن. زاماننىڭ ئاپىتى بولغان ئۇ گۈزەل بۇ ياققا يول ئاپتۇ. سەن ئۇ تەرەپكە نەزەر سالما، مەسلەھەتتىم شۇ. بۇ ساۋاقلارنى ساڭا غەرەزسىز ئېيتتىم، — دېدى.

ئۇ جاپاكەش مېھنابانۇغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، شاپۇرنىڭ قولىنى تۇتقىنچە مېتىنىنى قولغا ئېلىپ، سۇ ئېچىشقا تۇتۇش قىلدى. گۈزەل پەرىزاتىمۇ بۇ جايغا دەرھال يېتىپ كەلدى. ئۇ كۈلۈمسىرىگەن ھالدا ئېرىقنىڭ ئىچ-سىرتىغا نەزەر سېلىپ، ھەردەم بېشىنى تەۋرىتەتتى. بۇ يەردىكى ئىشلارغا قارىغانسېرى ھەيرانلىقى ئېشىپ، ئارقا-ئارقىدىن ئايرىنلار ئوقۇيتتى. ئۇ گۈزەل پەرھادقا مەدھىيە ئېيتىشتىن باشقا سۆز تاپالمايتتى.

ئەلەقسە، مەجنۇن پەرھاد سۇ ئېچىشقا مېتىن ئۇرۇپ، تېزلىك بىلەن ئېرىقنىڭ توغىنىنى ئاچتى. ئۇ سۇنىڭ ئالدىدا يۈرۈپ، ئېرىقنى ئوڭشىدى. سۇ توسۇلۇپ قالغان يەردىكى تاشلارنى ئېلىپ تاشلىدى. ئېرىق تۈگمەننىڭ نورىغا ئوخشايتتى. سۇ خۇددى تۈگمەن نورىدىن چۈشكەندەك تېز ئېقىشقا باشلىدى. بۇنى كۆرگەن ئەتراپتىكى خالايق ئىچىگە غەۋغا چۈشۈپ، شاۋقۇن-سۈرەن كۆتۈرۈلدى. ئېرىقنىڭ ئىككى قىرغىقىدىكى خۇشاللىققا چۆمگەن كىشىلەر ناخشىلارنى كۈيەپ، سازەندىلەر ئېرىقنىڭ سۇنىڭ شاۋقۇنىغا جور بولۇپ مۇزىكا ياڭراتتى.

مېھنابانۇ بىلەن شىرىن سۇدىن ئىلگىرى قەسىر ئالدىغا يەتمەكچى بولۇپ، ئات سۈرۈشتى، لېكىن سۇ شۇنداق تېز ئاقتىكى، ئۇنىڭ سۈرۈشتىگە چاقۇر ئاتلارمۇ يېتىشەلمىدى. كىشىلەر سۇغا ئەگىشىپ بىرىنىڭ ئۈستىگە بىرى يېقىلىشىپ، توپ-توپى بىلەن يۈگۈرۈشەتتى.

پەرھاد خالايقنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. ئەمما كۆزى ئۇ ھۈر-پەرىزاد تەرەپتە ئىدى. ئۇ گۈزەل ئون ياغاچلىق يولغا ئات چاچتۇرغانىدى، پۈتۈن تاغ ۋە چۆلنىڭ ئىچى ئادەملەرگە تولۇپ كېتىپتۇ، ئۇ يەنە يەتتە-سەككىز ياغاچلىق يولغا چاققانلىق بىلەن ئات سالىدى. شامالداك ئۇچۇۋاتقان ئاتقا ئۆزىنىڭ تۇياقلىرى يۈك بولۇپ قالغاندەك تۇيۇلدى. ئات تېز چاچقانسېرى ئۇ بەرى سۈپەتلىك گۈزەل يېقىلىپ كېتىشتىن ئەندىشە قىلىشقا باشلىدى ۋە كۆپ كۈچىنىپ

چاپقۇر ئاتنى توختىتىشقا ئۇرۇندى، ئۆزىمۇ ئارام ئالماقچى بولدى. ئەمما، ئۇ چاپقۇر ئات توختىماي ھەدەپ چېپىشقا پۇتلىرىنى ئالماشتۇراتتى. ئۇ گۈزەل يىقىلىش خەۋىدە تۇرغىنىدا، ئاشىق پەرھاد گۈزەل يارنىڭ يەلتاپان ئاتىنى يىقىلىپ كېتىدىغانلىقىنى سەزدى. ئۇ مەجنۇنلارچە ئېگىلىپ تەزىم بەجا كەلتۈردى-دە، قۇياش ئاستىدىكى كۆكتەك ئېگىلىپ، يەلتاپان ئاتنى دىلىنى تارتقۇچى گۈزەل بىلەن قوشۇپ گەجگىسىگە ئالدى ۋە بىر قولى بىلەن ئاتنىڭ ئالدىنى پۇتىنى، يەنە بىر قولى بىلەن كەينى پۇتىنى مەھكەم تۇتتى. ئۇ يەلتاپاندىنمۇ تېزلىك بىلەن نەچچە مىل يول باستى. يولنىڭ چاڭ-توزانلىرى ئەلنىڭ كۆزىگە سۈرمە بولدى.

مېھنبانۇ بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ تۇراتتى، لېكىن بۇنىڭغا ئىلاجى يوق ئىدى. ئاشىق پەرھاد ئىككى-ئۈچ ياغاچلىق يولنى باستى. ئاخىر قەسىر بىلەن كۆل كۆرۈندى. ئۇ ئات ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىكى گۈزەلنى قەسىرنىڭ ئايۋىنىغا ساق-سالامەت ئېلىپ كېلىپ، يەرگە قويدى. شۇنداق قىلىپ پەرھاد ئۇ سەرۋى بويۇق گۈزەلنى سۇ بىلەن تەڭ قەسىرگە يەتكۈزدى ۋە قەددىنى تۈزۈپ، گۈزەلنىڭ بېشىدىن ئايلاندى. ئۇنىڭغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، زار-زار يىغلىغىنىچە قەسىردىن قايتىپ تاغقا چىقىپ كەتتى. ئۇ تاغ ئۈستىگە باھار بۇلۇتىدەك ياش تۆكۈپ، پىغان چەكتى.

پەرھاد تاغ ئۈستىگە بۇلۇتتەك چىقىپ كېتىۋاتقىنىدا ئېرىقتىن سۇ سەلدەك ئېقىپ كەلدى. بۇ سۇ بىلەن كۆل ۋە ئېرىقلار لېيۈلپ تولۇپ، قەسىر ئەتراپىنى ئايلانغاندىن كېيىن دەشت تەرەپكە قاراپ ئېقىشقا باشلىدى. بۇ ئېرىقنىڭ ئىسمىنى «بەھرۇل-ھايات» (ھاياتلىق ئېرىقى) دەپ ئاتىدى. كۆككە ئوخشاش كۆلگە بولسا، «بەھرۇن-نەجات» (نجاتلىق دېڭىزى) دەپ ئات قويدى.

ئەي ساقى، سەن ماڭا دېڭىزدەك كەڭ كۇپتا شاراب كەلتۈر. قەدەھ كېمىسىنى ئۇ دېڭىزغا سال. جېنىمنىڭ ھاياتلىقى ئۇنى پاك-پاكىز ئىچىشتە، ئۆمرۈمنىڭ نجاتلىقى ئاشۇ شاراب دېڭىزىنى

تۈگىتىشتە دۇر. نەزمە :

كېتۈر ساقى، تەغارى بەھرى تىمسال،
قەدەھ كىشىسىن ئول مەي بەھرىغە سال.
ئارىغ ئىچمەك ئېرۇر جانىم ھاياتى،
تۈگەتمەك بەھرى مەي ئۆمرۈم نەجاتى.

※ ※

سىرلار مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلىرىدىن بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھىر-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ئەمىر مرزا ئىلىش بۇ ئاجايىپ بېقىلىق ۋە تەسىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكى رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقتىكى، سۇ تاش كۆلدە دولقۇنلىنىشقا باشلىدى. بۇ يەر خالايققا خېلى ۋاقىتلارغىچە سەيلە-تاماشا ئورنى بولۇپ قالدى. مېھنبانۇ بىلەن شىرىن بۇ مۇشكۈل ئىشلارنىڭ تۈگىگەنلىكىدىن خۇشال بولدى ۋە چىرايلىق قۇرۇلغان بۇ قەسىرنى باشتىن-ئاياغىچە يىپەك گىلەملەر بىلەن زىننەتلەپ، ئىمكانىيەتتىن ئارتۇق ئەيش-ئىشەت تۈزۈپ، ئۇزۇنراق كۆڭۈل ئېچىشنى بۇيرۇدى. بىراق ئۇ گۈلبۇلۇكنىڭ يۈزى تارتقان دەردلىك ئاھىنىڭ تەسىرى بىلەن كىشىنىڭ كۆزىگە ئايدەك سېرىق كۆرۈنەتتى. ئۇ ئاي بۈزۈك دىلىسىز پەرھادنىڭ قايغۇسى بىلەن يۈرىكى ناھايىتى كۆپ سىقىلغانىدى. مېھنبانۇ ئۇ گۈزەلنىڭ خىيالىنى بىلىپ، مۇشكۈللۈكتە قالدى. بۇ ئىشقا چارىمۇ تاپالمىدى. چۈنكى بۇ خۇرۇستال ئەينەك بىلەن گرانىت تاش يانداشقىنىدەك نازۇك بىر ئىش ئىدى. مېھنبانۇ پەرھادنىڭ مەجنۇنلۇقىنى، ئۇ گۈزەلنىڭمۇ قولىدىن چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىنى سەزدى. ئۇ ئاي بۈزۈككە قاراپ: — ئەي جېنىمنىڭ رىشتىسى، بۇ مۇڭلۇق جېنىمنى جامالىڭ بىلەن شادلاندىرۇپ كېلىۋاتمەن. بۇ شەيدا يىگىت كۆپ جاپالارنى چەكتى. ئۇنىڭ ھەققىگە يۈز مىڭ خەزىنە ئازلىق قىلدۇ. ئەمما

ئۇنىڭ ھېچنەرسىگە ئېھتىياجى يوق، شۇڭا خەزىنىلەرگە يەرۋا قىلمايدۇ. مۇۋاپىقى شۇكى، ئۇ بىزنىڭ مۇرۇۋەت قىلىشىمىزغا سازاۋەر بولۇشى لازىم. ياخشى سۆزلەر بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرەيلى. كىشى ئەۋەتىپ ئۇنى مېھمان بولۇشقا تەكلىپ قىلىپ، ئۇنىڭغا ئىككىمىز مېھماندارچىلىقىمىزنى نامايان قىلايلى، ئۇنى شاھانە كۇرسىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ھۆرمەت-ئېھتىرام بىلەن كۆڭلىگە تەسەللى بېرەيلى. بۇ ئارقىلىق ئۇنى ئۆزىمىزگە رام قىلىپ، كۆڭلىنى خۇشال قىلىشىمىز لازىم. بۇ ئىشلارغا ئۇ ئانچە ئېتىبار قىلماي قالغاندۇمۇ، بىز قىلىشقا تېگىشلىك مەجبۇرىيىتىمىزنى ئادا قىلغان بولىمىز. گەرچە بۇ ئىشلاردىن ئۇنىڭ كۆڭلى رازى بولمىسۇ، ئەلنىڭ ئېتىرازى ۋە تاپا-مالامەتلىرى بىزدىن ساقىت بولغۇسىدۇر، — دېدى.

بۇ سۆزلەردىن ئۇ لەيلى رۇخسارنىڭ يۈزى گۈلدەك ئېچىلدى. مېھنابانۇ گۈزەلنىڭ رايى بويىچە، دەرھال پىلانلانغان بارلىق ئىشلارنى بېجىرىشكە پەرمان چۈشۈردى. بېجىرگۈچىلەر مېھنابانۇنىڭ رەسىم-قائىدىلىرىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن شۇ سائەتتىلا بەزىمىنىڭ لازىمەتلىكلىرىنى تەييارلاپ تۈگەتتى. بۇ ئىشلار پۈتكەندىن كېيىن، مېھنابانۇ ئۇ لەيلى رۇخسارغا:

— كۈندۈزى پەرھاد ياسىغان يورۇق ئايۋاننىڭ كۆل ئۇدۇل كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان تەرىپىدە شاراب ئىچىشنى باشلايمىز. بۇنىڭدىن مەقسىتىمىز سۇنى كۆرۈپ ئولتۇرۇشتىن ئىبارەت. قاراڭغۇ تۈن جاھانغا مۇشك چىچىپ، ئاندىن پەلەك ئاق چىرىغىنى ياندۇرغاندا قەسىر ئىچىدە ئارام ئېلىپ قەدەھ كۆتۈرەيلى، — دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئىككى ئەقىللىق دانىشمەننى ئەتراپىنى ئىزدەپ، پەرھادنى بۇ سورۇنغا ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ئۇلار ھىجرانلىقتا قالغان ناتۋاننى ئىزدەپ تاپتى. ئۇنىڭ بېشىغا كەلگەن بالا ۋە تارتقان دەرد-ئازابى ھېسابسىز ئىدى. ئۇ دەرد-مۇشەققەتتە تاقەتسىزلەنگەن بولۇپ، غەم-ئەندىشە ئوتى ئۇنىڭدىن يالقۇنلاپ تۇراتتى. پەرھادنى تاپقاندىن كېيىن، ئۇنى كۆرگۈچىلەرگە مالاللىق يۈزلەندى. ئۇلار

پەرھادقا دەرھال تەسەللى بېرىشكە باشلىدى. ھىجرانلىقتا قالغان ناتۋان ئۇلارنىڭ ئايىغىغا باش قويۇپ، سەلدەك ياش تۆكتى ۋە: — ئەي جېنىمنىڭ ئۈمىدلىرى، ئە بەدى ئۆمۈرلۈكلىرىم، ئىزلىرىڭلارنىڭ چاڭ-توزانلىرى — مېنىڭ تاجۇ تەختىمنىڭ پەخرىدۇر. ئېيتقىنىڭلارنى قىلماسلىققا ھەددىم يوق، — دېدى.

ئۇلار بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ خۇشال بولدى. پەرھادقا شاھلارغا مۇۋاپىق ئىززەت-ھۆرمەت كۆرسەتتى. ئۆزلىرى بولسا، لەشكەرلەر سۈپىتىدە يۈرۈپ، پەرھادنى شاھانە بەزمىگە باشلاپ كەلدى. مېھنابانۇ پەرھادنى چەكسىز ھۆرمەت بىلەن كۆرسى ئۈستىدە ئارام ئېلىشقا تەكلىپ قىلدى. مېھنابانۇ نېمىنى بۇيرۇسا، ئۇنىڭ ھەممىسىنى ئورۇندىدى. شاپۇرمۇ مېھنابانۇنىڭ ئىشارىتى بىلەن كۆرسى ئۈستىدىن ئورۇن ئالدى. پەرھاد كۆرسى ئۈستىگە چىقىپ ئورۇنلاشقىنىدىن كېيىن، مېھنابانۇ پەرھادقا قاراپ سۆز باشلىدى. ئۇ نۇفۇسىز ئۆزىلەرنى ئېيتتى ۋە يېقىملىق سۆزلەرنى ئادا قىلدى. پەرھادمۇ ئۇنىڭ بارلىق سۆزلىرىنى چۈشىنىپ، خىجالەتلىك بىلەن جاۋاب بەردى. ئادەمگەرچىلىك سۆزلىرى ئاياغلاشقاندىن كېيىن، دەرھال تۈرلۈك نېمەتلەرگە تولغان سان-ساناقسىز داستىخانلار سېلىندى. نېمەتلەرنى يەپ ئىشتىھا تۇتۇلغاندىن كېيىن، ساقىلار بەزمىگە ھەي شىشىلىرىنى كەلتۈرۈشكە باشلىدى. پادىشاھلارغا خاس شۇنداق بەزمە تۈزۈلدىكى، بۇنداق بەزمىنى تەتۈر ئايلايغۇچى پەلەك كۆرۈپ باقمىغانىدى. ئىشىلەردىكى مەيدىن جانلار قوۋۋەتلەندى. ھەر بىر قەدەھ گويىكى بىر پارچە ياقۇت ئىدى. گۈل رەڭلىك مەيلەر سۆزۈكلۈكىدىن چاقناپ تۇرغان قىزىل ياقۇتتەك كۆرۈنەتتى. ياقۇت ئىدىشلار بىر قەلئە، ئىچىدىكى مەي تىلىسىم قىلىنغان خەزىنە ئىدى. بۇ تىلىسىمى تاپقان كىشى ناۋادا ئۇنى ئاچسا، ئۇنىڭ خاسىيىتىدىن تەلۋە بولۇپ يىقىلاتتى. ۋاقتىكى، مېھنابانۇ بۇ ياقۇت رەڭلىك مەينى ئىچنى ۋە پەرھاد بىلەن شاپۇرغا تۇتتى. ئۇلارمۇ ئىچىشكە باشلىدى. زىياپەت

ئورنى — جەننەت بېغىدىن نىشانە، شاراب — ھاياتلىق سۈيىدىن نەمۇنە ئىدى. پەرھاد خۇش مۇئامىلىك بىلەن تەبەسسۇم قىلسا، ساقلامۇ ئۇنىڭغا شىرىن سۆزلەر بىلەن يېقىملىق مۇئامىلە قىلاتتى. سازەندىلەر خۇش ئاۋازى بىلەن كۈيلىگىنىدە، جانلار ئويىناپ ئۆز پەردىسىدىن چىقىپ كېتەتتى.

بۇ بەزمىدە ئون گۈزەل قىز بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدى گۈلگە، قەددى-قامىتى سەرۋىگە ئوخشايتتى. ئۇلار شىرىننىڭ مەخسۇس قىزلىرى ئىدى. مېھنىبانۇمۇ ئۇلارنى ياخشى كۆرەتتى. ھەر بىرى بىر پەزىلەتكە ئىگە بولۇپ، ئۆز ئىلمىدە ماھىر ئىدى. نەزمە:

بىرى ئەشتار بەھرى ئىچرە غەۋۋاس،

بىرى ئەدۋار دەۋرى ئىچرە رەققاس.

بىرى مەنتىق رۇسۇمىدە رەقەمكەش،

بىرى ھەپئەت روۋمىغە قەلەمكەش.

بىرىنىڭ شىۋەسى ئىلمى ھەقايىق،

بالاغەتدە بىرى ئايتىپ دەقايىق.

بىرى تەئرىختە سۆز ئەيلەپ فەسانە،

بىرى ھېكمەت فەنى ئىچرە يىگانە.

ھېساب ئىچرە بىرىنىڭ زېھنى بارىپ،

مۇئەمادە بىرىسى ئات چىقارپ.

بۇ فەنلەردە بۇلار بىر-بىرىدىن ئەھسەن،

يۈز ئول فەنلىق ئارا ھەرقايسى يەككەن.

دىلارامۇ دىلارايۇ دىلاسا،

گۈلەمدامۇ سۈمەنبۇيۇ سۈمەنسا.

پەرىچىھەرە پەرىزادۇ پەرىۋەش.

پەرى پەيكەر زېھى ئون ئىسمى دىلكەش.

ۋاقتىكى، لىپۇلپ تولغان دەۋر قەدەھى ئايلىنىشقا باشلىدى.

بەزمە ئەھلىنىڭ مېڭىسى گويما ئاشۇ بەزمىنىڭ ئۆزىدەك قىزىدى. مېھنىبانۇ ئۆزىنىڭ كامالىتىنى كۆرسىتىپ، ئۇلاردىن نازۇك سوئاللارنى سورايىتى. ئۇ بىرەر ئىشارەت قىلسا، بۇلار يېقىملىق سۆزلەر بىلەن جاۋاب بېرەتتى. بەنلەر بازىرى ئىچىدە غەۋغا كۆتۈرۈلدى. ئۇلارنىڭ بۇ غەۋغاسى ئاتارود ①قا يەتتى. ھەر بىر گۈزەل ئۆزى بىلگەن يېنىدىن ئاجايىپ ئىشلارنى كۆرسىتىشكە باشلىدى.

ۋاقتىكى، پەرھاد ئۇلارغا دىققەت قىلىپ، ئۇنۇتقان سۆزلىرىنى ئېسىگە ئالدى. ئۇ شارابنىڭ كۈچىدىن غەيرەتلىنىپ، ئارقا-ئارقىدىن قەدەھ كۆتۈرەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ پاك تەبىئىتى ۋە ئۆتكۈر زېھنى بىلەن ئۆز زامانىسىنىڭ كامالەت ئىگىسى ئىدى. پەرھاد روشەن تەبىئىتى بىلەن ئەتراپقا نەزەر تاشلاپ، ھەر بىر قىزغا ئىگىلىگەن يېنى بويىچە سوئال قوياتتى. ئەمما گۈزەللەر جاۋابقا ئاجىز كېلەتتى. ئۇلار بۇنداق قىيىن مەسىلىنى ئاڭلاپ باقمىغانىدى. شۇڭا بۇ تېپىشماقنى يېشىش ئۈچۈن بىر ھەرپمۇ ئاپالمايتتى. پەرھاد بىرنەچچە جۈملە پاساھەتلىك سۆز بىلەن ئۆزى قويغان مەسىلىنى يېشىپ بېرەتتى. ئۇنىڭ ئىدراكى نۇقسانسىز ئىدى. ھەر بىر سۆزى بىر ئېسىل گۆھەر ئىدى. ئۇ بىلىم ئىگىسى ھەرقاچان سۆزگە تىل ئاچسا بەزمىدىكىلەر ئەقىل-ھوشىدىن ئايرىلاتتى. مېھنىبانۇ ئۇنىڭ سۆزىدىن ھەيرەتتە قېلىپ، كەمتەرلىك بىلەن ئۆزىنى چەتكە تارتتى. پەرھادنىڭ سۆزلىرىدىن تەڭرى سىرلىرى ئايان، جامالىدىن شاھلىق نۇرى نامايان بولاتتى. ئۇنىڭ يۈزى نۇرلۇق ئايدەك قىزارغانىدى. ئەمدىلا خەت تارتىشقا باشلىغان ساقال-بۇرۇتى ئاينىڭ قوتانلىغىغا ئوخشايتتى.

مېھنىبانۇ دانىشمەنلەرنىڭ شاھى ئىدى، شۇڭا ئۇ: «تاش كەسكۈچى بۇ يىگىت گۆھەر قالدالغان تاجدىن بېشىنى قاقچۇرغان. ئۇلۇغلۇقىدىن ئۆزىنى كەمتەر تۇتۇپ، بۇ بەزمىدە ئاز سۆزلەۋاتىدۇ.

① ئاتارود — مەركىزى سەييارىسى.

كىشلەر گۆھەرنى شەبنەم دەپ ئاتىۋالسىمۇ، ئاخىر ئۇنىڭ گۆھەر ئىكەنلىكى ناھايىتى تېز ئاشكارىلىنىدۇ» دەپ جەزمىلەشتۈردى ۋە تەختتىن چۈشۈپ پەرھادنى ئەدەب بىلەن تەختكە تەكلىپ قىلدى. پەرھاد مۇكەممەلەر بىلەن:

— جېنىم بىلەن مېنى تەدارمەن، ئەگەر بالا تىغىنى كىرىپ بىلەن يېرىش، تىرناق بىلەن يەردىن قومۇرۇشقا بۇيرۇساڭمۇ ئۇنىڭدىن ھەرگىز باش تارتمايمەن. بۇ ئىشلار ماڭا تەختكە چىقىشتىن يۈز ھەسسە ئاساندۇر. گادايدىن سەلتەنەت تەختى كۆپ يىراق تۇرىدۇ. ئۇنىڭغا تۇپراق ئۈستىدە يېتىش ياخشىراق، — دېدى. مېھنابانۇ پەرھادتىكى ھېسابسىز ئەدەب-ھايانى كۆردى ۋە ئۇنىڭ ئارزۇسىنى ئورۇندىماقچى بولدى:

— ئەگەر سەن تەختتە ئولتۇرۇشنى خالىمىساڭ مەنۇ يەردە ئولتۇرۇشۇم لازىم، — دېدى-دە، زىننەتلىك تەختنى ئۇ يەردىن ئالدۇرۇۋەتتى. يەرگە پارقراپ تۇرغان پالاس ۋە شاھانە بىساتلارنى سالدۇردى. بىسات ئۈستىگە پەرھادنى ئولتۇرغۇزۇپ، ئاندىن كېيىن ئۆزى ئولتۇردى.

ئىككىنچى قېتىم مەي قەدەھلىرى ئايلىنىشقا باشلىدى. يالغۇز پەرھاد يەنە سۆز گۆھەرلىرىنى چاچتى. سۆزى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئىككى كۆزى ئۇنىڭدىن ئارتۇق گۆھەرلەر چاچتى. ئۇ ئاينىڭ ھىجرىدىن جېنىغا تاقەتسىزلىك بىلەن پىراق ئوتى چۈشۈپ، قايغۇسىدىن پەلەك ئايۋىنى ئېگىلىپ كەتتى.

بۇ چاغدا ئۇ پەرى سۈپەتلىك گۈزەل پەردە ئارقىسىدىن بەزىمنىڭ پۈتۈن ئەھۋالىنى كۆرۈپ تۇراتتى. كۆزىدىن تىنماي ياش تۆكەتتى. بەزىدە ھوشىدىن كېتىپ، بەزىدە ھوشىغا كېلەتتى. ئۇ پەرىگە ئوخشاش كىشىلەر نەزەرىدىن ئۆزىنى يوشۇرغان بولۇپ، باشقىلارنى كۆرۈپ تۇراتتى، لېكىن باشقىلار ئۇنى كۆرمەيتتى. بىراق مېھنابانۇ شىرىننى باشقىلارنىڭ كۆزىدىن قوغدايتتى. پەرھادنىڭ ئالماستىمۇ يۇمشاتقۇچى كۆزىنىڭ ئۇنىڭغا چۈشۈپ

قالماستىقىنى ئويلايتتى. لېكىن شىرىننىڭ كۆز يېشى بېشىدىن ئاشقان، پەرھادنىڭ ئوتلۇق ئاھىدىن ئالەمگە ئوت تۇتاشقانىدى. مېھنابانۇ: «بۇ مۇڭلۇق يىگىتتەك ساپ گۆھەرنىڭ ئالەمدىن تېپىلىشى مۇمكىن ئەمەس. ماڭا ئۇنىڭ بارلىق ئەھۋالى روشەن بولدى. ئۇنىڭ ئادىتى پاكلىق ۋە راستچىللىق ئىكەن. شىرىنگە بىر نۆۋەت قاراشقا تاقەت-مادارى يەتمەيدۇ. ئەگەر قارىسا جېنى چىقىپ خاراب بولۇشقا يېقىنلىشىدۇ. بۇ ئىنسان سۈرىتىدە كەلگەن پەرىشتە ئىكەنلىكى ھەر بىر پەزىلىتىدىن ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭدا يامان نىيەتنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. كۆزى ۋە قەلبىدە پاكلىقتىن باشقا نەرسە يوق. ئۇنىڭ ئەسىر بولغان جېنى ئىشتىياق ئوتىدا كاۋاپ بولۇۋاتىدۇ. ئۇنىڭ قولىنى تۇتقىنىم ياخشى. ئەگەر ئۇنداق قىلمىسام، ئۇ ھالاكەتلىك قايغۇ بىلەن جېنىدىن ئايرىلسا، قان قەرزى بويۇنۇمغا چۈشۈپ قالىدۇ» دېگەن خىياللارنى كۆڭلىدىن كۆچۈردى-دە، خادىملىرىغا:

— ئۇ ياخشىلارنىڭ شاھى ۋە گۈزەللىكىنىڭ چوققىسىغا ئېيىتىلار، مېھنابانۇ چىلىق قاندىسى بويىچە بىردەم بۇ يەرگە چىقىپ، ئايدەك يۈزى بىلەن مېھنابانۇنىڭ كۆزىنى يورۇتسۇن، يېقىملىق سۆزى بىلەن ئۇنىڭ جېنىنى، يۈزى بىلەن ئۇنىڭ كۆزىنى مېھمان قىلسۇن، — دەپ بۇيرۇدى.

شىرىن پەردىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىدى ۋە جېنى ئارام تېپىپ، دەرھال بەزمىگە قەدەم قويدى. ئۇنىڭ چىرايلىق قەدەم تاشلىشىدىن ئالەم قوزغىلىپ كەتتى. چۈنكى ئۇنىڭ يۈزىدە مۇھەببەت ئوتىدىن ئەسەرلەر، كۆزىدە ياش سېلىدىن خەۋەرلەر بار ئىدى. ھىجران سەۋەبىدىن ئاققان كۆز يېشى بىلەن كىرىپك ئوقلىرىنى سۇغرىپ، پەرھادنى مېنىدەك ئۆتكۈرلەشتۈرۈۋەتتى. پەرھاد تاشلارنى پارچىلىغان بولسا، ھازىر شىرىن كۆز يېشى بىلەن قېنىنى تۆكۈمەكتە ئىدى. ئاغزىدىن چىقىۋاتقان ئاھىنىڭ شامىلى پەسەيمەيتتى. بۇ شامال بىلەن زۇننار چاچلىرىنىڭ تۈگۈنلىرىنى

ئاچاتتى. چاچلىرىنىڭ ھەر بىر تالاسى يۈزلەپ ئىمانلىقلارنى كۆپىرىكچە چۆلۈۋىرىغا باغلاپ قوياتتى. يۈزىنىڭ ئوتغا كۆز يېشىدىن سۇ چېچىپ، خەلقنىڭ كۆيىمىگە تېخىمۇ كۆپرەك ئىسرىق سالاتتى. قاشلىرىدىكى تۈگۈنلەردىن ئۇنىڭ غەم قايغۇسى بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ جاھاننى زىننەتلىگۈچى جامالى زامانغا مىننەت قويسا، بۇ ئىشتىن زامانمۇ جانلارغا مىننەت قوياتتى. قۇياشتەك چىرايى بىلەن جاھاننى يورۇتۇپ، قاشلىرى بىلەن پەلەك تاقىنىڭ ئايۋىنىنى روشەنلەشتۈرگەندى. ئۇنىڭ قىزىل ياقۇتتەك لېۋى جانغا ئوت ياقسا، پەردىلەنگەن چېھرىسى جاھانغا ئوت ياقاتتى. ئۇ، تۆت ئاسمان پەردىسى كەينىدىن قۇياش يۈز كۆرسەتكىنىدەك، پەردىلەر كەينىدىن چىراي كۆرسەتتى. شۇنىڭ بىلەن گويا قۇياش نۇرىدىن زەررىلەر كۆتۈرۈلگەندەك، پۈتۈن بەزمە ئەھلى دەرھال ئورنىدىن قوزغىلىشىپ تىك تۇرۇشتى. بۇ پەيتتە پەرزادىنىڭ جېنىغا شۇنداق بىر ئوت تۇتاشتىكى، بۇ ئوت ئۇنىڭ پاك جىسمىنى كۆيدۈرۈپ كۈلگە ئايلاندۇردى. ئۇ ئايغا نەزىرى چۈشۈشى بىلەن بىر ئاھ تارتتى ۋە بۇ ئاھنىڭ تۈتۈنىدىن يەتتە ئاسمان قارىيىپ كەتتى. ئۇ ھوشىنى يوقىتىپ، يىقىلىشقا ئاز قالغاندى، لېكىن مەينىڭ كۈچى ئۇنىڭغا مەدەتكار بولۇپ، يىقىلىشتىن ئامان قالدى.

مېھنبانۇ شىرىننى ئۆز يېنىغا تەكلىپ قىلدى. شىرىن كېلىپ مېھنبانۇ بىلەن يانمۇيان ئولتۇردى. ئۇ گويىكى قۇياش ئاينىڭ يېنىدا مەنزىل تۇتقاندەك ئورۇن تۇتتى. پەرزاد ئۆز ئورنىغا كېلىپ ئارام ئالدى. ساقىلار ئارقىمۇ ئارقا قەدەھ تۇتۇشقا كىرىشتى. پەرى مەيگە لىپىۋىلىپ تولىغان قەدەھتىن ئىچىپ، ئۆزىنىڭ مەجنۇنغا ئوخشاش سەرخۇش مەست بولۇپ قالدى. مەينىڭ تەسىرى بىلەن يۈزىدىن روماننى كۆتۈردى ۋە ئادەمگە رىچىلىكىنى نامايان قىلدى. ئۇ پەرزادقا قاراپ تىلىدىن:

— ئەي، ئالەم خەلقىنىڭ نادىرى ۋە يېگانىسى. سېنىڭ زاتىڭ بۇلۇغ ئىشلارغا قادىردۇر. سېنىڭ ھۈنۈرىڭ، كاماللىقىڭ ۋە پەزىلىتىڭ

ئالدىدا پۈتۈن جاھان خەلقى ئاجىزدۇر. كىمكى سېنى تەرىپلىمەكچى بولسا، ئېنىقكى، ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى قۇياشنى روشەن، پەلەكنى ئېگىز دېگەنلىك بىلەن باراۋەر بولىدۇ. ۋۇجۇدۇڭنى، جېنىڭنى بۇ دەۋران بازلىق بالالاردىن ئاسرىسۇن. يولۇڭغا قانچە خەزىنىلەرنى چېچىپمۇ ئۆزىمىزنى ئادا قىلالمايمىز، — دېگەنگە ئوخشاش ئەڭ چىرايلىق مەۋايىتلارنى تۈكتى. ھەسرەتلىك پەرزاد ئۇنىڭدىن ھايى قىلىپ، تام سۈرەتلىرىدەك قېتىپ قالدى. ئۇ گۈزەل سۆز گۆھەرلىرىنى تۈكتى ۋە بېشىنى كۆتۈرۈپ، پەرزادقا قەدەھ تۇتۇش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى. ئون ئىشتا ماھىر بولغان ھېلىقى ئون قىزنىڭ ھەر بىرى جاۋاھىرلارغا تولغان بىردىن تاۋاقتى تۇتۇپ تۇراتتى. شىرىن نەگە قەدەم قويسا، ئۇلار شۇ ياققا لەئلى-ياقۇت، ئۈنچە-مەرۋايىتلارنى چاچاتتى. پەرزادمۇ جاۋاھىر چاچقاندىن يۈز ھەسسە ئارتۇق كۆز مەرۋايىتلىرىنى چاچاتتى.

ئۇ پەرى شۇ شەكىلدە ئاستا قەدەم تاشلىغىنىچە پەرزادنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى ۋە ياقۇت لېۋىگە قىزىل ياقۇتتەك مەينى تەگكۈزۈپ تۇرۇپ، پەرزادقا:

— بۇ قەدەھنى سېنىڭ ئىشقىڭنىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن ئىچمەن، — دېدى. نەپىس يىپەككە ئورالغان شەمشاد قامەتلىك شىرىن مەينى سۈمۈرگەندە، پەرزاد ھوشىنى يوقىتاتتى. ئۇ مەيگە لىپىۋىلىپ تولىغان قەدەھنى قولغا ئېلىپ پەرزادقا تۇتتى ۋە ئۇنىڭغا دېدى:

— سەنمۇ مېنىڭ ئىشقىمىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن ئىچكىن. شىرىن تۇتقان شارابتا ئىككى خىسلەت بار ئىدى. بىرى — كىشىگە ھاياتلىق بېغىشلىسا، ئىككىنچىسى — ئۆلۈمگە ئېلىپ باراتتى. ئۇ ئاشىق مەينىڭ پۇرىقىدىن ئاللىقاچان مەست بولغانىدى. لېكىن بۇ ساقىنىڭ مەستكە قولىداش بولغانلىقى ئەجەبلىنەرلىك ئىش. پەرزاد شىرىن تۇتقان قەدەھنى دەرھال قولغا ئېلىپ، قەدەھ نەقىشلىرىنىڭ نىشانىنى قالدۇرمىغۇدەك ئەلپازى بىلەن خۇدىنى يوقاتقان ھالدا سۈمۈرۈپ ئىچىۋەتتى. ئەگەر بۇ قەدەھ ئاسمان

قەدەھىدەك يوغان بولغاندىمۇ بىر تامچە قالدۇرماي سۈمۈرگەن بولار ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭ ۋۇجۇد نەقىشلىرى كۆڭلىدىن يۈيۈلدى. كۆڭلىمۇ ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن قۇتۇلدى. ئۇ ئۆزىنى ئۆزلۈكنىڭ قاينۇسىدىن، بەلكى پۈتۈن پانى ئالەمدىن قۇتۇلدۇردى. پەرھاد قەدەھنى زامانىنىڭ يېگانىسىغا تاپشۇردى ۋە ئۆزىنى تۇپراققا تاشلاپ، بېشىنى ئۇ گۈزەلنىڭ ئايغىغا قويدى. دە، بۇ ئالەمدىن باشقا بىر ئالەمگە كەتتى. پەرىزات پەرھادنىڭ بېشىنى كۆتۈرمەكچى بولۇپ قارىغاندى، ئۇنىڭ جىسمى يىقىلىپ، ئۆزىنىڭمۇ ئۆزلۈكىدىن كەتكەنلىكىنى سەزدى. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن شىرىنمۇ پەرھادنىڭ يېنىغا يىقىلىپ، ھوشسىزلىق دۇنياسىغا كەتتى.

بەزمە ئەھلى پەرھاد بىلەن شىرىننىڭ بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، سىناپ بېقىش ئۈچۈن ھەر ئىككىلىنىڭ ئاغزىغا دەرھال ئەينەك تۇتتى. بىراق، ئۇلارنىڭ نەپسىدىن ھېچبىر ئەسەر تاپالمىدى.

پۈتۈن بەزمە ئەھلىدىن پەرياد-پىغان كۆتۈرۈلدى. نەزمە:

كېتۈر ساقى، ماڭا مېرئانى جامى،

كى ئاندىن تاپقامەن جانان نشانى.

چۈ جانان ئەكىسى كۆرگۈزگەي بۇ كۆزگۈ،

ئۆزۈمدىن بارغامەن ئول نەۋىكىم سۇ.

※ ※

سىزلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ھەم مېھرى-شەپقەت سەھىپىلەرنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مەرزى ئىلىنىڭ كۆڭۈللىرىگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىلىق، غارايىپ تەسىرلىك قىسىمدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

پەرى سۈرەتلىكنىڭ تەسۋىرى نەقىشلىرىنى سىزغۇچى بۇ

ئۇزاقتىن ئۇزاق قىسىگە تۆۋەندىكىچە قەلەم تارتىدۇ:

ۋاقتىكى، بۇ ئىككى جاپاكەش بەزمىدە ئىچمىلىك تەسىرى بىلەن ھوشىدىن كېتىپ يىقىلدى. بەزمىدىكىلەر پەرياد چېكىشتى، ئىچكەن قەدەھلىرى جىگەر قېنىغا ئايلاندى. ئۇلار دەرھال بۇ گۈزەلنى كۆتۈرۈپ، يوشۇرۇنچە بىر ئۆيگە ئېلىپ كىردى ۋە ئورۇن-كۆرىپە سېلىپ ياتقۇزدى. ھالىدىن كەتكەن غەمكىن ئاشىقنى يەنە بىر تەرەپتىكى ئۆيگە ياتقۇزۇپ، بۇ بالا تېغىنىمۇ يىغىشتۇردى. ئۆزگىرىپ تۇرغۇچى پەلەك تېغى بىر-بىرىنىڭ ۋەسلىگە قانمىغان بۇ ئىككى مۇھەببەتداشنىڭ ئارىسىدا جۇدالىقنى سالىدى. ئىككىلىلەن تاڭ ئاتقۇچە مۇشەققەت گۇرۇھىنىڭ ئايغى ئاستىدا ھالسىزلىنىپ ياتتى.

پەرھادنىڭ تاڭدا تارتقان ئاھىغا ئوخشاش مەيىن تاڭ شامىلى چىقىپ، تۈن قاراڭغۇلۇقىنى خۇددى قاپقارا تۈزەننى سۈرگەندەك سۈرۈپ كەتتى. ئىش سەۋداسىدا ھوشىدىن ئايرىلغان بۇ ئىككى ئاشىقمۇ ھوشىغا كەلدى.

پەرھات خىجالەتچىلىكتىن يۈرىكى سىقىلغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ، مۇشەققەت تېغى تەرەپكە قاراپ كېتىپ قالدى.

پەرى سۈرەتلىك گۈزەل جېنىغا مالاللىق يەتكەن بىر ئېغىر ئەھۋالدا قالدى. بۇ ئەھۋاللار مېھنىبانۇنى ئاجىزلاشتۇرۇپ قويدى. ئۇنىڭ كۆڭلىگە خاتىرجەمسىزلىك چۈشتى. چۈنكى ئۇ يا قاينۇلۇق پەرھادنى خۇشال قىلىشتىن كېچەلمەي ياكى ئۇ ئاي يۈزلۈككە نەسەت كارقىلىشنىڭ يولىنى تاپالماي قالغاندى، ئەگەر پەرھادنىڭ كۆڭلىگە مەدەت بەرمەي دېسە، ئادەمگەرچىلىكى ئۇنىڭغا يول قويمايىتى. مۇبادا مېھرىبانلىق يۈزىدىن ئۇنى مۇرادىغا يەتكۈزەي دېسە، ئەل ئارىسىدا يامان ئاتاققا قېلىشىدىن قورقاتتى. لېكىن، پەرھادنىڭ مۇھەببىتىنىڭ پاكلىقىنى، شۇ ھالدا كېتىۋەرسە ئۇنىڭ ئىشقى يولىدا ھاللاك بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى. پەرھادنى بىرقانچە كۈندە بىرەر نۆۋەت چاقىرتىپ كېلەتتى. پەرھاد ئۇ ئاي يۈزلۈك گۈزەلنىڭ قولىدىن بەخت جامىنى ئىچەتتى ۋە ھەر ئىككىلىسى

ھوشىدىن كېتەتتى. پەرھاد ھوشىغا كەلگىنىدە پەرىنىڭ جېنىنى تۈمەنىڭ داغدا قالدۇرۇپ، تاغ تەرىپىگە راۋان بولاتتى. ئۇلار بىر قانچە مۇددەت شۇ ئەھۋالدا ھالسىزلىنىپ ئۆتتى. ۋاقىتىكى، بۇ قاملاشمىغان تەتۈر پەلەك مۇنداق ئاجايىپ بىر ئويۇننى كۆرسەتتى:

شۇ زامانلاردا غەربتە خۇسرەۋ ئاتلىق بىر ھۆكۈمران، ھۆكۈمرانلا ئەمەس، بەلكى، بىر جاھانگىر بار ئىدى. ئۇ ئىران ۋە ئەرەب مەملىكەتلىرىنىڭ پادىشاھى، شاھلارنىڭ شاھى ئىدى. بۇ تېز ئايلاڭچى پەلەكمۇ ئۇنىڭغا بويسۇنۇپ، پەرمانىنى بېجىرەتتى. ئۇنىڭ توپ-توپ قوشۇنلىرى جاھانغا لىق تولغانىدى. مەدايىن ئۇنىڭ پايتەختى ئىدى. ئۇ نەسەب جەھەتتىن كىسراغا تۇقشاتتى، يەنى ئۇ كىسرانىڭ نەۋرىسى ئىدى، كىسرا ئۆلۈپ، باقا ئالىمىگە راۋان بولغاندىن كېيىن، ھۇرمۇز ئۇنىڭ دۆلىتىگە ئورۇنباشار بولدى. ھۇرمۇز ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئورنىغا خۇسرەۋ پەرۋىز ئولتۇرۇپ، خۇسرەۋ دېگەن نامى، پەرۋىز دېگەن لەقىمى بىلەن شۆھرەت تاپقانىدى. بوۋىلىرىدىن ئارتىپ تاكى ئاتىسىغىچە ھۆكۈمەت سەلتەنىتىدە ئولتۇرۇپ، ئەلگە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلگەنىدى. ئۇ تەقدىر ھۆكىمى بىلەن مەملىكەتنىڭ يەتتە ئەۋلاد ئاتا-بوۋىسىدىن ئۆزىگە مېراس بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى بىلەتتى. ئۇنىڭ ئىلگىرى ئۆتكەن ئاشۇ ئاتا-بوۋىلىرىمۇ ئۆزىدىن كېيىنكى تەخت ۋارىسلىرىغا كەينى-كەينىدىن پادىشاھلىقنى تاپشۇرۇپ كەتكەنىدى. شۇڭا خۇسرەۋ: «بۇ كونا دەۋران ھامان بىر كۈنى ماڭمۇ دەرد قەدەھنى تۇتىدۇ. ئۆمۈر پىيالەمدىكى ھاياتلىق شارابى تۇساتتىن قۇرۇپ كېتىشى مۇمكىن، بۇنىڭ ئۈچۈن تەختىمدە ئورۇنباشار بولۇپ ئولتۇرۇشقا بىر پەرزەنت كېرەك» دەپ ئويلايتتى. گەرچە خۇسرەۋ سەدەتتىن ئىبارەت بىر خانىشنى نىكاھغا ئېلىپ، ئۇنىڭدىن گۆھەردەك بىر پەرزەنتكە مۇيەسسەر بولغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ پەرزەنتتى تەختى-تاجىغا لايىق ۋە تاجدارلار ئۇنىڭغا موھتاج بولغۇدەك ئەمەس

ئىدى. ئۇ يەنە بىرنى نىكاھغا ئېلىپ، ئۇنىڭدىن تاجىغا لايىق گۆھەر تېپىشنى ئارزۇ قىلدى. بۇ توغرىلۇق ئۇ چوڭقۇر ئويلىنىپ، شۇنداق خۇلاسىگە كەلدىكى: شورلۇق يەرگە گۈلنىڭ ئۇرۇقىنى چاچسا، ئۇنىڭدىن ئۇششاق تىكەنلەر ئۈنۈپ چىقىدۇ؛ ئەگەر بۇلۇتتىن يىغىن ياغسا، ئۇنىڭدىن ھاياتلىق سۈيى بەھرە ئالىدۇ. بىراق، ئۇ سۇ ئېشەك مەرسىگە نىسبەتەن زەھەر بولۇشى مۇمكىن. ئەگەر چىمەنلىكتىكى گۈللەر سۇ ئورنىغا زەھەر ئىچسە ئۇنىڭدىن پەرۋىز تېپىپ، تېخىمۇ تاۋلىنىدۇ. ھەرقانداق نەرسىگە قىلىنغان پەرۋىشنىڭ كۆپ ياكى ئاز بولۇشى ئۇ نەرسىلەرنىڭ ئەسلى تەبىئىتى ۋە مەھسۇلىنى ئۆزگەرتىۋېتەلمەيدۇ. ئەقىل دېھقاننى: «ئۇرۇق چاچقىلى ياخشى يەر كېرەك» دەيدۇ. نەزمە:

خىزەد دېھقاننى ئانداغ نۇكتەنى دەر:

«كى دانە ساچقالى ياخشى كېرەك يەر».

ئەلەقسە، خۇسرەۋنىڭ كۆڭلىگە بۇ مەزمۇنلار چوڭقۇر ئورۇنلىشىپ ئالغان بولسىمۇ، مەقسەت خەزىنىسىدىن بەھرە ئالالىدى. ئاخىر بىز قىممەتباھالىق گۆھەرنى ئىزدەپ تېپىپ، جۈپلۈك يىپىغا تىزىش ئۈچۈن ئەتراپتىكى يۇرتلارغا كىشىلەرنى ئەۋەتتى. ئەگەر گۈل تېرىماقچى بولسا، شۇنداق گۈلزارلىققا تېرىلسا، دەپ ئارزۇ قىلىپ يۈرگەن چاغلاردا: «بۇ ئالەمگە جەننەت بېغىدىن بىر ھۈر كەپتۇ. ئۇ سۆزلىگەندە جەننەتنىڭ تۇبا دەرىخى ۋە كەۋسەر سۈيىمۇ ئۇيالىغىنىدىن ئۆزىنى يوشۇرغۇدەك. ئۇ ھۈر گۈياكى قۇياش ئاسماندىن يەرگە چۈشكەندەك، ئەرمەن مەملىكىتىدىن ئورۇن ئالغان ئىشى. يەر مەركىزى قۇياشتىن نۇر ئالغاندەك، ئەرمەن شەھىرى ئۇنىڭ ئاي يۈزىدىن نۇرغا تولۇپتۇ. ئۇ ئىنسانغا ئوخشىمايدىغان بىر پەرى بولۇپ، نەسەب جەھەتتىن جەمىشكە تۇتاشقۇدەك، جەمىش — ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ بوۋىسى ئىشى. ئۇ شۇنداق مەرتەۋىسى

بۈيۈك زات ئىكەن. ئۇنىڭ باشقى پەرھاد بارلىق ھۈنەرلەردە كامالەتكە يەتكەن تەڭداشسىز يىگىت ئىمىش. ئۇ شىرىننىڭ ئىشىدا خالاقتىن ئالاقىسىنى ئۇزۇپتۇ. پەرھاد ئەلگە ئوخشىمىغىنىدەك، ئەلۇ ئۇنىڭغا ئوخشىمايدىكەن. ئۇنىڭ تېنىنىڭ تاغدەك مۇستەھكەملىكى قىياپىتىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغۇدەك. ھازىر تاغ قېزىش بىلەن شۇغۇللىنىۋېتىپتۇ. ئۇ كەكسى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى قولنىڭ كۈچى بىلەن تاغلارنى پارچىلاپ تاشلايدىكەن. بىراق ئۇ يىگىت داۋاملىق يىغان چېكىپ، ئاھ تارتقاچقا، تاغدەك تېنى ساماندەك بولۇپ قاپتۇ. پەرھادنىڭ ناتىۋانلىقىغا قاراپ، پەرى سۈرەتلىك شىرىنمۇ ئۇنىڭغا مېھرىبانلىق قىلىدىكەن. ئاشىق پەرھاد زامانىڭ دانىشىمى بولسا، مەشۇقى شىرىن گۈزەللىكتە زامانىڭ يىگانىسى ئىكەن» دېگەن سۆزلەر خەلق ئارىسىغا تارقالغانىدى.

پەرھاد-شىرىن. ھەققىدىكى خەۋەرلەر خۇسرەۋنىڭمۇ قۇللىقىغا يەتكەنىدى. زامانە خەلقىدىن ئۇ ئاينىڭ تەرىپىنى ئاڭلاپ، خۇسرەۋنىڭ قەلبىدە ئوت يالقۇنلىدى. ھوشسىزلانغان جېنى بىئارام بولۇشقا باشلىدى. ئۇ شىرىن توغرىسىدا خىيال سۈرۈپ كېچىنى-كۈندۈز-گە ئۇلايتتى. ئۇنىڭ ئىسمىنى كېچە-كۈندۈز تىلىدىن چۈشۈرمەيتتى. لېكىن خۇسرەۋنىڭ بۇ خىيالى ئوردىدىكى كېڭەش ئەھلىنىڭ مەسلىھىتىگە باغلىق بولۇپ، ئۇلارنىڭ رايىچە ئىش ئېلىپ بارمىسا بولمايتتى. ئۇلار تەرەپ-تەرەپتىن شىرىننىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەپ كېلىپ، بىلگەنلىرىنى خۇسرەۋگە مەلۇم قىلدى.

شۇلاردىن بىرى ئەرمەنگە بېرىپ كەلگەنىدى. ئۇ خەلقنىڭ شىرىن ھەققىدە ئېيتقان سۆزلىرىگە ئىشەنچ ھاسىل قىلىپ، شىرىننىڭ شاھقا لايىق ۋە مۇۋاپىقلىقىنى، ئەرمەن مۈلكى — شىرىننىڭ مەملىكىتى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. يەنە ھەر تەرەپكە ئەۋەتىلگەنلەر ئىچىدە ئەرمەندىن خەۋەر تاپقانلارمۇ شىرىننىڭ شۆھرىتىدىن، ھېسابسىز گۈزەللىكىنىڭ ساداسىدىن سۆزلەپ، ھۈسنى-جامالدا ۋە كەسپىي-كامالەتتە ئۇنىڭغا بۇ ئالەمدە

ھېچكىمۇ تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقى، ئۇنىڭ گويىكى جەننەت ھۈرلىرىگە ئوخشايدىغانلىقى، گۈزەللىك شۆھرىتى ئاپتاپتەك روشەن ئىكەنلىكى ھەققىدە مەلۇمات ئېلىپ كەلدى.

خۇسرەۋ تەرەپ-تەرەپتىن يېتىپ كەلگەن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاۋېرىپ، ئۇنىڭغا مايىل بولۇپ قالدى، كۆڭلى شىرىنگە بىراقلا شەيدا بولدى. ئۇ دەسلەپ دەرھال ئەرمەنستانغا ئاتلىنىپ، ئۇ گۈلستاندىكى كۈمۈش-تەنلىك گۈزەل دىلبەرنى قولغا كەلتۈرمەكچى بولدى. كېيىن، بۇنداق يۈرۈش قىلىشنىڭ شاھلىق سەلتەنىتىگە توغرا كەلمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ، بۇ ئىشنى ئۆزىنى تارتتى.

ئەلقىسى، خۇسرەۋنىڭ بۇزۇك ئۈمىد ئاتاق بىر ۋەزىرى بار ئىدى. ئۇ دۆلەت ئەربابلىرى ئىچىدىكى ئەڭ دانا ئالىم ئىدى. ئاسماندىن يەر قەرىگىچە بولغان ھەممە نەرسە بۇزۇك-ئۈمىدنىڭ ئالدىدا روشەن ئىدى. ئۇ ھەممە ئىشتا خۇسرەۋگە يول كۆرسەتتەتتى. خۇسرەۋ بۇزۇك ئۈمىدىنى خىلۋەتكە چاقىرىپ، ئەرمەن گۈزەللىكىنى ئىشىدا كۆيۈپ-يېنىۋاتقانلىقىدىن ئىبارەت سىرلىرىنى ئۇنىڭغا ئاشكارىلىدى ۋە بۇ ئىشنىڭ چارىسى ھەققىدە مەسلىھەت بېرىشنى ئۈمىد قىلدى. دانىشمەن ۋەزىر خۇسرەۋنىڭ ھەيرەتتە قالغانلىقىنى بىلىپ، بىردەم ئويلانغىنىدىن كېيىن، تۆۋەندىكىچە مەسلىھەت بەردى.

— ھېچقىسى يوق، بۇنىڭ چارىسى ئاسان. بۇ ئىش تۈپەيلى ھەرگىز كۆڭلۈڭنى بۇزما. ئەمدى، دانا، قەلبى پاك بىر كىشىنى ئەلچىلىككە تەيىنلىگىن، ئۇ ئەلچىلىكتە تەڭداشسىز بولسۇن، ئۇنىڭ كۆڭلى مەنە ئۇنچىلىرى بىلەن تولغان، ئەمما ئاغزى سەدەپتەك يۈمۈلغان بولسۇن. گەپكە ئېغىز ئاچقاندا سۆز ئورنىغا گۆھەر چاچىدىغان بولسۇن؛ ھەم تەقۋادار، نەسەب جەھەتتە ئېسىل كىشىلەردىن بولسۇن. ئۇ كىشى مېھنىبانۇغا ئارزۇ-تىلەكلىرىڭنى يەتكۈزۈپ، ئۇنى سالامىڭ بىلەن ئىززەتلىسۇن، توي ھەققىدىكى سۆز بىلەن ئۇنىڭ بېشىنى كۆككە يەتكۈزسۇن، گەرچە ئۇ ئۆزىنىڭ يۇقىرى مەرتىۋىسى ۋە بۈيۈكلۈكى بىلەن مەغرۇرلانسىمۇ، بۇ سۆزدىن

بېشى كۆككە يەتمەي قالمايدۇ. مېھنابۇنى « كۆپ تەجرىبىلىك، دانا شاھ دەپ » ئاڭلىدىم. ئۇ گۈزەلمۇ ھېسابسىز دانىشمەن ئىش. ئەگەر ئۇلار بۇ ھەقتىكى تەييارىنى كۆرسە، بۇ خىل ئەھمىيەتلىك ئىشنى ھەرگىزمۇ قولدىن بەرمەيدۇ. ئۇلار بۇ ئىشتىن پەخىرلىنىپ، پات ئازىدا شىرىن سۆزلۈك بىر ئەلچىنى ئەۋەتىدۇ. بىز مەقسىتىمىزگە مۇۋاپىق جاۋاب ئالسا، بىلىش لازىمكى، ئۇنىڭغا كۆرىمىز. مۇبادا ئۆزىگە تىل ئېچىپ قالسا، بىلىش لازىمكى، ئۇنىڭغا ئەقىل بىلەن ئەسلا يول تاپقىلى بولمايدۇ. لېكىن، سېنىڭ ھەممە ئىشلارغا قولۇڭ يېتىدۇ، ئۇنىڭ ئىشىمۇ قىيىنغا چۈشمەيدۇ. دەۋرنىڭ داناسى يۇقىرىقى سۆزلەرنى بايان قىلدى. دەۋرنىڭ ھاكىمى ۋەزىرىنىڭ سۆزلىرىنى قوبۇل قىلدى. شۇنىڭغا لايىق كىشىنى تېپىپ، مەقسەت-تەلەپلىرىنى ئۇنىڭغا چۈشەندۈردى. ھۇشيار ئەلچى بۇ مەقسەتنى چۈشىنىپ، دەرھال ئاتلاندى. كېچە-كۈندۈز دېمەي، ئەرمەن مەملىكىتى تەرەپكە يۈزلەندى. ئەي ساقى، مېنىڭ تىلىكىم بولغان قەدەھنى كەلتۈرگىن. چۈنكى، ئالدىمدا قىيىن يول بار. بىر قەدەھلا ئەمەس، بەلكى ئارقا-ئارقىدىن قەدەھ تۈت. خۇدۇمنى يوقاتقان ھالدا بۇ ۋادىنى كېزەي. نەزمە:

كېتۈر ساقى قەدەھكىم كامم ئولدۇر،
كى ئالدىمدا ئەجەب دىشۋار يولدۇر.
نەبىر ساغەركى، ساغەر تۈت پەيا-پەي،
كى بۇ ۋادىنى بىخۇد تەي قىلاي، تەي.

※ ※

سىزلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھىبەت ھەم مېھىر-شەپقەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مەرزى ئىلىش كۆڭۈللىرىگە شادلىق

بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ بېغىلىق، غارايىپ تەسىرلىك قىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

بۇ ۋادىنى كېزىپ ساياھەت قىلغۇچى ھېكايىسىنى شۇنداق بېقىملىق سۆزلەر بىلەن داۋاملاشتۇردى:

ئەلقىسسە، خۇسرەۋنىڭ ئەلچىسى كۆڭلىگە يۈز تۈرلۈك ھىيلە-نەيرەڭنى پۈكۈپ ئەزمەن شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. خىزمەتچىلەر مېھنابۇغا:

— بەخت-دۆلەت بۇ تەرەپكە يۈزلىنىپتۇ. چۈنكى يېگانە « كىسرا » ① نىڭ قەسىرىدىن، يەنى خۇسرەۋنىڭ مۈلكىدىن بىر ئەلچى كەلدى، ئۇ، باشتىن-ئاياغىچە ئەقىلگە تولغان، ئۆزى ئېغىر-بېسىق، ئەمما سۆزگە ئېغىز ئاچقاندا تىلى راۋان كىشى ئىكەن، — دېيىشتى.

مېھنابۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، مېھماننى سارايغا چۈشۈرۈشكە ئەمىر قىلدى. ئەڭ ئېسىل يېمەكلىك ۋە ئىچىملىكلەرنى تەييارلاپ، ئۇنىڭغا زىياپەت بېرىشنى بۇيرۇدى. ئاندىن كېيىن ھوشيار، ناتىق، ئاقىل كىشىلەردىن بىرقانچىسىنى تاللاپ، ئەلچىنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى. ئۇلار ئەلچىنىڭ بارلىق مۇددىئاسىنى ئېھتىياتچانلىق بىلەن بىلىپ چىقىپ، ئەھۋالنى مېھنابۇغا خىجالەتچىلىك بىلەن بايان قىلدى. مېھنابۇ بۇ ئايلىنىپ تۇرغۇچى پەلەكنىڭ يەنە ئاجايىپ بىر ئويۇن كۆرسەتكەنلىكىنى بىلدى.

— ئەتە ئەلچى بىلەن كۆرۈشىمەن، سىلەر بۇ ئىشنىڭ تەييارلىقىنى قىلىپ قويۇڭلار، مەن ئۇ مېھماننى ئىززەت-ئىكرام بىلەن قوبۇل قىلىمەن، چۈنكى ئۇلۇغ جايدىن كەلگەن دانا ناتىقتۇر، خىتابىنى مەلۇم قىلغىنىدىن كېيىن، ئۇنىڭغا مۇۋاپىق جاۋاب بېرىمەن، — دېدى مېھنابۇ. ئۇلار بۇ ھۆكۈمنى ئاڭلاپ، تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، تاپشۇرۇلغان ئىشلارنى بېجىرىشكە كىرىشتى.

① كىسرا — ئىران شاھلىرىدىن بىرى، خۇسرەۋنىڭ بوۋىسى.

مېھناتى تەپەككۈر قىلغانىسىرى ھەيرانلىق ئالىمگە چۈشۈپ قالدى: ئەگەر خۇسەرەۋىنىڭ دۆلەت ئاساسىنى غەنمەت بىلىپ، بۇ ئىشقا رازىلىق بىلدۈرمەي دېسە، جاپاكەش پەرھاد يادىغا كېلىپ، كۆڭلى يەرىشان بولاتتى. مۇبادا ئەلچىنىڭ سۆزىنى رەت قىلاي دېسە، ئۆزرە ئېيتىشقا مۇۋاپىق سۆز تاپالمايتتى. ئۇ: «خۇسەرەۋ بىزدىن كەم ئەمەس، ئەگەر ئۆزۈم رازى بولۇپ، ئەلچىنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلسام، ئۇ شوخ كۈلگۈنچەك رازى بولامۇ-بولماسمۇ؟ مۇبادا بۇ ئايدىن زورلاش يولى بىلەن رازىلىق ئېلىنسا، ئۇنىڭ ئاخىرى قانداق بولار؟ بۇ ئىشقا كۆنمەي، ئوختىتىپ قويساق، ئۇ ھالدا گويىكى غەزەپكار شىردىن كىيىككە ئازار بەتكەي، يۈز مىڭ شىشە بولغاندىمۇ سەندەلنىڭ ئالدىدا سىنماي قالمايدۇ. شۇڭا ئەلچىگە كۆپلىگەن ياخشى سۆزلەر بىلەن ئۆزرە ئېيتقىنىمىز تۈزۈك» دېگەنگە ئوخشاش خىياللارنىڭ ئۇرۇقىنى كۆڭلىنىڭ زېمىنىگە چاچتى. ئاخىر ئۇ ئاينىڭ رايىغا باقماقچى بولدى. ئۇنىڭغا ۋەقەنى ئېيتىپ: — پەلەكتىن بۇ ئىشنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى بىلگەن ئىكەن سەن، سەنمۇ بۇ ئىشنىڭ ياخشى-يامان تەرەپلىرىنى ئويلاپ كۆرگىن، — دېدى. ئۇ ھۈر-پەرىزات بۇ ۋەقەنى ئاڭلىغىنىدىن كېيىن، تۇپراققا يۈزىنى قويۇپ، پەرياد ئۇرۇپ، پىغان چەكتى ۋە مۇنداق دېدى: — سېنىڭ ئاللىنىڭ ئىزى مېنىڭ قىبلىغا ھىمىدۇر. بىغۇبار قەلبىڭ مېنى قايقۇلاردىن ئاسرايدىغان باشپاناھىمدۇر. ساڭا ھېسابسىز ماللىقلارنى يەتكۈزگەنلىكىمدىن ناھايىتى خىجىلمەن. ماڭا بۇ سۆزلەرنى ئېيتقىچە، بوينۇمغا قايقۇ تىغىنى سۈرۈپ، ئۆلتۈرسەڭ بولمايمىدى. نەزمە:

كى ئەي، نە ئىلىڭنىڭ ئورنى قىبلە گاهىم،
ھەرسى نۇزھەتڭ غەمدىن پاناھىم.
نەچە يەتكەي ساڭا مەندىن مەلالەت،
نەچە كەلگەي ماڭا ئاتىدىن خىجالەت.

ئەمدى مېنى ھىندىلارغا ئوخشاش ئاتەشگاھقا باشلاپ، رۇخسارىدىكى مەڭدەك ئوتقا تاشلا. ئەگەر جىسىم ئوتتا نابۇت بولسا، ئۇ ئوتتىن تۇتۇنلەر چېچىمغا ئوخشاش تۇرۇلۇپ چىقاي، شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن ئالەم مەن يەتكۈزگەن ماللىقلاردىن قۇتۇلغاي، تېنىمۇ يۈز مىڭلىغان بالالاردىن نىجاد تاپقاي. پەرھاد سالغان ئىش ئازابى ماڭا يېتەرلىك ئىدى. ئۇ غېرىب بىچارە دىدارىمنى كۆرەلمەي نالە قىلىپ، ئاھ تارتىشنى ئۆزىگە ئادەت قىلدى. نەچچە ئايلاردىن بۇيان قۇلقى سۆزۈمنى ئاڭلىيالمى، كۆزى يۈزۈمگە چۈشمەي تۇتتى. تاغقا سەلدەك ياش تۆكۈپ، تاشلارغا بېشىنى ئۇرۇپ، كۆڭلى خىيالىم بىلەن قانائەتلىنىپ كەلدى. پىراقىدا ئۆمرىنى زاي قىلدى. ئۇنىڭ ياشقا تولغان كۆزلىرى يۈزۈمدىن، بالاكەش جېنى ۋىسالىمدىن مەھرۇم. مەنمۇ ئۇ بىچارىدىن پىراقتا قالدىم. نەزمە:

قالىمەن ھەم يىراق ئول ناتەۋاندىن،
نەچۈككىم مەندىن ئول، ئول داغى مەندىن.

بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ئىچىدە يۈز خىل شۆھرەت تېپىپ، يۈز مىڭ تۆھمەتلەرگە قالدى. مەندە باشقا يار ۋە ئاشىقلىق ھەۋسى يوق. ئەگەر مەن ئادەم بولسام يۇقىرىقى بەدىئىلار يېتەرلىكتۇر. ئىزدىنىپ، بىرەر ئىلاجىنى قىل، بولمىسا ئۆزۈمنى ئۆلتۈرىمەن. مېھناتى بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، دەردلىك يېشىنى يۈزىگە تۆكتى، كۆڭلىدە چارە-تەدبىر لايىھىسىنى تۈزۈۋالدى-دە، ئۇنىڭغا كۆڭۈل بېرىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى. ئۇ شىرىنگە:

— جامالىڭ بىلەن كۆڭلۈم راھەتلىنىدۇ، يېنىدا بولساڭ مۇڭلۇق جېنىم ئارام تاپىدۇ. ئېيتقانلىرىڭ مۇۋاپىقتۇر. مەسلىھىتىڭگە ئورتاقمەن. تولا غەم-ئەندىشە قىلما، كۆڭلۈڭنى خۇش تۇت. ئويۇن-كۈلكىلەر بىلەن شارابىڭنى ئىچۈۋەرگىن. ئەتە شاھانە بىر بەزمە تەييارلاپ، ئەلچىلەرگە ئۆزرە ئېيتىپ قايتۇرىمىز، — دېدى.

ئەتسى مېھنبا نۇۋەدە قىلغان ۋاقىتتا، ئەلچىلەرنى چاقىرتتى، ئىلتىپات قىلىپ، ئۇلاردىن يولنىڭ جاپا-مۇشەققەتلىرىنى سورىدى. خۇسرەۋنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ، ئۇنىڭ شەنگە دۇئا ۋە مەدھىيە سانالارنى ئوقۇدى. ئەلچى بېشىنى ئىگىپ، «سەللەمنا» ① دەپ، ئورنىدىن تۇرۇپ، بانۇغا مۇناسىپ ھالدا تەزىم بەجا كەلتۈردى. ئۇ مېھنبا نۇنىڭ شاھانە تەختىنى كۆرۈپ، كۆڭلىدە يۈزىڭ ئاپىرىنلارنى ئوقۇدى. ئۇلۇغۇق بايدا بانۇنىڭ شان-شەۋكەتكە لايىق ئىكەنلىكىنى چۈشەندى. بەزمە رەسمىيىتى ئاخىرلاشقاندا، ئەلچىگە ھېسابسىز ئىنتام بېرىپ، كۆپ ھۆرمەت-تەزىمىلەر بىلەن، قايتىشقا ئىجازەت بەردى. مېھنبا نۇ: — شاھ خۇسرەۋگە كۆپ دۇئالارنى ئېيتىپ، بىز ئۈچۈن تەزىم بەجا كەلتۈرۈڭلار، — دېدى.

گەپ-سۆزلەر ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئەلچى مېھنبا نۇغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، تاشقىرى چىقىشقا قەدەم قويدى. مېھنبا نۇ دەرھال ئۆزىنىڭ ھۈدەيجىلىرىنى چاقىرىپ، ئەلچىگە ئېيتىشقا تېگىشلىك گەپلەرنى چۈشەندۈردى:

— بۇ ئەلچىگە ئېيتىڭلار، بېرىپ شاھ خۇسرەۋگە دېسۇن، خۇسرەۋنىڭ بىز تەرەپكە سۆز ئەۋەتىشى — بىزدەك موھتاج ۋە ئاجىزلارنى تۇپراقتىن كۆك ئاسمانغا كۆتەرگەنلىكىدۇر، بۇ گويىكى بىر زەردىنى شەرق قۇياشى ئۈستىگە چىقارغانلىق بىلەن باراۋەر. لېكىن، تەلىمىز ئوڭدىن كەلسىگەچكە يۈز مىڭلاپ قىلغان شۇنچە مەرھىمىتىڭىزنىڭ ھېچقانچە ئەھمىيىتى بولمىدى. ئەگەر بۇ ئىش ئۈچۈن يۈز يىل ئارمان قىلغىنىم بىلەنمۇ دەردىمگە دەرمان تېپىشنىڭ ئىلاجىسى يوق. بىز بىلەن تۇغقانلىق ئورنىتىشىڭىزدىن بىزگە شەرەپ ھاسىل بولغۇسىدۇر. لېكىن، ئوتتۇرىدا ئاجايىپ بىر ئەھۋال بار، ئۇنى ئېيتىشتىن خىجىل بولۇۋاتىمىز. بىراق، تەڭرى تائالانىڭ تەقدىرى قانداق بولسا، ئۇنىڭغا رازى بولماقتىن باشقا چارە يوق. سۆزىمىزنىڭ

① سەللەمنا — سالاملىرىمىز بولسۇن، دېگەن مەنىدە.

خۇلاسىسى شۇكى: شىرىنگە مۇھەببىتىڭىزنىڭ نۇرى چۈشۈپتۇ. لېكىن، ئۇنىڭ بىر ئەيىبى بار. شىرىنىڭ ئالدىدا «جۈپلۈك» دېگەن ئىسمىنى ئاتىغىلى بولمايدۇ. بەلكى بۇ سۆزنى ئۇنىڭ يېنىغا يولتىش مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى، ئۇنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئەزلەردەك قىلىچ چاقماق، ئوق ئاتماق، ئۆلتۈرمەك ۋە شىكار قىلىشتىن ئىبارەت. بىزنىڭ ئۇنىڭغا بۇ سۆزنى ئاشكارا قىلغىدەك قۇدرىتىمىزمۇ يوق. كىمكى ئۇنىڭ قېشىدا بۇ سۆزنى ئېيتىشقا ئۇرۇنسا، ئۇ ئۆز جېنىدىن كەچكەن بولىدۇ. يوشۇرۇن سىرلارنى ئاچقۇچى (تەڭرى) ئۇنىڭغا بۇ ئەيىبى بەرگەنلىكەن. بولمىسا ئۇ ئىنسانلار ئىچىدىكى بىر پەرى. قۇياشقا ئوخشاش ئۇنىڭ ئەتراپىدا مۇشتەرى (خېرىدار) لىرى كۆپ، ئالەم خەلقى ئۇنىڭغا مۇشتاق بولۇپ تۇرسا، نېمىشقا ئۇ جۈپلۈكنى خاھلىماي، يېگانە پېتى قالىدۇ؟ ئۇ گۈل يۈزلۈكنىڭ شۇ چاقىچە ئۈيدە قېلىشى يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئەيىبلىرىنىڭ سەۋەبىدىندۇر. بىز ھەممە ئەيىبلىرىمىزنى شاھ خۇسرەۋگە ئاڭلاتتۇق. ئەمدى خۇسرەۋنىڭ ھۆكىمى قانداق بولسا، ھۆكۈم قىلغۇچى ئۆزىدۇر، — دەپ مېھنبا نۇ سۆزىنى تۈگەتتى.

ھۈدەيجىلەر بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ، مېھنبا نۇغا تەزىم بەجا كەلتۈردى. بېرىپ، خەۋەر كەلتۈرگۈچى ئەلچىگە سىرلار بەردىسىنى ئېچىپ، ھەممە سۆزنى ئىزھار قىلدى. ئەلچى بۇ خىل جاۋابقا ئاجىز كېلىپ، ئورنىدىن تۇردى ۋە كەلگەن يولغا راۋان بولدى. ئەلچى ئۆز مەملىكىتىگە يەتكەندىن كېيىن، خۇسرەۋگە ئاڭلىغان ھەممە ئەھۋالنى بايان قىلدى.

ھۆكۈمران دارا ① بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ قاتتىق غەزەپلەندى. بۇ سۆزگە ئىشەنمەي، ئەرمەنىيىگە يەنە بىر ئەلچى ئەۋەتتى. بۇ قېتىمقى ئەلچىمۇ يۇقىرىقى جاۋابنى ئېلىپ كەلدى. يەنە بىرقانچە قېتىم ئەلچى بېرىپ، مەقسەت ھوسۇلىنى ھاسىل قىلالماي قايتتى.

① دارا — ئىران شاھلىرىدىن بىرى، دارادەك كۈچلۈك شاھ مەنىسىدە

كەلگەن.

غەزەپ خۇسرەۋنىڭ دىمىقىنى شۇنچىلىك قىزىتىشى، ئۆزىنىڭ روشەن چىرىغىنى قاراڭغۇلاشتۇردى. ئۇ:

— خەلق سۆزۈمدىن نە پرەتلەنگۈدەك ھالغا يېتىپ قاپتىمەنمۇ؟! بۇ مەنسىز سۆزلەر پۈتۈنلەي ھىيلە بىلەن باھاندىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇلارنى ئۆزۈم بىلەن تەڭ قىلغانلىقىدىن ئىبارەت شۇنچە ئاز-نۇمۇس ماڭا يېتەرلىك ئەمەسمىدى! ئۇلار سۆزىمىزنى رەت قىلسۇنۇ، بۇ ۋەقەلەرنى ئاڭلاپ ئولتۇرۇۋېرىش كېرەكمۇ؟! ئاجىزلارغا بۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ ئولتۇرۇش پەقەت ئاجىزلىقتىن دېرەك بېرىدۇ، بۇ — ئەمەلىيەتتە ئۆز بەختىنى ئاياغ-ئاستى قىلغانلىق بىلەن باراۋەر. مىكيانىڭ شان-شۆھرەت توغرىسىدىكى ساداسىنى ئاڭلىغان شۇڭقار بۇ جاھاندىن قانداقمۇ ھاۋاغا چىقىپ كەتمەي تۇرالىسۇن؟ ئورمان شىرى ئۆزىنىڭ پەنجىسى تۇرۇقلۇق قانداقمۇ بىر كالىنىڭ ئېتىرازىنى كۆتۈرەلىسۇن؟ ئەگەر ئۆمرۈم يار بەرسە، ئۇ ئەييار-مەككارلارغا شۇنداق جازا بېرەيلىكى، مەملىكىتى يۈز مىڭلىغان بالا-قازالارغا ئۇچرىسۇن. قەيەردە ھىيلىگەر بولسا، بۇ جازا ئۇلارغا قىيامەتكىچە ئىبرەت بولۇپ قالسۇن، — دېدى ۋە دەرھال قوشۇن تەييارلىدى.

«شاھلىق باشقا، ئاشىقلىق باشقا» — دېگەن سۆزگە ئىشقى ئەھلىنىڭ قۇل بولۇشى — ئۇلۇغۋارلىقتۇر.

ئەي ساقى، ماڭا ھوشيارلىق شارابىدىن بىر پىيالە كەلتۈر، ئۇنىڭ بىر يۈتۈمى شاھلىقتىن ياخشىراق تۇر. مەن بۇ مەينى ئىچىپ، سەلتەنەتنى كۆزۈمگە ئىلمايدىغان بولاي: ئەلگە زۇلۇم قىلغىچە ئۆزۈمگە قىلاي. نەزمە:

كەپتۈر ساقى، قەدەھ ئاگاھلىقىدىن،

كى ئاندىن جۇرئە خۇشراق شاھلىقىدىن.

ئىچىپ مەي، سەلتەنەت ئىلماي كۆزۈمگە،

قىلاي زۇلم، ئەلگە قىلغۇنچە، ئۆزۈمگە.

※ ※

سەرلىق مەنلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار، يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىشقى-مۇھەببەت ھەم مېھىر-شەپقىت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئىمىر مېرزا ئىلىشىر بۇ ئاجايىپ يېقىملىق، غارايىپ تەسەرلىك قىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

مەنلەر توپىنى تۈزگەن كىشى بۇ مەيدان ئىچىدە قەلەم ئېتىنى شۇنداق چاپتۇردى:

ۋاقتىكى، خۇسرەۋ پەرۋىز ئاداۋەت ۋە غەزەپ قىلغىنى بىلەپ، ئەرمىنىگە قوشۇن تارتتى. قوشۇننىڭ چەك-چېگرىسى كۆرۈنمەيتتى. ئۇلارنىڭ كۆپلۈكىدىن ھېسابلىنىمۇ بىلىگىلى بولمايتتى. قوشۇنلارنىڭ چىقارغان چاڭ-توزىنى كۈننىڭ يۈزىنى قاراڭغۇلاشتۇرۇپ، كۆكنىڭ مېڭىسىنى تەشۋىشكە سالغانىدى. ئۇ، جەبرى-زۇلۇم كۆرسىتىشكە شۇنداق قوشۇن تارتتىكى، بۇنداق زۇلۇمنى بۇ ئادالەتسىز دۇنيامۇ خىيالغا كەلتۈرمەس ئىدى. قوشۇن بىرقانچە كۈنلەر يول يۈرۈپ، ئاخىر ئەرمەن چېگرىسىغا يېيىلدى.

مېھنابانۇغا كۆپلىگەن كىشىلەر: «يۈتۈن ئەرمەن مۈلكىنى سەل باستى، بۇ سەل ئەمەس، بەلكى ئاپەت دەرياسى، خەۋپلىك توپان بالاسىدۇر» دېگەنگە ئوخشاش خەۋەرلەرنى يەتكۈزدى. مېھنابانۇمۇ بۇ ئىشنى مۆلچەرلىگەچكە، ئالدىن مۇستەھكەم تەييارلىق كۆرۈپ قويغانىدى: قەلئە دارلار قورغاننى ئاسمان قەلئەسىدەك مۇستەھكەملىگەن، ئاشلىق ۋە يەم-خەشەك توشۇغۇچىلار سامان يولىدەك سوزۇلغان، بەھرامغا ئوخشاش پالۋانلار قورغاننىڭ ھەربىر كۈنگۈرسى ئارقىسىغا يوشۇرۇنغان؛ قورغاننىڭ سېپىللىرى كۆككە تاقاشقاندى. يەنە پايانسىز خەندەكلەر قېزىلغان بولۇپ، كېچىسى خەندەكتىكى سۇغا قارىسا، ئۇنىڭ سۈزۈكلۈكىدىن يۇلتۇزلارنىڭ چۈشكەن شولىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. شۇنچە مۇستەھكەملىكنىڭ ئۈستىگە، كۆپلۈكىدىن ئەقىللەرنى خىرەلەشتۈرگۈدەك زاپاسلارنىمۇ تەييارلاپ قويغانىدى. بۇ يۇلتۇزلاردەك ھېسابسىز غەللە

دەۋرلەر ئۆتكەن بىلەنمۇ تۈگمەيتتى. يۈز مىڭدىن ئارتۇق قوي-قوزلىرى ھەمەل يۇلتۇزلىرى توپىدەك؛ ئۆكۈز-كالىلىرى سەۋر يۇلتۇزلىرىدەك ھېسابسىز كۆپ ئىدى. يەنە كىشلەرنىڭ كىيىم-كېچىكى، يېمەك-ئىچمىكى ناھايىتى مول بولۇپ، ئېشىپ-تېشىپ تۇراتتى. مېھنەت ھوشيارلىق بىلەن قورغان ئەھلىنى داۋاملىق تۇتۇپ تۇرۇشنى ئۆزىگە ئادەت قىلغانىدى.

پەرى سۈرەتلىك گۈزەل بىلەن مېھنەت پەرھادقا بۇ ئىش توغرىسىدىكى قىياسلىرىنى مەلۇم قىلىپ، ئۇنىڭ قورغانغا كىرىشىنى ئىلتىماس قىلدى. پەرھاد پەرى سۈرەتلىك گۈزەلنىڭ تەلپىنى يەردە قويماي، ئۇنىڭ كۆڭلىنى دەپ قورغان تەرىپىگە قەدەم قويغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا قورغان سىرتىغا جايلاشتى. قورغاننىڭ سىرتىدا بىر قورام تاش بار ئىدى، ئۇ ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ئېگىزلىكى كۆك قورغىنىدىن ئاشقاندى. پەرھاد جەڭ مەزگىلىدە تاش ئاتماقچى بولۇپ، شۇ تاشنىڭ ئۈستىدە ئورۇن تۇتتى.

خۇسرەۋ تېزلىك بىلەن كېلىپ، ھېسابسىز قوشۇنلىرىنى قورغاندىن يېرىم مىل يىراقلىققا چۈشۈرگىنىدىن كېيىن، قۇدرەتلىك قوشۇندىن مىڭ باتۇرنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلدى. دە، تاماشا قىلىش ئۈچۈن ئەرمەن تەرىپىگە ماڭدى. خۇسرەۋ ئېتىنى سۈرگىنىچە قورغان ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىغا نەزەر سالدى. كۆز ئالدىدا ئاسمانغا تاقاشقان بىر سېپىلنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، قايتا-قايتا ئويلىغاندىن كېيىن، ئۇنى ئىشغال قىلىشقا ئۇرۇنۇشتىن پايدا يوقلۇقى، كەلگىنىگە پۇشايمان قىلىشىنىڭمۇ ئورۇنسىزلىقىنى ھېس قىلدى.

پەرھاد خۇددى باش ئۈستىدە ئۈنچە ئورۇنلاشقىنىدەك، ھېلىقى قورام تاش ئۈستىگە ئورۇنلىشىۋالغانىدى. خۇسرەۋ پەرۋىز پەرھادقا نەزەر تاشلىغىنىدا، گويىكى يۈزىگە ئۆتكۈر بىر خەنجەر ئۇرۇلغاندەك بولدى. خۇسرەۋ:

— بۇ ئاجايىپ ئادەم ئىكەنمۇ؟ ئۇنى كۆرۈش بىلەن كۆڭلۈمگە قايغۇ تولدى، ئۇ نېمە ئادەم؟ كۆڭلىمىزگە غەم-قايغۇ سېلىشنىڭ

سەۋەبى نېمە؟ بۇنى ئېنىقلاپ كۆرۈڭلەر، — دېدى. دە، بىرقانچە كىشىنى ئەۋەتتى.

ئۇلاردىن بىرى دانا پەرھاد تەرىپىگە ئېتىنى سۈرگىنىچە بېرىپ، خۇسرەۋ نامىدىن ئۇنىڭ ئىسمىنى سورىدى. ئاشق پەرھاد مۇنداق جاۋاب بەردى:

— مەن ئىسمىلىك كىشىلەردىن ئەمەسمەن، ئىسمىمنى ئاناشقۇمۇ ئەرزىمەيمەن. ئەزەل تەقدىرى جىسمىمنى تۇپراقتىن ياراتتى، بەلكى ئىسمىمۇ تۇپراق ئىچىدە يوقىلىپ كەتتى. ئىش ئوتىدىن قەلبىمدە تۇتۇن پەيدا بولۇپ، ئىسمىم بىلەن جىسمىمنى نابۇت قىلدى. ئىش مېنى ئۆز ئىسمىنى بىلىشتىن مەھرۇم قىلدى. مېنى ئاتتىن، ئاتنى مەندىن يات قىلىپ تاشلىدى. نەزمە:

مېنى ئات ئاڭلاماقدىن ئىش ئېتىپ يات،
مەن ئاتتىن ياتۇ مەندىن ئات ئولۇپ يات.

لېكىن، بۇ دۇنيادىكى ئۆزگىرىشچان كىشىلەر مېنى يوقلۇققا يېقىنلاشتۇرۇپ قويۇشقان، قاچانكى ۋۇجۇدۇمنىڭ تۇپرىقىنى ئەسلىمە كىچى بولغىنىدا «دەردمەن پەرھاد» دەپ ئاتىشىدۇ.

پەرھادنىڭ بۇ سۆزلىرىنى باشتىن-ئاخىر ئاڭلىغان خۇسرەۋ ئەقىل-ھۇشىنى يوقىتىشقا ئازلا قالدى. ئۇ بۇرۇن پەرھادنىڭ سۈپەتلىرىنى ئاڭلىغانىدى، ئەمدى ئۇنىڭ بۇ ئۆتكۈر سۆزلىرىنى ئىشىتىپ تېخىمۇ ھەيران بولدى، لېكىن شەيدالىق ئىچىدە رەشك ئوتى ئۆرتەشكە باشلىدى:

— ئۇنىڭ ئېيتقان سۆزلىرى ئۆز لەززىتىدىن بەھرە تاپقانلىقىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇنىڭدىن ماڭا زەھەردىن باشقا نەرسە نىسب بولمايدۇ. بۇ رەڭدار سۆزلەر نەقىشلەنگەن يىلانغا ئوخشاش كۆڭلۈمنى تەشۋىشكە سېلىپ، جېنىغا نەشتەردەك ئازار يەتكۈزگۈسى. ئۇنىڭ سۆزلىرى شۇنچە ئورۇنلۇق ۋە توغرا بولغىنى بىلەن، ماڭا

نۇقسان يەتكۈزۈشتىن باشقا ھېچقانداق پايدىسى يوق، ئۇنىڭدىن ماڭا قاينغۇ-مۇشەققەتلەر يېتىدۇ. چۈنكى ئۇ، مەندەك بىر ئاشقنىڭ رەقىبىدۇر. ئۇنىڭ كۆڭلىدە مەن بىلەن ئورتاقلىشىش ئارزۇسى بار. ئورتاقلىشىشلا ئەمەس، بەلكى يۇرت تاللىشىغا ئورتاقلىشىش ھەۋىسى بار. يولدىكى بۇنداق تىكەننى ئېلىپ تاشلاپ، ئۇنىڭغا دەككە بېرىش ئۈچۈن جەڭ ناغرىسىنى چالدۇرۇش كېرەك. مېنىڭ بەخت-ئىقبالىم ئۇنى تەييارغىنە قولۇمغا تۇتقۇزدى. ئەمدى، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇپ، خاتىرجەم بولۇش لازىم. بۇ تىكەننى چىمەنلىكتىن يۇلۇپ تاشلىساملا، ئۇ سەرۋى سۈمەن مېۋىسىنىڭ ناغزىغا تېگىشى ئەجەب ئەمەس. ئۇنى تۇتۇپ، دەرھال ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار! — دېدى-دە، ئون بەش پالۋاننى ئەۋەتتى.

پالۋانلار پەرھاد تەرەپكە قاراپ ئۇچقاندەك ئات سېلىش بىلەن، پەرھاد تاش ئۈستىگە چىقىپ:

— ھەي باتۇر چەۋەندازلار، سىلەرگە بەخت-دۆلەت يار بولۇپ، تەقدىر كۈلۈپ باقسۇن! ئەگەر سىلەر خۇسرەۋ بولساڭلار، سىلەردىن ئىلتىماس قىلمەنكى، سۆزۈمنى ئاڭلاپ قويۇڭلار، سىلەر ئون-ئون بەش پالۋان مەندەك بىر بىچارىنى تۇتۇش ئۈچۈن ئات سالدىڭلار. ئەگەر مېنى ئۆلتۈرۈشنى مەقسەت قىلغان بولساڭلار، بۇ ئىشنىڭ ماڭا زىيىنى بولمىغىنىدەك، سىلەرگىمۇ پايدىسى يوق. مەندەك بىر گۇناھسىزنىڭ قېنىنى تۆككەنلەر خۇددى ئۆز ئىلىكلىرىدە-كى قوشۇننى قىرغىنىڭلارغا ئوخشاشتۇر. مۇبادا، بۇ سۆزگە ئىشەنمىسەڭلەر، تەڭرىنىڭ قۇدرىتىنى تاماشا قىلىپ كۆرۈڭلەركى، ھازىر بېشىڭلاردىن دۇبۇلغاڭلار ئۇچۇپ كېتىدۇ. مانا بۇ تاش بىلەن سىلەرگە خەۋەر يەتكۈزدۈم، بايرىقىڭلارنىڭ شەددىسىگە قاراڭلار، — دېدى ۋە قولغا ئىككى پارچە تاشنى ئالدى-دە، ئارقىمۇ ئارقا ئېتىپ، بايراقنىڭ شەددىسىنى ۋە دۇبۇلغىسىنى ئۇچۇرۇۋەتتى.

پەرھاد خۇسرەۋگە قاراپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن مۇنداق دېدى: ھەي شاھ، سەن بۇ ئەلنىڭ شاھى، قوشۇننىڭ سەردارىسەن.

مۇھەببەت ئەھلىنىڭ قولىنىڭ كۈچى شۇنداق بولىدۇ. بۇنى سەن قوشۇننىڭ بىلەن بىللە كۆردۈڭ. ئەمدى، قوشۇننىڭ قايتىشىغا ئەمىر قىلغىن. ھېلىقى تاش بىلەن دۇبۇلغا ۋە شەددىلەرنى ئۇچۇرغانلىقىمنى چۈشىنىشىڭ كېرەككى، بۇ بېشىڭنى ئۇچۇرۇشنىڭ دەلىلىدۇر. قارا، بېشىغا دۇبۇلغا كىيگەن مىڭلاپ قوشۇنغا ئىگە سەندەك بىر پادىشاھنىڭ بىراۋنىڭ جېنىغا قەست قىلغىنىڭ بەدىلىگە ئۇلۇغ تەڭرى شۇنداق مۇكاپات بېرىدۇكى، مەندەك بىر مەجنۇن بۇ تاغدىن تاش ئېتىپ، گەۋدەڭدىن بېشىڭنى ئۇچۇرۇۋەتكەي. ئەمدى بېشىڭدىن كەچكەنلىكىمنى غەنمەت بىلىپ، بېشىڭنى ئېلىپ، يولۇڭغا ماڭغايسەن، مەندەك گۇناھسىزدىن ساڭا ھېچقانداق يامانلىق يەتمىگەنكەن، ئەلۋەتتە ماڭمۇ قەست قىلمىغايسەن. چۈنكى ئىشقا يولدا كۆپ زەئىپلەشكەن-مەن. ساڭا قانچە ئۆزرە ئېيتساممۇ، ئازلىق قىلىدۇ، شۇنى بىلىپ قويۇشۇڭ كېرەككى، ئەگەر ئەرمەن تېغىدا غەزەپ بىلەن ئاداۋەت كۆرسىتىشكە باشلىسام، ئاتقان ھەر بىر تېشىم بىر باشنى نىشانلاۋېرىدۇ. «مەن ھەرقانداق ئىشقا دانا، ھۆكۈمرانلار ئىچىدە قۇدرەتلىك» دەپ ئويلاپ قالما، مېنىڭ تاڭ سەھەردە تەڭرى دەرگاھىدا چەككەن ئاھىم تۈپەيلى ۋۇجۇدقا كەلگەن ئىشلارنىڭ مىڭدىن بىرى سېنىڭ قوشۇنلىرىڭنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. ئۇلۇغ تەڭرى ساڭا شاھلىقنى نېسىپ قىپتۇ. تۇپراقتەك تۆۋەنلىكنى ماڭا نېسىپ قىپتۇ. شۇڭا سەن ئۆزۈڭچە شاھلىق بىلەن پەخىرلىنسەن، لېكىن سەن مېنىڭ ئالدىمدا تۇپراق بىلەن تەڭ. سەن شاھلىقتىن مەرتىۋە تېپىسەن، ئەمما مەندەك بىر گاداى ئۇنداق شاھلىقتىن يۈز قېتىملاپ نومۇس قىلىدۇ. جاپا مەيدانغا ئات سۈرگەن كىشى ئۇ ئىشىدىن قانداقمۇ پەخىرلىنەلسۇن؟ شۇنىسى ئەجەپلىنەرلىككى، تىغىڭلارنى تارتىپ، قوشۇن بىلەن زامانىنى بۇلۇتتەك قاراڭغۇلاشتۇرۇپ، باشقىلارنىڭ مۈلكىنى بۇلاپ-تالاپ، خەلقىنى قىرىپ، ئۇلارنىڭ تاجۇ-تەختىنى تارتىۋالماقچى بولسەن؛ بىراۋنىڭ مەملىكىتىنى بەرباد ئەيلەپ، ئۇنىڭ نازۇك كۆڭلىنى پەرىشان قىلىپ، يارىلانغان كىشىگە

زۇلۇم ئوقىياسىنى توغرىلايسەن-دە، يەنە مۇھەببەتتىن لاپ ئۇرىسەن،
 ئەجەبا، ئىش-مۇھەببەتنىڭ قاندىسى، مېھىر-ۋاپاننىڭ شەرتى،
 مۇھەببەتتىكى زارلىق ۋە بقارارلىقنىڭ بەلگىسى شۇنداق بولامدۇ؟!
 پەرھاد كۈچلۈك قوللىرى بىلەن شۇنداق تاش ئېتىپ، تىل
 خەنجىرى بىلەن مۇنداق سۆزلەرنى قىلغاندىن كېيىن، خۇسرەۋنىڭ
 تېنىگە تىترەك چۈشۈپ، يا پەرھادنىڭ سۆزلىرىگە جاۋاب بېرىشكە
 ياكى* قايتىشقا چارە تاپالماي قالدى. پەرھادقا يېقىنلىشىشتىنمۇ
 نەتىجە چىقمايدىغانلىقىنى بىلدى. قوشۇندىن كۆڭلىگە مالاللىق
 يەتكەننىڭ ئۈستىگە، قورغاندىكىلەردىن تېخىمۇ خىجالەت بولدى.
 ئۆز مۇددىئاسىغا يېتەلمەي، ئاخىر بارگاھىغا قايتتى. پەرھادنىڭ
 ئاتقان تېشى ئۇنىڭ دۈبۈلغىسىنى ئۇچۇرۇپ كەتكەن بولسا، ئەمدى
 تىل خەنجىرى ئۇنىڭ باغرىنى تېشىپ ئۆتكەندى.
 ئەي ساقى، ماڭا شاراب كەلتۈرۈپ، غەم قوشۇنىنى يەڭگىن،
 چۈنكى مۇھەببەت ئالدىدا شاھ بىلەن گاداي تەڭدۇر. ئىش-مۇھەب-
 بەت ئالدىدا شاھلىقنىڭ نېمە لەززىتى بولسۇن، گادا يىلقىنىڭمۇ
 ئۆزىگىچە ھالەتلىرى بار ئەمەسمۇ؟ نەزمە:

كېتۈر ساقى، مەيۇ غەم خەيلىنى يەڭ،
 كى ئېرىمىش ئىش ئارا شاھۇ گەدا تەڭ.
 نېچە ئىش ئىچرە شاھلىق لەززەتى بار،
 گەدالىقلارنىڭ ئۆزىگە ھالەتى بار.

※ ※

سىزلىق مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن
 بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلىرىنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت
 ھەم مېھىر-ئىتىقات سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇ دۇنيانىڭ
 ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىش كۆڭۈللىرىگە شادلىق
 يېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىلىق، غارايىپ تەسىرلىك قىسىدىن
 مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

ئۇ نائىقلارنىڭ ئۇستازى، ھېكايە ئېيتىشتا سۆز قىزىغا تۆۋەندىكىچە
 زىننەت بەردى:
 ۋاقتىكى، ئاشۇ كۈنى خۇسرەۋ تەڭلىكتە قېلىپ، بارگاھىغا
 قايتقاندىن كېيىن، ئاخىر بۇرۇك ئۈمىد بىلەن بۇ سۆزنى ئارىغا
 سېلىپ كۆپ مەسىلە تەلەشتى. بۇرۇك ئۈمىد ئۇنى سۆيۈندۈرۈپ:
 — بۇ ئىشنىڭ ھېچقانچە زىيىنى يوق، ئەسلا قاغۇرما، خۇددى
 تاغلىقلارنىڭ پالاقمانى كۆپ ئاتقىنىدەك، سەۋدايىلارمۇ بەھۇدە
 سۆزلەرنى قىلىۋېرىدۇ. يىلان ئەجدىھانى چاققىنى بىلەن ئۇنىڭغا
 قانچىلىك تەسىر قىلالايدۇ؟ كارۋان ئىتنىڭ قاۋشىدىن قورقۇپ
 يولدىن يانامدۇ؟ ئەقىللىك كىشى قانداقمۇ سەۋداينىڭ سۆزىنى
 ئىشتىپ، ئۇنىڭ ئوتى بىلەن يۈرىكىنى ئېرىتىسۇن؟ ئۇنىڭ ئېيتقان
 سۆزلىرىنى ئېغىر ئالما، بەلكى ئاڭلىماسلىققا سال. ئەڭ ياخشى
 يەنە بىر سۆزمەنى ئەۋەتەيلى، مېھىبانۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ،
 ئۇنىڭغا شۇنداق نەسىھەت قىلسۇنكى: سۆزىدە ھەم ئىلتىپات ھەم
 تەھدىت بولسۇن، ھەم خەۋپ ھەم ئۈمىد بولسۇن. شەكسىزكى،
 شۇنداق قىلغاندا، ئۇلارمۇ بىز بىلەن يارىشىپ، ئاجزلىقنى ئىزھار
 قىلدۇ. تەدبىر بىلەن ئىش قىلغىنىمىز ياخشى، قەھر-غەزەپ بىلەن
 ئىش پۈتمەيدۇ، چۈنكى بۇ قورغان غايەت مۇستەھكەم، زاپاس
 ئەشىيالىرى ھېسابسىز. سەندەك جاھاننىڭ قۇياشى، زاماننىڭ جەمشىدى
 مۇبادا جەڭ قىلىشنى خالسا، يۈز يىلدىمۇ بۇ قورغاننى ئىشغال قىلىش
 مۇمكىن ئەمەس. ئەمما جەڭ بىلەن ئالالمىغان قورغانغا تەدبىر
 بىلەن مۇيەسسەر بولماق مۇقەررەردۇر. بۇ ئىشنىڭ نەقىشلىرىنى
 تۈزۈپ، بىر ھىلىگەرنى تاپىمىز. ئۇ ئەلچىلىك جەريانىدا راست-يالغان
 سۆزلەرنى ئېيتىپ، مىكەر-ھىيلە بىلەن ئۇ يىلانى ئۇۋىسىدىن چىقىرىدۇ.
 ھازىرچە بۇنىڭدىن باشقا تەدبىر يوق، — دېدى.
 شۇنىڭ بىلەن بۇرۇك ئۈمىد بىر سۆزمەن ھىلىگەر كەمپىرىنى
 تېپىپ، ئۇنى مەمنۇن قىلىپ، مېھىبانۇ تەرەپكە ئۇزاتتى. بۇ دانا
 نەيرەڭگۈز ئەلچى قورغانغا كېلىپ، سۆزىنى مۇنداق باشلىدى:

— شاھىمىز پەلەكنى ئۆزىگە رام قىلىپ، سەن ئايغىمۇ بۇ سۆزلەرنى ئىپتىشمنى بۇيرۇدى: بۇ يەرگە بەختيارلىق ۋە خۇشاللىق بىلەن يورۇقلۇق پىلاننى تۈزۈپ، ۋاپا دۈمبىقىنى چىلىپ كەلدۇق. بىزنىڭ سوئاللىرىمىزغا دەسلەپتە تۈزۈك جاۋاب بولمىدى. ئەمدى سەنمۇ بىزنىڭ ئىرادىمىز بويىچە ئىش قىلغايەن. ئەگەر سۆزلىرىڭنىڭ ھېسابى ئاۋالقۇدەك بولسا، ساڭا ئۇ سۆزلەردىن پەرىشانلىق يۈزلەنگەي. ئۇ گۈزەل سەن ئىپتىقاندەك، جۈپلۈكتىن كۆرە دۇنيانىڭ قۇياشسىدەك يېگانە ئۆتۈشنى خالىسا، ئەرلەرگە مەيلى بولمىسا، ئۇلارغا ئىلتىپاتمۇ قىلمىسا، بۇ بولمىغىنى. ئەمما بۇ يەردە تاش يۈنۈغۈچى بىر تەلۋە كىشى باركى، سۆزى باشتىن-- ئاياغقىچە خاتا ۋە بھۇددۇر. ئۇنىڭ قىياپىتىدىن ئەقىل يۈز قېتىم نەپرەتلىنىدۇ. ئۇنىڭ سۆھبىتىدىن ئاقىللار يىرگىنىدۇ. بۇ خىل قىياپەت بىلەن ئۇ ھۆشسىزلىرىگە پىغان چىكىپ، دۇنيا قۇياشسىدەك بىر گۈزەلنىڭ ئىشقى بىلەن ئۆزىنى پەردازلاپ، گويىكى ئۆزىنى «ئاشىق» ئاتاى، ئۇ گۈزەلنى «مەشۇق» دەپ، بۇ ئالەمدە شۆھرەت تېپىپ يۈرىدۇ. لېكىن ئۇ ئاي بۇ ئىشلارغا قىلچە پەرۋا قىلمايدۇ، بەلكى يەنە ئۇنى ئىزدەپ، ھەمىشە مۇلايىم سۆزلەر بىلەن ئۇ ۋاپاسىزغا يۈزلىنىپ، ۋىسالى بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى شاد قىلىپ، ھىجرانلىق غەپىدىن ئازاد قىلار ئىشىش. سەنمۇ سەمىمىي سۆزلەر بىلەن ئۇنىڭغا ئىلتىپات قىلىپ، گۈزەلنىڭ ۋەسلىدىن ئۇنىڭغا ۋەدىلەرنى بېرەرمىشسەن. بۇ ئىشلار ئۇنىڭغا مۇناسىپ ئەمەس. يۇقىرىقى ئىشلار يالغان بولسا، بۇ سۆزلەر نەدىن چىقىدۇ؟ ئەگەر بۇ سەۋەبلىكىنى ئىقرار قىلساڭ، ساڭا مەرھەمەت قىلىپ، گۇناھىڭنى كەچۈرگەيمىز. چۈنكى ئادەمزات خاتادىن خالىي ئەمەس. ئەگەر توغرا ئىشتا خاتالىق بولسىمۇ، ئازاد بولغۇسىدۇر. دىيارىڭلارغا مېھمان بولۇپ كەپتىمىز. سەنمۇ مېھماندارچىلىقنىڭ قائىدىسىنى ئادا قىلغىن. ئارىدىن كۆڭۈلنىڭ غەشلىكى كۆتۈرۈلسۇن. شادلىق ۋە پاراۋانلىق بىلەن ئۆتەيلى، — دەپ ئەلچى سۆزىنى تۈگەتتى. مېھنەت

جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى:

— خۇسرەۋ «پەرھادنىڭ شەكلى ئادەمزاتقا ئوخشمايدۇ» دەپتۇ. بۇ سۆزگە جاۋاب بېرىشىمىزنىڭ ئورنى قالماپتۇ. چۈنكى ئۇ ئۆزى ئىپتىقان سۆزگە ئۆزى جاۋاب بېرىپتۇ. بىزدەك يۈز تۈمەن كىشىنىڭ تىل بىلەن پەرھادنى سۈپەتلىسە، مىڭدىن بىرىنىمۇ ئىپتىپ تۈگىتەلمەيدۇ. خۇسرەۋ ئۇ شاھزادىنى «گاداي» دەپتۇ، لېكىن ئۇ شان-شەرەپتە بىزدىنمۇ، ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇقراقتۇر. ئىلىم-پەن بابىدا ئالەم خەلقى ئۇنىڭغا ئاپىرىن ئوقۇيدۇ. ئۇ ھەممىدىن ئىلىملىككەكتۇر. ئۇنىڭ ئىسىل نەسەبى ۋە مەملىكىتى بار. لېكىن ئۇ، ھەرقانداق مۈلۈكدار كىشىدىنمۇ ئىپتىياجسىزراقتۇر. خۇسرەۋ يەنە: «ئۇ گۈل يۈزلۈك سەرۋى. ئەرلەرگە مېھرىسىز بولۇشتەك سۈپەتكە ئىگە تۇرسا، نېمىشقا پەرھاد ئۇنىڭغا ئاشىق بولىدۇ-يۇ، شىرىننىڭمۇ كۆڭلى ئۇنىڭغا مۇۋاپىقلىشىپ قالدۇ؟» دەپتۇ. پەرھاد ئۆزىنىڭ ساپلىقى، غۇبارسىزلىقى بىلەن يوقلۇق شارابىنى ئىچىپ، يوقلۇق ئوتىدا ۋۇجۇد خامىنى خەس-خەشەكتەك ئۆرتىگەن. ئۇ تەڭرىنىڭ زاتىدا شۇنداق يوقالغانكى، ئۆزلۈكىدىن ھېچقانداق نىشانە قالغان. لېكىن ئۇ شىرىنگە باغلانغان، ئۇنىڭدىن ئۆزىگە ئىشى يوقتۇر. ئۇ شىرىننى ئۈچ نۆۋەت كۆردى، ھەر قېتىم كۆرگىنىدە ئۇنىڭغا تىرىكلىكنىڭ نىشانىسى قالمىدى. شۇنچە بىلىم ۋە ئەقىل بىلەنمۇ يەنە ئۈچ كۈنگىچە ھاياتلىقى تۈگىگەندەك ھوشسىزلىنىپ يىقىلدى. تەڭرى يەنە ئۇنىڭغا جان ئاتا قىلدى. ئۇ گۈل يۈزلۈك پەرھادنى ھەرقانداق غەرمەزدىن خالىي، دەپ تونۇپ، ئۇنىڭ سائادەتلىك رۇخسارىنى كۆرۈپ، ۋەسلىگە جېنىنى پىدا قىلدى. لېكىن پەرھاد ئۇنىڭدىن كۆپ تارتىنىدۇ. ھەرۋاقت ئۇنى كۆرگىنىدە ھوشىدىن كېتىدۇ، ئۆزىگە كېلىدۇ-يۇ، يەنە ئۆزىدىن كېتىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۇ تاغ-چۆللەرنى ماكان قىلىپ، شىرىننىڭ خىيالى بىلەن دەرد-قايغۇغا رازى بولۇپ يۈرىدۇ. بىراق، ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ كۆڭلىدە يەقەت پەرھادنىڭ ۋىسالىلا بار. ئۇنىڭ تەبىئىتىدە باشقا

چىگىش-ئىشلار مەۋجۇد ئەمەس. خۇسرەۋ پەرھادنىڭ ئەھۋالىنى ئاقىلانلىق بىلەن كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ باقمۇن. ئۇنىڭ سۈپەتلىرىنى تولۇق ئېيتىپ بېرىشكە تىلىم ئاجىز. ئەگەر سەن ئۇنى كۆرۈشىنى ئارزۇ قىلساڭ تەڭرىنىڭ ھەققى ئۈچۈن بېرىپ، ئۇنى كۆرۈپتاق. شۇ چاغدىلا خۇسرەۋ ئېيتقان سۆزلەرنىڭ راست-يالغانلىقىنى بىلسەن ۋە ئۇنىڭ يۈزىنىڭ گۈلزارىدىن گۈللەرنى تېزىپ، ئۆزلۈكىڭدىن ئىنسابقا كېلىسەن. چۈنكى خۇسرەۋ: «مېھنەت ئۇ ئىشتا خاتا قىلدى» دەپتۇ.

مېھنەت ئۇ يۇقىرىقىلارنى ئېيتىپ، سۆزىنى تاماملىدى. ئەلچى بۇ سۆزلەرگە قۇلاق سېلىپ، ئېيتقانلىرىدىن خىجالەت بولدى ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ قايتتى. ئۇ خۇسرەۋنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاڭلىغان، چۈشەنگەنلىرىنى ئېيتتى. بۇ سۆزلەر بىلەن خۇسرەۋ ئۈستىدىن خىجالەتچىلىك غەلبە قىلدى. ئۇنىڭغا مالاللىق ۋە جىددىيلىك يۈزلەندى. چۈنكى ئۇ نېمىنى مەقسەت قىلغان بولسا، ئۇنىڭ بەدىلىگە باشتىن-ئاخىر رەت قىلىنغان جاۋابىنى ئالغانىدى. بۇ ھال ئۇنىڭ ئازار چەككەن قەلبىنى ئۆلتۈردى. مەھبۇب ئالدىدا ئۆزىنىڭ رەقىبىگە ئايلانغانلىقىنى بىلدى. ئۇغەزەپكە تولۇپ، ئىختىيارلىق قولىدىن كەتتى. ئۇ يەنىلا شاھلىقنى ئېتىبارغا ئالماي تۇرالمىدى. پادىشاھلار غەزەپ قىلغىنى چىقارسا، گۇناھسىزلارمۇ ئېغىر گۇناھكارلار قاتارىدا جازاغا ئۇچرايدۇ. بۇ خۇددى قومۇشلۇققا تۇيۇقسىز ئوت چۈشسە، ئۇنىڭدىن خەۋەر تاپقۇچە ھۆل-قۇرۇق ھەممىسى كۆيۈپ كۆل بولغىنىغا ئوخشاشتۇر. قاچانكى سەل كەلسە، ئۇ ئاۋاتلىق بىلەن ۋەيرانلىقنى تەڭ باسىدۇ.

ئەلقسە، خۇسرەۋنى غەزەپ لەشكىرى مەغلۇپ قىلدى. ئۇ بۇ دىيارنىڭ خەلقىگە زالىملىق قىلىش ئۈچۈن قورغان تەرىپىگە قاراپ ئېتىنى سۈردى. ئاسمان قورغىنىغا سىرتماق سالماقچى بولغاندەك، توپ-توپ قوشۇنلىرى بىلەن شۇ تەرەپكە يۈرۈش قىلدى. گويىكى چىرىك دەرياسى چايقالدى. ئۇنىڭ ھەيۋەتلىك قوشۇنى

خۇددى مەشىق بەتلىرىنى قارا سىياھ باسقاندەك، يەر يۈزىنى قاپلىدى. بۇ قوشۇن قورغاننى قورشاش ئۈچۈن توشمۇ-تۈشتىن نەچچە دايقۇر (قېتىم) يۈرۈش قىلدى. ئۇلار قورغان ئەتراپىغا يېقىنلىشىپ شاۋقۇن-سۈرەن سېلىشقا باشلىدى. شاۋقۇن-سۈرەن سۈرى ئىسراپىلىنىڭ ئاۋازىغا، بەلكى قىيامەتنىڭ غەۋغاسىغا ئوخشايتتى. بۇ قوشۇن تەپتارتماستىن كېلىپ، گويى ئاسماننىڭ ئايلىنىشى يەر يۈزىنى ئېھاتە قىلغىنىدەك، قورغاننى قورشاپ ئۇنىڭ ئەتراپىغا چۈشتى.

ئەي ساقى، ماڭا ئاسماندەك بىر قەدەھ كەلتۈر. ئۇنىڭغا شەپقەتكە گۈل رەڭلىك شاراب تولدۇرغىن. كۆرۈپ باقاي. بۇ نەيرەگۈۋاز قورغان (كۆك) يەنە قايناق ئويۇنلارنى كۆرسىتىدىكەن؟ نەزمە:

كېتۈر ساقى، قەدەھ ئانداغىكى گەردۇن،
شەپقەتكە بادە سالپ ئاندا گۈلگۈن.
كۆرەيىكىم يۇھسارى لۇئىيەتنىڭ باز،
يانا نې نەۋى تا لەئىب ئەتكەي ئاغاز.

※ ※

سىرلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ھەم مېھىر-شەپقەت سەھىپىلەرنىڭ مۇئەللىپى، مەنئۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھىزرىتى ئىمىر مېرزا ئىلىشىر كۆڭۈللىرىگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىنلىق، غارايىپ تىرىلىك قىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

ئۇ نەيرەگۈۋازلىق قورغىنىنىڭ قەلئەدارى نەيرەگىنىڭ يۈزىنى مۇنداق ئاچتى:

ئەلقسە، خۇسرەۋ پەرۋىز قورغاننى قورشىۋالدى. ئۇنىڭ ئاداۋەت ئوتى بارغانسېرى كۈچەيدى. قوشۇنلار چۈمۈلە توپىدەك يەرنى قېزىپ سېپى ئۈزۈلمەي يېتىپ كەلدى. خۇسرەۋ قوشۇن

ئەتراپىغا خەندەك قازدۇردى. خەندەكنىڭ بېشىغا بىر مۇنار ياسىدى، بۇ مۇنار گويىكى ئۇ پەرى سۈپەتلىكنىڭ قورغاندىكى بايلىقلىرىغا ساندۇق بولدى. ئەرمەن قەلئەسىنى قورشىۋالغان قوشۇن قەلئە ئەتراپىدىكى قورغانغا ئوخشاش قۇببە ئەتراپىغا قالغان بولغانىدى. ئەلقتىسە، قورغان ئەھلى بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ، كۈندۈزى ئاۋاز چىقارماي، كېچىسى تاكى تاڭ ئاتقۇچە پىغان چېكىپ چىقاتتى. ئۇلار شام ۋە پانۇسلارنىڭ يورۇقى بىلەن قورغاننى مەشئەلدەك روشەنلەشتۈرگەندى. پەرھاد قوشۇننىڭ يېقىنلىشىشى مۇمكىن بولمايدىغان يەرگە ئورۇنلاشقانىدى. دۈشمەن قوشۇنى ھەر تەرەپتىن مىڭ گەز يىراقلىققا چۈشكەن بولسىمۇ، پەرھاد ئاتقان تاشلار ئۇلارغا چاقماق تېشىدەك تېگىپ، شىرلارنىڭ بېشىنىمۇ ئۇچۇراتتى. ئەگەر مىڭ غۇلاچ يىراقلىقتىكى بىر تال كۆكنار ئۇرۇقنى نىشانغا ئالسا، ئۇنىڭ تېشى شۇ نىشانغا دەل تېگەتتى. تېخىمۇ ئەجەبلىنەرلىكى شۇكى، ئۇنىڭ ئاتقان تېشى ئىلېرىس تېغىغا تەگسە، تاغ كۆكنار ئۇرۇقىدەك چېچىلىپ كېتەتتى. ئېتىش ئۈچۈن ئۇ ھېسابسىز تاشلارنى يۈنۈپ تەييارلىغانىدى. لېكىن پەرھاد بۇ ئىشلارنى مۇۋاپىق كۆرمەيتتى. مۇنداق قىلىشتىن مەقسىتى، پەقەت دۈشمەن گۈرۈھىنى قورقۇتۇپ ئۆزىنى سالامەت ساقلاش ئىدى. بولمىسا بىر پاشىنىڭ قاننىغا ئازار يەتكۈزۈشمۇ ئۇنىڭ شەنىگە مۇۋاپىق كەلمەيتتى. بىرەر كىشىگە ئەلەم قىلىش ئۇ بىچارىنىڭ ئىشى ئەمەس ئىدى. جېنىغا يەتكەن ۋەھىمە ئۇنىڭ دۈشمەنلەرنى قورقۇتۇشىغا سەۋەب بولغانىدى. كىشى جانانغا بولغان مۇھەببىتىگە ۋاپا قىلىش ئۈچۈن جېنىنى بېغىشلىغان بولسا، ئۇ جاننى قانداقمۇ دۈشمەنلەرگە پىدا قىلسۇن؟ ئۇنىڭ ھەيۋىتىدىن دۈشمەنلەر قورقۇپ، دوستلار خۇشال بولاتتى. ئۇ قېشىغا كەلگەن ئاجىزلار ئۈچۈن كۆز ياش تۈكۈپ، مېھرىبانلىق كۆرسىتەتتى. يوقسۇللارغا مەرھەمەت قىلاتتى. بىراۋنىڭ ئايىغىغا تىكەن كىرسە، ئۇنى كىرىپكىنى يىگنە قىلىپ چىقارماقچى بولاتتى. پەرھاد يۇقىرىقى

ئەھۋالدا ئىدى.

ئەمما خۇسرەۋ پەرھادنى يوقىتىش كويىدا ھەرىكەت قىلاتتى. كېچە-كۈندۈز ئۇنىڭ توغرىسىدا سۆزلەپ، بۇزۇك ئۈمىد بىلەن مەسلىھەتلىشەتتى. «بىر ئىلاج قىلىپ پەرھادنى ئارىدىن يوق قىلغاندىلا، ئۇنىڭدىن كۆڭلىمىز خاتىرجەم بولۇپ، قورغاننى ئېلىش ئاسانغا چۈشىدۇ» دەپ ئويلايتتى. پەرھادنىڭ كارامەتلىرىنى كۆرگۈچىلەر يۈز بەرگەن بۇ ئىشلارنى بىر-بىرلەپ ئىزھار قىلسا، بۇنى ئاڭلىغان خۇسرەۋ ئەجەبلىنىش ۋە غەزەپتىن بېشىنى ئىرغىتاتتى. ئاخىر ھەرقانداق قىيىن ھىيلە-مىكىر بولسىمۇ ئۇنىڭ ئەھدىسىدىن چىقالايدىغان بىر ھىيلىگەر تېپىلدى. قاچانكى، ئۇ مىكىر-ھىيلىسىنى كۆرسىتىشكە باشلىسا، ئېلىسىمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا پەمىسىز بىر شاگىرتقا ئايلىنىپ قالاتتى. خۇسرەۋ ئۇنىڭغا ئۆز مۇددىئاسىنى ئېيتىپ:

— بىز بۇ مەجنۇننى ھالاك قىلىشنى خالايمىز. ئەگەر سەن بۇ ئىشقا چارە قىلالساڭ، ھېسابسىز خەزىنىلەرنى بېرىمىز، — دېدى. ھېلىقى ھىيلىگەر:

— مەن ئۇنى مىكىر-ھىيلە بىلەن قولغا چۈشۈرەلەيمەن. ئۇ بېھۇش بولۇپ، ئۆلۈكتەك يېقىلىدۇ. لېكىن ئۇنى بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىشكە چارەم يوق، — شۇڭا بۇ ئىشقا ئاجىزمەن، — دېدى خۇسرەۋ ئۇنىڭغا:

— ئەگەر ئۇنى بېھۇش قىلالساڭ، كەينىڭدىن ساۋۇت ① كىيگەن يۈز كىشىنى ئەۋەتمەن. ئۇلار پەرھادنى ھوشىدىن كەتكەن ھامان تېزلىك بىلەن ئېلىپ كېلىدۇ، — دەپ ئۇ زالىم شاھ ۋەدە بەردى. يولدىن ئازغان بۇ مەككەر تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، بۇ ئىشقا قەدەم قويدى. ئۇ ئۆزىنى كۆرۈنۈشتە غەمكىن، قايغۇلۇق كۆرسىتىپ مەجنۇن سۈپەتكە كىرىپ يولغا راۋان بولدى. ئۇ ۋادىدىن بىر خۇش يۇراق گۈلنى ئۈزۈپ، ئۇنىڭغا ھوشسىزلاندۇرۇش

① ساۋۇت — ئوق، تىخ ئۆتمەيدىغان ئۇرۇش كىيىمى.

دورسىنى چاچتى-دە، پەرھاد تەرىپىگە قەدەم قويدى. بۇ مەككە دىۋانلارچە قەدەم تاشلاپ، ئاشقانە ئاھ تارتتى. شۇنداق ئاھ تارتتىكى، ئاھ تارتقاندا گويا ئاغزىدىن ئوت ئۇچقۇنلىرى چىققانداك بولاتتى.

ۋاقتىكى، پەرھاد بىر دىۋانە ئاشقنىڭ پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ دەردلىك كۈيلىرىنى ئاڭلاپ، سەۋرى-تاقەت قىلالماي ھوشىدىن كەتتى. كۆڭلىنىڭ ئارامسىزلىقى جېنىغا يەتتى. خاراب بولغان جېنىنىڭ ئوتى كۆڭلىگە تەگدى، ئاخىر پەرھاد ئۇنىڭغا: — ھەي دەرد ئوتىدىن يالقۇن چاچقۇچى، ئوتلۇق نەپەسلىرىڭ مېنىڭ ئوتلىرىمنى يالقۇنلاندىرۇۋەتتى. نېمە سەۋەبتىن بۇ ھالغا چۈشۈپ قالدىڭ؟ قەيەردىن كەلدىڭ؟ قايسى ئاي يۈزلۈكنىڭ ئىشىدا بۇنداق تەلۋىلىككە گىرىپتار بولدۇڭ؟ ماڭا بۇ ئىش ئوتى تىخ ئۇرۇپ ۋۇجۇدۇمنى ئۆرتۈۋەتتى. دىلىڭ نېمە ئۈچۈن ۋە قايسى سەۋەبتىن چاك بولدى؟ ماڭغۇ يەلەكتىن بۇنداق جەبر-زۇلۇم يەتتى. سەن نېمىدىن نالە-پىغان قىلسەن؟ ماڭغۇ ھىجرانلىقنىڭ ئوتى نېسىپ بولدى، سېنىڭ ھىجرانلىق ئوتىدا مۇنچىلىك ئۆرتىنىشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟ مېنىڭ جىسمىمغۇ ئىش ئوتى ئابوت قىلدى، سەن نېمە سەۋەبتىن بۇ قاتارلىق ئاھ تۈتۈنلىرىنى چىقىرىسەن؟ — دېدى. ھېلىقى ھىيلىگەر بازار تېپىپ پەرھادقا تېخىمۇ كۆپ ئازار يەتكۈزۈشكە باشلىدى:

— ھەي ئىش ئۇھلىنىڭ پادىشاھى، قاينۇلۇق كەمىنە پالانى ئىقلىدىن بولمەن، ھەممە ئىشلاردىن قول ئۈزگەنمەن، تەڭرىنىڭ ھۆكىمى ۋە يەلەكنىڭ تەقەززاسى مېنى بۇ جاپا-مۇشەققەتلەرگە مۇپتىلا قىلىپ، بۇ ئەلدىكى بىرىنىڭ ئىشىدا بىچارە ئەيلىدى. ئۇ دىلرەبانى يىراقتىن گاھى ئاشكارا، گاھى پىنھان كۆرۈپ تۇراتتىم، ئۇنىڭ ھىجراندا ھەرقانچە زار ۋە غەمكىن بولساممۇ، يىراقتىن كۆرۈشۈم بىلەن يەنە خۇشال بولاتتىم. تەڭرى خۇستىرەۋگە جازا بەرسۇن، ئۇنىڭ بالاسىنى بۇ مەملىكەتتىن يىراقلاشتۇرسۇن! چۈنكى

خۇستىرەۋ شۇ كۈنلەردە بۇ شەھەرگە چېرىك تارتىپ كەلگەچكە شەھەر دەرۋازىلىرى تاقالدى، ئۇ گۈل بەرگىدەك كۈلۈپ تۇرغان گۈزىلىم قورغان ئىچىدە قالدى، مەن بولسام بۇ باياۋاندا ھىجرانلىقتا قالدىم. مەن بىر غېرىپ ئاتىۋانمەن، مېنى كىشىلەر تونۇمايدۇ. ھېچقانداق ئاشنا، دوست، مەدەتكارىم يوق. قورغان تەرىپىگە باراي دېسەم، ئۇ زالىمنىڭ زۇلىمىدىن بېشىمغا ئوق بىلەن تاش ياغىدۇ. ھازىر مەقسەت قورغىنىنىڭ ئىشىكى ئېچىلماي، بۇ دەردۈ-غەمدىن ئۆلۈشكە ئازلا قالغاندىم. چۈنكى بۇ دەردىمنىڭ دىۋانلىقىدىن باشقا ھەممىسىم يوق. سېنى ئىش دەشتىنىڭ يول باشلىغۇچىسى ۋە خار-زارلىق ئۆلكىسىنىڭ خۇستىرەۋى، دەپ ئاڭلىدىم. بۇ قىيا تاشنى ماكان قىلىپ، شاھ تەختكە ئولتۇرغىنىدەك، تاش ئۈستىگە ئورۇنلىشىپسەن، ئەل چۈشىنىپ يېتەلمەيدىغان ھال-ئەھ-ۋالىمنى ئېيتتى. ئۈچۈن ئالدىڭغا كەلدىم. مەن ئىش چاڭگىلىدا يەرياد چېكىپ، ھىجران ئازابىدىن ھەر نەپەستە دادلايمەن. ئىش ئوتىدا خەس-خەشەككە ئوخشاش يېنىۋاتىمەن، مېنىڭ غېرىپ ۋە تەنھالىقىمغا ھېچكىم تەڭلىشەلمەيدۇ، — دېدى.

پەرھاد بۇ مەككەرنىڭ ئاھۇ-زارىنى ئاڭلاپ ئەھۋالى تېخىمۇ يامانلاشتى. پەرھادقا، ئۇنچىلىك گەپلەرنى قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. ئۇنىڭ قىلغان ھىيلى-مىكىرلىرىدىن يۈز مىڭدىن بىرىمۇ پەرھادقا كۇپايە قىلاتتى. ھېلىقى سۆزلەرنىڭ تەسىرىدىن پەرھادنىڭ ئىش يالقۇنى كۆككە ئۆزلىدى. كۆز ياشلىرى دەشتكە سەلدەك ئاقتى. ئۇ ھىيلىگەر ئۆزىنىڭ مالاللىقتا قالغانلىقىنى شەرھىلەۋاتقانداك بىر خىل ئاۋاز بىلەن خۇددى ئاشقىلىق تۈپەيلىدىن پەرىشان ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان كىشىگە ئوخشاش «ھۇ» تارتىپ، شۇنچىلىك غەۋغا قىلدىكى، ئۇنىڭدىن پەرھادنىڭ قاينۇلۇق جىسمى زەئىپلىشىپ يىقىلدى. يىقىلغان گەۋدە ئۈستىگە ھېلىقى ھىيلىگەر دىۋانلەردەك، دىۋانە ئەمەس، بەلكى يىقىلغان شام ئۈستىگە يۈگۈرگەن پەرۋانلەردەك يۈگۈرۈپ بېرىپ، پەرھادنىڭ

ماجالسزلىقنى كۆردى. ئۇنىڭ دىمىغا ھوشسىزلاندۇرۇش دورىسى سېپىلگەن گۈلنى تۇتۇپ ھوشىدىن كەتكىچە بىردەم توختاپ تۇردى. پەرھادتا ھوشىنى ئەسەر قالمىغىنىدىن كېيىن ھىلىگەر ئورنىدىن تۇرۇپ پەرياد چەككەن قىياپەتتە يوشۇرۇنۇپ ياتقان قوشۇنغا ئىشارەت قىلدى.

ئەلقسىسە، شاپۇر بىر تاشنىڭ ئۈستىدە ئۇخلاپ چۈش كۆردى. چۈشىدىن پەرىشان ھالدا سەسكىنىپ ئويغاندى. ئۇ ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ پەرھاد تەرەپكە قارىدى. پەرىشتە سۈپەتلىك پەرھادنىڭ ھوشىدىن كەتكەنلىكىنى، ئۇنىڭ قېشىدا شەيتانغا ئوخشاش بىر كىشىنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى ۋە بىر دېۋىنىڭ پەرھادنى قولغا چۈشۈرگەنلىكىنى پەملىدى. شاپۇر ئىشنىڭ قولىدىن كېتىپ قالغانلىقىنى بىلىپ پەرھادنىڭ ئەھۋالىغا يىغلىغان ھالدا قىيادىن بىر ئېغىر تاشنى قومۇرۇۋالدى. ئۇ ئېگىزەرەك يەرگە ئورۇنلاشقان بولۇپ، ئاستىدا ھېلىقى ھىلىگەر شاپۇردىن خەۋەرسىز تۇراتتى. شاپۇر قومۇرۇۋالغان تاشنى ئۇ مەككەرنىڭ بېشىغا كۈچەپ ئاتتى. مەككەرنىڭ ئاۋۋال مېڭىسى پاچاقلنىپ، ئاندىن كېيىن جېنى چىقتى. بۇ تاش بىلەن ئۇ قاتتىق باش پاچاقلاندى، گويىكى «باشنى تاش يەنچىدۇ» دېگەن ماقالىدەك بولدى. نەزمە:

ئانگىدەك ئۇردى ئول تاش بىرلە ئانى،
كى ئەۋۋەل مەغزى سوڭرا چىقتى جانى.
ئۇشالدى تاشى بىرلە ئول قاتىغ ياش،
مەسەلدۈركىم: «ئۇشاتۇر باشنى تاش».

مەككەرخەستە پەرھادقا ئاپەت يەتكۈزگەندى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ئاپەتنىڭ مۇكاپاتىنى ئالدى. يامان نىيەت بىلەن مەككەرنىڭ ئارقىسىدىن كەلگەن قوشۇن چاپكەش پەرھادنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلدى. بىرى «پەرھادنى

سۆرەپ خۇسرەۋنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ بارايلى» دېسە، يەنە بىرى بېشىنى ئېلىپ بېرىپ خۇسرەۋنىڭ نەزەرىدىن ئۆتكۈزەيلى، دەيتتى. لېكىن ئۇلار پەرھادنىڭ جامالىنى كۆرۈپ زۇلۇم قائىدىسىنى ئۇنۇتتى. ئۇنى يۈز ئىززەت-ئىكرام بىلەن كۆتۈرۈپ خۇسرەۋ تەرىپىگە يۈزلەندى. ئەمما پەرھاد ھىجران ئازابىدىن ئۆلۈكتەك ھوشسىزلىنىپ قالغانىدى. شاپۇر بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالماقچى بولدى. ئۇ تاغلار ئارىسىدا ئاھۇ-پىغان چېكىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازىدىن تاغلارمۇ نالە-زار قىلىپ ئەكس سادا قاينۇراتتى. پەلەك پەرھادقا شۇنداق زۇلۇم قىلغانلىقتىن، قورغان ئەھلىگە گويىا قىيامەت قايم بولغاندەك تۇيۇلدى. ئۇلار بۇ ئەھۋالنى گۈلدەك گۈزەل شىرىن بىلىپ قالمىسۇن، دەپ يوشۇراتتى. ئەگەر شىرىن ئاڭلاپ قالسا، ئۆزىنى شەكسىز ئۆلتۈرەتتى.

مۈشەققەت تېغىدا روزىگارىدىن ئايرىلغان پەرھادنى ئەسىر قىلىپ، تېزلىكتە خۇسرەۋنىڭ ئوردىسىغا ئېلىپ كەلدى. پەرھادتىن ئىبارەت بۇ مۇكاپاتنى شاھقا يەتكۈزۈپ يارماق ئېلىش ئۈچۈن قالغانلىرىنى تۇتتى. ئۇلار پەرھادنى تۇتۇپ گويىا تاغنى قالغان قىلغاندەك بولدى.

ھەي ساقى، قەدەھ كەلتۈرگىن! چۈنكى مەن بىناۋا بولۇپ قالدىم. خۇمار، ھىجران ئىلكىگە مۇپتىلا بولدۇم. مېنى ئۆز ئەھۋالىمنى بىلىشتىن يىراقلاشتۇر، ھوشۇمنى قانچە يوقاتقانسىرى شۇنچە بېھوش قىل. نەزمە:

كېتۈر ساقى، قەدەھكىم بىنەۋامەن،
خۇمارى ھەجر ئېلىگە مۇبتەلامەن.
مېنىڭ ھالىمنى ئاڭلاردىن يىراق قىل،
نېچە بېھۇش ئېسەم، بېھۇشراق قىل.

سىرلىق مەنلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن

بشارەت بەرگۈچلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ھەم مېھرىبانلىق سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى مەنئى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئەلىشىر كۆكۈللەرگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاچايىپ يېقىملىق، غارايىپ تەسلىك قىسىدىن مۇنداق زىۋايەت قىلدۇ:

ئۇ بىخۇدلۇق يولىنىڭ ھوشيارى مەنلەرگە شۇنداق نەقىش بەردى:
ۋاقتىكى، ھېلىقى ھالاكەت گۇرۇھى پەرھادنى خۇشال ھالدا شاھنىڭ ئالدىغا كەلتۈردى. خۇسرەۋ بۇ ئىشتىن كۆپ خۇرسەن بولۇپ، ئۇلارغا شاھانە سوۋغاتلارنى تەقدىم قىلدى، خۇسرەۋنىڭ پەرمانى بويىچە بۇ مەجنۇنغا ئېغىر غول سېلىپ ئىككى قولىنى زەنجىر بىلەن مەھكەم باغلىدى. قىسقىسى، پۈتۈن ئەزاسىنى زەنجىر-كەشەنلەر بىلەن باغلاپ تاشلىدى. ئاندىن بىر تېۋىپ تېپىپ ئۇنى ھوشىغا كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى. ھېكىم ئۇ ناتىۋاننى دەرھال ھوشىغا كەلتۈردى.

پەرھاد ھوشىغا كېلىپ ئۆزىنىڭ مەجنۇنغا ئوخشاش زەنجىر-كەشەنلەر بىلەن بەند قىلىنغانلىقىنى كۆردى. ئۇ جايدا شاھانە بىر بارگاھ بولۇپ، ئۇنىڭ ئەتراپىدا سىپاھلار تۇراتتى. بارگاھنىڭ تۆرىدە بىر ئالىي تەخت، تەخت ئۈستىدە بىر پادىشاھ ئولتۇراتتى. شاھنىڭ ئاستىدا كەيپانلارنىڭ تەختى، بېشىدا شاھلىق تاجى بار ئىدى. پەرھاد ئەتراپىغا قاراپ بېشىنى ئىرغىتىپ قوللىرىنى سىلكىپ كۆردى. گاھى ئىشقا قاندىسى بويىچە غەيرەت قىلىپ، گاھى ئۆزىنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ھەيرانلىقتا قالاتتى. ئۇ:

— جاپاكەش پەلەك مېنى بۇ ئىشقا دۇچار قىتۇ، — دەپ ئويلىدى. شۇڭا ئۇ ئانچە رەنجىپ كەتمەي قوشۇمىسىنى تۈرۈپ ئولتۇردى. پەرھاد ئەدەب-ئەخلاق قاندىسى بويىچە مەجلىس ئەھلىگە تەزىم بىلەن بېشىنى ئەگدى، لېكىن سۆز سورىمىغانغا جاۋاب بېرىش قاندىگە مۇۋاپىق كەلمەيتتى. شۇڭا ئېغىز ئاچماي كۆزىنى يەرگە تىكتى. ئۇنىڭ ھەيۋىتىدىن خۇسرەۋنىڭ ھالىتى ئۆزگىرىپ ئىشقا ئوتى قەلبىگە تەسىر قىلىشقا باشلىدى. ئۇ پەرھادنى ئولتۇرۇش نىيىتىدىن ياندى. ئۇنىڭغا قاراپ سوتالغا تىل

ئاچتى. پەرھاد زار-ناتىۋان، مۇۋاپىق جاۋاب بەردى. نەزمە:

دېدى: قايدىن سەن ئەي مەجنۇنى گۇمراھ؟

دېدى: مەجنۇن ۋەتەندىن قايدا ئاگاھ؟

دېدى: نېدۇر ساڭا ئالەمدە پىشە؟

دېدى: ئىشقا ئىچرە مەجنۇنلۇق ھەم شە.

دېدى: بۇ ئىشتىن ئولماس كەسب روزى،

دېدى: كەسب ئولسا بەسدۇر ئىشقا سوزى.

دېدىكىم: ئىشقا ئوتىدىن دە فەسانە!

دېدى: كۆيمەي كىشى تاپماس نىشانە.

دېدىكىم: كۆيمەي كىشى ئەيلە مە ئلۇم!

دېدى: ئاندىن ئېرۇر جاھ ئەھلى مەرھۇم!

دېدى: قاي چاغدىن ئولدۇڭ ئىشقا ئارا مەست؟

دېدى: روھ ئېرمەس، ئېرىدى تەنگە پەيۋەست.

دېدى: بۇ ئىشقىدىن ئىنكار قىلغىل!

دېدى: بۇ سۆزدىن ئىستىغفار قىلغىل!

دېدى: ئاشىقىغە نە ئىش كۆپ قىلۇر زور؟

دېدى: فۇرقەت كۈنى ئىشقى بەلا شور.

دېدى: ئىشقا ئەھلىنىڭ نېدۇر ھەياتى؟

دېدى: ۋەسىل ئىچرە جانان ئىلتىقاتى.

دېدىكىم: دىلبەرىڭنىڭ دە سىفاتىن!

دېدى: تىل غەيرەتتىن تۇتقان ئاتىن.

دېدىكىم: ئىشقىغە كۆڭلۈڭ ئۇرۇندۇر،

دېدى: كۆڭلۈمدە جانىدەك ياشۇرۇندۇر.

دېدى: ۋەسىلىغە بار سەن ئارزۇمەند؟

دېدى: بار مەن خايالى بىرلە خۇرسەند.

دېدى: نۇشى لەبىدىن تاپقاي ئەل بەھر؟

دېدى: ئول نۇشىدىن ئەل قىسىدۇر زەھر.

— دەيدى: جانىڭنى ئالسا، لەئلى يادى؟
 — دەيدىكىم: ئۇشۇبۇدۇر جانىم سۇرادى.
 — دەيدى: كۆكسۇڭنى گەر چاك ئەتسە بىياك!
 — دەيدى: كۆڭلۈم تۇتاي ھەم ئەيلە دەپ چاك!
 — دەيدى: كۆڭلۈڭ فىدا قىلسە جەفاسى؟
 — دەيدى: جانىمنى ھەم ئەيلەي فىداسى.
 — دەيدىكىم: ئىشقىدىن يوق جۈز زىيان بۇد؟
 — دەيدىم: بۇ كەلدى سەۋدا ئەھلىغە سۇد.
 — دەيدى: بۇ ئىش تەركى ياخشىراقدۇر؟
 — دەيدى: بۇ شىۋە ئاشىقىدىن يىراقدۇر!
 — دەيدى: ئال گەنجى، قوي مېھرى نھانى.
 — دەيدى: تۇراققە بەرمەن كىمىيانى!
 — دەيدى: جانىڭغە ھىجران كىنە كەشئۇر،
 — دەيدى: چۈن يار ۋەسىل ئومىدى خۇشئۇر.
 — دەيدىكىم: شەھغە بولمە شىركەت ئەندىش!
 — دەيدى: ئىش ئىچرە تەگدۇز شاھۇ دەرۋىش!
 — دەيدى: جانىڭغە بۇ ئىشدىن ئەلەم بار،
 — دەيدى: ئىش ئىچرە جاندىن كىمگە غەم بار؟
 — دەيدى: كىشۋەر بېرەي، گەچ بۇ ھەۋەسىدىن!
 — دەيدى: بىچارە، كەچ بۇ مۇلتەمەسىدىن!
 — دەيدى: ئىش ئىچرە قەتلىك ھۆكىمىن ئەتكۈم،
 — دەيدى: ئىش ئىچرە مەقسۇدۇمغە يەتكۈم.
 — دەيدى: بۇ ئىش دە يوق سەندىن يىراق قەتل،
 — دەيدى: بۇ سۆزلەرنىڭدىن ياخشىراق قەتل.

— مەجنۇننىڭ ۋەنەندىن قانداق خەبرى بولسۇن، — دەيدى.
 — سېنىڭ جاھاندا ھۇنرىڭ نېمە؟
 — ھۇنرىم دائىم ئىش ئىچىدە مەجنۇنلۇقتۇر.
 — بۇ ئىشقىن ئاخىر تىرىكلىكنىڭ پۈتمەيدۇغۇ؟
 — ئىشقىنىڭ كۆيدۈرۈشى نېسىپ بولسا شۇ يېتەرلىك.
 — ئىش ئوتىدىن ھېكايە سۆزلەپ بەر.
 — كىشى كۆيمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن نىشان تاپالمايدۇ.
 — كۆيمەكلىكىڭنى بىزگە مەلۇم قىل.
 — كۆيۈشتىن تاج ئىگىلىرى مەھرۇمدۇر.
 — قاچاندىن بېرى ئىش بىلەن مەست بولدۇڭ؟
 — تېخى جېنىم بىلەن تېنىم بىرلەشمىگەن ۋاقتتىن بېرى.
 — سەن ئەمدى بۇ ئىشقىدىن كەچ!
 — سەن بۇ سۆزۈڭگە توۋا قىلغىن!
 — ئاشىققا ئەڭ ئېغىر كۈلپەت كەلتۈرگۈچى نەرسە نېمە؟
 — ھىجرانلىق كۈنلىرىدىكى بالا كەلتۈرگۈچى مۇھەببەت.
 — ئىش ئەھلىنىڭ تىرىكلىكى نېمە؟
 — يارغا يېتىشكەن چاغدىكى جاناننىڭ ئىلتىپاتى.
 — دىلبىرىڭنىڭ سۈپەتلىرىنى سۆزلەپ بەرگىن.
 — ئۆز تىلىدىن رەشك قىلىپ، ئۇنىڭ ئېتىنى ئاتمايمەن.
 — ئىشقىنىڭ ئورنى سېنىڭ كۆڭلۈڭمۇ؟
 — شۇنداق، ئۇ كۆڭلۈمدە جېنىمدەك يوشۇرۇن.
 — ئۇنىڭ بىلەن قوشۇلۇشنى ئارزۇ قىلىدىغانسەن؟
 — خىيالى بىلەنلا خۇرسەنمەن.
 — ئۇنىڭ ھەسەلدەك لېۋىدىن باشقىلار بەھرە ئالسا نېمە دەيسەن؟
 — ئۇ ھەسەلدىن باشقىلارغا تەقسىمەلەنگىنى پەقەت زەھەردۇر.
 — ياقۇت رەڭلىك لەۋلەرنىڭ خىيالى جېنىڭنى ئالسىچۇ؟
 — جېنىمنىڭ ئىستىكىمۇ شۇ.
 — ئەگەر ئۇ پەرۋاسىزلا كۆكسۇڭنى يارسىچۇ؟

— خۇسرەۋ پەرھادتىن:
 — ئەي يولدىن ئازغان مەجنۇن، نەدىن بولسەن؟ — دەپ
 سورىدى. پەرھاد جاۋاب بېرىپ:

— كۆڭلۈمنىمۇ يارغىن، دەپ تۈتۈمەن.
 — ئۇنىڭ جاپاسى كۆڭلۈڭنى ئۆزىگە پىدا قىلىشنى ئىستېسە،
 نېمە قىلسەن؟
 — جېنىمنىمۇ پىدا قىلمەن.
 — بۇ ئىشتا زىياندىن باشقا ھېچنەرسە يوققۇ؟
 — ئاشۇ زىياننىڭ ئۆزى ئىشقا ئەھلىنىڭ پايدىسىدۇر.
 — بۇ ئىشتىن ۋاز كەچكىنىڭ ياخشىراقمىكىن؟!
 — بۇنداق ئادەت ئاشىقلاردىن يىراقئۇر.
 — خەزىنە بېرەي، بۇ ئىشنى قوي.
 — ئالتۇننى تۇپراققا تېگىشمەيمەن.
 — ھىجران جېنىڭغا ئاداۋەت قىلىدۇ.
 — يار ۋەسىلىدىن ئۈمىد كۈتۈش ياخشىراقئۇر.
 — شاھقا شېرىك بولمەن دەپ ئويلىما.
 — ئىشقا ئىچىدە شاھ بىلەن دەرۋىش تەڭدۇر.
 — بۇ ئىشتىن جېنىڭغا ئازاب يېتىدۇ.
 — ئىشقا ئىچىدە كىمۇ جېنىدىن غەم قىلىدۇ؟!
 — بۇ ھەۋىسىڭدىن كەچكىن، ساڭا يۇرت بېرەي.
 — ھەي بىچارە، سەنمۇ بۇ ئىلتىماسىڭدىن كەچكىن.
 — بۇ ئىشقا ئۈچۈن سېنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلمەن!
 — ھە، مەنمۇ ئۇنىڭ ئىشىدا تىلىكىمگە يەتكەن بولمەن.
 — بۇ ئىشتا ئۆلۈمدىن يىراق ئەمەسسەن.
 — بۇ سۆزلىرىڭدىن ماڭا ئۆلۈم ياخشىراقئۇر.
 ئەلقىسسە، خۇسرەۋنىڭ خىتابلىرى قانچە قىيىن بولغانسېرى
 پەرھاد شۇنچە ئاسانلىق بىلەن جاۋاب بېرەتتى. ۋاقتىكى، خۇسرەۋ
 پەرھادنىڭ مەرۋايىت چاچقاندىكى پائىدەلىك سۆزلىرىنى ئاڭلىدى-دە،
 ئىچىگە بىر ئوت چۈشۈپ ھوشىنى يوقىتىشقا ئاز قالدى. ئوتخاندىن
 چىققان يالقۇندەك تىلى بىلەن:
 — مۇنداق رەزىل، پەس بىر كىشى گەرچە باشتىن-ئاياغىچە

زەنجىرلەر بىلەن باغلىنىپ ھاياتلىق نوتىسى سىنىغان تۇرۇپمۇ
 مەندەك بىر شاھنىڭ سورىغان سوئاللىرىغا ئەدەبسىزلىك بىلەن
 جاۋاب قايتۇرۇۋاتىدۇ. بۇنداق تاغلار، ۋادىلاردا يۈرگەن گادايا
 جازا بېرىش لازىم، چۈنكى باشقىلارمۇ سۇلتانلارنىڭ ئالدىدا بۇنداق
 سۆزلەرنى قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدىغان بولسۇن، — دېدى. زالىم
 شاھنىڭ پەرمانى بىلەن قورغاننىڭ ئالدىغا بىر دار ياسالدى.
 خۇسرەۋ تۆۋەندىكىچە پەرمان قىلدى:
 — پەرھادنىڭ قادا قىلىش كەتكەن قوللىرى ئارقىسىغا قايرىپ
 باغلىنىپ، دارغا ئېسىلسۇن. لەشكەرلەر ئۇنى دار ئۈستىدە تۇرغۇزۇپ
 كۆكلەم يامغۇرىدەك ئوققا تۇتسۇن. خەلق بىرقانچە كۈن ئۇنىڭ
 ئەھۋالىنى كۆرۈپ ئىبەرەت ئالسۇن. بۇندىن كېيىن گادايلار شاھلار
 بىلەن تەڭلىشىمەن، دېمىسۇن. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن دوزاخ
 ئوتىدەك يالقۇنلۇق ئوت يېقىلىپ، پەرھاد كۆيدۈرۈپ تاشلانسۇن.
 ئۇ ئوت يالقۇنلىرىنىڭ توپانى ئىچىدە غەرق بولسۇن. كۆيۈپ كۈلگە
 ئايلانغاندا كۈلى كۆككە سورۇلسۇن. دۇنيادىن ۋۇجۇدى يوقىلىپ
 جاھاندىن نامى ئۆچۈپ كەتسۇن.
 پەرھاد بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خۇشال بولدى. ئۇ
 كۈلۈپ تۇرۇپ سۆز ئاچتى:
 — ئەي پادىشاھ، دۈشمەندىن ئىنتىقام ئالدىم، دەپ
 تەسەۋۋۇر قىلما، بۇ قىلغان ھۆكۈمىڭ ئەسلىدە مېنىڭ تىلىكىم ئىدى.
 مېنىڭ مەقسىتىم ئىشقاۋازلىق يولىدا ئۆزۈمنى قۇربان قىلىش ئىدى.
 ئۇلۇغ تەڭرى بۈگۈن مۇرادىمغا يەتكۈزدى. سېنىڭ غەزەپ بىلەن
 قىلغان جەبرى-زۇلۇمىڭ ماڭا يۈز ئويۇن-كۈلكىدەك تۇيۇلىدۇ. ئۇنىڭ
 ھىجران ئازابىدا ھەردەم يۈز ئۆلۈپ-تېرىلەتتىم. ھىجرانلىق تىغى
 ئۈگە-ئۈگىلىرىمنى ئاچرىتىپ تاشلايتتى. ئەمدى مېنى يوقلۇق يولغا
 ئەۋەتسەن. بىر قېتىم ئۆلتۈرۈش بىلەن ئۇ ئازابلاردىن بىر يولى
 قۇتقۇزسەن. جېنىم تېنىمدە بولغانلىقىدىن ماڭا ھەمىشە ئازار يېتىپ
 تۇراتتى. شۇڭا سۆڭەكلىرىمنىڭ دارغا ياغاچ بولغىنى مۇۋاپىق.

چۈنكى، بۇ داردىن ماڭا يۇقىرى مەرتىۋە ھاسىل بولۇپ جېنىم ئاداۋەت دارىدىن قۇتۇلدۇ. يەنە مېنى ئوق يامغۇرىغا تۇتۇشقا ھۆكۈم قىلدىڭ. لېكىن ماڭا ھىجران قوشۇنى ھەمىشە ئوق يامغۇرىنى ياغدۇرىدۇ. جۇدالىق ۋە ئاشقىلىق بىلەن داۋاملىق ئوق يامغۇرنىڭ بالاسىغا قالغانمەن. ئەگەر سېنىڭ ئوقلىرىڭ ماڭا تەگسە، مەن باشقا بالا ئوقلىرىدىن بىراقلا قۇتۇلمەن. يەنە سەن مېنى كۆيدۈرۈپ كۈلۈمنى كۆككە سورۇشقا ئەمرى قىلدىڭ. ئەمما سەن تېخى پىراق ئوتىدا كۆيۈپ كۈل بولۇپ باقمىغان ئىكەنمەن. لېكىن مېنى بۇ ئۆزگىرىپ تۇرغۇچى پەلەك ئايرىلىش ئوتىغا تاشلىدى. ئۇنىڭ ئۇچقۇنلىرى دوزاخ ئوتىدىن كۈچلۈكرەكتۇر. مېنى كۆيدۈرۈش ئارقىلىق بۇ دوزاختىن خالاس قىلىپ، خۇشاللىق جەننىتىگە يەتكۈزگەن بولسەن. ئىبراھىم خەلىلۇللاغا ئوخشاش ئوتۇمدىن گۈللەر ئېچىلدۇ. تۇپراقتىن ئىبارەت جىسىم بۇنداق بەند بولۇپ ياتقىچە كۈلكە ئايلىنسا، ئۇ يار ئىشقىنىڭ شامىلىدا سورۇلىدۇ. ئۇ چاغدا كۈلۈم قارا بۇلۇتتەك يۇقىرىغا كۆتۈرۈلۈپ، دىلدارنىڭ بېشىغا سايە سالىدۇ. ئۇ بەزىدە ھىجرانلىق ياشلىرىدىن يېغىن ياغدۇرسا، بەزىدە پىراق ئوتىدىن چاقماقتەك ئاھ تارتقۇزىدۇ. ئۇ يېغىن يار يۈرگەن جايلاردىن يايپىشىل مايسىلارنى ئۈندۈرسە، چاقماقلار يارنىڭ باغ ۋە تاغلىرىنى يورۇتىدۇ. ئەمدى، جەبرى قىلغۇچى شاھ مەندەك غېرىب ناتىۋاننى جازالىماقچى. مەن ئاشقىلىقتا جېنى قىيىنالغان، ئىش ئوتىدىن يۈز مىڭلىغان ئاپەتلەر يۈزلىنىپ، بېشىغا كۆپلىگەن چاپا-مۇشەققەتلەر ياغقان بىر ئاشىق. تېز ئايلانغۇچى پەلەك مېنى ئىشقا جاپاسىغا گىرىپتار قىلىپ قويدى. بىراق خەلقنى مېنىڭ سۆيگۈ سۆزلىرىمنى ئاڭلىغان بىر شاھنىڭ ئۆزىنى مەندەك بىچارىگە رەقىب قىلىۋالغانلىقى تولىمۇ ئەجەبلىنەرلىكتۇر. بىراۋ مەشۇقنى كۆرمەي تۇرۇپ، ئۆزىنى ئاشىقلىقتا سادىق دەپ ئاتايدۇ. قورقۇنچلۇق قوشۇنلارنى يىغىپ يۈز مىڭلىغان قان تۆككۈچى قىلىچلارنى ئاسمانغا تەڭلەيدۇ. ئۇ مەشۇقنىڭ خەلقىنى قەتلى قىلىپ، مەملىكىتىنى تالايدۇ. بەدەنلەردىن

باش ئېلىپ، باشلاردىن تاج ئالىدۇ. شۇنداق زور غەۋغا، ھېسابسىز قوشۇنلار بىلەن كېلىپ، ئۇ گۈلبۇلۇكنىڭ مەندەك غېرىب بىچارىسىگە شۇنداق بىر شاھ ئۆزىنى رەقىب قىلىۋالىدۇ. تۆمەنىڭ چاپا-مۇشەققەتلەرگە مۇپتىلا بولغان بىر غېرىبقا قەست قىلىدۇ. بىر ناتىۋاننى ياكى ئىلتىپات بىلەن رام قىلالماي، ياكى ھەقىقىي زەربە بىلەن قەتلى قىلالماي، بەلكى ئۇنىڭ ئاتقان ئىككى تېشى بىلەن دۇبۇلغا ۋە بايراق نەيزىسىنىڭ ئۇچۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ شۇنچە كۆپ قوشۇنى بىلەن ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ. ئاخىرىدا ھىيلە-مىكر، خىلمۇخىل تەدبىرلەر بىلەن بەھوش قىلىپ، باشتىن-ئاينىغىچە زەنجىر بىلەن چەمبەرچەس باغلايدۇ-دە، دورىلار بىلەن ئۇنى ھوشىغا كەلتۈرىدۇ. يەنە شۇ ھالەتتىمۇ رەھىم قىلماستىن جەبرى قىلغۇچى شاھ تەنە ئارىلاش ئۆتكۈر خەنجەردەك سوئاللارنى سورايدۇ. بۇ بىچارە ئۇنىڭ سوئاللىرىغا ئورۇنلۇق جاۋاب قايتۇرسىمۇ، بۇ ناتىۋاننىڭ سۆزلىرىگە ئېتىبار قىلمايدۇ. ئەمدى كېلىپ شۇ غېرىب بىچارىگە زۇلۇم قىلىشقا باشلايدۇ. بۇ مۇنداق رىياسەت ئەربابىغا نىسبەتەن تولىمۇ ئەجەبلىنەرلىك ئىش! ئۇنىڭغا شىددەت بىلەن نەچچە تۈرلۈك زۇلۇم قىلىدۇ-يۇ، ئۇنىڭدىن نېرى ئۆتەلمەيدۇ. خىجالەتچىلىكتە قىيىنغىنىدىن، مېنى دەسلەپتىلا ئۆلۈمگە بۇيرۇغىنى ئەلا ئىدى. بۇ ئادىل شاھ ھىيلە-مىكر ئىشلىتىپمۇ ئاقىۋىتى جاۋابلىرىغا ئاجىز كېلىپ، شۇنچە شىجائەت بىلەن ئادالەت قائىدىسىنى شۇنداق كۆرسىتىدىكەن-ھە؟ بارىكالا، ئادالەتمۇ، شىجائەتمۇ شۇنچىلىك بولىدىكەن! نەزەم:

ئادالەت ئۇشۇ بولغاي لەۋھەشەللاھ!

شىجائەت مۇنچە بولغاي بارەكەللاھ!

ئىشقىنىڭ ئەسىرى بولۇشتىن ئىلگىرى چىن مۈلكىنىڭ تەختىدە ماكانىم بولغانىدى. ئەھۋالىم ئەقىل-ئىدراك نۇرلىرىدىن يورۇغانىدى.

شۇ چاغلاردا خۇسرەۋ ماڭا يولۇققان بولسا ئىدى، ھازىرقىدىن قانچە يۈز مىڭ لەشكىرى كۆپ بولغاندىمۇ، ھەممىسىنىڭ قېنىنى تۆكۈشكە ئاتلىنىپ، ئۆمۈر تارىنى ئۈزۈپ، ئۇنىڭغا يىگىتلىكىمنى كۆرسىتىپ قويايتتىم. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئىچىدىكى مەغرۇرلۇق ئوتى تۆچۈپ، شىجائەت قائىدىسىنى ئۆگىنىۋالغان بولار ئىدى. ھازىر مادارسىز، ناتىۋان، غەربلىقتا ئۆي-ماكاندىن ئايرىلغان بىر ئاشىقمەن. خۇسرەۋ ئاشۇ كۈنى مېنى تۇتۇش نىيىتىدە بىر توپ لەشكىرىنى ئەۋەتكەنىدى. بىر تاش بىلەن ئۇرۇپ بېشىدىن دۇبۇلغىسىنى ئۇچۇرۇۋەتكەنلىكىم ئۆزىگە مەلۇم. ئەگەر بېشىنى نىشانلىسام ئىدى، ھۆكۈم ئۇنىڭغا ئەلۋەتتە يېتەتتى. مەن شۇ لەشكەرنىڭ قېنىدىن ھەم خۇسرەۋنىڭ جېنىدىن كېچىپ، ئاھالىلىق بەرگەنلىكىدىن ئۇلار قۇتۇلۇپ قالغانىدى، ئەمدىلىكتە خۇسرەۋ مېنى قەستلەپ قايتۇ. ھاياتلىق قائىدىسى مەندىن يىراق، ماڭا بۇ ھىجراندىن ئۆلۈم ياخشىراق. چۈنكى مەن ئۆلۈمنى ھىجراندىن ئارتۇق دەپ بىلىمەن. بۇ سۆزگە ئىزاھاتنىڭ ئەسلا ھاجىتى يوق. مۇبادا چىن تەرىپىگە بىر شامال ئېسىپ، بۇ ئىشلارنىڭ پۇرىقىنى يەتكۈزسە، خاقان بۇ ئاۋارىسى ۋە جىگەر پارىسىدىن خەۋەر تاپسا، جىگەر پارىسىنىڭ بۇنداق غۇربەتچىلىكتە قالغانلىقىنى، يۈز مىڭلىغان ئېغىر قىيىنچىلىقلارغا مۇپتىلا بولغانلىقىنى ئادالەتسىزلىك ۋە زۇلۇم بىلەن ئۆلتۈرۈلۈپ، ئوتتا كۆيدۈرۈلگەنلىكىنى، ئۇنىڭ پەريادىغا ھېچكىم يەتمەي، بېشىغا بۇ قاتارلىق ئىشلارنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلسە، شۇ ھامان ئۇنىڭ كۆزىگە ئالەم تار كۆرۈنۈپ، قايغۇدىن ئۆزىگە كېلەلمەي قالىدۇ. ئۇ پەرۋاسزلىق بىلەن قان تۆككۈچى قىلچىنى سۇغۇرۇپ، لەشكەرلىرى بىلەن جاھاننى قاراڭغۇلاشتۇرۇپ كېلىپ، ئىنتىقامنى ئالغۇسىدۇر. بۇ مەملىكەتتە ئۇ غەۋغا چىقىرىپ، غەرب ئۈستىگە قىلىچ تارتسا، بۇ يەرلەردىكى ئادەمزاتنى تىرىك قالدۇرمايدۇ. مەدايىن شەھىرىدىن ئادەم ئۇرۇقىنى تازىلاپ، تۇپرىقىنى چىن مەملىكىتىگە توشۇتىدۇ. ئۇنىڭ بەلگىلىرىنى جاھاندىن يوقىتىپ،

ئورنىغا چەكسىز دەريانىڭ سۈيىنى قويۇۋېتىدۇ. تاق ۋە راۋاقلار سۇ ئاستىدا غايىب بولۇپ مۇنارلار ئورنىدا قايناملار ھاسىل بولىدۇ. ئادەم ئەۋلادىنىڭ ھېسابى تۈگەپ، ئورنىغا سۇ ئادەملىرى پەيدا بولىدۇ. مەن گۇناھسىز ئۆلتۈرۈلمەن، بۇ ۋەيرانچىلىقلارغا سەۋەبچى بولغان خۇسرەۋ گۇناھكار بولۇپ، يامان ئاتاق بىلەن ئۆلىدۇ. ئەگەر ماڭا زالىم پەلەكتىن يۈز مىڭ جەبرى زۇلۇم يەتسىمۇ، بۇ سۆزلەرنى ئېسىمگە ئالماس ئىدىم. بىراق، خۇسرەۋ پەرۋىزنىڭ نادانلىقى — جاھاننىڭ ۋەيرانلىقىغا سەۋەب بولىدىغانلىقىنى بىلىپ، تاقەت قىلالمىغىنىدىن، سۆزلىرىم ئۇزىراپ كەتتى. خالايق: «قورققانلىقتىن سۆزنى ئۇزارتىۋېتىپتۇ» دېمىسۇن. ئەمدى سۆزۈمنى قىسقارتىپ يارىنىڭ يادى بىلەن جاھاندىن كېتىمەن، — دېدى.

ئاندىن كېيىن پەرھاد قورغانغا قاراپ، تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، ھۆرمەت بىلدۈردى ۋە بۇ ئىشى بىلەن خالايقنىڭ جېنىغا ئوت ياقىتى، — ئەمدى، — دېدى پەرھاد، — خاھى ئاسامسىلەر، خاھى چاپامسىلەر، نېمە قىلساڭلار قىلىۋېرىڭلار!

ئۇ شۇنىڭ بىلەن سۆزنى تۈگەتتى. نەزمە:

دېدى: ئەمدى قىلىڭ، نېكىم قىلۇرسىز،
ئاسارسىز يا چاپارسىز، سىز بىلۇرسىز.

ئەلقسە، ئۇ زالىملار خۇسرەۋنىڭ ئالدىدىن پەرھادنى سۆرەپ چىقتى. ئۇنى دار ياسالغان، ئوتۇن ۋە ئوت تەييارلانغان يەرگە ئېلىپ كەلدى. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن خالايق: «بىر گۇناھسىز ناھەق ئۆلۈپ كېتەمدۇ؟!» دەپ غەلۋە غەۋغا سېلىشقا باشلىدى. ھىلىگەر پەلەك بۇ خىل ئويۇنتى تەييارلىدى. لېكىن قورغان ئەھلىنىڭ بۇ ئەھۋالدىن خەۋىرى يوق ئىدى. خەلق بۇ ئىشنى شىرىن بىلەن مېھنىبانۇددىن مەخپىي تۇتۇپ، پەرھادنى يادلاپ ئۇنىڭغا كۆپەتتى. دار ئاستىدا خاراب بولغان جىسمىنى ھەم ئۇنى

ئېسىش ئۈچۈن بويىغا سېلىنغان تاناپنى كۆرۈپ، قەلئەدىكى خەلقنىڭ كۆڭلى ۋەيران بولۇشقا باشلىدى. چۈنكى بۇ گۇناھسىز ئاۋارە ئۆلۈشكە يۈزلەنگەنىدى.

بۇ تەرەپتە خۇسرەۋ بىلەن ئۇنىڭ بارلىق خاس كىشىلىرى، خاس كىشىلىرىلا ئەمەس، بەلكى بارلىق ئامما ئۇنىڭ دانالىقىدىن ھەيران قالسا، بېپەرۋالىقى ۋە تەنھالىقىغا قاراپ پىغان چېكىشتى. ئۇلار: «پەرھاد مۇنداق جازاغا لايىق ئەمەس ئىدى» دېيىشەتتى.

خۇسرەۋمۇ بۇ ئىشتىن ئەپسۇسلىنىپ ھەسرەت چېكەتتى. لېكىن بۇ ئىشنى توختىتىشتىن نومۇس قىلاتتى. يۈزرۈك ئۈمىد بۇ ۋەقەنى توسۇشنى لايىق كۆرۈپ، دەرھال خۇسرەۋنى بىر خىلۋەتكە چاقىردى ۋە: — ئۇنى ئۆلتۈرۈش ھاجەتسىزدۇر. بۇنداق مەجنۇننى بەند قىلىپ زىندانغا تاشلىماق كېرەك. ئۇنىڭ گۇناھى ئازدەك قىلدۇ. چۈنكى تەبىئىتى دىۋانگە ئوخشايدۇ. ئۇ ئەقىل يولىدىن ئېزىپتۇ، لېكىن سۆزلىرى راستەك قىلدۇ. شاھنىڭ ئويلىنىپراق ئىش قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. مېنىڭچە، ئېگىزرەك تاغ ئۈستىدىن بىر جاي تېپىپ، ئۇنى شۇ جايدا ئېھتىياتچانلىق بىلەن ساقلىساق. ئۈچۈز قاراۋۇل بىلەن ئىككى، ئۈچ ئايغىچە شۇ جايدا تۇتۇپ تۇرساق، ئەگەر سۆزىدە راستلىق كۆرۈلسە، ئۇنىڭ ھاياتلىقىدىن غەم قىلماسقۇم بولىدۇ. مۇبادا سۆزىنىڭ يالغان ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپساق، ئۇ چاغدا خالىغىنىمىزنى قىلىمىز، — دېدى. دانا ۋەزىر بۇ ھېكمەتلىك سۆزلەرنى قىلغاندىن كېيىن، خۇسرەۋ ئۇنىڭ رايبى بويىچە ئىش قىلىشقا رازىلىق بەردى.

يېقىن ئەتراپتا بىر ئېگىز تاغ بار ئىدى. ئۇنىڭ ئېگىزلىكى ئاينىڭ يۈزىگە داغ چۈشۈرەتتى. بۇ تاغدا ئاسماندەك مۇستەھكەم قەلئە بولۇپ، گۇناھكارلارنى شۇ يەرگە قاماپ ساقلايتتى. ئۇ قەلئەنى بىر دېۋە بىنا قىلغانىدى. ئۇ دېۋىنىڭ ئېتى سەلاسل ئىدى. بۇ قەلئە كىشىلەر ئارىسىدا دېۋىنىڭ نامى بىلەن ئاتىلىپ «سەلاسل قورغىنى» دەپ شۆھرەت تاپقان ۋە ئاۋات بولغانىدى.

پەرھادنى شۇ قەلئەگە ئېلىپ ماڭدى. ئۇ قەلئە دىلدارىنىڭ قەلئەسىگە ئوخشايتتى. پەرھادقا ھوشيار ۋە سەزگۈر بەش يۈز قاراۋۇلنى قوشۇپ ئەۋەتتى. ئۇلار پەرھادنى خۇددى شاھنىڭ ئەتراپىدا تۇرغان ياساۋۇللاردەك ساقلايتتى.

ھەي ساقى، كەل! مەندەك مەجنۇننى مەست قىل. پۇتلىرىمنى چېچىڭنىڭ زەنجىرى بىلەن باغلا! ئەگەر مەن بۇ كىشەنگە مۇپتىلا بولسام، ۋۇجۇدۇمنىڭ كىشەنلىرىدىن ئازاد بولغان بولىمەن. نەزمە:

كەل ئەي ساقى، مەنى مەجنۇننى مەست ئەت،
ساچىڭ زەنجىرى بىرلە پايەست ئەت.
كى بۇ قەيد ئىچرە بولسە مۇبتەلالىخ،
ۋۇجۇدۇم قەيدىدىن بولغاي رەھالىخ.

سىرلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىر گۇچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ھەم مېھرى-شەپقەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنىۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئەلىشىر كۆڭۈللىرىگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىلىق، غارايىپ تەسىرلىك قىسىمدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

ئەقىل بىلەن باغلانغان ھېكم جۇنۇنلۇق دەشتىدىكى سۆز مەجنۇنغا شۇنداق كىشەن سالىدى:

ۋاقتىكى، قاراۋۇللار پەرھادنى قورغانغا ئېلىپ ماڭدى. گويىكى ئۇنىڭ يولىغا ئالماس بىلەن قۇمنى تۆكۈپ ئۇنىڭ ئۈستىدىن ماڭدۇرغاندەك ئېلىپ ماڭدى. مۇبادا ئۇلار بىخۇدلۇق قىلىپ پەرھادنى قاچۇرۇپ قويسا، ئۇنىڭ بەدىلىگە خۇسرەۋنىڭ ھۆكۈمى بويىچە بەزىلىرىنىڭ بېشى ئېلىنىپ، بەزىلىرى قورغاندىن تاشلىناتتى. بۇ ھۆكۈم بىلەن ئۇلارغا ۋەھىمە چۈشۈپ، كېچە-كۈندۈز ھوشيار بولۇشقا تىرىشتى. لېكىن قاراۋۇللار پەرھادنىڭ ئاھۇ-پەريادى ۋە كۈنلەرنى

ئۆز مەشغۇلاتى بىلەن غۇبارسىز ئۆتكۈزۈشكە گويماكى لەيلىنىڭ ئىشقىغا گىرىپتار بولغان مەجنۇندەك شەيدا بولۇپ قالغانىدى. مەلۇمكى، سوقرات ھېكىم پەرھادقا «ئۇلۇمى خەفىيە» ① دىن تەلىم بەرگەندى. شۇ ئىلىملارنىڭ ئىچىدە بىر «ئىسمى ئەزەم» ② بولۇپ، بۇ ئىسمى ئەزەمنىڭ خاسىيىتى — ئىززەت-ئېكرام تېپىش ئىدى. كىشى يۈز مىڭلىغان توسقۇنلۇقلار ئارىسىدا قالغان تەقدىردىمۇ، بۇ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ نەگە يۈزلەنسە، شۇ يەردىكى توسقۇنلۇقلار كۈشادە بولاتتى. ئەگەر يولىدا يۈز زىنداننىڭ ئىشىكى بولسىمۇ، ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇغۇچى شۇ ئىشىكلەرگە قاراپ قەدەم تاشلىسا، ھەممىسى ئېچىلىپ كېتەتتى. بۇ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇغۇچى غەم-قايغۇلاردىن قۇتۇلۇپ، كۆڭلى نەگە تارتسا، شۇ يەرگە بەخىرامان بارالايتتى. ئۇ ئىسمى ئەزەمنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئىتائەت قىلغۇچى تائەت قىلىشقا ھەمىشە قادىر بولالايتتى.

ئەلقىسسە، پەرھاد شۇ ئىسمى ئەزەمنىڭ خاسىيىتىدىن تۈن كېچىلەردە ئۆزىدىكى پۈتۈن زەنجىر-كىشەنلەرنى بوشتىپ، قولۇپلانغان دەرۋازىلارنى ئېچىپ چىقىپ شۇ تاغنى ئايلىناتتى. بەزىدە دەشتلەرنى كېزىپ، تاش بىلەن كۆكسگە ئۇراتتى. ئۇنىڭ ئەھۋالىغا تاغلارمۇ زار-زار يىغلايتتى. ئۇ چىنىغا گۇناھسىزلىق خەنجىرنى ئۇرۇپ، كۆڭلىنى دەرد ئوتىنىڭ ئازابىدىن خالى قىلاتتى. بەزىدە تاغ ئارىسىدا يۈز قېتىملاپ پەرياد-پىغان چېكىپ، زۇلۇم خەنجىرى بىلەن چىنىنى زەخمىلەندۈرەتتى-دە، تېخى تاڭ ئاتىغان، قاراۋۇللارنىڭ كۆزىدىن ئۇ يوق كەتمىگەن چاغدا ئۆز ئورنىغا قايتىپ كېلەتتى. پەرھاد بۇ ئىشلارنى مەخپىي تۇتاتتى، چۈنكى بۇ ئىشلار ئەل ئارىسىغا يېيىلىپ، خۇسرەۋنىڭ قۇلىقىغا يەتسە، ئۇ قاراۋۇللارنى قەھرى-غەزەپ ئاستىدا قالدۇراتتى. شۇڭا بۇ ئىشنى ھېچكىمگە

① ئۇلۇمى خەفىيە — مەخپىيە تىلىك ئىلمى.

② ئىسمى ئەزەم — بۈيۈك ئىسىم، ئايەتنىڭ نامى.

سەزدۈرمە سىلىكىنى، قاراۋۇللارغىمۇ خەۋپ-خەتەر يەتكۈزمە سىلىكىنى ئىستەيتتى. قاراۋۇللارمۇ بۇ سىردىن خەۋەردار ئىدى. ئۇنىڭ ئىستەكلىرىگە جان-دىلى بىلەن مايىل ئىدى. ئۇ پەلەكتە پەرۋاز قىلغۇچى ھۇما قۇشى نەگە پەرۋاز قىلىشنى خالىسا، شۇ يەرگە بارالايتتى. لېكىن پەرھاد قاراۋۇللارنى ئويلاپ ئۇلارنىڭ غېمىنى يەپ، ئۆزىنى زەنجىر-كىشەنگە بەند قىلاتتى.

— ھەي جاناننىڭ يىگانىسى، — دەيتتى قاراۋۇللار پەرھادقا، — يۈزۈڭدە ئۇلۇغلىقنىڭ نۇرى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. نېمە ئۈچۈن ئۆزۈڭنى بەند قىلىپ، زەنجىر-كىشەنلەر بىلەن باغلىنىپ ياتقىنىڭغا خۇشال بولسەن؟ سېنىڭ بىر تال ھويىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ بۇ مادارسىز چېنىمىز پىدا بولسۇن. كۆڭلۈڭ نەگە بېرىشنى خالىسا، بىزدەك قايغۇغا چۆككەن كىشىلەر توپىنى تەڭرىگە تاپشۇرۇپ كېتىۋەرگىن. خۇسرەۋدىن بىزگە ھەرقانچە جەبىر-جاپا يەتسىمۇ، ئۇنى غەنىمەت دەپ بىلىمىز. سەن تىنچ-ئامان يولۇڭغا كېتىۋەرگەيسەن. پەرھاد ئۇلارغا:

— ھەي ناتۋانلار، پەلەكتىن مەندەك ئازار يېگەنلەر! مۇنداق قىلىش ۋاپا ئەھلىنىڭ، خۇسۇسىيەن مەندەك مادارسىز ناتۋاننىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. ھاۋايى-ھەۋەسكە كۆڭۈل بېرىپ، بىر قانچىلىغان بىچارىلەرنى قانداقمۇ بالاغا دۇچار قىلاي! — دېدى. بىراق، قاراۋۇللار شەيدا پەرھادنىڭ ئازاد-ئەركىن يۈرۈشىنى ئارزۇ قىلسا، پەرھاد ئۇلارنىڭ تىنچ-ئامان تۇرمۇش كەچۈرۈشىنى خالايتتى. قاراۋۇللاردا شۇنداق ئەھۋاللار كۆرۈلسە، پەرھادنىڭ كۆڭلىدىن يۇقىرىقىدەك خىياللار كېچەتتى.

ئۇلار پەرھادنى ئازاد قىلىپ قويسا، ئۇ يەنە قاراۋۇللارنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئالاتتى. بەزىدە قورغان تەرىپىگە قەدەم قويۇپ، قورغاندىكىلەرنىڭ يېنىدا ئارام ئېلىپ كېلەتتى. قورغاندىكىلەر ئۇنىڭ بەختىيار يۈزىدىن كۆزلىرىنى نۇرلاندۇرۇپ، شېرىن سۆزلىرىدىن بەھرە ئالاتتى. ئەگەر پەرھادنىڭ ئىشقى ئوتى يەنە يالقۇنلىنىپ

قالسا، ھوشسىزلاچە پىغان چېكىپ، ئاشۇ ۋادى تەرىپىگە يۈزلىنەتتى-دە، تاغۇ-تۈزلەرنى كېزىشكە باشلايتتى. تەبىئىتى جۈنۈندىن بىر ئاز تىنچسا، كۆنۈكۈپ قالغان ھايۋاناتلار ئۇنىڭ قېشىغا توپلىناتتى. ئۇ ھايۋاناتلارغا خۇددى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامدەك ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى. تاغۇ-چۆللەردە ئۇ سۇلايمان ئەلەيھىسسالام تەختتە ئولتۇرغاندەك ئولتۇرسا، قۇشلار قاناتلىرى بىلەن چىدىر ياساپ ئۇنىڭ بېشىغا سايە سالاتتى. ئىشقا ئۇنىڭغا شۇنداق شەۋكەت بەخش ئەتكەن ئىدىكى، ھەتتا شىرلارمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا ياۋاشلىشىپ قالاتتى. پەرھاد بەزىدە ھۆكۈمرەپ تۇرغان شىرنىڭ ئۈستىگە مىنسە، قالغان ھايۋاناتلار ئۇنىڭغا لەشكەر بولاتتى. بەزىدە ئۇ يولۋاس-قاپلانلارنى شىرنىڭ ئىتلىرىغا ئوخشىتىپ، ئۇلارنى ئەركىنلىتىپ، خۇشال قىلاتتى. بەزىدە ئەرزۇ-ئەھۋالنى يۈرلەرگە كۆز ياشلىرىنى تۆككەن ھالدا شەرھەلەپ، شىرنىڭ جامالىنى ئەسلەيتتى. بەزىدە تۈلكىلەرگە: «يارىڭ كۈچسىدىكى ئىتلارنى ئالدىمغايسەن» دەپ يالۋۇراتتى. بەزىدە ئۇ: «ئاي يۈزلۈك شىرنىڭ تۈزىقى يېتىپ كەلدى» دېگىنچە قۇلۇنلارنىڭ بويىغا گىرە سېلىپ، قۇچاقلايتتى. ئۇ كىيىكلەر بىلەن ئۆلپەتلەشكىندە ئىپار ھىدلىق كىيىككە ئوخشايدىغان گۈزىلىنى تەلەپ قىلىپ، زار-زار يىغلايتتى. توشقاننىڭ ئۇخلىشى ئۇنىڭغا دىلبىرنىڭ توشقانندەك ئۇخلىشىنى ئەسلىتىپ، ھوشىنى ئېلىپ كېتەتتى. كەلكىنىڭ يۈرۈشلىرىنى كۆرگىنىدە، گۈزەل يارىنىڭ مېڭىش-تۈرۈشلىرىنى ئەسلەيتتى. بەزىدە ناتىۋان جىسمىنى ھۇما قۇشىنىڭ ئالدىغا خۇددى سۆڭەك تاشلىغاندەك تاشلاپ: «بۇ سۆڭەكنى گۈزەل يارىنىڭ ئىتلىرىغا ئاپىرىپ بەر» دەيتتى. ئالدىدىن قىرغاۋۇللار چىقىپ قالغىنىدا، ئۇ گۈزەل قامەتلىكنىڭ ھىجراندىن ئاھ ئۇراتتى. قاغىلارنىڭ ئالدىدا پىغان چېكىپ: «يارىمنىڭ قاپقارا چېچىدىن زەڭ ئېلىپسىلەر» دەيتتى، بەزىدە تۇتلارنىڭ ئالدىدا ھوشىنى يوقىتىپ: «سۆزلەشنى ئۇ ياقۇت لەۋلىك گۈزەلدىن ئۆگەندىڭلارمۇ؟» دەيتتى. كۆكسى

قارا رەڭلىك جانىۋارلارنى قۇچىقىغا ئېلىپ، كۆيگەن باغرىنىڭ جەريانىنى سۆزلەپ بېرەتتى. قۇمىرلارنىڭ بويىدىكى ھالقىغا ئوخشاش نىزىققا قاراپ، ھېسابسىز ياش تۆكەتتى-دە، ئۇنىڭغا ئۆز بويىدىكى زەنجىر توغرىسىدا ھېكايە سۆزلەيتتى. ھۆپۈپكە قاراپ پىغان چېكىپ، بېشىغا تۇتاشقان ئوتتىن بەلگە كۆرسىتەتتى. بۇلۇللارغا قاراپ، ئىشقا ئوتىدا كۈل بولغانلىقىدىن ناۋا قىلاتتى. تۈن-كېچىلەردە ھوقۇشلار پەرياد ئۇرۇپ سايىرسا، ئۇ قەلبىدىكى داغلارنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى يېڭىباشتىن سۆزلەيتتى. بەزىدە يۈز خىل كۈيلەر بىلەن سۆزلەپ، قەقۇسقا ھىجران ئوتىنىڭ ئۆزىنى قانداق كۆيدۈرۈۋاتقانلىقىدىن خەۋەر بېرەتتى. سەھەر شەرقىدىن ئۆز نۇرلىرىنى كۆرسەتكەندە، ئۇ ياقىسىنى خوتەندىن كۆتۈرۈلگەن سۈبھىدەك يىرتىپ، تاڭ قۇشلىرىدەك سايىراپ داستان باشلايتتى. ئۇ سۈبھىگە قاراپ مۇنداق خىتاب قىلاتتى:

— ھەي سۈبھى، مەنغۇ سۆيگۈ-مۇھەببەت ئىچىدە غەمگە چۆككەنمەن. سەن نېمە سەۋەبتىن ياقاڭنى يىرتتىڭ؟ سېنىڭمۇ ماڭا ئوخشاش يوشۇرۇن قۇياشنىڭ باردەك تۇرىدۇ، سارغايغان يۈزۈڭدىن كۆز ياشلىرىڭ ئېقىۋاتىدۇ. يۈرىكىڭ ماڭا ئوخشاش ئۆرتىنىپ، ئاغزىڭدىن دائىم سوغۇق ئاھ چىقىدۇ. ئېھتىمال، ھىجراننىڭ قولىدىن جېنىڭغا تەسىر يەتكەن بولسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن ماڭا ئوخشاش تاڭ شامىلىدەك ئاھ ئۇرسەن. ناتىۋان جىسمىڭ مېنىڭ تېنىمدەك كۆيىمگەن بولسا، نېمىشقا تۈنلىرىڭ تۈتۈن بولۇپ، يۇلتۇزلىرىڭ ئۇچقۇنغا ئايلىنىپ قالىدۇ؟

ئۇ دەرد ئىچىدە ئۆرتىنىپ يەنە مۇنداق دېدى:

— ھەي سۈبھى، ئەگەر سەن دەرد ئىگىسى بولساڭ، مېنىڭ ھالىمغا رەھىم قىلىپ، مەرھەمەت بىلەن پەريادىمغا يەت. نەزمە:

چۈ ساھىب دەردسەن ھالىمغا رەھىم ئەت،
تەرەھھۇم ئەيلە بان فەريادىمە يەت.

ئۇ ناڭغا قاراپ يەنە مۇنداق خىتاب قىلدى: — گۈلشەندە گۈللەر ئېچىلغاندا، گۈل ئۈستىگە سۈمبۈلنىڭ چاچلىرى تۈزۈپ چۈشكەندە، ئۇ گۈزەل يار گۈل ئۈزۈش ئۈچۈن گۈل يۈزلۈكلەر بىلەن گۈلشەنگە قەدەم قويدۇ. شۇ چاغدا سېنىڭ شامىلىڭ ئارقىلىق مېنىڭ سوغۇق ئاھىدىن نىشان تېپىپ، شەبىنىڭدىن كۆزۈمنىڭ يېشىنى بىلىۋالار.

جاھان يورۇتقۇچى قۇياش ئۇپۇقتىن كۆتۈرۈلۈۋاتقاندا، پەرھاد ئۇنىڭغا قاراپ مۇنداق خىتاب قىلدى:

— ھەي نۇرى قايغۇ بەزمىنى يالقۇنجانقۇچى قۇياش، ئەگەر سەنمۇ مۇھەببەت ئوتىدىن ماڭا ئوخشاش ھەسرەتكە گىرىپتار بولمىغىنىڭدا ئىدى، مۇنچىلىك ئوتلۇق بولماس ئىدىڭ. مېنىڭدەك مۇرادىڭ ھاسىل بولمىغانلىقى ئۈچۈن كۆز يېشىڭ ئەتراپقا دەريادەك ئاقماقتا. سەنمۇ خۇددى ماڭا ئوخشاش پەلەكتىن ئازاب چەككەن ئوخشايىسەن. تاقەتسىزلىكىڭ ۋە ئۆرتىنىشىڭ مېنىڭكىدىن كەم ئەمەستەك تۇرىدۇ. ئەگەر ھىجرانلىقتا قالمىغىنىڭدا، ئۆزۈڭنى يوقىتىپ مەن ناتىۋاندىك سارغايماستىڭ. جۈنۈنلۈك ئوتلىرىڭغا مېنىڭكىگە ئوخشاش ياغ قويمىغان بولسا، نېمىشقا ئورنۇڭ تاڭدىن-شامغىچە تاغنىڭ ئۈستىدە بولۇپ قالىدۇ؟ ئەگەر سەنمۇ ماڭا ئوخشاش غەم-قايغۇ ئىچىدە قالمىساڭ، نېمە ئۈچۈن گاھى ئوتتا، گاھى سۇدا يۈرىسەن؟ سەن پۈتۈن ئەھۋالىڭ بىلەن مېنىڭ دەردىدىشىم، ھەممىسىم، غەمگۈزارىم بولۇپ قالىدىڭ. مۇبادا ئاي يۈزلۈك گۈزىلىنىڭ تۇرار جايى ئۈستىدىن ئۆتكىنىدە، بەخت-ئىقبالغا ئوخشاش تۈگۈلۈكىدىن بېجىشىپ، مېھرىبانلىق قائىدىسىنى ئۆگىنىپ، مېنىڭ قانداق كۆيۈۋاتقانلىقىمنى ئۇنىڭغا ئاشكارىلىغىسەن. يۈزۈنىڭ رەڭگىنى ئۆز رەڭگىڭدىن ئايان قىلىپ، غەم لەشكەرلىرىمنىڭ كۆپلۈكىنى زەرىلىرىڭ بىلەن بايان قىلغىسەن.

پەرھاد تاڭ-سەھەردىن باشلاپ تاكى كۈن چىققىچە شۇ ھالدا گاھى ئۇنىڭ بىلەن، گاھى بۇنىڭ بىلەن سۆزلىشەتتى.

گاھى سەھەردە تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭلا سۆزلەپ كېتەتتى. كۈن ئۆرلىگەندە شامالدىك بىرەر سائەتمۇ ئارام ئالمايتتى. ئۇنىڭ چىقارغان تىنىقلىرى گويا تاڭ شامىلى قىزىل بويىقلارنى ئۇچۇرغاندەك شەپەق ئوتىنىڭ ئەلەڭلىرىنى ئۇچۇراتتى. ئوتلۇق ئاھىدىن ئالەمگە، بەلكى بۇ كۆك رەڭلىك ئاسمانغا ئوت تۇتاشتى، ئۇنىڭ ئايىغىغا ياتقان قىزىق تاشلار يۇتلىرىنىڭ ئارقىسىدىن بېشىنى چىقارتتى. كۆكسىگە تۇرغان تاشلار بىلەن كۆكسىنىڭ سۆڭەكلىرىنى پارە-پارە قىلاتتى. ئۆز جىسمىغا ئىشق تىغىنى ئۇرۇپ، تۆشۈك ئۈستىگە تۆشۈك، يارا ئۈستىگە يارىلارنى پەيدا قىلاتتى. بۇ تەتۈز پەلەك ئۇنىڭ جاراھەتلىرىنى تاڭماق ئۈچۈن سىرتماق ئۈستىگە سىرتماق، تۇزاق ئۈستىگە تۇزاق قۇراتتى. ئۇ بالا دەشتىدە مەجنۇندەك نالە قىلغىنىدا ئۇنى ئاڭلىغان ئۇچار قاناتلار ۋە بۇغا-مارالار زار-زار يىغلايتتى. ئۆزىگە دەرد-ئەلەم تىغىنى ئۇرغىنىدا تاغلارغا يېرىقچىلار پەيدا بولاتتى. جاراھەتلىرىگە ئاھ خەنجەرلىرى بىلەن دەم سالاتتى. تاغلارنى ئاھ تىغى بىلەن پارە قىلىپ، ھەر بىر پارىنى يەنە يۈز پارە قىلاتتى. ۋادىلار ئارىسىدىكى تۈپتۈز جايلارنى تەپكىنىدە گويا ئۇنىڭ كۆز ياشلىرىنىڭ ئېقىنىدەك يېرىقلار ھاسىل بولاتتى. ئوتلۇق نەپەسلىرىنىڭ ئۇچقۇنلىرى بىلەن تۈتۈنلىرى بۇ تاغدىن ئۇ تاغقا ئۇرۇلاتتى. ئۇلارنىڭ بىرىدىن دەرد-غەم چاقماقلىرى، يەنە بىرىدىن بالا-قازا بۇلۇتلىرى پەيدا بولاتتى. ئۇ نالە قىلىپ تاشلارنىڭ باغرىنى ئېزەتتى. ئۇنىڭ نالە-زارى تاغلارنى غەم-قايغۇغا سالاتتى. ئۇنىڭ دىلىدىن توختاۋسىز چىقىۋاتقان پەرياد سادالىرىغا سادا قايتۇرۇۋاتقان تاغلارمۇ ھېرىپ دەرماندىن كېتەتتى. ئۇ يۈرەك قانلىرىنى ئىچەر ۋاقتىدا لالە گۈلىنى جام قىلاتتى-دە، ئۇ جام گويا پەلەك جامىدەك شەپەق رەڭ ئالاتتى. ئۇ جامدا لىقۇلۇق تولدۇرۇلغان شىبارىنى ئىزدىگەندى. لېكىن ئۇنىڭ ئورنىغا دەرد-ئەلەم زەردابى، بەلكى قىيىقىزىل لەۋلىرىنىڭ قانلىرىنى

يۇتماقتا ئىدى. نەزمە:

كېتۇر، ساقى، قەدەھ گەردۇنى ئەيلەپ،
ئاگا مەملۇ مەيى گۈلگۈنى ئەيلەپ.
يوق ئېرسە بادە، قوي زەھرى ھەلاھىل،
ھەياتى ھەجرى مۇشكىل كەلدى، مۇشكىل.

※ ※

سەرلىق مەنلەردىن خەۋەر بەرگۈچىلەر ۋە يوشۇرۇن ئىزلاردىن
نەقىل كەلتۈرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھىبەت ھەيلىرىنىڭ
ۋە مېھىر-شەپقەت يېزىقلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مەرزى ئىلىش كۆڭۈللىرىگە شادلىق
يېغىشىلغۇچى بۇ ئاجايىپ بېقىلىق، غارايىپ تەسلىك قەسدىن
تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

ئۇ مەي سۈزگۈچى ساقى غەم-غۇسسە بەزمىدە ئۆز
مەجلىسىنى ھەر دائىم شۇنداق بېزىدى: ئۇ غەم دەرياسىنىڭ
لەھىكى، بالاۋۇ دەرد تېغىنىڭ قاپلىنى، سەۋدايلىق ۋادىسىنىڭ
مەجنۇنى، مەجنۇنلۇق باياۋىنىنىڭ ئەجدىھا سۈپەتلىك دىۋىسى
بولغان پەرھاد مۇشەققەت غارى ئىچىدە مالا مەت جامىدىن بالا
زەھىرىنى ئىچتى؛ ئۇ مالا مەت شارابىنى سۈمۈرگۈچى خارۇ-زارلىق
تېغىنىڭ دىۋانىسىنىڭ كۆڭلى پىراق ئوتى ئۈچۈن ئوتخانا بولۇپ،
ئۇنىڭ دىلى يۈزلىگەن ئوتخانلاردەك ئاھ چېكەتتى. ئۇ جاھانى
ئۆز ئاھىنىڭ تۇتۇنلىرى بىلەن قاراڭغۇلاشتۇرۇپ، ئۇ قاراڭغۇلۇق
ئۇنىڭ مۇراد سۈبھىسىگە يېيىلاتتى. پەلەك دېڭىزغا كۆز ياشلىرىنىڭ
ھىممىتى يېتىپ، ئۇمىد قەسىرىنى ئاشۇ سەل بىلەن پەست قىلاتتى.
تاشلارنى ئاتقاندا ياللار ئۇنى كۆرۈپ مەقسەت كۆزىنى كور
قىلاتتى. ھىجران تۇنىنىڭ دەردمەن بالىسى بۇ تۈندە قورقۇنۇچ
زەھىرى بىلەن ھالاك بولغۇچىدۇر. بۇ مەككەر پەلەكتىن ئۇنىڭ
جېنى زۇلۇم تېغىنى يەپ، پۇرقەت تېغىدا پەرھاد بالا-قازالارغا

مۇپتىلا بولغانغا ئوخشاش چېكى يوق پۇرقەت، بەلكى داۋاسى يوق
دەردكە قالغاندۇر. پەرھاد كۈندۈزنى شۇ يوسۇندا ئۆتكۈزۈپ،
كېچە بولغانغا قەدەر ھىجران ئازابىدىن نالە-پەرياد قىلاتتى.
كېچىسى بولسا تاكى كۆڭۈللەرنى روشەن قىلغۇچى تاڭ يەتىڭچە
ئۇنىڭ ئىشى كۈندۈزدىكىدىنمۇ يۈز ھەسسە زىيادە كۆيدۈرگۈچى
دەردلەر بىلەن ئۆرتىنىشتىن ئىبارەت ئىدى. بىر كىشىنىڭ بېشىغا
بىر كۈندە يۈز مىڭ قېتىم بالا-قازا يۈزلەنسۇمۇ، يەنىلا ئۇنىڭ كۈنى
تۈن بالىسىنىڭكىدەك قاتتىق بولماس. چۈنكى تۈن بالىسىغا نىسبەتەن
ھىجران كۈنلىرىنىڭ ھەر بىر ئاخشىمى ئۇنى ئوۋلاش ئۈچۈن مېھنەت
چاچلىرىدىن يېيىلغان قارا قايغۇنىڭ تور-تۇزاقلىرىدۇر. ياق، ئۇ تۈن
قاراڭغۇلۇقى ئەمەس، بەلكى غەم-قايغۇ مەملىكىتىنىڭ قاراڭغۇلۇقى،
بۇ قاراڭغۇلۇقنىڭ تۇتۇنلىرى ئالەمنى يېيىۋالغاقچا، ھىجراندا ئازاب
چەككۈچىلەرنىڭ نەپەسلىرى بوغۇلۇپتۇ، بۇ قارا تۇمانلار ئۇپۇقتا
قاراڭغۇلۇقنى بەر قارار قىلىپ، ئابھايەتتەك نۇرلۇق قۇياشنى
ئاسمانغا چىقىشتىن توختىتىپتۇ. پەرھادنىڭ خاراب بولغان ئەھۋالىنىڭ
قاراڭغۇلۇقنى كۆرۈپ، ئىسكەندەرنىڭ زۇلماتقا كىرگەندە ئۆزى بىلەن
ھەمراھ قىلغان روشەنلىكىمۇ بۇنداق قاراڭغۇلۇقتا يول باشلىمالىسلىقىنى
بىلىپ، ئۆزىنىڭ خىزىردەك يول باشلىغۇچى بولالىشىدىن ئۈمىدسىزلىنەت-
تى. بۇ مەككەر پەلەك بىچارە پەرھادنى كۆيدۈرۈپ، ئۇنىڭ كۈلى
بىلەن ھاۋانى قارا قىپتۇ. ياق، ئۇنى قارا دېمە، ئۇ غەم تۇنلىرى
ياندۇرغان چىراغنىڭ كۆيۈندىسى بولۇپ، ئۇنى ئېزىپ ئالەمنى
قارايتىپتۇ. لېكىن ئۇ قاراڭغۇ مېھىر-مۇھەببەت ئوتخانىسىنىڭ تۇتۇنى،
ئۇنىڭ ئىچى بولسا زۇلمەتنىڭ كانىدۇر. يۇلتۇزلار ئۇ تۇتۇننىڭ
تۈپەيلىدىن سەييارىلەردەك سەيلى قىلماقتىن خالى، ھەرىكەت
قىلماقتىن ئازاددۇر. پەلەكمۇ بۇ قاراڭغۇلۇق ئىچىدە گويلا قارا پاتقاق
ئىچىگە يېتىپ قالغان ئېشەكتەك، پۈت-قولنى ئۇزۇن سۇنۇپ يېتىپتۇ.
ئاجايىپىراقى شۇكى، ئۆتكۈر كۆزلۈك ئەربابلار ئۇ قاراڭغۇلۇق
تۈپەيلىدىن ئۆزىنى ئەمما ھېسابلاپ، ھەيرانلىق ئىچىدە قارا باسقان

كشىدەك يولۇپتۇ. تون لەشكىرىنىڭ چۈمۈلە ۋە چېكە تىكلەردەك توللىقىدىن پارلاق قۇياشمۇ ھاياتلىقنى تەرك ئېتىپ، خۇددى سۇ ئاستىغا تەلپۈنگەن بېلىقچى قۇشتەك، نۆۋەن شۇڭغۇپتۇ. بۇ دەۋران ئۇنى تۇپراققا دەپنە قىپتۇ، زامان ئۇنىڭغا ھازا تۇتۇشنى باھانە قىلىپ، يۈزىنى تۇم قارا قىپتۇ. پىراق ئازابى تارتقۇچىلار ئۈچۈن ھەر بىر يۇلتۇز ئۆز نۇرلىرىنىڭ خەتلىرىنى يازىدىغان قەلەمنى قان تۆككۈچى تىغقا ئايلىنىدۇرۇپتۇ. سۈبھى گويكى شوخ قىزلارغا ئوخشاش سۈرمە تارتىپ، كۆزلىرىنىڭ ئېقىنىمۇ قارايتىۋېتىپتۇ. مۇئەزرىنلەر ئاۋاز چىقىرىش ئۈچۈن بۇ سۈرمىدىن غزالىنىپتۇ. بۇنىڭدەك قارا تۈندە كۆزلەر قىيىنلاقتى. ھەممە ئالەم گويكى سۈرمە رەڭگىدە كۆرۈنۈپ، ئاق-قارىنى پەرق ئەتكىلى بولمايتتى. قاراڭغۇلۇقتىن ئالەم كۆزگە كۆرۈنمەيتتى، بۇ ئالەم كۆزلەرگە باشقا ئالەم بولۇپ كۆرۈنەتتى. بۇ تۈندە گويىا پەلەك ھەرىكىتىدىنمۇ ھېچ نىشانە قالمىغانىدى. بۇ قاراڭغۇدا كىشى ئەگەر بىر نەرسىنى پەملىگەن تەقدىردىمۇ، ئۇنى چوقۇم تەتۈرسىچە پەملىپ سىلاتتى. بۇ ئاخشام قىيامەت سۈبھىسىگە تاڭ ئاتقۇزماي، كېچىدەك تۇرار ئىدى. بۇ قارا تۈندە شەپەرەگمۇ ئۇچۇش ئۈچۈن ئۆز قانىنى تاپالمىدى، ياكى بۇ كۆك گۈمبىزىدىن يۈچۈقنى ئىزدەپ تاپالمىدى.

بۇ زۇلمەت ئىچىدىن شۇنداق پەردىلەر تارتىلدىكى، شەپەرەڭلەر ئۆزىنىڭ قاناتلىرىنى تاشلاشنى ئىستىسىمۇ تاپالمىيتتى. يۈز تۈمەن قاغىلار پەلەك كۆكلىمىگە قونۇپ تۇرغانىدى، لېكىن ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن باشقا ھېچ نەرسە كۆرۈنمەيتتى، چۈنكى ھەممىسىنىڭ جىسمى ئۇ تۈننىڭ تۇمانلىرىدىن يوقالغان، پەقەت ئۇلارنىڭ كۆزلىرىلا يۇلتۇزدەك ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. يۈزمىڭلىغان قاغىلار ئۇنىڭ بىلەن جەڭلىشىشتىن ئاجىز كېلىدىغان بۇنداق قاراڭغۇلۇق قاغىسى كەم تېپىلاتتى. ئۇنى قاراڭغۇ تۈن دېمە، بەلكى ئۇ غەم-غۇسسە زىندانىدۇر، غەم-قايغۇ كانلىرىمۇ بۇ زىندان ئىچىدە قېلىپ، سەرگەردان بولۇپتۇ. پەرھادنى ھىجران غېمى خاراب

قىلىپ، بۇ قارا تۈننىمۇ جېنىدىن تويغۇزۇپتۇ. بۇ بېپەرۋا زالىم پەلەك ھەر نەپەستە ئۇ تۈننىڭ جېنىغا قەست قىلىپ، ئۇنى يامان ئەھۋالغا دۇچار قىلىپ، ئۇ تۈننىڭ ياقىسىنى ئۇيۇق سىزىقىدىن يىرتىپ تاشلاپتۇ. ھېچ كىشىگە بۇنداق قارا كۈنلەر كەلمسۇن. پەرھادنىڭ بېشى مۇشەققەت تاشلىرىدىن جاراھەتلىنىپ، بەلكى ئۇ تاشلارغىمۇ ئۇنىڭ باشلىرىدىن شىكەستە يېتىپ تۇراتتى. غەم-غۇسسە تاغلىرىدىن ئۇنىڭ ئاياغلىرى قاناپ، بەلكى ئۇنىڭ ئاياغلىرىدىنمۇ ئۇ تاغلار قاناپ كېتەتتى. ھىجران چاڭگىلىدا ئۇنىڭ قوللىرى سىنىپ، ھەتتا باشتىن-ئايىغىغىچە زەخىمدار بولاتتى. بۇ ئازابلار ئۇنىڭ زەئىپ تېنىگە يېمەك-ئىچمەك ئۈچۈن يول بەرمىگەچكە، ئۇنىڭ تېرىسىدىن سۆڭەكلىرى ئايان بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ جىسمى ئىچىدە شامدەك يېنىپ تۇرغان مەيۈس جېنى، تېرە ۋە سۆڭەكلىرى قوشۇلۇپ گويكى شولا چېچىپ تۇرغان يانۇسقا ئوخشاش كۆرۈنەتتى. جاپاكەر پەلەك ئۇنىڭ جىسمىغا تاش ۋە ئوقلارنى ياغدۇرغىنىدا، ئۇنىڭ جىسمى پانۇسى تۆشۈك-تۆشۈك، بەلكى چۈل-چۈل بولاتتى. ئۇ غەم تاغلىرى ئىچىگە ئوتلارنى سېلىپ، ئۆزىنى يەرگە ئۇرۇشقا ئالدىرايتتى. ئۇ ئۆلۈم ئالدىدا جان تالىشىۋاتقان ناتۋان ياكى كۆمۈر ئىچىدە بېشى يەنجىلگەن يىلانغا ئوخشاپ قالدى. ئەجەل خەنجەرلىرى ئۇنىڭ جىسمىنى پارە-پارە، ئۆلۈم ئوقلىرى بولسا ئۆتمە تۆشۈك قىلىۋەتكەنىدى. ئۇ توختىماستىن بېشىنى تاشلارغا تۇراتتى. ئۇ تاشلارمۇ ئۆز بېشىنى پارە-پارە قىلاتتى. ئۇنىڭ ئاجىز جىسمىدا كۆيدۈرگۈچى ھارارەت شۇ قەدەر كۈچەيدىكى، ئۇنىڭ قىزىتىمىسى ئوتنىڭ ھارارىتىدىن تەسكىن تاپاتتى. ئۇنىڭ زەئىپ جىسمى تۇپراق ئۈستىگە چۈشۈش بىلەنلا، ئۇنىڭ ھارارىتىدىن تۇپراق شۇ ھامانلا كۆلگە ئايلىناتتى. زامان بۇنى باھانە قىلىپ، ئۇنىڭ جىسمىنى دائىم قارا تۇپراققا ئولتۇرغۇزۇپ قوياتتى. ئۇ قىزىتمىنىڭ ھارارىتىدىن تېنىدە قاپارتىلار پەيدا بولاتتى. بۇ قاپارتىلاردىن سۇ ئېقىپ، ئۇنىڭ ئاغزىغا زەھەردەك تاماتتى. ئۇنىڭ ئېغىزى زەھەر يۇتقاندەك

ئاچچىق بولۇپ كېتەتتى. غەم-غۇسسە كېچىسى ئۇنىڭغا ئاشۇ تەرىزدە غەم تاغلىرىنى يۈكلەيتتى. ھىجران قوشۇنى ئۇنىڭ بېشىدىن سەلدەك ئېقىپ ئۆتەتتى. كۆزىگە يۈزلىگەن بالا-قازالار كۆرۈنۈپ، بىر سائەتمۇ ھوشىغا كېلەلمەيتتى. پەرھادنىڭ سەۋرى-تاقىتى تۈگەپ يىغا-زارە قىلىشقا باشلىدى. ئۇ بىرىنچى ئاسمانغا قاراپ مۇنداق پەرياد چەكمەكتە ئىدى: « ھەي جاپاكار زالىم پەلەك، سەن مېنىڭ بۇ ئاجىز جىسىم تۇپرىقىدىن چاڭ چىقىرىۋەتتىڭ. مېنى بىر يولى بەرباد قىلدىڭ. زۇلۇمنىڭ ئۇسۇللىرى ۋە جاپا قىلماقنىڭ ھۈنەرلىرى مۇشۇنچىلىك بولار. كاشكى، ئەجەل تىغىنى ئۇرغان بولساڭ، مېنى بىر قېتىمدا ئۆلتۈرگەن بولساڭ ئىدىڭ. مەن غىرىبلىقتا خەستە بولغان، بالا ۋادىسىدا مەجنۇندەك پەرىشان بولغان بىر بىچارە ئەمەسمۇ؟! بىراۋنى تەڭرىم ئۆز مەرھىمىتى بىلەن زەبەردەست قىلىپ ياراتسا، يەنە بىراۋنى غىزىبلىق كىچىتى بىلەن ئۇرۇپ پەست قىلغان بولسا، ئۇنىڭغا يەنىلا زۇلۇم قىلىش رەھىمدىللىققا مۇناسىپمۇ؟! قاچانغىچە جېنىمغا بۇنداق كىچە بولىدۇ، جېنىم قاچانغىچە بۇ كېچىلەردە ئازاب چېكىدۇ؟ قارىغىنا، سەن بېشىمغا قانداق تۈنلەرنى كەلتۈردۈڭ؟ مېنى قانداق قارا كۈنگە مۇپتىلا قىلدىڭ؟! ئۇ تۈن بىلەن كۈنلەر گويا مىڭلارچە قانخور دېۋە بولدى. سەن مېنى بۇلارغا ئۆلتۈرگۈزمەك ئۈچۈن خارۇ-زار قىلدىڭ. ھەي، سەن مېنىڭ ئويغانماس بەختىمگە ئوخشاش ئۇخلاپ قالدىڭمۇ ياكى نەچچە مىڭ يىللاردىن بېرى سەيلە قىلىپ ئەمدى ھاردىڭمۇ؟! ئېيتقىنا، سېنىڭ ھەر كۈنكى قەدەملىرىڭ، ھەر ئاخشامدىكى يۈرۈشلىرىڭ قېنى؟! ئاخىر سېنىڭ ئاياغلىرىڭ مېنىڭ ئاھ ئوقلىرىم تېگىپ، مەجرۇھ بولۇپ قالغانىدۇر. ئەگەر مەجرۇھ بولمىغان بولساڭ، سۈبھىگە قاراپ بىر قەدەم مېڭىپ باق. ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ ھىجراندا قالغان بۇ ھالىغا ئىچى ئاغرىسۇن، قارا تۈندە قالغان بۇ خەستىگە رەھىم قىلغىن. »

ئۇنىڭدىن شۇنداق بىر ھالەت يۈزلەندىكى، ئۇنىڭ بەختىگە

ئاي تۇغۇپ، گويا جاھانغا روشەنلىك ۋە ھارارەت بەخش ئەتكۈچى قۇياشتەك روھىي زېمىنى يورۇتتى. پەرھاد ناھايىتى كۆپ تىرىشىش، تىرىشىشلار ئارقىلىق ئورنىدىن تۇردى-دە، قەددىنى يېڭى ئايدەك ئەگكەن پېتى يەر ئۆپتى. ئۇ پەلەككە قاراپ يەنە نالە قىلىشقا باشلىدى: « ھەي يەلەك، قارا تۈنۈمنى يورۇتقىن، ئۇلە ھالەتتە پەريادىمغا يەتكىن. ھالىمغا رەھىم قىلىپ جېنىمنى ئالغىن-دە، تۇپرىقىمنى ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ كۈچىسىغا چاچقىن. مەن يوقلۇق دۇنياسىغا كېتۋاتمەن، ئۇنىڭغا ئاخىرقى سالامىنى يەتكۈزۈپ قويغىن. »

پەرھاد ئىككىنچى ئاسمانغا كۆز تىكتى. ئۇنىڭ كۆزىگە بىر ئوق ① كۆرۈندى. پەرھاد ئۇ ئوققا قاراپ سۆز باشلىدى: « ئەي دوستلارنىڭ ھال-ئەھۋالىنى يېزىپ تۇرغۇچى، ئەي ئاسمان ۋاراقلىرىدا دائىم قەلەم تەۋرەتكۈچى، كۆزۈمنىڭ قارىلىرىنى سىياھ قىلىپ مېنىڭ بۇ ئەھۋالىمنىڭ شەرھىسىنى تولۇق يازغىن. قاچانكى ئۇ قۇياشنىڭ ئىشىكى ئالدىغا يۈز قويغىنىڭدا بۇ خېتىمنى ئەلۋەتتە ئۇنىڭ قېشىدا قويغىن. »

پەرھاد ئۈچىنچى ئاسمانغا نەزەر تاشلاپ زۆھرە يۇلتۇزىنى كۆردى. زۆھرە يۇلتۇزى بولسا پەلەكنىڭ سازەندىسى ئىدى. پەرھاد ئۇنىڭغا قاراپ توختىماستىن ئون تارتىپ نەلە-زار قىلاتتى. نالە-پىغاندىن ئۇنىڭ قەددى چاڭدەك ② ئىگىلىگەندى. ئۇ مۇنداق نالە قىلاتتى: « ھەي يەر ئۈستىگە كۆكتىن شادلىق ياغدۇرغۇچى، سېنىڭ نەغمەڭ كىشىگە جان بېغىشلاپ، شادلىقنى قوزغايدۇ. سەن بىر پەس تارىڭنى ئۈزگىن، مەندەك ئۆلۈك ئۈچۈن قايغۇ-ماتەم سازىنى تۈزگىن. سەن ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ بەزمىسىدە نەغمە باشلىغىنىڭدا مېنىڭ ھالاكتىمنىڭ ماتەم سازىنى ياڭراتقىن. »

① ئوق — بىر يۇلتۇزنىڭ نامى.

② چاڭ — ئۈچى تەرىپى ئەگرى بىر خىل چالغۇ ئەسۋابى.

ئۇ تۆتىنچى ئاسماننى قۇياش ۋە يۇلتۇزلاردىن خالى كۆرۈپ، مۇنداق دېدى: « ھەي يۈكسەك ئاسمان. سەن قۇياشنىڭ خۇددى مېنىڭ قۇياشىمدەك يوشۇرۇن قىلىپ، ھىجران تۈنىنى ماڭا ھەددىدىن زىيادە ئۇزۇن قىلدىڭ. ئەمدى مېھرىڭدىن بۇ ئالەمنى يورۇتۇپ، مېنىڭ بۇ ھىجران تۈنۈمنى چېكىگە يەتكۈزگىن. » پەرھاد بەشىنچى ئاسماندىكى قەھرىمان يۇلتۇزنى كۆرۈپ، بۇ كېچىنىڭ يامانلىقىنى ۋە ئۆز ھالىنى بايان قىلىپ، مۇنداق دېدى: « ھەي پەلەك قەھرىمانى ①، تىخ تارتىپ قەتلى ئام قىلىش ۋاقتىڭدا قىلىچىڭنى قېنىم بىلەن بويىغىن، بۇ تىرىكلىكتىن مېنى ئارام تاپقۇزۇپ، تېنىمنى ئۇنىڭ كۈچىسىغا، بېشىمنى ئۇنىڭ ئىتىلىرىنىڭ ئالدىغا تاشلىغىن. »

پەرھاد ئالتىنچى ئاسماندا مۇشتەرنى ② كۆرۈپ، ئۇ سائادەت يۇلتۇزىغا ئۆز ئەھۋالىنى تۆۋەندىكىچە بايان قىلدى: « ھەي شەرەپ ئوربىسىنىڭ تەختىدە ئولتۇرغۇچى، بەخت-سائادەت تەختۇ تاغىغا ئەمىنلىك بەخش ئەتكۈچى، ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ مۇرادىمنى بېرىپ، بۇ جاپا-مۇشەققەت تۈنىدىن ئازاد قىلىپ، بېشىمدىن ھىجران شېمىنىڭ ئىس-تۈتەكلىرىنى يۇقىتىشى، ۋىسال سۈبھىسىنىڭ نۇرى بىلەن كۆزۈمنى روشەن قىلىشى ئۈچۈن دۇئا قىلغىن. »

ئۇ يەتتىنچى ئاسمانغا بېقىپ زۇھەلنى كۆردى-دە، ئۇنىڭغا تۆۋەندىكىچە ندا قىلدى: « ھەي ئۇلۇغۋارلىق دېڭىزى، تەمكىنلىكنىڭ بۈيۈك تېغى، سەندە ياخشىلىق ۋە مۇلايىملىق مۇجەسسەمدۇر. سېنىڭ ۋۇجۇدۇڭ مېنىڭ ھىجران شېمىنىڭ تاغلىرىدەك ئېغىر، ئاياغلىرىڭ سەۋرىچان كىشىدەك ھەرىكەتسىز. مېنىڭ جېنىم ھىجراندا ھاياتلىقىنى يوقىتىپ قويدى. سەن ماڭا مېنىڭ بۇ دەرد-ئازابلىرىم ئۈچۈن سەۋرى-تاقەت ئاتا قىل. »

① پەلەك قەھرىمانى — مەرىخ (مارس) سەييارىسى كۆزدە تۇتۇلدى.

② مۇشتەرى — مەركۈزى سەييارىسىنىڭ نامى.

ئۇ سەككىزىنچى ئاسمانغا نەزەر تاشلىدى. ئۇ يەردە بىر قەدەر سۈپەت ئۈنچىنى كۆردى. ئۇ گۈمبەز ئىچىدە پەرھاد ئۇ بۇرۇجىدىن بۇ بۇرۇجقا كېزىپ يۈرۈپ، ھەر بىر بۇرۇجىدىن ئۆزىنىڭ ئاي يۈزلۈكىنى كۆرۈشىنى، ئۇ بەخت يۇلتۇزىدىن نىشان تېپىشىنى ئىزدەيتتى.

پەرھاد يەنە توققۇزىنچى ئاسمانغا قاراپ ئۇ يەردىكى سەييارىلەرگە كۆز تىكتى. ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە ئۆز ئەھۋالىنى، يىراق ئىچىدىكى ئاھۇ-زارلىرىنى بايان قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ كۆز ياشلىرى بىلەن يۈتۈل يۇلتۇزلارنى يوق قىلدى-دە، ئۆز ئاھلىرىدىن چىققان تۈتەكلەر بىلەن پەلەك ھاسىل قىلىپ، كۆز ياشلىرىنى پەلەكتىكى يۇلتۇز قىلدى. ئۇ مۇنداق نالە قىلاتتى: « ئاھ، تۇمانلىرىم بىلەن كۆز ياشلىرىمدىن خەۋەر بېرىپ، كۆز ياشلىرىمنىڭ مارجانلىرىدەك راۋان بولۇڭلار. مېنىڭ بۇ غەمكىن كۆڭلۈم يۈزىمگە پارە بولۇپ، ئۇنىڭ ھاۋايى يىراقىدا كۆپ ئاۋارە بولدى؛ ئۇنىڭ ھەر بىر پارىسىنى بىر پارچە قانىمىدىن دېمەك، بەلكى ئۇ غەم-غۇسسە بەرگىدە ئېچىلغان گۈلدىن نىشانىدۇر. ئىلتىماسىم شۇكى، ھەر بىرىڭلار ئۇ گۈللەردىن تۈمەنىمگىنى يىغىپ، ئۇ يارنىڭ ئۆتىدىغان يولىغا تېز بېرىڭلار-دە، ئۇنىڭ باشلىرىغا گۈل چاقچۇسى قىلىڭلار. سىلەر گۈل بەرگى چاچتۇق دېمەڭلار، بەلكى يىغىن ئۈستىگە قان چاچتۇق دەڭلار. چۈنكى ئۇنىڭ ھىجرانى مېنى گۇناھسىزلا جېنىمدىن جۇدا قىلدى. ئەمدى ئۇنىڭ كۈچىسىنى قېنىم قاپلىسۇن! »

پەرھاد شۇ يوسۇندا تاكى سەھەر ۋاقتىغىچە نالە-پەرياد، جېدەل-ماجىرالار قىلدى. ئۇ ھەر بىر ماجىراسى ئۈستىگە يەنە مىڭلاپ ماجىرالارنى قوزغايتتى. ئۇلۇمدىن ھەسرەت-نادامەتلەرنى چېكىپ، ئۆزى بىلەن ئۆزى قىيامەتلىك بەزم تۈزمەكتە ئىدى. نالە-يىغان قىلىش بىلەن پۈتۈن قۇۋۋەت-مادارىدىن كېتىپ، ئۆز جېنىغا قەست قىلىشىمۇ مادارى يەتمەي، ئۆلۈكتەك ھوشىنى يوقىتىپ

يېقىلدى. ئۇنىڭ ھازىسى ئۈچۈن ئالەم قارىلىق بولدى، ماتىمىدە بولسا سۈبھى ياقىسىنى يىرتىپ، پەلەك ئۆزىنىڭ يۇلتۇز ئۇنچىلىرىنى گۇيا كۆز يېشىدەك تۆكتى. ئۇنى غەم تۇنى ئۆلتۈرۈپ بولۇپ، ئاندىن ئۇنىڭغا ئوتلۇق قۇياش نۇرلىرى دەم ئۇرۇپ، سۈپ-كۆچلىگىنىنىڭ نېمە پايدىسى بولسۇن. بۇ مەككەر پەلەكنىڭ ئادىتى شۇكى، ئۇ ئالدى بىلەن كىشىگە تەرياك ① بېرىپ بولۇپ ئاندىن كېيىن يەنە زەھەر بېرىدۇ.

ھەي ساقى، ماڭا جان تەرياكىنى كەلتۈرگىن. ياق، تەرياك ئەمەس، ئۇنى تىرىكلىك دەسمايىسى دېگىن، چۈنكى مەن ئۇنىڭ ھىجراندىن بەھرىمەن بولۇپ يېڭىلىدىم، شۇڭا سەن ئالدى بىلەن جامىغا تەرياكىنى تۆكۈپ، ئاندىن زەھەرنى قۇيغىن. ئەزەمە:

كېتۈر، ساقى، ماڭا تەرياكى جانى،

دېمە تەرياك ئانى، زىندەگانى.

ياڭىلىدىم چۈن تاپىمەن ھەجرىدىن بەھەر،

تۆكۈپ تەرياكى قۇي جامىمە زەھەر.

※ ※

سىرلىق بىلىنلەردىن خەۋەر بەرگۈچىلەر ۋە يوشۇرۇن ئىزلاردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەردىن بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت سەھىيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھىزرىتى ئەمىر مىرزا ئەلىشىر كۆڭۈللەرگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىلغۇ، غارايىپ تەسىرلىك قىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقتىكى، ئۇ دەرد ۋە غەم قەلىمىنى تەۋرەتكۈچى كىشى بۇ سەھىپىلەردە ئۆزىنىڭ دەرد-ئەلەم خېتىنى تۆۋەندىكىچە يازدى: شۇ چاغدا ھوشسىز پەرھاد بالا-قازا قورغىنىغا باغلىنىپ قالدى.

① تەرياك — زەھەر قايتۇرغۇچى دورا.

قاراۋۇللار پەرھادنىڭ سىرىنى بىلىۋالدى: پەرھاد غايىپ سىرلارنى سېزەتتى. ئۇ يوقلۇق ئوربىتىسىنىڭ پارلاق يۇلتۇزى، ۋاپادارلىق ئۇنچىلىرىنىڭ نۇرلۇق گۆھىرى ئىدى. ئۇنىڭ روھى ئەۋلىيالىق مەشئىلىدىن نۇر تاپقان، كۆڭلى بولسا كارامەت نۇرلىرى بىلەن ئاۋات بولغانىدى. ئۇنىڭ كۆڭلى ئۆزىنى بەنت قىلىپ تۇرغان غۇل-زەنجىرلەرنىڭ ئېچىلىشىنى قاچان ئىستىسە، شۇ ھامان ئېچىلاتتى. پەرھادقا كۆزەتچىلىك قىلغۇچىلار بۇنى بىلەتتى. ئۇلار پەرھادنىڭ كۆڭلىنى ئىستىسەپ، ئۆزلىرىنى قاماش ئارقىلىق، جان-دىلى بىلەن پەرھادنى ئازاد قىلىپ شادلانماقچى ئىدى. لېكىن پەرھادنىڭ بارىدىغان يېرى يىراق ئەمەس ئىدى. بۇ ئەھۋالنى قاتخۇر پەرۋىز بىلىپ قالسا، غەزەپلىنىپ ئۇ قاراۋۇللارنىڭ قېنىنى تۆكەستىن، بەلكى پەرھادنىڭ باغلاقتىن بوشانغانلىقىنى بىرەر ھۈنەرنىڭ كارامىتى بىلەن بولغان دەپ قاراپ، بىر بۇيرۇق بىلەنلا سىياسەت قىلىپچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ پەرھادقا ۋەھشەت سالسا قانداق قىلغۇلۇق؟! ئۇلار بۇ ئىشنىڭ ئاخىرىنى ئويلىغىنىدا كۆڭلىدە يەنە ۋەھىمە كۈچىيەتتى. شۇڭا ئۇ ناتىۋان بىچارىنى ھوشيارلىق بىلەن ساقلايتتى. ئۇلار كۆڭلىدە بىزنى تەڭرى بىلەن بۇ بىچارە ئەپۇ قىلار دەپ ئويلايتتى. ئۇلار پەرھادنىڭ ئەھۋالىغا نەزەر سالغىنىدا ئاجايىپ-غارايىپ ھالەتلەرنى سېزەتتى-دە، بىر-بىرىسىگە، «ئەك ياخشى بۇ بىچارىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرسەكمۇ كۆرمەسكە، ئاڭلىساقمۇ ئاڭلىمىغانغا سېلىپ يۈرەيلى» دېيىشەتتى.

پەرھادنى قاماققا ئالغاندىن كېيىن خۇسرەۋ ئىنتايىن خۇرسەن بولدى. لېكىن بۇ ئىشتىن ئازايلانغان شاپۇر ئۆزىنى قورغان ئىچىگە ئالدى. ئۇ شۇ تاپتا ئازاب ياستۇقىغا ياق، ياستۇق ئەمەس، بەلكى لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوت ئىچىدىكى تۇپراققا چۈشكەندى. ئۇ توختىماستىن نالە-پىغان قىلاتتى. تېنىنى تاش بىلەن ئۇرۇپ يۈز پارە قىلاتتى. شاپۇرنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرگەن خالايق بىلىدىكى، زالىم پەرۋىز يۈز تۈرلۈك ھىيلە-مىكرلەرنى قىلىپ،

پەرھادنى تۇتۇپتۇ ۋە زۇلۇم قىلىشقا باشلاپتۇ، ئۇنى ئېشىش ئۈچۈن دار ياستىپ، ئۆزى قانخورلۇق يولىنى تۇتۇپتۇ. ئۇ بىچارە پەرھادتىن مەيداننى خالى قىلىش، ئاجايىپ بىر ئاۋازلىق ۋە سەرسانلىق ئىچىدە ئۇنى يوقلۇققا گىرىپتار قىلىش ئۈچۈن يەنە قانداق ھىيلە-مىكىرلەرنى ئويلاۋاتىدىكىن؟

پەرھاد شۇ ھالەتتە تۇرۇپمۇ يەنە خۇسرەۋدىن قانداق خىتاب كەلسە، ئۇنىڭ سوتاللىرىغا يىگانە سۆزلەر بىلەن دەل جايدا جاۋاب بەردى. خۇسرەۋ ئۇنىڭ دېگەن سۆزلىرىدىن قەھرى-غەزەپكە كېلىپ، ئۇنى يەنە ئۆلۈمگە بۇيرۇدى. پەرھاد ئۇنىڭ بۇ ھۆكۈمگە پەرۋا قىلمىدى. ئۇنىڭ دەبدەبىلىرىنى كۆزگە ئىلمىدى. پەرھادنىڭ سۆزلىرىدىن ئۆزىنىڭ خىتاي ۋە چىن مەملىكەتلىرىنىڭ پادىشاھى ئىكەنلىكىنى پەملەشكە بولاتتى. لېكىن ئۇنىڭ بۇ ئۇلۇغ شان-شۆھەرتىنى گۆھەر بىلىپ، ئۇنىڭدىن پەخىرلىنىپ كەتمەيدىغانلىقىمۇ مەلۇم ئىدى. بۇ ئەھۋاللار خالايق ئارىسىغا يېپىلغاندىن كېيىن، ئۇلار ياخشى-يامان دېيىشتىن توختاپ، خۇسرەۋ پەرۋىزىدىن بىزار بولۇپ، پەرھادقا شەيدا ۋە مەپتۇن بولدى.

پەرھادنىڭ يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن ياخشى ئەخلاق ۋە ياخشى خۇسۇسىيەتلىرىنى شائىرلار تالاي غەزەللەرگە زىننەت قىلىپ يازدى. مۇزىكانتلار ئۇنى ئاھاڭغا سېلىپ، خۇش-ئاۋازلىق بىلەن بەزمە تۈزۈشتى. دەردمەنلەر ئاشىقلارچە ئاھۇ-پىغان چەككەن ھالدا، ئۇنى مۇڭلۇق ئاۋازلار بىلەن ناخشا قىلىپ تۈۋلاشتى. پەرھاد خۇسرەۋنىڭ قولىغا چۈشۈپ، ئۇنىڭغا قانداق سۆزلەرنى قىلغانلىقى كۆپچىلىككە ئايان بولدى. لېكىن ھازىر ئۇنىڭ ئۆلۈك ياكى تىرىك ئىكەنلىكى مەلۇم ئەمەس ئىدى. بۇنچە كۆپ خەلقنىڭ قىقاس-چۇقانلىرى پەرھادنىڭ ئەھۋالى سەۋەبىدىن ئىدى. بۇ قىقاس-چۇقانلار مېھنبانۇغا ئاڭلىنىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر قىزىتما بولاتتى. بۇ غەم سەۋەبىدىن ئۇنىڭ ئەقىل ۋە گۈزەللىكى كېتىپ، ھەيرانلىق بىلەن تېلىقپ زار-زار يىغلايتتى. لېكىن بۇ غەم-غۇسسىلىرىنى

ئاشكارىلىمايتتى، مېھنبانۇ بۇ ۋەقەلەر ئاي يۈزلۈك شىرىنگە ئاشكارىلىنىپ قالسا، ئۇ شەكسىز ئۆزىنى ھالاك قىلدۇ، دەپ ئەنسىرەيتتى.

گۈل يۈزلۈك شىرىن بۇ ھەددى-ھېسابسىز غەم-قايغۇدىن دائىم ھوشسىزلىناتتى. ئۇ پەرھادنىڭ غېرىبلىق تۇتقۇنى، دۈشمەن-لەرنىڭ ئەسىرى بولۇپ قالغانلىقىنىمۇ بىلەتتى. ئۇ گويا ئۆزىنىڭ ناتىۋان جىسمىنى كىيىم ئىچىدە يوشۇرغاندەك، غەم-قايغۇلۇق كەيپىياتىنى پەردە ئىچىدە يوشۇراتتى. بۇ مۇسبەت ئوتلىرىدىن ئۇنىڭ تاشتەك يۈرىكى سۇ بولغانىدى. لېكىن بۇ غەم-غۇسسىلىرىنى سورىغىلى ئۆلپەتلىرى يوق ئىدى. ئۇ پايانسىز ھىجران پەردىلىرى ئىچىدە يوشۇرۇن ئاھ چېكەتتى. ئۇنىڭ چەككەن ئاھ تۈنۈنلىرىدىن جاھان قارىيىپ كەتكەنىدى.

مىسكىن شىرىن پىراق ئىچىدە ئىنتايىن بىئارام ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلى ھىجران تاشلىرى تېگىپ سىنغانىدى. بىر كۈنى ئۇ غۇنچىدەك كۆڭلىنىڭ ئېچىلىشىنى كۆزلەپ، بىردەم قەسىر ئۆگزىسىگە چىقىپ ھاۋالانماقچى بولدى. توساتتىن ئۇنىڭ قۇلقىغا بىر بىچارە غەمكىن كىشىنىڭ زار-زار يىغلاپ ساز چېلىپ غەزەل ئوقۇۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇنى بۇ نەغمە ئاۋازى تېخىمۇ غەمگە سالدى، بۇزۇلغان كۆڭلىگە بۇ ئاۋاز قاتتىق تەسىر قىلدى. شىرىن بۇ غەزەل ئىچىدىكى بېيىتلارنى، بۇ مۇزىكا ئارىسىغا يوشۇرۇنغان سۆزلەرنى ئاڭلاش ئۈچۈن قۇلاق سالدى. بۇ غەزەللەرنىڭ ھەممىسى پەرھادنىڭ ئەپسانىلىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىر بېيىتى شىرىن ئۈچۈن بىر غەم ھۇجرىسى ئىدى. بۇ تەتۈر پەلەك پەرھادنىڭ بېشىغا نېمە كۈنلەرنى كەلتۈرگەنلىكى، خۇسرەۋ ئۇنىڭ چېنىغا قانداق جاپالارنى سالغانلىقى قاتارلىقلارنى ئۇ غەزەلخان ئاھ-پىغان چەككەن ھالدا بىرىنىمۇ قالدۇرماي غەزەل قىلىپ ئېيتماقتا ئىدى. بۇ ئاي-يۈزلۈك شىرىن غەم قوزغاتقۇچى بۇ ئاۋازنى ئاڭلاش بىلەنلا، گويا باغرىغا ئۆتكۈر خەنجەر تەگكەندەك بولدى. شۇنداق ئوتلۇق ئاھ چەككىسى، ئالەمنى يورۇتقۇچى قۇياش ئۇنىڭ تۈنۈنلىرى ئىچىدە ئۆچۈپ قالدى.

ئۇ توختماستىن يۈزىگە كاپات ئۇرۇشقا باشلىدى. يەرگە بېشىنى يۈزلەرچە ئۇراتتى. سېرىق گۈلدەك يۈزلىرىگە قانلىق ياشلىرىدىن توختىماي قىزىلگۈل تۆكىتى. بارماقلىرى قاندىن خىنا رەڭگىدە، قۇرۇپ كەتكەن، ياقۇت لەۋلىرى كەھرىۋا رەڭگىدە كۆرۈنەتتى. ئۇ قانلىق كۆز بېشىنى قانغا بويالغان يۈزلىرىگە ئاققۇزۇپ، قان بىلەن قاننى يۇماقتا ئىدى. ئۇ گويىكى تاڭ شامىلى گۈل ياقىسىنى يىرتقاندەك، گۈل زەڭلىك كىيىملىرىنى ئۆز قولى بىلەن يىرتماقتا ئىدى. كىيىگەن كىيىملىرىنى تەرەپ-تەرەپتىن ئاققۇزغان قانلىرى بىلەن قىزارتىپ، گۈل رەڭلىك ياقىسىنى يىرتقىنىدا، ئۇ گۈل ئىچىدىن ئىككى غۇنچە ئاشكارە بولاتتى. ياق، غۇنچە ئەمەس، بەلكى ئۇ قانداغان ئىككى ئوق ئىدى، غەم ئوقى ئۇنىڭ كۆكسىدىن ئۆتكەنلىكىنىڭ نىشانى ئىدى. ئۇنىڭ نەرسىسى گۈلدەك ئىككى كۆزى ئارىسىدىكى يۈزلەرچە لالە رەڭ تامچىلار ئۇنىڭ سوغۇق ئاھلىرى بىلەن قوشۇلۇپ گۈل رەڭ مۆلدۈرلەرگە ئايلانغانىدى. خۇددى كېچىنى شەرق ئۈستىگە يايغاندەك، گۈل يۈزلىرى ئۈستىگە سۇمبۇل چاچلىرىنى يايغانىدى. تۈندەك قارا چاچلىرى قۇياش ۋە ئايدەك يۈزلىرىنى يېپىپ ئۇنى قارا تەنلىككە ئايلاندۇرۇپ قويغانىدى. يۈزىنىڭ ئوتى ئۈستىدىكى ئەنەردەك خۇش پۇراق چاچلىرىغا ياش يېغىنلىرىنى ياغدۇرۇپ، ئۇ چاچلار ئۈستىدىن ئىس چىقراتتى. ئۇ شۇ قەدەر نالە-پىغان قىلىپ ئېسىدىن كەتتى-دە، بېھوش بولۇپ يىقىلدى. مېھنبانۇ ئۇنىڭ بېشىدا يىغلاپ، كۆڭلىدىن سەۋر-تاقىتى كېتىپ تۇرغىنىدا، زامان زەربىسىدىن جىسمى يارىلانغان بىچارە شاپۇر يېتىپ كەلدى. ئۇ تازىم بەجا كەلتۈرۈپ مېھنبانۇنىڭ ئالدىدا بېشىنى قويدى. ئۇ شاد-خۇراملىقتىن كۆز ياشلىرىنى تۆكۈپ، خەۋەر يەتكۈزدى. ئۇ خىتاب قىلىپ مۇنداق دېدى: نەزمە:

كى گەردۇن مەسنەدۇ ئەنجۇم سىپاھان،

ھۇمايۇن ئارەزىن ئىسمەت يەناھان.

ھەمولى كۈندىكى شاھى كىشۋەرى ئىشقى،
بەلا ئەۋجىدە رەخشان ئەختەرى ئىشقى.

— ئۇ پەلەكتەك مەرتىۋىگە، يۇلتۇزدەك قوشۇنغا ئىگە بولغۇچى، مۇبارەك جامالىدىن پاكلىق كۆرۈنۈپ تۇرغۇچى، ئىشقى قوشۇنىنىڭ خاقانى، ئىشقى-مۇھەببەتنىڭ پارلاق چولپانى، شاھ دېسەم شاھ، دەرۋىش دېسەم دەرۋىش، يەنى غەربلىقتا خەستە بولغان بىچارە پەرھاد دۈشمەتنىڭ ھىيلە-مىكىر قىلىنقىغا چۈشۈپ، تۇتقۇن بولدى. خۇداغا شۈكرى، ئۇ پەرھادنى تۇتقۇن قىلغان كىشىنى كۆرۈپ، قولۇمغا دېۋە ئۆلتۈرگۈچ تاشنى ئېلىپ، شۇنداق ئاتتىم-دە، ئۇنىڭ جېنىنى جەھەننەمگە ئۇزاتتىم. لېكىن پەرھادتىن ئايرىلىپ قېلىپ، بىر بۇلۇڭدا ھالسىزلىنىپ يىقىلدىم ياكى ئۇنىڭ كەينىدىن بېرىشقا ۋە ياكى سېنىڭ خىزمىتىڭگە قايتىشقا يۈزۈم قالمىدى. تۈنۈگۈن ھېسابسىز غەمگە ياتقان ھالدا بىر بۇزۇق ۋەيرانە ئىچىدە كۆپ تەشۋىشلەندىم. بۇ قورغان ئىچىدە ناھايىتى تەڭلىكتە قالدىم. ئاخىرى سىرتقا چىقىش ئۈچۈن ھەريان قەدەم تاشلاپ، ئۆزۈمنى قەلئەدىن تاشقىرىغا ئالدىم. خۇسرەۋنىڭ لەشكەرلىرى ئارىسىدا كېزىپ، ئەتە-ئاخشام ئۇنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئالماقچى بولدۇم. بۇ ئاخشام خۇسرەۋنىڭ ئوردىسىغا كىردىم، ھەر بىر يىغلىشلارغا، ئەيش-ئىشرەت ئورۇنلىرىغا ۋە غەم-قايغۇ كەپلىرىگە كىرىپ، ئەپسانىلەرگە قۇلاق سالدىم. بۇ ئۆزگىرىشچان پەلەك ئۆچلىشىنى تاشلاپ، ئاجايىپ مەسلەھەت بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپتۈكى، بۈگۈن ئۇ يىگانە دەۋران ۋە خەستە ناتىۋاندىن خالايق ئىچىدە ئاجايىپ بىر ھېكايە تارقىلىپتۇ، ئۇنى ھەممە ئادەم ئاڭلاپتۇ. دۈشمەننىڭ ۋەھشىتى سەۋەبىدىن ھىجران ئازابى تارتىپ گاھى چۆل، گاھى تاغلاردا يۈرمەكتە ئىدىم. خۇسرەۋنىڭ كۆز نۇرى پەرھادنىڭ ئەۋلىيالىق مەشئىلى بىلەن يورۇپتۇ-دە، ئۇنى ئۆلتۈرۈشتىن ۋەھىمە قىلىپ: «ئەگەر پەرھاد بۇ يەردىن يىراققا كېتىپ قالىدىغان بولسا، ئۇنىڭغا مەسئۇل قىلغان

قاراۋۇللارنى كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرمەن» دەپتۇ. بىچارە پەرھاد خۇسرەۋنىڭ باشقىلارغا دىل ئازار، جاپا ۋە تىل-ئاھانەت يەتكۈزۈشكە سەۋەب بولۇپ قېلىشىدىن قورقۇپ، ئۇ يەردىن يىراققا بارالمايدىكەن. مەن بۇ ئەھۋاللارنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۇنىڭ قىشقا بارماي دەرھال سېنىڭ خىزمىتىڭگە قايتتىم. بۇ ھەقتىكى خەلقنىڭ راست-يالغان خەۋەرلىرىنىڭ تولىسى ئۆزلىرى تەرىپىدىن توقۇلغانىكەن. مەن ساڭا ھەقىقىي ئەھۋالنى خەۋەر قىلدىم. چۈنكى سېنىڭ پەرھاد ئۈچۈن چىكۋاتقان قايغۇ-ھەسرەتلىرىڭنىڭ پەرھاد تېغىدىنمۇ ئېغىر ئىكەنلىكى، ئۇ گۈزەللەر شاھى بولغان شىرىننىمۇ تاغ-تاغ غەم-غۇسسەلەر بېسىپ تۇرغانلىقىنى بىلەتتىم. شۇڭا ئالدى بىلەن ساڭا خەۋەر يەتكۈزۈپ، ئاندىن ئۇنىڭ گۈل بەرگىدەك لەۋلىرىنى بۇ خەۋەر بىلەن خەندان قىلدۇراي. يەنە سەندىن سۆز ئالغۇچ بېرىپ، شۇ سۆز بىلەن ئۇنىڭ سۆزلىرىنى نۇرلاندۇراي. سېنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىڭنى كېچىكتۈرمەستىن بېرىپ ئۇنىڭغا ئېيتاي، دېگەن نىيەتتىمەن. ئەگەر سۆزۈڭ بولمىسا، ماڭا رۇخسەت قىلغىن، مەن تېزىدىن يولغا چىقاي.

مېھنىبانۇ شاپۇرغا قاراپ تۆۋەندىكىدەك سۆزلەرنى باشلىدى:
— ھەي خۇش سۆزلۈك، نۇرانە چىراي يىگىت، سېنىڭ سۆزلىرىڭ جاراھەتلىك كۆڭۈللەرگە مەلەم بولدى. سېنىڭ ھىجراننىڭدا كۆپ ناشاد، پەرھادنىڭ ھىجراندىن ئىنتايىن ناخۇش ئىدۇق، سەن ھەرھالدا بىزنى ئۆزۈڭنىڭ ھىجراندا ئازاد، پەرھاد ھىجراننىڭ غەملىرىدىن شاد قىلدىڭ، — مېھنىبانۇ شۇ سۆزلەرنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ كۆمۈش بەدەنلىك شىرىننىڭ پەرھادنىڭ ۋەقەلىرىنى ئاڭلاپ ھوشسىزلىنىپ يىقىلغانلىقى قاتارلىق ۋەقەلەرنى بىر-بىرلەپ بايان قىلدى، ئاندىن يەنە، — خۇداغا شۈكۈرى، سېنى كۆرۈپ، ئۇنى كۆرگەندەك بولدۇق، — دەپ ناھايىتى كۆپ يىغلىدى. شاپۇر بىلەن مېھنىبانۇ پەرھادنىڭ سۆزلىرىنى ئەسلەپ، يەلەكتىن يەتكەن زۇلۇملارنى بايان قىلىشىپ ئۇزاق مۇگداشتى. شاپۇر ئۇ دىلى سۇنۇق بىچارە پەرھادنىڭ ھالىنى بايان قىلسا،

مېھنىبانۇمۇ ئاي يۈزلۈك شىرىننىڭ قىيىن ئەھۋالىنى ئايان قىلاتتى. ئۇلار شۇ تەرىقىدە قىسىلەر سۆزلىشىپ تۇرغىنىدا شىرىن تېخىچە ھوشسىز ياتاتتى. ئۇنىڭ دىمىقىغا ئارقىمۇ ئارقا خۇش بۇي ئىسرىقلارنى پۇرتىتىپ، ئۇنى ھوشىغا كەلتۈردى. ئۇ كۆزىنى ئېچىپ غەمكىن شاپۇرنى كۆردى-دە، يەنە مىسكىن پەرھاد يادىغا يېتىپ، بىخۇدلارچە ئاھۇ-پىغانلار چەكتى. ئۇنىڭ چەككەن ئاھلىرىدىن ئوتلار شولا ئۇرۇپ تۇراتتى. ئۇ شاپۇرغا قاراپ بۇ بېيىتلارنى ئوقۇدى. نەزمە:

كى ئەي شاپۇر، قاندىن بۇيلە يەتتىڭ،

كېلىپسەن فەرد، ھەمراھىڭنى نېتىڭ؟!

ھەمۈلكىم مېھرى كۇسىن ئۇرمىش ئېردىم،

بارۇر چاغدا ساڭا تاپشۇرمىش ئېردىم.

رەفقۇ يارلىغ مۇنداغ بولۇرمۇ؟!

ئەمانەتدارلىغ مۇنداغ بولۇرمۇ؟!

ماڭا ئۆز غايىتىمدىن بىر نشان ئەت،

دېسەڭكىم ھەجرىدىن ئۆلمەي رەۋان ئەت!

گەر ئەتسەڭ مەكس، ناگەھ چىقسە جانىم،

ياقتى بىلكىم ئېرۇر بويىنۇڭغە قانىم.

— ھەي شاپۇر، — دېدى شىرىن زار-زار يىغلىغان ھالدا، — سەن قاياقلاردىن بۇنداق كەپقالدىڭ، ئۆزۈڭ يالغۇز كەپسەن، ھەمراھىڭنى قانداق قىلدىڭ؟! مەن مېھىر-مۇھەببەت ناغرىسىنى چالغان ئاشۇ كۈنى قايتار چاغدا ئۇنى ساڭا تاپشۇرغانىدىم. دوستلۇق، قېرىنداشلىق دېگەن مۇشۇنداق بولامدۇ؟! ئامانەتدارلىق دېگەن مۇشۇنداق بولامدۇ؟! ئەگەر ئۇنىڭ ھىجراندىن مېنى ئۆلمەي ياشىسۇن دېسەڭ، ئۆزۈمنىڭ يوقاتقان ئۇ ئادىمىدىن بىر ئۆچۈر بەرگىن. ئەگەر سەن يەنىلا مۇشۇنداق جىم تۇرۇۋېرىپ، مۇبادا جېنىم چىقىپ كېتىدىغان بولسا، بۇنىڭ قان دەۋاسى سېنىڭ

بوينۇڭغا چۈشىدىغانلىقىنى ئويلا! ...

مېھنەت ئۇنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ:

— ھەي جېنىمنىڭ راھىتى، جىگىرىمنىڭ پارىسى، ياقتۇ
لەۋلىرىڭ بۇ خىل ئىزتىراپتىن تەسكىن تاپسىلا، مىسكىن شاپۇر
ھەممە سۆزلەرنى بايان قىلىدۇ. ئۇنىڭ ھەر بىر سۆز-ھېكمەتلىرىدىن
كۆڭۈللەرگە يۈزلەپ راھەت ھاسىل بولۇپ، يېڭى ۋە كونا
جاراھەتلىرىمىز شىپا تاپقۇسى، — دېدى.

قۇياش چېھرىلىك شىرىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن
كۆز ياشلىرىنى تۆككەن ھالدا:

— ھەي ئۇستا، ھەي ئەزىز قېرىنداش. ئەمدى سەن ئۆزۈڭنى
ئەيىبلىك دەپ بىلمەستىن، سۆزلىرىڭنى بايان قىلغىن، — دېدى.
شاپۇر پەرھادنىڭ ئەھۋالىدىن بىلگەنلىرىنى شىرىنگە دەرھال
بىر-بىرلەپ بايان قىلدى.

— ھازىر پەرھاد ھايات، — دېدى شاپۇر سۆز ئاخىرىسىدا، — لېكىن
ئۇنىڭ كۈنلىرى سېنىڭ ھىجراننىڭدا ئىنتايىن مۇشكۈل ئەھۋالدا تۇرماقتا.
ئاۋۋال بۇ ئەھۋالدىن سېنى خەۋەردار قىلىپ، ئاندىن ئۇنىڭ يېنىغا
بارماقچىمەن. ئەگەر ساڭا ئېغىر كەلسە ئۆز ئەھۋالىڭدىن بىر-ئىككى
جۈملە ھېكمەتنى يېزىپ بەرگىن. مەن ئۇنى ئاپىرىپ پەرھادقا
كۆرسىتىمەن-دە، ئۇنى ئۆلگەن بولسىمۇ تىرىلدۈرىمەن.

— جېنىم بىلەن بەجا كەلتۈرىمەن، — دېدى شىرىن ئورنىدىن
تۇرۇپ. ئۇ خىلۋەت ھۇجرىسىغا كىرىپ، دەرد-ئەلەم بىلەن شۇنداق
ئاجايىپ بىر مەكتۇبىنى يۈتۈپ چىقىشكى، ئۇنىڭ ھەر بىر جۈملىسىدىكى
سۆزلەر كۆڭۈللەرنى تاراتتى. ئۇ خەتنى دەرھال چىقىپ شاپۇرغا
تاپشۇردى. شاپۇر شۇ ھامان يول تەرىپىگە قاراپ قەدەم قويدى.
كىشىلەر ئاڭغىچە شاپۇرنىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاشقاندى. شۇڭا ئۇ
ئەلدىن يوشۇرۇن ھالدا تاڭ ئاتقۇچە يول يۈرۈپ، سەھەر ۋاقتىدا
پەرھاد تۇرغان جايغا يېتىپ كەلدى. ئۇ زار ناتۋانىڭ ھوشسىز
ياقتانلىقىنى كۆرگەن دانىشمەن شاپۇر دەرھال ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى.

ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ياۋايى ھايۋانلار ۋە ئۇچار قاناتلار قېچىپ كېتىشتى.
شاپۇر پەرھادنىڭ بېشىغا كېلىپ، ئۇنى شۇ ھالدا كۆردىكى، بۇنداق
ھالەتنى ھېچ كۆز كۆرمىسۇن، ئۇ بىچارىنىڭ جىسمىدا جان، ئاغزىدا
سۆز يوق ئىدى. شاپۇر نالە-پىغانلارنى چەككەن پېتى ئۇنىڭ بېشىنى
قۇچىقىغا ئالدى. ئۇ پەرھادنىڭ يۈزلىرىگە كۆز ياشلىرىنى شۇ قەدەر
تۆكتىكى، گويىا ھوشسىز كىشىگە گۈل سۈيى سەپكەندەك بولدى.
پەرھاد شۇ ھامان ھوشىغا كېلىپ، كۆزلىرىنى ئاچتى. ئۇلار بىر-بىرىنى
كۆرۈش بىلەنلا، بىر-بىرىنىڭ بوينىغا قول سېلىشىپ، قورقۇنچلۇق ئۇن
تارتقان پېتى زار-زار يىغلاشتى. ئۇلار بىرىسى بىرىسىگە قاراپ شۇنداق
يىغلىدىكى، يىغسىدىن جاھانغا ئوت چۈشۈپ تاغۇ-سەھرالارمۇ قان يىغلىدى.
شاپۇر پەرھادنىڭ ئاياغلىرىنى سۆيگەن ھالدا، قوينىدىن مەقسەت
مەكتۇبىنى چىقىرىپ پەرھادقا تۇتتى. پەرھاد خەتنى ئېلىپ ئاچتى-دە،
قەلەمدەك زەئىپ تېنى ھالىسىزلىنىپ يىقىلدى. ئۇ مىسكىن بىچارە خەتنى
ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇ سۆزلەرنىڭ مەزمۇنى تۆۋەندىكىچە ئىدى.

ھەي ساقى، ماڭا شۇنداق بىر تەڭداشسىز خەتنى كەلتۈرگىن-دە،
بۇ خېتىمنى كۆزۈمنىڭ قارىسى بىلەن يېزىپ چىقاي، ئەي تەڭرىم،
ماڭا بۇ يولدا شىرىن لەۋ ئاتا قىلىپ، مېنى سۆز گۈلشىنىدىكى
خۇشناۋا بۇلبۇل قىلغىن. نەزمە:

كېتۈر، ساقى، ماڭا خەتنى مۇسەللەم،
بىتەي كۆزنىڭ قاراسى بىرلە نالەم.
لەبى شىرىنىدىن، يارەب، نەسب ئەت،
مېنى سۆز گۈلشەندە ئەندەلب ئەت.

سىزلىق مەنىلەردىن خۇەر بىرگۈچىلەر ۋە يوشۇرۇن ئىزلاردىن
نەقىل كەلتۈرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە
مېھىر-شەپقەت سەھىپىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ھىزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىشەر كۆڭۈللىرىگە شادلىق

بېغىشلىغۇچى بۇ ئاچايىپ يېقىملىق، غارايىپ تەسىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

تەڭرىنىڭ ھەمدۇ-ساناسى بىلەن باشلانغان بۇ دەرد-ئەلەم مەكتىۋى جاھانغا مۇنداق دەرد-ئەلەم ھېكايىلىرىنى تاراتتى.

تەڭرى ۋاپا ئەھلىگە قەھرىنى ئاشكارىلاپ، ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىغا ھىجران جامىدىن زەھەر سالدى. ئۇ ئىش ئەھلىنىڭ كۆيۈپ، ئۆرتىنىشىنى

ئەلا كۆرۈپ، ئۇلارغا ئۇلۇغلىق بىلەن جۇلا بەردى. ئۇ ئىش چاقمىقىنى توختاۋسىز چىقىلدۇرغىنىدا سەرۋى بولسۇن ياكى خەس بولسۇن،

ھەممىسى گۈل يۈزلۈككە ئايلىنىدۇ. مۇھەببەت سېلى شىددەت بىلەن بېسىپ كەلگەندە، مەيلى ۋەيرانلىق بولسۇن ياكى ئاۋاتلىق بولسۇن،

ئۇنى ئوخشاشلا يېقىتىپ تاشلايدۇ. غەم بورتىنىڭ لەشكەرلىرى يېتىپ كەلگىنىدە ئۇش-ئىشەت شېمى ۋە مەشئىلى تەڭلا ئۆچىدۇ. تەڭرى

دەردۈ-مېنەت تۈتۈنلىرىنى ئاشكارا قىلغاندا، مەيلى ئۆتكۈر كۆزلۈك كىشىلەر بولسۇن ياكى قارىغۇ كىشىلەر بولسۇن ئوخشاشلا ياش تۆكىدۇ.

ئەگەر غەم تېشىدىن قەھرى كەلسە، مەيلى ياقۇت بولسۇن ياكى شىشە بولسۇن، ئوخشاشلا سىنىدۇ. تەڭرى ئەگەر بىر خەسكە

چاپا يەتكۈزۈشنى بۇيرۇسا، كەھرىۋالارنىمۇ ساماندىك سارغايىنىدۇ، بۇلبۇللارنىڭ نالە-پىغان قىلىشى، گۈللەرنىڭ ياقسى يىرتىق بولۇشى،

زەررىچىلەرنىڭ ئىزتراپلىق تىپىرلاشلىرى ۋە نۇرلۇق قۇياشنىڭ كۆيدۈرگۈچى ھارارەتلىرى شۇ سەۋەبتىندۇر.

ئاسايىشلىق كەلتۈرگۈچى شاپۇر مېنەت سىياھى بىلەن يېزىلغان ئۇ خەتنى پەرھادقا بەردى. گويىكى ئۇ خەت شامدىن

پەرۋانە تەرەپكە ۋە ياكى سەمەندەردىن ئوتخانا تەرەپكە يېتىپ كەلدى. خەت مۇنداق يېزىلغاندى:

شېرىنىڭ پەرھادقا ئەۋەتكەن خېتى

« ئىككى ئاشق-مەشۇقنىڭ قەلبىنى يورۇتقۇچى، ئۇلارنىڭ جامالىغا

جۇلا بەرگۈچى، ئاشق-مەشۇقلارنىڭ كۆڭۈل تۈگۈنلىرىنى، يەنى ۋىسال سىرلىرىنى يەشكۈچى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئىش-مۇھەببەت خەزىنىسىنىڭ نۇرى ۋە ئىلھامى، مېھرى-شەپقەت كانىنىڭ نىشانى ۋە مۆجىزىسى، ئۇمىدىسىزلىك كۈچىنىڭ بىناۋا

قەلەندەرى، جاھاننى كۆيدۈرۈپ، جاننى ئۆرتىگۈچى چاپا ۋە مېنەت ئوتىنىڭ بېپەرۋا سەمەندەرى؛ ۋىسالتم دۆلىتىدىن مەھرۇم بولۇپ،

غەم-غۇسسە تاغلىرىنىڭ ئىپتىلى ئىچىدە تاغ-تاغ دەرد ۋە پىراققا مۇپتىلا بولغۇچى ئاشۇ بىچارە پەرھادقا مالا مەت قەلئەسىگە پاسىيان

بولغان مەندەك زەئىپ ۋە خەستە جاندىن مىڭلارچە سالام. جۇدالىق سالامىدىن كېيىن سوزايدىغىنىم شۇكى، غەم تاغلىرىنى

كۆتۈرۈپ، ناتىۋان جىسىمنىڭ «جىم» (ج) دەك ئېگىلىگەندۇر. قاتتىق غۇربەت ۋە ئاچچىق پۇرقات ئىچىدە بىچارە جىسىمنىڭ مېنىڭ

ئىشقىمدا ئوت ئۈستىدىكى قىلدەك تولىغىنىۋاتقاندىۇر. ھازىر سېنىڭ ھالىڭ نېچكە؟» دەپ يازغاندىن كېيىن يەنە تۆۋەندىكىچە

بىرقانچە بېيىتنى قاتار تىزدى. نەزمە:

« كۆرۈم فىكىرى فىچىڭگە سالىتە قايغۇ،

بەلا ھەر گۇشەدىن تۇغىيان قىلۇرمۇ؟

بۇ مىزگانىم غەمىدىن چىقىسە ھۇيۇڭ،

بولۇرمۇ بىر ئىكەن ھەر تارى مويۇڭ؟

قاراغىنى تەخەييۇل ئەيلەگەن چاغ،

خەيالنىڭ شەخسى ئۆرتەرمۇ ياڭى داغ؟

ئەڭسىم گۈل بەرگىدىن بولغاندا مەھزۇن،

يۈرۈڭ گۈلگۈن قىلۇرمۇ ئەشكى گۈلگۈن؟

قىلىپ خالىم غەمى كۆلۈڭگە قىنلەر،

قونارمۇ ئول ياراڭ ئۆزۈرە چىيىنلەر؟

يۈرۈم ھەجرىدە تۈكسە كۆزلەرنىڭ سۇ،

قۇياش رۇخسارىغا باققۇڭ كېلۇرمۇ؟

كۆزۈڭ لە ئىلىم غەمىدىن تۆكسە قان-ياش،
بولۇرمۇ لە ئىل ھەرقان بىرلە ھەر تاش؟
تىلىڭ قىلسە ھەدىسىدىن رىئايەت،
ئۆزۈڭ بىرلە قىلۇرسەنمۇ ھېكايەت؟
تىشىم يادىدا كۆڭلۈڭ چەكسە نالە،
ياشىڭنى ساۋۇغ ئاھ ئەيلەرمۇ ژالە؟
زەمىرىڭ قىلسە ئاغزىمنى تەۋەھھۇم،
ئەدەم يولىدا ئەيلەرمۇ ئۆزىن گۇم؟
زەنەخدانم بىلە زۇلفى گىرىھىگىر،
ھەزىن كۆڭلۈڭدە ئېرىكىن چاھۇ زەنجىر؟
قۇلاقىم دۇررى ئەشكىڭ قىلسە كەۋكەب،
بولۇرمۇ كۆزلەرنىڭ دۇررى لە با لەب؟
قەدىم ھىجرانى بولسە كىنە خاھىڭ،
چىقارمۇ سەرۋى يەڭلىغ دۇدى ئاھىڭ؟
خەيال ئەتسەڭ خىرامىدىن شەمايىل،
رەۋاننىڭ چىققالى بولۇرمۇ مايىل؟
بېلىدىن سەئىب بولسە كۆڭلۈڭگە ھال،
بولۇرمۇ مويەدىن مو، نالەدىن نال؟
تىنىم سىيى ئىچىڭنى قىلسە مەھزۇن،
بولۇر ئېرىكىن يۈزۈڭ ئۇل غەمىدىن ئالتۇن؟»

ئاندىن كېيىن شىرىن يەنە نەبىرى ئىبارىلەرگە قەلەم سۈرۈپ، تۆۋەندىكىلەرنى يازغانىدى.

«كۆزۈمنى ئېسىڭگە ئېلىپ، ئىچىڭگە قارا قاينۇ چۈشسە،
ساڭا بالا-قازا ھەر تەرەپتىن ھۇجۇم قىلامدىغاندۇ؟ كىرىپكىلىرىم
غېمىدە ئاھۇ-نالە چەككىنىدە ھەر بىر تۈكلىرىڭ بىردىن تىكەنگە
ئايلىنىپمۇ؟ كۆزۈمنىڭ قارىسىنى خىيال قىلغىنىڭدا، خىياللىرىڭ
كۆڭلۈڭدە يېڭى-يېڭى جاراھەتلەرنى پەيدا قىلامدۇ؟ گۈل بەرگىلىرىدەك

مەڭزىم سەۋەبىدىن غەمگە چۆككىنىدە، گۈل رەڭگىدىكى قانلىق
كۆز ياشلىرىڭ يۈزۈڭنىمۇ گۈل رەڭگىگە كىرگۈزەمدۇ؟ خالىم غەملىرى
كۆڭلۈڭگە كىرىۋېلىپ، كۆڭۈل جاراھەتلىرىڭ ئۈستىگە چۈشۈندەك
قونۇۋالامدۇ؟ چىرايىمىدىن جۇدا بولغانلىقتىن كۆزلىرىڭ ياش تۆكسە،
قۇياشنىڭ جامالىغا قارىغۇڭ كېلەمدۇ؟ لەۋلىرىم غېمىدە كۆزلىرىڭ
قان-ياش تۆكسە، ئۇ قان-ياشلارنىڭ ھەربىر تامىچىسى بىردىن
ياقۇت ۋە مەرۋايىتقا ئايلىنىپمۇ؟ تىلىڭ مەن توغرىلۇق رىئايەت
باشلىسا، ئۆز-ئۆزۈڭ بىلەن ھېكايە ئېيتىشامسەن؟ چىشلىرىم يادى
بىلەن كۆڭلۈڭ نالە-پىغان چەكسە، سوغۇق ئاھلىرىڭ كۆز
ياشلىرىڭنى مۆلدۈرگە ئايلاندۇرامدۇ؟ كۆڭلۈڭ ئېغىزىم ۋە ھىمىلىرىنى
ئويلىغىنىدا، يوقىلىش يولىدا ئۆزىنى نابۇت قىلارمۇ؟ زىناقلىرىم بىلەن
يۈدۈر چاچلىرىم غەمكىن كۆڭلۈڭدە قۇدۇق ۋە زەنجىرلەرنى ھاسىل
قىلىدىمىكىن؟ قۇلاقلىرىم كۆز يېشىڭنىڭ ئۈنچىلىرىنى يۇلتۇزغا ئايلاندۇرسا،
كۆزلىرىڭگە ياش ئۈنچىلىرى لىپىۋىلىپ تولايدىغاندۇ؟ بويلىرىمىدىن
جۇدا بولغىنىڭ ئۈچۈن ئاھ تۈتۈنلىرىڭ سەرۋىدەك تۈز چىقىتىمىكىن؟
قەدەم تاشلىغان ۋاقتىمىدىكى كۆرۈنۈشلەرنى خىيال قىلساڭ، روھىڭ
تېنىڭدىن چىقىپ كېتىشكە تەمىشلەمدىكىن؟ بېلىمنى خىيال قىلىش
بىلەن كۆڭلۈڭگە قىيىن ئەھۋال يۈزلەنسە، يىغا-زارە سەۋەبىدىن
قىلدەك ياداڭغۇ بولۇپ، ئاھۇ-نالە تۈپەيلىدىن نالدەك ئېگىلىپ
كېتەمدىغانسەن؟ كۈمۈشتەك بەدەنلىرىم ئىچىڭنى غەمگە تولدۇرغىنىدا،
ئۇ غەم-غۇسسە سەۋەبىدىن يۈزلىرىڭ ئالتۇندەك سارغىيىپ
كېتەمدىكىن؟ تاغۇ-سەھرالار ئورنوڭ، قاتتىق تاشلار ياستۇقۇڭ
بولغانىمىدۇ؟ ئەيىش-ئىشرەت قۇشلىرىڭ يوقىلىپ، بېشىڭغا ھۇقۇشلار
سايە سالىدىمىكىن؟ ساڭا ئۇ دەشت-باياۋاندا كىيىمكەلەر يول
باشلىغۇچى، قۇلۇنلار سېنىڭ مىنىشىڭ ئۈچۈن ئۇچقۇر ئات بولۇپتۇ.
شان-شەرەپتە گۇيا سۇلايمان بولۇپسەن، لېكىن مەن بىلەن
پۈتۈشكەن ۋەدىنى ئۇنۇتمىغايىسەن. تامامى ۋەھشى ھايۋانلار
ئالدىڭدا چاكار بولۇپ، پۈتۈن ۋەھشى جانىۋارلار سېنىڭ دەرگاھىڭدىكى

مۇلازىمغا ئايلىنىپتۇ، پۈتكۈل ھايۋاناتلار سېنىڭ پەرىمانىڭغا تەۋە بولۇپتۇ. پۈتكۈل ئۇچار قاناتلار سېنىڭ ھەر تەرەپكە ئەۋەتىدىغان خەۋەرچىڭگە ئايلىنىپتۇ. سەن شۇ قەدەر يۈكسەك ئورۇنغا، يەنى سۇلايمانلىق دەرىجىسىگە يەتكەن بولساڭمۇ، لېكىن مەن ساڭا مېنى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام بىلىقىنى ①- ھۆرمەتلىگەندەك ھۆرمەتتە دېيەلمەيمەن. گەرچە مەن سېنىڭ بىلىقىڭنى يارىڭ بولالمىساممۇ، كېنىزىڭنىڭ بولارمەن. ئەگەر مېنى بىلىقىڭ قىلىشىغا بىرەر ئىش توسقۇن بولسىمۇ، لېكىن كېنىزىڭنىڭ بولۇشۇمغا توسقۇن بولماس، چۈنكى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامغا بارلىق پەرىلەر تەۋە بولغانىدى. ساڭا بىلىقىڭ بولۇشقا ھەددىم بولمىسىمۇ، لېكىن پەرىلەرڭدىن بىرسى بولۇشۇمغا رۇخسەت قىلغايىمەن. زۇلۇم قىلىشىنى ئۆزىگە ھۈنەر قىلىۋالغان بۇ ئەلەك مېنى سەندىن ھەمىشە جۇدا قىلماقتا. مەن ساڭا يۈرەردە يولدېشىڭ، تۇرار چاغدا قولىڭنىڭ بولغان بولسام نەقەدەر ياخشى بولغان بولاتتى-ھە! كاشكى، ساڭا كۈندۈزلىرى قۇياشتەك ھەمراھ بولۇپ، كېچىلىرى سەن بىلەن سايدەك بىللە بولسام؛ ئايغىڭغا زۇلۇم تىكەتلىرى ساقچىلىغىنىدا، ئۇنى كىرىپكىنى يىگنە قىلىپ چىقارسام، پۇتلىرىڭنى سۇنغىنىدا دائىم يېنىڭدا غەمگۈزارىڭ بولسام ئىدى. سېنىڭ بېشىڭ دائىم مېنىڭ قوينۇمدا بولسا ئىدى. ئەگەر ياتقان ئورۇنۇڭدا يوشۇرۇن ئەخلەتلەرنى كۆرۈپ قالسام، ئۇنى چېچىم بىلەن سۈپۈرسەم؛ چاڭ-تۇزاندىن كۆڭلۈڭگە مالاللىق يەتكەنلىكىنى سەزگىنىدە، يەر يۈزىگە كۆز ياشلىرىم بىلەن سۇ سەپسەم ئىدى. بېشىڭغا جاپا-مۇشەققەتنىڭ ئۇزۇن تۈنلىرى چۈشكىنىدە، چىرايىنى ئېچىپ، قۇياش پەيدا قىلسام؛ ئۇزۇن كۈنلەر جېنىڭغا قەست قىلغاندا، ساڭا چاچلىرىمنى يېيىپ، ئىپار رەڭگىدەك قاپقارا تۈن ھاسىل قىلسام ئىدى. يۈزلىرىڭدىن مەڭزىمنى ئالمىسام، ياشلىرىڭنى مەڭزىم

① بىلىقىسى — سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئەڭ نامراق ئايالى.

بىلەن سۈرتسەم ئىدى. سېنى سەۋدايلىققا مايىل كۆرگىنىدە، قولۇمنى بوينۇڭغا سالسام ئىدى. يۈزۈڭنى كۆرۈش ئۈچۈن ئەينەك ئىستىگىنىڭدە، يۈزۈمنى يۈزۈڭگە ئۇتتۇر تۇتۇپ بەرسەم؛ سۇ ئىزدەپ ئوتلۇق كۆڭلۈڭگە ھاياجان چۈشكىنىدە، ساڭا لېۋىم بۇلىقىدىن سۇ بەرسەم ئىدى. ساڭا ھەر نەپەستە ھەمدەم بولۇپ، كېچە-كۈندۈز مەھرەملىكىڭنى قىلسام ئىدى. كېچىلىرى مەجلىسىڭنى يورۇتقۇچى شام بولۇپ، كۈندۈزلىرى يېقىن ئۆلىپتىڭ بولسام ئىدى! ھەي ئېستى! تۇمەككەر پەلەك، بۇ جاپاكار ئالەم سېنى بىر ياققا، مېنى بىر ياققا ئاپىرىپ تاشلاپتۇ. ئەگەر كىشى كۆكسىنى يۈز يازە قىلسۇم، پەلەك زۇلمىغا نېمە چارە؟! بۇ زالىم پەلەكنىڭ زۇلمىدىن كىمكى كۆڭۈلسىز بولغان بولسا، ئاڭا بۇ پەلەك يەنە زۇلۇم ئۈستىگە زۇلۇم سالدى. سەن نەچچە مۇددەتتىن بېرى بالا-قازا بەندىگە باغلاندىڭ، سېنىڭ غەم ۋە دەردلىرىڭگە تەڭ كەلگۈدەك يەنە بىر دەردنى تېپىشنىڭ ئىمكانى يوق، تارتقان جاپا ۋە مېھنەتلىرىڭنىڭ پايانمۇ يوق. لېكىن جاھان ئەھلىگە شۇنسى ئايانكى، سېنىڭ قۇلۇڭدا قاتتىق تاشلارمۇ مۇمغا ئايلانغانىدى. دەرد-ئەلەم چېكىشكە جۈرئىتىڭ بار، بالا-قازا ئالدىدا سەۋر-تاقىتىڭ بار. گەرچە سەن مېنىڭ جۇدالىقىمدا ناتىۋان بولۇپ قالغان بولساڭمۇ، يەنىلا بىر مەردانە ئەر، غەيۇر پەھلۋانسەن. ئەگەر ھىجران ئازابى قوزغالسا، ئاھ چېكىشى بىلەن ئۇنىڭدىن كۆڭلۈڭنى خالى قىلسەن. مۇشەققەت ئوتلىرى جىسمىڭنى كۆيدۈرگىنىدە ئۇنى كۆز يېشىڭنىڭ سېلى بىلەن تىنچىتىۋاتسەن. بېشىڭغا دەرد كەلسە، ئاھۇ-پىغانلار بىلەن ھەر تەرەپكە پىرقىراپ، ئۇنى يوقىتىسەن. ئەگەر كۆكسۈڭگە غەم-قايغۇ تاشلىرىنى ئۇرۇپ، جېنىڭغا قانچە جاپا سالساڭمۇ، بۇنىڭغا سۆز سىغمايدۇ. چۈنكى ئاشىقلار ئىشى شۇنداق بولىدۇ. مەن پۇتلىرىم سۇنغان بىچارە ناتىۋانمەن، پۈتۈملە ئەمەس، بەلكى باشتىن-ئاياغ جىمى ئەزالىرىم سۇنغان زەئىپ بىچارىمەن. پىراقىڭ تىغىدىن جېنىم، بەلكى

ئاتقان جىسىم يۈز پارە بولدى، ھىجراننىڭ ئوتىدا جىسىم بىلەن جان ۋە دىلىم كۆيۈپ يۈز قېتىم كۈلگە ئايلاندى، ئىچىمگە ئىشقىڭ شولىسى تۇتاشتى، تۇتۇشۇپلا قالماي، ئۇ شوللار يالقۇنى بېشىدىن ئاشتى. ئىچىمدە يۈزلىگەن ئوتلار پەيدا بولسىمۇ، نە پەس تۇتۇنلىرىنى چىقىرىشقا قۇدرىتىم يوق. كۆزلىرىم گەرچە ياقۇت ۋە مەرۋايىتلارنىڭ كانغا ئايلانغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدىن بىرەر نامچە ئاققۇزۇشقا ئىمكانىم يوق. ئەگەر ئايال كىشى گۈزەللىكتە ۋە ئازادلىكتە سەرۋى ھەم سەۋسەندەك، ھۆسنى جامالدا ئايدەك، بەلكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق بولسىمۇ، لېكىن ئۇ كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلىۋېلىپلا، ۋاپا ئەھلىگە ۋاپاسىزلىق قىلىمىسۇن؛ ئاياللاردىن ئىبارەت ئاجىز بىچارىلەرنىڭ بىراۋ ئىشقىغا گىرىپتار بولۇپ قېلىشىدىن ۋە ئۇلارنىڭ ئالدىغا جۇدالىقنىڭ مۈشكۈل ئىشلىرى چۈشۈشىدىن، ئۇلارنىڭ بېشىغا ئىشقى سەۋداسىنىڭ چۈشۈپ قېلىشىدىن نەگىر پاناھ بەرسۇن. ئۇ بىچارىلەرنىڭ ئىشقى ئوتىدا كۆيگۈدەك ماجالى ياكى ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشقا ئامالى يوق. ئايغ ئاستىدا قالغان بىر ئاجىز چۈمۈلنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن يۈز ئەجدىھا بېسىپ كەلسە، خالايقنىڭ تاپىنى ئاستىدا يۈرگەن چۈمۈلنىڭ يۈزلىگەن ئەجدىھالار جېڭىدە ھالى نېمە بولماقچى؟! پۈتكۈل ئالەمدە چاقماقلار چېقىلىپ، ئوت چاقناپ كەتسە، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا خەس ۋە خاشاكلارنىڭ تۇرالغىسى مۈمكىنمۇ؟! ھەممە ئىشلاردىن مۈشكۈلرەكى شۇكى، مەندەك غەم-قايغۇ باسقان بىر بىچارىگە سۆيگۈ-مۇھەببەت ئىشى ئىنتايىن قىيىن بولماقتا. بىر تەرەپتىن، قايغۇ-ئەپسۇس، يەنە بىر تەرەپتىن، ھايا-نومۇس مېنى قىيىنماقتا. ئىچىمدە يۈز تۈمەن ئوتلار كۆيۈپ، كېچە-كۈندۈز ئۆرتىنىۋاتقان بولساممۇ، ئۇنى ئاشكارىلاشقا ئامالسىزمەن. چۈنكى ئار-نومۇس قولدىن كەتسە ھەممە تۈگىشىدۇ. شۇڭا ئاشىق-مەشۇقلار ھەرقانچە مۈشكۈل ئەھۋالغا قالسىمۇ، شەرمى-ھايا، ئار-نومۇس مىزانغا رىئايە قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاھۇ-زارلىرى يەتتە قات ئاسماننىڭ

پەردىلىرىنى يىرتىپ تاشلىسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئۆز يۈزلىرىدىن شەرمى-ھايا پەردىسىنى ئاچمايدۇ. سەن مېنىڭ تارتقان دەرد-ئەلەملىرىمنى ئۆزۈڭنىڭكىدىن ئاز دەپ قارىما، سېنىڭ دەردىڭمۇ كۆپ، مېنىڭمۇ تولا. نەزمە:

دېمە مەندىن سېنىڭ دەردىڭ ئېرۇر كەم،
سېنىڭ ھەم كۆيدۈر دەردىڭ، مېنىڭ ھەم.

لېكىن مۇنچە دەرد-ئەلەم بىلەن، مۇنچۇلا غەم-غۇسسە بىلەن بولساممۇ، يەنىلا سېنىڭ دەرد ۋە غۇربەتلىرىڭنى ياد ئېتىمەن. سېنىڭ دەرد-ئەلەملىرىڭنى ئويلىغىنىمدا مېنىڭ جېنىمغا يۈزلەرچە جاپا ۋە زۇلۇم يېتىدۇ. سېنىڭ ئىشقىڭ ئەسرى بولغاندىن بېرى گەرچە ئاھ ئاۋازلىرىم يەلەكلەردىن ھالقىغان بولسىمۇ، لېكىن نالە-ئەيغان ئىچىدە بىر تىنىقنىمۇ خۇشال تىنالمىدىم، ھىجران ئىچىدە بىر نەپەسىمۇ خۇشال بولالمىدىم. دۈشمەنلەر مەملىكىتىمنى ۋە خەلقىمنى تالان-تاراج قىلىپ، سىياھلىرىم بىلەن تەختۈ تاجىمنى تارتىۋالدى. مېنى لەشكەرلىرىم بىلەن بىر تاغنىڭ ئىچىدە ئۆڭكۈرلەرگە قامدى. بۇ يۇرتنىڭ شاھ ۋە پۇقرالىرىغىچە ھەممىسى باشتىن-ئاياغ دۈشمەن ئەسرى بولدى. تۇتۇلغانلار جانلىرىدىن ئايرىلدى. قۇتۇلغانلىرىنىمۇ غەم ۋە قورقۇنچ ئۆلۈكتەك ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويدى. خالايقنىڭ ھەممىسى بۇ ئىشلارنى مېنىڭ ئىشقىم سەۋەبىدىن بولدى دەپ قارىدى. شۇڭا ئەلنىڭ قارغىنىنى تولا ئاڭلاپ، قۇلاقلىرىم گاس بولدى. ئەلدىن قىلغان ئۇياتلىرىم جېنىمغا قەست قىلسا، مېھنەت ئالدىدىكى خىجىلچىلىق ھاياتىمنى تۈگەشتۈرۈۋەتتى. لېكىن بېشىمغا مۇنداق قىيىنچىلىق ۋە مۇشەققەتلەردىن يۈزلەپ كەلسىمۇ، بەلكى بۇنىڭدىنمۇ يۈزىمگە ھەسسە شىددەتلەر يۈز بەرسىمۇ، ئەگەر سېنى پات-پات كۆرۈپ تۇرالغان بولسام، خۇدا ھەقىقى ۋە يەنە خۇدا ھەقىقى

ھېچ بىر غېمىم يوق ئىدى. نەزمە:

سېنى كۆرسەم ئىدى ناگاھ-ناگاھ،

غەمىم يوق ئېردى، بىلاھ، ① سۈمىمە ② بىلاھ.

شۇ تاپتا پىراقىدا ئۆلۈم، بەلكى يۈز قېتىم ئۆلگەندىن ئارتۇقراق بولدۇم. ئەمما ۋىسالنىڭ ئۈمىدى بولغاچقا ھاياتمەن. دائىم تەڭرىنىڭ رەھىمىدىن ئۈمىدۋارمەن. ھىجراندا يۈز يىل غەم-غۇسسە تارتساممۇ، لېكىن ۋىسالنىڭ ئۈمىدى بولسلا خۇشالمەن. سەندىن كۈتىدىغىنىم شۇكى، ساڭا مەپتۇن بولغان مەشۇقۇڭ بۇ پەرىشان خەتنى يازدى، ئۇنى ئوقۇپ، مەزمۇندىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، مەرھەمەت قىلىپ جاۋابىنى ئەۋەتكەيسەن. ئۇ خېتىڭ مەن ئۈچۈن غەم-ئەلەملەردىن جېنىمنى قۇتقۇزغۇچى تۇمار بولۇپ قالغۇسى. ئۇنى مەن بالا-قازا ۋە غەم-غۇسسەلەردىن ئامانلىق خېتى قىلىپ، بويۇمغا سالغايىمەن. ئەگەر مېنىڭ ھالىمدىن خەۋەر تاپساڭ، خۇدا بۇيرۇسا چوقۇم جاۋابىنى بەرگىن. نەزمە:

چۇ بولساڭ ھالنىمە ناگاھۇ ئەئلەم،

جاۋابىن ھەم ئىبەر، ۋەللاھۇ ئەئلەم.

خېتىم تامام، ۋەسسەلام.»

پەرھاد بۇ خەتنى زار-زار يىغلىغان يېتى ئوقۇپ چىقتى، جىسمى ئۆرتىنىپ گويىكى ئالدىك ئېگىلدى. ئۇ ناگاھ ھوشسىزلاچە نالە-پەرياد چېكەتتى، گاھى ئورنىدىن تۇرۇپ بىر نەپەستلا يۈز پىرقىرايتتى. ئۇنىڭدىن سەۋدانىڭ ئالامەتلىرى كۆپلەپ ئاشكارا بولماقتا ئىدى.

① بىلاھ — ئاللا بىلەن قەسەم دېگەن مەنىدە.

② سۈمىمە — ئاندىن كېيىن دېگەن مەنىدە.

تۇرۇپ ھوشىغا كەلسە يەنە تۇرۇپلا ھوشىدىن كېتەتتى. گەرچە ئۇنىڭ سەۋدەدىن نالە-ئەيغىنى ھەددى-ھېسابسىز بولسىمۇ، لېكىن جاۋاب خەت يازماقتىن بۆلەك-بىچارمۇ ۋە ئىلاج يوق ئىدى. شاپۇر پەرھادنىڭ جاۋاب مەكتۇبى يېزىشتى. ئۈچۈن كېتەرلىك ئەسۋابلارنى ھازىرلاپ، ئىپتىقار بىلەن كاپۇرنى ئارلاشتۇرۇپ بەردى. بىچارە پەرھاد بىز يەنى ئۆزىنى تۇتۇۋالدى دەپ مۇلاھىزە قىلغان ھالدا ئاشۇ دەرد ۋە بالا مەكتۇبىنىڭ شەرھىسىنى يېزىپ، شاپۇرغا بەردى. پەرھاد شاپۇرنى يولغا سالغاندىن كېيىن، ئۆزى يەنە دەرد ئوتىغا مۇپتىلا بولغان يېتى شۇ يەردە قالدى. شاپۇر مەكتۇبىنى ئېلىپ، گويىكى خەت توشۇغۇچى كەپتەردەك ئۇچۇپ، بىر ئاماللار بىلەن ئۆزىنى قورغان ئىچىگە ئالدى. شاپۇر شىرىننىڭ ئالدىغا كىرىپ تەزىم بەچا كەلتۈرگەندىن كېيىن، خەتنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ، ئورنىدىن تۇردى. ئۇ كۈمۈش تەنلىك شىرىن خەتنى ئالغاندىن كېيىن، ياش تۆككەن يېتى ئىستىراھەت سارىيىدىن دەرد ۋە مېھنەتنىڭ خىلۋەت ھۇجرىسىغا كىردى. ئۇ خەتنى ئېچىپ ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇ غەم داستانىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى.

ھەي ساقى، ماڭا قەدەھتە گۈل رەڭلىك شاراب كەلتۈرگىن، مەن ئۇنى ئېچىپ، غەم-غۇسسەلىرىمنى تېخىمۇ ئاشۇراي، مۇھەببەت مەكتۇبىنى كۆزلىرىمگە سۈرتۈپ، پەرى سۈپەت يارنىڭ يادىدا ھوشسىز بولاي، نەزمە:

كېتۈر، ساقى قەدەھ گۈل رەڭگى بادە،

غەمۇ ئەتدۇھنى ئەيلەي زىپادە.

مۇھەببەت نامەسىن سۈرتەي كۆزۈمگە،

پەرىۋەشى يادىدا كەلتەي ئۆزۈمگە.

سەرلىق مەنلەردىن خەۋەر بەرگۈچىلەر ۋە يوشۇرۇن ئىزلاردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىشنى تۆھپەبەت ۋە

مېھرى-شەرىفەت سەھىيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنزۇ دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مەرزى ئالىشىر كۆڭۈللەرگە شادلىق
بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىملىق، غارايىپ تەسلىك قىسىدىن
تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ئۇ دەرد-ئەلەم مەكتۇپىنىڭ يازغۇچىسى پۈتۈن ئالەمنىڭ
قارىسىنى ئۆز قەلىمىگە سىياھ قىلىپ، تەڭرىنىڭ ئېتى بىلەن
باشلانغان بۇ خەتنى مۇنداق يازدى:

تەڭرى قاراڭغۇ كېچىدە ئۆز جامالىنىڭ شېشىنى يورۇتۇش
ئۈچۈن، ئىش-مۇھەببەت چاقىمىنىڭ ئوتلىرىدىن نۇر چىقاردى،
ئىش ئوتىنىڭ تۈتۈنلىرىنى چىقىرىپ، دەردمەنلەرنىڭ خانۇمانىنى
قارا قىلدى. قۇياشتەك گۈزەل ۋە ئاپەتلىك چىرايلىرىنى پەيدا
قىلىپ، خەلقنى كۆز ياشلىرى بىلەن گويىكى زەررىچىلەرنى
قوزغىغاندەك قوزغىدى. ئۇ پەرھادنى ئاشىق قىلىپ، ئۇنى
زەررىچىلەردەك سەرگەردانلىق بىلەن خۇشال قىلدى. ئۇنىڭغا ئۆز
مەملىكىتىدىن نېسۋە بەرمەي، ئۇنىڭ ئارزۇ-ئارمان ئېغىزلىرىنى
غېرىپ-مۇساپىرلىق مېيى بىلەن زەھەردەك ئاچچىق قىلدى. ئۇنىڭ
يار ۋە دىيار قاينۇسىنى قاتتىق، پىراق ۋە ھىجران قەدىھىنى
ئاچچىق قىلدى. ئۇنىڭغا غېرىلىق ئېلىدە ئورۇن بېرىپ، جاھان
ئەھلىنى ئۇنىڭ جېنىغا دۈشمەن قىلدى. ئۇ پەرھادنى ئۆز
مەشۇقى بىلەن خۇشال قىلىپ، دۈشمەنلىرىنىڭ خەۋپىدىن بېپەرۋا
قىلدى. خالايقىنى دىلبەرنىڭ مەكتۇپى بىلەن خۇشال قىلىپ،
ئۇلارنى غەم-غۇسسىدىن ئازاد قىلدى. بالا-قازا تېغىنى باشتىن-ئاياغ
قاتتىق تاشلاردىن پۈتۈرۈپ، ئاشىقلارنى ئۇنىڭ بىلەن ئاۋارە قىلدى.
مۇھەببەت چۆلىنى بىر بالا-قازا، ئۇنىڭ ھەر بىر چۈمۈلىسىنى بىر
ئەجدىھا قىلدى. بۇ جاپا-مۇشەققەت داستانىنىڭ ھەمدۇ سانالىرىنى
ئادا قىلغاندىن كېيىن، ئۇ بەختسىز يىتەلەي پەرھاد مۇھەببەت
ئوتىنىڭ داستانى ۋە غەم-غۇسسە تۈتۈنلىرى قارىسىنىڭ نىشانى
بولغان بۇ مەكتۇپىدا مۇنداق ھېكمەتلەرنى تىزغانىدى.

« ئۇ سەرۋى-ياسمەنگە، بەلكى پىردەۋىس جەننىتىنىڭ
ھۈر-پەرىسىگە، بۇ غېرىپ-ئاتىۋاندىن، بەلكى كۆڭلى غەملىك
خەستە جاندىن، ئاھ تارتقىنىدا، ھەر بىر ئاھى ئالدىدا دوزاخمۇ
بىر ئۇچقۇندەك بولۇپ قالغان؛ كۆڭلى ئۆز جېنى ئۈچۈن بالا بولۇپ،
ئۆز مەشۇقنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن جېنىنى بەرگەن بىر
مىسكىن ئىنساندىن سالام! مېنىڭ ئۇنى جانان دېيىشكە، جانان
ئەمەس، بەلكى جان دېيىشكىمۇ ھەددىم يوق. بىراق مەن
سەۋدايلىق بىلەن جاھاندا داڭ چىقاردىم، سەۋدايىلار نېمە
دېسە ئەيۇ قىلىنىدۇغۇ. ماڭا بۇ ئاپەت ئاشۇ پەرىدىن، ياق،
پەرى ئەمەس، ئاشۇ ئىنسانلار سەردارىدىن كەلدى. شۇنىڭدىن
بېرى ئىشىم تەلۋىلىكتىن ئىبارەت بولدى. شۇڭا سەۋدايىلارچە
سۆزلىسەم ئەجەپ ئەمەس. ساراڭلارنىڭ خىلمۇخىل سۆزلىرى
ھوشيار كىشىلەر ئالدىدا بىھۇدە بىلىنىدۇ. شۇڭا پەرىلەر
ئەپسانىلىرىدىن نەقىل كەلتۈرگىنىدە، سەۋدايلىقمۇ تۈپەيلىدىن
خاتا سۆزلەپ قويسام ئەجەبلەنمەك، لېكىن ئۇ ماڭا ئەيلى
سۈپىتىدە كەلدى، شۇڭا مەن ئۇنىڭغا كۆڭلۈمنى مەجنۇنغا ئوخشاش
خالى ۋە تازا قىلاي. »

پەرھاد ئۆز سۆزى شۇ يەرگە كەلگەندە، نەچچە يېپىتلارنى
قاتار تىزغانىدى: نەزمە:

« نىگار، مەھۋەشا، ئىسەت پەناھا،
جەھان مەھۋەشلەرغە پادىشاھا.
ساڭا ھەددىم يوق ئولماق نۈكتە يەرداز،
تىلەرمەن ئىتلەرگىگە ئايتماق زار.
نېدۇر كويۇڭ ئارا ئىتلارغە ھالەت،
فەراغەت بىرلەدۇرلار يا مەلالەت؟
كېچە ئول كوي ئارا قىلغاندا فەرياد،
قىلۇرلارمۇ بۇ يۈتكەن ئىتىنى ھەم ياد؟

يىغىلىپ ھەلقە ئۇرغان ماجەرادا،
مېنى يوقلارمۇ ئېرىكىنلار ئارادا؟
سۆڭەك خايناردا ئەيلەپ قەھرۇكىنلەر،
قۇرۇغ جىسىم ساغىنۇرمۇ ئىككىلەر؟
قىلۇردا تۇشمە تاشتىن يانچىغان ياش،
بىلۇرلارمۇكى بەر باشىم تىلەر تاش؟
سۇ سارۋى تىللارنى قىلغان زەمان مەيل،
ساغىنۇرلارمۇ ئەشكىم سۈيىنى سەيل؟
بويۇنلارغە سەگىن جەگىنە زەنجىر،
ساغىنۇرلارمۇ زەنجىرىمنى بىر-بىر؟
كۆلادەك تەۋقىدىن ھەردەم تايىپ زەۋۇق،
ساغىنۇرلارمۇ نۇشكەن بويۇمە تەۋۇق؟
ياتىپ باش قويسەلەر ئول ئاستانغە،
قالۇر ئېرىكىنۇ بەر يۇنانەۋانغە؟
بەلىيە تىكىم ماڭا بەتمىش قەزادىن،
ئالۇرلارمۇ ئىكىن ھەرتون ئەزادىن؟
ھىنادىن قوللارنى كۆرگەندە رەڭگىن،
كۆزۈم قانى ساغىنۇرلارمۇ ئېرىكىن؟
رەسەن تاپسە بويۇنلارغە پەيۋەند،
بىلۇرلارمۇ ئىكىن بويۇمدا يۈز بەند؟
بۇلار ئىچرە بار ئىزدى بىر زەئىق ئىت،
مېنىڭدەك زارۇ مەھزۇنى نەھىق ئىت.

ھەي پاك ۋە نومۇسچان گۈزەل، ھەي جاھاندىكى ئاي يۈزلۈك
گۈزەللەرنىڭ پادىشاھى، ساڭا ھالىمنى ئېيتىشقا ھەددىم ئەمەس.
پەقەت سېنىڭ ئىتلىرىڭ بىلەنلا سېزدىشىنى ئىستەيمەن. كوچاڭدىكى
ئىتلارنىڭ ئەھۋالى قاينداق تۇر؟ ئۇلار راھەت-ياراغە تىتمىكىن ياكى
جاپا-مۇشەققەت بىلەنمىكىن؟ ئۇ ئىتلار كوچاڭدا پەرياد قىلىشقاندا،

مېنىڭدەك يوقالغان بىر ئىتتىمۇ يادىغا كەلتۈرەمدىكىن؟ ئۇلار يىغىلىپ،
خائىرە ھاسىل قىلغان چاغلىرىدا، ئۆز ئارىسىدا مېنىمۇ يوقلاپ
قويامدىكىن؟ سۆڭەكلەرنى قەھرۇ-غەزەپ بىلەن چاپنىغىنىدا، بۇ
قاقتال بولۇپ كەتكەن جىسىم يادىغا يېتەمدىكىن؟ ئۇلار تاش
بىلەن يانچىلغان باشلارنى ئۆزلىرىگە غىزا قىلغىنىدا، بۇ بېشىمنىڭ
تاش يېيىشى تىلەۋاتقانلىقىنى بىلمەمدىكىن. ئۇلار سۇغا تىللىرىنى
سوزغىنىدا، كۆز يېشىم سۈيىنىڭ سېلىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەمدىغاندۇ؟
ئىت باققۇچىلار ئۇلارنىڭ بويۇنلىرىغا زەنجىر سالغىنىدا، ماڭا سېلىنغان
زەنجىرلەر كۆز ئالدىغا كېلەمدىكىن؟ ئۇلار كۈلدەك بويۇن
تاسمىلىرىدىن ھايانغا چۈشكىنىدە، مېنىڭ بويۇمغا چۈشكەن تاقاقلار
يادىغا يېتەمدىكىن؟ ئۇلار ئۇ ئاستانگە باش قويۇپ ياتقىنىدا
مېنىڭدەك بىر ناتىۋان بىچارىگىمۇ ئورۇن قالمىدىكىن؟ ماڭا
تەقدىر-قىسمەتتىن بالا-قازالار يەتتى، ئۇلار ھەر كېچىسى بۇنىڭغا
ھازا تۇتۇۋاتقانمىدۇ؟ خىنا بىلەن قىزارغان قوللارنى كۆرگىنىدە
كۆزلىرىمدىن ئاققان قانلىق ياشلارنى يادىغا ئالامدىكىن؟ ئۇلار ئۆز
بويۇنلىرىنىڭ ئارغامچا بىلەن باغلانغانلىقىنى كۆرگىنىدە، مېنىڭ
بويۇمىمىڭمۇ يۈز يەردىن باغلانغانلىقىنى بىلمەمدىكىن؟ بۇ ئىتلارنىڭ
ئارىسىدا بىر زەئىپ ئىت بار ئىدى، ئۇ مېنىڭدەك بىچارە، غەمكىن
ۋە مەجرۇھ ئىدى. ئۇنىڭ زەئىپ جىسىمىنىڭ سۆڭەكلىرىگە بوغۇلغان
بوغۇم ۋە بېغىشلار مۇشەققەت تارىغا چېكىلگەن پەدىلەرگە
ئوخشايتتى. باشقا ئىتلار ئالدىدا يۈزىنى ئېچىشقا خىجىل بولۇپ،
ئىككى قولىنى يۈزلىرىگە پەردە قىلىپ ياپقانىدى. قۇيرۇقىنى
سۆرەپ، بۇ يۈكنى تارتىپ بولالماي ھېرىپ ھالدىدىن كەتكەندى.
گويا ئۆلۈكلەر ئۈستىگە قونغان قاغا-قوزغۇنلاردەك، چۈنلار ئۇنىڭ
جىسىمىغا قونۇپ مەجرۇھ قىلغانىدى. ئۇنىڭ خەستە جىسىمىنىڭ
جاراھەتلىرى خۇددى كۆڭلۈم يارىلىرىدەك، ئۇنىڭ دەرد تۇپرىقىدىكى
تاشتەك باشلىرى مېنىڭ بېشىمدەك ئىدى. مېنىڭ ئىچىمگە ھىجران
ئوقلىرى يارا سالغاندەك، ئۇنىڭمۇ ھەر بىر قونۇزلىرىدىن يۈزلىگەن

جاراھەتلەر ئاشكارا ئىدى. مېنىڭ جاراھەتلىرىم قانلارنى يوشۇرسا، ئۇنىڭ قانلىرى جاراھەتلىرىنى يوشۇراتتى. ئۇ ئىتنىڭ چېنىمۇ زەئىپلىك ئوتىدا خۇددى مېنىڭدەك ئۆرتىنىپ، يۈزۈڭنى كۆرۈش ئارزۇسىدا ئۇنىڭمۇ كۆزلىرى تۆت ئىدى. ۋاپادارلىق ۋە مۇھەببەتنىڭ شەرتلىرى جەھەتتە دائىم ئىككىمىز دەۋالاشاتتۇق. ئۇ ناتىۋان ئاستانەگە ساڭا يېقىن بولۇپ، ئۆز مۇرادىنى تېپىپتۇ. مېنىڭ ھالىغا ئۇنىڭ ئىچى ئاغرىسا، ئۇنىڭ ھالىغا نازۇ-نېمەتلىرى بار كىشىلەر رەھىم قىلاتتى. ئۇنىڭدا دوستلۇق نىشانلىرىنى كۆرگىنىم ئۈچۈن، ئۇنى كۆرۈم ئىچىدە كۆز قارىچۇقۇمدەك ساقلاپ كەلمەكتىمەن، كۆزۈمنىڭ قان-ياشلىرىنى كۆرگىنىدە، ئۇنىڭمۇ كۆزلىرىدىن قان-ياشلار ئاقاتتى، ئۇ ماڭا، مەن ئاڭا دوست ئىدىم، مېنىڭ ھالىغا رەھىم قىلىش ئۇنىڭ ئادىتى ئىدى. ئەي تەڭرىم، زەئىپلىك ئىچىدە ئۇ ئىتنىڭ ھالى نېچۈك بولىدىكىن، ئۇمۇ مېنىڭدەك ئەھۋالغا قالدىمىكىن؟ ئۇ سېنىڭ ئاستانەگە پاناھ تاپقىنىدا، مېنىمۇ ئانچە-مۇنچە ياد ئېتىپ قويامدىكىن؟ ئۇ سېنىڭ يوشۇرۇن دەردلىرىڭ ئورۇن ئالغان كۆڭلىڭگە بەزىدە مېنىمۇ كەلتۈرەمدىغاندۇ؟ ئۇ ئۆز جاراھەتلىرىنى يالىغىنىدا مېنىڭ جاراھەتلىرىمگە مەلەم يوقلۇقىنى بىلەمدىغاندۇ؟ ئۇ ئىتنىڭ قەدىمى بەزى-بەزى سېنىڭ كوچاڭغا يەتكىنىدە مېنىمۇ يادىغا ئالامدىكىن؟ ئۇ ئىت سېنىڭ ئۈچۈن جان پىدا قىلىش ھەۋىسىدە بولغىنىدا، مېنىڭمۇ شۇ خيالدا بولۇشقا ھەددىم ئەمەس، شۇڭا ئاشۇ ئىت ئۈچۈن چېنىم پىدا بولسۇن. سېنىڭ ھالىڭنى سوراشقا قۇدرىتىم يوق، پەقەت سېنىڭ كوچاڭدىكى ئاشۇ ئىتنىڭ ھالىنى ئاشكارا سورالسام ماڭا شۇنىڭ ئۆزى كۇپايە. ئىككىنچى ئەھۋال، سەن خېتىڭدە مەنە ئۈنچىلىرىنى تىزىپ، پاساھەت گۆھەرلىرى بىلەن خېتىڭنى زىننەتلىگەن ئىكەنسىن. ئۇنىڭ ئۆزىغاھلىقىنى بايان قىلىشقا تىلىم ئاجىزدۇر، ئۇنىڭ ھەر بىر ھەرىپى ئۈچۈن چېنىم سەدىقە بولسۇن. خېتىڭدە: مەندىمۇ دەرد-ئەلەم ناھايىتى كۆپ دېگەن ئىكەنسىن، بۇ سۆزۈڭدىن چېنىم ئۆرتەندى.

مېنىڭدەكلەردىن تۈمەن مىڭى ساڭا ھەر نەپەستە قۇربان بولغان تەقدىردىمۇ، سېنىڭ مۇبارەك خاتىرەڭگە غەم-غۇسسە يەتمىسۇن. يەنە مېنى: ناتىۋان جىسمىڭ غەم يۈكىنى كۆتۈرۈشكە كەلگەندە دائىم يەھلىۋان، ئەگەر تاغلار ئىللىرىس تېغىدەك يۈكسەك بولسىمۇ، لېكىن ئۇ سېنىڭ مېتىنىڭ ئالدىدا يەست، شىر-يولۋاسلار سېنىڭ قولۇڭنىڭ پەنجىسى ئالدىدا ئاجىزدۇر، دەپسەن. مەندە ھازىر ئۇ زور كۈچ-قۇدرەت ۋە شەۋكەت قالمىدى. تېنىدە نەپەس ئالغۇدەكمۇ قۇۋۋەت يوق. مەن شۇنداق ئاجىز بىر چۈمۈلە بولدۇمكى، ھېچ بىر چۈمۈلە ئاجىزلىقتا ماڭا يېتەلمەيدۇ، كۆز ئالدىمدا بىر تال ئەخلەت گۇياكى بالا-قازا تاغلىرىدەك، بىر تال يىپ خۇددى بىر ئەجدىھادەك بولۇپ كۆرۈنىدۇ. غېمىڭ تېنىنىڭ ماغدۇرى، دەرد-ئەلىنىڭ چېنىمنىڭ قۇۋۋەت ۋە ئوزۇقى بولماقتا، ئىشقىڭ مېنىڭ جىسمىمنى تاۋلاپ، چېنىقتۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئىشقى-مۇھەببەت دېگەن ئەجدىھاللارنىمۇ چۈمۈلىدەك قىلىپ قويدۇ. ئەگەر چۈمۈلە ئاياغ ئاستىدا يانچىلسا، ئويلاپ باق، ئۇنىڭ ھالى نېمە بولماقچى؟ يەنە سەن خېتىڭدە بۇ ئىشقى سەۋەبىدىن شاھلىق تەختىڭ بىلەن قوشۇن ۋە سەركەردىلىرىڭ دۈشمەن زۇلمىغا ئۇچراپ، تالان-تاراج قىلىنغانلىقىنى، مېھنىبانۇ بىلەن ئۆزۈڭنىڭ سېپىل ئىچىدە قاملىپ قالغانلىقىنى يېزىپسەن. بۇ سۆزلىرىڭنىڭ جاۋابىغا ئاجىزمەن. دېگەن سۆزلىرىڭنىڭ ھەممىسى راست، ئەمما بۇ بولسا ئەزەل قىسمىتى، تەڭرىنىڭ ئىرادىسىدۇر. بەندىگە تەقدىردىن ھەر قانداق ئىش كەلسە، ئۇنىڭ رىزى بولماقتىن ياخشىراق ئىلاجى يوقتۇر. لەشكەر-لىرىڭگە، خەلقىڭگە كەلگەن ئىشلارنى بىلىمەن. لېكىن خەلقنىڭ لەشكەر ۋە سەركەردىلىرىڭ بولسا، يەرمانىڭنىڭ سادىق ئىجراچىلىرىدۇر. مېنىمۇ شۇلاردىن بىرى، بەلكى ئەڭ تۆۋەنلىرى قاتارىدا كۆرگەيسەن. ئۇلارغا ساداقەت ۋە ئىنسانىي ئارىغا سېلىپ، بۇ ماجىرالارغا سەۋر قىلغىن. ساڭا ۋە ئېلىڭگە كەلگەن بالا-قازالار ۋە مۇشەققەتلىرىگە مېنى لايىق ئىدىڭ دېسەڭ، بۇ يەلەكنىڭ

ئېلىگە سالغان زۇلۇملىرىنى تارتىش ئۈچۈن بۇ خەستە جېنىم پىدا. ناتىۋان جېنىمنى نېمە قىلساڭ، شۇنىڭغا تەييارمەن. بۇنىڭلىق بىلەنمۇ كۇپايە قىلمىسا، ئۇلارنىڭ قان-قەرزىنى بويۇمغا يۈكلەپ، يولۇڭدا تۇپراقنىمۇ تۆۋەنرەك بولۇپ، يوللارنىڭ تۇپرىقىدىن چىقمايمەن. مېنىمۇ يۇرتۇم، لەشكىرىم ۋە كۈچ-قۇدرىتىم بار ئىدى. ئاتام نەچچە ئىقلىمنىڭ خاقانى ئىدى. مېنىمۇ بېشىمغا تاج، ئايغىمغا تەخت نېسىپ بولغانىدى. خىتاي ۋە چىنىنىڭ ئون ئىككى مىڭ شەھىرى مېنىڭ ھۆكۈمىدىن بەھرىمەن ئىدى. شۇنىڭغا لايىق قوشۇن، سەركەردىلەرمۇ ۋە شاھلىق سەلتەنتىم بار ئىدى. ئىش-مۇھەببەت گۇرۇھىنىڭ لەشكىرى (ئۇ ھەقىقىي ئىش-ئەمەس، بەلكى مەجازى ئىش ئىدى) يېتىپ كېلىۋېدى، بۇ بالا قوشۇنى ئالدىدا بىچارە بولۇپ، يۇرت-مەملىكىتىمدىن ئايرىلدىم. تۈمەنىڭ بەندىلەر ۋە لەشكەرلەر كۆز ياشلىرىنى سەلدەك ئاققۇزدى. ئاتام بىلەن ئاتام بۇ قايغۇ بىلەن قارىلىق بولدى. نەچچە مىڭ شەھەرنىڭ خەلقى رەنج-مۇشەققەتكە قالدى. ئۇلارنى بۇ تەۋر پەلەك ناۋوت قىلىپ، مېنىڭ ناتىۋان جىسمىمنى تۇپراق بىلەن تەڭ قىلدى. پەلەك ھاۋادىساتلىرىنىڭ تاش-بورىنى بۇ تۇپراقتىن توختىماي چاڭ چىقاردى. تەقدىرى ئەزەلدىن ماڭا تەقسىم بولغىنى ئىش-مۇھەببەت ئىكەن، بۇ ئىشلاردىن كىمگە تاپا-تەنە تىغىنى ئۇرىمەن؟! كىمگە مالاھەت قىلىمەن؟! ئەگەر مېنىڭدەككىن ۋە ئۇ خۇسرەۋدەكلەر-دىن يۈز تۈمەن ئادەم بىز بولسۇمۇ، ئۇلار تەقدىر ئالدىدا بىر تال ئارپىغا ئەرزىمەيدۇ. پەلەكتىن يەتكەن تەقدىر-قىسمەتلەرنى كىشىلەردىن كۆرگىلى بولمايدۇ. سەۋدايلىق مېنى ھەرياققا سۆرەپ، سۆزلىرىم بەھۋە بولماقتا. بۇ خەتنى يېزىش ۋاقتىدا ھوشۇمدىن كەتكەندىم. سەۋدايلىق تۈپەيلىدىن ھېچنەرسىنى بىلمەيتتىم، قانداق سۆزلەرنى يېزىۋەتتىمكىن؟! مەن دىۋانە ھوشۇمنى بىلمەيمەن قانداق خاتا سۆزلەرنى يازدىمكىن؟! بۇلارنى كەچۈرۈۋېتەرسەن. قەلىمىم قۇرلارغا تىزغان بۇ خاتالارنى ئەيۈ قىلغىن، چۈنكى سەۋدايىلار

بولسا ئەيۈ قىلىنغۇچىلاردۇر. «
 پەرھاد يۇقىرىقى سۆزلەردىن كېيىن قەلەمنىڭ ساياھىتىنى توختىتىپ، سۆزلىرىنى تاماملىدى. يەرى سۈبەت شىرىن خەتنى ئوقۇپ بولغىچە ئىچ-ئىچىدىن يۈز قېتىم ئۆرتىنىپ، خەت ئۇنىڭ تېنىگە يىپ چىرماشقاندەك چىرماشاتتى. ئۇ يېتتا چىرمىشىش ھەرىكىتى بولسۇمۇ، لېكىن، شىرىننىڭ جىسمى بىتاپ ۋە ھەرىكەتسىز ئىدى. ئۇ قىيىنچىلىق دىشۋارلىقتىن يۈزلىرىنى بەرگە قويغانىدى. ئۇنىڭ بويلىرى غەم تۈپەيلىدىن ھېلى ئېگىلسە ھېلى تۈزلىنەتتى. ئاھىنىڭ يالقۇنلىرىنى چىقىرىپ، بۇ يالقۇنلار ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سەۋر-تاقىتىنى ئۆرتەيتتى. ئۇ بىر پەس پەرھادنىڭ تىرىكلىكى ئۈچۈن ئۆز كۆڭلىنى شاد تۇتسا، يەنە بىر دەم ئۇنىڭ ھىجراندىن ئاھۇ-يىغانلارنى چىكەتتى، يەنە بىر دەم ئۇنىڭ قايغۇسىدىن «ۋاھ، ھەسرەت!» دەيتتى. شىرىن باشتىن-ئاخىر يېقىملىق يېزىلغان بۇ خەتنى مېھنىبانۇغا سۇندى. ئۇنى كۆرگەن مېھنىبانۇمۇ گويما مەكتۇپتەك تۈگۈلۈپ كەتتى. لېكىن بۇ دەردكە ھېچبىر داۋا تاپالمىدى. ئۇلار خەستە پەرھادنىڭ ئەسلى ۋە نەسلىنى، يەنى ئۇنىڭ شاھلىق دەرياسىدىكى نادىر گۆھەرلەردىن ئىكەنلىكىنى تولۇق بىلدى. ئۇلار ئىككىلىسى كۆز ياشلىرى بىلەن ھېسابسىز ئۈنچىلەرنى چېچىشىپ يىغلاشتى ۋە پەرھادنىڭ ئەۋلىغا ھەيران قىلىشتى. ئۇلار شاپۇرغا ئىززەت ۋە ھۆرمەتلەر قىلىپ، ئورۇن-مەرتىۋىسىنى تېخىمۇ ئۆستۈردى. ئۇنىڭدىن پەرھادنىڭ ھالىنى بىر-بىرلەپ سوراپ ۋە بايان قىلغۇزۇپ زار-زار يىغلاشتى. ئاشىقلار ھىجران ئازابىدا قىينالغىنىدا ئۈمىدۋار بولىدۇ. مەشۇقىنى تاپقاندا بولسا، ئىنتايىن خۇشال بولۇپ، بەخت-سائادەتكە ئۇلىشىدۇ.

ئەي تەڭرىم، تەلەپكارلىقنى نەۋائىنىڭ شوئارى قىلغىن، ئۇ قانچە ئۈمىدسىزلەنگەنسىرى ئۈمىدۋار قىلغىن. ھەي ساقى، ماڭا شىراپ كەلتۈرگىن، يېنىمدىن بىردەمۇ يىراقلاشما. مېنى دەرد-ئەلەم بىلەن ئۈمىدسىزلەندۈرمە. مېنى تىلەكلىرىمگە يەتكۈزۈپ سۆيۈندۈرگىن.

مېنىڭ تىلىكىم شۇكى، سەنمۇ مۇرادىڭغا يەتكىن. نەزمە:

نەۋائىغە تەلەپ، يارەپ، شىئار ئەت،
نېچە نەۋمىد ئېسە، ئۇمىدۋار ئەت.
كېتۈر، ساقى، مەيۈ بىردەم ئايلىما،
مېنى ھەم دەرددىن نەۋمىد قىلما.
ئۇمىدىغە مېنى خۇرسەند ئەتكىل،
ئۇمىدىم بۇكى، ئۇمىدىڭغە يەتكىل.

※ ※

سىرلىق مەنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بىرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھەببەت ۋە مېھرى-شەپقەت نەھىيىلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرەتى ئەمىر مېرزا ئەلشىر كۆڭۈللىرىگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېغىلىق، غارايىپ سىرلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

يوشۇرۇن ھېكمەتلەرنىڭ تۈگۈنلىرىنى يەشكۈچى كىشى بۇ مەنلەرگە مۇنداق يولباشچىلىق قىلدى:

شاپۇر بۇ ئىككى ناتىۋان ۋە جېنى ئازار يەپ، جىسمى شىكەستە بولغان ئاشىق-مەشۇقلارنىڭ سېغىنىش مەكتۇپلىرىنى يەتكۈزگىندە، سېغىنىش ئوتلىرى تېخىمۇ كۈچەيدى. ئاياقچىلار خۇسرەۋگە خەۋەر يەتكۈزۈپ: «بىر خەۋەرچى، ياق، خەۋەرچى ئەمەس، بىر بىمەنە جاسۇس تەلۋە پەرھاددىن شىرنىگە ئۇچۇر يەتكۈزۈپ، شىرنىدىنمۇ ئۇنىڭغا مەكتۇپلارنى توشۇپتۇ. ئۇلار ئوتتۇرىسىدا ئىشقى-مۇھەببەت بازىرى ناھايىتى قىزىپ كەتتى. پات يېقىندا يۈزلىگەن پىتتە-پاساتلار پەيدا بولغۇسى. بىر تەرەپتە چۆلدىكى دىۋانە پەرھاد، يەنە بىر تەرەپتە قەلئە ئىچىگە قامالغان پەرى سۈپەت شىرنى بىر-بىرىسىگە يۈزىنىڭ ھىيلە-نەيرەك ۋە ئەپسۇنلار بىلەن تولغان مەكتۇپلارنى ئەۋەتىشىپ، بىر ياقارغا كەتمەكنىڭ

پىلانىنى تۈزمەكتە. ئۇ چاغدا جانابى خۇسرەۋ ئۇلارنىڭ چاڭ-تۈزىڭىمۇ يېتىشەلمەيدۇ. بۇ ئىش بولۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ دەردىنى تارتقانىنىڭ پايدىسى يوق. ئەگەر ئۇلارنى يۈزمىگىلىغان چاپا-مۇشەققەتلەر ئارقىلىق ناپىسمۇ، لېكىن بۇ ئىشلارنى بىر ياقلىق قىلىش يولدا كۆپلىگەن كۈلپەت ۋە دىشۋارچىلىقلار يۈز بەرگۈسى. ئەگەر ئۇ دىۋانە ئۆزىنىڭ بەرى سۈپەتلىك گۈزىلىنى يېنىغا ئېلىپ، دېۋىدىن تۇغۇلغان ئاشۇ ئۇچقۇر ئېتىغا مىنۋالىدىغان بولسا، ئۇنىڭغا رۇستەمدەك پالۋاندىن يۈز مىڭى بولغان تەقدىردىمۇ تەڭ كېلەلمەيدۇ. پەرھاد تاغ قەلئەسىدە تۇرۇۋاتقان ۋاقتىدا ئۇنىڭ ۋۇجۇدى جۇدالىق ئازابى بىلەن ئېزىلگەن، بويلىرى غەم تاشلىرى بىلەن ئېگىلگەندى. ئۇ شۇ قەدەر ئاجىز تۇرۇپمۇ بىر تاشنى ئېلىپ، ئۆز دۈشمىنىگە قارىتىپ ئاتقىنىدا، خۇسرەۋلا ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل قوشۇننىڭ جەڭگىۋارلىقىنى تۈگەشتۈرۈۋەتكەندى. ئەگەر ئۇ پەلەكتەك ئۇچقۇر ئېتىغا مىنۋىلىپ، قولغا قان تۆككۈچى قىلىچىنى ئالدىغان بولسا، خۇسرەۋ بىلەن ئۇنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ قانلىرىنى دەريادەك ئېقىتىدۇ. ئۇ چاغدا ئۇ بارغان تەرەپكە قەدەم تاشلاش بولمىغۇر ئىش، پىشىمغان خىيالغا ئايلىنىپ قالىدۇ.» دېدى. خۇسرەۋ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن سەراسىمىگە چۈشۈپ، مۇنداق پەرمان چۈشۈردى: «پەرھاد قايىققا ماڭسا، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىللە مېڭىش كېرەك، چۈنكى ئۇنى قولدىن چىقىرىپ قويۇشقا بولمايدۇ، يەنە پەرھاد بىلەن ئۇ سەرۋى بويۇق شىرنىنىڭ ئارىلىقىدىكى يوللارنىڭ ھەممىسىگە پىستۇرما قويۇلسۇن، ئۇ يەرگە قويۇلغان غەزەپ قىلغۇچى پالۋانلار يولنىڭ سىرتىدا پايلاپ تۇرۇپ، كەلگەن-بارغان كىشىلەرگە دىققەت قىلسۇن، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى ياخشى كۆزىتىپ، گۇمانلىق كىشىلەر سېزىلسە دەرھال تۇتسۇن.» قانخور خۇسرەۋ پەرۋىز ئەشۇنداق پەرمان چۈشۈرۈش ئارقىلىق، بۇ يوللاردا قولغا چۈشكەن ئادەمنى ئالدۇرۇپ كېلىپ، ئۆزى بىلگىنىنى قىلماقچى بولدى.

بۇ ئىش بولۇپ ئىككى-ئۈچ كۈندىن كېيىن شاپۇر پەرھادنىڭ ئايىغىنى تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن پارماقچى بولۇپ، يەرى سۈپەت شېرىتىدىن يەنە بىر پارچە مەكتۇپنى ئالدى-دەم تاڭ شاملىدەك تېز قەدەم بېسىپ يولغا راۋان بولدى. ئۇ كېتىۋاتقىنىدا، مەزكۇر پېستورمغا ئۇچراپ قالدى بۇلار شاپۇردىن كۇمانلىنىپ، ئۇنىڭ يېنىنى ئاخشۇرۇشقاندى، خەت چىقىپ قالدى، خەت بىلەن شاپۇرنى بىر تالاي كۇناھلارغا بۇيرۇپ، خۇسرەۋا ھوزۇرغا ئەۋەتتى. زامانىنىڭ مۇشۇنداق ئىشلارنى پەيدا قىلغىنى ئۈچۈن خۇسرەۋا ھەددى-ھېسابسىز سۆيۈندى-خەت ئۇنى تۇتقانلارغا ئۆزى ۋەدە قىلغان تارتۇقلارنى ئىنئام قىلدى. چۈنكى بۇ مۇشكۈل ئىشلارنى شۇلار ئاسان قىلغاندى، خۇسرەۋا ئۇ مەكتۇپنى ئېچىپ ئوقۇش بىلەنلا، ئۆزىنىڭ بېشىنى گويىا قەلەمدەك ئەگدى، ئۇ ئەنە بىر يۇراقلىق خەتنى ئوقۇغان خۇسرەۋا گويىا قەلەمنىڭ سىياھىدەك قارا ئاھ ئۇردى. ئۇنىڭ يېشىدىنمۇ قاپ-قارا تۇتۇن چىقىپ كەتتى. بۇ خەتنىڭ قارىسى ئازاب-كۈلپەت شېپىنىڭ كۆيۈندىسىدىن، بالا-قازا بازىرىنىڭ ئېزىلگەن ئىپارىدىن پۈتكەندى، بۇ خەت قاغۇ ئەھلىنىڭ قارا ماتىمىنىڭ نىشانىسى، ياق، يېڭىلىشىم، ئۇلۇغ قارىلىقلارنىڭ دەل ئۆزى ئىدى. بۇ خەت باشتىن-ئاياغ دەرد-ئەلەم بىشارەتلىرى ۋە مېھرى-مۇھەببەت داستانى ئىدى، بۇ خەت ھىجران خازانى كېتىدىغانلىقىنىڭ خۇش خەۋىرى، ۋىسال نەۋبارى كېلىدىغانلىقىنىڭ ئۈمىدى ئىدى. بۇ خەتنىڭ سىياھى مۇھەببەتنىڭ كۆڭۈلنى تارتقۇچى ئىپازىدىن بولۇپ، ئۇنىڭ ھەر بىر ھەرپلىرىدىن سۆيگۈ-مۇھەببەتنىڭ يېقىملىق پۇراقلىرى كېلىپ تۇراتتى. ئۇنىڭدىكى ھېكايەتلەردە چوڭقۇر دوستلۇق ئىزھار قىلىنغان بولۇپ، ھەر بىر سۆزلىرىدىن مەھرەملىكنىڭ يۈزلەرچە نىشانلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭدىكى ھەر بىر سۆز ۋاپادىن پۈتكەن بولۇپ، بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ بىر-بىرىگە جان پىدا قىلماقچى بولغانلىقى بىلىنەتتى. بۇ خەتتە بۇرۇنقى مەكتۇپلار توغرىسىدىمۇ نۇرغۇن سىرلار ئېيتىلغان بولۇپ، بۇلارنىڭ مەزمۇنى پۈتۈنلەي

مېھرى-ۋاپا توغرىسىدا ئىدى. ۋاپادارلىق توغرىسىدا ۋەدىلەرنى بېرىشىپ، بۇ ۋەدىلەرنى قەسەملەر ئارقىلىق ئىشەنچكە ئىگە قىلىشقاندى. خەتتە يەنە خۇسرەۋا يەرۋىز توغرىلىق سۆزلەپ، ئۇنى گاھ زالىم دېسە، گاھى قانخور دەپ ئاتا، ئۇنىڭ ئەرمەن ۋىلايىتىگە كېلىپ، خەلقنى خانىۋەيران قىلغانلىقى ۋە ئەلنى جېنىدىن جۇدا قىلغانلىقىنى بىر-بىرلەپ يازغاندى. ئىشقا بابىدا ئۇنىڭغا يۈزمىگىلغان نەنە-قارغىشلارنى ياغدۇرغاندى: «ئەگەر بىر كىشى ئىشقا سىرلىرىنى بىلىدىغان بولسا، نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭ تارتىپ كېلىپ، ئىشقا لايىقلىرىنى ئۇرىدۇ؟ مۇنداق كازاپلىق ۋە بېھۋەدە سۆزگە كىم ئىشىنىدۇ؟ ئىشقا ئەھلى بولغان كىشىلەر بېھۋەدە سۆزلەرگە قۇلاق سالمايدۇ. چۈنكى، پادىشاھلىق باشقا ئىش، ئاشىقلىق باشقا ئىش. ئاشىق دېگەن ئۆز جېنىنى مەشۇقى ئۈچۈن پىدا قىلىش كېرەك. ئاشىق ئەگەر خۇسرەۋادەك بولىدىغان بولسا، ئۇنداق ئاشىقنىڭ ۋىسالدىن مەھرۇم بولۇپ ئۆلگىنى ياخشى. ئۆزىنى مۇراد-مەقسەت چوققىسىغا لايىق كۆرگەن بۇنداق ئاشىقتىن تەڭرى پاناھ بەرسۇن. خۇسرەۋا ئىشقا تەلپىگە يېتىشى ئۆزىگە مەقسەت قىلىۋاپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ ۋىسالىنى خام خىيال قىلىپ، ئېلىپ بارغان بارلىق ھەرىكەت ۋە ئۇرۇنۇشلىرى بىكارغا كېتىدۇ. ئۇنىڭ سەرىپ قىلغان ھەممە تىرىشچانلىقلىرى زايىا بولىدۇ، جىسمىدا بىر تىنىق مىقدارى جان بولىدىكەن، قورغاندا ئۆزۈمنى چىڭ ساقلايمەن. ئەگەر تەقدىر ئىرادە بىلەن ئۇنىڭغا ئەسىر بولۇپ قالسام، ئۆز ۋىسالىمدىن ئۇنى شاد قىلمايلىق ئۈچۈن ئۆز تېنىمنى خەنجەر بىلەن پارە-پارە قىلىپ تاشلايمەن.» شېرىتنىڭ خېتىدىكى بۇ ئوتلۇق ئىپادىلەرنى بىر-بىرلەپ ئوقۇغان خۇسرەۋانىڭ جېنىغا دەردى-بالا ئوتلىرى چۈشۈپ بۇزۇق جىسمىغا تىترەك ئولاشتى. ئۇ ئېنىق بىلەن ئويلاپ بۇ سۆزلەرنىڭ ھەممىسى راست ئىكەنلىكىنى، ھەقىقەتنىڭ شۇ تەرەپتە ئىكەنلىكىنى بىلدى، لېكىن ئۆزىنىڭ شاھلىق نومۇسى ۋە نەپسىنىڭ قاغۇسى تۈپەيلىدىن، ئۇنىڭ كۆڭلى

ئىنساپ تەرىپىگە ماڭىدى. نەپسنىڭ خاھىشى ئۇنىڭ كۆڭلىگە تۈرلۈك ئەگرى پىكىرلەرنى سالاتتى. ئۇ شاپۇرغا بەند ۋە تاقاق سېلىشنى ئىشارەت قىلدى، ئۆزىنىمۇ گويا شاپۇرنىڭدەك غەم تاقاقلىرى ئىچىگە سالدى. ئۇ بۇزۇك ئۈمىدىنى چاقىرىپ، بۇ مەخپىي ماجىرانى ئارىغا سالدى:

— بۇ ئىشلارنىڭ غەم-غۇسسسىلىرى تۈپەيلىدىن، — دېدى خۇسرەۋ بۇزۇك ئۈمىدكە — يۈرەكتىكى قان-زاردا بىلىرىم كۆزلىرىم تەرەپكە قاراپ ئېقىشقا باشلىدى. مېنىڭ بۇ دەردىمگە چارە قىلمايدىغان بولساڭ، ھالاک بولىمەن، ئاشۇ دېۋە سۈپەت دىۋانە پەرھاد ئۇ گۈزەلنى گويا دېۋە ئادەمنى ئازدۇرغاندەك، يولدىن چىقىرىپ، ئۆزىگە رام قىلۇۋاپتۇ، ئەمدى بۇ دەرد-ئەلەمنى ئىچىمگە يۈتىدىغان بولسام، قاينۇدىن ئۆلۈشۈم كېرەك. خالايق يىغلاشنىڭ ئورنىغا كۈلىدىغان مۇنداق ئۆلۈمنى جاھاندا بىرەرسى كۆرۈپ باققان بولغىنىنىمۇ؟! ئەگەر مەن زۇلۇمغا، قىيىن-قىستاققا، زوراۋانلىققا تايانساممۇ يەنىلا بۇنىڭ بىلەن كۆڭلۈم شاد بولمايدۇ. ئۇ دىۋاندا گۇناھ يوق، گۇناھسىز قان تۆكۈش ھالاکەتكە سەۋەب بولىدۇ، سەن ئەمدى پىكىرلىرىمىڭ باغلىنىپ قالغان يىپىلىرىنى ئۈزۈپ، ماڭا بىر مەسلىھەت كۆرسەتكىن.

ئەلقىسى، ئۇلار ھەددى-ھېسابسىز ئەپسانىلەرنى بايان قىلىشىپ، بىر-بىرىنىڭ مەسلىھەتلىرىنى رەت قىلىشتى. ئاخىر ئۇلار بۇ ئىشقا شۇنداق تەدبىر تاپتىكى، ئۇ تەبىر ھىيلە-مىكىر تۈزىقى ئىدى: نەسەبى نەسلىك بىلەن تولغان بىر ھىيلىگەر، ئەپسۇنچى موماي بولسا، ئۇ يەنجۈى سۈپەت موماينىڭ پىكىر-خىيالىدا قان تۆكۈش، پىتتە-پاسات تېرىشتىن باشقا ھېچ ئىش مەۋجۇت بولمىسا، بىز ئاشۇنداق قېرى موماينى تېپىپ ئىشنى تاپىلساق. ئۇ پەرھادنىڭ قېشىغا بېرىپ، نەپەسلىرىدىن نەسلىك ئوتلىرىنىڭ يالقۇنلىرىنى چېچىپ، پەرھادقا: «خۇسرەۋ ئەرمەن مەملىكىتىنى ئالدى. پەلەك ئۇنىڭ پۈتكۈل ئارزۇ-ئىستەكلىرىنى ئۆز قولىغا بەردى. ھازىر شىرىن بىلەن ئۆز مۇرادىنى ھاسىل قىلىپ، مېھنىبانۇ بىلەن بەزمە قۇرۇپ قەدەھ

كۆتۈرۈشمەكتە. شىرىن بىلەن خۇسرەۋ ھەسەل بىلەن شېكەردەك بىرلىشىپ، ياستۇقداش بولغان ھالدا ئەپشى-ئىشرەتكە تۇردى. مېھنىبانۇ شىرىنغا نىسبەتەن سەندىن خۇسرەۋنى لايىق تاپتى. ئەمدى ئاشىقلىقنىڭ شىرىنگە مۇتلەق مۇناسىپ ئەمەس. ئۇ سەندىن كەچكەن ئىكەن، سەنمۇ ئۇنىڭدىن كەچ، ئۇنىڭ ئىشلىرى ئۆز جايىغا بېرىپ قالدى. ئەمدى سەنمۇ قويۇپ، ئۆز يۇرتۇڭغا يانغىن «دېسە، بۇ سۆزلەر پەرھادنىڭ كۆڭلىدىن شىرىن پىراقىنى پەسەيتىشى شەكسىز. بۇ سۆز بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلى سوۋۇپ، ھەر تەرەپكە مايىل بولغۇسى ۋە بېشىنى بىر ياقىلارغا ئېلىپ كەتكۈسى. ئۇ چاغدا شىرىن بىلەن مېھنىبانۇ بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ، پەرھادتىن ئۈمىدسىزلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بىلەن ئارىسىدا رەنج-مۇشەققەت قالمايدۇ، ئۇلار بىزنىڭ كۈچىمىز ئالدىدا شۇ قەدەر كۈچسىز ئىكەنلىكىنى كۆرۈشكەندىن كېيىن، ئۇ ئاي يۈزلۈك شىرىنمۇ ئەلۋەتتە مېھرىبانلىق كۆرسەتكۈسى. ئەگەر بۇ ئىشىمىز ۋە تەدبىرىمىز كار قىلمىسا، يەنە باشقا چارە تاپارمىز، دېيىشتى. ئۇلار سۆز رىشتىسىنى ئەنە شۇنداق دىققەت بىلەن تۈگدى. ئاندىن خۇسرەۋ ئاغزىنى قەدەھتەك ئېچىپ كۈلگەن پېتى، بەزمە تۈزۈپ، شاراب ئىچىشكە باشلىدى.

ئەي ساقى، سەن ماڭا بىر قەدەھ شاراب كەلتۈرگىن. چۈنكى مېنىڭ بىر غېمىم بار. بۇ غەم تۈپەيلىدىن ئاجايىپ بىر ماتىسىم بار. قاينۇ ۋە مالاللىق قوشۇنى جېنىمغا قەست قىلدى، ماڭا تېزىرەك قەدەھ تۇتقىن، چۈنكى قولۇمدىن چارە كەتتى. نەزمە:

كېتۈر، ساقى، قەدەھىكىم، بىر غەمىم بار،
كى ئول غەمدىن ئەجايىپ ماتەمىم بار.
مەلالەت خەيلى قەسىدى جانىم ئەتمىش،
قەدەھ تۈتكىم قولۇمدىن چارە كەتمىش.

※ ※

بىرلىق مىنىلىرىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن

بىشارەت بىر گۈچلىرىنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىشقا - مۇھەببەت ۋە مېھىر - ئەقىقەت - ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنىۋى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرەتى ئەمىر مەرزى ئىلىشىر كۆڭۈللىرىگە شادلىق يېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىلىق، غارايىپ تەسلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

ۋاقتىكى، بۇ مائەمنىڭ يىغا-زارە قىلغۇچىسى، كۆڭۈل جاراھەتلىرىنى ئۆرتەپ سۆز يۈزىگە شۇنداق تىرناق ئوردى:

خۇسرەۋ شۇ تەرىقىدە تەدبىر تاپتى. ئالدىغا بىر ھېلىگەر موماينى چاقىرىپ كەلدى، ئۇنىڭ بەللىرى قېرىلىقتىن پۈكۈلگەن بولۇپ، ئۆزى قاقباش پەلەكتەك نەيرەڭگۈز ئىدى. ئۇ شۇنداق مەككەر ئىدىكى، ئۇنىڭ يۈزلىرىدە ئالدامچىلىق سىزىقلىرىدىن يۈزلىگەن قورۇقلار كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ئۇنىڭ تىلىدىن ئۆمرى ئىچىدە بىرەر قېتىمىمۇ راست سۆز ئۆتۈپ باقمىغانىدى. ئۇ ھېيلە ئەپسۇنلىرىنى باشلىسا، قولىدا تاشنى مومىدەك يۇمشىتار ئىدى. ئۇ شۇ قەدەر نەيرەڭگۈز ئىدىكى، ئەگەر ئۆز نەيرەڭلىرىنىڭ ماجىرائىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىسا، ئاتىغا قىزى، ئوغۇلغا ئانىنى ئېلىپ بېرەتتى. ئۇ ھېيلە-مىكىر پېنىگە كۆڭۈل قويغىنىدا قۇياشنى زۇھەل يۇلتۇزغا ئاشىق قىلىۋېتەتتى. بۇ قېرى ھېلىگەر پەلەك ئۇنى «ھامما ئاچا» دەپ چاقىرسا، نەيرەڭگۈزلىقتا كاتتا شوھرەت قازانغان دەللى تۇل-مۇختالەمۇ ئۇنى «ئانا» دەپ ئاتايتتى. ئۇ تەدبىرلىرىنى ئىشقا سالدىغان بولسا، ھامما ئاچىلارنى، يەنى دەللى تۇل-مۇختالەدەك قېرى ھامما ئاچىلارنىمۇ ھەر ئاخشىمى قىزغا ئايلاندۇرۇۋېتەتتى ۋە كۈيۈغۇل بولغۇچىلارغا بۇ نىكاھتىن پايدا كۆرسىنەتتى. ئەگەر ئۇ كۈيۈغۇل دانىشمەن ئارپىستوتىلىنىڭ ئۆزى بولغان تەقدىردىمۇ بۇنى سېزەلمەستىن، تېخى سۆيۈنۈپ كېتەتتى. ئەگەر ئۇ بىر ئىشنى تەتۈرسىگە بۇراشنى خىيال قىلسا، بىر سۆز بىلەنلا يۈز خانداننى بۇزاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ پال ئاچىدىغان نوقۇتلىرىدىن بىرمۇبىر ھۆكۈملەرنى كۆرسىتىشكە باسلىسا، خالايق ئۇنىڭ ھۆكۈملىرىگە

ئارىپچىلىكمۇ شەك كەلتۈرمەيتتى. ئۇ بۇنداق ھۆكۈملىرى بىلەن يۈزلىگەن بۇقرا تىلارنى مات قىلاتتى. ئۇنىڭ بىساتىدا بۇنداق ھېيلە-مىكىر نوقۇتلىرى گويىا يۇلتۇزدەك كۆپ ئىدى. زۇلۇم تىغىنى ئۇرۇشتا ئۇ ئىنتايىن چېچەن بولۇپ، پەرھادنى ئۆلتۈرۈشمۇ قولدىن كېلەتتى. خۇسرەۋ ئۇ مەككەر دەللىنى ھازىر قىلغاندىن كېيىن يۈتۈن ئەھۋالنى يوشۇرۇن ھالدا ئۇنىڭغا مەلۇم قىلدى. خۇسرەۋ كۆپ ۋەدىلەر بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى قىزىتىپ، سۆيۈندۈردى. ئۇمۇ ئورنىدىن تۈرۈپ، يولغا چىقىش ۋاقتىدا بۇ بېيىتنى ئوقۇدى. نەزمە:

ئەگەر فەرھاد بولسۇن كۆھى فۇلاد،

بېرەي ئەفسۇن بىلە بىردەمدە بەرباد.

ئۇ دەللى: «پەرھاد ئەگەر پولات تاغ بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنى بىر نەيرەك بىلەنلا بىر نەپەستە بەرباد قىلسەن» دەپ يولغا چۈشتى. ئۇ چۆللەرنى كېزىپ، ۋادىلاردىن ئۆتۈپ، ئاخىر پەرھاد تۇرغان تاغقا كەلدى. ئۇ دەرھال كۆڭلىدە يۈزلىگەن قورقۇنچلۇق نەيرەڭلەرنى ياساپ، پەرھاد تەرەپكە قاراپ يۈردى. ئۇ ئۆزى قىلماقچى بولغان ھېيلە-نەيرەڭلەرنىڭ ھېساباتىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن دانىلىرىنىڭ كۆپلۈكىدىن بوينى سىنغۇدەك دەرىجىدىكى ئېغىر تەسۋىينى بوينىغا ئېسىۋالدى. ئۇنىڭ روياشلىق لىچىكىنىڭ ئارقاق ۋە ئۇرۇشلىرى ھېيلە-مىكىر ۋە ئالدامچىلىق يېپىلىرىدىن توقۇلغان ۋە ئۇنىڭغا قىسما-قىسما رەڭلەرنى بېرىپ، يۈزىگە چۈمبەل قىلىۋالغانىدى. ئۇنىڭ بۇ سىلاپىتىنى كۆرگەن كىشى يۈۋى مەريەم ئۆز ھەرىمىدە كۆڭلى پاراغەت تاپالماي، تۇر تېغىغا ئىستىراھەت ۋە ئائەت-ئىبادەت قىلغىلى كەلگەن ئوخشايدۇ، دەپ قالاتتى.

پەرھاد ئۇنى كۆرۈپ دەرھال ئورنىدىن تۇردى. ئۇنىڭغا سالام قىلىپ، ئېلىپتەك قامىتىنى دالدەك ئەگدى. ئاندىن ئۇنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىنىڭ سەۋەبىنى سوراپ:

— بۇ ياققا قانداق نىيەتتە كەلدىڭ؟ — دېدى.

— مەن بىر زەئىپ بىچارىمەن، — دېدى ئۇ مەككە سۆز باشلاپ، — ئالەم خەلقىدىن ئالاقەم ئۈزۈلگەن بىر ئانتۋان بەندىمەن. بەش-ئون يىلدىن بېرى خىلۋەتتە ئورۇن تۇتۇپ، ئۇلۇغ تەڭرىگە تائەت-ئىبادەت قىلماقتا ئىدىم. جاھان ئەھلى بىلەن ھېچ ئىشىم، تەڭرىدىن باشقا ھېچ كىشىم يوق ئىدى. ئەرمەن مەملىكىتىنىڭ تىنىچ ۋاقتىدىكى ئەھۋالىم ئەنە شۇنداق ئىدى. ھازىر خۇسرەۋ پەرۋىز ئاتلىق بىر پادىشاھ كېلىپ، پىتنە-پاسات ئوتىنى شۇنداق ئۇلغايىتىشى، ئەلنىڭ ئۆي ۋە تىرىكچىلىكىنى ئالدىغان ھۇزۇر-ھالاۋىتى بۇزۇلدى. بۇنى سەنمۇ ئاڭلىغان بولساڭ كېرەك. ئەلنىڭ ئەھۋالى ئۆزگەرگەنلىكى ئۈچۈن مېنىڭ ھالىمۇ خارابلاشتى. تائەت-ئىبادەتتىن ھوزۇرۇم قالماي، شۇڭا مەن ئەنە كەچ بولۇش بىلەن تەڭلا خالاقتىن يىراقلىشىپ قاراڭغۇ غارغا كىرىپ ياتاي، غىزا بىلەن قۇۋۋىتىم تەڭرىنى ياد ئېتىشتىن ئىبارەت بولسۇن. شۇنداق چىدام ۋە غەيرەتلىك بولايكى، ھەرگىز ئۇ يەردىن چىقماي، ئەگەر ئۆمۈرۈم قوشۇنغا ئەجەل يەتسە، ئۇ قاراڭغۇ غار ماڭا گۆر بولسۇن، دېگەن نىيەتكە كەلگەندىم. مۇشۇ سەۋدا بىلەن ئۆمۈردىن ئىلكىمنى يۇيۇپ، مۇشۇ يەرنى كۆڭلۈم تارتىپ كەلدىم. ئاكى تىرىك بولساملا مۇشۇ تاغدا تۇرىمەن. لېكىن ئادەم ئەۋلادى دېگەن ۋاپاسىزدۇر. ۋاپاسىز ئىنساننى كىشى نېمىشقا ئەسلىسۇن. ئادەم بالىسىدىن ۋاپا تەمە قىلغاندىن كۆرە تاشتىن مېھرى-ۋاپا تەمە قىلغان ياخشى.

پەرھاد ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ناھايىتى سۆيۈنۈپ، ئۇنىڭ باسقان تەۋەرۈك ئىزىغا سۆيىدى. چوڭقۇر ئىلتىجا بىلەن ئۇنىڭ ئاياغلىرىنى تاۋاپ قىلدى.

— يۈزلىرىڭدىن، — دېدى پەرھاد ئۇنىڭغا، — نۇر نامايان بولۇپتۇ. قەلبىڭ ھەقىقەت سىرلىرىنىڭ خەزىنىسى ئىكەن. جاھان خەلقىدىن ئۆزۈڭنى چەتكە ئاپسەن. تەڭرى ھەقىقىي سەن

جەزمەن بىر ھەقىقەتچى ئىكەنمەن. جاھان ئەھلىگە ۋاپاسىزلىق ئادەت بولۇپ قالغان بولۇپ، ئۇلاردىن ۋاپادارلارغا كېلىدىغىنى زۇلۇم ۋە جاپادىن ئىبارەت. بىر كۆڭۈلسىز ئىش كۆڭلۈڭنى غەش قىلغان ئوخشايدۇ. ئەرمەن مەملىكىتىدە بىرەر غەيرىي ئەھۋاللار يۈز بېرىپ، كۆڭلۈڭگە ئۇنىڭدىن ئازار يەتكەن بولسا كېرەك.

ئۇ مەككە قېرى پەرھادنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ مۇنداق دېدى:

— ھەي ئوغۇل، بۇ سۆزلىرىڭ تامامەن راست، مەنمۇ راست ئەھۋالنى ئېيتسام، ئۇ ئەلدىن ئامانلىق ۋىدالاشتى، ئۇنىڭ ئورنىغا يامانلىق ئەۋج ئېلىپ، ھەددى-ھېسابسىز غەم-قايغۇلار پەيدا بولدى. چەك-چېگرىسىز بالايىئاپەتلەر يۈزلەندى. مېھنىبانۇ بىلەن خۇسرەۋ ئىتتىپاقلاشتى. خۇسرەۋ ھەددىدىن ئېشىپ، ئۇنىڭغا كۈيۈغۈل بولۇش ئىشىنى ئارىغا سالدى. مېھنىبانۇمۇ بۇ ماجىراغا رازى بولدى. ئىككى تەرەپ بىر-بىرىگە ئىتتىپاقلىق بىساتلىرىنى سېلىشتى، كېشىلەر ئەيشۇ-ئىشرەتنى غەنىمەت بىلىشتى. يۇرتتا شۇ قەدەر پاسىقلىق ۋە يامان ئىشلار باش كۆتەردىكى، دىنىي ئىسلام بىر ياققا قالدى. لەشكەرلەرنىڭ ھەممىسى مەي-شارابقا چىلىشىپ كەتتى. قابىلىيەت ئىگىلىرى غەمكىن بولغان ھالدا ئارىدىن چىقىپ ھەر تەرەپلەرگە كېتىشتى. پەلەك مەن غەمكىننى بۇ ياققا يولغا سالدى. لېكىن ئاجايىپ ئىشلاردىن بىرى شۇكى، بۇ جامائەت سالامەتلىكىنىڭ رەسمىيىتىنى ئۈنۈتتى. شۇڭا تەڭرى ئۇلارغا ئاغرىق سېلىپ، ھەممىسىنى ئارزۇلىرىغا يەتكۈزۈۋېتىدى. ئۇلارنىڭ نازۇ نېمەت شاملىرىنىڭ نۇرى كېتىپ، خۇشاللىقى ماتەمگە ئالماشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر گۈل يۈزلۈك گۈزەل بار. ئىسمىنى شىرىن دېيىشىدۇ. ئۇ گۈزەل بۇ ئىشلاردىن چەكسىز قايغۇردى. ئۇ ئۆزىگە بۇيرۇلغان نىكاھ پەرمانىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، پەلەككە قاراپ نالە-پىغانلار چەكتى. ئاخىرى بۇ غەم-قايغۇ تۈپەيلىدىن ئۇ ئۆزىگە ئۆلۈم خەنجىرىنى ئۇرۇپ، قازا تاپتى. بەزىلەر ئۇنى زەھەر ئىچىپ

ئۆلۈۋالدى دېيىشندۇ. ۋاي ئىست، دۇنيا لەززىتىنى سۈرەلمىگەن
ئۇ ياش نوتا باقىي ئالەمگە قەدەم قويدى. لېكىن ئۇنىڭ بىر
غەمكىن ئاشىقى بار بولۇپ، ئىسمى پەرھاددەر ئىمىش. ئۇ ئۆز
مەشۇقى ئۈچۈن غېرىب بولغانىمىش. شىرىن ئۇنىڭ پىراقىدا ئۆز
جېنىدىن قول يۇيۇپ، ئۇنىڭ ئىشىقى تۈپەيلىدىن ئاھۇ پىغانلارنى
چېكىپ، ئۇنىڭ ۋىسالغا يېتەلمەي ئارمان بىلەن كېتىپتۇ. ئەمما
ئۇ ھېچ كىشىنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان بىر ئىشنى قىلدى: ئۇنىڭ
روھى بۇ دۇنياغا پاك كېلىپ، ئاخىرى يەنە پاك پېتىچە كەتتى.
پەرھاد ئۈچۈن ۋەھىملىك ئاھۇ پىغانلارنى چېكىپ، پاك جېنىنى
ئۇنىڭ يادىدا قۇربان قىلدى. ئۇ ئاغزىدا «ئاھ پەرھاد» دېگەن
سۆزنى تەكرارلايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلىدىمۇ ئاشۇ غەمكىن خىيالدىن
باشقىسى يوق ئىدى. ئۇ خۇسرەۋنىڭ تارتقان بارلىق رىيازەتلىرىنى
زايا قىلىپ، ئۆزى پەرھاد بىلەن جان بەردى. ئۇنىڭ بۇ ئىشىغا
يۈزلەرچە تەھسىن ۋە ئاپىرىنلار بولسۇن.

ئۇ مەككە قېرى دەللە تىلىدىن تىخ ئوينىتىپ، ھەر نەپەستە
«ئاھ»، «ئېست» دېگەن سۆزلەرنى ئاغزىدىن چۈشۈرمىدى.
ئۇ يۇقىرىقى ئەپسانىلەرنى سۆزلىگەندە، پەرھادنىڭ ئىچىگە يۈز
تۈمەن تىغلار تەگدى. ئۇ مەككە قېرى ھالاكەت ئەپسانىسىنى
ئۇزۇنغا سوزۇپ سۆزلىگەنسىمۇ، پەرھادنىڭ كۆزىنى ئاخىرقى ئۇيغۇ
باسماقتا ئىدى. قېرى مەككە ئۆزىنىڭ سوغۇق ئاھلىرى بىلەن ئۇ
يەردىكى تۇپراقتىن چاڭ-توزانلارنى كۆككە چىقاردى. ئوتلۇق
تىغلىرىدىن توختىماي شولا چىقىرىپ، ئۇ خەشەكتىن ئىس-تۈتەكلەرنى
پەيدا قىلدى. پەرھاد بولسا چۇقان سالغان پېتى ۋارقىردى:

— ئەمدى بولدى قىل! قىسسەڭ ئايان بولدى. بۇ جاننى
ئالدىڭ، ئۇلۇك تەندىن يەنە نېمە ئىستەيسەن! يۈرەك قانلىرىمنى
ئىچىپ تويغىن! ئەمدى مېنى ئۆز مېھنىتىمنى تارتقىلى قوي!
پەرھاد ئورنىدىن تۇرۇپ، جاھاندىن قولىنى سىلىكىپ، يوقلۇق
چۆلىگە قاراپ يول ئالدى. ئۇنىڭ كۆز ياشلىرى تاغۇ-دەشتلەردە

سەل بولۇپ ئاقتى. ئۇ سەل پۈتكۈل تاغۇ-سەھرالاردا قەدەم
قوياردى. ئۇنىڭ بەدەن قەسىرى شۇ سەلدىن بەرھەم يېدى،
ئۇنىڭ ھايات لەشكىرى ئاشۇ سەل ئىچىگە غەرق بولدى.
ئەي ساقى، سەن ماڭا شارابنى سەلدەك كۆپ كەلتۈرگىن.
ئۇ شارابنىڭ رەڭگى قان رەڭگىگە مايىل بولسۇن. مەن ئاشۇنداق
شارابنى ئىچىش بىلەن ماتەمگە تۇتۇش قىلاي-دە، پەرھادنىڭ
ھازىسىنى تۇتۇش ئۈچۈن يولغا چۈشەي. نەزمە:

كېتۈر، ساقى، قەدەھ، ئول نەۋىئىكىم سەيل،
كى قىلغاي رەڭگى ئانىڭ قان سارى مەيل.
ئانىڭدەك مەي ئىچەردىن مۇيە تارتاي،
تۇتۇپ فەرھاد سۈگىن ھۇيە تارتاي.

سەرلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوغۇرۇن
بەلگىلەردىن بىشارەت بەرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىش-مۇھىبىت
ھەم مېھىر-شەپقەت سەھىپىلەرنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇى دۇنيانىڭ
ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مەرزى ئىللىرى كۆڭۈللىرىگە شادلىق
بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىنلىق، غارايىپ تەسەرلىك قىسىدىن
تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

بۇ ماتەمنامىنى يازغان ئۇچقۇر قەلەم ئۆز ياقىسىنى يىرتىپ،
شۇنداق قارا كىيدى:

ھىجران دەشتىنىڭ مۇپتىلاسى بولغان پەرھادنىڭ كۆكسى
شۇ قەدەر زەخمىلەنگەن ئىدىكى، ئاشۇ ئۆتكۈر قىلىچتىن يەتكەن
ئېغىر يارا ئۇنىڭ باغرىنى ئىككى پارە قىلىۋەتكەنىدى. ئۇ پىغان
تارتقان پېتى ئورنىدىن تۇرۇشقا تىرىشتى. لېكىن نەچچە قېتىم
قوپۇپ، نەچچە قېتىم يىقىلدى. ئەجەل قاراقچىسى ئۇنىڭ جىمىدىن
كۈچ-قۇۋۋەتنى تارتىۋېلىپ، يورۇق دۇنيانى ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قاراڭغۇ
گۆر قىلىپ كۆرسەتتى. ئۇ قاتتىق تاشلار ئۈستىگە تەلپۈنۈشكە

باشلىدى. ئۇنىڭ جىسمىدىكى سۆڭەكلەر سۇنغىلى تۇردى. ئۇ بېشىغا تاشلارنى ئۇراتتى. ئۇ كۆزلىرىدىن ياشلىرىنى تارام-تارام ئاققۇزغان ھالدا: « ھەي كۆزلىرىم، يىغلاشتىنمۇ قۇتۇلىدىغان بولدىڭلار » دەيتتى. ئۇ كۆڭۈل جاراھەتلىرى ئۈستىدىكى مەلەمەلەرنى ئېلىپ تاشلىدى. ئۇنىڭ يۈرەك يارىلىرى يۈتۈپ، ساقىيىش ۋاقتىدىن ئۆتۈپ كەتكەندى، جاراھەتلىك تېنىگە يېيىشتۈرۈلغان مامۇق-پاختىلارنى ئېلىپ ھەريان تاشلاپ، بەدىنىدىن يۈزلىگەن قان بۇلاقلارنىڭ كۆزىنى ئاچتى. قانغا بويالغان مامۇق ۋە پاختىلارنىڭ تۈزۈندىلىرى بىلەن تاغنى لالزار چىمەنگە ئايلىنىۋېردى. ئۇ جاراھەتلىرىنى تىككەن قانلىق يىپىلارنى ھەر تەرەپكە ئۈزۈپ تاشلاپ، بەدىنىدىكى جاراھەتلىرىنىڭ تۆشۈكلىرىنى ئېچىۋەتتى. ئۇ شۇنداق قىلىپ ئۆز بەدىنىگە ئەجەلنىڭ كىرىپ، جاننىڭ چىقىشى ئۈچۈن يول ھازىرلىدى. ئەجەلنىڭ ئۆز كۆكسىنى پارە-پارە قىلىپ، ئۇ يەردىكى غەم-غۇسسە قوشۇنىنى چىقىرىۋېتىشى ئۈچۈن، ئەنە شۇنداق چارە تاپتى. ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى غەم-غۇسسە تۈتۈنلىرى چىققاندا ئىدى، تاغ ۋە دەشتلەرنى بالا ۋە مېھنەت بۇلۇتلىرى قاپلىغان بولۇپ، بۇلۇتلار بىچارە پەرھادنىڭ بېشىدا ئۇنىڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋالىغا يىغلاۋاتاتتى. ئۇنىڭ جىسمى جاراھەتلىرىدىن پۈتۈنلەي گۈلزارغا ئايلىنغان. ئۇ تامچە-تامچە قانلىرى ئارقىلىق ئەتراپقا گۈللەرنى چاچاتتى. بۇ ھال گويىا پۈتۈن ئەتراپقا گۈل بەرگىلىرى تۆكۈلگەندەك، ياق، بەلكى ئوت ئۇچقۇنلىرى چېچىلغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ پەلەككە قاراپ:

— ھەي ئالتۇن چىيەكلىك پەلەك، بېشىمنى يانچىغىن! چۈنكى بۈگۈندىن باشلاپ بېشىمنىڭ مەندىن نېرى بولغىنى ياخشى. كۆزۈمنى ئويغىن! چۈنكى بۈگۈندىن باشلاپ كۆزلىرىم ئۇنى كۆزەلمەيدۇ، تىلىمنى قورقماستىنلا تىخ بىلەن كېسىپ تاشلىغىن! چۈنكى ئۇ ئەمدى سۆزلەشنى خالىمايدۇ، نەپەسلىرىمنىڭ يولىنى توسقىن! چۈنكى ئەمدى نالە ۋە ئاھ چېكىشتىن توختاپ قالاي. ئاياغلىرىمنى

سۈندۈرۈش! چۈنكى ئەمدى يۈرەك ئۈچۈن تىرىشىش ۋاقتى كەتتى. كۆڭلۈمنى يۈز، مىڭ پارە قىلىپ، ئۇنى يوقلۇق تەرەپلىرىدە سەرگەردان قىلغىن! باغرىمنى پارە-پارە قىلىپ تاشلىغىن. چۈنكى بۈگۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ بىلەن مېنىڭ ئالاقەم ئۈزۈلسۇن، — دەپ نەلە قىلدى.

پەرھاد ئىشققە مۇنداق خىتاپ قىلدى:
— ھەي سۆيگۈ، سەن ماڭا مەردانلىق بىلەن دەردداش بولدۇڭ. بېشىمدىن ھىجران غەملىرى كەچتى. لېكىن سەن ھېچبىر كەمچىلىك كۆرسەتمىدىڭ، خۇدا ساڭا يار بولسۇن، بۇ ناتىۋان تېنىمنى تۇپراق بىلەن تەڭ قىلدىڭ. مەندىن ساڭا ھەر قانداق ئازار يەتكەن بولسا، ئەيۇ قىلغىن، كەچۈرگىن!
پەرھاد تاشلارغا قاراپ يەنە مۇنداق خىتاپ قىلدى:
— ھەي تاشلار، بېشىمدىن ئاشقىن! سېنىڭدىن يۈزۈمگە ھەر نەرسە كەلسە رازىمەن.
ئۇ ئايغا قاراپ:

— ھەي ئاي، ئۇ ئاي يۈزلۈك گۈزىلىم تەرىپىگە قاراپ سەپەر قىلغىن! جېنىمنى ساڭا قوشاي، سەن ئۇنى ئۆزۈڭ بىلەن ھەمراھ قىلىپ، ئۇنىڭ يولىغا چۈشكىن!
— ھەي دەرد ۋە غەم ئەھلىنىڭ تاۋايگاھى، توپا-تۇپراق بولغانلارنىڭ ئۈلپىتى، — دېدى ئۇ سەھرالارغا قاراپ، — ئاياغلىرىم زەربىسىدىن رەنجىدىڭ، كۆز ياشلىرىمنىڭ سېلى بىلەن باغرىڭ تىلىندى. ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈپ پىرقىراش بىلەن چاڭ-توزانلىرىڭنى ئۆزلەتتىم، مېنى ئەيۇ قىلغايىسەن. ھازىردىن باشلاپ سەن ئەمدى مېنىڭ جاپا-مۇشەققەتلىرىمدىن قۇتۇلدۇڭ. مېنىڭدىن رازى بول. مېنى كەچۈرگىن.

ئۇنىڭ ماتىمىدىن دەشتلەر غەمگە پاتتى، ۋادىلارمۇ ياقلىرىنى يىرتتى. پەرھاد تاغلارغا قاراپ يەنە سۆز باشلىدى:
— ھەي تاغلار، قەددىڭنىڭ ئۇلۇغلىقى پەلەككە تاقاشقان،

چىدام ۋە تاقىتىڭنىڭ شان-شەۋكىتى گويىكى ئېغىر تاشتەك مۇستەھكەمدۇر. ئېتەكلىرىڭدە ناتىۋانلارغا پاناھ، تاشلىرىڭ بىلەن خەستە جانلارغا تەكياگاھ بولسەن. مەندىن ساڭا يات ئىشلار يەتتى، سېنىڭ يۈزۈڭگە قاراشتىن خىجىلمەن. گاھى باغرىڭ بېشىغا غىلاپ بولسا، گاھىدا جىسىڭ تېنىم ئۈچۈن تۈشۈك بولدى. بەزىدە قان ياشلىرىمىدىن يۈزلىرىڭ قان يۇقى بولسا، بەزىدە ئاھلىرىمىدىن بېشىڭنى ئىس-تۈتەكلەر قاپلىدى. ئەمدى سەن مېنىڭ پۈتۈن گۇناھلىرىمغا ئەپۈ تىغىنى سۈرۈپ، كېتەر ۋاقتىدا مېنى كەچۈرگىن.

پەرھادنىڭ نالىسىنى ئاڭلىغان تاغلار ئاھ-پىغان چەكتى، بەلكى ئەكس سادالار بىلەن يۈزلەرچە نالە-پەريادلارنى كۆتۈردى. پەرھاد غېمىدىن ئۆز باغرىنى پارە-پارە قىلىپ، ئۇنىڭ قاناتلىرى بىلەن ھەربىر پارە تاشنى ياقۇتقا ئايلاندۇردى. پەرھاد يەنە ئاسمانغا قاراپ نالە قىلىشقا باشلىدى:

— ھەي زالىم، جاپا بايدا مېنىڭ بەخت يۈلتۈزۈمغا ۋاپا قىلماي، جەۋر زۈلۈم قىلدىڭ. سېنىڭ ئادىتىڭ دائىم جاپا قىلىشتىن ئىبارەت بولسىمۇ، يەنىلا مەن سېنىڭدىن ئاغرىنمايمەن، سېنىڭدىن رازىمەن. چۈنكى مېنىڭ ئادىتىم ۋاپا قىلىشتىن ئىبارەت، گەرچە جېنىم سېنىڭدىن ئازار يېگەن بولسىمۇ، لېكىن سەنمۇ مەندىن ئەلەم تارتتىڭ. ئاھۇ ئەپغانلىرىمىدىن غەمگە چۆكۈپ، ئاھ ئوقلىرىم تۈپەيلىدىن مەجرۇھ بولدۇڭ. ماڭغان قەدەملىرىم تۈپەيلى يۈزۈڭگە چاڭ-توزانلار يېپىشتى، ئاھىم تۈتۈنلىرىدىن قۇياشنىڭ يۈزىنى قارا باستى. يۈلتۈزلارنىڭ ئالتۇن چېچىپ تۇرۇشى مېنىڭ ئاھىمدىن چېقىلغان ئوتلاردىن باشقا نەرسە ئەمەس. مانا بۈگۈن ئاھ-پىداغانلىرىم يوقىلىپ، بەلكى ئۆزۈمدىن نامۇ نىشانمۇ قالمىدى. ناتىۋان جىسىم تۇپراققا ئايلىنىش ئالدىدا تۇرماقتا. شۇڭا ئۈنىڭدىن سېنىڭ ئىچىڭدە كىر قالمىسۇن. مېنى يوقىلىشىم بىلەنلا، يوق ئىدى دەپ بىلگىن. ئەگەر بار ئىدى دېسەڭمۇ ئۇنۇتقىن!

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان پەلەكنىڭ دەردى تېخىمۇ ئۇلغايىدى. شەپقەتلەردىن ئۇنىڭ جېنىغا ئوت تۇتاشتى. بىردەم تۇرغىدەك ئورۇن تاپالماي بېشى ئايلاندى. پەرھادقا قىلغان جەبر-زۈلۈملىرى ئۈچۈن يۈزىڭ پۇشايمان قىلدى. پەرھاد مېنى بىلەن كەكسىگە قاراپ مۇنداق ئىدى قىلدى:

— ھەي دوستلىرىم، مۇشەققەت كۈنلىرىدە قولداش بولدۇڭلار. مەندىن سىلەرگە تالاي رەنجىشلەر يەتسە، سىلەردىن ماڭا چەكسىز پەرۋىشلەر يەتتى. بېشىڭلار بىلەن ئۇچاڭلارنى تاشقا ئۇرۇپ، سالغان جاپا-مۇشەققەتلىرىمگە چىداپ، مېنىڭ خىزمىتىم ئۈچۈن بېشىڭلارنى ئاياغ قىلدىڭلار. مەندىن سىلەرگە شۇ قەدەر جەبر-جاپالار يەتتى. مانا بۈگۈن مېنىڭ جاپا-مۇشەققەتلىرىمىدىن قۇتۇلۇپ، ئىككىڭلار بۇ قاتتىق شىددەتلىرىمىدىن ئازاد بولۇش ئالدىدا تۇرۇۋاتىسىلەر. ئەمدى مېنىڭ بۇ ئەھۋالىمغا رەھىم قىلىپ، كېتەر چېغىدا مالال بولماي مەندىن يەتكەن جاپالارنى كەچۈرۈڭلەر، جېنىمغا ۋاپا-مىننەتلىرى بىلەن جاۋاب قايتۇرۇڭلار.

پەرھادنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان مېتىن بىلەن كەكە باشلىرىنى تاشقا ئۇرۇپ، ماتەملىك كىشىلەردەك نالە-پىغان چېكىشكە باشلىدى. ئۇ ئىككىسى گويىا ئاتىسى ئۆلمەكچى بولغان كىچىك بالىلاردەك پەرھادنىڭ بېلىگە ئېسىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ھال تىلى بىلەن ئۆز ئەھۋالىنى بايان قىلىشتى. ئۇلار:

— بىز سەن بىلەن تاغۇ دەشتلەرنى ۋە قىر-دالىلارنى بېرىپ، مۇشەققەت تارتقىنىڭىمۇ بىللە ھەمراھ بولغانىدۇق. ئەمدى قارا تۇپراققا كىرسەڭمۇ بىللە كىرىمىز! — دېدى.

پەرھاد ئۆز ئەتراپىدىكى يىرتقۇچ، ئوتخور ھايۋانلار ۋە ئۇچار قاناتلارغا قاراپ:

— ھەي مېنىڭ كېچە-كۈندۈز يولداشلىرىم، قۇرداشلىرىم بولغان ھايۋانلار، سىلەر مېنىڭ كۆڭلۈمگە ئۆلپەت بولۇپ، كېچە-كۈندۈز مەن بىلەن بىللە ئىدىڭلار. سىلەرنىڭ تەبىئىيىتىڭلار

زۇلۇم قىلىشتىن، ئاداۋەت ساقلاشتىن، ئىتتىپاقسىزلىقلاردىن خالى. لېكىن ئادەملەر ئۇنداق ئەمەس. سىلەرنىڭ ۋۇجۇدۇڭلار مېھرىۋاپا بىلەن يۇغۇرۇلغان. سىلەر مېنىڭ رەنج-مۇشەققىتىمگە دوست، دەرد ۋە پۇرقتىمگە ئۆلپەت بولدۇڭلار. بەزىلىرىڭلار نەپسىمگە قۇۋۋەت ۋە غىزا بولدۇڭلار، بەزىلىرىڭلار بېشىمغا سايە سالدىڭلار. يالغۇزلۇقۇمدا مېنىڭ قوۋم ۋە قوشۇنۇم بولدۇڭلار، قاياققا ماڭسام ئەگىشىپ تەڭ باردىڭلار. مېنىڭ ھېچكىم يوقلۇقىنى بىلدۈرمىدىڭلار. ئۆز يۇرتۇمدىن يىراقتا ئىكەنلىكىمنى سەزدۈرمىدىڭلار. مېنىڭ چەككەن ئاھۇ-ئەپغانلىرىمدىن دىنشۋارچىلىقلارنى تارتساڭلارمۇ، ئۇنى بىرەڭلەر ئېغىر ئالىدىڭلار. سىلەردىن چەكسىز خىجىلمەن. سىلەردىن قايسى تىلىم بىلەن ئەپۇ سورايمەن؟! — دەپ ئۆزى ئېيتىپ زار-زار يىغلىدى. ھايۋاناتلارمۇ پەرھادتا باشقىچە بىر دەردنىڭ بارلىقىنى پەملەپ، ئاھ-پىغان چېكىشىپ، شاۋقۇن-سۈرەن سالىدى، خۇددى مائەملىك كىشىلەردەك ئۇن تارتىپ، ئالە-پەرياد قىلىشى. ئۇلار ئادەملەردەك بىۋاپا ئەمەس ئىدى. پەرھاد ئۇلار بىلەن بىر پەس سۆزلەشكەندىن كېيىن، ئەجەل دەرد ئوقنى ئۇنىڭ جېنىغا ئۇردى. ئۇ بۇ سۆزلەردىن بىر پەس ئۆزىنى توختىتىپ، ئۆز ئەھۋالىغا مەشغۇل بولدى. ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغا يېتىپ قالغانلىقىنى پەملەپ سوغۇق ئاھ تارتتى. ئاتىسىنى ئەسلەپ، ئانىسىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، كۆزلىرىدىن ئىككى قانلىق دەريا ھاسىل قىلدى. قانخور پەلەك ئۇنىڭ بېشىغا قان تۆككۈچى خەنجەرنى ئۇرۇپ، كۆكسىگىچە ئىككى پارە قىلدى. پەرھاد ئۆز ئەھۋالىغا قاراپ پەرياد قىلدى:

— ھەيھات، ھەيھات، بۇ نېمە ئەھۋال! ھەي ئەجەل، تېزىرەك جېنىمنى ئالساڭ نېمە بولىدۇ؟! مېنىڭ ئەجەلدىن بۇرۇن يۈز قېتىم ئۆلۈشۈمنىڭ سەۋەبى نېمە؟! مېنى يۈز تىخ بىلەن قىيىنلىق سەۋەبى نېمە؟! كۆيۈك تەننى يەنە كۆيدۈرۈش، مامۇق ئۈستىگە چېقىن ئۇرۇشنىڭ نېمە مەنىسى بار؟! كاشكى ئىچىمدە

ئاتا-ئانا خىيالى باش كۆتۈرۈپ بولغۇچە، بېشىم تۇپراق ئىچىگە كىرسە ئىدى. ھەي پەلەك، بۇزۇلغان كۆڭلۈمنى يەنە بۇزدۇڭ. ھەي جاھان ساقسى، ماڭا ئۆلىدىغان چاغدا يەنە زەھەر بىلەن لىپىۋلىق تولىدۇرۇلغان قەدەھنى تۇتۇڭ. بۇ قانداق ئىناپ؟! ئۆلگەن باشقا يەنە تىخ ئۇرۇشنىڭ مەنىسى نېمە?!»

پەرھاد سۆزلەۋېتىپ ئالە-پەريادى چېكىگە يەتتى. ئۇ ھەددى-ھېسابسىز يىغا-زارە قىلغان ھالدا مۇنداق دېدى:

— ھەي تاڭ شامىلى، ئۇلۇغ تەڭرى ھەققى، ئورنىڭدىن نۇرغىن-دە چىن ۋە خىتاي مەملىكىتىگە بېرىپ يەر سۆيگىن! خاقانغا مەن ئوغۇلدىن ئەمەس، بەلكى غېرىبلىقتا بېچارە بولغان مەن ناتىۋان قۇلدىن سالام ئېيتىن! ئۇنىڭغا: «سېنىڭ ئۆي-جايىدىن ئايرىلغان ئۇ سەرگەردانىڭ، سېنىڭ باغرىڭدىن بولغان ئۇ بىر تامچە قېنىڭ، سېنىڭ ئۇ جىگەر پارەك ئالەمدە يۈزۈڭنى كۆرمەي، ھەسرەت ۋە ئارمان بىلەن ئۆلدى. باغرىدىن ياش ئورنىغا قانلار ئاقتى. ئۇنىڭ بېشىغا پەلەكتىن نى-نى زور ئىشلار چۈشتى. بىر ھىيلە قوزغىغۇچى نەيرەڭۋاز ئۇنىڭغا ھىيلە-مىكىر بىلەن شۇ قەدەر زولۇملارنى سالىدى. ئۇ مەككەرنىڭ ئىسمى خۇسرەۋدۇر. ئۇ نەيرەڭۋاز زالىم ئەگەر راستلىق بىلەن جەڭ قىلىشنى خالىغان بولسا، ئۇ ناتىۋان ئۇنداقلاردىن مىڭ كىشىنىڭ جاۋابىنى بەرگەن بولاتتى. ئۇ مەككە ھىيلە-مىكىرنى، ئەگرىلىكىنى كۆرسەتتى. يۈز خىل يالغانچىلىق ۋە ھىيلە-نەيرەڭلەرنى ياساپ چىقتى» دېگىن. تەقدىر توغرىلىق بىلەن ياراتقان ئادەم قانچە يالغان سۆز بولسىمۇ ئىشىنىۋېرىدىكەن. ئۇ زالىمنىڭ ماڭا قىلغانلىرى ھەممىسى تەقدىرنىڭ قىسمى. مۇرادىم شۇكى، قەھرىمان بەھرام مېنىڭ يېقىن بۇرادىرىم ئىدى. ئۇ چىرىك يىغىپ بۇياققا يۈرۈش قىلسۇن. خۇسرەۋنى جېنىدىن توپغۇزۇپ، بىگۇناھ تۆكۈلگەن قېنىمنى ئۇنىڭدىن تەلەپ قىلسۇن. خاقان بۇ ئوتلۇق ئەپسانىلەرنى ئاڭلاپ باشلىرىدىن ئوتلار شولا ئۇرسا، مېنىڭ يامان ئەھۋالىمغا ياقا يىرتىپ، ئۆزىنى تۇپراققا

تاشلىسا، بۇ ئاۋارىسنى، ياق، بەلكى ئاۋارە بولغان جىگەر پارىسنى قوشاققا قوشۇپ، « بالام! » دەپ يىغلىغان پىتى جاپا تاشلىرىنى كۆكسىگە ئۇرسا، تەختىنى سۇندۇرۇپ، تاجىنى يەرگە ئۇرۇشقا تەمشەلسە، سەن توسۇۋېلىپ، ئۇنىڭغا: « ھەي جاھانگىر پادىشاھى تەڭرى تائالانىڭ تەقدىرىگە چارە يوقتۇر » دېگىن. مېنىڭ ئەزەل تەقدىرىمدىن پىشانەمگە يۈتۈلگىنى سۆيگۈ ئىبىرتى بىلەن ئۆلۈش ئىكەن. ھەركىمگە ئۇلۇغ تەڭرى تەقدىردە نېمىنى يازغان بولسا، شۇنى تارتماي ئامال يوق. تەقدىر ھۆكۈمىدىن ئالدىڭغا نېمە كەلسە، ئۇنىڭغا رازى بولماقتىن ئۆزگە ئامال يوق. گەرچە بۇ پەلەك مېنى ئۆز ئۆمرۈمدىن ئۈمىدسىز قىلغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ جاھان مەملىكىتىدە خاقان بىر ئۆمۈر تەخت ئۈستىدە بولسۇن، گەرچە ھوجرا يېقىلسۇمۇ، لېكىن قەسىر ۋە گۈمبەزەلەر تازا ۋە ئاۋات بولسۇن. مايسا قۇرۇپ كەتكەن تەقدىردىنمۇ ئەركىن ئۆسكەن سەرۋى ئەبەدىي سالامەت بولسۇن.

ئەگەر ئانامغا بۇ خەۋەردىن بىتاقەتلىك چۈشسە، مېنىڭ غېمىدىن يۈزىنى تۇپراققا قويۇپ، نالە-پىغاندىن جاھانغا توختىماي ئوتلار سالغۇسى. بۇ يالغۇز جىگەر پارىسنى سېغىنىپ ۋە ئۇنىڭغا خىتاب قىلىپ، سۈرەن-چۇقانلار كۆتۈرۈپ، ئىزىراپقا چۈشكۈسى، يۈزىدىن چۈمبەردىنى ئېلىپ تاشلاپ، پەردىلەر ئىچىدىن يۈگۈرۈپ چىققۇسى ۋە بۇ غەم پەردىسىنى ياد ئېتىپ، ھەر تېرەپكە پىرقىرىغان ھالدا: « ھەي جېنىمنىڭ باغلانغان رېشىسى!... » دەپ سۈرەن سالغۇسى. ھازا-ماتەمدىن يۈزلىرىنى قان قىلىپ، ئاپئاق چاچلىرىنى يۇلۇپ، ھەددى-ھېسابسىز ئازاب چەككۈسى. سەن شۇ چاغدا مېنىڭ ئاھىمنىڭ ئىس-تۈتەكلىرىنى ئېلىپ بېرىپ خالايق كۆزىدىن ئۇنى يوشۇرۇش ئۈچۈن پەردە ھاسىل قىلغىن. ئۇنىڭغا مېنىڭ نامىدىن: « ھەي يۈزۈڭ جېنىمنىڭ قۇۋۋىتى، ئىزنىڭ تۇپرىقى كۆزۈمنىڭ تۇتىياسى بولغان ئانا، ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ مېنىڭ ۋۇجۇدۇمنى بۇ دەرد ۋە غەمدە ئاپىرىدە قىلغىنى يېتەرلىك ئىدى.

لېكىن سېنىڭ « پەرزەنتىم بولسا » دېگەن ئارزۇيۇڭ ھەددى-ھېسابسىز كۈچلۈك ئىدى. مېنىڭ قايغۇم تۈپەيلىدىن كۆڭلۈڭ بىر نەپەسىمۇ سۆيۈنۈپ باقمىدى. ھەمىشە زارلىق ۋە تەشۋىشلىك بولدۇڭ. باشقا بالىلارنىڭ ئورنى كۆكلەم باغلاردا بولسا، مېنىڭ قىسمىم كىچىكىمدىن باشلاپ دەرد ۋە داغلاردىن ئىبارەت بولدى. سېنىڭ ئاتىۋان جىسمىڭمۇ مېنىڭ دەردىمگە ئورتاق بولۇپ، مېنىڭ دەرد-ئەلىمىم بىلەن ئۆرتەندىڭ. ياقۇت پارىسنى ئارزۇ قىلىپ، قارا تاشنى تاپتىڭ؛ قۇياشنى تەلەپ قىلغاندىڭ، كۆيدۈرگۈچى ئوت پارچىسىغا ئېرىشتىڭ. مەن چوڭ بولغانسېرى بىچارە بولدۇم، يۈرت-مەملىكىتىمدىن ئايرىلىپ ئاۋارە بولدۇم. سەن بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرامغا بۇ مەككەر ۋە سەرگەردان پەلەك سالغان جۇدالىق سەۋەبىدىن كۆيۈپ ئۆرتەندىڭ. پىزاقىمدا كۆيگىنىڭمۇ يېتەرلىك ئىدى. مانا ئەمدى كۆيە-كۆيە ئاخىرى خەس-خەشەكتەك كۆيۈپ كۈل بولدۇڭ. مېنىڭ ساڭا يەتكۈزگەن بۇ زىيانلىرىم يەتمىگەندەك، يەنە كۆز ياشلىرىم سېلى بىلەن غەم دەرياسى ھاسىل قىلىپ، ئۆز ئېلىمنى ۋەيران قىلدىم، ماڭا مۇنداق ئۆلۈش نېمىدىگەن نومۇس، مەن خەلقنىڭ كۈلۈشىگىمۇ ئەرزىمەيمەن. مېنىڭ بۇ دەردۇ بالاغا مۇپتىلا بولغانلىقىغا يۈزلەرچە ئەپسۇس، سەن گەرچە مېنىڭ دەردىم تۈپەيلىدىن ھېسابسىز رەنجۇ-مۇشەققەت تارتقان بولساڭمۇ، لېكىن رىزالىقىڭدىن مېنى ئۈمىدسىز قىلمىغايىسەن. مېنى دوزاخ ئوتىدا كۆيۈشكە گىرىپتار قىلمىغايىسەن » دېگىن.

ھەي تاڭ شامىلى، ئەگەر مېنى ئىشلىرىم ۋە ئەھۋالىم قانداق بولغانلىقىنى مۈلكئارا بىلەن بەھرام بىلىپ قالغۇدەك بولسا، يۈزلىرىنى قارايتىپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە قان-ياشلىق سىزىقلارنى چىقىرىدۇ. ئۇلار گويىكى سىياھ ئۈستىگە قىرىمىز بىلەن خەت چىكىدۇ. قارا كىگىزلەرنى بويىغا سېلىشىدۇ-دە، ئۇلارنىڭ يۈزلىرى كىگىز يۈزىدىن رەڭ ئالىدۇ. ئۇلار ئالەم قۇياش ماتىمىدە تۇن پالاسلىرىنى كىيگەندەك، ماتەم لىباسلىرىنى كىيىشىپ، ياقلىرىنى يىرتىشىدۇ.

قايغۇ-مۇسبەت تۈپەيلىدىن ئۆزلىرىنى گاھ چۆللەرگە، گاھ تاغلارغا، گاھى تۇپراقلارغا ئۇرۇدۇ. سەن مۈلكئاراغا تەسەللى بېرىپ: « ئاقل كىشلەر قازاغا نارازى بولمايدۇ » دېگىن. چۈنكى ماڭا پەلەك قىسمى يەتتى. ئۇنى تارتماسلىققا نېمە ئىلاجىم بار.

ھەي تاڭ شامىلى، سەن يەنە بەھرامغا سالامىنى يەتكۈزۈپ، ئۇنىڭغا بۇ ۋەسىيە تلىرىمنى تاپىلغىن: « ھەي جېنىمغا باغلانغان مۇگداش ۋە ئېمىلداش ئىنىم، ئەگەر سەن مېنىڭ ماتىمىم ئۈچۈن ئاھىڭ تۈتۈنلىرىنى كۆكلەردىن ئاشۇرساڭمۇ، ئۇنىڭدىن نە ماڭا، نە ساڭا پايدا يوق. ئەگەر خەستە جېنىم سەندىن سۆيۈنۈپ، يېنىمنىڭ يەرگە تېگىشىنى ئىستىسەڭ، جەڭ تىغلىرىنى ئويىنىشتىن توختىمىغايسەن، دەرھال لەشكەرنى يىغىپ، بۇ تەرەپكە يۈرۈش قىلغايەن. جېنىمنىڭ راھىتى ئۈچۈن قاتلىمنى تۈتۈپ، قان دەۋايىمنى تەلەپ قىلىپ ئالغايەن. »

ھەي تاڭ شامىلى، كېلىدىغان قوشۇنۇمغا مېنىڭ سۆزلىرىمنى بىر-بىرلەپ ئېنىق يەتكۈزگىن. ئۇلار ھەممىسى بەھرامنى مېنىڭ ئورنۇمدا كۆرسۈن، ئۇ نېىنى بۇيرۇسا، بۇيرۇقىنى كېچىكتۈرمەي، نۇقسانسز ئورۇنلسۇن.

ھەي تاڭ شامىلى، خوتەن مەملىكىتى جەننەتتىن نىشاندۇر. ئۇنىڭ قارىسىدا نامايان بولغان جەننەت كىشىگە جان بېغىشلايدۇ. ئەگەر سەن ئۇ تەرەپلەرگە سەيلە قىلىشنى ئىختىيار قىلىپ، باغلار تەرىپىگە قەدىمىڭ يەتسە كۆرسەن، ئۇ يەردە جەننەتتىن نەمۇنە كۆرسىتىپ تۇرغان تۆت باغ، ئۇنىڭ ئىچىدە ئاجايىپ زىننەتلەنگەن تۆت قەسىر بار. ئۇلار مېنىڭ بۇيرۇقۇم بىلەن تەييار بولغان. ئۇ يەردە گۈل-چىچەكلەر ھۈكەر يۇلتۇزدەك توپ-توپ ئېچىلغان. ئەگەر سەن بېرىش-يېنىشتا ئۇ يەردىن ئۆتسەڭ، ئۇلار سېنىڭ جىلۋىڭاھىڭ بولغۇسىدۇر. باھارلىق باغ تەرىپىگە يۈرۈش قىلغىنىڭدا مېنىڭ ھازامىنى تۇتۇپ گۈل رەڭ ياشلىرىڭنى تۈككىن. يازلىق باغقا كىرگىنىڭدە، شاخ ۋە ياپراقلىرى

كۆرسەڭ، مېنىڭ ئۆلگەنلىكىمنى يادىڭغا ئالغىن. كۈزلۈك باغقا كىرگىنىڭدە ئۇياقلارغا مېنىڭ سارغايغان چىرايمىدىن سالام يەتكۈزگىن. ئەگەر قىشلىق باغقا قەدەم تاشلىساڭ، تىنىقلىرىمنى ئېسىڭگە ئېلىپ، سوغۇق ئاھ چەككەيسەن.

ھەي تاڭ شامىلى، سەن مانغا مۇنۇ سۆزلىرىمنى يەتكۈز: « ھەي چىن نەققاشى، نەققاشلىقتا نەقدىر قەلىمۇ ساڭا ئاپىرىن ئوقۇيدۇ. سەن نەققاش چەككۈچى قەلىمىڭنى تەۋرەتكىنىڭدە تۆت قەسىرىمگە تۆت خىل سۈرەتنى سىزغانىدىڭ. بىرى باھارلىق قەسىرنىڭ بىرىنچى سۈرىتى ئىدى. ئۇنىڭدا يۇنان تەرىپىگە ئات سالغانلىقىمنى ۋە ئۇ يەردە ئەجدىھا بىلەن جەڭ قىلغانلىقىمنى تەسۋىرلىگەنلىكىنىڭ. يازلىق قەسىرنىڭ ئىككىنچى سۈرىتىدە بولسا، ئەھرىمەن دېۋىگە پەھلىۋانلىق قىلىشىمنى ئۇرۇپ، ئۇنى ئۆز قېنىغا غەرق قىلىپ، ھالاك قىلغانلىقىمنى سۈرەتلىگەنلىكىنىڭ. كۈزلۈك قەسىرنىڭ ئۈچىنچى سۈرىتىدە ئىسكەندەر رۇمىنىڭ تىلىسىمنىڭ جىسمىنى ئېچىپ ئۇ تىلىسىمنىڭ جىسمىنى يەر بىلەن تەڭ قىلىپ، قولۇمغا ئالغانلىقىمنى سىزغانىدىڭ. قىشلىق قەسىرنىڭ تۆتىنچى تەسۋىرىدە ئارىستوننىڭ مەكتۈپىنى ئوقۇپ، غار ئىچىگە ئەجدىھادەك كىرگەنلىكىنى سۈرەتكە ئالغانىدىڭ. ئالەم بىنا بولغاندىن بېرى بۇنداق ئىشنى ھېچ ئادەمات قىلىپ باقمىغانىدى. سەن مېنىڭ بۇ جۈرئەتلىك ئىشلىرىمنى كۆپ تىرىشچانلىقلار ئارقىلىق قەلەمگە ئېلىپ، سۈرەتلىگەنلىكىڭ. ئەمدى بۇ تۆت سۈرەتنى، ئەلۋەتتە ۋە ئەلۋەتتە، باشتىن-ئاياغ يۇيۇۋەتكەيسەن. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ رەختلىرىنى قەسىر تاملىرىدىن سويۇپ ئېلىپ، سۇغا ياكى ئوتقا سالغايەن. چۈنكى مېنىڭ بۇ جان ۋە جىسىم يوقىلىپ، بۇ جاھاندىن نامۇ-نىشانىم ئۆچتى. ھەركىم مېنىڭ ئەھۋالىمنى كۆرەي دېسە، بۇ كونا پەلەك گۈمبىزىدىن كۆرسۈن. كىمكى مېنىڭ ئىشلىرىمنى بىلەي دېسە، بۇ ئاسمان ۋاراقلىرىدىن كۆرۈپ بىلسۇن. بۇ پەلەك مېنىڭ ياخشىلىقىمنى كۆرەلمىدى. شۇڭا سۈرەتلىرىمنىمۇ تام ئۈستىدە كۆرەلمىسۇن.

هەي تاڭ شامىلى، سەن يەنە قارەنگە مەندىن نىسالىم ۋە تاپشۇرۇقلارنى يەتكۈزۈپ، مۇنداق دېگىن: « مېنىڭ مېتىن ۋە كەكەم قانچىلىك تاشلارنى ئوشاتقان بولسا، پەلەك ئۇنى يىغىپ ھەممىسىنى بېشىغا قارىتىپ ئاتتى. پەلەك ھەر نەپەستە يۈز تۈمەن تاشلارنى ياغدۇرسا، ئۇنىڭ ئاستىدا قالغان بىر سۇنۇق باش نېمىمۇ قىلالسۇن. ئاسمان كەبى تاغلارنى كېسىپ، يەر بىلەن يەكسان قىلغانىدىم. لېكىن تەقدىر تۈپەيلىدىن بارچە تاغلارنىڭ ئاستىدا قالدىم. بۇ مەككەر پەلەك مېنى ئۆلتۈرەر ۋاقتىدا، سوزۇلۇپ ياتقان تۇپرىقىمنىڭ ھەربىر تېشى گۇپاكى بىر تاغدەك ئېغىر بولدى. مەن ئەمدى ئۆزۈمنى غەم-قايغۇ تېغى دېگىنىم تۈزۈك. چۈنكى مەن غەم-قايغۇ تاغلىرىنىڭ ئاستىدا قېلىپ ئاللىقاچان يوقالدىم. ھەي قارەن، سەن قايسى تاشنى چوقۇپ، ئۇنىڭ بېشىغا مېنىڭ ئىسمىم ۋە لەقىمىمنى يازغان بولساڭ، يەنە قايتىدىن مېتىنكىنى ئىشقا سال-دە، تاشلار يۈزىنى تىرىملاپ، مېنىڭ ئىسمىمنى ئۆزۈمگە ئوخشاش ئاۋارە قىلغان ھالدا دۇنيا يۈزىدىن يوقات، مېنىڭ جىسىم تاش ئاستىدا قالغاندىن كېيىن، ئىسمىم ئۇنىڭ ئۈستىدە قالمىسۇ بولۇۋېرىدۇ. »

ھەي تاڭ شامىلى، سەن پۈتكۈل ئالەمدىكى شەھەرلەر، تاغلار، ۋادىلارنى كېزەپ ئاشىقلارغا چار سالغىن: « پەرھاد ئاشىقلىق رەنجى-مۇشەققىتى بىلەن ئۆلدى! ئۇنىڭغا خۇسرەۋ جەبىر-زۇلۇم سالدى! ئۇ سىز ۋە بىز ئاشىقلارنىڭ سۇلتانى ئىدى. بىز ئۇنىڭ پۇقراسى ئىدۇق. بۈگۈن سۇلتانلىقلارغا زۇلۇم يېتىپ، جاھاندىن ناتىۋانلىق بىلەن كەتتى. ئەمدى سىلەر يىغىلىپ، قوشۇن تارتىپ كېلىڭلار-دە، پادىشاھلار ئۆلگەندە ماتەم تۇتقاندا ھازا ئېچىڭلار. ئاۋۋال خۇسرەۋنىڭ ئۈستىگە يۈرۈش قىلىپ، ئۇنىڭغا ئاھ ئوقلىرىڭلارنى باھار يامغۇرىدەك ياغدۇرۇڭلار. نالە-پىغانلىقلار ئوتىدىن ئۇنىڭ قوشۇنىنى ئۆرتەپ، تاجۇ-تەختىنى ۋە بارلىق سەركەردىلىرىنى كۈل قىلىڭلار. بۇ بىچارە بەختسىز ئۈچۈن يىغلاپ، خۇسرەۋنىڭ يوقىنى

يوقلۇق سېلىگە باستۇرۇۋېتىڭلار ۋە قەسىرىنى شۇ يوسۇندا ئاۋات قىلىپ، روھىمنى ئۆزۈڭلاردىن مەمنۇن قىلىڭلار! » دېگىن.

ھەي تاڭ شامىلى، سەن شاپۇرغا مەن ئۈچۈن خەير-خوش دەپ قويغىن. ماڭا ۋە كالتەن ئۇنىڭغا: « ھەي ئارزۇ-ئىستەكلىرىگە يېتەلمىگەن دوستۇم، سەن ماڭا ھەمدەم بولغاندىن بېرى قانچىلىگەن قانلارنى يۈتتۈڭ. ماڭا سىرداش بولۇپ، ئالاي غەم-قايغۇلارنى تارتتىڭ. ماڭا ھەممەنەپەس بولغاندىن باشلاپ بالا ۋە ماتىمىگە قالدىڭ. ۋاپا قىلىشىڭ قائىدە ۋە شەرتلىرى ھەر قانچە بولسا، شۇنچىلىك بولار. ساڭا مەن ئادا قىلالىغان ئۆزىڭنىڭ ئەگرى ئادا قىلغاي. سەن ھەرۋاقت قەبرىم تېشىدىن خەۋەر ئالغىن، تۇپراق بېشىدىن ئايىغىڭنى ئۈزمە! » دەپ ئىدا قىلغىن.

پەرھاد سۆزلەپ شۇ يەرگە كەلگەندە قىينالغىنىدىن جېنى ئاغزىغا كېلىپ قالدى. ئۇ ھەممە ۋە ھەممە تىلىرىنى تاپىلاپ بولغاندىن كېيىن، ئۆز نۇتۇقلىرىنىڭ مەزمۇنىنى بىلىپ، بۇ سۆزلىرى ئۈچۈن تەڭرىدىن كەچۈرۈم سورىدى. ئۇ « لاھەۋلە ۋە لا قۇۋۋەتە » دەپ باشلىنىدىغان ئىستىغپار كەلىمىسىنى ئوقۇپ دىل ۋە جېنى بىلەن تاماملىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بۇزۇلغان جېنى جانانغا قوشۇلۇپ كەتتى. ئۇنىڭ ۋەيرانە جېنىغا ئىشقى ئوتى تۇتىشىپ، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى كۆيدۈرۈپ كۈل قىلدى. ئۇ جاناننىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغان ھالدا جان تەسلىم قىلدى. « ھەي ئەقىل ئىگىلىرى، بۇ ئىشتىن ئىبرەت ئېلىڭلار » ① بۇ ماتەمنىڭ ئىچىدە ئىشقى گۈلخىنى ئۆزى قىلغان ئىشقا پۇشايمان قىلىپ، بوينىغا قارا كىگىز سېلىپ ھازا تۇتتى. غەم-غۇسسە ۋە بالا-قازالار يارىتىپ، ئىشىز قالغانلىقىدىن ھەسرەت چەكتى. ھىجران كېچىسىنىڭ شامى ئۆچۈپ، مەجلىسى قاراڭغۇلاشتى. پەلەك پەرھادنىڭ جېنىنى ئېلىپ ئۇلارغىمۇ پەرھادنىڭ يوقلۇقىدىن غەم ۋە ماتەم ئوتلىرىنى سالدى. ھايۋاناتلار پەرھادنىڭ

① « قۇرئان كەرىم » ، 28-پارە، 59-سۇرە، 2-ئايەتكە قارالسۇن.

ھالىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئۆلتۈرگەن ھېلىقى جادىگەر مەككەر قېرىنى پارە-پارە قىلىپ تاشلىدى، ئۇ قېرىنىڭ بىر تامچە يېشى، بىر قەترە قېنىسىمۇ يەر ئۈستىگە ئاققۇزماي ۋە تامغۇزماي ئۇنىڭ تېنىنى چىشلىرى، چاڭگال ۋە تىرناقلىرى بىلەن يىرتىپ تاشلىدى. ئۇلار گۇناھسىز بىچارە پەرھادنىڭ ماتىسىدىن ھەسرەتلەر چەكتى، چۈكى ئۇ بىۋاپا مەككەر قېرىدىن ئاشۇ ھايۋانلار مىڭ ھەسسە ياخشى ئىدى.

ھەي ساقى، سەن ماڭا بىر پىيالە ئۆلتۈرگۈچى شاراب بەرگىن. ئۇ پىيالە ئىچىگە شاراب ئورنىدا زەھەر تولدۇرۇلغان بولسۇن، چۈنكى مەن سۆيگۈ ئىچىدە پەرھادقا ئوخشاپ قالدىم. ئەمدى ئۇ پىيالنى پەرھادقا ئوخشاش سۈمۈرۈۋېتەي. نەزمە:

كېتۈر، ساقى ماڭا بىر جامى قاتىل،
لەبالەب ئەيلە بان زەھرى ھەلاھىل.
چۇ تاپتىم ئىشقى ئارا فەرھادۋەشلىغ،
قىلاي ئول جامنى فەرھادكەشلىغ.

※ ※

سىرلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بەرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىشقى-مۇھەببەت ھەم مېھرى-شەپقەت سەھىپىلەرنىڭ مۇئەللىپى، مەنئۇ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مېرزا ئەلىشىر كۆڭۈللەرگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىنلىق، غارايىپ تەسلىك قىسىدىن تۆۋەندىكى رىۋايەت قىلدۇ:

ئۇ يولۇچى بۇ جاھاندىن يۈكۈنى يېغىشتۇردى. چۈنكى بۇ مەنزىل ئاسايىشلىق ئورنى ئەمەس. بۇ جاھاننى نېمىشقا «رۇبئى مەسكۇن» ① دەيدۇ؟ چۈنكى، باشقا ئۈچ قىسىمى سۇنىڭ ماكانىدۇر. مۇراد مەقسىتىگە يېتەلمەي، قايغۇغا چۆمۈلگەن كىشى خۇددى

① رۇبئى مەسكۇن — يەرنىڭ ئادەملەر ياشايدىغان قىسمى، چارىكى.

بۇ يۈزىگە چۈشكەندەك ئەھۋالغا قالدۇ. ھادىسىلەر بىر بىر دولقۇن پەيدا قىلسا، قالغان چارەك يەرنىمۇ سۇ بېسىشى ئەجەپلىنەر-لىك ئەمەس. شۇنداق ئىكەن، بۇ جاھاننى تىنچلىق-ئامانلىق ئورنى دېمەي، سۇ بىلەن بىنا بولغان چېدىر بەلكى بىر كۆپۈك دەپ بىلگىن. كۆپۈك گۈمبەزگە ئوخشاش سۇنىڭ ئۈستىدە تۇرىدۇ. لېكىن سۇ باشقا، كۆپۈك باشقا، ئاقىللار بىر پۈۋلەش بىلەن بەرباد بولىدىغان مۇنداق ئۆيىنى بىنا قىلمايدۇ. بۇنداق ئۆيدە ئۆلتۈرۈشقا بولمايدۇ. ئۇ يەردە بىمالال بىر نەپەس ئېلىشقا بولمايدۇ. بىر دۆۋە تۇپراقنىڭ شۇنچە سۇ ئىچىدە نېمە بولىدىغانلىقىغا قاراپ باق. سۇنىڭ تېگى سۇغا چۈشكەن تۇپراققا ماكان بولىدۇ. بۇ تۇپراقنىڭ چۆرىسىدە ئاسمان ئۆگىسى ئەتراپىدا ئايلىنىۋاتقان قۇشلاردەك ئايلىنىدۇ. بۇ قاتمۇ قات ئاسمان ئاجايىپ بىر قۇشكى، ئۇنىڭ ئىشى كەپتەردەك موللاق ئېتىشتۇر. كەپتەرغۇ كىشىلەرگە رام بولىدۇ ۋە ئارام ئالىدۇ. ئەمما ئۇ ئايلىنىۋاتقۇچى پەلەكنىڭ رام بولۇشى ۋە ئارام ئېلىشى مۇمكىن ئەمەس. بەلكى بۇ پەلەك بىر كەپتەرخانىدىن ئىبارەت بولۇپ، يۇلتۇزلار ئۇنىڭ چاچقان دانىلىرىدۇر. قازا ئۇستازىنى كەپتەرۋاز دەپ بىلىپ، ئۇ قانداق ھۆكۈم قىلسا، ئۇنى ئەلا ھېسابلاپ رازى بولغىن. كەپتەرنى ئوۋلىغۇچى ئوۋچىدۇر، ئۇنى ئوۋچى دېمە، بەلكى ئۇ بىر جاللاتتۇر. ھىلال ئاي پەلەك جاللىتىنىڭ قان تۆكىدىغان قىلىچى، قۇياش ئۇنىڭ تاۋنىقى بولۇپ، كىشىلەرنى نابۇت قىلىشتا ئاياپ ئۆلتۈرمايدۇ. ئۇنىڭ قولىدىن زەررىگە ئوخشاش ھېسابسىز ئاي يۈزلۈكلەرنىڭ باغرى تىلىنغان. زىيانكەش جاللات مىڭ قېتىملاپ قان تۆكسۇمۇ، يەنە تىغىنى يوشۇرىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم. كۈندە مىڭ كىشىنى قەتلى قىلغان قۇياشنىڭ تىغىنى يەرگە كۆمۈشى ئەنە شۇنىڭ دەلىلىدۇر. ئۇ شۇندا مىڭلاپ كىشىنى قەتلى قىلىشنى كەسىپ قىلغان تۇرسا، ئۇنى كىممۇ «ئادەم» دېيەلەيدۇ؟ بۇلارنىڭ ھەممىسى شاھ بولسۇن، شاھزادە بولسۇن ياكى قۇل ياكى ئازاد بولسۇن، بۇ يەردىكى گەپچە ئۇ

جاللاتنىڭ ئۇلارنى ئوخشاشلا قەتلى قىلدىغانلىقىدا كېتىۋاتىدۇ. شۇنداق ئىكەن، مەن ۋە سەندەكلەر نېمىمۇ دېيەلەيمىز! كىشىنىڭ گۆھىرى قانچىلىك پاك بولغانسېرى ئۇ جاللاتنىڭ زۇلىمىدىن دەرد قاينۇسى شۇنچە كۆپ بولىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ باغرىنى تېشىپ قېنىنى ئۇنىڭغا قۇۋۋەت قىلغان. پۈتۈن كائىنات قۇياشتىن نۇر ئالسۇمۇ، يەنە شۇنى ھەر كېچىسى قارا تۇپراققا يوشۇرىدۇ. ئۇ قاندىن كۆپلىگەن قەدەھلەر لىپۇلپ تولىۋېتۇ. لېكىن ئۇنىڭدىن بىر پاسىق ھەر نەپەستە خۇشال بولىدۇ. يۈزلىگەن پاكىز جەۋھەرلەرنى توپىغا ئايلاندۇرۇپ، ئۇنىڭدىن بىر بەگىنى خۇشال قىلىدۇ. دەرەخنى يىقىتىپ ئۇنىڭ ئوتىنىڭ يالقۇنىدىن بىر ئاتە شىپەرەسنىڭ كۆڭلىنى تىندۈرىدۇ. پەرھادنىڭ قېنىنى ئايىماي تۆكۈپ، خۇسرەۋ شۇ قان مەيدىن بەزمە تۈزىدۇ.

ئەلقىسسە، پەرھاد جىگىرىنى ئۆرتەپ يوقلۇق بەزمىسىنىڭ مەجلىسىنى يورۇتۇشقا باشلىدى. بۇنى كۆرگەن ھايۋانلارنىڭ كۆپ قىسمى شۇ غەمدىن ئۆزىنى ھالاك قىلدى. باشقىلىرىنىڭمۇ بۇ ئەلەمدىن ھالى خاراب بولدى. ھايۋاناتلار ئۇنىڭ ئەتراپىنى ھالقا شەكلىدە ئوراپ ھازا ئېچىپ نالە-پىغان قىلاتتى. ئۇلار پەرھادنىڭ ئەتراپىنى ئىگىلەپ ئالغاچقا، كىشىلەرنىڭ يېقىنلىشىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ۋاقتىكى، پەرھاد جان ئۇزۇش پەيتىدە بىر ناتىۋان كىشى ئۇنى كۆرۈش ئۈچۈن بارغانىدى ۋە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، سۆيۈنمە كىچى بولغانىدى. بىراق پەرھادنىڭ يېنىغا كەلگەندىن كېيىن يۇقىرىدا ئېيىنلغان ئەھۋاللارنى كۆرۈپ ھەممىنى چۈشىنىپ، ئۆزىنى بىر تاشنىڭ يېرىقىغا ئالدى-دە، پەرھادنىڭ ھالىغا ھەيران قالدى. بۇ پەرھادنىڭ جېنى تەڭرى دەمرگاھىغا ئۇلاشتىچە بولغان پۈتۈن ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئىشلارنى بىلدى. ئۇ پەرھادنىڭ قەبرىسىنى تىكلەپ ئۇنىڭ بېشىدا ھەمراھ بولۇپ تۇرۇشنى ئارزۇ قىلغانىدى. لېكىن شىر، قاپلانلار ۋە ئۇچار قاناتلارنى كۆرۈپ، قانلىق ياش تۆككىنىچە قايتتى. ئۇ خالايقنىڭ ئارىسىغا كىرىپ،

ئوتلۇق ئاۋاز ياڭرىتىپ، ھەر قايسى مەجلىسلەرگە خەۋەر بەردى. ئۇنىڭ زار-زار يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆرگەن كىشىلەرمۇ بىللە قوشۇلۇپ يىغلايتتى.

ۋاقتىكى، پەرھادنىڭ ۋاپات بولغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر ئەتراپقا تارقالدى. بۇنى خۇسرەۋغىنە ئەمەس، بەلكى شىرىنمۇ ئاڭلىدى. خۇسرەۋ پەرھاد ئېيتقان چوڭقۇر مەنلىك سۆزلەرنى ئەقىل بىلەن ئويلاپ كۆپ تەھلىل قىلدى. بۇ غەمدىن نەچچە كۈنلەپ كۈلكىسى كەلمىدى. قورقۇنچتىن نەچچە تۈنلەپ ئۇيقۇسى كەلمىدى. شىرىن پەرھادنى ئۇنتۇپ كېتىدۇ، دېگەن ئۈمىد خۇسرەۋنى خۇشال قىلدى. لېكىن پەلەك بۇ ئىشنىڭ كەينىدىن نېمە قىلار، دېگەن ۋەھىمە ئۇنى قاينۇغا سالاتتى. ئۇنىڭ جاھىللىقى غالىپ كېلىپ، نەپىسى تەلىپىنى ئىزدەشكە كىرىشتى. ئەمما ئۇ ئۆزى تۇتقان زەھەرلىك قەدەھنى ئىچىپ تۈگىشىدىغانلىقىنى بىلمىدى. بۇ خۇددى ئوت يېقىش ئۈچۈن كۆيدۈرۈلگەن يىلىكنىڭ شۇ ئوت بىلەن ئۆزىنىڭمۇ كۆيگىنىگە ئوخشايدۇ. كىشى يىلاندىن زەخمىلەنسە، شۇ زەخمىنىڭ ئۆزى ئاخىرى ئىلانىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە سەۋەب بولىدۇ. خۇسرەۋ: «بۇ ئىش مۇنداق بولماسلىقى لازىم ئىدى. ئەمدى مۇنداق ئىش بولغاندىن كېيىن بۇ ئىشنى بوشىشىپ قېلىش ياخشى ئەمەس» دەپ بىر نەچچە ئىش بىلەرمە نلەرگە ئىختىيارى سۆزلەپ تەھدىت سېلىش بىلەن بىللە ئۈمىدلەندۈرۈشنى، كۆپ سۆزلەر بىلەن مۇلازىمەتتە بولۇپ، ئىككى شاش ئاتنى كۆندۈرۈشنى تاپىلاپ، قورغان تەرەپكە يولغا سالدى. سۆزمەنلەر بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قورغانغا باردى. مېھنباۋغا كۆپلەپ دۇئا-سانالارنى ئېيتتى. ئاي يۈزلۈكىمۇ خۇسرەۋنىڭ ھېسابسىز دۇئا-سالىمىنى يەتكۈزۈپ، كۆپ مېھرىبانلىقلارنى كۆرسەتتى. ئۇنىڭ ئالدىدا تۆۋەنچىلىك بىلەن يالۋۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ناتىۋانلىقىنى بىلدۈرۈشتى، سۆزمەنلىك بىلەن كۆپلىگەن دەلىللەرنى كەلتۈرۈپ، مېھنباۋنى بۇ ئىشقا مايىل قىلدى. دۆلەت ئەربابلىرىمۇ ئارىغا كىرىپ، بۇ

ماجرىغا سۆز قىستۇرۇشتى. مېھنبانۇنى خالى يەرگە تارتىپ: — خۇسرەۋ بولسا جاھاننىڭ ھۆكۈمراندىر، نەسەبتە بارچە سۇلتانلارنىڭ پادىشاھىدۇر، شان-شۆھرەتتە مەخپىي ئىشلاردىن خەۋەرداردۇر. ئۇ سىز بىلەن تۇغقان بولۇشنى خالايتۇ، بۇ ئىشقا خۇشال بولماقتىن باشقا قانداق جاۋاب بېرەلەيمىز. ئەگەر غەمكىن پەرھاد ھايات بولسا ئىدى، خۇسرەۋگە تاقابىل تۇرۇپ غەزەپلەنگەن بۇلار ئىدى، ئەمدى ئۇ ۋاپات بولدى، ئورۇنسىز ئاداۋەتۇ كەتتى. شۇڭا خۇسرەۋنىڭ رايغا كىرگەن ياخشى. ئاقلار پايىدىسى ئاز، زىيىنى كۆپ مۇنداق ئىشلارنى قىلمايدۇ. ئۇنىڭ ۋەدە ھەم شەرتىگە كىرمەك كېرەك. بولمىسا، ئەلنىڭ قېنىغا ئورۇنسىز زامىن بولۇپ قالمىز. ئۇنىڭ زۇلمى بۇ مەملىكەتنى ۋەيران قىلدى. ئەمدى ئۇنىڭ ئادالىتى بىلەنمۇ ئاۋات بولۇپ قېلىشى ئەجەب ئەمەس. چۈنكى، شىشە تاشقا قارشى تۇرالمىدۇ. خامانغا ئوت چۈشسە كۆيدۈرگۈسىدۇر، — دەپ مەسلىھەت بېرىشتى.

مېھنبانۇ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، مۇۋاپىق تېپىپ بىر پەس جىم تۇرۇپ قالدى. بىچارە پەرھادنىڭ ۋاپات بولغانلىقى ئۇنىڭغا مەلۇم بولغانىدى. ئۇنىڭ دەردىدە قان يۇتۇپ، ئانىلاردەك ھازىسىنى تۇتقاندى. ئۇ لالە يۈزلۈك سەرۋىمۇ پەرھادنىڭ ماتىمىدىن يۈزىنى تىرناپ دەردلىك جىسمىنى مىڭلاپ زەخمىلەندۈرۈپ، ئۆزىنى ھالاك قىلماقچى بولغانىدى، نەچچە قېتىم مەخپىي زەھەر سوراپ ئېلىپ ئىچىمەكچى بولغاندا كىشىلەر بىلىپ قالغانلىقتىن ئىچەلمىگەندى. ئوتخانغا ئۆزىنى تاشلاپ كۆيدۈرمەكچى بولغاندا، ئۇرۇق-جەمەتى بىلىپ قالغانلىقى سەۋەبىدىن بۇ مەقسىتىگە يېتەلمىگەندى. مېھنبانۇ ئۇنىڭغا نەچچە كۈنلەپ كۆزەتكۈچىلەرنى قويغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى ئاسراشقا ۋە خىيالىنى بىلىشكە ئاجىز ئىدى. ئۇ مەجنۇنغا ئوخشاپ قالغان بولۇپ، ئۆز جىسمىنى چىشلەپ گۆشلىرىنى پارە-پارە قىلاتتى. ئۇنىڭ نالە-غۇۋغاسى، ئاھ-پىغانى بىردەم تىنچمايتتى. ھىجرانلىقتىن «پەرھاد، پەرھاد!» دەپ پەرياد ئۇراتتى.

بەزىدە ئۇنىڭ غۇربە تىلىكتىكى ھالى-زارىنى، دۈشمەنلەرنىڭ ھىلىسىدىن ئازار تاپقانلىقىنى ئېيتىپ نالە قىلسا، بەزىدە ئۇنىڭ ھۆسن-جامالىنى ۋە ھۈنەرمانلىقىنى، بىلىمدانلىقىنى تەرىپلەپ پىغان چېكەتتى. بەزىدە ئۇنىڭ ھىجرانلىق ئازابىنى چېكىپ زارلىق بىلەن ئاتۇمىد ئۆلۈپ كەتكەنلىكىدىن يىغلىسا، بەزىدە ئۇنىڭ تارتقان زۇلمىنى، ۋىسالىدىن مەھرۇم قالغانلىقىنى ۋە ئەسىر بولغانلىقىنى قوشۇپ ياد ئېتەتتى. سۆزى كېچە-كۈندۈز ئۇنىڭ خىيالى بىلەن، خىيالى بولسا، ئاي ۋە يىل ئۇنىڭ سۆزى بىلەن بەند بولاتتى.

مېھنبانۇ بۇ ئىشلارنى ئويلاۋېرىپ ھەيران بولسا، بۇ ئەھۋال بىلەن كۆڭلىنى ۋەيران قىلاتتى. بىر پەس بىرەر ئىش بىلەنمۇ مەشغۇل بولالماي، بۇ تەھلىكىلىك غەمدىن جېنى قىينالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە زاپاسمۇ ئۈگەپ، خەلقىمۇ، مېھنبانۇمۇ قىيىن ئەھۋالدا قالغانىدى. كىچىكلەر جەبرى-زۇلۇمدىن ئاھ تارتسا، چوڭلار تاپا-تەنە قىلىپ سۆزلەيتتى. بۇ ئىشقا خالايق ماقۇل بولغاندەك، دىلكەش بولغاندەك قىلىسىمۇ، ھەقىقەتتە ئۇلار خۇشال ئەمەس ئىدى. خەلق مۇشەققەت چېكىپ ئارزۇسىغا يېتەلمىگەننىڭ ئۈستىگە، جاھان خەلقى ئارىسىدا بەدنامغا قالغانىدى. شۇڭا ئۇلار:

— مەيلى ياخشى، مەيلى يامان بولسۇن، يۈز بەرگەن بۇ ئىشلارغا ئۇ ئاجايىپ يىگىت سەۋەب بولدى، بىز ئۇنىڭغا قانچە كۆپ خىزمەت قىلساق زايە كەتمەيتتى. بەلكى ئۇلگۈچە خىزمەت قىلساقمۇ ئازلىق قىلاتتى. ھازىر ئۇ سەۋەبچى ئارىمىزدىن بىر ئەرەپ بولدى. بۇ ئورۇنسىز ماجىرالاردىن نېمە ئىشلار يۈز بېرەر؟ خۇسرەۋ بىزنىڭ مەملىكىتىمىزنى قورشىدى. ئۇ يەنە بىر مۇنچە ئىلتىماسلارنى قىلىپ بۇ خىل خۇشاللىقنى لازىم تاپتى. بىز بۇ ئىشنى غەنەمەت بىلىشىمىز كېرەك ۋە خۇسرەۋنىڭ تۇغقانچىلىقى بىلەن شادلىنىپ، خالايقنى زىنداندىن ئازاد قىلىشىمىز لازىم. ئۇنداق بولمىسا، ئەلنىڭ سەۋر-تاقىتى تۈگەپ، مېھنبانۇدىنمۇ بىزار بولۇپ قالىدۇ، بۇنداق گەپ-سۆزلەر كۆپىيىۋەرسە، خۇسرەۋگە قورغاننى ئېچىپ بېرىشىدۇ، — دېيىشەكتە ئىدى.

مېھنبانۇ ئەتراپتىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلىگە ھېسابسىز ۋەھىمە چۈشتى. ئۇ شىرىننىڭ قېشىغا كىرىپ، بۇ ۋەقەلەرنى ئاچتى:

— پەلەكتىن بىزگە مۇنداق ئۇرتىنىش ئازابى يېتىپ كەلدى. ھەي جېنىمنىڭ راھىتى، بۇ جىسىم ۋە جېنىم يۈزۈڭگە ئىنتىزار. سېنىڭ ئالدىڭغا ئېيتقىلى بولمايدىغان، يوشۇرۇشقا تېخى بولمايدىغان بىر ئىش بىلەن كىردىم. خەلق مۇنداق ھېكايىلەرنى سۆزلەپ يۈرگۈدەكمىش، — دەپ ئەھۋالنى بىر-بىرلەپ بايان قىلدى. شىرىن دېدىكى:

— ھەي ھاياتىمنىڭ قۇۋۋىتى، گەرچە ئۇيات توسقۇنلۇق قىلىمۇ بىر ئىشنى ئېيتاي، ئالەم خەلقنىڭ يېگانىسى بولغان پەرھاد ماڭا جورا بولۇشقا لايىق ئىدى. كۆڭلۈم ئۇنىڭ دەردى بىلەن ئوزۇقلىناتتى. ئۇ دۇنيادا يەككە-يېگانە بولغان كىشى جورىسىز ئۆتكەنكەن. مەن قانداقمۇ جورا كۆزلىيەلەيمەن، ۋاپا ئەھلىنىڭ ئىشى شۇنداق بولامدۇ؟ ئۇنىڭ پىراقىدا بۈگۈن يا ئەتلىكىم قالدى. مەن ئۇنىڭ قايغۇسىدا گويىكى سۇدىن ئايرىلغان بېلىققا ئوخشاپ قالدىم. سۇدىن جۇدا بولغان بېلىق ئەلۋەتتە سۇغا تەلپۈنۈپ ئۆلدى، پەرھادنىڭ ھىجرانىدا تەلپۈنۈپ، ئۆلۈپ، تىنىم تاپماق مېنىڭ ئەمدىكى ئىشىم بولۇپ قالدى. تىرىكلىكنىڭ نىجانلىقى ئەمدى ماڭا مۇيەسسەر بولمايدۇ. ئەلنىڭ مەسلەھىتى شۇنداق بولسا، ئۇنىڭ ئىلاجىنى ئۇزۇڭ قىلغايەن. خالايقىنى كۆپلىگەن قىيىنچىلىقلارغا دۇچار قىلىپ قايغۇغا قالدىم. گەرچە مەن يەتكۈزمىگەن بولساممۇ، بۇ قىيىنچىلىقلارغا مەن سەۋەبچى بولدۇم. تىرىكلىكىمدە ئەلنى خاپا قىلدىم، ئەمدى ئۆلەر ۋاقتىمدا بولسىمۇ ھېچكىمگە زۇلۇم قىلمىغايمەن.

مېھنبانۇ شىرىندىن ئىجازەتنى ئېلىپ خۇشال بولدى ۋە پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئۆيىدىن چىقتى-دە، دەرھال يارىشىشقا بەل باغلىدى. ئۇ خۇسرەۋ قېشىدىن كەلگەنلەرنى ئالدىغا چاقىرتىپ

كىردى-دە، ئۇلارغا تۆۋەندىكىلەرنى دېدى:

— بېرىپ شاھقا سالامىنى ئېيتىڭلار، بۇ خەۋىرىمنى يەتكۈزۈڭلار. زاماننىڭ داراسى خۇسرەۋنىڭ تەختى ئەيدى بەر-قارار بولسۇن. توغقانچىلىقنى ئېلان قىلىپ، بۇ سۆز بىلەن مېنىڭ بېشىمنى يۇقىرى قىلغانىدى. ئۇنىڭ خېتىنى كۆرۈپ تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ كۆزۈمگە سۈرتكەندىم. ھەتتا ئۇ خەتنى باش ئاغرىقىغا يېزىلغان ئەپسۇندەك بېشىمغا قويغاندىم. ئەلچىگە قوبۇل قىلىش مۇئامىلىسى بويىچە مۇئامىلە قىلىپ، پەخىرلىنىش ناغرىسىنىڭ ئاۋازىنى كۆككە يەتكۈزگەندىم. لېكىن قايغۇ ھەم ئەندىشە ئىچىدە ئۆز ئەيىبىنى ئىزھار قىلىپ، جىسىم گۆھرىنىڭ سۇنۇقلىقىنىمۇ بايان قىلغاندىم. بۇ سۆز بىلەن ئۆز ئەيىبىنى كۆرسىتىشنىڭ ئەيىب ھېسابلىنىدىغانلىقىنى بىلمەيتتىمەن. ھازىر بولسىمۇ شاھنىڭ يېتىپ كەلگەن ھۆكىمدىن مەمنۇن بولۇش مۇمكىنچىلىكى بار. ئەگەر شاھ كۆڭلىدە ئاداۋەت ساقلىمىغانلا بولسا، جان-دىل بىلەن خىزمىتىدە بولىمىز. بىراق ھازىر ئاجايىپ بىر ئىش يۈز بېرىۋاتىدۇ. بىزنىڭ شەھىرىمىز ھازىرغىچە قامال قىلىنىپ يەلەكتەك سەرگەردانلىقتا قالغاندۇق. ئاتەشتەك شامال چىقىپ، ھاۋانىڭ ھارارىتىدىن، خالايقىنىڭ كۆپلۈكىدىن قورغان ئىچىدە بەدبۇيۇلۇق پەيدا بولدى. شۇڭا ئۇ لەتاپەت ئېقىنىنىڭ قىرغاقلىقى، گۈزەللىك گۈلشىنىنىڭ ئەركىن سەرۋىسى، جامال ئايۋىنىنىڭ دىلغا ئارام بەرگۈچى ئېيى بولغان شىرىن (ئۇنىڭدىن شاھنىڭ مۇرادى ھاسىل بولغاي!) ھاۋانىڭ ناچارلىقىدىن ئازاب چېكىپ گويى ئۇنىڭ خۇشاللىق بۇلبۇلى ناۋا قىلىشتىن توختىدى. خۇددى كۈل ئۈستىگە چوچ چۈشكەندەك، كۆرپە ئۈستىدە ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى. تارتىۋاتقان ئازابى شۇنداق ئېغىركى، ھەر نەپەستە ئەھۋالى ئۆزگىرىپ تۇرۇۋاتىدۇ. شاھ ئىلتىپات بىلەن ياردەم قىلىپ، بىزنىڭ بۇ ئىلتىماسىمىزنى ئېنىبارغا ئالغاي. مەرھەمەت قىلىپ بىر نامە ئەۋەتىپ خاتالىقىرىمىزنىڭ يېزىقىنى ئەپۇ قەلىمى بىلەن ئۇچۇرۇپ بىزنى خۇشال قىلغاي. شۇنداق قىلغاندا

خەلق قامالدىن ئازاد بولۇپ، قورغانمۇ بەدبۇيۇقتىن نىجاد تاپقان بۇلار ئىدى. ئۇ گۈل يۈزلۈك سەرۋىنمۇ بۇ سېسىقچىلىقتىن قۇتۇلۇپ، ساپ ھاۋادىن خۇشالانسا، تېۋىپلار بىر نەچچە كۈن داۋالاپ، بۇ شىددەتلىك كېسەلدىن خالاس قىلغاندىن كېيىن، شاھ ئەگەر ئۇنى ئىززەتلىسە ئەزىز بۇلار، ئەگەر خار كۆرسە كېنىزىكى بولۇپ قالغۇسىدۇر.

ئەلچىلەر بۇ جان بېشىلغۇچى سۆزلەرنى ئاڭلاپ، بېرىپ خۇسرەۋگە خۇش خەۋەر يەتكۈزدى-دە، سۆيۈنچىسىنى ئالدى. خۇسرەۋمۇ بۇنى ئاڭلاپ ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى. خۇشاللىقتىن تىلى سۆزگە كەلمەي قالدى. ئىشارەت بىلەن دەرھال شادلىق ناغرىسىنى چېلىشقا بىشارەت بەردى. ئسۆيۈنگەنلىكى تۈپەيلى ئەتراپتىن ھاي-ھۇي سادالىرى كۆتۈرۈلدى. ئىتتىپاقلىق ئاۋازى ياڭراپ، بېكىتىلگەن دەرۋازىلار ئېچىلدى. قامالغان خالايىقلار قەپەستىن ئازاد بولغان قۇشلاردەك ھەۋەس بىلەن ئەتراپىنى كېزىشكە باشلىدى. خۇسرەۋ پەرۋىز ئەيش-ئىشرەت تەييارلىقىغا كېرىشتىكى، بۇ ئايلاڭغۇچى دۇنيا ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قالدى. ئۇ پادىشاھلارغا خاس بىر ئالىي مەپە ياستىپ، دۆلەت ئەربابلىرى ئارقىلىق مېھنابانۇغا ئەۋەتتى ۋە:

— بانۇ بۇ مەپىگە چۈشۈپ كېلىپ، بىزنىڭ ئالىي دەرگاھىمىزنى يورۇتسۇن، — دېدى.

مېھنابانۇ خۇسرەۋنىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇپ، خۇسرەۋنىڭ بارىگاھىنى روشەنلەشتۈردى. ئارىدىن گىنە-ئاداۋەت كۆتۈرۈلۈپ، ئەيش-ئىشرەت تۈزۈلدى. تەسۋىرلەپ تۈگەتكۈسىز سۆھبەت باشلاندى. پادىشاھ شۇ ئەسنادا گۈزەل شىرنىنى ئېسىگە ئېلىپ، ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. مېھنابانۇ قايغۇرغان ھالدا ياش تۆكۈپ:

— ئۇ تەبىئىدىكى كېسەللىكتىن تېخىچە كۆپ ئازاب چېكىۋاتىدۇ، — دېدى، سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — تېۋىپلار ئۇنىڭ ئەھۋالىنى تەكشۈرۈپ كۆرۈپ، ماڭا ئېيتىشىچە: ئۇ نازۇك قورغاننىڭ ناچار ھاۋاسىدىن كېسەل بولغان. ئۇنىڭ ئالدى بىلەن ئورۇن ئالماشتۇرۇشى زۆرۈر بولۇپ قاپتۇ. ئۇ جان بېشىلغۇچى ساپ ھاۋاغا موھتاج ئىكەن.

خۇسرەۋ مېھنابانۇغا:

— قەيەرنىڭ ھاۋاسى پايدىلىق بولسا، سەن ئۇنىڭ يولىنى بىلسەن، ئۇنى بىزگە كۆرسىتىپ بەر. مەپىنى شۇ يەرگە تارتايلى ۋە شۇ جاي ئۇ قۇياشقا ماكان بولسۇن، — دېدى.

— ئەرمەن شەھىرىنىڭ شىمال تەرىپىدە بىر تاغ بار، — دېدى مېھنابانۇ، — تاغنىڭ ئۈستىدە بىر قەسىر بىلەن بىر باغ بار. ئۇ يەرگە كۆپ قىيىنچىلىقلار بىلەن سۇ كەلتۈرۈلگەن. پادىشاھمۇ ئۇ جايىنى كۆرگەندۇر. ئەگەر شاھىدىن پەرمان بولسا، شىرنىمۇ شۇ يەرنى ئارمان قىلدۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان خۇسرەۋنىڭ كۆڭلى خاپىلىققا تولدى. چۈنكى، ئۇ سۇنى پەرھاد كەلتۈرگەندى، لېكىن ئۇ زۆرۈرىيەتتىن رازىلىق بەردى. ئۇنىڭ رازىلىق بېرىشتىن باشقا چارىسى يوق ئىدى. مېھنابانۇ دەرھال مەپە ئەۋەتىپ ئۇ يەرنى ئاشۇ قەسىرگە ئېلىپ باردى. گۇيا ئۇ ئاي يۈزلۈككە پەلەكنى مەپە قىلدى. بۇچمەنلىكىنى ئۇگۈلگە ماكان قىلدى. خۇددى يەرى «ئابھايات» چەشمىسىگە بارغاندەك، ئۇ قۇياش جان بېغىشلىغۇچى ئايۋان — قەسىرگە باردى. ئەي ساقى، سەن ماڭا جان بېغىشلىغۇچى بىر پىيالى مەپە بەر، چۈنكى بۇ رەڭمۇ-رەڭ چىمەنلىك بەكمۇ ۋاپاسىزدۇر. شۇنداق مەس بولايكى، ئۆزۈمنى ئۇنتاي، چۈنكى پەلەك ئالدىدا پەرھاد ۋە شىرنىلا ئەمەس، بەلكى خۇسرەۋمۇ بىر دانە ئارىپىدەك قەدىرسىزدۇر. نەزمە:

كېتۈر ساقى، مەيىكىم جانفەزادۇر،
كى بۇ رەڭگىن چەمەن بەس بىۋەفادۇر.
بولاي ئوسىرۈككى، بار ئالدىدا بىر جەۋ،
دېمەي فەرھادۇ-شىرىن، بەلكى خۇسرەۋ.

سىرلىق مىنىلىرىدىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن

بەلگىلەردىن بىشارەت يەرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىشقا مۇھەببەت ھەم مېھرى-شەپقەت ھەيلىرىنىڭ مۇئەللىپى، مەنئى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئەمىر مىرزا ئىلىشەر كۆڭۈللەرگە شادلىق بېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ بېغىلىق، غارايىپ تەسلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلىدۇ:

سۆزگە ئېغىز ئاچقۇچى كىشى بۇ سۆزلەرنى باشلاپ ئاخىرنى مۇنداق تاماملىدى:

ئۇ گۈل يۈزلۈك سەرۋى پەلەك قورغاندىن نۇرلۇق قۇياش چىققاندا، قەلئەسىدىن چىقىپ ئانار رەڭلىك مەپكە كىرىپ ئورۇنلاشتى. بۇ گويىكى كىيىك بالىسىنىڭ لالىزار ئىچىگە كىرگىنىگە ئوخشايتتى. ئۇنى كىيىك بالىسى دېمە، ئۇ كىيىك بالىسى ئەمەس، بەلكى ئالتۇن كىيىك بولۇپ، ئۇنىڭ ئەتراپىدا شەپەقتىن لاللىلەر ئېچىلغاندەك بولدى. جىسمىغا چۈشكەن تىترەك ۋە ئوتلۇق ھارارەت ئۇنىڭ رەڭگىنى قۇياشتەك زەپىران قىلغانىدى. ئۇ ساغلاملىق ئايۋىنىدىن ئورۇن ئېلىش ئۈچۈن مەپكە ئەرمىنىدىن تاغ تەرىپىگە سۈردى، خۇسەرەۋنىڭ بارلىق قوشۇنى تاماشا قىلىش ئۈچۈن شىرىننىڭ يولىغا قاراپ راۋان بولدى. ئۇلار ئاي يۈزلۈكنىڭ مەپسى ئەتراپىغا ئاتلىرىنى تارتىپ، قۇياش ئەتراپىدىكى زەررىلەردەك يۈرۈشەتتى.

زامان يېڭىلىقلىرىدىن بىر ھادىسە يۈزلىنىپ، خۇسەرەۋنىڭ مۈلكىگە ئاجايىپ بىر شاھزادىنى ۋارىس قىلغانىدى. ئۇنىڭ ئۇچقۇنلىرى گويىكى ئۇنىڭ پەرزەنتى بولغىنىدەك، ئۇنىڭ ئۇچى تۆمۈردىن ئۈزۈلگەندەك، خۇسەرەۋنىڭ شىرۋىيە ئىسىملىك بىر پەرزەنتى بار ئىدى. شىرۋىيە بىلەن خۇسەرەۋ بىر-بىرىدىن رازى ئەمەس ئىدى. ئاتىسىنىڭ ئىشلىرى بالىسىغا خۇش ياقمايتتى، ئاتىسى ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ كۆڭلىگە باقماي، ئۇغلىغىمۇ ئاتىسىنىڭ يەيلى ياقماي ئۆتەتتى. ئاشۇ كۈنى سانسىز خەلق شىرىننىڭ تاماشىسى ئۈچۈن يولغا چىققىنىدا شىرۋىيە مۇبىللە چىققانىدى. شۇ ئەسنادا

قاتتىق بىر شامال چىقىپ، قۇياش يۈزلۈك شىرىن چۈشكەن مەپكىنىڭ پەردىسىنى ئېچىپ تاشلىدى-دە، بۇلۇت كەتكەندە ئاي كۆرۈنگەندەك شىرىن نامايان بولدى. ئۇنى ئاي دېگەندىن كۆرە ئالەمنى بېزىگۈچى قۇياش دېگەن تۈزۈكرەك ئىدى. شىرۋىيە ئۇ گۈزەلنىڭ جاھاننى ئۆرتىگۈچى ھۆسن-جامالىنى كۆرۈپ يۈرىكىگە ئىشقا ئوندىن بىر ئۆرتىنىش چۈشتى-دە ئىختىيارىدىن كەتتى. ئۇ دىلغا ئارام بەرگۈچى شىرىن بېرىپ مەنزىلگە چۈشتى. بىراق شىرۋىيەنىڭ كۆڭۈل ئاراملىقى يوقالدى. شىرۋىيە كېچە-كۈندۈز يېمەك-ئىچمەك ۋە ئۇيقۇدىن قېلىپ، سائەتمۇ-سائەت تاقەتسىزلىككە كەتتى. ئۇ مۇشۇ قايغۇ بىلەن شەكسىز ئۆلىدىغانلىقىغا كۆزى يەتتى. كۆڭلىدە: «بۇنداق ئۆلۈشتىن تىرىك قالغان ئەلا، بىرەر تەدبىر ئويلاپ كۆرەي، بەلكىم ئۇنىڭ ۋىسالىدىن ئۈمىد قىلىشقا مۇمكىن بۇلار» دەپ ئويلىدى ۋە ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈش نىيىتىگە كەلدى:

— بۇ ئىشتا ئىشقا غەۋغاسىنى قىلىش زۆرۈر، چۈنكى ئاشىق ئۆزىنىڭ ئۆلۈمىگە پەرۋا قىلمىغان يەردە، ئۆزىگەلەرنىڭ ئۆلۈمىگە قانداقمۇ پەرۋا قىلسۇن؟ ئەگەر خۇسەرەۋ ئارىدىن يوقالسا، ئۇ دىلرەبادىن مۇرادىم ھاسىل بولغۇسىدۇر. ئەگەر ئۇنى يوقاتسام، ئالەم مېنىڭ بولىدۇ. بۇ ئالەمنى بېزىگۈچى قۇياشمۇ مېنىڭ بولىدۇ. بۇ پادىشاھلىقنىڭ ئۆزى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ۋەسلى يۈز پادىشاھلىقتىنمۇ ئارتۇقراق تۇر، — دېدى شىرۋىيە.

بۇ خاتا چارىلەرنى ئويلاپ چىققاندىن كېيىن، ئۆز كىشىلىرىگە يوشۇرۇن ۋەدىلەرنى بېرىپ، خۇسەرەۋنىڭ كىشىلىرى ۋە قوشۇنلىرىنى ئۆزىگە تارتتى. نەتىجىدە ئۇلارمۇ شىرۋىيە تەرەپكە مايىل بولۇپ قالدى. چۈنكى خۇسەرەۋنىڭ زۇلمى چەكتىن ئېشىپ، جاپاسى سەلدەك تاشقاندى.

ۋاقتىكى، ھېلىگەر پەلەك بۇ ئويۇنلارنى كۆرسەتكەچكە، خۇسەرەۋنىڭ بارلىق لەشكىرى شىرۋىيەگە باش ئېگىپ، خۇسەرەۋنى تۈتۈپ قامدى، يۈزىگە بىرتىق پەردىلەرنى ياپتى. ئۇلار خۇسەرەۋنى

تۇتقۇن قىلغاندىن كېيىن ئۇنى تۇپراققا تاپشۇرۇشقا ھەرىكەت قىلدى. چۈنكى بۇ قۇش توزاقنى ئۇزۇپ چىققىدەك بولسا، بۇلاردىن ئىنتىقام ئېلىپ، ھېچبىر ئىككىلەنمەي قىلىچىنى قېنىدىن سۇغۇرۇپ، ئۇلارنى يەر يۈزىدىن تازىلىشى تۇرغان گەپ ئىدى. شىرۋىيە ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈشكە قوشۇلدى ۋە ئاتىسىنىڭ قېنى بىلەن قېلىچىنى بويىدى. بىلىش لازىمكى، ئەسلىدە ئۇنىڭ جېنىغا قەست قىلغان ئوغلى بولماستىن، بەلكى بۇ دەۋران ئۇنىڭدىن پەرھادنىڭ قېنىنى تەلەپ قىلدى. گەرچە خۇسرەۋ پەرھادقا زۇلۇم قىلغان بولسىمۇ، بۇ تېز ئايلانغۇچى پەلەك تېز يۈرسەتتە ئۇنىڭ ئۆچىنى ئالدى. خۇسرەۋ پەرھادقا زۇلۇم قىلىچىنى سۈرگەن بولسا، ئۇنىڭغا بۇ دەۋرانمۇ پولات قىلىچىنى سۈردى. ئۇ خەلقنىڭ جاراھەتلىك باغرىدىن قان ئاققۇزغان بولسا، خۇسرەۋنىڭ قېنى ئۆز يۈرەك پارچىسىنىڭ قولىدىن ئاقتى. ئەگەر ئۆلتۈرۈلگۈچى گاداي بولسىمۇ، مەيلى شەرىئەتتە، مەيلى ئىشقا تەرىقتىدە قانغا قان مۇقەررەر. پەلەك زۇلۇم قىلىشقا قانچە تېز بولسا، ئۇنىڭ مۇكاپاتىنى بېرىشىمۇ شۇنچە تېزدۇر. ئەگەر بىراۋغا بىراۋدىن ئاپەت يەتسە، ئۇنىڭغا بېرىدىغان جازاسىمۇ قاتتىقراق تۇر. ئەگەر بىراۋ جاپا بىلەن بىر رىشتىنى ئۈزسە، شۇ رىشتىنىڭ ناھايىتى تېز ئەجدىھا بولۇپ يېتىپ كېلىشىنى كۈتۈش كېرەك. بىراۋ بىر ئۇچقۇننى يوشۇرسا، چاقماق ئۇنى ئاخىر كۈنگە ئايلاندۇرىدۇ. دەۋران قىساس ئېلىشتا ناھايىتى ئەپچىلدۇر. دەۋرانلا ئەمەس، توققۇز ئاسمانمۇ شۇنداق تۇر. شۇنداق بولغانىكەن، جەۋرى-زۇلۇمدىن قولىنى تارتىپ مېھىر-ۋاپا ئۇرۇقىنى تېرىش ياخشىراق. سەن يەرگە قانداق ئۇرۇق چاچساڭ جەزمەن شۇ ئۇرۇق ئۈنۈپ چىقىدۇ. ھېچ كىشى ئۇنىڭ ھوسۇلىدىن قاچالمىغانىكەن، ياخشىلىق ئۇرۇقىنى چېچىشى لازىم. خۇسرەۋ زۇلۇم قىلىچىنى ئۇرغانلىقى سەۋەبىدىن بۇ قان تۆككۈچى پەلەكمۇ ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلىچىنى ئۇردى. ئەگەر شىرۋىيەمۇ زۇلۇم قىلسا، ئۇنىڭمۇ پەلەكتىن زۇلۇم يەتكۈسى. ۋاقتىكى، شىرۋىيە ھېچ بىر ئويلاپ كۆرمەستىنلا يۇقىرىقى ئىشلارنى

قىلىپ، ئوچۇقتىن-ئوچۇق شاھلىق ناغرىسىنى چالدۇردى. ئۇ تەختكە چىقىپ، بېشىغا تاج كىيىدى. تاج كىيگەنلەرمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا موھتاج بولۇپ قالدى. مېھنباغۇغا ئۆتكەن ماجىرالارنى بايان قىلىپ، شىرىنگە باغلىنىش ئارزۇسى توغرىسىدىكى سۆزلەرنى ئارىغا سالىدى.

— ھازىر ئۇ ئاي يۈزلۈكنىڭ مەجەزى يوق، — دېدى مېھنباغۇ، — ئۇ كېسەللىكتە ناتىۋان بولۇپ قالدى. ئەگەر ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا ساغلاملىق يار بولسا، ئىختىيارى ئۆز ئىلكىدە ئەمەسمۇ؟ مېنىڭ ئۇ ئاي يۈزلۈكتىن ئۆزىگە كىشىم يوق. ئەڭ ياخشى شۇكى، ئىستەكلىرىڭنى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئېيتىپ كۆرگىن.

ئەمما، ئاشىق جاھىل، مەشۇق بولسا قاتىل ئىدى. شۇڭا شىرۋىيە ئۆز ئەھۋالىنى بايان قىلىپ ئۇ گۈزەلگە بىر مەكتۇپ ئەۋەتتى. بۇ مەكتۇپ تۆۋەندىكىچە يېزىلغانىدى:

« ھەيھات! سېنىڭ ھۆسنۈڭنى بىر كۆرۈش بىلەنلا، ئوتتىن كۆڭلۈم ھارارەتكە تولدى. ئۇنىڭدىن جېنىمغا يالقۇن چۈشۈپ، تېنىدىكى قاننى قۇرۇتتى. ئۇ ئوت مېنى شۇنداق يالتۇندۇردىكى، پەرھاد بىلەن خۇسرەۋمۇ ئۇنىچىلىك كۆيىمگەندۇر. بۇ دەۋايىمغا دەلىل تەلەپ قىلماقچى بولساڭ، ئىشقىدا ئۆز ئاتامنى ئۆلتۈرگەنلىكىم گۇۋاھ بولسۇن. ئالەم ئاپىرىدە بولغاندىن تارتىپ تاكى ئاخىرلاشقىچە ماڭا چۈشكەن ئىشقىنىڭ بۇ خىل جەبىر-جاپاسى ھېچكىمگە چۈشمىگەندۇر. پەلەك ۋاراقلارنى بىر-بىرلەپ ئاخشۇرۇپ، ئۆتكەن ئىشلارنى ئاخىرغىچە تەكشۈرۈپ كۆرسەم، سېنىڭ ئىشقىدا مەندەك رەسۋايى جاھان بولغانلار تېپىلمايدۇ. مېنىڭ ئىشلىرىم رەسۋالىقتا تەڭداشسىز، بۇ جاھان ئەھلىگە مەسەل بولۇپ قالغۇسىدۇر. سەن ئەمدى ۋاپا قىلىش بىلەن مېنى مۇرادىمغا يەتكۈز. ۋاسالنىڭ توغرىسىدا ۋەدە بېرىپ، ۋاپا قىلغايىسەن. لېكىن بۇ ئىشتا نومۇس قىلىدىغانلىقىڭنىمۇ بىلىمەن. ئېنىق بىلىپ قويغىنكى، نېمىنى خاھلىسام، قىلىمەن. بۇ ئىش ئىچىدە ماجالىم قالمايدۇ. ۋەدەڭ بىلەن مادارا قىلغايىمەن. »

مەكتۇپنى ئېلىپ كەلگۈچى شىرىنگە بۇ خەۋەرنى يەتكۈزدى.

ئۇ سەرۋى قامەتلىك گۈزەل ئۆزىنى يوقاتقۇدەك ھالغا يېتىپ،
چىچىغا ئوخشاش تولغاندى. لېكىن سۆزگە ئېغىز ئاچماي، چىدام
بىلەن توغرا تەدبىر تاپتى. ئۇ شىرۋىيەنىڭ يەڭگىلەك ۋە
بىپەرۋالىقنى بىلدى، مەرتۋە ئۈچۈن ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈشتىن پانىمغان
كىشى مۇرادىغا يېتىش ئۈچۈن ھەر قانداق ئىشنى قىلىدىغانلىقى
ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس ئىدى. ئۇ ئۆز-ئۆزىگە: «ئۇنى كۆرۈش
مەندىن يىراق. بەلكى ئۇنى كۆرۈشتىن ئۆلۈم ياخشىراق. ئەگەر
ئۇنى كۆرمەي تۇرۇپ ئۆلسەم، ئۇنداق ئۆلۈم ماڭا مەڭگۈ ھاياتلىقتىنمۇ
ئەلادۇر» دېدى. ئۇ تېخىمۇ چوڭقۇر ئويلاپ، مۇۋاپىق بىر پىكىرگە
كەلدى. كېيىن مەكتۈپنى ئېلىپ كەلگۈچىگە ئالىي مەرھەمەت
كۆرسىتىپ، مۇنداق دېدى:

— ئېلىپ كەلگەن سۆزلىرىڭنىڭ ھەممىسى مۇۋاپىق. رىشاھقا
مېنىڭ دۇئايى-سالامىنى يەتكۈز، ئاندىن كېيىن، ئىلتىماسىمنىڭ
مەزمۇنىنى تۆۋەندىكىچە مەلۇم قىل، — دېدى شىرىن سۆزىنى
داۋاملاشتۇرۇپ، — قازادىن يۈز بەرگەن ھەر قانداق ئىشقا
رازىلىق بېرىش مۇۋاپىقتۇر. خۇسرەۋ ئاسمان قازاسىنىڭ ھۆكىمى
بىلەن پانى دۇنيانى ساڭا تاشلاپ كېتىپتۇ. ئالەمنى پەرۋىش
قىلغۇچى تەڭرى تەختى سېنىڭ قولۇڭغا تاپشۇرۇپتۇ، ئاناڭنىڭ
قەتلى قىلىنىشى سېنىڭ ئىختىيارىڭدا ئەمەس. تەڭرىدىن ئەقىل
ئانا قىلىنغان كىشىنىڭ ئۇنىڭ ئالدىدا بۇ ئىشقا ئېتىراز بىلدۈرۈشى
توغرا ئەمەس. ساڭا ئىشقىنىڭ بالاسى يۈزلەنگەن بولسا، مېنىڭ
بېشىمىمۇ ئىشقىنىڭ مۇپىتلىقى چۈشكەندى. ئاناڭنىڭ جەبرى-زۇلمى
ئاستىدا بۆلگەن ئىشقا-مۇھەببەت زەنجىرىگە باغلىنىپ، ئۇنىڭ
سۆيگۈ تۈزىقىغا ئەسىر بولغانمەن، ھەر قانداق ئىپلاسلىقتىن پاك
بولغان بۇ ئىككى ئىشقىنى پەلەكمۇ كۆرۈپ باقمىغاندۇر. پەرھاد
مېنىڭ ئىشقىدا جېنىدىن كېچىپ يوقلۇقنىڭ باش مەنزىلىدىن ئورۇن
ئالدى. مەنمۇ ئۇنىڭ ھىجراندا كېسەل ۋە ھەسرەتلىكمەن. خۇددى
چالا-بوغۇزلانغان قۇشقا ئوخشايمەن. مېنىڭ زەئىپلىشىۋاتقانلىقىمۇ،

ئۇنىڭ قايغۇسىدىن ھالاك بولۇۋاتقانلىقىمۇ ئۇنىڭ ماتىمىدىندۇر. ئۇ
مېنىڭ ئىشقىدا ئۆرتەنگۈچى ئالەمدە يېگانە، ۋايا بابىدا تەنھا
ئىدى. ئۇ ۋاپات بولدى، ئەمدى مەن ئۇنىڭ قايغۇسىدا ماتەم
تۇتىسام، ھازا ئاچىسام ۋاپاسىزلىق قىلغان بولىمەن. ئېيتىپ باققىنە،
ئۇنىڭ قايغۇسىدىن كۆڭلۈم قانداقمۇ خالى بولالايدۇ؟ پادىشاھ
ماقۇللۇق ئىشارىتى بىلەن مېنى شادلاندىرسا، شاپۇرنى قايغۇ
زەنجىرىدىن ئازاد قىلىپ ماڭا قايتۇرۇپ بەرسە، ئۇنىڭ بىلەن
بىللە بىر قانچە كىشىنى ئېلىپ، يېگانە ھالدا پەرھاد ئۆلۈپ ياتقان
جايغا بارسام، قارا كىيىپ، ھازىسىنى ئېچىپ، جېنىمىدىن ئىشقىنىڭ
بالاسىنى ئازايتسام، جىسمىنى بۇ مۇشەققەتلەردىن خالاس قىلىپ
كۆڭلۈمنى يىراقتىن قۇتۇلدۇرسام دەيمەن. بۇ ئىشلارنى ئادا قىلغىنىدىن
كېيىن پادىشاھ قانداق بۇيرۇق بەرسە، ئۇماڭا خۇش خەۋەردەك
تۇيۇلغۇسىدۇر. مەنمۇ كېچە-كۈندۈز قېشىدا سايىسىدەك يۈرۈپ،
قانداق پەرمان قىلسا، بېجىرسەم، ئەگەر پادىشاھ بۇ ئىشقا رازى
بولمىسا، دىرىكىمنى ئالغۇچە، ئۆلۈكۈمنى تاپىدۇ.

ئەلچى يۇقىرىقى سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، شاھ شىرۋىيەنىڭ
ئالدىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا شىرىننىڭ ئارزۇ ئىستەكلىرىنى يەتكۈزدى.
شاھنىڭ كۆڭلى غايەت سۆيۈنۈپ كەتتى. دەرھال تۇرۇپ شاپۇرنى
بۇشتىشقا بۇيرۇق بەردى ۋە:

— ئۇ گۈل يۈزلۈك سەرۋى ئېيتقانلىرىنى قىلىپ مۇبارەك
كۆڭلىنى شاد ئەيلىسۇن، — دېدى-دە، شاپۇرنى ئەۋەتتى.

ئۇ ئاي يۈزلۈك پەرى خۇددى ئاتارۇد يۇلتۇزى بىلەن قۇياش
ئۇچراشقان دەك شاپۇر بىلەن كۆرۈشتى. شاپۇر ئۆزىنى تۇپراققا
تاشلاپ قانلىق يېشى بىلەن كىرىپكىلىرىنى قانغا بوياپ يىغلىدى.
ئۇ پەرىزاتمۇ شاپۇرنى كۆرۈشى بىلەن پەرھادنى ئەسلەپ،
مەجنۇنلارچە پەرىياد چېكىشكە باشلىدى. بىر زامان شۇنداق ماتەم
قىلىشتىكى، بۇ پىرۇزا رەڭلىك ئاسمان ئۇلارنىڭ ماتىمىدىن قۇرمىدەك
قارايدى. يىغا-زارە توپانى پەسەيگەندىن كېيىن، شىرىن شاپۇرغا

شەرىئەنىڭ ئەلچىسىدىن ئاڭلىغان سۆزلەرنى، ئۆزى ئىلتىماس قىلغان پۈتۈن ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بەردى. ئاندىن شاپۇرغا ئۆزىنىڭ تەخت قوبۇلغان مەپسىنى تاپشۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئىككى يۈزچە مۇلازىمنى قوشتى. ئىسرىق سېلىشقا ئىشلىتىلدىغان خۇش پۇراق تارقاقچى سەندەل ۋە ئىپار قاتارلىقلارنى تەييارلاپ شاھانە تەرتىپلەر بىلەن كۆڭلىگە يۈككەن مەقسىتى بويىچە ئۇلارنى يولغا سالدى. ئۇلار تاغ قازغۇچىنى، بالا تېغىدەك جانسىز بەدەننى تېپىپ، ئۇنى مەپە ئىچىدىكى تەختكە شاھانە ھۆرمەت بىلەن ياتقۇزۇپ، جانسىز بەدەننى ۋىسالغا، بەلكى جاننى جانان ئالدىغا يەتكۈزمەكچى بولدى. شاپۇر ھېلىقى مۇلازىملار بىلەن بىللە، قايغۇلار ئىچىدە ئالەمدىن ئۆتكەن شۇ گۇناھسىز پەرھاد ياتقان جايغا يېتىپ كەلدى، پەرھادنىڭ ئەتراپىنى تۈرلۈك ھايۋاناتلار ئوراپ تۇرغانلىقىنى، ئۇنىڭ چەمبەر ئوتتۇرىسىدىكى نۇقتىدەك ياتقانلىقىنى كۆردى. كېلىۋاتقانلارنى كۆرگەن ھايۋاناتلار تارقىلىپ كەتتى. ئۇلار ھايۋانلارنىڭ ئورنىنى ئىگىلەپ، پەرھادنىڭ ئەتراپىنى چۆرىدەپ تۇردى. ئۇنىڭ مۇبارەك جىسمى نۇر ئىچىدە ياتقاندى، ئۇنى نەپىس يوپۇقلار بىلەن يېپىپ، شاھانە ھۆرمەت-ئېھتىرام بىلەن گۈزەللىك مەپىدىكى تەختى ئۈستىگە ياتقۇزدى. شاپۇر نالە-زار قىلىپ ئۆز جىسمىنى ئۆزى ئۈزۈپ-ئۈزۈپ ئالاتتى. ئاخىرى مەپە بىلەن يولغا چۈشتى. ھايۋاناتلار بولسا، پىغان چەككىنچە ۋىنداللىشىپ پەرھاد ياتقان جايدا تۇرۇپ قالدى. ئۇلار پەرھادنى ئەرمەنگە ئېلىپ كەلدى، ئاي يۈزلۈكتىن يوشۇرۇپ قەسىر ئىچىگە ياتقۇزدى. ھەممە ئىشلارنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن گۈزەلگە خەۋەر يەتكۈزدى. شىرىن قانداق ئەھۋال يۈز بەرگەنلىكىنى ۋە كەچكى ئارامگاھىغا قايسى مېھماننىڭ كەلگەنلىكىنى بىلدى، بۇ خۇش خەۋەردىن يۈزى گۈلدەك ئېچىلدى، ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، مېھمان سارايغا قاراپ ماڭدى. ئۇ ئۆزىنىڭ مېھمانغا مېھرىبانلىق قىلىشقا، مېھرىبانلىققا ئەمەس، بەلكى جېنىنى بېغىشلاشقا باشلىدى. ئۇنىڭ پۈتۈن دەرد-مۇشەققىتى،

مالاللىقى يوقىلىپ، زىكرى قىلغىنىچە ۋىسال كۈيىنى كۈيلىدى. شىرىن مېھنابانۇغا ئىلتىماس قىلىپ:

— خالايق مېنى بىردەم تەنھا قالدۇرسۇن. ئۇ شۇنداق يار ئىدىكى، ئۇنىڭدىن مەرھۇم بولغاندىم. قايغۇسىدا جېنىمدىنمۇ كەچكەندىم. ئۇ مىسكىن: «شىرىن ئۆلۈپتۇ» دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ، مېنىڭ دەردىمدە جېنىنى پىدا قىپتۇ، ئىشقىغا بولغان ۋاپادارلىقىغا قىلچە نۇقسان يەتكۈزمەپتۇ. ئەمدى ماڭا نۆۋەت يەتكەن بولسىمۇ نېمە ئىلاج قىلالايمەن. ئۇ گەرچە ئىشقىدىن مەرھۇم بولۇپ كەتتى. لېكىن ئۇ ئىشقىنىڭ كامالەتكە يەتكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ كەتتى، مەنمۇ ئۇنىڭ ئىشقىدىن لاپ ئۇراتتىم. ئەمدى لاپلىرىمنىڭ يالغان بولۇپ قالماستىن تىلەيمەن. ئۇ ۋاپا يولىدا ئۆزىنىڭ ئىنسابىنى بەجا كەلتۈردى. ئەمدىكى ئىشقا ماڭا قالدى. ئۈمىدىم شۇكى، ماڭا بىرەر ئەھۋال يۈزلىنىپ، مېھماندىن خىجالەتچىلىككە قالمىسام، ئۇنىڭ ۋاپادارلىقىنى جېنىمنىڭ ئىچىدە يوشۇرۇن ساقلاپ، مېھمان بولۇپ كەلگەن قەدىسگە جېنىمنى ھەدىيە قىلاي. گەرچە سىزنىڭ ئارزۇ-ئۈمىدلىرىڭىزنى ئورۇندىيالىدىم. ئەمدى ئۆلەر ۋاقتىدا تولىمۇ خىجالەتمەن، — دېدى-دە، رازىلىق تىلەپ دەرھال تەزىم بەجا كەلتۈردى. ئۇ خىلۋەتكە كىرىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى، جېنىدىن قولىنى يۇيۇپ ئۆي تەرەپكە ماڭدى. ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن ئىشكىنى ئىچىدىن مەھكەم ئەتتى. كۆڭلىدە قىلچە مالاللىق قالماي، تەبەسسۇم قىلغىنىچە مەپىگە قاراپ ماڭدى. گۈل يۈزلۈك سەرۋى مەپە ئىچىگە كىرىپ قارىغاندى، مېھماننى ئۇخلاپ يېتىپتۇ. بۇنداق ئۇيقۇنى ھېلىغىچە ھېچكىم كۆرمىگەندۇ. چۈنكى ئۇ ئاي يۈزلۈك بېشىغا كەلسىمۇ ئويغانمىدى. ئۇ كېلىشكەن سەرۋى پەرھادىنى بۇ خىل ئۇيقۇنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن بىر ياستۇققا باش قويۇپ بىللە ئۇخلاشنى ھەۋەس قىلدى. ئۇ گۈزەل پەرھادنىڭ يۈزىگە يۈزىنى، كۆكسىگە كۆكسىنى قويۇپ دەردمەن ئاشقىنى قۇچاقلدى. يۈرىكىدىن يالقۇنلۇق ئاھى ئۇرغۇپ چىقتى. بىللە ئۇخلاۋاتقان مەشۇقتەك

كۆزى ئۇيقۇغا كەتتى. بۇ ئۇيقۇ مەڭگۈ قانمايدىغان، قىيامەتكىچە ئۇيغانمايدىغان ئۇيقۇ ئىدى. ئەگەر ئۇيقۇ شۇنداق بولدىغانلا بولسا، ئۇيغىنىشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ قېنىشنىڭ نېمە كېرىكى؟

ھەي ساقى، ماڭا قوش قەدەھتە مەي كەلتۈر، چۈنكى مەن ئۆز گۈل يۈزلۈكۈم بىلەن قۇچاقلاشقانمەن. سەن سۇنغان مەيدىن شۇنداق بىر ئۇيقۇ يۈزلەنسۇنكى، بىز ئىككىمىز قىيامەت تېڭىدا ئۇيغىنايلى! نەزمە:

كەتتۈر ساقى، قەدەھ تۇتغىل ماڭا قوش،
كى بولدۇم گۈلرۇخۇم بىرلە ھەمئاغۇش.
بىر ئۇيقۇ بولسۇن ئول مەيدىن پەدىدار،
كى بولغايىمىز قىيامەت سۈبھى بىدار.

※ ※

سىرلىق مەنىلەردىن رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە يوشۇرۇن بەلگىلەردىن بىشارەت بەرگۈچىلەرنىڭ بىرى، ئاشۇ ئىق-مۇھەببەت ھەم مېھرى-شەرىقتە سەھىپىلەرنىڭ مۇئەللىپى، مەنۇى دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى ھەزرىتى ئىمىر مىرزا ئەلشەر كۆڭۈللەرگە شادلىق يېغىشلىغۇچى بۇ ئاجايىپ يېقىملىق، غارايىپ تەسلىك قىسىدىن تۆۋەندىكىچە رىۋايەت قىلدۇ:

يىغلىغۇچى مائەمخانىدا يىغىنىڭ كۈيلىرىنى شۇنداق باشلايدۇ:
ۋاقتىكى، تۇ ئايغا ئوخشاش گۈزەل دەرھال ئۆيگە كىرىپ،
ئىشكىنى ئىچىدىن ئەتتى، مېھنابانۇ ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر
شېرىنى قانچە ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتكەن بولسىمۇ، جاھانغا شام
پەردىسى يېيىلسىمۇ، ئۆيدىن ئاشقىرىغا قەدەم ياسىمىدى. ئاخىرى
ئۇلار تاقەتسىزلىنىپ ئۆينىڭ قېشىغا كەلدى. ئىشك ئېچىلمىغاندىن
كېيىن ئىشكىنى قومۇرۇپ ئالدى-دە، مەپىنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە
ئۇنىڭ پەردىسىنى ئېچىپ شېرىنى كۆردى. شېرىن پەرھادنى
قۇچاقلاپ يۈزىنى يۈزىگە، كۆزىنى كۆزىگە، قېشىنى قېشىغا قويۇپ،
بىر تال چېچىغىچە پەرقەلمىگەن ھالدا ياتقانىدى. ئۇ ھېسابسىز

ئايىلىش ئازابىدىن قۇتۇلۇپ، ۋىسال كۈنلىرىگە ئۇلاشقانىدى. ئۇلۇك ئاشىق بىلەن جانسىز مەشۇق سەرۋى ھەشقىپچەكتەك چىرمىشىپ ياناتتى. ئاشىق ئۆز مەشۇقىنى قۇچاقلىغاندەك، مەشۇقمۇ ئۆز ئاشىقىنى قۇچاقلاپ ياتقانىدى. ياق، توغرىسىنى ئېيتقاندا، پەرھاد بىلەن شېرىن ئىككىسى جەننەت بېغىدا ياتقانىدى. ئىككىيلەننىڭ پاك روھى پەلەك ئالسىدىن ئورۇن ئېلىپ، پەقەت توپىدىن يارىتىلغان جىسىملىرى تۇپراقتا قالغانىدى.

ئەلئىسە، بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن مېھنابانۇ جېنىغا تەھدىت يەتكەنلىكىدىن پەلەككە قاراپ بىر ئاھ چەكتى. بۇ ئاھ بىلەن جېنىمۇ بىللە چىقىپ كەتتى.

ئاپتور مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئەھۋالنى مۇنداق مەزمۇن بىلەن يەكۈنلەيدۇ: شېرىن مېھنابانۇنىڭ جېنى ئىدى. شېرىنسىز ئۇنىڭ ھاياتىمۇ تۈگەيتتى. بۇ پەيتتە ئۇ شېرىندىن ئايرىلدى. دېمەك، جېندىنمۇ ئايرىلدى ياكى جېنىنىڭ كەينىدىن ئاھى چىقتى ياكى ئاھى بىلەن بىللە جېنى چىقتى. نەزمە:

چۈ شېرىن جانى ئېردى، ئانىسىز ئۆلدى،
دېمەكم ئانىسىز ئۆلدى، جانسىز ئۆلدى.
مەگەر جان كەينىچە چىقتى پىغانى،
ۋە يا چىقتى پىغانى بىرلە جانى.

ئۇلارنىڭ ھايات كۆچتى سىندى، ئۇلاردىن زامانىنىڭ كۆڭلىمۇ تىندى. ئۇ نانتۇانلارنىڭ مۇنداق ئۆلۈمىگە جانلار پىدا بولغاي!
ئاپتور يەنە تۆۋەندىكىلەرنى ئېيتىدۇ: شۇ كېچىسى تەقۋادارلاردىن قىرىق كىشى مۇنداق چۈش كۆردى: جەننەت بېغىدا بىر تال ياقۇتتىن ياسالغان، مۇشۇ ئالەمنىڭ كەڭلىكىدەك بىر ئالىي قەسىر يارىتىلغانىدى. ئۇ ئىككى دىلكەشنىڭ پاك روھى بۇ جايدا بەختپارلىققا چۆمگەنىدى. ئۇ يەرنىڭ پاكلىقى ۋە گۈزەللىكىنى

تەسۋىرلەشكە ئىمكان يوق ئىدى. تەرىپلىگە نىدىنمۇ زىيادىراق ئىدى. ئۇنى تەرىپلەشكە قەلەم تەۋرىتىشنىڭ ھاجىتى يوق، چۈنكى جەننەتنى تەرىپلەپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ. شۇ قەسىردە نۇردىن پۈتكەن بىر تەخت بولۇپ، بۇ تەخت نەپىس، ئېسىل يوپۇقلار بىلەن زىننەتلەنگەن ئىش. پەرھاد بىلەن شىرىن شۇ تەختنىڭ ئۈستىدە گۈلشەندىكى سەرۋى بىلەن نەستەرىن ① گۈلگە ئوخشاش ئولتۇرۇلدى. ئۇلار ھۆسن-جامالدا ۋە زىبۇ-زىننەتتە بۇ ئالەمدىكىدىن يۈز مىڭ ھەسسە ئارتۇق ئىش. پەرھادنىڭ يېنىدا ئاتا-ئانىسى، شىرىننىڭ يېنىدا بولسا مېھنبانۇ تۇرغان ئىش. ھەر بىرىنىڭ ھۆسنى جامالى، مەرتىۋىسى بۇ ئالەمدىكىدىن مىڭ ھەسسە يۇقىرى ئىش، ھېلىقى تەقۋادارلار:

— بۇلار نېمە تائەت ۋە نەقۋاسى ئۈچۈن بۇ قەسىر ئىچىگە ئورۇنلىشىپ، بۇ مەرتىۋىلەرگە يەتتى؟ — دەپ سوراپتۇ. جەننەتنىڭ ھۈرى-غۇلمانلىرى مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

— پەرھاد جاھاندا ئىش بىناسىنى قۇرۇپ جاھان مۈلكىدىكى سۇلتانلىقتىن ۋاز كېچىپ، خانلىقنى تاشلاپ باشقا ھاۋايى-ھەۋەس، ئارزۇ-ئىستەك ۋە ئۆز نەپسىدىن قول ئۈزۈپ، پەقەت مەشۇقتىن يەتكەن ئازاب بىلەن خۇشاللاندى. بالا ۋە ھىجرانغا ئۆزىنى ئاتتى. ۋۇجۇدىنى ئىش ئوندا ئۆرتىدى. ئۆي-جايىدىن، جان ۋە جاھاندىن كەچتى. شۇڭا ئۇلار ۋاقتىدا پانىي مۇتلەق بولدى، تەڭرى ئۇنىڭ ئىشقىنى مەڭگۈلۈك دەرىجىگە يەتكۈزدى. ئۇنىڭ كۆيۈش، يېنىشى ئۆز ۋۇجۇدىنى ئۆرتەپ مەجازى ئىشقى ھەقىقەتكە ئالماشتى. ۋەھدەت ساقىيىسى ② تەۋپىق جامىنى ③ تۇتۇپ تەڭرى ئۇنىڭغا ھەقىقەت يولىنى نېسىپ قىلىپ، ئەبىدىلىك شەھرىدە سۇلتانلىق،

① نەستەرىن — ئاق ئېچىلىدىغان چىرايلىق بىر خىل گۈل.

② ۋەھدەت ساقىيىسى — بىرلىك، يىگانلىق ساقىيىسى.

③ تەۋپىق جامى — ئۇيغۇنلۇق قەدىمى.

بەلكى ھەقىقەت مۈلكىدە خانلىقنى ئاتا قىلدى. پەرھاد ۋە شىرىننىڭ كۆيۈپ ياتقانلىقىنى كۆرگەن كىشىلەر ئۇلارنىڭ ئارزۇ-ئىستىكى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئارزۇ-ئىستەكلىرىدىن ۋە پايانسىز دۆلەت بايلىقلىرىدىن كەچكەندى. ئۇلار ئەمدى بەلكى جانلىرىدىنمۇ قول يۇغاندى. تەڭرى ئۇلارنىڭ تارتقان جەبرى-چاپاسىنى زاپا قىلمىدى. پەرھادنىڭ ئاتا-ئانىسى ئۇنىڭ پىراقىدا تۇگىدى. مېھنبانۇ شىرىننىڭ ھىجراندا قايغۇ بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى. تەڭرى ئۇلارنىڭ گۇناھىنى مەڭگۈ كەچۈرۈپ ئىككى ئاشىق-مەشۇقنىڭ يۈز خاتىرىسى ئۈچۈن ئۇلارغا رەھمەت دەرياسىنى نېسىپ قىلدى. شۇنداق جەننەت بېغىنى ۋە جەننەتتىكى بۇ دۆلەت قەسىرىنى ئۇلارغا ئەبىدى بېغىشلاپ يۇقىرى مەرتىۋە بەردى. چۈنكى ئۇلار پەرھادقا جېنىنى باغلىغان. شۇ سەۋەبتىن، ئۇنىڭ ۋەسلى بىلەن جەننەتكە سازاۋەر بولدى. لېكىن پەرھادنىڭ پاك جېنى ۋەھدەتتە تەڭرى دەرگاھىغا ئۇلاشتى.

ھېلىقى تەقۋادارلار بۇ چۈشنى كۆرۈپ ئويغاندى. جاھان خەلقى ئۇلارنىڭ كۆرگەن چۈشىدىن ۋاقىپ بولدى.

ئەلقسە. مەن دەۋرلەرنىڭ ھەددى-ھېسابسىز ۋاراقلىرىنى ئاخشۇرۇپ، مۇنداق بىر رىۋايەتنى تاپتىم: ۋاقتىكى، پەرھاد ئاشىقلىق ۋە ھىجرانلىقتا يۈتۈن دۇنياغا تونولدى. بۇ خەۋەر كىشىلەردىن-كىشىلەرگە يېتىپ ئاڭلىغانلار ھەسرەتلەندى. بۇ خەۋەر خىتاي بىلەن چىنغۇ يېتىپ كەلدى. بىراق نەقدىر ئىلاھى چىن مەملىكىتىنىڭ ئەھۋالىغا ئالاي ئۆزگىرىشلەرنى كەلتۈرگەندى. خاقان پەرھادنىڭ ھىجراندا ئالەمدىن ئۆتۈپ، ئورنىغا ئىنسى خاقان بولغاندى. ئانىسىمۇ ئۇنى ئىزدەشكە بەل باغلاپ يوقلۇق مەملىكىتى تەرىپىگە راۋان بولغاندى. شۇ چاغلاردا باتۇر بەھرام قان دەرياسى ئىچىدە لەھەڭدەك ئۆزگۈچى بولغاندى. ئۇنىڭ قىلچى خەۋپ دەرياسىغا، قىلچىنىڭ ياقۇتلىرى ئاپەت دولقۇنلىرىغا ئوخشايتتى. ئەگەر ئۇ پەلەك بەرھامغا غەزەبلەنسە، يەلەك بەرھامى ئۇنىڭ ئالدىدا مەغلۇب بولاتتى. ئۇنىڭ ئېتى پەلەك

ئېتىنى يېگەتتى. ئۇنىڭ سىرتىمقى زۇھەل يۇلتۇزىنىڭ قەددىنى ئېگۈنەتتى. ئۇنىڭ ئوقى قاراڭغۇ كېچىلەردە يادىن چىقسا، پەلەك تاقىدىن ئۆتۈپ سۇھەييا يۇلتۇزىغا تىگەتتى. چىن ۋە خىتاي ئەھلى ئۇنىڭ ئىش-ھەرىكەتتە پەرھادتىن كەم ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ، قايىل بولغانىدى. بەھرام باشقا ئەللەردىن ۋە كىشىلەردىن ھەمىشە پەرھاد توغرىسىدا نىشانە سوراپتتى. يۇقىرىقى ۋەقەلەر ھىندىستاندىن رۇمغىچە شۆھرەت تېپىپ، خىتاي ئەھلىگىمۇ مەلۇم بولغانىدى. خۇددى پەرھاد ئاي يۈزلۈكىنىڭ پىراقىدا قالغاندەك، بەھراممۇ پەرھادنىڭ پىراقىدا قالغانىدى. خاقانمۇ پەرھادتىن قايغۇرۇپ بىر نەپەس سۇ غەمسىز ئۆتمەيتتى. بەھرام خاقاننىڭ ئالدىغا كېلىپ، پەرھاد توغرىسىدا مۇنداق خەۋەر ئاڭلىغانلىقىنى ئېيتتى:

— غەرب تەرەپتە ئەرەم دەپ ئاتىلىدىغان بىر شەھەر بار ئىشىش. گۈزەللىكتە ئېرەم بېغى ئۇنىڭدىن خىجىل ئىشىش. ئۇ شەھەردە بىر پەرىزات بار ئىشىش. پەرھاد شۇ پەرىزاتنىڭ ئىشىدا مەجنۇن بولۇپ قاپتۇمىش. ئەگەر خان ماڭا مەرھەمەت قىلىپ رۇخسەت بەرسە، چىن ۋە خىتايدىن چىرىكلەرنى يىغىپ، غەربكە يۈرۈش قىلسام، غەملىك پەرھاد بىلەن دىدار كۆرۈشسەم. ئەگەر ئىلاج بولسا ئۇنىڭغا ياردەم قىلسام، بولمىسا تەقدىرى قىسمەتتە نېمە كەلسە، شۇنى كۆرسەم، — دېدى.

خان بەھرامنىڭ رايىغا قاراپ ئىجازەت بەردى. خان بەھرامدىن ناھايىتى كۆپ ئەندىشە قىلاتتى. ئۇ ئۆز كۆڭلىدە: «پەرھاد ئۆلۈپ كەتكەنلا بولسا بۇمۇ يوقالسۇن، كۆڭلى نەگە تارتسا شۇ يەرگە كەتسۇن» دەپ ئىختىيارنى ئۆزىگە بەردى.

ۋاقتىكى، سائادەتمەن بەھرام قوشۇن يىغىپ، غەرب ئۆلكىسىگە ئاتلاندى. ئۇ ئەرمىنىگە يېتىپ كېلىپ دۆلەت سايىسىنى سالىدى. خەلقنى چاقىرىپ ئەھۋالنى تەكشۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ ئىنچىكىلىك ۋە ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئەھۋالنىڭ ھەقىقىتىنى تەكشۈردى. ئۇنىڭ قەلبىدە پەرھادنىڭ قايغۇ ئوتى يالقۇنلىنىپ، قەبرە تەرىپىگە راۋان

بولدى. ئۇنىڭ كۆڭلى قاتتىق جاراھەتلەندى. گويكى زالىم پەلەك پەرھادنىڭ خەلق ئىچىدىكى ماتىمىنى ئاخىرلاشتۇرماستىنلا ئىككىنچى ماتىمىنى كۆرسەتتى، ئەرەم ئەھلى قىيامەت ئەھلىگە ئوخشاش تاقەتسىزلىك بىلەن ھەسرەت چەكتى، بەھرام كۆڭلى سىقىلغان ھالدا شاپۇرنى تېپىپ كېلىشكە كىشى ئەۋەتىپ، ئۇنىڭدىن پەرھادنىڭ ئەھۋالىنى بىلمەكچى بولدى، بەھرام بۇرۇن شاپۇرنىڭ پەرھادقا ھەمدەم بولۇپ، ئۇنىڭ دەردىگە تەسەللىي بەرگەنلىكىگە ئوخشاش سۈپەتلىرىنى ئاڭلىغانىدى. شاپۇر يېتىپ كەلدى، ئۇلار بىر-بىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، كۆپ يىغا-زارە قىلىشتى. بەھرام شاپۇردىن سوراپ، شۇ گۈمبەزدە ئۇلارنىڭ قەبرىسى بارلىقىنى بىلدى، گۈمبەزگە كىرىپ شۇنداق يىغلاشتىكى، ئۇلارنىڭ يىغىسىدىن كۆك گۈمبىزگە ئوت تۇتاشتى. شۇنداق ھازا ئاچتىكى، بىر-بىرىسىنىڭ ئاھىدىن مۇمىدەك ئېرىپ كېتىشكە ئازلا قالدى. بىر كېچە-كۈندۈزلۈك يىغا-زارىسىدىن جاھانغا ئوت ياقىتى. بەھرام پەرھادنىڭ ئايىغىغا يۈزىنى قويۇپ، بۇ يېپىتلەرنى كۈنلەپ مەرسىيە ئوقۇدى. نەزمە:

كى ئەي جاندىن مېنى نەۋمىد قىلغان،
بەلاۋۇ مېنەتم جاۋىد قىلغان.
كۆزۈم چىقسۇن سېنى كۆرگۈنچە مۇنداغ،
كېسىلسۇن تىل، سۆزۈڭ سورغۇنچە مۇنداغ.
نەلەر كەلىش باشىڭغە غۇربەت ئىچرە،
نەغۇربەتلەر چىكىپسەن فۇرقەت ئىچرە؟!
نەسىبىڭ سوزى ئاھى بولغان ئېرىمىش،
تېنىڭ كۆھى چۇ كاھى بولغان ئېرىمىش.
قەنى ئول ئەجدىھاغە سۈزمەك ئاخىر؟
قەنى ئول ئەھرىمەن ئۆلتۈرمەك ئاخىر؟
قەنى ئولكىم، چو بولغاچ كىنغە مايىل،
بۇلۇتنى چەرخ ئېتىپ ئالدىغە ھايىل؟

قەنى تىشەڭدىن ئولماق تاغ ئارا دەرز؟
 قەنى گۈزىڭدىن ئولماق دەشت ئارا لەرز؟
 فراق ئەيىمى تاۋشۇلغان ئىمشەن،
 بەس، ئاغىر ئۇيقۇغە قالغان ئىمشەن،
 كۆزۈڭ ئاچىپ، كۆتەرگىل باشىڭ ئاخىر،
 كى كەلمىش بىر ھەزىن قولداشنىڭ ئاخىر!
 نېدۇر ئۇيقۇ كى يەتتى كۆككە ھۇيۇم،
 جەھانغە ئوت سالىدى گۇفت-گۇيۇم.
 يېتىپ گەردۇنغە ئول سەسكەنەككىڭ يوق،
 چۈشۈپ ئالەمغە ئوت نەبرەنەككىڭ يوق.
 كۆز ئاچماسسەن، دەبان-كەلگەن قۇلۇمدۇر،
 مەسەل چىن بولدىكىم: «ئۇيقۇ-ئۆلۈمدۇر!»
 مېنىڭدەك قۇل ساڭا ئالەمدە مەۋجۇد،
 سەن ئەندا زۇلمىدىن بۇ نەۋى ئابۇد.
 بۇ ئىشنىڭ تاقەتى مەندىن يىراقىدۇر،
 مۇنى كۆرگۈنچە ئۆلسەم ياخشىراقىدۇر.
 سېنىڭ قانىڭغە تارتىپ تىخ كىنى،
 تەڭ ئەتسەم يەر بىلە مەغرىب زەمىنى.
 قېزىپ تاغنى دەرياسىغە سالسام،
 تېگىز سۈيىنى سەھراسىغە سالسام.
 بىلادى بەھر ئىچىدە بولسە ناياب،
 مىنارىدىن نىشانلار بولسە گىرداپ.
 تۈمەننىڭ قانىڭ ئولسام رەزىم سارى،
 سېنىڭ قانىڭغە بولغايىمۇ مۇۋازى؟!
 بۇلاردىن تايپاسام روھۇڭنى خۇشنىدۇ،
 بۇ قانلاردىن ماڭا نې بولغۇسى سۇد؟
 نېتەي مۇندىن نارى تىغۇ كەمەرنى،
 باشىمغە تاج بەگلىغ دەردىسەرنى؟

زىربىنى نە قىلاي، خەقتاننى نە يىلەي،
 ئوقۇ يانى نېتەي، قالداننى نە يىلەي؟
 نې دەپ ئۆزى خەيال ئەيىلەي دىلاۋەر،
 نېدىن ئەيىلەي ھەۋەس مېنەك تەكاۋەز؟
 نې دەپ ئەمدى قىلاي مەيدانغە ئاھەڭ،
 باشىمغە مۇ ئۇراي گۈزى گىران سەڭ؟
 نې نەۋى ئەمدى تۇتاي بەزم ئىچرە ئارام،
 نە كۆڭلۈم بىرلە تارتاي لەئلىگۈن جام؟
 ماڭا ھەجرىدە مەي زەھر ئولدى، بىللاھا!
 تەرەبىدىن ئۇمىر بىبەر ئولدى، بىللاھا!
 نە سېسىم غۇسسەۋۇ دەرد ئەيىلەدىڭ لا،
 ۋۇجۇدۇم تۇفراغىن گەرد ئەيىلەدىڭ لا!

— ھەي مېنى جېنىمدىن ئۈمىدىسىزلەندۈرگۈچى، مېنى
 مەڭگۈلۈك بالا-قازا، جاپا-مۇشەققەتتە قالدۇرغۇچى، سېنى بۇ
 ھالدا كۆرگىچە كۆزۈم چىقسا بولماسمىدى؟ سېنىڭ ئەھۋالىڭنى
 مۇنداق سوراپ يۈزگىچە تىلىم كېسىلسە بولماسمىدى؟ غېرىبلىقتا
 بېشىڭغا نېمىلەر كەلمىدى؟ ئازاب ئىچىدە شۇنچە غېرىبلىق تارتىپسەن.
 سېنىڭ نېسۋەڭ ئۆرتىنىش، ئاھ تارتىش بولۇپتۇ، تاغدەك جىسىمىڭ
 ساماندىك سارغىيىپتۇ، ئەجدىھاغا ئات سۈرگەنلىرىڭ قېنى، ئاخىر؟
 ئەھرىمەن دېۋىتى ئۆلتۈرگەنلىرىڭ قېنى ئاخىر؟ سەن غەزەبلەنگەندە
 ئاسمان بۇلۇتلارنى ئالدىغا پەردە قىلۋالغانلىرى قېنى؟ كەكەڭ
 بىلەن تاغلارنىڭ باغرىنى يارغان ئەمەسىدىڭ؟ گۈزىڭ بىلەن
 چۆللەرنى زىلزىلىگە سالغان ئەمەسىدىڭ؟ ھىجران كۈنلىرى
 سېنى خورىتىپتۇ. شۇنچە قاتتىق ئۇيقۇغا پىتىسەن. كۆزۈڭنى ئېچىپ،
 ئاخىرقى قېتىم بېشىڭنى كۆتۈر. مۇڭلۇق ئىنىڭ يېنىڭغا كەلدى.
 ئويغانساڭچۇ، ئاھلىرىم پەلەككە ئوت تۇتاشتۇردى. ئاۋازىم كۆككە
 يەتتى. ئاھىم پەلەكتىن ئاشتى، سەسكىنىپمۇ قويمىدىڭ. ئالەمگە

ئوت تۇتاشتى، تەۋرەپمۇ قويىدىك. « ئۇيقۇ-ئۇلۇم » دېگەن ماقال راست ئىكەن. قولۇم كەلدى، دەپ كۆز ئېچىپمۇ قويىدىك. مەندەك بىر قۇلۇك دۇنيادا مەۋجۇدلا بولىدىكەن، رەقىبەلەر زۇلمى بىلەن نابۇت بولۇپ مۇشۇنداقلا كېتىشك مۇمكىنمۇ؟ بۇ ئىشلارغا تاقەت قىلىپ تۇرالمايمەن. بۇلارنى كۆرگىچە ئۆلگىنىم ياخشىراق. سېنىڭ خۇنۇڭنى تەلەپ قىلىپ ئاداۋەت قىلىچىنى تارتسام، بۇ غەرب مەملىكىتىنى يەر بىلەن يەكسان قىلسام، تاغلىرىنى قېزىپ دەرياسىغا تاشلىسام، دېڭىزنىڭ سۇلىرىنى سەھراسىغا باشلىسام، شەھەرلىرى دېڭىز ئىچىگە غەرق بولسا، مۇنارلىرىنىڭ ئورنىدا قايىنلار كۆرۈنسە، كۈرەش قىلىپ تۈمەنسېلىنغان قانلارنى تۆكسەم، سېنىڭ قېنىڭغا تەڭلىشەرمۇ؟ ئەگەر شۇلار بىلەنمۇ روھىڭنى خۇشال قىلالىسام، ماڭا بۇ قانلارنىڭ نېمە پايدىسى بولسۇن؟ ئەمدى قىلىچ بىلەن كەمەرنى، بېشىمدىكى دەردىسە تاجىنى نېمە قىلاي؟ ماڭا بۇ ساۋۇت، دۇبۇلغام، ئوقيا ۋە قالقانلارنىڭ ئەمدى نېمە كېرىكى بار؟ ئەمدى ئۆزۈمنى قانداقمۇ باتۇر دەپ ئويلىيالايمەن؟ ئەمدى ئات مىنىشى قانداقمۇ ھەۋەس قىلالايمەن؟ ئۇرۇش مەيدانىدا ئەمدى قانداقمۇ ماھارەت كۆرسىتەي؟ ئەمدى ئاشتەك گۈزۈللىرىمنى قانداق ئۇراي؟ ئەمدى بەزمە ئىچىدە قانداقمۇ خاتىرجەم ئولتۇرالايمەن؟ ياقۇت رەڭلىك قەدەھلەرنى قانداقمۇ كۆڭلۈم تارتسۇن؟ خۇدا ھەققى، ھىجراننىڭدا مەي ماڭا زەھەر بولدى! خۇشاللىقلاردىن ئۆمۈرۈم بەھرە ئالالماي ئۆتىدىغان بولدى. ھاياتتىكى نېسۋەمنى غەم-غۇسسە، ۋۇجۇدۇمنىڭ تۇپرىقىنى چاڭ-توزان قىلىۋەتتىڭمۇ!

ئەلقسە، شۇ خىلدا يىغا-زارە، نالە-يىغان قىلىپ، كۆز يېشى بىلەن كىشىلەرگە قان يۇتقۇزدى. ئۇ دەرد-ھەسرەت بىلەن يىغلاۋاتقىنىدا، قايغۇلۇق شايۇرمۇ يېنىدا ئۇنىڭغا ئاۋاز قوشۇپ، يىغا-زارە قىلاتتى. بەھرامنىڭ بۇ تاقەتسىزلىك بىلەن قىلغان پەريادى بىر ئاز تىنچىغاندىن كېيىن، تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، زىيارەت قىلىپ تاشقىرىغا قەدەم قويدى. ئۇ:

— شىرۋىيە ئالدىغا كېلىپ سوتاللىرىغا جاۋاب بەرسۇن، ئەگەر ئۇنى گۇناھسىز دەپ بىلسەم مەرھەمەت بىلەن خۇشال قىلىمەن، ئەگەر گۇناھسىزلىقىغا گۇمان تۇغۇلسا، ئۇ چاغدا قانداق جازا بېرىشىنى ئۆزۈم بىلىمەن، — دەپ شىرۋىيەنىڭ ئالدىغا بىر كىشىنى ئەۋەتتى.

شىرۋىيە بۇ سۆزدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن: « شاھ غەزەپكە كەلگەندە ئۇنىڭ ئالدىدىكى گۇناھسىز كىشى گۇناھ قىلغاندىنمۇ بەتتەر گۇناھكار بىلىنگۈسىدۇر، » دەپ ۋەھىمىگە چۈشتى. گەرچە شىرۋىيە جاھىل شاھلاردىن بىرى بولسىمۇ، لېكىن تۆمۈر تىغىنى قىيا تاش تېغى يوقىتالايدۇ ئەمەسمۇ. سۆزنىڭ قىسقىسى، شىرۋىيە شاپۇرنى چاقىرىپ ئۇنىڭ ئالدىدا تۆۋەندىكىلەرنى ئىلتىماس قىلىپ كۆپ يىلىندى:

— بۇ سۆز ئارىسىدا سەن بىردىنبىر گۇۋاھچىسەن، پەرھادنىڭ ئىشىدا مېنىڭ ھېچقانداق گۇناھىم يوق. ئۇنىڭ قاتىلىنى ئاتام بولۇشىغا قارىماي ئۆلتۈردۈم. مېنىڭ بۇ سۆزلىرىمنى بەھرام شاھقا بېرىپ ئېيتقىن. مەن ئۇنىڭ خىزمىتىنى پەرىز دەپ بىلىمەن. ئەگەر مېنى ئۆز ئالدىغا ئېلىپ بارمىسلا، قانداق ھۆكۈم قىلسا بېجىرىشكە جېنىم بىلەن تەييارمەن. ئۇنى كۆرۈشتىن ناھايىتى قېرىقمەن. سېنىڭ ئالدىڭدا قىلىدىغان ئىلتىماسىم شۇلاردىن ئىبارەت. شۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، سەن ئىلتىماسىمنى قوبۇل قىلىپ، بەھرام شاھنى مەرھەمەت يولغا باشلىغايىسەن، ئەگەر ماڭا شۇنداق ئادەمگەرچىلىك قىلساڭ، سەندىن قىيامەتكىچە مىننەتدار ۋە مەمنۇن بولۇپ قالمەن.

ۋاقتىكى، شاپۇر شىرۋىيەنىڭ ئاجىزلىقىنى كۆرۈپ، ئەھۋالىنى شاھقا مەلۇم قىلدى:

— بۇ ئىشلاردا شىرۋىيە گۇناھسىز. ئۇلۇغ تەڭرى ئۇنىڭغا گۇۋاھ. لېكىن ئالدىڭغا كېلىشكە كۆپ ئاجىزدۇر. ئۇنىڭ كېلىشىنى ماڭا بېغىشلىساڭ، ئاندىن قانداق پەرمان قىلساڭ ئۇ بىجاندەل

ئادا قىلىشقا ۋەدە بەرسۇن، — دېدى.

بەھرام شاپۇرنىڭ ئارزۇسىنى چۈشىنىپ ئۇنىڭ كېلىشىدىن كەچتى. بىراق شاھ بەھرام:

— خۇسرەۋ چېرىك ئارتىپ كەلگەندىن بۇيان ئەلگە قانچىلىك زىيان يەتكەنلىكىنى بۇ مەملىكەتنىڭ ھېسابچىلىرى تەخمىنەن ھېسابلاپ چىقسۇن. شىرۋىيە خەلقى شۇ زىياننى تۆلەپ بەرسۇن. ئاندىن ئۆز مەملىكىتىگە قايتىپ يەنە شۇ زىياننىڭ باراۋىرىدە بىزگە مەبلەغ ئەۋەتىپ بېرىشى لازىم، — دەپ پەرمان قىلدى. شاپۇر بۇ ھۆكۈمنى ئۇ ئاتۇنغا يەتكۈزدى. شىرۋىيە بۇنى ئاڭلاپ جان-دىلى بىلەن مىننەتدار بولدى. ئەرمىنىيە خەلقى تەلەپ قىلغان دەرىجىدە خەزىنىلەرنى تۆكتى ۋە يەنە شۇنچىلىك خەزىنە ئەۋەتتى ۋەدە بېرىپ يۇرتىغا راۋان بولدى. تېز تۇتۇش قىلىپ، قالغان خەزىنىنىمۇ يەتكۈزۈپ بەردى.

ئاندىن كېيىن شاھ بەھرام ئەرمەن خەلقىنى يىغىپ زۇلۇمغا رەددىيە بېرىشكە باشلىدى:

— خۇسرەۋدىن سىلەرگە قانداق زىيان بەتكەن بولسا، بىرەر كىشى: «بۇ ئىشلارغا پەرھاد سەۋەبچى» دەپ قارسا، ئېيتسۇن. زىيان بولغان نەرسىلەرنىڭ تۆلىمىنى بىزدىن ئېلىپ پەرھادتىن رازى بولغاي، — دېدى شاھ بەھرام. ئۇنىڭ بۇ سۆزىدىن ئەتراپتىكىلەر قىقاس-چۇقان، نالە-پىغانغا چۈشتى. ئۇلار:

— ھەممىمىزنىڭ تەڭرىگە قىلغان ئىلتىماسىمىز پەرھادقا جېنىمىزنى پىدا قىلىش ئىدى. بىز بۇ سۆزلىرىمىزنى ئۇنىڭ يولىدا جېنىمىز بىلەن ئېيتىۋاتىمىز. ئەمدى بىز ئۇنىڭدىن مال تەلەپ قىلاتتۇقۇمۇ؟ تەقدىرنىڭ ھۆكۈمى بىلەن ئەلنىڭ رايى مۇۋاپىقلىشالماي قالدى. تەقدىر قانداق بولسا، ئۇنىڭغا نېمە ئىلاج قىلغۇلۇق، بىز ھەمىشە پەرھادنىڭ ھەققىگە دۇئا قىلىش بىلەن مەشغۇلىمىز. ئۇنىڭدىن قانداق ئىش يۈز بەرگەن بولسا ئۇنى كەچۈرمىز. ئۇنىڭدىن ئەبەدىي رازىمىز، — دېيىشتى. بەھرام ھېسابچىلارغا

بۇيرۇدى، ئۇلار خەلقكە خۇسرەۋدىن قالغان خەزىنىلەرنى نەقسىلەپ بەردى. ئۇنىڭدىن كېيىن مەملىكەتتە پادىشاھلىق ئاساسىنى قۇرۇش ئۈچۈن خالايق ئىچىدىن مېھنەتلىرىنى ئۇرۇغ-تۇغقانلىرىنى چاقىردى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ھەممىدىن مۇۋاپىق ۋە سەلتەنەت ئىشلىرىغا لايىق بىر كىشىنى تاپتى. ئۇنى ئەرمەن شەھىرىنىڭ پادىشاھى، مەملىكەت ئەھلىنىڭ پاناھى قىلىپ تەيىنلىدى. ئۇ ئادالەت قائىدىسىنى تۇرغۇزۇپ، ۋەيران بولغان جايلارنى ئاۋات قىلدى. خۇسرەۋ قايسى جايىنى ۋەيران قىلغان بولسا، ئۇنى قايتىدىن قۇرۇپ چىقتى. بەھرام ئۇنىڭغا شاھلىق ئاساسىنى، تاج-تەختىنى ۋە ھېسابسىز خەزىنىلەرنى بەردى. يېڭى شاھنىڭ قەدىمىدىن تەخت يۈكسەلدى. بېشىغا بەخت چادىرى سايە سالدى، شاھ بەھرام ئۇنىڭ سۇلتانلىقىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ، يۇقىرى مەرتىۋە بېغىشلىدى. ئاندىن كېيىن چىندىن بىللە كەلگەن كىشىلىرىگىمۇ ھېسابسىز مال ۋە ئالتۇنلارنى تۆكۈپ:

— كۆپ جاپا چەكتىڭلار، ئەھلى ئاياللىرىڭلارنىڭ ئالدىد-غا-دىيارىڭلارغا قايتىڭلار، — دەپ ئۇلارغا ئۆزرە ئېيتتى. ئۇلار بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ كۆپ يىغلاشتى. ئاخىرىدا ئائىلاج قايتىپ كېتىشتى. يەنە قوشۇنلىرىغا:

— خاقانغا مېنىڭدىن سالام ئېيتىڭلار ۋە پەرھاد بىلەن بەھرام تېپىشتى، دەپ بولغان ۋەقەلەرنى ئىزھار قىلىڭلار. ئۇلار خۇشاللىق تەرەپكە قاراپ يول ئالدى. سەنئۇ قەيەردە بولساڭ ياخشى قال دەيدۇ دەڭلار، — دەپ قوشۇنلىرىنى ئۇزاتتى، ئۇلارنى خىزمەت كىشەنلىرىدىن خالاس قىلدى.

ئاندىن كېيىن بەھرام پەرھادنىڭ قەبرىسىنى قايتىدىن ياساپ، شاپۇر بىلەن بىللە قەبرىە يېنىدا ماكانلاشتى، قاپانكى ئۇلار يوقلۇق تۇپرىقى بىلەن ئۆزىنى تەڭ قىلدى — بارلىقنىڭ يەزىنى ئۈزلۈكسىز سۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ شاھلىقنى تاشلاپ، كەمتەرلىكىنى قوبۇل قىلدى. ياخشىلاپ قارىغاندا شۇنىڭ ئۆزى

شاھلىق ئىدى.

ئەي نەۋائى، ئەگەر سەن پەرھاد بىلەن بەھرامنىڭ يولىدىن ماڭماقچى بولساڭ يوقلۇقنى ئىزدە!

ئەي ساقى، سەن ماڭا يوقلۇق تىزىمىنى سىزىدىن، ئۇنى قانچە تېز ئىچىپ تۈگەتسەم، يەنە بەرگىن. تاكى بۇ قەدەھلەر مېنى ئۇلارغا ئوخشاش ئارقا-ئارقىدىن يوقلۇق تۇپرىقى بىلەن تەڭلەشتۈرسۇن! نەزمە:

نەۋائى فانى بول، ئىستەر ئېسەڭ كام،
نەچۈككىم بولدىلار پەرھادۇ بەھرام!
كىتۈر ساقى، ماڭا جامى فەنا بەر،
نەچۈككىم ئانى سېپقارسام يەنا بەر!
مەگەر قىلغاي مېنى بۇ جام يەيۋەست،
ئۇلار يەڭلىغ فەنا توپراغىغە بەست!

مەسئۇل مۇھەررىرى : قۇربان ياسىن
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى : تۇردى قادىر نازىرى

موللاسىدىق يىركەندى فەرھاد - ئىشەن

نەشىرگە تەييارلىغۇچى : مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى ۋە تارقىتى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى N0348)

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى : 850×1168 850×1168 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى : 375 . 9 قىستۇرما ۋارىقى : 5

1995 - يىلى 9 - ئاي 1 - نەشرى

1995 - يىلى 9 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى : 1100 — 1

ISBN7-228-03455-4/I • 1214

ئاددىي مۇقاۋىلىقى : 16 . 90 يۈمىن

باھاسى : قاتتىق مۇقاۋىلىقى : 18 . 90 يۈمىن

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire: 4 Zeytinbümü - IST.

责任编辑:库尔班·亚森
封面设计:吐尔地卡德尔·纳孜尔

毛拉司迪克·叶尔坎迪
帕尔哈德与西琳

买买提吐尔逊·巴吾东 整理

策划:新疆维吾尔自治区维吾尔古典文学研究会

新疆人民出版社出版发行

(乌鲁木齐市解放南路348号 邮政编码830001)

新疆新华印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 9.375印张 5插页

1995年9月第1版 1995年9月第1次印刷

印数:1—1100

ISBN7-228-03455-4/I·1214

定价:平装:16.90元 精装:18.90元